OFFICIA SANCTORUM,

IN BREVIARIO ROMANO

EX MANDATO

SUMMORUM PONTIFICUM

apponenda, & de præcepto recitanda ab iis, qui Breviario Romano utuntur.

ET ALIA QUÆ IN REGNIS Hiſpaniæ, & aliis in locis noviſsimè recitari poſſunt ex Apoſtolica conceſsione, & S. R. C. Decretis: Authoritate Superiorum noviſsimè recognita.

VALENTIÆ EDETANORUM

APUD JOSEPHUM, ET THOMAM DE ORGA.

M. DCC. LXXII.

CUM SUPERIORUM PERMISSU.

INDEX.

V*Eſperæ.*	Pag. 1.
Completorium.	3.
Te Deum.	11.
Laudes.	12.
Commemor. commun. ſeu Suffrag. Sanctorum.	17.
Prima.	20.
Tertia.	25.
Sexta.	28.
Nona.	30.
Commune unius Martyris extrà tempus Paſch.	34.
Commun. Martyr. temp. Paſch.	50.
Commun. plurim. Martyr.	56.
Commun. Confeſſ. Pontif.	69.
Pro Doctoribus.	79.
Commun. Confeſſ. non Pontif.	82.
Pro Abbatibus.	89.
Commun. Virginum.	91.
Commun. non Virginum.	101.
Officium B. M. V.	109.

FESTA JANUARII.

DOminica ii. pòſt Epiphan. *Feſt. SS. Nomin. Jeſu. Dup. 2. claſſis.*	127.
Die xvi. *S. Fulgentii Epiſcop. & Conf. Dup.*	139.
xxi. *Ss. Mm. Fructuoſi, Augurij, & Eulogii, Diacon. Dup.*	142.
xxiii. *S. Ildefonſi Archiepiſcopi Toletani, & Conf. Dup. 2. claſſ. cum octava.*	144.
xxvi. *S. Paulæ Viduæ. Semidup.*	145.
xxviii. *S. Juliani Epiſcopi, & Conf. Dup. 2. claſſ. cum octava.*	148.

S.

xxix. *S. Valerii Epiſc. & Conf. Dup.* 153.
xxx. *Octava S. Ildefonſi.* 155.

FESTA FEBRUARII.

DIe i. *S. Cæcilii Epiſc. & Mart. Dup.* 158.
iv. *Octava S. Juliani.* 162.
x. *S. Scholaſticæ Virginis. Dup.* 165.
xxvi. *B. V. Mariæ de Guadalupe. Dup. maj.* 167.

FESTA MARTII.

DIe xiii. *S. Leandri Epiſc. & Conf. Dup.* 174.
xiv. *S. Florentinæ Virginis. Dup.* 179.
xviii. *S. Braulii Epiſcopi, & Conf. Dup.* 182.
xix. *S. Joſeph Conf. Sponſ. B. M. V. Dup. 2. claſ.* 184.

FESTA APRILIS.

DIe iv. *S. Iſidori Ep. & Conf. Dup. 2. claſ.* 194.
xiv. *B. Petri Gonzalez vulgò S. Telmi. Dup. maj.* 199.
xvi. *S. Turibii Epiſc. & Conf. Dup.* 203.
xvi. *S. Engratiæ Virg. & Socior. ejus Virg. Dup.* 204.
xxiii. *S. Georgii Mart. Dup. maj. in Regn. Val.* 206.
xxiii. *S. Georgii Martyr. in Regno Aragoniæ. Dup. 1. claſ. cum octava.* 209.
xxiv. *S. Fidelis Proto-Martyris. Dup.* 214.
xxvii. *S. Turibii Epiſc. & Conf. Semidup.* 217.
xxviii. *Sexta die infra octav. S. Georgii Mart.* 219.
xxx. *Octava S. Georgii Mart.* 221.
Feria ii. pòſt Dom. in Albis. *S. Vincentii Ferrarii Conf. Dup. 1. claſ. cum Octav. in Civit. & Regn. Valent.* 224.
Dominica iii. pòſt Paſcha. *Patrocinium S. Joſeph Conf. Dup. 2. claſ.* 234.

FE-

INDEX.

FESTA MAJI.

IN feſto Coronæ Domini. *Dup. maj.* 245.

Die v. *Converſ. S. Auguſtini Ep. & Conſ. Dup.* 255.

v. *S. Pii V. Papæ & Conſ. Semidup.* 260.

Dominica ii. Maji. *In feſto B. Mariæ Virg. Titulo* Matris Deſertorum. *In Civit. Dup. 2. claſ. Extra, Dup. maj.* 263.

xiii. *S. Secundi Epiſc. & Mart. Dup.* 266.

xv. *S. Iſidori Agricolæ. Dup.* 268.

xv. *S. Indaletii Epiſc. & Mart. Dup.* 273.

xv. *S. Euphraſii Epiſc. & Mart. Dup.* 276.

xvi. *S. Joannis Nepomuceni Mart. Semidup.* 278.

xvi. *S. Ubaldi Epiſc. & Conſ. Semidup.* 282.

xxiii. *Apparitio S. Jacobi Apoſt. Dup.* 284.

xxiv. *S. Joannis Franciſci Regis Conſ. Semid.* 294.

xxv. *S. Gregorii VII. Papæ & Conſ. Dup.* 297.

xxvii. *S. Mariæ Magdal. de Pazzis Virg. Semid.* 299.

xxx. *S. Ferdinandi Reg. & Conſ. Dup. 1. claſ. cum octava.* 302.

xxxi. *Secunda die infra octav.* 303.

FESTA JUNII.

DOminica iii. pòſt Pentecoſt. *In Civit. & toto Regn. Valent. Feſtum Patrocinii S. Joſeph Conſ. Dup. 2. claſ.* 305.

Die i. *Tertia die infra octav. S. Ferdinandi.* 308.

ii. *Quarta die infra octav. S. Ferdinandi.* 311.

iii. *Quinta die infra octav. S. Ferdinandi.* 313.

iv. *Sexta die infra octav. S. Ferdinandi.* 314.

v. *Septima die infra octav. S. Ferdinandi.* 317.

vi. *Octava S. Ferdinandi.* 320.

S.

xii. *S. Joannis à Sancto Facundo Conf. Dup.* 323.
xix. *S. Julianæ de Falcon. Virgin. Semid.* 325.
xxi. *S. Aloyſii Gonzagæ Conf. Dup.* 328.

FESTA JULII.

Die vii. *S. Firmini Epiſc. & Mart. Dup.* 332.
viii. *S. Eliſabeth Regin. Portug. Vid. Dup. 2. claſ. cum octava.* 334.
ix. *Secunda die infra octav. S. Eliſabeth.* 335.
xi. *Quarta die infra octav. S. Eliſabeth.* 337.
xv. *Octava S. Eliſabeth.* 340.
xv. *S. Camilli de Lellis Conf. Dup.* 343.
xvi. *B. M. V. de Monte Carmelo. Dup. maj.* 347.
xix. *Ss. Juſtæ, & Ruffinæ Vv. & Mm. Dup.* 349.
xix. *S. Vincentii à Paulo Conf. Dup.* 353.
xxiii. *Ss. Bernardi, Mariæ, & Gratiæ Martyr. Dup. in toto Regn. Valent.* 356.
xxvii. *S. Pantaleonis Mart. Semid.* 359.

FETA AUGUSTI.

Dominica infra octav. Aſſumptionis B. V. M. *S. Joachim Patris B. V. M. Dup. maj.* 363.
Die xxi. *S. Joannæ Franciſcæ Fremiot de Chantal. Dup.* ibid.
xxviii. *S. Tereſiæ Secundò Virg. Dup.* 366.
xxviii. *S. Joſeph Calaſanctii à Matre Dei. Dup.* 368.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die ii. *S. Antonini Mart. Dup.* 372.
iv. *S. Roſaliæ Virg. Panormit. Semid.* 375.
v. *Commemor. S. Juliani Ep. & Conf. Dup.* 377.

xvii. *B. Petri de Arbuès Mart. Dup.* 377.
Dominica iii. Septembris. *Officium Septem Dolor. Beatæ Mariæ Virginis.* 380.
xxv. *S. Mariæ de Cervellione Virg. Dup.* 397.
xxviii. *B. Simonis de Roxas Conf. Dup.* 399.
xxviii. *S. Joſeph à Cupertino Conf. Dup.* 402.

FESTA OCTOBRIS.

Dominica i. Octobris. *Feſt. Sanctiſsimi Roſarii B.V. M. Dup. maj.* 408.
Die v. *S. Froylani Epiſc. & Conf. Dup.* 411.
xii. *Commemor. B. M. V. de Columna. Dup.* 415.
xxi. *Ss. Urſulæ, & Socior. Vv. & Mm. Dup.* 417.
xxii. *S. Solomæ Vid. Dup.* 419.
xxiii. *Ss. Servandi, & Germani Mart. Dup.* 425.
xxv. *Ss. Gavini, Proti, & Januarii Mm. Dup.* 427.
xxv. *S. Fructi Conf. Dup.* 429.
xxix. *S. Narciſsi Epiſc. & Mart. Dup.* 440.

FESTA NOVEMBRIS.

Die iii. *Innumerabilium Martyrum Cæſarauguſtæ. Dup.* 445.
ix. *Baſilicæ Salvatoris. Dup.* 448.
x. *S. Andreæ Avellini Conf. Semid.* ibid.
xv. *S. Eugenii Epiſc. & Mart. Dup.* 451.
xv. *S. Gertrudis Virg. Dup.* 453.
xvii. *Ss. Aciſcli, & Victoriæ Mart. Dup.* 455.
xxiv. *S. Joannis à Cruce Conf. Dup.* 458.

FESTA DECEMBRIS.

Die iv. *S. Barbaræ Virg. & Mart. Dup.* 461.

INDEX.

iv. *S. Petri Chryſologi Epiſc. & Conf. Dup.* 463.
viii. *In feſto Immaculatæ Conceptionis B. V. M. Hiſpaniar. Patron. Dup.* 1. *claſ. cum octav.* 466.
x. *Tranſlatio Almæ Domus B. M. V. Dup.* 477.
xv. *Octava Immaculatæ Conceptionis. Dup.* 487.
xvi. *S. Euſebii Epiſc. & M. Semid.* 491.
xx. *S. Dominici Silenſis Abbat. Dup.* 494.

CUM OB PSALMORUM, CANTICORUM, &c. propriis ſuis in locis collocationem præſens libellus nimis longus eſſet, ideo in gratiam, & commodum recitantium hìc reponenda duximus, qui illìc incommoda videbantur.

AD VESPERAS.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * ſede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuôrum.

Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominâre in médio inimicôrum tuôrum.

Tecum princípium in die virtûtis tuæ in ſplendóribus ſanctôrum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurâvit Dóminus, & non pœnitêbit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrêgit in die iræ ſuæ reges.

Judicâbit in natiónibus, implêbit ruînas: * conquaſſâbit cápita in terra multôrum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltâbit caput.

Glória Patri, &c.

Pſalmus 110.

COnfitêbor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio juſtôrum, & congregatiône.

Magna ópera Dómini, * ex-

exquiſita in omnes voluntâtes ejus.

Confésſio & magnificéntia opus ejus : * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuôrum, miſéricors & miſerâtor Dóminus : * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui, * virtûtem óperum ſuôrum annuntiâbit pópulo ſuo.

Ut det illis hæreditâtem Géntium : * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandâta ejus : confirmâta in ſæculum ſæculi : * facta in veritâte, & æquitâte.

Redemptiônem miſit pópulo ſuo : * mandâvit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

Pſalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus : * generátio rectôrum benedicêtur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Exórtum eſt in ténebris lumen rectis: * miſéricors, & miſerâtor, & juſtus.

Jucúndus homo, qui miſerêtur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus: * ab auditiône mala non timêbit.

Parátum cor ejus ſperâre in Dómino, confirmâtum eſt cor ejus : * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus, juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccâtor vidêbit & iraſcêtur, déntibus ſuis fremet, & tabéſcet : * deſidérium peccatôrum perîbit.

Pſalmus 112.

LAudâte púeri Dóminum : * laudâte nomen

men Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occâſum, * laudâbile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo, & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitâre facit ſtérilem in domo, * matrem filiôrum lætántem.

Pſalmus. 116.

LAudâte Dóminum omnes gentes: * laudâte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmâta eſt ſuper nos miſericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Canticum B.M.V. Luc. 1.

MAgnificat * ánima mea Dóminum.

Et exultâvit ſpíritus meus* in Deo ſalutári meo.

Quia reſpéxit humilitâtem ancíllæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiônes.

Quia fecit mihi magna, qui potens eſt, * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede, * & exaltâvit húmiles.

Eſuriéntes implêvit bonis: * & dívites dimíſit inánes.

Suſcêpit Iſraël púerum ſuum, * recordâtus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus in ſæcula.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit. ℣. Jube domne benedícere. ℟. Noctem quiêtam, & finem perféctum concêdat nobis

Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. *Petri* 5.

FRatres: Sóbrii eſtóte, & vigilâte: quia adverſárius veſter diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resíſtite fortes in fide. Tu autem Dómine, miſerêre nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. Pater noſter. *Dicitur totum ſecretò.*

Deinde Hebdomadarius facit confeſsionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beâtæ Marîæ ſemper Vírgini, beâto Michaëli Archángelo, beâto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Páulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccâvi nimis cogitatiône, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beâtam Marîam ſemper Vírginem, beâtum Michaëlem Archángelum, beâtum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum, & Páulum, omnes Sanctos, & vos fratres, orâre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet:

MIſereâtur tui omnípotens Deus, & dimíſsis peccátis tuis, perdûcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit confeſsionem: & ubì dicitur vobis fratres, & vos fratres, *dicat:* tibi pater, & te pater.

Facta Confeſsione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIſereâtur veſtri omnípotens Deus, & dimíſsis peccátis veſtris perdûcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiônem, & remiſsiônem peccatôrum noſtrôrum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta abſolutione dicitur ℣.

COnvérte nos Deus ſalutâris noſter. ℟. Et avérte iram tuam à nobis.

℣. Deus in adjutórium

meum inténde. ℞. Dómine ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum, Amen.

Antiphona. Miſerêre.

Pſalmus 4.

CUm invocârem, exaudìvit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatiône dilatáſti mihi.

Miſerêre mei: * & exáudi oratiônem meam.

Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitâtem, & quæritis mendácium.

Et ſcitôte quóniam mirificâvit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolîte peccâre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificâte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperâte in Dómino: * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signâtum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam, & requiéſcam.

Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Pſalmus 30.

IN te Dómine ſperâvi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectôrem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam fortitûdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo ſpíritum meum: * rede-

de-

demíſti me Dómine Deus veritâtis.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſsimi, * in protectiône Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus ſperâbo in eum.

Quóniam ipſe liberâvit me de láqueo venántium,* & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrâbit tibi ; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timêbis à timôre noctúrno.

A ſagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrſu, & dœmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderâbis : * & retributiônem peccatôrum vidêbis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea : * altíſsimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accêdet ad te malum : * & flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandâvit de te : * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem, & baſilíſcum ambulâbis : * & conculcâbis leônem & dracônem.

Quóniam in me ſperâvit, liberâbo eum : * prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum.

Clamâbit ad me, & ego exáudiam eum : * cum ipſo ſum in tribulatiône: erípiam eum, & glorificâbo eum.

Longitúdine diêrum replêbo eum : * & oſténdam illi ſalutâre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómi-

mini, * in átriis domus Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedîcat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Aña: Miſerêre mihi Dómine, & exáudi oratiònem meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póſcimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præſul & cuſtódia.

Procul recédant ſómnia,
Et nóctium phantáſmata;
Hoſtémq̃ noſtrũ cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præſta, Pater piíſsime,
Patríque cómpar Unice,
Cum ſpíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculũ.
Amen.

Capitulum. . *Jerem.* 14.

TU autem in nobis es Dómine, & nomen ſanctum tuum invocâtum eſt ſuper nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noſter. ℟. Deo grátias. ℟. *breve.* In manus tuas Dómine, * commméndo ſpíritum meum. *Et repetitur.* In manus tuas Dómine, * comméndo ſpíritum meum.

℣. Redemíſti nos Dómine Deus veritâtis. ℟. Comméndo ſpíritum meum.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

℟. In manus tuas Dómine, * comméndo ſpíritum meum.

℣. Cuſtódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. *Luc.* 2.

NUnc dimíttis ſervûm tuum Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * ſalutâre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populôrum.

Lumen ad revelatiònem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Glória Patri.

Antiphona. Salva nos Dómine vigilántes, cuſtódi nos dormiéntes: ut vigilêmus cum Chriſto, & requieſcâmus in pace.

Se-

Sequentes preces ſemper dicuntur, præterquam in Officio duplici, & infra octavam.

KYrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon.
Pater noſter, *ſecretò.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem.
℟. Sed líbera nos à malo.
Credo in Deum, *ſecreto.*
℣. Carnis reſurrectiônem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum noſtrôrum.
℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula.
℣. Benedicâmus Patrem, & Fílium cum Sancto ſpíritu.
℟. Laudêmus, & ſuperexaltêmus eum in ſæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltâtus in ſæcula.
℣. Benedícat, & cuſtódiat nos omnípotens, & miſéricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Dignâre, Dómine, nocte iſta.
℟. Sine peccáto nos cuſtodîre.
℣. Miſerêre noſtri, Dómine.
℟. Miſerêre noſtri.
℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos.
℟. Quemádmodum ſperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
Orêmus. *Oratio.*

VIſita, quæſumus Dómine, habitatiônem iſtam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant: & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicâmus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio. Benedìcat, & cuſtódiat nos omnípotens

&

& miſéricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur, Fidélium ánimæ, *ſed immediatè dicitur una ex infraſcriptis Antiphonis, pro tempore.*

A Veſperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus, uſque ad Purificationem incluſivè.

Antiphona.

ALma Redemptôris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo; tu quæ genuíſti,
Natúra mirante, tuum ſanctum Genitôrem.
Virgo priùs, ac poſtériùs, Gabriêlis ab ore.
Sumens illud Ave, peccatôrum miſerêre.

In Adventu. ℣. Angelus Dómini nuntiàvit Maríæ. ℟. Et concépit de Spiritu ſancto.

Orêmus. *Oratio.*

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte, Chriſti Fílii tui incarnatiônem cognóvimus, per paſsiônem ejus, & crucem ad reſurrectiônis gloriam perducâmur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℣. Amen.

A primis Veſperis Nativitatis, & deinceps.

℣. Poſt Partum, Virgo, inviolàta permansíſti.
℟. Dei Génitrix intercêde pro nobis.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, qui ſalûtis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitâte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam meruímus auctôrem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

Poſt Purificationem, id eſt, à fine Completorii illius diei incluſivè (etiam ſi transferatur Feſtum Purificationis) uſque ad Feriam quintam in Cœna Domini excluſivè.

Antiphona.

AVe Regína Cœlôrum,
Ave Dómina Angelôrum;
Salve radix, ſalve porta,
Ex qua mundo lux eſt orta:

Gáu-

Gáude Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa;
Vale, ò valdè decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra
℣. Dignâre me, laudâre te, Virgo ſacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Orêmus. *Oratio.*

CoOncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ presídium, ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercesſiónibus ejùs auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgâmus. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati ſancti, uſque ad Nonam Sabbati poſt Pentecoſtes incluſivè.

Antiphona.

Regína Cœli lætâre, allelúja;
Quia quem meruîſti portâre, allelúja,
Reſurréxit, ſicut dixit, allelúja;
Ora pro nobis Deum, allelúja.
℣. Gáude & lætâre Virgo Marîa, allelúja.
℟. Quia ſurréxit Dóminus verè, allelúja.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, qui per reſurrectiônem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificâre dignâtus es: præſta quæſumus; ut per ejus genitrîcem vírginem Marîam, perpétuæ capiâmus gáudia vitæ. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A primis Veſperis Feſti Trinitatis, uſque ad Nonam Sabbati ante Adventum.

Antiphona.

SAlve Regína, Mater miſericórdiæ, vita, dulcédo, & ſpes noſtra, ſalve. Ad te clamámus éxules, fílii Hevæ. Ad te ſuſpirâmus geméntes, & flentes in hac lacrymârum valle. Eja ergo advocâta noſtra, illos tuos miſericórdes óculos ad nos convérte. Et Jeſum benedíctum fructum ventris tui nobis poſt hoc exílium oſténde. O clemens! O pia! O dulcis Virgo Marîa!
℣. Ora pro nobis, ſancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiâmur promiſsiónibus Chriſti.

Orê-

Orêmus. *Oratio.*

OMnípotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ Vírginis matris Maríæ corpus, & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererêtur, Spíritu ſancto cooperánte, præparáſti: da, ut cujus commemoratiône lætámur, ejus pia intercesſiône ab inſtántibus malis, & á morte perpétua liberêmur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.

℟. Amen.

Hymnus SS. Ambroſii & Auguſtini.

TE Deum laudâmus: te Dóminum confitêmur.

Te ætérnum Patrem: omnis terra venerâtur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univérſæ poteſtátes:

Tibi Chérubim & Séraphim, inceſſábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra: majeſtâtis glóriæ tuæ.

Te glorióſus Apoſtolòrum chorus,

Te Prophetârum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidâtus láudat exércitus.

Te per orbem terrârum, ſancta confitêtur Eccléſia,

Patrem imménſæ majeſtâtis,

Venerándum tuum verum, & únicum Fílium,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Chriſte.

Tu Patris ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum ſuſceptûrus hóminem: non horruíſti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: aperuíſti credéntibus regna cœlôrum.

Tu ad déxteram Dei ſedes: in glória Patris.

Judex créderis eſſe ventûrus.

Te ergo quæſumus, tuis fámulis ſúbveni: quos pretióſo ſánguine redemíſti.

Ætér-

Ætérna fac cum ſanctis tuis : in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine : & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : & extólle illos uſque in ætérnum.

Per ſíngulos dies, benedícimus te.

Et laudâmus nomen tuum in ſæculum : & in ſæculum ſæculi.

Dignâre Dómine die iſto: ſine peccáto nos cuſtodîre.

Miſerêre noſtri Dómine: miſerêre noſtri.

Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos : quemádmodùm ſperávimus in te.

In te Dómine ſperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Pſalm. 92.

DOminus regnâvit, decôrem indûtus eſt: * indûtus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Eténim firmâvit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc:* à ſæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquârum multârum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis ; * domum tuam decet ſanctitûdo Dómine in longitúdinem diêrum.

Pſalm. 99.

JUbilâte Deo omnis terra : * ſervîte Dómino in lætítia.

Introîte in conſpéctu ejus, * in exultatiône.

Scitôte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus & oves páſcuæ ejus: * introîte portas ejus in confeſsiône, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudâte nomen ejus: quóniam ſuâvis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiônem & generatiônem véritas ejus.

Pſalm.

Pſalm. 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitîvit in te ánima mea,* quàm multiplíciter tibi caro mea.

In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas:* lábia mea laudábunt te.

Sic benedìcam te in vita mea: * & in nómine tuo levâbo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleâtur ánima mea: * & lábiis exultatiônis laudâbit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditâbor iu te: * quia fuíſti adjûtor meus.

Et in velaménto alârum tuârum exultâbo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ:* tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalm. 66.

DEus misereâtur noſtri, & benedîcat nobis,* illúminet vultum ſuum ſuper nos, & misereâtur noſtri.

Ut cognoſcâmus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutâre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitâte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedîcat nos Deus, Deus noſter, benedîcat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * lau-

laudâte & ſuperexaltâte eum in ſæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.

Benedícite rores & pruîna Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedîcat terra Dóminum; * láudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.

Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino; * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedîcat Iſraël Dóminum: * láudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.

Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.

Benedícite ſpíritus & ánimæ juſtôrum Dómino: * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananîa, Azarîa, Míſaël Dómino: * laudâte & ſuperexaltâte eum in ſæcula.

Benedicâmus Patrem & Filium cum ſancto Spíritu: * laudêmus & ſuperexaltêmus eum in ſæcula.

Benedictus es Dómine in fir-

firmaménto cœli: * & laudábilis, & gloriôſus, & ſuperexaltâtus in ſæcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalm. 148.

LAudâte Dóminum de cœlis: * laudâte eum in excélſis.

Laudâte eum omnes Angeli ejus: * laudâte eum omnes virtûtes ejus.

Laudâte eum ſol & luna: * laudâte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudâte eum cœli cœlôrum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandâvit, & creâta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * præcéptum póſuit, & non præteribit.

Laudâte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſsi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellârum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines, ſenes cum junióribus láudent nomen Dómini: * quia exaltâtum eſt nomen ejus ſolius.

Confésſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltâvit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus: * filiis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Hîc non dicitur Glória Patri.

Pſalm. 149.

CAntâte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia ſanctôrum.

Lætêtur Iſraël in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Láudent nomen ejus in choro: * in tympano, & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltâbit manſuétos in ſalûtem.

Exultâbunt ſancti in glória: *

ria : * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eôrum : * & gládii ancípites in mánibus eòrum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus , * increpatiônes in pópulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus : * & nóbiles eôrum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eís judícium conſcríptum : * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Hîc non dicitur Glória Patri.

Pſalm. 150.

Laudâte Dóminum in ſanctis ejus ; * laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus.

Laudâte eum in virtútibus ejus: * laudâte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudâte eum in ſono tubæ : * laudâte eum in pſaltério , & cíthara.

Laudâte eum in tympano , & choro : * laudâte eum in chordis, & órgano.

Laudâte eum in cymbalis beneſonántibus : laudâte eum in cymbalis jubilatiônis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

Benedíctus Dominus Deus Iſraël , * quia viſitâvit , & fecit redemptiônem plebis ſuæ:

Et eréxit cornu ſalûtis nobis , * in domo David púeri ſui.

Sicut locûtus eſt per os ſanctôrum , * qui à ſæculo ſunt prophetârum ejus.

Salûtem ex inimícis noſtris , * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris : * & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Jusjurándum , quod jurâvit ad Abraham patrem noſtrum , * datûrum ſe nobis:

Ut ſine timôre de manu inimicôrum noſtrôrum liberáti , * ſerviâmus illi.

In ſanctitâte & juſtítia coram ipſo , * ómnibus diêbus noſtris.

Et tu puer prophêta Al-

tiſsimi vocáberis : * præî-bis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus.

Ad dandam ſciéntiam ſalûtis plebi ejus : * in remiſsiônem peccatôrum eôrum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri : * in quibus viſitâvit nos óriens ex alto.

Illuminâre his, qui in tenebris & in umbra mortis ſedent : * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

COMMEMORATIONES
COMMUNES,
ſive ſuffragia Sanctorum.

DE SANCTA MARIA,

Quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Laudes, & Veſperas

Ant. : Sancta Marîa ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercêde pro devóto fœmíneo ſexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratiônem.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiâmur promiſsiónibus Chriſti.

Orêmus. *Oratio.*

CONcêde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitâte gaudêre, & gloriôſa beâtæ Marîæ ſemper Vírginis interceſsiône, à præſenti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ uſque ad Purificationem dicitur

℣. Poſt partum Virgo inviolâta permanſíſti.

℟. Dei génitrix intercêde pro nobis.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, qui ſalûtis ætérnæ, beâtæ Marîæ Virginitâte fœcúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti : tríbue quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Laudes Antiphona : Glorióſi príncipes terræ quómodo in vita ſua dilexêrunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparâti.

℣. In omnem terram exívit ſonus eôrum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eôrum.

Ad Veſperas Aña : Petrus Apóſtolus, & Páulus Doctor géntium, ipſi nos docuêrunt legem tuam Dõmine.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, cujus déxtera beâtum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerêtur, eréxit, & coapóſtolum ejus Páulum tértiò naufragántem de profúndo pélagi liberâvit: exáudi nos propítius, & concêde; ut ambôrum méritis æternitâtis glóriam conſequâmur.

DE S. JACOBO APOST.

Ad Laudes Antiphona : Viſitâvit nos per ſanctum ſuum Apóſtolum, & fecit ſalûtem de inimícis noſtris Dóminus Deus noſter.

℣. Annuntiavêrunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexêrunt.

Ad Veſperas Antiphona : O beâtum Apóſtolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apoſtolôrum, Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriòſum Hiſpániæ Regnum tali pígnore ac Patróno munìtum, per quem fecit illi magna, qui potens eſt.

℣. Annuntiavêrunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexêrunt.

Orêmus. *Oratio.*

ESto Dómine plebi tuæ ſanctificâtor & cuſtos: ut beáti Jacóbi Apóſtoli tui munîta præsídiis, & converſatiône tibi pláceat, & ſecúra mente deſérviat.

DE UTROQUE VINcentio.

Ad Laudes, & Veſperas, Aña : Patrônos noſtros ínclytos venerêmur utrúmque Vincéntium, quorum

nos alter éxitu, alter ortu illuſtrâvit.

℣. Præſides noſtri per fidem vicérunt regna.

℟. Et Vincéntes à Dómino coronáti ſunt.

Orêmus. *Oratio.*

DEus triumphántium decus, & coròna, qui utrúmque Vincéntium urbi Valéntiæ præfeciſti, quam ſibi unus martyrio, alter nativitâte & prædicatiône conſecrárunt; concède quæſumus, eôrum nos & exémplo inſtrui, & patrocínio deféndi.

DE PACE.

Ad Laudes, & Veſperas, *Aña*: Da pacem Dómine in diêbus noſtris, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Fiat pax in virtûte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandâtis tuis dédita, & hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tua protectiône tranquílla. Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicâmus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

COMMEMORATIO de Cruce,

Quæ dicitur tempore Paſchali, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, niſi ſit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ Commemorationes de Sancta Maria, de Sanctis, & de Pace, ſupra poſitæ, non dicuntur tempore Paſchali.

In Laudibus Aña de Cruce. Crucifíxus ſurréxit à mórtuis, & redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnâvit à ligno, allelúja.

In Veſperis, Aña: Crucem ſanctam ſubiit qui inférnum confrêgit, accínctus eſt poténtia, ſurréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnâvit à ligno, allelúja.

Orêmus. *Oratio.*

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum ſubîre voluíſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtâtem: concêde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiônis grátiam conſequâmur. Per eúmdem Dóminum noſtrum, &c.

AD PRIMAM.

Pater noſter. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, *&c.*

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precêmur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos ſervet à nocéntibus.

Linguã refrænãs témperet:
Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absíſtat & vecórdia:
Carnis terat ſupérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cùm dies abſcéſſerit,
Noctémque ſors redúxerit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canâmus glóriam.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc & per omne ſæculum.
Amen.

Antiphona competens.

Pſalm. 53.

DEus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtûte tua júdica me.

Deus exáudi oratiônem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritâte tua diſpérde illos.

Voluntáriè ſacrificâbo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribu-

bulatióne eripuíſti me : * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Pſalm. 118.

BEáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitâtem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandàta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ , * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.

Tunc non confúndar , * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitêbor tibi in directióne cordis : * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam : * non me derelínquas uſquequâque.

In quo córrigit adoleſcéntior vitam ſuam ? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te : * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dómine: * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniôrum tuôrum delectâtus ſum , * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercêbor : * & conſiderâbo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditâbor : * non oblivíſcar ſermónes tuos.

REtríbue ſervo tuo , vivífica me : * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos : * & conſiderâbo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra : * non abſcóndas à me mandâta tua.

Concupîvit ánima mea deſiderâre juſtificatiónes tuas , * in omni témpore.

Increpáſti ſupérbos : * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum : * quia te-

teſtimónia tua exquiſívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adverſum me loquebántur : * ſervus autem tuus exercebâtur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt : * & consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit paviménto ánima mea : * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me : * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiônum tuârum ínſtrue me : * & exercêbor in mirabílibus tuis.

Dormitâvit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitâtis ámove à me : * & de lege tua miſerêre mei.

Viam veritâtis elégi : * judícia tua non ſum oblìtus.

Adhæſi teſtimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatôrum tuôrum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.

Antiphona competens.

Capitulum. 1. Tim. d.

Regi ſæculòrum immortáli & inviſíbili, ſoli Deo honor, & glória in ſæcula ſæculòrum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *brev.* Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerêre nobis. *repetitur*, Chriſte Fili Dei vivi, miſerêre nobis.

℣. Qui ſedes ad déxteram Patris.

℟. Miſerêre nobis.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto.

℟. Chriſte Fili Dei vivi, miſerêre nobis.

℣. Exúrge Chriſte ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes preces non dicuntur in Duplicibus, neque infra Octavas, ſed tunc dicto ℟. *brev. dicitur* : Dóminus vobíſcum, *& oratio.* Dómine Deus omnípotens.

Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Cre-

Credo. *Secretò uſque ad*
℣. Carnis reſurrectiònem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Et ego ad te Dómine clamávi.
℟. Et manè oratio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meũ laude.
℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuã.
℣. Dõmine avérte fáciem tuam à peccátis meis.
℟. Et omnes iniquitátes meas dele.
℣. Cor mundum crea in me Deus.
℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
℣. Ne projícias me à fácie tua.
℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui.
℟. Et ſpíritu principâli confírma me.
℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Deinde Hebdomadarius facit confeſsionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beâtæ Marîæ ſemper Vírgini, beâto Michaëli Archángelo, beâto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Páulo, ómnibus ſanctis, & vobis fratres: quia peccâvi nimis cogitatiòne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo preçor beâtam Marîam ſemper Vírginem, beâtum Michaëlem Archángelum, beâtum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum, & Páulum, omnes ſanctos, & vos fratres, orâre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet:

Miſereâtur tui omnípotens Deus, & dimíſsis peccátis tuis, perdûcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confeſsionem: & ubì dicitur vobis fratres, *&* vos fratres, *dicatur* tibi pater, *&* te pater. *Facta Confeſsione à Choro, Hebdomadarius dicit:*

Miſereâtur veſtri omnipotens Deus, & dimíſsis peccátis veſtris perdûcat vos ad vitam ætér-

æternam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiônem, & remiſsiônem peccatôrum noſtrôrum tríbuat nobis omnípotens, & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Et proſequitur ℣. Dignáre Dómine die iſto.

℟. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miſerêre noſtri Dómine.

℟. Miſerêre noſtri.

℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos.

℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiônem meam.

℣. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenîre fecíſti: tua nos hódie ſalva virtûte; ut in hac die ad nullum declinêmus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, & ópera. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicâmus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

Poſteà Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiôſa in conſpéctu Dómini.

℟. Mors ſanctôrum ejus.

Et abſolutè ſine Orêmus.

Oratio.

SAncta Marîa, & omnes Sancti intercêdant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereâmur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Ky-

Kyrie eleïſon. Chriſte eleïſon. Kyrie eleïſon. Pater noſter, *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réſpice in ſervos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eòrum. ℟. Et ſit ſpléndor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrârum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrârum dírige. ℣. Glória Patri.

Orêmus. *Oratio.*

DIrígere & ſanctificâre, régere, & gubernâre dignâre Dómine Deus Rex cœli, & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes, & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatôrum tuôrum: ut hìc, & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereâmur, Salvâtor mundi: qui vivis & regnas in ſæcula ſeculôrum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies & actus noſtros in ſua pace diſpônat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Abſolut. Capituli dicitur Capitul. Nonæ.

Poſt Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. *Benedictio.* Dóminus nos benedîcat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdûcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Hymnus.

NUnc ſancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus íngeri
Noſtro refúſus péctori.

Os, lingua, mens, ſenſus, vigor
Confeſsiónem pérſonent,
Flamméſcat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præſta, Pater piiſsime,
Patríque cómpar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

An-

Antiphona competens.

Pſalmus.

LEgem pone mihi Dómine viam juſtificatiőnum tuârum : * & exquîram eam ſemper.

Da mihi intelléctum, & ſcrutâbor legem tuam : * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatôrum tuòrum : * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua : * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum , * in timôre tuo.

Amputa opprόbrium meum , quod ſuſpicâtus ſum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandâta tua: * in æquitâte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua Dómine : * ſalutâre tuum ſecúndùm elóquium tuum.

Et reſpondêbo exprobrántibus mihi verbum : * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne âuferas de ore meo verbum veritâtis uſquequâque : * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper: * in ſæculum & in ſæculum ſæculi.

Et ambulâbam in latitúdine : * quia mandàta tua exquisívi.

Et loquêbar in teſtimóniis tuis in conſpéctu regum:* & non confundêbar.

Et meditâbar in mandâtis tuis : * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandâta tua quæ diléxi : * & exercêbar in juſtificatiónibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſolâta eſt in humilitâte mea:* quia elóquium tuum vivificâvit me.

Supérbi iníquè agébant uſquequâque : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciòrum tuòrum à ſæculo Dómine : * & conſolàtus ſum.

Deféctio ténuit me, * pro

pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiônis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi: * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi, cuſtodîre legem tuam.

Deprecâtus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerêre mei ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parâtus ſum, & non ſum turbâtus: * ut cuſtódiam mandâta tua.

Funes peccatôrum circumpléxi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblîtus.

Média nocte ſurgêbam ad confiténdum tibi, * ſuper judícia juſtificatiônis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandâta tua.

Miſericórdia tua Dómine plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

BOnitâtem fecíſti cum ſervo tuo Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitâtem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquam humiliârer ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu: * & in bonitâte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicâta eſt ſuper me iníquitas ſuperbôrum: * ego autem in toto corde meo ſcrutâbor mandâta tua.

Coagulâtum eſt ſicut lac cor eôrum: * ego vero legem tuam meditâtus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri, & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intélleetum, & diſcam mandâta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: * quia

in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * & in veritâte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolêtur me,* ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam: *quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injuſtè iniquitâtem fecérunt in me: * ego autem exercêbor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculâtum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Aña, Cap. ℟. breve, & Oratio Officio convenientia.

AD SEXTAM.

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendôre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem:
Extíngue flammas lítium,
Aufer calôrem nóxium,
Confer ſalûtem córporum,
Verámque pacem córdium,
Præſta, Pater piíſsime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona competens.

Pſalmus.

DEfécit in ſalutâre tuum ánima mea: * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína: * juſtificatiónes tuas non ſum oblîtus.

Quot ſunt dies ſervi tui:* quando fácies de perſequéntibus me judícium.

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * ſed non ut lex tua.

Omnia mandâta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra, * ego autem non derelíqui mandâta tua.

Secúndùm miſericórdiam

tuam vivífica me : * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum Dómine , * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiônem & generatiónem véritas tua : * fundáſti terram , & permánet.

Ordinatiône tua perſevêrat dies: * quóniam ómnia férviunt tibi.

Niſi quod lex tua meditátio mea eſt : * tunc fortè periíſſem in humilitâte mea.

In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas : * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego , ſalvum me fac : * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiônis vidi finem : * latum mandâtum tuum nimis.

QUómodò diléxi legem tuam Dómine ? * tota die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me fecíſti mandáto tuo ; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi : * quia mandâta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem poſuíſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua : * ſuper mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitâtis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum , * & lumen ſémitis meis.

Jurávi , & ſtátui * cuſtodîre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliâtus ſum uſquequâque Dómine : * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntâria oris mei beneplácita fac Dómine : * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper : * & legem tuam non ſum oblîtus.

Po-

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi : * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditâte acquiſívi teſtimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum , * própter retributiônem.

INíquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.

Adjûtor & ſuſcéptor meus es tu: * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declinâte à me malígni : * & ſcrutâbor mandâta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum , & vivam : * & non confúndas me ab expectatiône mea.

Adjuva me , & ſalvus ero : * & meditâbor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis : * quia injúſta cogitátio eôrum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatôres terræ : * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confige timôre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum : * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutâre tuum : * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam : * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intelléctum , ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * diſsipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandâta tua:* ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandâta tua dirigêbar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immôtus in te pérmanens,
Lu-

Lucis diúrna témpora
Succéſsibus detérminans:
Largîre lumen véſpere,
Quo vita nuſquam décidat,
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.
Præſta, Pater piiſsime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona competens.

Pſalmus.

MIrabília teſtimónia tua: * ídeò ſcrutâta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermônum tuôrum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum: * quia mandâta tua deſiderâbam.

Aſpice in me, & miſerêre mei, * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum: * & non dominêtur mei omnis injuſtítia.

Rédime me ă calúmniis hóminum: * ut cuſtôdiam mandâta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum: * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquârum deduxérunt óculi mei: * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es Dómine: * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua: * & veritâtem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus: * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignîtum elóquium tuum veheménter: * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblîtus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum: * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandâta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * juſtificatiónes tuas requîram.

Cla-

Clamávi ad te, ſalvum me fac: * ut cuſtódiam mandâta tua.

Prævéni in maturitâte, & clamávi: * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam Dómine: * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis: * quia in ætérnum fundáſti ea.

Vide humilitâtem meam, & éripe me: * quia legem tuam non ſum oblîtus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuũ vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus: * quia juſtificatiônes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ Dómine: * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcêbam: * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandâta tua diléxi Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbôrum tuôrum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis: * & à verbis tuis formidâvit cor meum.

Lætâbor ego ſuper elóquia tua: * ſicut qui invênit ſpólia multa.

Iniquitâtem ódio hábui, & abominâtus ſum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non eſt illis ſcándalum.

Expectâbam ſalutâre tuum Dómine: * & mandâta tua diléxi.

Cu-

Cuſtodîvit ánima mea teſtimónia tua : * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandâta tua , & teſtimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo ; * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum , * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiâbit língua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandâta tua æquitas.

Fiat manus tua , ut ſalvet me : * quóniam mandâta tua elêgi.

Concupívi ſalutâre tuum Dómine : * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea , & laudâbit te : * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi , ſicut ovis quæ périit : * quære ſervum tuum , quia mandâta tua non ſum oblîtus.

Antiphona competens.

COMMUNE
UNIUS MARTYRIS
EXTRA TEMP. PASCH.

Ad Veſperas, *Aña*: Qui me conféſſus, *cum reliquis de Laudib. Pſal.* Dixit Dóminus, *cum reliq. ut ſupra*, 1.

Capitulum. Jacob. 1. b.

BEâtus vir, qui ſúffert tentatiônem, quóniam cùm probâtus fúerit, accípiet corônam vitæ, quam repromîſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus.

DEus tuôrum mílitum
Sors, & corôna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Abſólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbûta felle députans,
Pervénit ad cœléſtia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et ſúſtulit viríliter,
Fundénſque pro te ſánguinem.
Ætérna dona póſſidet.

Ob hoc precátu ſúpplici
Te póſcimus piiſsime;
In hoc triûmpho Mártyris
Dimítte noxam ſérvulis.

Laus & perénnis glória
Patri ſit atque Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſempitêrna ſæcula. Amen

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine.

℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum.

Ad Magnificat, *Aña*: Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certâvit uſque ad mortem, & à verbis impiôrum non tímuit: fundâtus enim erat ſupra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice.

Oratio.

INfirmitâtem noſtram réſpice omnipotens Deus: & quia pondus própriæ actiônis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pontífi-

cis

cis intercéſsio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitâte lætíficas: concêde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectiône gaudeâmus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, interceſsiòne ejus in tui nóminis amôre roborêmur. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

PRæſta quæſumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. mártyre tuo, & à cunctis adverſitâtibus liberêmur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundêmur in mente. Per Dóminum

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum: * Venîte adorêmus. *Repetit.* Regem Mártyrum, &c.

Pſalm. 94.

VEníte, exultêmus Dómino, jubilêmus Deo ſalutári noſtro: præoccupêmus fáciem ejus in confeſſiône, & in pſalmis jubilêmus ei.

Regem Mártyrum Dóminum: * Venîte adorêmus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Venîte adorêmus.

Quóniam ipsîus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: venîte adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter: nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Regem Mártyrum Dóminum: * Venîte adorêmus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolîte obdurâre corda veſtra, ſicut in exacerbatiône ſecúndùm diem tentatiônis in deſérto; ubi tentavérunt me Patres veſtri, probavérunt, & vidérunt opera me.

Venîte adorêmus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Regem Mártyrum Dóminum: * Venîte adorêmus.

Glória Patri. Sicut erat.

Venîte adorêmus.

Regem Mártyrum Dóminum: * Venîte adorêmus.

Hymn. Deus tuõrum, *ut ſupra*, 34.

IN I. NOCTURNO.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die, ac nocte.

Pſalm. 1.

BEâtus vir, qui non ábiit in consílio impiôrum, & in via peccatôrum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantâtum eſt ſecus decúrſus aquârum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet, * & ómnia quæcúmque fáciet proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideô non reſúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio juſtôrum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtôrum: * & iter impiôrum perîbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, conſtitûtus eſt in monte ſancto ejus.

Pſalm. 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inânia?

Aſtitérunt Reges terræ, & prínci pes convenérunt in unum : * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpâmus víncula eòrum : * & projiciâmus à nobis jugum ipſòrum.

Qui hábitat in cœlis irridêbit eos : * & Dóminus ſubſannâbit eos.

Tunc loquêtur ad eos in ira ſua, * & in furôre ſuo conturbâbit eos.

Ego autem conſtitûtus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes, hæreditâtem tuam, * & poſſeſsiônem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc Reges intellígite : * erudímini qui judicâtis terram.

Servîte Dómino in timòre : * & exultâte ei cum tremôre.

Apprehéndite diſciplînam, ne quando iraſcâtur Dóminus, * & pereâtis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beâti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, conſtitûtus eſt in monte ſancto ejus.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : & exaudîvit me de monte ſancto ſuo.

Pſalm. 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me ? * multi inſúrgunt advérſum me.

Multi dicunt ánimæ meæ ? * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudîvit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporâtus ſum : * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcêpit me.

Non timêbo míllia pópuli circumdántis me : *

exúr-

exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percuſíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatôrum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudìvit me de monte ſancto ſuo.

℣. Glória, & honôre coronáſti eum Dómine.

℞. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum. Pater noſter. *Abſolutio.* Exáudi Dómine. ℣. Jube domne. *Benedictio.* Benedictiône perpétua.

Lectiones ſequentes primi Nocturni leguntur in Feſto Martyris & Pontificis. In Feſto autem Martyr. non Pontif. leguntur, quæ inferius poſitæ ſunt in Communi plurimorum Martyrum.

De Actibus Apoſtolôrum.

Lectio i. *Cap. 2. d.*

A Milêto Páulus mittens Epheſum, vocâvit Majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veníſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis, à prima die, qua ingrêſſus ſum in Aſiam, quáliter vobíſcum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitâte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidêrunt ex inſídiis Judæôrum: quómodo nihil ſubtráxerim utílium, quò minùs annuntiârem vobis, & docêrem vos públicè, & per domos, teſtíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligâtus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventûra ſint mihi ignórans: niſi quod Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtâtur, dicens: quóniam víncula & tribulatiônes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretioſiôrem quàm me, dúmmodò conſúmmem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu, teſtifi-

cári Evangélium grátiæ Dei.

℟. i. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certâvit uſque ad mortem, & à verbis impiôrum non tímuit: * Fundâtus enim erat ſupra firmam petram.

℣. Iſte eſt, qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Fundâtus.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego ſcio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéſtor vos hodiérna die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium. Non enim ſubterfûgi, quò minùs annuntiârem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo. Ego ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiônem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipſis exúrgent viri loquéntes pervérſa, ut abdûcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigilâte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquémque veſtrum.

℟. ii. Juſtus germinâvit ſicut lílium: * Et florêbit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantâtus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florêbit.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsîus, qui potens eſt ædificâre, & dare hæreditâtem in ſanctificâtis ómnibus. Argéntum & áurum, aut veſtem nullîus concupìvi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis: quóniam ſic la-

laborántes, opórtet ſuſcípere infirmos, ac memíniſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quàm accípere. Et cùm hæc dixíſſet, póſitis génibus ſuis orâvit cùm ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium: & procumbéntes ſuper collum Páuli, oſculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non eſſent viſúri. Et deducêbant eum ad navem.

℟. iii. Iſte cognôvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorâvit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número ſanctórum.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervênit ad cœléſtia regna. Et invéntus eſt. Glória Patri. Et invéntus eſt.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Fílii hóminum ſcitôte quia Dóminus ſanctum ſuum mirificâvit.

Pſalmus 4.

CUm invocârem, exaudîvit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatiône dilatâſti mihi.

Miſerêre mei, * & exáudi oratiônem meam.

Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitâtem, & quæritis mendácium?

Et ſcitôte quóniam mirificâvit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolîte peccâre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificâte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signâtum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam, & requiéſcam.

Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Aña.

Aña. Filii hóminum ſcitòe quia Dóminus ſanctum uum mirificâvit.

Aña. Scuto bonæ voluntâtis uæ coronáſti eum Dómine.

Pſalm. 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamôrem meum.

Inténde voci oratiônis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orâbo: * Dómine, manè exáudies vocem meam.

Manè aſtâbo tibi, & vidêbo: * quóniam non Deus volens iniquitâtem tu es.

Neque habitâbit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes, qui operántur iniquitâtem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolôſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ.

Introîbo in domum tuam: * adorâbo ad templum ſanctum tuum in timôre tuo.

Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eôrum véritas: * cor eôrum vanum eſt.

Sepúlchrum patens eſt guttur eôrum, linguis ſuis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis; ſecúndùm multitúdinem impietâtum eôrum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætèntur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitâbis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntâtis tuæ * coronáſti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntâtis tuæ coronáſti eum Dómine.

Aña. In univérſa terra glória & honôre coronáſti eum.

Pſalm.

Pſalm. 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elevâta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lactèntium perfecíſti láudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimîcum & ultôrem.

Quóniam vidêbo cœlos tuos, ópera digitôrum tuôrum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus! * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum páulò minùs ab Angelis, glória & honôre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Aña. In univérſa terra glória & honôre coronáſti eum.

℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corônam de lápide pretióſo. Pater noſter.

Abſolutio. Ipsîus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

In ſecundo Nocturno Lectiones vide in proprio loco.

℟. iv. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodîvit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutâvit illum: * Et dedit illi claritâtem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Benedictio. Chriſtus perpétuæ.

℟. v. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntâte labiòrum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dul-

cé-

cédinis : poſuiſti in cápite ejus corônam de lápide pretióſo. Et voluntâte.

Benedictio. Ignem ſui amôris.

℟. vi. Stola jucunditâtis índuit eum Dóminus: * Et corônam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibâvit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus : & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potâvit illum. Et corônam. Glória Patri. Et corônam.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit : æquitâtem vidit vultus ejus.

Pſalm. 10.

IN Dómino confído, quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium : * qui autem díligit iniquitâtem odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellârum, pars cálicis eòrum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit : * æquitâtem vidit vultus ejus.

Aña. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit : æquitâtem vidit vultus ejus.

Aña. Habitâbit in tabernáculo tuo : requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalm. 14.

DOmine quis habitâbit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operâtur juſtítiam:

Qui lóquitur veritâtem in corde ſuo, * qui non egit dolum in língua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium

non

non accêpit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit , * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſûram , & múnera ſuper innocéntem non accépit:

Qui facit hæc , * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitâbit in tabernáculo tuo : requiéſcet in monte ſancto tuo.

Aña. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corõnam de lápide pretióſo.

Pſalm. 20.

DOmine in virtûte tua lætábitur rex : * & ſuper ſalutâre tuum exultâbit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei : * & voluntâte labiôrum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * poſuíſti in cápite ejus corônam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit â te : * & tribuíſti ei longitúdinem diêrum in ſæculum , & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decòrem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiõnem in ſæculum ſæculi : * lætificâbis eum in gáudio cum vulto tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino : * & in miſericórdia Altíſsimi non commovébitur.

Inveniâtur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui , * Dóminus in ira ſua conturbâbit eos , & devorâbit eos ignis.

Fructum eôrum de terra perdes : * & ſemen eòrum â filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília , quæ non potuérunt ſtabilîre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparâbis vultum eôrum.

Exal-

℟. Exaltâre Dómine in virtûte tua: * cantábimus & pſallêmus virtútes tuas.

Aña. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corônam de lápide pretióſo.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decôrem impónes ſuper eum. Pater noſter. *Abſolutio.* A vínculis.

℣. Jube domne.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 14. *c.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxôrem, & filios, & fratres, & ſorôres, adhuc áutem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et réliqua.

Homilìa Sancti Gregórii Papæ.

Hom. 37. *in Evangelia.*

SI conſiderêmus, fratres charíſsimi, quæ & quanta ſunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléſcunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terrêna namque ſubſtántia ſupérnæ fœlicitâti comparâta, pondus eſt, non ſubsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparâta, mors eſt pótiùs dicénda, quàm vita. Ipſe enim quotidiânus deféctus corruptiônis quid eſt áliud, quàm quædam prolíxitas mortis? Quæ áutem língua dícere, vel quis intelléctus cápere ſúfficit, illa ſupérnæ civitâtis quanta ſint gáudia? Angelôrum choris interéſſe, cum beatíſsimis ſpirítibus glóriæ conditôris aſsiſtere, præſéntem Dei vultum cérnere, incircumſcríptum lumen vidêre, nullo mortis metu áffici, incorruptiônis perpétuæ múnere lætári?

℟. vii. Corôna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitâtis, glória honôris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corônam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

SEd ad hæc audîta inardéſcit ánimus: jamque illìc cupit aſsíſtere, ubi ſe ſperat ſine fine gaudêre. Sed ad magna præmia perveníri non poteſt, niſi per magnos labòres. Unde & Páulus egrégius prædicâtor dicit: Non coronábitur, niſi qui legítimè certáverit. Deléctat ergo mentem magnitûdo præmiôrum: ſed non detérreat certâmen labôrum. Unde ad ſe veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxòrem, & filios, & fratres, & ſoróres, adhuc áutem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus.

℟. viii. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrênæ dignitâtis glóriam quæsívit, ſed ad cœléſtia regna pervênit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Benedictio. Ad ſocietàtem.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, & carnáliter propínquos præcípimur odíſſe, qui jubémur & inimícos dilígere? Et certè Véritas de uxôre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non ſéparet. Et Páulus ait: Viri, dilígite uxôres veſtras, ſicut & Chriſtus Ecclésiam. Ecce, diſcípulus uxòrem diligéndam prædicat, cùm magiſter dicat: Qui uxôrem non odit, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An ſimul & odíſſe póſſumus, & dilígere? Sed ſi vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per diſcretiònem valêmus: ut uxòrem, & eos, qui nobis carnis cognatiône conjúncti ſunt, & quos próximos nóvimus, diligâmus; & quos adverſários in via Dei páti-

ſimur, odiéndo & fugiéndo neſciâmus.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Qui me confeſſus fúerit coram homínibus, confitêbor & ego eum coram Patre meo.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis, ut infra*, 12.

Aña. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed habêbit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Aña. Qui mihi miniſtrat, me ſequâtur: & ubi ego ſum, illic ſit & miníſter meus.

Aña. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus, qui eſt in cœlis, dicit Dóminus.

Aña. Volo Pater, ut ubi ego ſum, illic ſit & miníſter meus.

Capitulum. Jacob. 1. b.

BEâtus vir, qui ſúffert tentatiônem: quóniam cùm probâtus fúerit, accípiet corônam vitæ, quam repromîſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris ſecûtus Fílium,
Victis triúmphas hóſtibus,
Victor fruens cœléſtibus.

Tui precâtus múnere
Noſtrum reâtum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solûta ſunt jam víncula
Tui ſacráti córporis:
Nos ſolve vinclis ſæculi
Dono ſupérni Núminis.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Juſtus ut palma florêbit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus Aña. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtôdit eam.

Orationes ut in Veſperis.

Ad Tertiam Aña. Qui ſéquitur me.

Capitulum. Beâtus vir. 34.

℟.

℟. *brev.* Glória & honôre, * Coronáſti eum Dómine. Glória.

℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum. Coronáſti. Glória Patri. Glória & honôre.

℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus.

℟. Corônam de lápide pretióſo.

Ad Sextam Aña. Qui mihi miníſtrat.

Capitulum. Eccl. 5.

CIbâvit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potâvit illum Dóminus Deus noſter.

℟. *brev.* Poſuíſti Dómine, * Super caput ejus. Poſuíſti.

℣. Corônam de lápide pretióſo. Super. Glória Patri. Poſuíſti.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decôrem impónes ſuper eum.

Ad Nonam Aña. Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

JUſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum; & in conſpéctu Altíſsimi deprecábitur.

℟. *brev.* Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. Magna.

℣. Glóriam & magnum decôrem impónes ſuper eum. In ſalutári tuo. Glória Patri. Magna eſt.

℣. Juſtus ut palma florêbit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Veſperas Aña. Qui me conféſſus, *cum reliquis de Laudibus.* 4.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis.* 1. *& loco ultimi.*

Pſalm. 115.

CRédidi, propter quod locûtus ſum: * ego autem humiliâtus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo? * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen

Dó-

Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiôſa in conſpéctu Dómini mors ſanctôrum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificâbo hóſtiam láudis, & nomen Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Capitulum. Beâtus vir.

Hymnus. Deus tuôrum. 34.

℣. Juſtus ut palma florêbit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat Aña. Qui vult venîre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequâtur me.

Aliæ Lectiones pro uno Martyre in tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 16.*d.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me venîre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequâtur me. Et réliqua.

Homilîa Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 32. *in Evangelia.*

QUia Dóminus ac Redémptor noſter novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim noſtræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietâtem oppóſuit novitâtis ſuæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, niſi ſua retinêre; aliêna rápere, ſi poſſet; concupíſcere, ſi non poſſet? Sed cœléſtis médicus ſíngulis quibúſque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam ſicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noſter contrária oppóſuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitâ-

tem, iracúndis manſuetúdinem, elátis præcíperet humilitâtem.

℟. Corôna áurea. 45.

Lectio viii.

CErtè cùm ſe ſequéntibus nova mandâta propóneret, dixit: Niſi quis renuntiáverit ómnibus quæ póſsidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Ac ſi apértè dicat: Qui per vitam véterem aliêna concupíſcitis, per novæ converſatiônis ſtúdium & veſtra largímini. Quid verò in hac lectiône dicat, audiámus: Qui vult poſt me venîre, ábneget ſemetípſum. Ibi dícitur, ut abnegêmus noſtra: hìc dícitur, ut abnegêmus nos. Et fortáſſe laboriôſum non eſt hómini relínquere ſua: ſed valdè laboriôſum eſt relínquere ſemetípſum. Minus quippè eſt, abnegâre quod habet: valdè autem multum eſt, abnegâre quod eſt.

℟. Hic eſt verè martyr. 46.

Lectio ix.

AD ſe autem nobis veniéntibus Dóminus præcêpit, ut renuntiêmus noſtris: quia quicúmque ad fideî agônem venîmus luctámen contra malígnos ſpíritus ſúmimus. Nihil autem malígni ſpíritus in hoc mundo próprium póſsident: nudi ergo cum nudis luctâri debêmus. Nam ſi veſtîtus quiſque cum nudo luctátur, cítiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim ſunt terréna ómnia, niſi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, veſtiménta abjíciat, ne ſuccûmbat.

Te Deum laudâmus. 11.

COMMUNE MARTYRIS

tempore Paſchalí.

Ad Veſperas Aña. Sancti tui Dómine florêbunt ſicut lílium, allelúja: & ſicut odor bálſami erunt ante te, allelúja.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis: & loco ultimi,*

mi, *Pſalm.* Laudâte Dóminum omnes gentes. 3.

Capitulum. Sap. 5.

STábunt juſti in magna conſtántia advérſus eos, qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eôrum.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum, *ut in Communi extra tempus Paſchale.* 34.

℣. Sancti & juſti in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elêgit Deus in hæreditâtem ſibi, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exúltent in Dómino ſancti. * Allelúja.

Pſalm. Venîte exultêmus. 35.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. 34.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Stábunt juſti in magna conſtántia advérſus eos, qui ſe anguſtiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Aña, dicuntur Pſalmi cujuslibet Nocturni.

Pſalm. Beâtus vir. 36. Quare fremuêrunt. 36. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 37.

℣. Sancti & juſti in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elêgit Deus in hæreditâtem ſibi, allelúja. Pater noſter. *Abſolutio.* Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, quæ occurrunt tempore Paſchali in Officio de tempore: vel quando non adſunt, de Communi unius, vel plurimorum Martyrum extra tempus Paſchale.

℟. i. Beâtus vir, qui métuit Dóminum, alleluja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Glória & divítiæ in domo ejus, & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. In mandátis.

℟. ii. Triſtítia veſtra, al-

lelúja, * Convertêtur in gáudium, allelúja, allelúja.

℣. Mundus autem gaudêbit, vos verò contriſtabímini; ſed triſtítia veſtra. Convertêtur in gáudium.

℞. iii. Pretióſa in conſpéctu Dómini, allelúja, * Mors ſanctôrum ejus, allelúja.

℣. Cuſtôdit Dóminus ómnia oſſa eôrum, unum ex his non côterêtur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Ecce quómodo computáti ſunt inter filios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt, allelúja.

Pſalm. Cum invocârem. 40. Verba mea. 41. Dómine Dóminus noſter. 42.

℣. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, allelúja.

℞. Et ætérnitas témporum, allelúja.

℞. iv. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia ſempitérna erit ſuper caput eôrum: gáudium & exultatiônem obtinêbunt. Et ætérnitas.

℞. v. In ſervis ſuis, allelúja, * Conſolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicâbit Dóminus pópulum ſuum, & in ſervis ſuis. Conſolábitur.

℞. vi. Fíliæ Jerúſalem, venîte & vidête Mártyres cum corônis, quibus coronâvit eos Dóminus, * In die ſolemnitâtis & lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit ſeras portârum tuârum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja.

Pſalm. In Dómino confído. 43.

Dómine quis habitábit in tabernáculo. 43.

Dómine in virtûte tua. 44.

℣. Lætítia ſempitérna ſuper cápita eôrum, allelúja.

℞. Gáudium & exultatiô-

ctiônem obtinébunt, allelúja.

Lectiones tertii Nocturni.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ego ſum vitis vera, & Pater meus agrícola eſt. Et réliqua.

Homilía Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 80. *in Joann.*

ISte locus Evangélicus, fratres, ubi ſe dicit Dóminus vitem, & diſcípulos ſuos pálmites, ſecúndùm hoc dicit, quod eſt caput Eccléſiæ, noſque membra ejus, mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus. Unîus quippè natûræ ſunt vitis & pálmites. Propter quod, cùm eſſet Deus, cujus natûræ non ſumus, factus eſt homo, ut in illo eſſet vitis humána natûra, cujus & nos hómines pálmites eſſe poſsêmus.

℟. vii. Ego ſum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

QUid ergo eſt, Ego ſum vitis vera? Numquid ut ádderet vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde iſta ſimilitûdo translâta eſt? Sic enim dícitur vitis per ſimilitúdinem, non per proprietâtem; quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, & cétera hujúſmodi, quæ magis ipſa ſunt vera, ex quibus ducûntur iſtæ ſimilitúdines, non proprietâtes. Sed cùm dicit, Ego ſum vitis vera, ab illa ſe útique diſcérnit, cui dícitur: Quómodo convérſa es in amaritúdinem vitis aliêna? Nam quo pacto eſt vitis vera, quæ expectáta eſt ut fáceret uvam, fecit autem ſpinas?

℟. viii. Cándidi facti ſunt Nazaræi ejus, allelúja: ſplendôrem Deo dedêrunt, allelúja; * Et ſicut

ut lac coaguláti ſunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundióres ebore antíquo, ſápphiro pulchriôres. Et ſicut lac. Glória Patri. Et ſicut lac.

Lectio ix.

EGo ſum, inquit, vitis vera, & Pater meus agrícola eſt. Numquid unum ſum agrícola & vitis? Secúndùm hoc ergo vitis Chriſtus, ſecúndùm quod ait, Pater major me eſt. Secúndùm autem id quod ait, Ego & Pater unum ſumus; & ipſe agrícola eſt: nec talis, quales ſunt qui extrínſecus operándo éxhibent miniſtérium; ſed talis, ut det étiam intrínſecus increméntum. Nam neque qui plantat, eſt áliquid; neque qui rigat; ſed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus eſt Chriſtus, quia Deus erat Verbum: unde ipſe & Pater unum ſunt: &, ſi Verbum caro factum eſt, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Sancti tui Dómine florêbunt ſicut lílium, allelúja: & ſicut odor bálſami erunt ante te, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. ut ſupra.* 12.

Aña. In cœléſtibus regnis ſanctôrum habitátio eſt, allelúja: & in ætérnum réquies eôrum, allelúja.

Aña. In velaménto clamâbant ſancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Aña. Spíritus, & ánimæ juſtôrum hymnum dícite Deo noſtro, allelúja, allel.

Aña. Fulgêbunt juſti ſicut Sol in conſpéctu Dei, allelúja.

Capit. Stabunt juſti. 51.

Hymn. Invícte Martyr. 47.

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors ſanctôrum ejus, allelúja.

Ad Benedictus Aña. Fíliæ Jerúſalem, venîte, & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronâvit eos Dóminus in die ſolemnitâtis & læ-

lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Tertiam Aña. In cœléſtibus regnis.

Capitulum. Stabunt juſti. 51.

℟. *brev.* Sancti & juſti in Dómino gaudête. * Allelúja, allelúja. Sancti & juſti.

℣. Vos elégit Deus in hæreditâtem ſibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti & juſti.

℣. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, allel.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam Aña. In velaménto.

Capitulum. *Sap.* 5.

Ecce quómodo computâti ſunt inter Fílios Dei, & inter ſanctos ſors illôrum eſt.

℟. *brev.* Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine. * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.

℣. Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia ſempitérna ſuper cápita eôrum, allelúja.

℟. Gáudium & exultatiônem obtinêbunt, allel.

Ad Nonam Aña. Fulgébunt juſti.

Capitulum. *Rom.* 8. *e.*

Scimus quóniàm diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui ſecúndùm propóſitum vocâti ſunt ſancti.

℣. *brev.* Lætítia ſempitérna ſuper cápita eôrum. * Allelúja, allelúja. Lætítia ſempitérna.

℟. Gáudium & exultatiônem obtinêbunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia ſempitérna.

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors ſanctôrum ejus, allelúja.

Ad Veſperas Aña. Sancti tui Dómine, *cum reliq.* 50.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliq.* 1. *& loco ultimi, Pſalm.* Crédidi. 48. *Capitul. & Hymn. ut in primis Veſperis.*

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors ſanctôrum ejus, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Sancti

ſti & juſti in Dómino gaudéte, allelúja. Vos elégit Deus in hæreditâtem ſibi, allelúja.

COMMUNE

PLUR. MARTYRUM

extra temp. Paſchale.

Ad Veſperas Aña. Omnes ſancti, *cum reliq. de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis.* 1.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUſtôrum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace.

Hymnus.

SAnctôrum méritis ínclyta gáudia,
Pangámus ſócii, géſtaque fórtia:
Gliſcens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi ſunt quos fátuè mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsêre tui nóminis áſſeclæ,
Jeſu Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, ſæváque vérbera:
His ceſsit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpſit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur réſonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens benè cónſcia,
Conſérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit língua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido ſánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.
Te, ſumma ò Deitas, únaque, póſcimus,
Ut culpas ábigas, nóxia ſúbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annôrum in ſériem canant.
Amen.

℣.

℣. Lætámini in Dómino & exultâte juſti.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat Aña. Iſtôrum eſt enim regnum cœlôrum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatôrum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæſumus Dómine, feſta tueántur; & eôrum commêndet orátio veneránda. Per Dóminum noſtrum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concêdis ſanctôrum Mártyrum tuôrum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietâte gaudêre. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctôrum Mártyrum tuôrum N. & N. ſolemnitâte lætíficas: concêde propítius; ut quorum gaudêmus méritis, accendâmur exémplis. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Venîte adorêmus.

Pſalm. Venîte exultêmus. 35.

Hymnus.

CHriſto profûſum ſánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Læti ſequâmur vócibus.

Terrôre victo ſæculi,
Pœníſque ſpretis córporis,
Mortis ſacræ compéndio
Vitam beâtam póſsident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et beſtiârum déntibus:
Armâta ſævit úngulis
Tortôris inſáni manus.

Nudáta pendent víſcera:
Sanguis ſacrâtus fúnditur:
Sed pérmanent immôbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæſumus,
Ut Mártyrum conſórtio

Jungas peccántes ſérvulos
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Secus decúrſus aquârum plantâvit víneam juſtôrum, & in lege Dómini fuit volúntas eôrum.

Pſalm. Beâtus vir, qui non ábiit. 36.

Aña. Tamquam áurum in fornâce probâvit eléctos Dóminus: & quaſi holocáuſta accêpit eos in ætérnum.

Pſalm. Quare fremuérunt Gentes. 36.

Aña. Si coram homínibus torménta paſsi ſunt, ſpes electôrum eſt immortális in ætérnum.

Pſalm. Dómine quid multiplicáti ſunt. 37.

℣. Lætámini in Dómino, & exultâte juſti.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine. Jube domne.

Benedictio. Benedictiône perpétua.

De Epíſtola beâti Páuli Apóſtoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 8. *c.*

FRatres, debitóres ſumus non carni, ut ſecúndùm carnem vivâmus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivêtis. Quicúmque enim ſpíritu Dei agúntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepíſtis ſpíritum ſervitútis iterùm in timôre; ſed accepíſtis ſpíritum adoptiònis filiòrum, in quo clamâmus: Abba (Pater.) Ipſe enim ſpíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificêmur. Exíſtimo enim quòd non ſunt condígnæ paſsiònes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatûræ, revelatiônem filiòrum Dei expéctat.

℟. i. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis ſanctôrum: & jam non erit

erit ámplius, neque luctus, neque clamor, ſed nec ullus dolor: * Quóniam priôra tranſiêrunt.

℣. Non eſúrient, neque ſitient ámplius, neque cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. Quóniam priôra.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui ſecúndùm propóſitum vocâti ſunt ſancti. Nam quos præſcivit, & prædeſtinâvit confórmes fieri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinâvit, hos & vocâvit: & quos vocâvit, hos & juſtificâvit: quos autem juſtificâvit, illos & glorificâvit. Quid ergo dicêmus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donâvit? Quis accuſâbit advérſus eléctos Dei? Deus qui juſtíficat, quis eſt qui condémnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, immò qui & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. ii. Viri ſancti gloriôſum ſánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Chriſtum in vita ſua, imitáti ſunt eum in morte ſua: * Et ideò corônas triumpháles meruérunt.

℣. Unus ſpíritus, & una fides erat in eis. Et ideò.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos ſeparábit à charitâte Chriſti? tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? (ſicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificâmur tota die, æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiônis.) Sed in his ómnibus ſuperâmus propter eum, qui diléxit nos. Certus ſum enim, quia neque

que mors, neque vita, neque Angeli, neque Principàtus, neque Virtûtes, neque inſtántia, neque futûra, neque fortitûdo, neque altitûdo, neque profúndum, neque creatûra ália póterit nos ſeparâre à charitâte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dño noſtro.

℟. iii. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia: * Et meruérunt habêre corònas perpétuas.

℣. Iſti ſunt, qui venérunt ex magna tribulatiône, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et meruérunt.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Dabo ſanctis meis locum nominâtum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Pſalm. Dómine, quis habitâbit. 43.

Aña. Sanctis, qui in terra ſunt ejus, mirificâvit omnes voluntátes meas inter illos.

Pſalm. 15.

Conſérva me Dómine, quóniam ſperâvi in te: * dixi Dómino, Deus meus es tu, quóniam bonôrum meôrum non eges.

Sanctis, qui ſunt in terra ejus: * mirificâvit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicâtæ ſunt infirmitátes eôrum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregâbo conventícula eôrum de ſanguínibus: * nec memor ero nóminum eòrum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditâtem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providêbam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætâtum eſt cor meum, & exultávit língua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.

Quóniam non derelínques

ques ánimam meam in inférno : * nec dabis ſanctum tuum vidêre corruptiônem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra ſunt ejus, mirificâvit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti, qui ſperant in Dómino, habêbunt fortitúdinem, aſſúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

Pſalm. 23.

DOmini eſt terra, & plenitûdo ejus : * orbis terrârum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundâvit eum : * & ſuper flúmina præparâvit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini ? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accêpit in vano ánimam ſuam, nec jurâvit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiônem à Dómino : * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles : * & introîbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles : * & introîbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus virtûtum ipſe eſt Rex glóriæ.

Aña. Sancti, qui ſperant, &c.

℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei.

℟. Et delectêntur in lætítia. Pater noſter.

Abſolutio. Ipsîus píetas. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater.

In ſecundo Nocturno Lectiones ut in proprio loco.

℟. iv. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis

tuis,

tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : & in mari Rubro via ſine impediménto.

℣. Quóniam percúſsit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavêrunt. Terra.

Benedictio. Chriſtus perpétuæ.

℟. v. Vérbera carníficum non timuêrunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Benedictio. Ignem ſui amòris.

℟. vi. Tamquam áurum in fornâce probâvit elêctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos : & in témpore erit reſpéctus illôrum : * Quóniam donum & pax eſt eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritâtem: & fidêles in dilectiône acquiéſcent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Juſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eôrum.

Pſalm. 32.

EXultáte juſti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantâte ei cánticum novum : * benè pſállite ei in vociferatiòne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium : * miſericórdia Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt : * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eôrum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris : * ponens in theſáuris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quó-

Quóniam ipſe dixit & facta ſunt : * ipſe mandâvit, & creâta ſunt.

Dóminus diſsipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populôrum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiône & generatiônem.

Beâta gens, cujus eſt Dóminus, Deus ejus ; * pópulus, quem elêgit in hæreditâtem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo : * reſpéxit ſuper omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit ſigillâtim corda eôrum : * qui intélligit ómnia ópera eôrum.

Non ſalvâtur rex per multam virtûtem : * & gigas non ſalvábitur in multitûdine virtûtis ſuæ.

Fallax equus ad ſalûtem : * in abundántia autem virtûtis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum : * & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eôrum : * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum : * quóniam adjûtor & protéctor noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum : * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos:* quemádmodum ſperávimus in te.

Aña. Juſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eôrum.

Aña. Tradidérunt córpora ſua in mortem, ne ſervírent idólis, ídeò coronáti póſſident palmam.

Pſalm. 33.

BEnedîcam Dóminum in omni témpore, * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificâte Dóminum mecum : * & exaltêmus no-

nomen ejus in idípſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudîvit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini : * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte páuper clamâvit, & Dóminus exaudîvit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvâvit eum.

Immítet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Guſtâte, & vidête quóniam ſuâvis eſt Dóminus: * beâtus vir, qui ſperat in eo.

Timête Dóminum omnes ſancti ejus : * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venîte fílii, audîte me:* timórem Dómini docêbo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam : * díligit dies vidêre bonos ?

Próhibe línguam tuam à malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum : * inquîre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos: * & áures ejus in preces eôrum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eôrum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudîvit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvâbit.

Multæ tribulatiónes juſtôrum : * & de ómnibus his liberâbit eos Dóminus.

Cuſtôdit Dóminus ómnia oſſa eôrum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatôrum péſſima : * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervôrum ſuôrum : * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora.

Aña.

Aña. Ecce merces ſanctórum copióſa eſt apud Deum: ipſi verò mórtui ſunt pro Chriſto, & vivent in ætérnum.

Pſalm. 45.

DEus noſter refúgium, & virtus, * adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra:* & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eôrum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei: * ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſsimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvâbit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Venîte, & vidête ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacâte, & vidête quóniam ego ſum Deus: * exaltâbor in Géntibus, & exaltâbor in terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Aña. Ecce merces.

℣. Juſti autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum eſt merces eôrum. Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis peccatôrum. ℣. Jube domne.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 21. *b.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm audiéritis prælia, & ſeditiónes, nolîte terréri: opórtet primùm hæc fieri; ſed nondum ſtatim finis. Et réliqua.

Homilîa Sanẩi Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evangelia.

DOminus ac Redémptor noſter peritûri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quò fúerint præſcrîpta. Minùs enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: & nos tolerabíliùs mundi mala ſuſcípimus, ſi contra hæc per præſciéntiæ clypeum munîmur. Ecce enim dicit: Cùm audierîtis prælia & ſeditiónes, nolîte terréri: opórtet enim primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Penſánda ſunt verba Redemptôris noſtri, per quæ nos áliud intériùs, áliud extériùs paſſúros eſſe denúntiat. Bella quippè ad hoſtes pértinent, ſeditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intériùs exteriúſque turbâri, áliud nos fatêtur ab hóſtibus, áliud à frátribus pérpeti.

℟. ii. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitêrunt in amôre fraternitâtis: * quia unus fuit ſemper Spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, habitâre fratres in unum. Quia unus.

Benedictio. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus, quia non ſtatim finis ſequâtur, adjûngit: Surget gens contra gentem, & regnum advérſus regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & peſtiléntiæ, & fames, terroréſque de cœlo, & ſigna magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenîtur: & per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ ſubſequéntur. Et ídeo poſt bella & ſeditiónes, non ſtatim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant ſine fine nuntiâre.

℟. viii. Sancti mei, qui in carne póſiti certâmen habuíſti: * Mercêdem labôris ego reddam vobis.

℣. Venîte benedícti Patris mei,

mei, percípite regnum. Mercêdem. Glória Patri. Mercêdem.

Benedictio. Ad ſocietâtem.

Lectio ix.

SEd cùm tot ſigna perturbatiônis dicta ſint, opórtet ut eôrum conſideratiônem bréviter per ſíngula perſtringámus: quia necéſſe eſt, ut ália è cœlo, ália è terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiâmur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce reſpéctus iræ déſupèr: erunt peſtiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce ſterílitas terræ: terroréſque de cœlo & tempeſtátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia conſummánda ſunt, ante conſummatiônem ómnia perturbántur: & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferîmur: ut impleâtur quod dícitur: Et pugnâbit pro eo orbis terrârum contra inſenſátos.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Omnes ſancti, quanta paſsi ſunt torménta, ut ſecûri pervenírent ad palmam martyrii.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis, ut ſupra*, 12.

Aña. Cum palma ad regnà pervenérunt ſancti, corónas decôris meruérunt de manu Dei.

Aña. Córpora ſanctôrum in pace ſepúlta ſunt: & vivent nómina eôrum in ætérnum.

Aña. Mártyres Dómini Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña. Mártyrum chorus laudâte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUſtôrum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace.

Hymnus.

REx glorióſe Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui reſpuéntes térrea
Perdûcis ad cœléſtia.

Aurem benígnam prótinùs
Inténde noſtris vócibus:
Trophæa ſacra pángimus:
Ignóſce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcíſque Confeſſóribus:
Tu vince noſtra crímina
Largîtor indulgéntiæ.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc & per omne ſæculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Benedictus Aña. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolîte timêre, multis paſſéribus meliôres eſtis vos.

Orationes, ut ſupra in primis Veſperis.

Ad Tertiam Aña. Cum palma.

Capitulum. Juſtôrum ánimæ.

℟. *brev.* Lætámini in Dómino, * Et exultâte juſti. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultâte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exûltent juſti in conſpéctu Dei.

℟. Et delectént ur in lætítia.

Ad Sextam Aña. Córpora ſanctôrum.

Capitulum. Sap. 10. c.

REddidit Deus mercêdem labõrum ſanctôrum ſuôrum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce ſtellârum nocte.

℟. *brev.* Exûltent juſti, * In conſpéctu Dei. Exûltent.

℣. Et delectént ur in lætítia. In conſpéctu. Glória Patri. Exûltent.

℣. Juſti autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum eſt merces eôrum.

Ad Nonam Aña. Mártyrum Chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FUlgêbunt juſti, & tamquam ſcintillæ in

arun-

arundinéto diſcûrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnâbit Dóminus illôrum in perpétuum.

℟. *brev.* Juſti autem * In perpétuum vivent. Juſti.

℣. Et apud Dóminum eſt merces eôrum. In perpétuum. Glória Patri. Juſti.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Veſperas Aña. Iſti ſunt ſancti, qui pro teſtaménto Dei ſua córpora tradidérunt, & in ſánguine Agni lavérunt ſtolas ſuas.

Pſalm. Dixit Dóminus. 1.

Aña. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtíciam, adépti ſunt repromiſsiónes.

Pſalm. Confitébor. 1.

Aña. Sanctòrum, velut áquilæ, juvêntus renovábitur: florébunt ſicut lílium in civitâte Dómini.

Pſalm. Beâtus vir. 2.

Aña. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis ſanctôrum: & jam non erit ámpliùs, neque luctus, neque clamor, ſed nec ullus dolor: quóniam priôra tranſiérunt.

Pſalm. Laudâte púeri. 2.

Aña. In cœléſtibus regnis ſanctôrum habitátio eſt: & in ætérnum réquies eôrum.

Pſalm. Crédidi. 48.

Capitulum, & Hymn. ut in primis Veſperis.

℣. Exultábunt ſancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Magnificat Aña. Gáudent in cœlis ánimæ ſanctòrum, qui Chriſti veſtígia ſunt ſecúti: & quia pro ejus amôre ſánguinem ſuum fudérunt, ídeò cum Chriſto exúltant ſine fine.

COMMUNE CONFESSORIS Pontificis.

Ad Magnificat Aña. Ecce ſacérdos magnus, *cum reli-*

liquis de Laudibus.

Pſam. Dixit Dóminus, *cum reliquis.* 1.

*Capitulum. Eccl.*44.*c.*

ECce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio.

Hymnus.

ISte Confeſſor Dómini, colèntes
Quem piè láudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
ſcándere ſedes.

Si non eſt dies obitus, dicatur.

Hac die lætus méruit ſuprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis, pudîcus,
Sóbriam duxit ſine labe vitam,
Donec humános animâvit auræ
Spiritus artus.
Cujus ob præſtans méritum frequénter,
Ægra quæ paſsim jacuére membra,
Viribus morbi dómitis, ſalûti
Reſtituûntur.
Noſter hinc illi Chorus obſequéntem
Cóncinit láudem, celebréſque palmas;
Ut piis ejus précibus juvêmur
Omne per ævum.
Sit ſalus illi, decus, atque virtus,
Qui ſuper cœli ſólio coruſcans,
Tótius mundi ſériem gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stólam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat Aña. Sacérdos & Póntifex, & virtûtum ópifex, paſtor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confeſsôris tui atque Pontíficis venerándа ſolémnitas, & devotiõnem nobis áugeat & ſalûtem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia

Alia Oratio.

EXáudi quæſumus Dómine preces noſtras, quas in beáti N. Confeſsôris tui atque Pontíficis ſolemnitâte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confeſſôrum Dóminum: * Veníte adorêmus.

Pſalm. Veníte exultêmus. 35.

Hymnus. Iſte Confêſſor. 70.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Beâtus vir, qui in lege Dómini meditâtur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, ſemper proſperabúntur.

Pſalm. Beâtus vir, qui non ábiit. 36.

Aña. Beâtus iſte ſanctus qui confíſus eſt in Dómino, prædicâvit præcéptum Dómini, conſtitûtus eſt in monte ſancto ejus.

Pſalm. Quare fremuérunt Gentes. 36.

Aña. Tu es glória mea, tu es ſuſcéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudíſti me de monte ſancto tuo.

Pſalm. Dómine quid multiplicáti. 37.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictiône perpétua.

De Epíſtola prima beáti Páuli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

FIdêlis ſermo: Si quis Epiſcopâtum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe, unîus uxòris virum, ſóbrium, prudéntem, ornâtum, pudîcum, hoſpitâlem, doctórem, non vinoléntum, non percuſsórem,

rem, ſed modéſtum: non litigiôſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præpóſitum; filios habéntem ſúbditos cum omni caſtitâte. Si quis autem dómui ſuæ præeſſe neſcit, quómodo Eccléſiæ Dei diligéntiam habêbit? Non neóphytum: ne in ſupérbiam elâtus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & teſtimónium habêre bonum ab iis qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. i. Euge ſerve bone & fidêlis, quia in pauca fuíſti fidêlis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talênta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrâtus ſum. Intra in gáudium.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

De Epíſtola ad Titum.

Lectio ii. *Cap.* 1. *b.*

OPórtet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatôrem: non ſupérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percuſsôrem, non turpis lucri cúpidum; ſed hoſpitâlem, benígnum, ſóbrium, juſtum, ſanctum, continéntem, ampleċténtem eum, qui ſecúndùm doctrínam eſt, fidêlem ſermónem: ut potens ſit exhortâri in doctrîna ſana, & eos qui contradîcunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & ſeductóres; máximè qui de circumciſióne ſunt, quos opórtet redárgui: qui univérſas domos ſubvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. ii. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

℣. Benedictiônem ómnium géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmâvit ſuper caput ejus. Ideò jurejurándo.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii. *Cap.* 3.

TU autem lóquere quæ decent ſanam doctrînam:

nam : Senes ut ſóbrii ſint, púdici , prudéntes , ſani in fide , in dilectióne , in patiéntia : Anus ſimíliter in hábitu ſancto , non criminatríces , non multo vino ſerviéntes , benè docéntes, ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, filios ſuos díligant, prudéntes , caſtas , ſóbrias, domus curam habéntes, benígnas , ſúbditas viris ſuis , ut non blaſphemêtur verbum Dei. Júvenes ſimíliter hortâre ut ſóbrii ſint. In ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum , in doctrîna , in integritâte , in gravitâte, verbum ſanum, irreprehenſíbile: ut is, qui ex advérſo eſt , vereâtur , nihil habens malum dícere de nobis.

℞. iii. Jurâvit Dñs, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm ordinē Melchíſedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis. Tu es ſacérdos. Glória Patri. Tu es ſacérdos.

IN II. NOCTURNO.

Añа. Invocántem exaudîvit Dóminus ſanctum ſuum, Dóminus exaudîvit eum, & conſtítuit eum in pace.

Pſalm. Cùm invocârem, exaudîvit me Deus. 5.

Aña. Lætėntur omnes , qui ſperant in te Dómine: quóniam tu benedixíſti juſto, ſcuto bonæ voluntâtis tuæ coronáſti eum.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Aña. Dómine Dóminus noſter , quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra ! quia glória, & honòre coronáſti ſanctum tuum , & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter , quàm. 42.

℣. Elêgit eum Dóminus ſacerdôtem ſibi.

℞. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Pater noſter.

Abſolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

In ſecundo Nocturno Lectiones vide in proprio loco.

℞. iv. Invéni David ſervum

vum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitâtis non nocêbit ei. Manus enim.

℟. v. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltâvi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

℟. vi. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtûtes operâtus eſt, & omnis terra doctrîna ejus replêta eſt: * Ipſe intercêdat pro peccátis ómnium populôrum.

℣. Iſte es, qui contémpſit vitam mundi, & pervênit ad cœléſtia regna. Ipſe intercêdat. Glória Patri. Ipſe intercêdat.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Dómine, iſte ſanctus habitâbit in tabernáculo tuo, operátus eſt juſtítiam, requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalm. Dómine quis habitâbit. 43.

Aña. Vitam petiit à te, & tribuiſti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem impoſuíſti ſuper eum: póſuiſti in cápite ejus corônam de lápide pretiôſo.

Pſalm. Dómine in virtûte tua. 44.

Aña. Hic accípiet benedictiônem à Dómino, & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo: quia hæc eſt generátio quæréntium Dóminum.

Pſalm. Dñi eſt terra. 61.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo péregrè proficiſcens vocâvit ſervos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et réliqua.

Ho-

Homilia Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Evangelia.

LEctio ſancti Evangélii, fratres charíſsimi, ſollícite conſiderâre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepíſſe áliquid cérnimur ab auctôre mundi, grávius inde judicêmur. Cùm enim augéntur dona, ratiónes étiam creſcunt donôrum. Tantò ergo eſſe humílior, atque ad ſerviéndum Deo prómptior quiſque debet ex múnere, quantò ſe obligatiôrem eſſe cónſpicit in reddénda ratiône. Ecce homo, qui péregrè proficíſcitur, ſervos ſuos vocat, eíſque ad negótium talénta partîtur. Poſt multum verò témporis poſitûrus ratiônem revértitur. Benè operántes pro apportáto lucro remúnerat; ſervum verò à bono ópere torpéntem damnat.

℞. vii. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum: ſtolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradíſi coronâvit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornâvit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

QUis ítaque iſte homo eſt, qui péregrè proficíſcitur, niſi Redémptor noſter, qui in ea carne, quam aſſúmpſerat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra eſt; quæ quaſi ad peregrîna dúcitur, dum per Redemptôrem noſtrum in cœlo collocâtur. Sed homo iſte péregrè proficíſcens ſervis ſuis bona ſua trádidit, quia fidélibus ſuis ſpirituália dona concéſsit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii verò commîſit unum. Quinque étenim ſunt córporis ſenſus: vidélicet, viſus, audîtus, guſtus, odorâtus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque ſénſuum, id eſt, exteriôrum ſciéntia exprímitur. Duôbus verò, intelléctus & operátio deſignâtur. Unîus autem talénti nómine, intel-

tellécus tantúmmodo deſignátur.

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertâtur à núptiis.

℣. Vigilâte ergo, quia neſcîtis qua hora Dóminus veſter ventûrus ſit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Benedictio. Ad ſocietâtem.

Lectio ix.

SEd is qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus eſt: quia ſunt nonnúlli, qui etſi intérna ac myſtica penetráre néſciunt, pro intentiône tamen ſupérnæ patriæ docent recta quos poſſunt: de ipſis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque ſe à carnis petulántia, & à terrenárum rerum ámbitu, atque à viſibílium voluptáte cuſtódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéſcunt. Et ſunt nonnúlli, qui quaſi duöbus taléntis ditâti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, ſubtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque & intelligéndo & operándo áliis prædicant, quaſi duplicâtum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Ecce Sacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. ut ſupra.* 12.

Aña. Non eſt invéntus ſímilis illi, qui conſervâret legem Excélſi.

Aña. Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: ſervi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja.

Aña. Serve bone, & fidêlis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. *Eccli.44.c.*

ECce Sacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio.

Hymnus.

JEſu Redémptor ómniũ,
Perpes corôna Præſulum,
In hac die cleméntiùs
Indúlgeas precántibus;
Tui ſacri qua nóminis
Conféſſor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs ſolémnia.
Qui ritè mundi gáudia
Hujus cadûca réſpuens,
Æternitâtis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis ſequi veſtígia:
Hujus precátu ſérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Chriſte Rex piiſsime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℞. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus Aña. Euge ſerve bone, & fidêlis, quia in pauca fuíſti fidêlis, ſupra multa te conſtítuam, dicit Dóminus.

Orationes ut ſupra.

Ad Tertiam Aña. Non eſt invéntus.

Capitulum. Ecce Sacérdos magnus, *ut ſupra.*

℞. *brev.* Amâvit eum Dóminus, * Et ornâvit eum. Amâvit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornâvit. Glória Patri. Amâvit.

℣. Elêgit eum Dóminus ſacerdôtem ſibi.

℞. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam Aña. Ideò jure jurándo.

Capitulum. *Eccli.44.c.*

NOn eſt invéntus ſímilis illi, qui conſervâret legem Excélſi: ideò jure jurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

℞. *brev.* Elêgit eum Dóminus, * Sacerdôtem ſibi. Elêgit.

℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdôtem. Glória Patri. Elêgit.

℣.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Ad Nonam Aña. Serve bone.

Capitulum. Eccl.45.c.

FUngi ſacerdótio, & habêre láudem in nómine ipsîus, & offérre illi incénſum dignum in odôrem ſuavitâtis.

℟. *brev.* Tu es Sacérdos * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndùm órdinem Melchíſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Veſperas Aña. Ecce Sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis, & loco ultimi,*

Pſalm. 131.

MEméntoDómine David, * & omnis manſuetúdinis ejus:

Sicut jurâvit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei.

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiònem,

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſilvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu, & arca ſanctificatiônis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam: * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciem Chriſti tui.

Jurâvit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodiérint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docêbo eos:

Et

Et filii eórum uſque in ſæculum : * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elêgit Dóminus Sion : * elêgit eam in habitatiônem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi : * hîc habitâbo, quóniam elêgi eam.

Víduam ejus benedícens benedîcam, * pâuperes ejus ſaturâbo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutâri : * & ſancti ejus exultatiône exúltabunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſiône : * ſuper ipſum autem efflorêbit ſanctificâtio mea.

Capitulum, & Hymn. ut in primis Veſperis.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat Aña. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, ſtolam glóriæ induit eum, & ad portas paradíſi coronâvit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in ſecundis Veſperis pro ſolis Summis Pontificibus.

Aña. Dum eſſet Summus Póntifex, terrêna non métuit, ſed ad cœléſtia regna gloriôſus migrâvit.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis.

Aña. O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beâte N. divínæ legis amâtor, deprecâre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalûtis beâtum N. miníſtrum tribuíſti : præſta quæſumus, ut quem Doctôrem vitæ habúimus in terris, interceſſôrem habére mereâmur in cœlis. Per Dóminum noſtrum.

Lectiones ſequentes leguntur in feſtis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confeſſoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate feſti.

IN

IN I. NOCTURNO.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 39.

SApiéntiam ómnium antiquôrum exquîret ſápiens, & in Prophétis vacâbit. Narratiônem virôrum nominatôrum conſervábit, & in verſútias parabolârum ſimul introîbit. Occúlta proverbiôrum exquîret, & in abſcónditis parabolârum converſábitur. In médio magnatôrum miniſtrâbit, & in conſpéctu præſidis apparêbit. In terram alienigenârum géntium pertránſiet: bona enim & mala in homínibus tentâbit.

℟. i. Euge ſerve bone & fidêlis. 72.

Lectio ii.

COr ſuum tradet ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſsimi deprecábitur. Apériet os ſuum in oratiône, & pro delíctis ſuis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replêbit illum: & ipſe tamquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ, & in oratiône confitébitur Dómino: & ipſe díriget consílium ejus & diſciplínam, & in abſcónditis ſuis conſiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. ii. Ecce Sacérdos magnus. 72.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. ii. Juſtus germinâbit ſicut lílium: * Et florêbit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini in átriis domus Dei noſtri. Et florêbit.

Lectio iii.

IPſe palàm fáciet diſciplînam doctrînæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. Collaudâbunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſæculum non delébitur. Non recêdet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatiône in generatiônem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & láudem ejus enuntiâbit Eccléſia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. iii. Jurâvit Dóminus, & non pœnitêbit eum. 73.

Pro

Pro Doctore non Pontifice.

℟. iii. Iſte cognôvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorâvit Altíſsimum: * Et invéntus eſt in número ſanctòrum.

℣. Iſte eſt, qui contémpſit vitam mundi, & pervênit ad cœléſtia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Vide Lectiones proprias in quolibet feſto.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5. *b.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliêtur? Et réliqua.

Homilía Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. *de Sermone Domini in monte, cap.* 6. *tom.* 4.

OSténdit Dóminus, fátuos eſſe judicándos, qui temporálium bonòrum vel cópiam ſectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auférri. Itaque ſi ſal infatuâtum fúerit, in quo ſaliêtur? Id eſt, ſi vos, per quos condiéndi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiònum temporálium amiſéritis regna cœlòrum; qui erunt hómines, per quos à vobis error auferâtur, cùm vos elégerit Deus, per quos errôrem áuferat ceteròrum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. vii. Amâvit eum Dóminus. 75.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. vii. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtûtes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudâvit Dóminum: * Ipſe intercêdat pro peccátis ómnium populòrum.

℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe intercêdat.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet ſal infatuâtum, niſi ut mittâtur foras, & cal-

cêtur ab homínibus. Non ítaque calcâtur ab homínibus, qui pátitur perſecutiònem; ſed qui perſecutiònem timéndo, infatuâtur. Calcári enim non poteſt, niſi inférior: ſed inférior non eſt, qui quamvis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

℟. viii. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctus.

℣. Jucunditâtem & exultatiònem theſaurizâvit ſuper eum. Et implêvit. Glória Patri. Et implêvit.

Lectio ix.

VOs eſtis lumen mundi. Quómodo dixit ſupériùs ſal terræ, ſic nunc dicit lumen mundi. Nam neque ſupériùs iſta terra accipiénda eſt, quàm pédibus corpóreis calcâmus; ſed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apoſtólicum ſalem Dóminus miſit. Et hîc mundum, non cœlum & terram, ſed hómines qui ſunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illumināndis Apóſtoli miſsi ſunt. Non poteſt cívitas abſcóndi ſuper montem poſita: id eſt, fundâta ſuper inſignem magnámque juſtítiam, quam ſigníficat étiam ipſe mons, in quo díſputat Dóminus.

Te Deum laudâmus. 11.

COMMUNE
CONFESSORIS
non Pontificis.

Ad Veſperas Aña. Dómine quinque talénta, *ut infra de Laud.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis.* 1.

Capitulum. *Eccl.* 31.

BEâtus vir, qui invéntus eſt ſine mácula: & qui poſt áurum non ábiit, nec ſperâvit in pecúnia & theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

Hym-

Hymnus. Iſte Conféſſor Dómini. 59.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stólam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat Aña. Similâbo eum viro ſapiênti, qui ædificâvit domum ſuam ſupra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confeſsôris tui ánnua ſolemnitâte lætíficas: concêde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitêmur. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

ADéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N. Confeſsôris tui ſolemnitâte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habêmus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvêmur. Per Dóminum noſtrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INtercéſsio nos, quæſumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valêmus, ejus patrocínio aſſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confeſsôrum Dóminum, * Venîte adorêmus.

Pſalm. Venîte exultêmus. 35.

Hymn. Iſte Conféſſor, *ut ſupra.* 59.

IN I. NOCTURNO.

Aña, & Pſalm. ut in Comm. Confeſſoris Pontificis, ut ſupra. 69.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stólam glóriæ índuit eum.

Pater noſter. *Abſolutio.* Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. *Cap.* 4. *&* 5. *b.*

JUſtus ſi morte præoccupâtus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt, non diutûrna, neque annôrum número computâta: cani au-

tem ſunt ſenſus hóminis,& ætas ſenectûtis vita immaculâta. Placens Deo factus eſt diléctus, & vivens inter peccatóres translâtus eſt. Raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illîus. Faſcinátio enim nugacitâtis obſcûrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvêrtit ſenſum ſine malítia. Conſummâtus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illîus: propter hoc properâvit edúcere illum de médio iniquitâtum.

℟. i. Euge ſerve bone. 72.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpéctus in eléctos illîus. Condêmnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celériùs conſummâta, longam vitam injûſti. Vidébunt enim finem ſapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerít illum Dóminus. Vidêbunt & contêmnent eum: illos autem Dóminus irridêbit. Et erunt poſt hæc decidéntes ſine honôre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam diſrúmpet illos inflátos ſine voce, & commovêbit illos à fundaméntis, & uſque ad ſuprémum deſolabúntur.

℟. ii. Juſtus germinâbit. 80.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illôrum perîbit. Vénient in cogitatiône peccatôrum ſuôrum tímidi, & tradûcent illos ex advérſo iniquitátes ipſôrum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérſus eos, qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulêrunt labôres eôrum. Vidéntes turbabúntur timôre horríbili, & mirabúntur in ſubitatiône inſperátæ ſalûtis, di-

dicéntes intra ſe, pœniténtiam agêntes, & præ angúſtia ſpíritus geméntes: Hi ſunt, quos habúimus aliquándo in deriſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſenſáti vitam illôrum æſtimabâmus inſániam, & finem illôrum ſine honôre: ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illôrum eſt.

℟. iii. Iſte cognôvit. 81.

IN II. NOCTURNO.

Aña, & Pſalm. ut in Comm. Confeſſoris Pontificis, ut ſupra. 69.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noſter.

Abſolutio. Ipsîus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

℟. iv. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodîvit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutâvit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Chriſtus perpétuæ.

℟. v. Amávit eum. 75.

℟. vi. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervênit ad cœléſtia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

IN III. NOCTURNO.

Aña, & Pſalm. ut in Communi Confeſſoris Pontificis, ut ſupra. 69.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsîus.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Pater noſter. *Abſolutio.* A vínculis. ℣. Jube domne.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lum-

lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homilîa Sancti Gregórii Papæ.

Hom. 13. in Evangelia.

SAncti Evangélii, fratres chariſsimi, apérta vobis eſt léctio recitâta. Sed ne aliquibus ipſa ejus planíties alta fortáſſe videâtur, eam ſub brevitâte tranſcúrrimus, quátenus ejus expoſítio ita neſciéntibus fiat cógnita, ut tamen ſciéntibus non ſit onerôſa. Dóminus dicit: Sint lumbi veſtri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minùs eſt mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat & bonis opéribus inſudâre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis noſtris lucis exémpla monſtrâmus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt.

℟. vii. Iſte eſt, qui ante Deum. 74.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

DUo autem ſunt quæ jubéntur, & lumbos reſtríngere, & lucérnas tenêre, ut & mundítia ſit caſtitâtis in córpore, & lumen veritâtis in operatiône. Redemptóri étenim noſtro unum ſine áltero placêre nequâquam poteſt: ſi aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déſerit; aut is qui caſtitâte præéminet, necdum ſe per bona ópera exércet. Nec caſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere; nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitâte. Sed & ſi utrúmque ágitur, reſtat, ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupérnam pátriam tendat, & nequâquam ſe à vítiis pro mundi hujus honeſtâte contíneat.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Le-

Lectio ix.

ET vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertâtur à núptiis: ut cùm vénerit, & pulſáverit, conféſtim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulſat verò, cum jam per ægritúdinis moléſtias eſſe mortem vicínam desígnat. Cui conféſtim aperîmus, ſi hunc cum amôre ſuſcípimus. Aperîre enim júdici pulſánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidêre eum, quem contempsiſſe ſe méminit, júdicem formîdat. Qui autem de ſua ſpe, & operatiône ſecûrus eſt, pulſánti conféſtim áperit, quia lætus júdicem ſúſtinet: & cùm tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiônis hilaréſcit.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Dómine, quinque talénta tradidiſti mihi: ecce ália quinque ſuperlucrâtus ſum.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. ut ſupra.* 12.

Aña. Euge ſerve bone, in módico fidêlis, intra in gáudium Dómini tui.

Aña. Fidêlis ſervus, & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam.

Aña. Beâtus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, & pulſáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Aña. Serve bone, & fidêlis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. *Eccl.* 31. *a.*

BEâtus vir, qui invéntus eſt ſine mácula: & qui poſt áurum non ábiit, nec ſperâvit in pecúniæ theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

Hymnus.

JEſu coróna célſior,
Et véritas ſublímior,
Qui confiténti ſérvulo
Reddis perénne præmium:
Da ſupplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii

Re-

Remiſsiônem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérſo témpore,
Dies refúlſit lúmine,
Quo ſanctus hic de córpore
Migrâvit inter ſídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculênta prædia,
Pollûta ſorde députans,
Ovans tenet cœléſtia.
Te, Chriſte Rex piíſsime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcâvit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipē.
Virtûte clarus, & fide,
Confeſsiône ſédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes ſupérnas óbtinet.
Proínde te, piíſsime,
Precámur omnes ſúpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque ſit Paráclito,
Per omne ſemper ſæculum.
Amen.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus Aña. Euge ſerve bone, & fidêlis, quia in pauca fuíſti fidêlis, ſuper multa te conſtítuam, intra in gáudium Dñi tui.

Orationes, ut ſupra. 83.

Ad Tertiam Aña. Euge ſerve bone.

Capitulum. Beâtus vir, qui invéntus.

℟. *brev.* Amâvit eum Dóminus, * Et ornâvit eum. Amâvit.

℣. Stólam glóriæ índuit eum. Et ornâvit. Glória Patri. Amâvit.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam Aña. Fidêlis ſervus.

Capitulum. Eccl. 39.

JUſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſsimi deprecábitur.

℟. *brev.* Os juſti * Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os juſti.

℣. Lex Dei ejus in corde ipſîus.

℟. Et non ſupplantabúntur

tur greſſus ejus.

Ad Nonam Aña. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

JUſtum dedûxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctôrum, honeſtâvit illum in labóribus, & complêvit labóres illìus.

℟. *brev.* Lex Dei ejus * In corde ipsìus. Lex.

℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei.

℣. Juſtùm dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Veſperas Aña. Dómine quinque talénta, *cum reliquis de Laudibus.* 87.

Pſalm. Capit. & Hymn. ut in primis Veſp.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat Aña. Hic vir deſpíciens mundum & terrêna, triúmphans, dìvítias cœlo cóndidit ore, manu.

PRO ABBATIBUS.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 19. d.*

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos reliquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilìa Sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. Cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat; & tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non ſúfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum eſt: Et ſecúti ſumus te. Fécimus quod juſíſti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jeſus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône, cùm ſéderit Filius hóminis in ſede majeſtâtis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judi-

dicántes duódecim tribus Iſraël. Non dixit, Qui reliquíſtis ómnia: hoc enim & Crates fecit philóſophus, & multi álii divítias contempſérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me: quod própriè Apoſtolôrum eſt, atque credéntium.

℟. vii. Iſte eſt, qui. 74.

Lectio viii.

IN regeneratiône, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ (quando & mortui de corruptiône reſúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in ſóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſraël: quia vobis credéntibus illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſorôres, aut patrem, aut matrem, aut uxôrem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſsidêbit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvâtor lóquitur: Non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru, & inimíci hóminis doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiônem Evangélii, omnes affectus contémpſerint, atque divítias & ſæculi voluptátes; iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſsidébunt.

℟. viii. Sint lumbi. 76.

Lectio ix.

EX occaſiône hujus ſenténtiæ quidam introdúcunt mille annos poſt reſurrectiônem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimíſsimus, & vitam ætérnam eſſe reddéndam: non intelligéntes, quòd, ſi in céteris digna ſit repromíſſio, in uxóribus appáreat turpitûdo; ut qui unam pro Dómino dimíſerit, centum recípiat in futúro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnália pro ſalvatôre dimíſerit, ſpirituália recípiet, quæ comparatiône & mérito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo número centenárius númerus comparêtur.

Te Deum laudámus. 11.

COM-

COMMUNE VIRGINUM.

Ad Veſperas Aña. Hæc eſt virgo ſápiens, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Pſalm. ut in Offic. B. M. V.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriêtur. Non enim qui ſeîpſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEſu, corôna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ ſola Virgo párturit
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponſus decôrus glória,
Sponsíſque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te canéntes cúrſitant,
Hymnóſque dulces pérſonant.

Te deprecâmur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcîre prorsùs ómnia
Corruptiônis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculòrum ſæcula.
Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próſperè procêde, & regna.

Ad Magnificat Aña. Veni ſponſa Chriſti: áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contulíſti: concéde propítius; ut qui beâtæ N. Vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beâta N. Virgo & mártyr implôret: quæ tibi grata ſemper éxtitit, & mérito caſtitâtis, & tuæ profeſsiône virtûtis. Per Dóminum noſtrum.

Pro

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. Vírginis tuæ feſtivitâte gaudêmus; ita piæ devotiônis erudiâmur afféctu. Per Dñm noſtrum.

Si fuerint plures, in utriſque Veſperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, *Aña.* Prudéntes Vírgines, aptâte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines poſt eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctârum Vírginum & Mártyrum N. & N. palmas inceſſábili devotiône venerâri: ut quas digna mente non póſſumus celebrâre, humílibus ſaltem frequentêmus obſéquiis. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorêmus.

Pſal. Veníte exultêmus. 35.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem geſsit, peperítque Virgo,
Vírginis partos cánimus decôra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beâta
Sorte, dum geſtit frágilem domâre
Córporis ſexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amîca mortis
Mille pœnârum genera expavéſcens,
Sánguine effúſo méruit ſerénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas ſcélerum remítte;
Ut tibi puro reſonêmus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et

Et tibi compar utriúſque
virtus
Spíritus ſemper, Deus unus
omni
Témporis ævo. Amen.

Si ſancta fuerit virgo tantum, & non Martyr, dicitur Hymn. ut ſequitur.

VIrginis Proles, opiféxque Matris,
Virgo quem geſsit, pepe-
rítque Virgo:
Vírginis feſtum cánimus
beâtæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas ſcélerum
remîtte;
Ut tibi puro reſonêmus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriúſque
virtus
Spíritus ſemper, Deus unus
omni
Témporis ævo. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritâte.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter, *ut infra in Offic. B. M. V.*

Aña. Ante thorum hujus Vírginis frequentâte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pſalm. Cœli enârrant, *ut infra in Officio B.M.V.*

Aña. Revértere, revértere Sunamîtis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Pſalm. Dómini eſt terra. 61.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictiône perpétua.

De Epíſtola prima beâti
Páuli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 7. *c.*

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam conſecûtus à Dómino, ut ſim fidêlis. Exíſtimo ergo hoc bonum eſſe propter

pter inſtantem neceſsitâtem, quóniam bonum eſt hómini ſic eſſe. Alligâtus es uxŏri ? Noli quærere ſolutiônem. Solûtus es ab uxôre ? Noli quærere uxôrem. Si autem accéperis uxŏrem, non peccáſti. Et ſi núpſerit Virgo, non peccâvit: tribulatiônem tamen carnis habébunt hujúſmodi Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve eſt: réliquum eſt, ut & qui habent uxôres, tamquam non habéntes ſint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gáudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non poſsidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. i. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum: pro cujus amôre ſánguinem tuum fudiſti, * Et cum Angelis in paradíſum introíſti.

℣. Veni eléċta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupîvit Rex ſpéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit Martyr, dicitur ſequens.

℟. i. Veni eléċta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupîvi Rex ſpéciem tuam.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſpere procêde, & regna. Quia concupîvit.

Benediċtio. Unigénitus Dei Filius.

Leċtio ii.

Volo autem vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine uxôre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxôri, & divíſus eſt. Et múlier innúpta & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt; ut ſit ſanċta córpore, & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitâtem veſtram dico non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id quod honé-

néſtum eſt, & quod facultâtem præbeat ſine impediménto Dóminum obſecrándi.

℟. ii. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Proptéreà.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem ſe vidéri exiſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuperadúlta, & ita opórtet fíeri, quod vult fáciat: non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtátuit in corde ſuo firmus, non habens neceſsitâtem, poteſtâtem autem habens ſuæ voluntâtis, & hoc judicâvit in corde ſuo, ſervâre vírginem ſuam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, benè facit: & qui non jungit, méliùs facit. Múlier alligâta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod ſi dormíerit vir ejus, liberâta eſt: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beâtior autem erit, ſi ſic permánſerit ſecúndum meum consilium: puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. iii. Spécie tua & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procêde, & regna.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II. NOCTURNO.

Añ. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna.

Pſalm. Eructâvit cor meum, *ut infra in Offic. B. M. V.*

Añ. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Pſalm. Deus noſter refúgium & virtus, *ut infra in Offic. B. M. V.*

Añ. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitâtem.

Pſalm.

Pſalm. 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * ni civitâte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundâtur exultatiône univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilônis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcêtur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: * convenêrunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei noſtri: * Deus fundâvit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætêtur mons Sion, exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómi ne.

Circúmdate Sion, complectímini eam: narrâte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra virtûte ejus: * & diſtribúi domos ejus, ut enarrê in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deı Deus noſter in ætérnum, in ſæculum ſæculi: * ip reget nos in ſæcula.

Aña. Aquæ multæ non p tuérunt extínguere charit tem.

℣. Adjuvábit eam De vultu ſuo.

℟. Deus in médio ej non commovébitur.

Pater noſter.

Abſolutio. Ipsîus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pat omnípotens.

In ſecundo Nocturno L ctiones, ut in proprio loco.

℟. iv. Propter veritâter & manſuetúdinem, & juſ tiam: * Et dedúcet te m rabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchr

tú-

túdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Et dedûcet.

. *Benedictio.* Chriſtus perpétuæ.

℞. v. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitâtem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritâtem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Benedictio. Ignem ſui amôris.

℞. vi. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia & exultatiône.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Nigra ſum, ſed formôſa filiæ Jerúſalem: ídeò dilêxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum: * cantâte, *ut infra in Officio B. M. V.*

Aña. Trahe me poſt te, in odôrem currêmus unguentôrum tuôrum: óleum effúſum nomen tuum.

Pſalm. Dóminus regnâvit exúltet terra, *ut infra in in Offic. B. M. V.*

Aña. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum.

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum: * quia, *ut infra in Offic. B. M. V.*

℣. Elégit eam Deus, & præelêgit eam.

℞. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades ſuas, exiérunt óbviam

viam ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homilîa Sanĉti Gregórii Papæ.

Homilia 20. in Evangelia.

SÆpè vos, fratres charíſſimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitâre: ſed hodiérna ſanĉti Evangélii lectiône compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneâtis; ne per hoc quòd à vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirâtur; ne appetîtus laudis ſubrépat; & quod foris oſténditur, intus â mercêde evacuêtur. Ecce enim Redemptôris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes ſunt recêptæ: quia eârum quædam, dum de virginitâte ſua glóriam foris éxpetunt, in vaſis ſuis óleum habêre noluérunt.

℞. vii. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilântem invênit, quæ accéptis lampádibus ſumpſit ſecum óleum: * Et veniénte Dómino, introîvit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exîte óbviam ei. Et veniénte.

Benedictio. Cujus, *vel* Quarum feſtum cólimus.

Lectio viii.

SEd priùs quæréndum nobis eſt, quid ſit regnum cœlôrum, aut cur decem virgínibus comparêtur, quæ étiam vírgines prudéntes & fatuæ dicántur. Dum enim cœlôrum regnum conſtat, quia reprobôrum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur ſímile eſſe perhibétur? Sed ſciéndum nobis eſt, quod ſæpè in ſacro elóquio regnum cœlôrum præſéntis témporis Eccléſia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos, & cólligent de regno ejus ómnia ſcándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax ſumma eſt, inveníri ſcándala póterunt, quæ colligántur.

℞.

℟. viii. Média nocte clamor factus eſt : * Ecce ſponſus venit, exîte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines aptâte veſtras lámpades. Ecce ſponſus. Glória Patri. Ecce ſponſus.

Benedictio. Ad ſocietâtem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis ſénſibus unuſquíſque ſubsíſtit. Geminâtus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque ſexu fidélium multitûdo collígitur, ſancta Ecclésia decem virgínibus símilis eſſe denuntiâtur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti ſunt, rectè símilis virgínibus prudéntibus & fátuis eſſe perhibêtur. Sunt namque plerîque continéntes, qui ab appetítu ſe exterióri cuſtódiunt, & ſpe ad interiôra rapiúntur, carnem mácerant, & toto deſidério ad ſupérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus ſuis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimîrum glóriam ſuam non in ore hóminum ponunt, ſed intra conſciéntiam cóntegunt. Et ſunt plerîque, qui corpus per abſtinéntiam afflígunt, ſed de ipſa ſua abſtinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Hæc eſt virgo ſápiens, & una de número prudéntum.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis.* 12.

Aña. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilântem invênit.

Aña. Hæc eſt, quæ neſcîvit thorum in delícto : habêbit fructum in reſpectiône animârum ſanctârum.

Aña. Veni elêcta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Aña. Iſta eſt ſpeciôſa inter filias Jerúſalem.

Capitulum. Fratres, qui. 91.

Hymnus. Jeſu, coróna Vírginum. 91.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Aña. Símile eſt regnum cœlòrum hómini negotiatóri quæréndi bonas margarîtas: invénta una pretiôſa, dedit ómnia ſua, & comparâvit eam.

Orationes, ut in Veſp.

Si fuerint plures, Aña. Prudéntes Vírgines, ℣. *& Oratio.* 92.

Ad Tertiam Aña. Hæc eſt virgo ſápiens.

Capitulum. Fratres, qui. 91.

℟. *brev.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, prófperè procêde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam Aña. Hæc eſt quæ neſcîvit.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatiône. Deſpóndi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibêre Chriſto.

℟. *brev.* Adjuvâbit eam * Deus vultu ſuo. Adjuvâbit.

℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam.

Ad Nonam Aña. Iſta eſt ſpeciôſa.

Capitulum. *Eccl.* 51. *b.*

Dómine Deus meus, exaltáſti ſuper terram habitatiônem meam, & pro morte defluénte deprecâta ſum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiônis meæ, & in témpore ſuperbôrum ſine adjutório.

℟. *brev.* Elêgit eam Deus, * Et præelêgit eam. Elêgit.

℣. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam. Et præ-

elêgit. Glória Patri. Elêgit.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, & non Martyr, dicitur ſequens

Capitulum. *Sap.* 4.

O Quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritâte! immortâlis eſt enim memória illîus: quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines.

℟. *brev.* Elêgit, *ut ſupra.*

Ad Veſp. Añæ, Pſalm. Capitulum, & Hymn. ut in primis Veſperis. 91.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Veni Sponſa Chriſti, áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum.

COMMUNE

NON VIRGINUM, nec Martyrum.

Ad Veſperas Aña. Dum eſſet Rex, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliq. ut in Off. B.M.V.*

Capitulum, & Hymn. ut in Laudibus.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, proſpérè procêde, & regna.

Ad Magnificat Aña. Símile eſt regnum cœlòrum hómini negotiatóri quærénti bonas margarîtas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparâvit eam.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: ut ſicut de beâtæ N. feſtivitâte gaudémus, ita piæ devotiònis erudiàmur affèctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudêmus Deum noſtrum, * In confeſſióne beâtæ N.

Pſalm. Venîte exultémus. 35.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis

Dé-

Débitas pœnas ſcélerum remítte;
Ut tibi puro reſonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque virtus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Pſalmi, & Verſiculi Nocturnorum dicuntur ut ſupra in Communi Virg. 91. excepta ſecunda Aña primi Nocturni, cujus loco dicitur ſequens Aña. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illîus amplexábitur me.

IN I. NOCTURNO.

De parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap.* 31. *b.*

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus pretium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigêbit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæsívit lanam & linum, & operâta eſt consílio mánuum ſuârum. Facta eſt quaſi navis inſtitôris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderâvit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuârum plantâvit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborâvit bráchium ſuum.

℟. i. Veni elêcta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupîvit Rex ſpéciem tuam.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Quia concupîvit.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

GUſtâvit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguêtur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendêrunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timêbit dómui ſuæ à frigóribus nivis: omnis enim doméſtici ejus veſtiti ſunt du-

duplícibus. Stragulâtam veſtem fecit ſibi: abyſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando ſéderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. ii. Diffûſa eſt grátia tua in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Proptéreà.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

FOrtitûdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die novíſsimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderâvit ſémitas domus ſuæ, & panem otiôſa non comédit. Surrexêrunt filii ejus, & beatíſsimam prædicavêrunt: vir ejus & laudâvit eam. Multæ filiæ congregavêrunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuârum: & láudent eam in portis ópera ejus.

℟. iii. Spécie tua & pulchritúdine tua: * Inténde, próſperè procêde, & regna.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis; proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno Lectiones ut in proprio loco.

℟. iv. Propter veritâtem, & manſuetúdinem, & juſtítiam, * Et dedûcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Et dedûcet.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitâtem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritâtem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà unxit.

℟. vi. Fallax grátia, & vana eſt pulchritûdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuârum, & láudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13. *f.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum theſáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homilìa Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. *in Evangelia.*

COElôrum regnum, fratres charíſsimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, ſurgat ad incógnita quæ non novit: quátenùs exémplo viſibílium ſe ad inviſibília rápiat, & per ea quæ uſu dídicit, quaſi confricâtus incaléſcat: ut per hoc quod ſcit notum dilígere, diſcat & incógnita amâre. Ecce enim cœlôrum regnum theſáuro abſcóndito in agro comparâtur: quem, qui invenit homo, abſcóndit, & præ gáudio illîus vadit, & vendit univérſa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. vii. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: conſiderâvit ſémitas domus ſuæ, * Et panem otiôſa non comêdit.

℣. Guſtâvit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum eſt, quòd invéntus theſáurus abſcónditur, ut ſervêtur: quia ſtúdium cœléſtis deſidérii à malígnis ſpiritibus cuſtodîre non ſúfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abſcóndit. In præſénti étenim vita, quaſi in via ſumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem ſpíritus iter noſtrum quaſi quidam latrúnculi óbſident. Deprædári ergo deſíderat, qui theſáurum públicè portat in via. Hoc autem dico,

non

non ut próximi ópera noſtra bona non vídeant, cùm ſcriptum ſit : Vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt : ſed ut per hoc quod ágimus, láudes extériùs non quærâmus. Sic autem ſit opus in público, quátenùs inténtio máneat in occúlto : ut & de bono ópere próximis præbeâmus exémplum ; & tamen per intentiônem, qua Deo ſoli placêre quærimus, ſemper optêmus ſecrétum.

℟. viii. Regnum mundi, & omnem ornâtum ſæculi contémpſi propter amôrem Dómini mei Jeſu Chriſti : * Quem vidi, quem amâvi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

Benedictio. Ad ſocietâtem.

Lectio ix.

THeſáurus autem cœléſte eſt deſidérium: ager verò, in quo theſáurus abſcónditur, diſciplîna ſtúdii cœléſtis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta ſua terrêna deſidéria per diſciplînæ cœléſtis cuſtŏdiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandîtur, líbeat : nihil quod carnâlem vitam trucîdat, ſpíritus perhorréſcat.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odòrem ſuavitâtis.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis, ut ſupra.* 12.

Aña. In odôrem unguentôrum tuôrum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſsit: ſurge amîca mea & veni.

Aña. Veni eléèta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Aña. Iſta eſt ſpeciôſa inter fi-

filias Jerúſalem.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51.

CONfitêbor tibi Dómine Rex, & collaudâbo te Deum ſalvatôrem meum. Confitêbor nómini tuo: quóniam adjûtor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditiône.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.*b.*

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem virîli péctore
Laudêmus omnes fœminam,
Quæ ſanctitâtis glória
Ubîque fulget ínclyta.

Hæc ſancto amôre ſáucia,
Dum mundi amôrem nóxium
Horréſcit, ad cœléſtia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiônis nútriens,
Cœli potîtur gáudiis.

Rex Chriſte virtus fórtium,
Qui magna ſolus éfficis,
Hujus precâtu quæſumus,
Audi benígnus ſúpplices.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum ſpíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Aña. Date ei de fructu mánuum ſuàrum, & láudent eam in portis ópera ejus.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: ut ſicut de beâtæ N. feſtivitâte gaudêmus, ita piæ devotiônis erudiâmur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam Aña. In odôrem.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Confitêbor tibi, *ut ſupra.*

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. Mulíerem fortem, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Spécie tua, * Et

Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procêde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam Aña. Jam hiems.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberáſti me ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.*c.*

MAnum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem: non timêbit dómui ſuæ à frigôribus nivis.

℟. Adjuvâbit eam * Deus vultu ſuo. Adjuvâbit.

℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvâbit.

℣. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam.

Ad Nonam Aña. Iſta eſt ſpecióſa.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51.

LAudábit uſque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis ſuſtinéntes te, & líberas eos de manu angúſtiæ, Dómine Deus noſter.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. Prov. 13.*d.*

MUltæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas: fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo; múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

℟. *brev.* Elêgit eam Deus, * Et præelégit eam. Elêgit.

℣. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam. Et præelêgit. Glória Patri. Elêgit.

℣.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Veſperas Aña. Dum eſſet Rex, *& alia ut ſupra in primis Veſperis.*

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem, & panem otiôſa non comêdit.

OMNIA OFFICIA
B. MARIÆ VIRGINIS
PER OMNES EJUS FESTIVITATES.

AD VESPERAS.

Aña. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odôrem ſuavitátis.

Pſalm. 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * ſede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominâre in médio inimicôrum tuôrum.

Tecum princípium in die virtûtis tuæ in ſplendóribus ſanctôrum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurâvit Dóminus, & non pœnitêbit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrêgit in die iræ ſuæ reges.

Judicâbit in natiónibus, implêbit ruînas: * conquaſsâbit căpita in terra multôrum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltâbit caput.

Aña. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odŏrem ſuavitâtis.

Aña. Læva ejus ſub cápite meo; & déxtera illîus amplexábitur me.

Pſalm. 112.

LAudâte púeri Dóminum: * laudâte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occâſum, * laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo, & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitâre facit ſtérilem in domo, * matrem filiôrum lætántem.

Aña. Læva ejus ſub cápite meo; & déxtera illîus amplexábitur me.

Aña. Nigra ſum, ſed formôſa, fíliæ Jerúſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Pſalm. 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificâtur ut cívitas, * cujus participátio ejus in id ipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini: * teſtimónium Iſraël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogâte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtûte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquêbar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Aña. Nigra ſum, ſed formôſa, fíliæ Jerúſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amîca mea, & veni.

Pſalm.

Pſalm. 126.

NIſi Dóminus ædificâverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitâtem, * fruſtrà vígilat qui cuſtôdit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducàtis panem dolòris.

Cùm déderit dilêctis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis: * ita filii excuſſôrum.

Beâtus vir qui implêvit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cum loquêtur inimicis ſuis in porta.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſsit: ſurge amîca mea, & veni.

Aña. Speciòſa facta es & ſuâvis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Pſalm. 147.

LAuda Jerúſalem Dóminum: * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortâvit ſeras portârum tuârum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ: * velócitèr currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtâllum ſuam ſicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: * juſtítias, & judícia ſua Iſraël.

Non fecit tálitèr omni natióni: * & judícia ſua non manifeſtâvit eis.

Aña. Speciòſa facta es & ſuâvis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Capitulum. *Eccl.* 24. *b.*

AB inítio, & ante ſæcula creâta ſum, & uſque ad futûrum ſæculum

non

non déſinam, & in habitatiône ſancta coram ipſo miniſtrávi.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer Lumen cœcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſingulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignâre me laudâre te, Virgo ſacráta.

℟. Da mihi virtûtem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat Aña. Sancta Marîa ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercêde pro devóto fœmíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Feſtivitâtem.

AD MATUTINUM.

Invitator. Sancta Marîa Dei génitrix virgo, * Intercêde pro nobis.

Repetitur. Sancta Marîa.

Pſalm. Venîte exultêmus. 35.

Hymnus.

QUem terra, pontus, ſidera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinã
Clauſtrum Marîæ bájulat.

Cui Luna, Sol, & ómnia
Deſérviunt per témpora,
Perfûſa Cœli grátia,
Geſtant Puéllæ víſcera.

Beâta Mater múnere,

CH-

Cujus, ſupérnus Artífex
Mundum pugíllo cõtinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beâta cœli núntio,
Fœcúnda ſancto Spíritu,
Deſiderâtus géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.
Jeſu tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Pſalm. 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elevâta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti láudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultõrem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitõrum tuõrum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum.?

Minuíſti eum páulò minùs ab Angelis, glória & honòre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha eléꝫta odòrem dedíſti ſuavitâtis, ſancta Dei génitrix.

Pſalm. 18.

COEli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eòrum.

In omnem terram exìvit ſonus eòrum: * & in fines orbis terræ verba eôrum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſsio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calòre ejus.

Lex Dómini immaculâta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificâta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretiòſum multum: * & dulciòra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtòdit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculâtus ero: * & emundâbor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjûtor meus, * & redémptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta odòrem dedíſti ſuavitâtis, ſancta Dei génitrix.

Aña. Ante thorum hujus Vírginis frequentâte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pſalm. 23.

DOmini eſt terra, & plenitûdo ejus: * orbis terrârum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundâvit eum: * & ſuper flúmina præparâvit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

In-

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accêpit in vano ánimam ſuam, nec jurâvit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiônem à Dómino: * & misericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introîbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introîbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtûtum ipſe eſt Rex glóriæ.

Añá. Ante thorum hujus Vírginis frequentâte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procêde, & regna.

Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine Jeſu Chriſte preces ſervôrum tuôrum, & miſerêre nobis: qui cum Patre & Spíritu ſáncto vivis, & regnas in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictiône perpétua benedîcat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap.* 8. *b.*

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilínguæ detéſtor. Meum eſt consílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitûdo. Per me Reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. Per me Príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me díligo, & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. i. Sancta & immaculâ-

lâta Virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio:* Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulíſti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulíſti.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere, & adjuvâre dignêtur.

℟. Amen.

Lectio ii.

MEcum ſunt divítiæ, & glória, opes ſupérbæ, & juſtítia. Mélior eſt enim fructus meus áuro & lápide pretiôſo, & genímina mea argénto elêcto. In viis juſtítiæ ámbulo, in médio ſemitârum judícii, ut ditem diligéntes me, & theſáuros eôrum répleam. Dóminus poſſêdit me in inítio viârum ſuârum, ante quàm quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordinâta ſum, & ex antíquis ante quàm terra fieret. Nondum erant abyſsi, & ego jam concêpta eram: necdum fontes aquârum erúperant: necdum montes gravi mole conſtiterant: ante colles ego paturiêbar.

℟. ii. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cùm eſſem párvula, plácui Altíſſimo: * Et de meis viſcéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beâtam me dicent omnes generatiônes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus. Et de meis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia illúminet ſenſus & corda noſtra.

℟. Amen.

Lectio iii.

BEâtus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſérvat ad poſtes óſtii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalûtem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam ſuam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificâvit ſibi domum,

mum, excîdit colúmnas ſeptem. Immolâvit víctimas ſuas, míſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam. Miſit ancíllas ſuas, ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitâtis: ſi quis eſt párvulus, véniat ad me. Et inſipiéntibus locûta eſt: Venîte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míſcui vobis.

℟. iii. Beâta eſt Virgo Marîa, quæ Dóminum portáſti Creatôrem mundi: * Genuíſti, qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave Marîa, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. Glória Patri. Genuíſti, qui te fecit.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna.

Pſalm. 44.

ERuctâvit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Língua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciôſus forma præ fíliis hóminum, diffûſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptércà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſsime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procêde, & regna.

Propter veritâtem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedûcet te mirabílitèr déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicôrum Regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiônis vírga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam & odíſti iniquitâtem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honôre tuo.

Aſtitit regîna à dextris tuis in veſtitu deauráto, * circúmdata varietâte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum,

&

& domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decôrem tuum : * quóniàm ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circum amícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatiône : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatiône, & generatiônem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Añt. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna.

Añt. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo : Deus in médio ejus non commovébitur.

Pſalm. 45.

DEus noſter refúgium, & virtus : * adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timĕbimus dum turbăbitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eōrum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei: * ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſsimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvâbit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum : * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidête ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram : *

au-

áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma : * & ſcuta combúret igni.

Vacâte, & vidête quóniam ego ſum Deus : * exaltâbor in Géntibus, & exaltâbor in terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum : * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Aña. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo : Deus in médio ejus non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium ómnium noſtrûm habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix.

Pſalm. 86.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Gloriôſa dicta ſunt de te, * Cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylônis * ſciéntium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea : * & ipſe fundâvit eam Altíſsimus ?

Dóminus narrâbit in ſcriptúris populôrum, & príncipum ; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Aña. Sicut lætántium ómnium noſtrûm habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix.

℣. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Pater noſter.

Abſolutio. Ipsius píetas & miſericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens ſit nobis propítius & clemens.

℟. Amen.

In ſecundo Nocturno Lectiones vide in proprio loco.

℟. iv. Sicut cedrus exaltâta ſum in Líbano, & ſicut

ut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha eléćta: * Dedi ſuavitâtem odôris.

℣. Et ſicut cinnamômum, & bálſamum aromatízans. Dedi ſuavitâtem.

℟. v. Quæ eſt iſta, quæ procêſsit ſicut Sol, & formôſa tamquam Jerúſalem: * Vidérunt eam filiæ Sion, & beâtam dixérunt, & Regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circumdâbant eam flores rosârum, & lília convállium. Vidérunt.

℟. vi. Ornâtam monílibus filiam Jerúſalem Dóminus concupîvit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíſsimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effûſum nomen tuum.

℣. Aſtitit Regîna à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietâte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreſes ſola interemiſti in univérſo mundo.

Pſalm. 95.

CAntâte Dómino cánticum novum: * cantâte Dómino omnis terra.

Cantâte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiâte de die in diem ſalutâre ejus.

Annuntiâte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes Deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſsio & pulchritûdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatiône ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honôrem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introîte in átria ejus: * adorâte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveâtur à fácie ejus univérſa terra: * dícite

te

te in Géntibus quia Dóminus regnâvit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicâbit pópulos in æquitâte.

Lætántur cœli, & exúltet terra, commoveâtur mare, & plenitûdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvârum à fácie Dómini, quia venit: * quóniàm venit judicáre terram.

Judicâbit orbem terræ in æquitâte: * & pópulos in veritâte ſua.

Aña. Gaude Marîa Virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

Aña. Dignâre me laudâre te, Virgo ſacrâta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Pſalm. 96.

DOminus regnâvit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calîgo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcêdet. * & inflammâbit in circuitu inimícos ejus.

Illuxêrunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commôta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxêrunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adorâte eum omnes Angeli ejus: * audîvit, & lætâta eſt Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniàm tu Dóminus Altíſsimus ſuper omnem terram: * nimis exaltâtus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odîte malum: * cuſtôdit Dóminus ánimas ſanctôrum ſuôrum, de manu peccatôris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino; * & confitémini me-

móriæ ſanctificatiônis ejus.

Aña. Dignâre me laudâre te, Virgo ſacrâta: da mihi virtûtem contra hoſtes tuos.

Aña. Poſt partum virgo inviolâta permanſiſti: Dei génitrix intercêde pro nobis.

Pſalm. 97.

CAntâte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvâvit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutâre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelâvit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritâtis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutâre Dei noſtri.

Jubilâte Deo omnis terra: * cantâte, & exultâte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubilâte in conſpéctu Regis Dómini: * moveâtur mare, & plenitûdo ejus; orbis terrârum, & qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, ſimul montes exultâbunt à conſpéctu Dómini: * quóniàm venit judicâre terram.

Judicâbit orbem terrârum in juſtítia, * & pópulos in æquitâte.

Aña. Poſt partum Virgo inviolâta permanſíſti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

℣. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis peccatôrum noſtrôrum abſólvat nos omnípotens & miſéricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio ſit nobis ſalus & protéctio.

℟. Amen.

Lé-

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beâtus venter qui te portâvit. Et réliqua.

Homilîa Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Luc.* 11.

MAgnæ devotiônis & fidei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus Incarnatiônem præ ómnibus ſinceritâte cognóſcit, tanta fidúcia confitêtur, ut & præſéntium prócerum calúmniam, & futurôrum confúndat hæreticôrum perfídiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Fílium negábant; ſic hærétici póſteà negándo Marîam ſemper vírginem, ſancti Spíritus operánte virtûte, naſcitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. vii. Felix namque es ſacra Virgo Marîa, & omni laude digníſsima: * Quia ex te ortus eſt Sol juſtítiæ Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercêde pro devóto fœmíneo ſexu: Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Feſtivítâtem. Quia ex te ortus.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo Vírginum intercêdat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio viii.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiâtur extránea, ſine cáuſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ

lactáſſent, beatificántur. Dicit autem Apóſtolus: Quia miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege. Neque audiéndi ſunt qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum ſub lege: ſed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli carnem non de nihilo, non aliúndè, ſed matérna traxit ex carne; alióquin nec verè Fílius hóminis dicerêtur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollâmus vocem cum Eccléſia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſsit; extollâmus & mentem de médio turbârum, dicámuſque Salvatóri: Beâtus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beâta parens, quæ, ſicut quidam ait, enixa eſt puérpera regem, qui cœlum terrámque tenet per ſæcula.

℟. viii. Beâtam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad ſocietâtem cívium ſupernôrum perdúcat nos Rex Angelôrum.

℟. Amen.

Lectio ix.

QUínimò beáti qui áudiunt Verbum Dei, & cuſtódiunt. Pulchrè Salvâtor atteſtatióni mulíeris ánnuit; non eam tantúmmodo quæ verbum Dei corporáliter generâre merúerat, ſed & omnes qui idem Verbum ſpiritáliter audítu fidei concípere, & boni óperis cuſtódia, vel in ſuo, vel in proximôrum corde párere & quaſi álere ſtuduérint, aſſevérans eſſe beátos: quia & eádem Dei génitrix, & inde quidem beâta, quia Verbi incarnândi miniſtra fa-

facta eſt temporális: ſed inde multò beátior, quia ejúſdem ſemper amándi cuſtos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitâtis.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. ut ſupra.* 12.

Aña. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illius amplexábitur me.

Aña. Nigra ſum, ſed formôſa, filiæ Jerúſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit: ſurge amíca mea, & vení.

Aña. Speciôſa facta es, & ſuâvis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

AB initio, & ante ſæcula creâta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatiône ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus.

O Glorióſa Vírginum,
Sublîmis inter sídera,
Qui te creâvit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva triſtis ábſtulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut aſtra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alta jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreâ benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Aña. Beâta es Marîa, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja.

Ad Primam. In ℟. brevi dicitur.

℣. Qui natus es de Marîa vírgine.

Ad Tertiam Aña. Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procêde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvâbit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam Aña. Nigra ſum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET ſic in Sion firmâta ſum, & in civitâte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jerúſalem potéſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illîus, & in plenitúdine ſanctôrum deténtio mea.

℟. *brev.* Adjuvâbit eam * Deus vultu ſuo. Adjuvâbit.

℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvâbit.

℣. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam.

Ad Nonam Aña. Speciôſa.

Capitulum. Eccli. 24. b.

IN platéis ſicut cinnamômum & bálſamum aromatízans odôrem dedi: quaſi mirrha eléćta dedi ſuavitátem odôris.

℟. *brev.* Elêgit eam Deus, * Et præelêgit eam. Elêgit.

℣. In tabernáculo ſuo habitâre facit eam. Et præelêgit. Glória Patri. Elêgit eam.

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ſecundis Veſperis Aña. Dum eſſet Rex, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Capitulum, Hymnus, & ℣. *ut in primis Veſperis.*

Ad Magnificat aña. Beâtam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM.

FESTA JANUARII.

Dominica ſecunda poſt Epiphaniam.

In feſto SS. Nominis Jeſu.

Duplex 2. claſſ.

AD VESPERAS.

Aña. Omnis, qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliq. de Dominica; & loco ultim. Pſalm.* Crédidi.

Aña. Sanctum, & terríbile nomen ejus, inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Aña. Ego autem in Dómino gaudêbo, & exultâbo in Deo Jeſu meo.

Aña. A ſolis ortu uſque ad occáſum, laudábile nomen Dómini.

Aña. Sacrificâbo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocâbo.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Chriſtus humiliâvit ſemetípſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltâvit illum, & donâvit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen, ut in nómine Jeſu omne genu flectâtur.

Hymnus.

JEſu dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia:
Sed ſuper mel, & ómnia,
Ejus dulcis præſéntia.

Nil cánitur ſuávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitâtur dúlcius,
Quàm Jeſus Dei Fílius.

Jeſu ſpes pœniténtibus,
Quàm pius es peténtibus!
Quam

Quàm bonus te quærénti-
bus !
Sed quid inveniéntibus ?
Nec língua valet dícere,
Nec líttera exprímere,
Expértus poteſt crédere,
Quid ſit Jeſum dilígere.
Sis Jeſu, noſtrum gáudiū,
Qui es futûrus præmium:
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſæcula.
Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja.

℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum conſtituíſti humáni géneris Salvatôrem, & Jeſum vocári juſíſti: concêde propítius; ut cujus ſanctum Nomen venerâmur in terris, ejus quoque aſpéctu perfruâmur in cœlis. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

Fit commemoratio Domin. ſecundæ poſt Epiphaniam.

Ad Completorium, & per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur: Jeſu tibi ſit glória, qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Admirábile nomen Jeſu, quod eſt ſuper omne nomen. * Venîte adorêmus.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus.

JEſu Rex admirábilis,
Et triumphâtor nóbilis,
Dulcêdo ineffábilis,
Totus deſiderábilis.
Quando cor noſtrum víſitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléſcit vánitas,
Et intùs fervet cháritas.
Jeſu dulcêdo córdium,
Fons vivus, lumen méntiū,
Excédens omne gáudium,
Et omne deſidérium.
Jeſum omnes agnóſcite:
Amôrem ejus póſcite:
Jeſum ardénter quærite,
Quærendo inardéſcite.
Te noſtra, Jeſu, vox ſonet,
Noſtri te mores éxprimant,
Te corda noſtra díligant,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Pſalm. Dómine Dóminus noſter, *cum reliq. ut in Officio B. M. V. Pſalm. verò iſte incipit à ſecundo verſu:* Quóniam elevâta eſt.

Aña. In nomine Jeſu omne genu flectâtur cœléſtium, terréſtrium, & infernòrum.

Pſalm. Cœli enárrant.

Aña. Confitémini Dómino, & invocâte nomen ejus: mementòte quóniam excéllus eſt nomen ejus.

Pſalm. Dómini eſt terra.

℣. Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo.

℟. Multum eſt enim.

De Actibus Apoſtolôrum.

Lectio i. *Cap.* 3.

PEtrus autem, & Joánnes aſcendébant in templum ad horam oratiônis nonam. Et quidam vir, qui erat cláudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciôſa, ut péteret eleëmóſynam ab introeúntibus in templum. Is, cùm vidíſſet Petrum & Joánnem incipiéntes introîre in templum, rogâbat ut eleëmóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réſpice in nos. At ille intendêbat in eos, ſperans ſe áliquid acceptûrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum, & aurum non eſt mihi: quod áutem hábeo, hoc tibi do: In nomine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. Et apprehénſa manu ejus déxtera, allevâvit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulâbat: & intrâvit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & láudans Deum.

℟. i. Ecce concípies, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum: * Ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccatis eòrum.

℣. Vocátum eſt nomen ejus Jeſus, quod vocâtum eſt ab Angelo, priúſquàm

in útero conciperétur. Ipſe enim.

Lectio ii.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoſcébant autem illum, quod ipſe erat, qui ad eleëmóſynam ſedébat ad Speciōſam portam templi: & impléti ſunt ſtupôre & éxtaſi in eo, quod contígerat illi. Cùm tenéret autem Petrum, & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellâtur Salomônis, ſtupéntes. Videns autem Petrus, reſpóndit ad pópulum: Viri Iſraëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtra virtúte aut poteſtáte fecérimus hunc ambulâre? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrôrum, glorificâvit fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidíſtis, & negaſtis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem ſanctum, & juſtum negáſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis: auctôrem verò vitæ interfecíſtis, quem Deus ſuſcitâvit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidíſtis & noſtis, confirmâvit nomen ejus: & fides, quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitâtem iſtam in conſpéctu ómnium veſtrûm.

℟. ii. Benedíctum eſt nomen tuum, Deus patrum noſtrôrum, qui cùm irâtus fúeris, miſericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiônis peccáta dimíttis.

℣. Et benedíctum nomen majeſtâtis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília ſolus. Et in témpore.

Lectio iii. *Cap.* 4.

FActum eſt autem in cráſtinum, ut congregaréntur Príncipes eôrum, & Senióres, & Scribæ in Jerúſalem; & Annas Princeps Sacerdôtum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere ſacerdotâli. Et ſtatuéntes eos in médio, interrogábant: In

qua virtûte, aut in quo nómine fecíſtis hoc vos? Tunc replétus Spíritu ſancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audîte: Si nos hódie dijudicâmur in benefácto hóminis infírmi, in quo iſte ſalvus factus eſt; notum ſit ómnibus vobis, & omni plebi Iſraël, quia in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti Nazaréni, quem vos crucifixíſtis, quem Deus ſuſcitâvit à mórtuis, in hoc iſte ſtat coràm vobis ſanus. Hic eſt lapis, qui reprobâtus eſt à vobis ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli: & non eſt in álio áliquo ſalus. Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fieri.

℞. iii. Laudâbo nomen tuum aſsiduè: * Et collaudâbo illud in confeſſiône.

℣. Lætâbor, & exultâbo in te, pſallam nómini tuo, Altíſsime. Et collaudâbo. Glória Patri. Et collaudâbo.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatiône, & generatiônem.

Pſalm. Eructâvit.

Aña. Magnificâte Dóminum mecum, & exaltêmus nomen ejus in id ipſum.

Pſalm. Deus noſter refúgium.

Aña. Omnes Gentes, quaſcúmque fecíſti, vénient, & adorâbunt coràm te Dómine: & glorificâbunt nomen tuum.

Pſalm. Fundaménta ejus.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℞. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 15. ſuper Cant. circa med.

Lectio iv.

NOn otióſè Spíritus ſanctus nomen ſponſi óleo cómparat, cùm ita docet Sponſam ad Sponſum clamâre: Oleum effúſum

ſum nomen tuum. Oleum enim lucet, paſcit, & ungit: fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolôrem, Lux, cibus, medicína. Vide idem nunc & de Sponſi nómine. Lucet prædicâtum: páſcit recogitátum: invocâtum lenit, & ungit. Et percurrâmus síngula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam súbita fidei Lux; niſi de prædicáto nómine Jeſu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocâvit in admirábile lumen ſuum; quibus illuminátis, & in lúmine iſto vidéntibus lumen dicat mérito Páulus: Fuíſtis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. iv. Spérent in te, qui novérunt nomen tuum. * Quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

℣. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Lectio v.

HOc dénique nomen coràm régibus, & géntibus, & fíliis Iſraël portâre juſſus eſt idem Apóſtolus: & portâbat nomen tamquàm lumen, & illuminâbat pátriam, & clamâbat ubîque: Nox præcéſsit, dies autem appropinquâvit. Abjiciâmus ergo ópera tenebrârum, & induâmur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus. Et monſtrábat ómnibus lucérnam ſuper candelábrum, annúntians in omni loco Jeſum, & hunc crucifixum. Quómodo lux iſta reſplénduit, ac perſtrínxit cunctôrum intuéntium óculos, quando de ore Petri tamquàm fulgur egrédiens, claudi unîus corporáles plantas ſolidâvit & baſes, multóſque ſpirituáliter cœcos illuminâvit? Numquid non ignem ſparſit, cum ait: In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula?

℟. v. Confiteâmur nómini tuo magno: * Quóniam terríbile & ſanctum eſt.

℣. Hi in cúrribus, & hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei noſtri in-

invocábimus. Quóniam.

Lectio vi.

NEc tantùm lux eſt nomen Jeſus, ſed eſt & cibus. An non tóties confortâris, quóties recordâris? Quid æquè mentem cogitántis impinguat? Quid ita exercitátos réparat ſenſus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéſtos, caſtas fovet affectiónes? Aridus eſt omnis ánimæ cibus, ſi non óleo iſto infúnditur. Insípidus eſt, ſi non hoc ſale condîtur. Si ſcribas, non ſapit mihi, niſi légero ibi Jeſum. Si díſputes aut cónferas, non ſapit mihi, niſi ſonúerit ibi Jeſus. Jeſus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed eſt & medicîna. Triſtâtur áliquis noſtrûm? Véniat in cor ejus Jeſus, & indè ſáliat in os: & ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum nomen diffugit, redit ſerênum. Lábitur quis in crimen? currit inſupèr ad láqueum mortis deſperândo? nónne, ſi ínvocat nomen vitæ, conféſtim reſpirâbit ad vitam?

℟. vi. Læténtur omnes, qui ſperant in te, Dómine: in ætérnum exultábunt, & habitâbis in eis; & gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum.

℣. Dómine in lúmine vultus tui ambulâbunt, & in nómine tuo exultábunt tota die. Qui díligunt. Glória Patri. Qui.

IN III. NOCTURNO.

Aña Cantâte Dómino, & benedícite nómini ejus: annuntiâte de die in diem ſalutâre ejus.

Pſalm. Cantâte Dómino.

Aña. Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtítia plena eſt déxtera tua.

Pſalm. Dóminus regnâvit, exúltet.

Aña. Cantâte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui aſcéndit ſuper occáſum, Dóminus nomen illi.

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Afférte Dómino glóriam, & honôrem.

℟.

℟. Afférte Dómino glóriam nomini ejus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2. *c.*

IN illo témpore: Poſtquam conſummáti ſunt dies octo, ut circumciderêtur puer: vocâtum eſt nomen ejus Jeſus. Et réliqua.

Homilìa Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. *de Circumciſione.*

MAgnum, & mirábile Sacraméntum. Circúmcíditur puer, & vocâtur Jeſus. Qui ſibi vult iſta connéxio? Circumcíſio nempè magis ſalvándi, quàm Salvatôris eſſe vidètur: & Salvatòrem circumcídere pótius decet, quàm circumcídi. Sed agnóſce mediatôrem Dei & hóminum, qui ab ipſo nativitâtis ſuæ exórdio divínis humána ſóciat, íima ſummis. Náſcitur ex muliere; ſed cui fecunditâtis fructus ſic accédat, ut non décidat flos virginitâtis. Pannis invólvitur; ſed panni ipſi Angélicis láudibus honoráutur. Abſcónditur in præſépio; ſed próditur radiánte ſtella de cœlo. Sic & circumcíſio veritâtem ſuſcéptæ probat humanitàtis: & nomen, quod eſt ſupèr omne nomen, glóriam índicat majeſtâtis. Circumcíditur tamquàm verus Abrahæ filius: Jeſus vocâtur tamquam verus Fílius Dei.

℟. vii. Tribulatiònem, & dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocâvi.

℣. Turris fortíſsima nomen Dómini: in ipſo ſperávi, & adjûtus ſum. Et nomen.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

NEque enim, ad inſtar priôrum, meus iſte Jeſus nomen vácuum aut inâne portat. Non eſt in eo magni nóminis úmbra, ſed véritas. Cœlitùs ſiquidem índitum nomen Evangeliſta teſtâtur: Quod vocâtum eſt ab Angelo, priúſquam in útero conciperêtur. Et atténde verbi profunditâtem: Poſtquàm natus eſt Jeſus, Jeſus vocâtur

ab

ab homínibus, qui vocâtus eſt ab Angelo priúſquam in útero conciperétur. Idem quippè & Angeli Salvàtor & hóminis: ſed hóminis ab incarnatiône, Angeli ab inítio creatúræ. Vocâtum eſt, ait, nomen ejus Jeſus, quod vocâtum eſt ab Angelo. In ore ergo duòrum, vel trium téſtium ſtat omne verbum: & ipſum, quod in Prophêta abbreviâtum, maniféſtiùs in Evangélio légitur Caro factum.

℟. viii. Expectâbo nomen tuum, Dómine: * Quóniam bonum eſt in conſpéctu ſanctôrum tuôrum.

℣. Ut confiteâmur nómini ſancto tuo, & gloriêmur in láude tua. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Benedict. Per Evangélica.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat mater Jeſu ibi. Vocàtus eſt autem & Jeſus, & diſcípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 9. in Joann. poſt initium.

QUòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta myſtica ſignificatiône, confirmâre vóluit quod ipſe fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóſtolus, prohibĕntes núbere, & dicéntes quòd malum eſſent núptiæ, & quòd diábolus eas feciſſet: cùm idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogâtus utrùm liceat hómini dimíttere uxôrem ſuam ex quálibet cauſa, non lícere, excépta cauſa fornicatiônis. In qua reſponſiône, ſi meminiſtis, hoc ait: Quod Deus conjûnxit, homo non ſéparet.

Te Deum laudâmus. 11.

Si verò contingat hoc Feſtum transferri, nona Lectio erit ſequens.

Idem Serm. 2. de Circumciſ.

Lectio ix.

MEritò ſanè, dum circumcíditur puer, qui natus eſt nobis, Salvâtor

tor vocâtur : quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári ſalûtem noſtram, immaculátum illum pro nobis ſánguinem fundens. Neque enim jam quærere eſt Chriſtiánis, cur volúerit Dóminus Chriſtus circumcídi : propter hoc ſiquidem circumcíſus eſt, propter quod natus, propter quod paſſus. Nihil horum propter ſe, ſed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcíſus, nec mórtuus eſt pro peccáto ſuo ; magis autem proptèr delícta noſtra. Quod vocâtum eſt, inquit, ab Angelo, priúſquam in útero conciperêtur. Vocâtum planè, non impóſitum; nempè hoc ei nomen eſt ab ætérno. A natúra própria habet ut ſit Salvâtor. Innâtum eſt ei nomen hoc; non índitum ab humána, vel angélica creatúra.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Oleum effûſum nomen tuum, ídeo adoleſcéntulæ dixérunt te.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis*. 12.

Aña. Scitôte quia Dóminus ipſe eſt Deus, cujus nomen in ætérnum.

Aña. Sitîvit ánima mea ad nomen ſanctum tuum, Dómine.

Aña. Benedíctum nomen glóriæ tuæ, ſanctum, & laudábile, & ſuperexaltâtum in ſæcula.

Aña. Júvenes, & vírgines, ſenes cum junióribus laudâte nomen Dómini, quia exaltâtum eſt nomen ejus ſolîus.

Capit. *Philipp.* 2.

FRatres, Chriſtus humiliâvit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis; proptèr quod & Deus exaltâvit illum, & donâvit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen : ut in nómine Jeſu omne genu flectâtur.

Hymnus.

JEſu decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te guſtant, eſúriunt;

Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Deſideráre néſciunt
Niſi Jeſum, quem díligunt.

O Jeſu mi dulcíſsime,
Spes ſuſpirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíſcum Dómine,
Et nos illúſtra lúmine:
Pulſa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

Jeſu, flos Matris Vírginis,
Amor noſtræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.

Amen.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Ad Benedictus Aña. Dedit ſe, ut liberáret pópulum, & acquíreret ſibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum conſtituíſti humáni géneris Salvatôrem, & Jeſum vocári juſiſti: concêde propítius; ut cujus ſanctum Nomen venerâmur in terris, ejus quoque aſpéctu perfruâmur in cœlis. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

Deinde fit commem. Dominicæ 2. poſt Epiphaniam.

Aña. Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat ibi Jeſus cum Marîa matre ſua.

℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtûte.

Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui cœléſtia ſimùl & terréna moderáris: ſupplicatiónes pópuli tui clementèr exáudi, & pacem tuam noſtris concêde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Primam in ℟. *brev. dicitur.*

℣. Qui natus es de Marîa Vírgine.

Ad Tertiam Aña. Scitôte.

Capitulum. Fratres, Chriſtus humiliâvit, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Sit nomen Dómini benedíctum. * Allelúja, allelúja. Sit nomen.

℣. Ex hoc nunc, & uſque

que in ſæculum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sit nomen Dómini.

℣. Afférte Domino glóriam & honôrem, allelúja.

℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam Aña. Sitîvit.

Capit. Philip. 2. b.

IN nómine Jeſu omne genu flectâtur, cœléſtium, terréſtrium, & infernôrum: & omnis lingua confiteâtur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

℟. *brev.* Afférte Dómino glóriam & honôrem. * Allelúja, allelúja. Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Afférte.

℣. Magnificâte Dóminum mecum, allelúja.

℟. Et exaltémus nómen ejus in id ipſum, allelúja.

Ad Nonam Aña. Júvenes, & vírgines.

Capit. Coloſ. 3. c.

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti fácite, grátias agéntes Deo, & Patri per ipſum.

℟. *brev.* Magnificâte Dóminum mecum. * Allelúja, allelúja. Magnificâte.

℣. Et exaltêmus nomen ejus in id ipſum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magnificâte.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, allelúja.

℟. Qui fecit cœlum, & terram, allelúja.

In ſecundis Veſperis omnia dicuntur ſicut in primis.

Ad Magnificat Aña. Vocâbis nomen ejus Jeſum: ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eôrum, allelúja.

Oratio. Deus, qui, *ut ſupra.*

Deinde fit commemoratio Dom. 2. poſt Epiphan.

In 1. Veſp. Aña. Suſcêpit Deus Iſraël púerum ſuum: ſicut locûtus eſt ad Abraham, & ſemen ejus: exaltâre húmiles uſque in ſæculum.

℣. Veſpertîna orátio aſcéndat ad te Dómine.

℟.

℟. Et deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Oratio. Omnípotens, *ut ſupra.*

In 2. Veſp. Aña. Deficiénte vino, juſsit Jeſus implêri hydrias aqua, quæ in vinum convérſa eſt, allelúja.

℣. Dirigâtur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Oratio. Omnípotens, *ut ſupra.*

Die xvi. Januarii.

In feſto Sancti Fulgentii Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ hîc ſunt propria.

Oratio. Exáudi quæſumus Dómine, *ut in dicto Communi ſecundo loco.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FUlgéntius Hiſpânus ex nova Carthágine, Severiáno patre ejúſdem Provínciæ Duce génitus, Sanctòrum Leándri, Iſidóri, & Florentínæ germânus frater; à puerítia cùm morum honeſtâte eſſet inſtrúctus, ætâte provéctior omni virtûtum génere, & ſacrârum quoque litterârum eruditióne adeò enítuit, ut Doctòris illúſtris títulum apud Hiſpânos fúerit aſſecûtus. Cujus rei illud quoque arguméntum eſt, quod egrégius idem Doctor Iſidôrus, qui ab eo fúerat educâtus & piis documéntis imbûtus, Libros de Eccleſiáſticis Officiis, in quibus de univérſis myſtériis quæ in Eccléſia celebrántur, ac de origínibus Officiòrum Eccleſiaſticôrum diſſerúerat, ipſi Sanctíſsimo Fratri ſacræque diſcíplinæ amantíſſimo dedicâvit.

℟. iv. Invéni David. 73.

Lectio v.

SEd nihil ad Fulgéntii commendatiónem illúſtrius, quam ipsôrum quoque hóſtium gravíſsimum de eo prolátum teſtimónium. Cùm enim Leovigíldus Gothôrum Rex ſorô-

rôrius ejus, Ariána hæreſi inféctus, poſt patrâtam fílii ſui Sancti Hermenegíldi cædem, infirmitâte ácritèr torquerètur, flagítii pœniténtia ductus, licèt non ea quæ par erat ad ſalûtem obtinéndam, Reccarédo fílio ſuo præcepíſſe dícitur, ut Leándrum & Fulgéntium, qui in doctrína Eccleſiáſtica insígnitèr clarébant, tamquam Patres audîret, & eôrum mónitis obtemperâret. Id verò à Reccarédo cumúlatè præſtitum fuíſſe, tota Gothôrum gens ad veram fidem perdúcta, & Ariána perfídia in Concílio Toletâno tértio ab univérſo Regno abjurâta luculentíſsimè teſtántur.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

EPiſcopus creâtus Aſtigitánam, & Carthaginénſem miro zelo & exémplo gubernâvit Eccléſias. Toletânæ Synodo intérfuit, ſub Rege Gundémaro; itidémque Hiſpalénſi ſecúndo, in cujus actis nonnúlla ſuæ Eccléſiæ jura légitur vindicáſſe. Dénique ab incœptæ vitæ inſtitúto non recédens, & forma factus gregis ex ánimo, cùm pietâte in Deum, Paſtoráli in súbditos vigilántia, aliíſque ſanctis opéribus vitam religiosíſsimè tranſegíſſet, virtútibus ac méritis plenus, nec ſanctitâte minus quàm doctrínæ fama illúſtris, obdormîvit in Dómino. Eum Diœcéſis Carthaginénſis, & Placentîna ut primárium ſuum colunt Patrônum. Sacræ ipsîus & Florentínæ ſorôris relíquiæ ſub Alfonſo Undécimo in Berzocána óppido invéntæ ac póſteà divíſæ, partim in eádem Placentína Diœcéſi, partim Múrciæ magna pópuli veneratiône colúntur.

℟. vi. Iſte eſt. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Ho-

Homilîa Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. in Luc. 10. *ante med.*

CОnſiderándum nobis eſt, ut qui una eadémque exhortatiônis voce non ſúfficit ſimùl cunctos admonére, ſtúdeat ſíngulos, in quantum valet, inſtrúere, privátis locutiónibus ædificàre. Debêmus namque pensàre cóntinuò, quòd ſanctis Apóſtolis dícitur, & per Apóſtolos nobis: Vos eſtis ſal terræ. Si ergo ſal ſumus, condìre mentes fidélium debêmus. Vos ígitur, qui paſtóres eſtis, pensâte quia Dei animália páſcitis: de quibus proféctò animálibus Deo per Pſalmíſtam dícitur: Animália tua habitábunt in te.

℟. vii. Amâvit eum. 75.

Lectio viii.

ET ſæpè vidêmus, quòd petra ſalis brutis animálibus antepónitur, ut ex eâdem ſalis petra lámbere débeant, & melioràri. Quaſi ergò inter bruta animália petra ſalis debet eſſe Sacérdos in pópulis. Curàre namque Sacerdôtem necéſſe eſt quæ ſíngulis dicat, unumquémque quálitèr admóneat; ut quiſquis Sacerdóti júngitur, quaſi ex ſalis tactu ætérnæ vitæ ſapôre condiàtur. Sal étenim terræ non ſumus, ſi corda audiéntium non condîmus: quod proféctò condiméntum ille verácitèr próximo ipſi impéndit, qui prædicatiônis verbum non ſubtráhit. Sed tunc verè áliis recta prædicâmus, ſi dicta rebus & exémplis oſténdimus.

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti. 76.

Lectio ix.

NUllum puto, fratres charíſsimi, ab áliis majus præjudícium, quám à Sacerdótibus tólerat Deus; quando eos, quos ad aliórum correctiònem póſuit, dare de ſe exémpla pravitátis cernit: quando ipſi peccâmus, qui compéſcere peccâta debúimus: nulla animârum lucra quærimus, ad noſtra quotídie ſtúdia vacâmus, terréna concupíſcimus, humánam glóriam

intênta mente captâmus. Et quia eo ipſo quod céteris prælâti ſumus, ad agénda quælibet majôrem licéntiam habêmus, ſuſcéptæ benedictiônis miniſtériumvértimus ad ambitiònis arguméntum; Dei cauſam relínquimus, ad terréna negótia vacâmus; locum ſanctitâtis accípimus, & terrénis actibus implicâmur.

Te Deum laudàmus. 1 1.

Die xxi. Januarii.

In feſto Ss. Mm. Fructuoſi Epiſcopi, Augurii, & Eulogii, Diacon.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui beâtum Fructuôſum, & ejus Diáconos Augúrium, & Eulógium per ignem probâtos martyrio decoráſti: concêde nobis fámulis tuis; ut ipsôrum intercesſiône, flamma divíni amòris ſuccénſi, cum illis páritèr coronémur in cœlis. Per Dóminum noſtrum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectio iv.

FRuctuôſus Civis, & Epíſcopus Tarraconénſis, eo témpore martyrium ſúbiit, quo immánis illa Valeriáni & Galliéni perſecútio in electíſsima quæque Chriſti membra ſæviébat. Jam præter innúmeros ubíque terrârum Mártyres crudélitèr occíſos, Romæ Lauréntium, Carthágine Cypriánum mactáverat. Cùmque per Hiſpániam quoque noſtram graſſarétur, Æmiliânus Præſes Tarracônem pervênit Urbem primáriam. Hic ergo, Fructuòſo, ejúſque Diáconis Augúrio & Eulógio in cárcerem primùm conjéctis, poſt ſex deínde dies ſe coràm síſtere juſsis, Audíſti, inquit, Fructuôſe, quid Imperatóres præcepérunt, Deos ſcílicet coléndos? Cui Póntifex: Ego unum Deum colo, qui fecit cœlum, & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt. Numquid & tu, dixit Præſes Eulógio, Fructuôſum colis? Ego,

reſpŏndit Levîta Chriſti, Fructuôſum non colo; ſed ipſum colo, quem & Fructuôſus. Similitèr Augúrio reſpondénte, paríque fortitúdine tribus conſtantíſsimè Chriſtum prædicántibus, cùm nec minis, nec blandítiis Æmiliânus ſacrum Mártyrum pectus emollìre poſſet, flammis adjudicâvit.

℞. iv. Sancti tui. 61.

Lectio v.

CUm ígitùr ſanctíſsimus Epíſcopus cum Diáconis ſuis ad amphitheátrum ducerétur, ádeò veheménti pópulus eôrum amôre obſtringebâtur, ut plures étiam éthnici de iníqua morte lamentarêntur: Chriſtiáni verò, ſi quo modo poſſent Paſtŏris ſui amantíſsimi dolôrem mortémque acerbíſsimam delinîre, póculum aromátibus condîtum propinábant: ſed ille abſtinéntiæ rigidíſſimus cuſtos: Sinite, inquit, nondum eſt hora ſolvéndi jejúnii. Cùm quidam chriſtiánus, cui nomen Felix, apprehénſa manu Fructuôſi, eum eníxè rogâret, ut ſui memor eſſet in cœlis; Fructuôſus, cunctis audiéntibus, dignè reſpóndit: In mente mea habêre necéſſe eſt Eccléſiam Cathólicam, ab Oriénte uſque in Occidéntem diffûſam. Quam reſponſiônem Divus Auguſtínus in ſermône, quem de glorióſis Martyribus hábuit, laudat dicens: Néminem ſingulôrum prætérit, qui orat pro univérſis: ab eo nullum membrum prætermíttitur, cujus orátio pro córpore fúnditur. Acta martyrii ſancti Fructuôſi & ſociôrum ádeò veneránda apud fidêles erant, ut públicè in Eccléſia coràm pópulo legeréntur, non in Hiſpánia tantùm, ſed in Africa étiam, ac proínde in áliis quoque Occidentális Orbis Eccléſiis.

℞. v. Verba carníficum. 62.

Lectio vi.

POſtrémò Fructuôſus fratres conſolâtus, & ex revelatiône divína numquam eis defutûrum Paſtôrem prædícens, álacer & ſe-

ſecúrus cum fóciis ſuis, flexis génibus ſuper ſtruem lignôrum jam ardére incipiéntium, ſeſe præparat víctimam in odôrem ſuavitâtis Deo ſacrificándam. Tunc hi tres, quaſi ex uno ore, laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deum in fornáce, donec per ignem probáti & ſine mácula invénti, puríſsimas ánimas Deo reddidêre, anno ſexagéſimo ſecúndo ſuprà ducentéſimum. Nec defuére magnália, quibus in terris glóriam ſanctôrum ſuôrum patefíeri plácuit Altíſsimo; Bábylon quippè, & Migdónius, licet ex família Præſidis, Chriſtiáni tamen; ipſa quoque filia Æmiliáni, cœlos ſcándere egrégios Chriſti Athlétas Angelôrum choris ſtipâtos coroníſque redimîtos conſpexérunt. Nocte ſuperveniénte, Chriſtiáni ad amphitheátrum curréntes, Mártyrum cíneres colléctos, prout quiſque pótuit, ſibi vindicâvit. Sanctus verò Fructuôſus appárens mónuit, ut quod unuſquíſque pio furto de ſacris cinéribus uſurpáverat, reſtitúeret, unôque in loco ſimul condéndos curâret. Póſteà in Ligures ſacra pígnora tranſportâta ſunt, ſervantúrque propè Genuam in Benedictinôrum Cœnóbio, ultrà ea, quæ Manréſæ, & in Eccléſiis Tarraconénſi, & Sanctæ Matrónæ Barcinonénſi piè colûntur.

℞. vi. Tamquam áurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Deſcéndens Jeſus, *Communi plurim. Martyr. 2. loco.*

Die xxiii. Januarii.

In feſto Sancti Ildefonſi Archiepíſcopi Toletáni, & Confeſſoris.

Duplex 2. claſſ. cum Octava.

Omnia de Commun. Conf. Pontif. præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui per glorioſiſsimam filii tui Matrem beâtum Ildefónſum Confeſsórem tuum atque Pontíficem, miſſo de theſáuris cœléſtibus múne-

re

re decoráſti: concêde propítius; ut per ejus preces & mérita, múnera capiâmus ætérna. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Omnes Lectiones, ut in Codice Ss. Hiſp. cum nona Lectione, & commemorat. Sanctæ Emerentianæ Virg. & Martyr.

Die xxvi. Januarii.

In feſto Sanctæ Paulæ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Virginum, nec Martyrum, præter illa, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui beâtam Páulam fámulam tuam, ſpretis mundi delítiis, poſt inſígnia virtûtum increménta, ibi voluíſti naſci cœlo, ubi Unigénitus tuus natus eſt mundo: concêde propítius; ut ejus exémplo terréna cuncta deſpiciéntes, cœléſtia cónſequi mereâmur. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Epiſtola 27. Sancti Hieronymi.

PAula Matróna Romána, è nobilíſsimo Senatôrum génere, ſed vitæ ſanctitâte multò nobílior, mórtuo Toxótio paris nobilitâtis viro, cui quinque líberos edíderat, totam ſe ad Dóminum convértit; & copiôſas cœpit divítias in Chriſti páuperes tanto affé-ctu erogâre, ut eos tota urbe perquíreret, & damnum putáret, (ut de ea Sanctus Hierónymus ſcribit) ſi quiſquam débilis & eſúriens cibo ſuſtentarêtur altérius: quo in ſtúdio uſque ad mortem perſevérans, dicébat intérdum, ſe id voti habêre, ut mendícans morerétur, & in ſuo fúnere aliéna síndone involverétur. Cùm autem ob quaſdam Eccleſiârum diſſenſiónes, Oriéntis & Occidéntis Epiſcopi Romam, Sancto Dámaſo Pontífice, conveníſſent, Sanctum Epiphánium Salamínæ Cypri Epiſcopum hoſpítio excêpit, & Pau-

Paulínum Antióchiæ ómnibus charitâtis officiis cólere ſtúduit, quorum accénſa virtútibus, Pátriam deſérere,& ad erémum pérgere geſtiêbat. Quare urbis frequéntiam, & ora laudántium fúgere feſtínans, & párvulum Bethlehem Romæ præférre volens, tandem ad Portum Románum navigatúra deſcéndit; fratre, propínquis, ac líberis proſequéntibus, & piam matrem matérna charitâte retinére cupiéntibus. Illa verò, quamvis víſcera ejus dolôre torqueréntur, ſiccos ad cœlum tendêbat óculos, & pietâtem in fílios pietâte in Deum ſúperans, neſciébat ſe matrem, ut Chriſti probáret ancíllam.

℞. iv. Propter veritâtem. 103.

Lectio v.

NAvi ígitùr conſcénſa cum Euſtóchio filia, quæ propóſiti & navigatiônis ejus comes erat, alis fide ſumptis, Hieroſólymam, & ſancta loca incredibili ardôre vidêre cupiébat. Quare cùm Cyprum primùm, deíndè Seleúciam appuliſſet, in Syriam & Palæſtinam venit: cujus cuncta ſacra monuménta tanto ſtúdio ac pietâte circumîvit, ut niſi ad réliqua feſtinâret, à primis non poſſet abdúci. Dénique Bethlehem ſúbſtitit manſúra perpétuò: ubi ſtructis quatuor Monaſtériis, uno Virôrum quod Sanctus Hierónymus gubernatûrus ſuſcépit, áliis Vírginum; relíquum vitæ iter admirábili ſanctitâte confécit. Humilitâtis virtus in ea máximè enítuit: nihil ea cleméntius, nihil ergà húmiles blándius fuit. Invidôrum calúmnias, & ſæculi várias tentatiónes ſumma patiéntia & manſuetúdine tolerâvit. Tarda erat ad loquéndum, & velox ad audiéndum. Sanctas Scriptúras tenêbat memóritèr, & Vetus ac Novum Teſtaméntum aſſíduè perlegêbat. Hebræam linguam díſcere vóluit; & conſequúta eſt ita, ut Pſalmos hebraícè cáneret, & ſermônem

illum,

illum, quaſi natívum perſonáret. Supèr duríſsimam humum ſtratis cilicíolis quieſcébat; ſi tamen quies dicénda eſt, quæ júgibus penè oratiónibus dies noctéſque jungébat. Móllia étiam in graviſsima febre léctuli ſtrata non hábuit. Tantæ autem continéntiæ fuit, ut propè menſûram excéderet, & debilitâtem córporis nímiis jejúniis ac labôre contráheret; exceptíſque diébus feſtis, vix óleum in cibo cáperet: neque addúci ullo modo pótuit, ut ad vires córporis reficiéndas vino uterêtur. Ægrotántes miris obſéquiis ac miniſtériis confovêbat: cùmque áliis languéntibus largè præbêret ómnia; ſi quando ipſa ægrotáſſet, ſibi non indulgébat: & in eo inæquâlis videbâtur, quòd in áliis cleméntiam, in ſe durítiam commutâbat.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

TAndèm cùm in graviſſimam valetúdinem incidíſſet, ac mortem adéſſe ſentíret; & frigénte ália parte córporis, ánimæ tepor in ſolo péctore palpitâret; quaſi ad ſuos pérgeret, alienóſque deſéreret, illos versículos uſque ad expiratiônem ánimæ repetêbat: Dómine, diléxi decôrem domus tuæ, & locum habitatiônis glóriæ tuæ; &: Quàm diléćta tabernácula tua Dómine virtûtum, concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini: digitóque Crucis ſignum in lábiis imprímens, ſanctíſſimam ánimam Deo réddidit ſéptimo Kaléndas Februárii, ætátis ſuæ anno quinquagéſimo ſexto. Translátaque Epiſcopôrum mánibus in Eccléſiam Spelúncæ (tota ad funus ejus Palæſtinârum úrbium turba concurrénte, Monachôrum, vírginum, viduârum, & páuperum, qui ad exémplum Dórcadis, veſtes ab ea præbitas oſtendébant) tríduo poſt ſuptèr Eccléſiam juxtà ſpecum Dómini cóndita eſt.

℟. vi. Fallax grátia. 103.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile eſt regnum cœlôrum theſáuro abſcóndito, *de eodem Communi.*

Die xxviii. Januarii.

In feſto Sancti Juliani Epiſcopi Conchenſis, & Confeſſoris.

Duplex 2. claſſ. cum Octava.

Sine com. octav. S. Ildefonſi in utriſque Veſp. & Laudib.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis.

Oratio.

EXcita quæſumus, Dómine, in pópulo tuo ſpíritum charitâtis, quo beâtum Juliânum Confeſſôrem tûum atque Pontíficem replére dignâtus es: & concêde; ut cujus feſtivitâtem celebrâmus, per ejus ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum noſtrum: in unitâte ejúſdem.

Deinde fit com. S. Joannis Chryſoſt. Epiſc. & Conf.

De S. Agnete ſecundò, nihil fit in hoc loco.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones, Fidêlis ſermo, *de Communi Confeſſoris Pontificis.* 71.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JUliánus, Eccléſiæ Conchénſis Epíſcopus, Burgis piis & honéſtis paréntibus natus eſt. Ejus ortum præclâra illîus ſanctitâtis, & Epiſcopális dignitâtis ſigna divínitùs data nobilitárunt. Nam ádeò formóſus & pulcher in lucem éditus eſt, ut omnes intuéntes os ejus, cœléſti quodam fulgôre perfûſum admiraréntur. Multò magis verò, cùm puer grándior palàm ſupèr fontem baptiſmâlem tàmdiù viſus eſt Mitra & Báculo Epiſcopálibus inſígnibus ornâtus, dum adſtántes admónuit, ut infánti Juliáni nomen impónerent. Póſteà piè ſanctéque educâtus, liberalibúſque diſciplînis apprîmè erudîtus, Theológiæ óperam dedit, in qua plúrimum profécit. Itaque probátæ vitæ exémplo, & divíni verbi prædicatiône toti Hiſpániæ mirán-

rándum in modum prófuit. Archidiáconi dignitâte in Eccléſia Toletána ornâtus, ab Alfónſo deinceps Nono Caſtéllæ Rege Epiſcopále munus ſuſcípere coáctus eſt; quod ſumma cum laude obîvit.

℟. iv. Invéni David. 73.

Lectio v.

VErè pater páuperum fuit: quippè qui egéntium, viduârum, & pupillôrum inópiam pecúnia, & áliis pietâtis officiis ſublevâvit. Rédditus Eccléſiæ ſuæ, tùm ſublevándis míſeris, tùm inſtaurándis ornandíſque témplis inſúmpſit; ipſe ténui victu conténtus, quem labôre mánuum ſuárum comparábat. In oratiône aſsíduus erat: cujus vi, patérna charitâte árdens, multa & magna pro ſalûte pópuli à Deo impetrâvit. Quorum illa in primis illúſtria: cùm aliquándo tota Província rei frumentáriæ laborâret inópia, nec quidquam ámplius in Epiſcopátus hórreis ſupereſſet, pópuli calamitâtem miſerátus, preces cum lácrymis ad Deum fudit. Tunc plúrimum trítici ad ædes ſancti Epíſcopi à permúltis juméntis comportâtum eſt, quæ depóſito ónere evanuérunt. Cùmque item dira in pópulum lues graſſarêtur, ſancti Epíſcopi oratióne ſedâta eſt. Multos quoque váriis inſanabílium morbôrum genéribus afféctos in ſanitâtem reſtítuit.

℟. v. Póſui adjutór. 74.

Lectio vi.

SUpèr gregem ſuum, tam quam bonus & ſédulus paſtor, diligentíſsimè vigilâvit; lupos arcens ab óvibus, & oves paſcens verbo vitæ, cibum cuíque tribuens pro captu congruéntem. Corpus ſuum jejúniis aſsíduè caſtígans, ſe ipſum bonôrum óperum exémplar ómnibus præbuit. Dénique, cùm annos ferè octoginta máxima cum ſanctitâte vixíſſet, plenus diérum atque virtûtum, in ſenectûte bona, migrâvit ad Dóminum quinto Kaléndas Februárii, anno milléſimo ducentéſimo octá-

ctávo ; & honoríficè in Eccléſia ſua ſepúltus , poſt mortem quoque miraculôrum glória clarus , magna pópuli veneratiône cólitur. Anno póſtmodum milléſimo quingentéſimo décimo octávo, Leóne X. Pontífice Máximo , corpus ejus è ſacéllo : ubi multos jacúerat annos effóſum , ad locum propè aram máximam magníficè exornâtum , tértio Idius Aprilis ſolémni pompa , ac máxima celebritâte translâtum eſt. Commemoratiònis ejus quoque feſtívitas Nonis Septembris, ex Júlii Tértii Summi Pontíficis conceſsiône recólitur.

℟. vi. Iſte eſt , qui ante Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 6.*

IN illo témpore : Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Nolíte theſaurizâre vobis theſáuros in terra, ubi ærúgo & tínea demolítur , & ubi fures effódiunt & furántur. Et réliqua.

Homilía Sancti Petri Chryſólogi.

Sermo 8. de Jejunio & eleemoſyna circa medium.

THeſáurus cœli eſt manus páuperis : quod ſúſcipit ne in terra péreat, repónit in cœlum. Manus páuperis eſt gazophylácium Chriſti quia quidquid páuper áccipit , Chriſtus accéptat. Da ergò, homo, páuperí terram , ut accípias cœlum : da nummum , ut accípias regnum : da páuperi , ut des tibi : quidquid páuperi déderis , tu habêbis : quod páuperi non déderis , habêbit alter. Clamat Deus : Miſericórdiam volo. Qui, quod vult Deus, Deo negat, à Deo ſibi, quod desíderat, vult negari. Homo , petit Deus ; ſed tibi, non ſibi : humânam miſericórdiam petit , ut largiâtur divínam. Eſt in cœlis miſericórdia , ad quam per terrénas miſericórdias pervénitur.

℟. vii. Amâvit eum. 75.

Lectio viii.

DIctûrus cauſam in judício Dei, patrónam ti-

tibi miſericórdiam, per quam liberári poſsis, aſſúme. Qui de patrocínio miſericórdiæ certus eſt, de vénia ſit ſecûrus, de abſolutiône non dúbitet. Miſericórdia non ſolùm cauſam prævenit, antícipat cognitôrem; ſed étiam ſenténtiam révocat, absôlvit addíctos. Quod Ninivîtæ probant; quos jam ſenténtiæ ſubjéctos, pœnæ tráditos, ad víctimam ſtantes, morti déditos miſericórdia ſic rápuit, ſic ténuit, ſic prævênit, ut malúerit Deus dedúci ſenténtiam, ne miſericórdia quid negáret. Fratres, per miſericórdias páuperum, miſericórdiam parêmus, ut poſsîmus eſſe de pœna líberi, de ſalûte ſecúri. Beáti, inquit, miſericórdes, quia ipſi miſericórdiam conſequéntur. Gratis miſericórdiam ſperat ibì, qui hìc non fécerit miſericórdiam.

℟. viii. Sint lumbi. 76.

Pro Sancta Agnete ſecundò.

Lectio ix.

BEâta Agnes, paréntibus ad ejus ſepúlchrum aſsíduè vigilántibus, quadam nocte, choro Vírginum comitâta cùm apparuíſſet, ſic ad eos locûta dícitur: Ne me, paréntes, mórtuam lugeâtis: nam unà cum his Virgínibus vivo apud illum in cœlis, quem in térris tota mente diléxi. Cùm áliquot poſt annos Conſtántia, Conſtantíni Imperatôris filia, inſanábili úlceri medicînam quærens, nondùm chriſtiána, ad idem ſepúlchrum acceſsíſſet, obdormíſcens ſibi audîre viſa eſt vocem hanc Agnétis: Conſtántèr age, Conſtántia: crede in Jeſum Chriſtum Fílium Dei, qui te ſanam fáciet. Quæ ſanâta, páulò poſt unà cum multis ex família Imperatôris baptíſmum ſuſcípiens, ibì Eccléſiam nómine beâtæ Agnétis ædificàvit.

Te Deum laudâmus. 11.

Ubi fuerit Patronus, vel Titularis, legitur nona Lectio, quæ ſequitur.

Serm. 22. *Lectio* ix.

HOmo, tali mónitu Chriſtus te ditâre voluit,

luit, non nudâre: manêre tibi tua vóluit, non perîre: perpetuári, non vacuári ſácculos imperâvit: juſsit te transférre, non pérdere. Plus consílio patris agit, quàm jure dominántis. Intèr insídias latrônum & tineârum morſus, quare tua recóndas, objúrgat: pervígiles noctes, dies ánxios, ſollícita témpora ne tibi ipſe fácias, commonéris. Auri cuſtos, ſervátor argénti ſecuritâtem non habet, neſcit quiêtem; & cui deeſt ſecúritas, quies perit: pœnâ dives eſt ille, non ſenſu. Theſáurum non deficiéntem in cœlo; hoc eſt dícere: Ubì ego ſum, ibì pónite; date mihi, ego ſervo. Homo, da patri, crede Deo: quia & hærédi pater, & Deus hómini créditum non negâbit. Tenêre tua non poteſt, qui ſua dedit. An humánis índiget, qui divína largîtur? An eſt noſtrôrum cúpidus, qui nos ſuôrum fecit hærédes.

Te Deum laudâmus.

Die xxix. Januarii.

In feſto S. Valerii Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Transfertur in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui ſacram beáti Valérii Confeſsôris tui atque Pontíficis ſolemnitâtem hodiérna die venerári voluíſti; nos fámulos tuos ab omni culpa liberos eſſe concêde: ut ejus interceſsiône ad vitam perveniâmus ætérnam. Per Dóminum, &c.

IN II. NOCTURNO.

Ex Lectionibus jam approbatis pro Eccleſiis Cæſarauguſtana, & Valentina, & ex his, quæ habentur de Sancto Valerio in Breviario Romano in feſto Sancti Vincentii Martyris.

Lectio iv.

Valérius pietâte & doctrína insígnis, ex Con-

Conſulári Valeriôrum turba (teſte Prudéntio) Cæſaraugúſtæ ortus eſt ; talémque ſe in Epiſcopátu geſsit, qualem nec optâre quidem pópulus potuiſſet. Cùm enim Diocletiáni & Maximiáni in Chriſtiános perſecútio máximè ſævîret, toto ánimo omníque ſtúdio ad propagándam Chriſti fidem incumbêbat ; certans nimîrum (juxtà præcéptum Apóſtoli) bonum certámen fidei , apprehendénſque vitam ætérnam , in quam vocátus erat, & confeſſus bonam confeſsiônem coràm multis téſtibus. Qui , cùm ob linguæ tarditâtem in prædicándi Evangélii exercitatiône minùs versári poſſet , ne eà ex re áliquid detriménti pópulus accíperet , hanc curam Vincéntio ejus Diſcípulo & Diácono demandâvit ; ut hac ratiône, nihil ad confirmándum in fide pópulum, ipſúmque ſanctè docéndum deſiderarêtur. Utriúſque verò exémplo vitæ ac morum ſanctitâte , Vincéntii étiam prædicatiône, res Chriſtiána in dies magis augebâtur. Hæc intélligens Daciánus, qui in prædícta Diocletiáni & Maximiáni perſecutiône in Hiſpániam Præſes miſſus Chriſtiános totis víribus inſectabâtur , Valérium unà cum Vincéntio Cæſaraugúſtæ capi ; & utrúmque Valéntiam vinctum poſt ſe duci , impio ſuo inſtitúto expedîre ádmodùm , ac neceſſárium étiam eſſe judicâvit.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

Viros ítaque ſanctíſsimos Valérium & Vincéntium vínculis conſtríctos Cæſaraugúſtâ Valéntiam Daciánus ad ſe duci jubet. Qui ſimùl atque Valéntiæ in illîus conſpéctum prodiérunt , cùm Valérius, ob ſenílem ætâtem , & eam qua apud Chriſtiános valêbat exiſtimatiônem , auctoritâte præcélleret , ad ipſum Præſes convérſus: Quid , inquit , tu Valéri ? An putas, æquum eſſe religiônis prætéxtu Príncipum decréta infríngere ac vio-

violâre? Tunc Valérius, quamvis córpore ob longævam ætâtem infirmiòre, ánimo tamen firmíſsimo, Religiônis & Fidei cauſam ſuſcípiens, mitiòre licet ac tardiòre ſermône Daciáno reſpóndit: Nos, ò Daciáne, qui Chriſtiánam fidem profitêmur, & majôrum noſtrôrum veſtígiis insiſtimus, Deo pótiùs cujus nutu ómnia ſunt cóndita quàm homínibus obedîre oportêre, in máximis ac ſanctíſsimis noſtræ Religiônis decrétis ſemper habúimus. Quo audíto, Daciânus, quóniàm ex Valérii morte nullum ſibi triúmphum pollicebâtur, quòd ſummâ ille ſenectûte (quam quôvis torménto graviôrem illi futûram eſſe exiſtimâbat) conféctus eſſet; exílio dumtáxàt damnándum illum eſſe decrévit.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

CUm igitur exílii cauſa Valério ſolum verténdum eſſet, relícta Civitâte Valéntiæ, in Aragóniæ Provínciam ſeſe cóntulit. Cui, cùm Cæſaraugúſtam redîre, aut ampla ſpatióſave loca incólere edícto Júdicis prohíbitum eſſet, Anetum ejúſdem Provínciæ Oppídulum ad habitándum ſibi delêgit: id étiam ſibi præſtítuens, ut ſeparátus à turba, ac proíndè ómnibus impediméntis liberátus, rebus divínis ſe totum déderet, ſuámque ſenectútem Deo prórsùs conſecráret. Quo in loco, cùm clariſsima Vincéntii mors, quàm Valéntiæ pro Chriſti fide ab ímpio Daciáno glorioſíſsimè perpéſſus fúerat, ſæpè ipſi in mentem venîret, eam veheméntèr illi gratulári ſolêbat: quin & ipſe ex hac vita migráre ſummis votis optâbat; ut quem charíſsimum sócium, ſuíque múneris partícipem habuíſſet in terris, brevi étiam cómitem habéret in cœlis. Et ut proclívis ſui in Vincéntium ánimi ſignificatiônem áliquam éderet, templum eo in loco Chriſtianôrum súmpti-

ptibus erigéndum curâvit, quod primum beáti Vincéntii nómine dedicâtum eſt. Qui tandèm vigíliis, jejúniis, oratiónibus, & ſacris meditatiónibus inténtus, felícem ánimam Deo réddidit circa annum Dómini trecentéſimum décimum quintum. Cujus corpus non longè ab eo loco in Caſtro, cui nomen eſt Strada, Chriſtiáni piè ſepeliérunt. Insígne verò nunc monuméntum ejus relíquias cóntinens ac nomen réferens, in Cœnóbio Roda vulgò nuncupâto, conſpícitur.

℟. vi. Iſte eſt, qui ante Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Homo péregrè, *de Communi Confeſſoris Pontificis.*

Die xxx. Januarii.

In Octava Sancti Ildefonſi.

Duplex.

Omnia dicuntur ut in die Feſti, præter Lectiones primi Nocturni, quæ dicuntur de Scriptura occurrenti, & in ſecundo & tertio Nocturno, quæ dicuntur ut infra.

IN II. NOCTURNO.

Homilìa Sancti Gregórii Papæ.

Part. 2. *Paſtoralis*, *cap.* 1.

Lectio iv.

TAntùm debet actiônem pópuli áctio tranſcĕndere Præſulis, quantùm diſtâre ſolet à grege vita paſtôris. Opórtet namque, ut metíri ſe ſollícitè ſtúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis neceſsitâte conſtríngitur, ſub cujus æſtimatiône pópulus Grex vocâtur. Sic ergò necéſſe eſt cogitatiône mundus, actiône præcípuus, diſcrêtus in ſiléntio, útilis in verbo, ſingulis compaſsiône próximus, præ cunctis contemplatiône ſuſpénſus, benè agéntibus per humilitâtem ſócius, contrà delinquéntium vitia per zelum juſtítiæ eréctus, internôrum curam in exteriôrum occupatiône non minuens, exteriôrum providéntiam in inter-

ternôrum ſolicitúdine non relínquens.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 75.

Part. 2. Paſtoralis, cap. 9. & 10.

Lectio v.

COnſiderándum quoque eſt, quia cùm curam pópuli eléctus Præſul ſuſcépit, quaſi ad ægrum médicus accédit. Si ergò adhuc in ejus ópere paſsiónes vivunt, qua præſumptiòne percúſſum medéri própe-rat, qui in fácie vulnus portat? Ille modis ómnibus debet ad exémplum benè vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis paſsiónibus móriens jam ſpirituáliter vivit, qui próſpera mundi poſtpónit, qui nulla advérſa pertiméſcit, qui ſola intérna desíderat: cujus intentiôni benè cóngruens, nec omnínò per imbecillitâtem corpus, nec valdè per contumáciam repúgnat ſpíritus: qui ad aliéna cupiénda non dúcitur, ſed própria largîtur.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Ibidem cap. 8.

Lectio vi.

UNdè ipſum quoque Epiſcopátus offícium boni óperis expreſsiône definîtur, cùm dícitur: Si quis Epiſcopâtum desíderat, bonum opus desíderat. Ipſe ergò ſibi teſtis eſt, qui Epiſcopátum non áppetit, qui non per hunc boni óperis miniſtérium, ſed honôris glóriam quærit. Sacrum quippè offícium non ſolùm non díligit omnínò, ſed neſcit, qui ad culmen regíminis anhêlans in occúlta meditatiône, cogitatiônis ceterôrum ſubjectiône páſcitur, laude própria lætâtur, ad honôrem cor élevat, rerum affluéntium abundántia exúltat. Mundi ergò lucrum quæritur ſub ejus honôris ſpécie, quo mundi déſtrui lucra debúerant.

℟. vi. Iſte eſt, qui. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos

eſtis

eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliêtur? Et réliqua.

Homilîa Sanćti Joánnis Chrysóſtomi.

Ex Homilia 15. *in Matthæum.*

LUceat lux veſtra: hoc eſt, plúrima in vobis ſit virtus; ac máximè ingens illius accendâtur ignis, & ineffábile omnínò lumen effúlgeat. Quando autem tàm magna virtus fúerit & clara, latêre non póterit, étiamſi mille illam contégere velit modis ille qui póſsidet. Benè autem ait, Lumen: nihil eſt, quod ſic hóminem fáciat insígnem atque conſpícuum, étiamſi magno ámbitu oppetet latêre, ut ſplendor iſte virtûtis. Sicut enim ipſo ſole circúmdatus, ita útique clarus effúlget; nec in terram ſolúmmodo radiátus própriæ virtûtis emíttit, ſed ſuprà ipſum étiam cœlum próprio fulgôre radiâbit.

℟. vii. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lećtio viii.

HInc ítaque illos ubériùs conſolâtur. Etſi, inquit, maledíćta in vos audiéntes dolêtis; habêtis tamen plúrimos, quos ad amòrem atque admiratiônem Dei veſtro adducâtis exémplo. Tunc enim multi erunt omnínò mirántes, non útiquè vos tantùm; ſed per vos étiam Patrem veſtrum. Nec dixit, Deum, ſed Patrem; conferéndæ illis nobilitâtis prærogatîvam hoc jam nómine largiéndo. Consídera, quantum iſtiúſmodi ſit cómmodum, quantum étiam diſcrîmen. Si enim vítiis ſordeámus, étiam ſi nobis nullus obtréćtet, érimus ómníbus miſerióres. Si verò virtútibus ſplendére curêmus, vel ſi totus mundus contrà nos maledíćtis volúerit perſonâre, érimus ómnium beatíſsimi, atque ad nos trahêmus omnes, qui venîre elégerint ad ſalûtem. Omni quidem tuba documénta ſunt óperum clariôra; vitaque munda, ipſa eſt luce fulgéntior.

℟. viii. In médio Eccléſiæ. 82.

Ex Homil. 16. in Matth. poſt initium.

Lectio ix.

NOn veni ſólvere legem, ſed implêre. Legem verò non uno tantùm, ſed áltero & tértio implêvit modo. Uno quidem, quia nihil ex legítimis ipſe tranſgréſſus eſt: álio verò, quia per nos quoque id ipſum facit, quod Paulus ſignificándo dicêbat: Quóniàm finis legis Chriſtus ad juſtítiam omni credénti. Quod enim illa per lítteram non pótuit, hoc per fidem ipſe confécit. Si verò áliquis diligéntèr exáminet, álium quoque tértium modum implétæ ab eo legis invéniet. Quem verò iſtum? Ipſa útiquè præcépta, quæ erat datûrus: non enim intéritus priôrum, ſed augméntum pótiùs & compleméntum erant ea, quæ dicebántur à Chriſto. Illìus quippè ſenténtiæ, qua dícitur, Non occîdes, non interémptio, ſed adimplétio magis atque munítio eſt, dícere: non iraſcàris; omniúmque ſimilitèr ceterôrum.

Te Deum laudâmus. 11.

In Laudib. fit com. Sancti Juliani, Añæ, & Verſiculi ut in primis Veſperis.

In 2. Veſperis à Cap. fit de S. Petro Nolaſco, Duplex, com. S. Ildefonſi, & de Octava S. Juliani. Aña. Euge. ℣. Elêgit.

FESTA FEBRUARII.

Die i. Februarii.

In feſto Sancti Cœcilii Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi unius Martyris, præter illa, quæ hìc aſsignantur propria.

Oratio.

DEus, qui nos per beâtum Cœcílium Mártyrem tuum atque Pontíficem, ad agnitiônem tui nóminis venîre tribuiſti: concêde propítius; ut per quem ſupérni múneris rudiménta ſuſcépimus, per eum ſubsídia perpétuæ ſalû-

lûtis impetrémus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

IN I. NOCTURNO.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 51.

CОnfitêbor tibi Dómine Rex, & collaudâbo te Deum Salvatòrem meum. Confitêbor nómini tuo, quóniàm adjûtor & protéctor factus eſt mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjûtor. Et liberáſti me ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiônum quæ circumdedêrunt me: à preſsúra flammæ quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuátus: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquinâta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à língua injúſta.

℟. i. Iſte ſanctus. 39.

Lectio ii.

LAudâbit uſquè ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsùm. Circumdedêrunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memorátus ſum miſericórdiæ tuæ Dómine, & operatiônis tuæ, quæ à ſæculo ſunt. Quôniàm éruis ſuſtinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. ii. Juſtus germinâbit. 39.

Lectio iii.

EXaltáſti ſupèr terram habitatiônem meam, & pro morte defluénte deprecâtus ſum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiônis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório. Laudâbo nomen tuum aſsíduè, & collaudâbo illud in confeſsiône, & exaudíta eſt orátio mea. Et liberáſti me de perditióne,

&

& eripuíſti me de témpore iníquo. Proptéreà confitêbor & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. iii. Iſte cognôvit. 40.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

QUóniam vários multiplicéſque triúmphos, quos Evangélica prædicátio cumulâvit, tempus nos dinumeráre non pátitur; ad illos tota noſtri ſermônis cónfugit orátio, quos Hiſpaniárum Eccléſia reportâvit, quæ à ſanctis Apóſtolis tot méruit habêre Epíſcopos, quot dies mundus recêpit. Verè mater lúminum, fons diêrum, quæ ſeptenário coruſco gérminis ſui toto Orbe reſpléndet. Felix, quæ méruit poſsidêre tot virtûtum pígnora, quot illa arca præceptôrum volúmina ſacráta geſtâvit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 42.

Lectio v.

BEâta, cui in futúra glória tot adſtant candelâbra, quot hîc hábuit Evangélii præcónes; tot corônæ, quot ínfulæ; tot bravîa, quot torménta. Méritò proíndè de venerándo illo ſanctôrum número ſcribens ad Alfónſum & Sánctium Hiſpániæ Reges, & ad ejúſdem Regni Epíſcopos Sanctus Gregórius Séptimus Románus Póntifex teſtâtur, à ſanctis Apóſtolis ad Hiſpániam ſeptem illos Antíſtites diréctos fuíſſe, qui deſtrúcta Idololátria Chriſtianitâtem fundavérunt, Religiônem plantavérunt, órdinem & offícium in divínis cúltibus agéndis oſtendérunt, & ſánguine ſuo Eccléſias dedicavérunt.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

EX his adeſt nobis hódie natâlis Sancti Cœcílii, qui cùm mirábilem multitúdinem Chriſti fidei ſubjugáſſet, Illyberi glorióſo agône quiêvit. In cujus póſteà Civitátis excíſæ locum Granâta ſuccéſsit, quæ Patróni ac Paréntis

ſui

fui tanta ſempèr pietâte memóriam recóluit, ut étiam ſub Maurôrum tyránnide templum ejus nómini dicátum, ſacris Chriſtianòrum celebrándis, inviolâtum extíterit.

℟. vi. Stóla jucunditâtis. 34.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 12. *d.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit; ipſum ſolum manet. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 51. in Joannem, ſub medium.

IPſe Dóminus Jeſus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitâte Judæôrum: multiplicándum fide populòrum. Jam verò exhórtans ad paſſiònis ſuæ ſectánda veſtígia: Qui amat, inquit, ánimam ſuam, perdet eam. Quod duôbus modis intélligi poteſt. Qui amat, perdet: id eſt, ſi amas, perdes. Si cupis vitam tenêre in Chriſto, noli mortem timêre pro Chriſto. Item álio modo: Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: noli amâre, ne perdas: noli amâre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. vii. Corôna áurea. 45.

Lectio viii.

HOc autem, quod poſtériùs dixi, magis habére vidêtur Evangélicus ſenſus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtòdit eam. Ergo, quod ſuprà dictum eſt, Qui amat (ſubintellígitur, in hoc mundo) ipſe útique perdet. Qui autem odit, útiquè in hoc mundo, in vitam ætérnam ipſe cuſtôdit eam. Magna & mira ſenténtia! quemádmodum ſit hóminis in ánimam ſuam amor, ut péreat: ódium, ne péreat. Si malè amáveris, tunc odíſti: ſi benè óderis, tunc

amáſti. Felíces, qui odérunt cuſtodiéndo, ne perdant amándo.

℟. viii. Hic eſt verè Martyr. 46.

Lectio ix.

SEd vide, ne tibi ſubrépat, ut te ipſum velis interímere, ſic intelligéndo, quòd debes odíſſe in hoc mundo ânimam tuam. Hinc enim quidam maligni atque pervérſi hómines, & in ſe ipſis crudelióres, & ſceleratiôres homicídæ, flammis ſe donant, áquis ſe præfocant, præcipítio ſe collídunt, & péreunt. Hoc Chriſtus non dócuit: immò étiam diábolo præcipítium ſuggerénti reſpondit: Redi retrò Sátanas: Scriptum eſt: Non tentâbis Dóminum Deum tuum. Petro autèm dixit, ſigníficans qua morte clarificatûrus erat Deum: Cùm eſſes júnior, cingêbas te, & ambulâbas quò volêbas: cùm autèm ſenúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi ſatis expréſsit, non à ſe ipſo, ſed ab álio debêre occídi, qui veſtígia ſéquitur Chriſti.

Te Deum laudâmus. 11.

Die iv. Februarii.

Octava Sancti Juliani.

Duplex.

Omnia ut in die feſti, exceptis, quæ hîc ſunt propria.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Sancto Victore, tom. 2.

Lectio iv.

GAudête in Dómino, dilectíſsimi, qui inter contínua ſuæ pietâtis benefícia indúlſit mundo beâtum Juliânum, cujus multi ſalvaréntur exémplo. Iterùm dico, gaudête, quòd factus de médio, appropriâvit Deo, ut multò plures ejus intercesſiône ſalvéntur. Habet ex homínibus, cui hóminum peccâta donet miſéricors & miſerâtor Dóminus: habet tempus & locum intercedén-

déndi pius & miſéricors advocâtus : in terris viſus eſt, ut eſſet exémplo : in cœlum levátus eſt, ut ſit patrocínio. Hìc infórmat ad vitam, illìc ínvitat ad glóriam. Factus eſt mediâtor ad regnum, qui fuit incitâtor ad opus. Bonus mediâtor, qui ſibi jam póſtulans nihil, totum in nos transférre desíderat, & ſupplicántis affêctum, & ſupplicatiônis fructum.

℟. iv. Invéni David. 73.

Lectio v.

HÆc dies gloriôſæ migratiônis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultêmus & lætêmur in ea. Introîvit in poténtias Dómini, gaudeâmus : quia nùnc poténtior eſt ad ſalvándum. Hódie póſito córpore, quo ſolo præpedìri ab intróitu glóriæ videbâtur, tantò alácrior, quantò expedítior penetrâvit in ſancta, símilis factus in glória Sanctôrum. Hódie de noviſsimo & húmili loco, quem ſibi ex consílio Salvatôris elégerat, ipſo ſummo patrefamílias evocánte, verus amícus aſcéndit ſupériùs, & eſt illi glória coràm ſimùl diſcumbéntibus. Aſcéndit autem cum imménſa ſuppelléctili meritôrum : clarus triúmphis, miráculis gloriôſus.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

ANima ejus in bonis demorábitur. Quæris ubi? Cum Abraham, Iſaac, & Jacob in regno cœlôrum. Ita cum tálibus, & tali in loco ſibi ſedet. Sedet excélſa, & fúlgida: ſedet lætabûnda, & láudans : ſedet delicâta, & ornâta monílibus ſuis, ſtipâta malis, fulcíta flóribus. Sedet gloriôſus Póntifex, débita jam ſuavitâte & ſecuritâte quiêtus: ſecûrus quidem ſibi, ſed noſtri ſolícitus. Non enim cum putrédine carnis, ſimul ſe éxuit viſcéribus pietâtis : nec ſibi ſic induit ſtolam glóriæ, ut noſtræ páritèr miſériæ, ſuæque ipsîus miſericórdiæ oblivionem indúeret.

℟. vi. Iſte eſt. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.6.*

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte theſaurizâre vobis theſáuros in terra, ubi ærûgo & tínea demolîtur, & ubi fures effódiunt & furántur. Et réliqua.

Homilìa Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Ex cap. 14. *de Naboth Jezraelita*, *tom.* 4.

CUſtos es tuârum, non dóminus facultâtum, qui áurum terræ ínfodis, miniſter útiquè ejus, non árbiter. Sed ubì theſáurus tuus, ibì & cor tuum. Ergò in illo áuro cor tuum infodíſti terræ. Vende pótiùs áurum, & eme ſalûtem : vende lápidem, & eme regnum Dei : vende agrum, & eme tibi vitam ætérnam. Conſídera, quia iſta tibi poteſt mors erípere, potéſtas ſuperiôris tóllere. Deíndè, quia póteris parva pro magnis, cadúca pro ætérnis, theſáuros pecúniæ pro theſáuris grátiæ véndere. Iſti corrumpûntur, illi pérmanent. Conſídera, quia hos ſolus non póſsides : póſsidet tecum tínea, póſsidet ærûgo, quæ conſúmit pecúniam. Hos tibi conſórtes avarítia dedit.

℟.vii. Amâvit eum. 75.

Lectio viii.

VIde autem quos tibi det grátia debitóres. Spléndidum in pánibus benedícent lábia juſtốrum, & teſtimónium bonitâtis illìus fidêle. Facit tibi Patrem debitôrem Deum, qui pro múnere quo páuper adjûtus eſt, fœnus exſólvet, quaſi boni débitor creditôris. Facit tibi debitôrem Fílium Dei, qui ait : Eſurîvi, & dedíſtis mihi manducâre : ſitîvi, & dedíſtis mihi bíbere : hoſpes eram, & collegíſtis me : nudus, & operuíſtis me. Quod enim unicuíque minimôrum collâtum fúerit, ſibi dicit eſſe collâtum. Neſcis, ò homo, ſtrúere divítias. Si vis dives eſſe, eſto páuper in ſæculo, ut ſis dives Deo. Dives fidei, dives eſt Deo : qui díves eſt in miſeri-

ricórdia, hic eſt dives Deo.

℟. viii. Sint lumbi. 76.

Lectio ix.

SUnt qui in paupertâte abúndent, & qui in divítiis égeant: abúndant páuperes, quorum profúnda paupértas abundâvit in divítiis ſimplicitâtis ſuæ: dívites autem eguérunt, & eſuriérunt. Neque enim otióſè ſcriptum eſt: Divitum páuperes præpóſiti erunt, & prŏprii ſervi dóminis fœnerábunt: quia dívites, & dómini ſuperváçua & mala séminant, ex quibus non fructum cólligant, ſed ſpinas metant. Ideò paupéribus dívites erunt ſúbditi, & ſervi dóminis ſpiritália fœnerábunt: quemádmodum dives rogâbat, ut ſibi ſtillam aquæ pauper Lázarus fœnerâret. Potes & tu dives ipſam implêre ſenténtiam, ſi largiáris páuperi. Qui enim largítur páuperi, Dŏmino fœnérat.

Te Deum laudâmus. 11.

In 2. Veſp. à Cap. de S. Agatha, com. de die Octav. S. Juliani.

Die x. Februarii.

In feſto Sanctæ Scholaſticæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ hic ſequuntur propria.

Oratio.

DEus, qui ánimam beâtæ Vírginis tuæ Scholáſticæ, ad oſtendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ ſpécie cœlum penetrâre feciſti: da nobis ejus méritis & précibus ita innocéntèr vívere, ut ad ætérna mereâmur gáudia pervenire: Per Dñm noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si venerit in Quadrageſima, Lect. erunt de Epiſt. B. Pauli ad Corinth. De Virgínibus, *ut in eod. Comm.* 93.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſecúndo Dialogôrum Sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. *Cap.* 33.

SCholáſtica venerábilis Patris Benedícti ſoror, o-

omnipoténti Dómino ab ipſo infántiæ témpore dedicâta, ad eum ſemèl per annum venîre conſuéverat; ad quam Vir Dei non longè extrà jánuam in poſſeſsiònem Monaſtérii deſcendêbat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum diſcípulis venerábilis ejus deſcéndit Frater; qui totum diem in Dei láudibus ſacríſque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, ſimul accepérunt cibum. Cùmque adhuc ad menſam ſedérent, & inter ſacra collóquia tárdior ſe hora protráheret, éadem ſanctimoniális fœmina ſoror ejus eum rogâvit, dicens: Quæſo te, ut iſta nocte me non déſeras, ut uſquè manè de cœléſtis vitæ gáudiis loquâmur. Cui ille reſpóndit: Quid eſt quod lóqueris, ſoror? Manêre extra cellam nullátenùs poſſum. Tanta verò erat cœli ſerénitas, ut nulla in aëre nubes apparéret. Sanctimoniális autem fœmina, cùm verba Fratris negántis audivíſſet, inſértas digitis manus ſuper menſam póſuit, & caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatûra declinâvit. Cùmque levâret de menſa caput, tanta coruſcatiònis & tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erûpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conſéderant, pedem movêre potúerint.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 96.

Lectio v.

Sanctimoniális quippè fœmina caput in mánibus declínans lacrymârum flúvium in menſam fúderat, per quas ſerenitâtem aëris ad plúviam traxit. Nec páulò tárdiùs poſt oratiónem inundátio illa ſecûta eſt: ſed tanta fuit conveniéntia oratiònis & inundatiònis, ut de menſa caput jam cum tonítruo levâret; quátenùs unùm idémque eſſet moméntum, & levâre caput, & plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúſcos & tonítruos, atque ingéntis plúviæ inunda-

da-

datiônem, videns ſe ad Monaſtérium non poſſe remcâre, cœpit cónqueri contriſtâtus dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, ſoror, quid eſt quod fecíſti? Cui illa reſpóndit: Ecce rogávi te, & audîre me noluíſti; rogávi Deum meum, & audívit me: modò ergô, ſi potes, egrédere, & me dimíſsâ ad Monaſtérium recêde. Ipſe autem exîre extrà tectum non valens, qui remanére ſponte nóluit in loco, manſit invìtus. Sicque factum eſt, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per ſacra ſpiritális vitæ collóquia, ſeſe vicária relatiône ſatiárent.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 97.

Lectio vi.

Cumque die áltero éadem venerábilis fœmina ad cellam própriam receſsiſſet, vir Dei ad Monaſtérium rédiit. Cùm, ecce, poſt tríduum in cella conſíſtens, elevâtis in aëre óculis, vidit ejúſdem ſorórìs ſuæ ánimam de córpore egréſſam, in Colúmbæ ſpécie cœli ſecréta penetrâre. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis & láudibus grátias réddidit, ejúſque óbitum frátribus denuntiâvit. Quos étiam prótinùs miſit, ut ejus corpus ad Monaſtérium deférrent, atque in ſepûlchro, quod ſibi ipſi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una ſempèr in Deo fúerat, eòrum quoque córpora nec ſepultûra ſeparâret.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, *de Communi Virg.* 97.

Si hoc feſtum celebretur in Quadrageſ. Lectio nona erit de Homilia Feriæ.

Die xxvi. Februarii.

In feſto B. Mariæ Virginis de Guadalupe Mexicanæ, ſive Regni Novæ Hiſpaniæ.

Dup. maj.

Ad Veſp. Aña. Dum eſſet Rex, *cum reliq. Añis, Pſalmis,*

mis, Cap. Hymn. ut in Officio B. Mariæ Virginis. 109.

℣. Dignâre me laudâre te, Virgo ſacrâta.

℟. Da mihi virtûtem contrà hoſtes tuos.

Ad Magnificat Aña. Elêgi, & ſanctificâvi locum iſtum, ut ſit ibì nomen meum, & permáneant óculi mei & cor meum ibì cunctis diêbus.

Oratio.

DEus, qui ſub beatíſſimæ Vírginis Marîæ ſingulári patrocínio conſtitútos perpétuis beneficiis nos cumulâre voluíſti: præſta ſupplícibus tuis; ut cujus hodie commemoratiòne lætâmur in terris, ejus conſpéctu perfruâmur in cœlis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Sancta Marîa Dei génitrix Virgo, * Intercêde pro nobis.

Repetitur. Sancta Marîa.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus, Añæ, Pſalmi Nocturn. & verſiculi, ut in Officio Beatæ Mariæ Virginis. 112.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 24.

EGo ex ore Altíſsimi prodîvi primogénita anté omnem creatûram: Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens, & ſicut nébula texi omnem terram. Ego in altíſsimis habitâvi, & thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuîvi ſola, & profúndum abyſi penetrâvi. In flúctibus maris ambulâvi, & in omni terra ſteti: & in omni pópulo, & in omni gente primâtum hábui: & ómnium excelléntium & humílium corda virtûte calcâvi: & in his ómnibus réquiem quæsîvi, & in hæreditâte Dómini morâbor. Tunc præcêpit, & dixit mihi Creâtor ómnium: & qui creâvit me, requiêvit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſraël hæreditâre, & in elêctis meis mitte radíces.

℟. i. Vidi ſpecióſam ſicut colúmbam, aſcendéntem déſupèr rivos aquârum:

rum : cujus inæſtimábilis odor erat nímis in veſtiméntis ejus: * Et ficùt dies verni circúmdabant eam flores rosârum , & lília convállium.

℣. Quæ eſt iſta , quæ aſcéndit per deſértum ſicut vírgula fumi , ex aromátibus myrrhæ & thuris ? Et ſicut.

Lectio ii.

AB inítio , & antè ſæcula creâta ſum , & uſquè ad futúrum ſæculum non déſinam , & in habitatiône ſancta corâm ipſo miniſtrâvi. Et ſic in Sion firmâta ſum , & in civitâte ſanctificâta ſimilitèr requiévi , & in Jerúſalem potéſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificâto , & in parte Dei mei hæréditas illìus , & in plenitúdine ſanctôrum deténtio mea. Quaſi cedrus exaltâta ſum in Líbano , & quaſi cypréſſus in monte Sion. Quaſi palma exaltâta ſum in Cades, & quaſi plantátio roſæ in Jéricho. Quaſi olíva ſpecióſa in campis , & quaſi plátanus exaltâta ſum juxtà aquam in platéis. Sicùt cinnamômum , & bálſamum aromátizans odôrem dedi: quaſi myrrha elêcta dedi ſuavitâtem odôris : & quaſi ſtorax , & gálbanus , & úngula , & gutta , & quaſi líbanus non incíſus vaporâvi habitatiônem meam , & quaſi bálſamum non mixtum odor meus.

℞. ii. Quæ eſt iſta , quæ aſcéndit ſicùt Auróra conſúrgens , pulchra ut luna, elêcta ut ſol ? * Terríbilis, ut caſtrôrum ácies ordinâta?

℣. Fília Sion , tota formôſa & ſuâvis es , pulchra ut luna , elêcta ut ſol. Terríbilis.

Lectio iii.

EGo quaſi terebínthus exténdi ramos meos & rami mei honôris & grátiæ. Ego quaſi vitis fructificâvi ſuavitâtem odôris: & flores mei fructus honôris & honeſtâtis. Ego mater pulchræ dilectiônis , & timôris , & agnitiônis , & ſanctæ ſpei. In me grátia omnis viæ & veritâtis : in me omnis ſpes vitæ & virtûtis. Transíte ad me omnes

mnes qui concupíſcitis me, & à generatiónibus meis impléminì. Spíritus enim meus ſupèr mel dulcis, & hæréditas mea ſupèr mel & favum. Memória mea in generatiônes ſæculôrum. Qui edunt me, adhuc eſúrient: & qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me non confundêtur: & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vítam ætérnam habébunt.

℟. iii. Quæ eſt iſta, quæ procêſsit ſicut ſol. 120.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

De Verb. Apocal. cap. 12.

Lectio iv.

FIdêlis planè & præpotens Mediâtor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus. Nec ipſa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiôſa: inveniêtur équidèm locus ejus in hac reconciliatiòne. Opus eſt enim Mediatóre ad Mediatórem iſtum: nec alter nobis utílior, quàm María. Quid ad Maríam accédere trépidet humâna fragílitas? Nihil auſtérum in ea, nihil terríbile. Quod ſi (ut verè ſunt) plena ómnia pietâtis & grátiæ, plena manſuetúdinis & miſericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris; age grátias ei, qui talem tibi Mediatrîcem benigníſsima miſeratiòne provídit. Omnibus ómnia facta eſt, ómnibus miſericórdiæ ſinum áperit, ut de plenitûdine ejus accípiant univérſi: captîvus redemptiônem, æger curatiònem, triſtis conſolatiònem, peccátor véniam, juſtus grátiam, Angelus lætítiam, dénìquè tota Trínitas glóriam.

℟. iv. Signum magnum appáruit in Cœlo: Múlier amícta Sole, & Luna ſub pédibus ejus. * Et in cápite ejus coròna duódecim Stellârum.

℣. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: díligit Dóminus portas Sion ſupèr ómnia Tabernácula Jacob. Et in cápite.

Lectio v.

NImírùm ea eſt, quæ velùt álterum Solem in-

induit ſibi. Quemádmodum enim ille ſupèr bonos & malos indifferéntèr óritur; ſic ipſa quoque prætérita non díſcutit mérita, ſed ómnibus ſeſe exorábilem, ómnibus clementíſsimam præbet: ómnium déniquè neceſsitâtes amplíſsimo quodam miſerâtur afféctu. Nam & deféctus omnis ſub ea: & quidquid fragilitâtis ſeu corruptiônis eſt, excellentíſsima quadam ſublimitâte præ céteris ómnibus excêdit & ſupergréditur creatûris; ut méritò ſub ejus pédibus Luna eſſe dicátur. Amplectâmur Marîæ veſtígia, Fratres mei, & devotíſsima ſupplicatióne beátis illîus pédibus provolvâmur. Teneâmus eam, nec dimittâmus, donèc benedíxerit nobis. Virtus Altíſsimi obumbrâbit tibi. Nihil ítaquè mirum, ſi ſub tali umbráculo talis étiam à mulíere ſuſtineâtur amíctus. Múlier amícta Sole. Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum. Quàm familiâris ei facta es Dómina! quàm próxima imò! quàm íntima fíeri meruíſti! quantam inveníſti grátiam apud Deum! In te manet, & tu in eo: & veſtis eum, & veſtîris ab eo: veſtis eum ſubſtántiâ carnis, & veſtîris ob eo glóriâ ſuæ majeſtâtis.

℟. v. Quæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi Auróra conſúrgens: * Pulchra ut Luna, elêcta ut Sol?

℣. Quaſi arcus refúlgens intèr nébulas glóriæ, & quaſi flos rosárum in diêbus vernis. Pulchra ut Luna.

Lectio vi.

IN cápite (inquit) ejus corôna Stellârum duódecim. Dignum planè Stellis coronâri caput, quod & ipſis longè clariùs micans, ornet eas potiùs, quàm ornétur ab eis. Quidni corónent ſydera quam Sol veſtit? Sicut dies verni, circúmdabant eam flores rosârum, & lília convállium. Quis illas æſtimet gemmas, quis Stellas nóminet, quibus Marîæ régium diadéma compáctum eſt? Suprà hóminem eſt corônæ hujus

ra-

ratiônem expónere, indicáre compoſitiônem. In ea ferè ſpécie anno milléſimo quingentéſimo trigéſimo primo mirabilitèr picta Deíparæ Imâgo Méxici appaɾuíſſe fertur, quæ inibì loci propè Urbem, ubì pio Neóphyto ædem ſibi ſacram prodígio dícitur deſignáſſe, magnífico excépta Templo, ingénti cólitur populôrum ac miraculôrum frequéntia. Quam proptéreà uti præſentíſsimum advérsùs públicas privatáſque calamitâtes præsídium, Archiepíſcopus Mexicánus, ut réliqui étiàm illârum pártium Antíſtites, ómnium Ordinum conſenſiône, in primáriam adlêgit novæ Hiſpániæ Patrónam; ritéque elêctam Benedíctus Décimus quartus auctoritâte Apoſtólica declarâvit, atque Officium próprium, & Miſſam ſub título Beâtæ Vírginis Marîæ Guadalupénſis recitári concéſsit.

℟. vi. Elêgi, & ſanctificâvi locum iſtum: * Ut ſit ibì nomen meum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibì cunctis diêbus.

℣. Non fecit tálitèr omni natióni, & judícia ſua non manifeſtâvit eis. Ut ſit ibì. Glória Patri. Ut ſit ibì.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Exúrgens María ábiit in Montána cum feſtinatióne in Civitátem Juda: & intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutâvit Elíſabeth. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

De Verb. Apocalypſ. cap. 12. *circa finem.*

MIrabâtur Elíſabeth perſónam veniéntis, dicens: Undè hoc mihi, ut veniat Mater Dómini mei ad me? Commendâbat & vocem ſalutántis, adjíciens: Ut facta eſt vox ſalutatiônis tuæ in áuribus meis, exultâvit præ gáudio infans in útero meo. Et beatificâbat fidem credéntis, Beâta (ínquiens) quæ credi-

didíſti. Magna quidem præcónia: ſed & devóta humílitas, nihil ſibi paſſa retinêre, in eum magis univérſa refúdit, cujus in ſe beneficia laudabántur.

℟. vii. Felix namque es. 123.

Lectio viii.

TU, inquit, magníficas Matrem Dómini; ſed magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium perhibes exultáſſe in gáudio; ſed exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutâri meo: & ipſe quoque tamquàm amícus ſponſi gáudet ad vocem ſponſi. Beâtam eſſe dicis, quæ crédidi; ſed credulitâtis & beatitúdinis cauſa reſpéctus eſt ſupérnæ pietâtis, ut ex hoc magis beâtam me dicant omnes generatiónes: quia ancíllam húmilem & exíguam reſpéxit Deus. Verúmtamen numquid putámus, fratres, Eliſabeth ſanctam in eo, quòd per ſpíritum útiquè loquebátur, erráſſe? Abſit. Beâta planè, quam reſpéxit Deus: & beâta, quæ crédidit. Hîc enim magnus divínæ reſpectiônis extítit fructus.

℟. viii. Beâtam me dicent omnes. 124.

Lectio ix.

INeffábili síquidem artifício Spíritus ſupervéniens tantæ humilitâti magnanímitas tanta in ſecretário virgínei cordis accéſsit, ut quòd vidélicèt nec humílitas tanta mínuit magnanimitâtem, nec magnanímitas tanta humilitâtem. Sed cùm in ſua æſtimatiône tam húmilis eſſet, nihilóminùs & in promiſsiônis credulitâte magnánimis, ut quæ nihil áliud quàm exíguam ſeſe reputábat ancíllam, ad inſcrutábile Sacraméntum nullátenùs ſe dubitâret elêctam, & veram Dei & hóminis Genitrîcem créderet mox futúram. Jam te, Mater miſericórdiæ per ipſum ſinceríſsimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus Luna, mediatrîcem ſibi apud Solem Juſtítiæ conſtitútam devótis ſupplicatiónibus inter-

pél-

péllat; ut in lúmine tuo vídeat lumen, & ſolis grátiam tuo mereâtur obténtu, quam verè amâvit præ ómnibus, & ornâvit ſtola glóriæ índuens, & corônam pulchritúdinis ponens in cápite tuo.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Dùm eſſet Rex, *cum reliquis, Aña, Pſalm. Capitul. & Hymn. ut in Officio B. Mariæ.*

℣. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Aña. Non fecit tálitèr omni natióni, & judícia ſua non manifeſtâvit eis.

℣. Dignâre me laudâre te, Virgo ſacrâta.

℟. Da mihi virtûtem contrà hoſtes tuos.

Ad Magnificat Aña. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi: fílii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere ſurgent.

FESTA MARTII.

Die xiii. Martii.

In feſto Sancti Leandri Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

In Hymno dicitur: Laudis honóres.

Ad Magnificat Aña. Sacérdos, & Póntifex.

Oratio.

Deus, qui Ariânam pravitâtem doctrína ſancti Confeſſôris tui atque Pontíficis Leándri ex Hiſpánia propuliſti: da plebi tuæ; ut ejúſdem meritis & précibus ab omni errôrum & vitiôrum labe ſemper líbera conſervêtur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Fidêlis ſermo, *de Communi Confeſſoris Pontificis.* 71.

IN II. NOCTURNO.

Ex Beato Iſidoro, & Sanctorum Hiſpaniorum Hiſtoriis.

Lectio iv.

Leánder Carthágine ex patre Severiáno viro clariſsimo, ejúſdem Cartháginis dómino, ortus, fratres hábuit ſanctos Epíſcopos Iſidôrum, & Fulgéntium, ſanctitâte & doctrína præſtantíſsimos, & Florentínam vírginem. In eo à téneris annis caſtíſsimæ luxit intégritas vitæ, & morum grávitas máximè venerábilis, quam incomparábilis ingénii cláritas illuſtrâbat. Gliſcénte eo témpore hæreticôrum furôre ſub Wiſigôthis Princípibus, qui cum Império Ariânam impietâtem in Hiſpániam invéxerant, & ejus Eccléſias míſerè vexábant; públicæ vitæ pertæſus, adoléſcens in religiòſum Monaſtérium ſe recépit, ut in propóſito perfectiôris inſtitúti ſánctiùs Deo inſervîret, & piis ſtúdiis & meditatiónibus in tranquíllo ſeſe exercêret. In eo ſanctitâte & doctrína ádeò profécit, & in omni génere virtûtum, diviníſque & humánis litteris conſpícuus evâſit, ut Iſidôrus germânus ſuus ad Cláudium Ducem, de quibúſdam artículis ad fidem pertinéntibus inſtruens, ſcrípſerit: Meménto commúnis noſtri Doctôris Leándri, & ejus fidem atque doctrînam pro víribus imitâre. Sed nóluit Deus tàm ſplendéntem pietátis & doctrínæ lucérnam in occúlto delitéſcere; ſed in faſtígio Eccléſiæ póſitam Hiſpániæ prælucêre: nam Clero & Pópulo expoſcénte, à Monaſtério avúlſus, Epíſcopus Hiſpalénſis creátus eſt.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

Suſcéptam Eccléſiam omni cura ac ſolicitúdine gubernávit. Cleri, & Pópuli mores ad arctam diſciplínam tradúxit. Solémnia Eccléſiæ Officia, Hymnódiam, ſacræ Miſſæ Ritus precéſque, quibus eo témpore omnes Hiſpániæ Eccléſiæ utebántur, ordinâvit & auxit. A perſequénda Ariána hæreſi præ-

di-

dicatiône numquàm déſtitit. Monáſticum Ordinem Benedictinum amplificâre in Hiſpánia cœpit: ac ſorori ſuæ Florentínæ régulam pro inſtitutiône vírginum dedit. His & áliis mirè geſtis, Conſtantinópolim pro cauſis fidei Wiſigothôrum Legâtus profectus eſt. Ubì ob exímiam religiònem & doctrînam, apud Sanctum Gregórium Románi Pontíficis Apocrisàrium tunc ibì degéntem tanti hábitus fuit, tantáque amicítia illi conjúnctus, ut ad Románam Sedem pófteà promôtus, cùm Leánder in Ecclésiam ſuam jam fuiſſet revérſus, Pállii ornaméntum míſerit; frequéntibus epiſtolis illum honoráverit; libros in Job, quos illi dicávit, unà cum Paſtoráli, his lítteris, benevoléntià pleuis, ad ipſum tranſmíſerit: Quanto ardòre vidêre te ſítiam, quià valdè me díligis, in tui tábulis cordis leges; ſed quià longo terrârum ſpátio diſjúnctum te vidêre néqueo, unum quod mihi de te dictàvit cháritas fuit, ut librum régulæ Paſtorális quem in Epiſcopátus mei exórdio ſcripſi, & libros quos in expoſitiônem ſancti Job jàm dudùm me feciſſe cognovíſti, ſanctitáti veſtræ tranſmíttere curáverim.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

SAncto ergò Præſule ſuæ Ecclésiæ reſtitúto, vix enarrári poſſunt, quæ pro glória Dei, proque eliminánda hæreſi Ariána laborâvit. Hermenegíldum enim nepôtem ſuum, Leovigíldi Regis fílium, ſermónibus ſuis haud ſolúm ad fídei confeſsiónem perdúxit; ſed ut glorióſo ſánguinis teſtimónio illam confirmâret, adéptus fuit. Inflammâtus furòre pater in Leándrum, & in omnes adhuc Ecclésias, exílio eum mulctâvit, & illas facultátibus & Paſtóribus orbátas relìquit. Nec tamèn déſtitit cum fidei hóſtibus líberè decertâre. In ipſo síquidèm exílio, ut frater ſuus

Iſi-

Iſidôrus teſtátur, duos libros eruditíſsimè ſanctárum Scripturârum ditíſsimos ſcripſit, quibus eôrum perfídiam confutâvit. Affúlſit tandèm Eccléſiæ poſt illam nubem optâta ſerénitas. Rex enim cùm in morbum incidíſſet, ſub mortem in meliôrem mentem (licèt non ut oportêbat) revérſus, Leándrum cum áliis Epíſcopis ab exílio revocári juſsit, eíque Reccarédi fílii curam dedit. Defúncto patre, piíſsimus Rex Reccarédus doctrînam, consília, & exémpla Leándri ſequútus, ejus óperâ Gothos ad fidem convérti mirabilitèr fuit adéptus. Leánder ergò, cùm tàm miram converſiônem vidíſſet, Hiſpániæ Epíſcopos in Toletânam Synodum convenîre omni ſolicitúdine promóvit; quod & Reccarédus máximè curâvit. In eo enim Concílio duôbus ſuprà ſexagínta Epíſcopis congregâtis, & omni Clero, Primáriis Regni, étiam & ipſo Rege aſsidéntibus, Ariána hæreſis fuit damnáta & abjurâta, & fides Cathólica ab ómnibus unanimitèr ſuſcépta, & uno ore laudâta. Leánder ígitùr elegantíſsima conciòne Pátribus de gentis converſiône congratulâtus eſt. Múltaque ad fidem & diſciplînam Eccléſiæ ſanciéndam, tùm in eôdem Concílio, tùm in álio quod póſteà Hiſpali celebrâvit, conſtituênda diſpóſuit. Demùm Religiòne reſtitúta, & Eccléſiæ pace firmâta, jam octogenário major, cùm Eccléſiam quadragínta & ampliùs annos rexíſſet admirábili vitæ ac ſanctitátis exémplo, migrâvit ad Dóminum. Sepúltus fuit in Basílica ſanctârum Vírginum Juſtæ & Rufínæ: póſteà ejus corpus in Hiſpalénſem Eccléſiam translâtum eſt.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal

evanúerit, in quo ſaliétur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittâtur foras, & conculcêtur ab homínibus. Et réliqua.

Homilîa Sancti Iſidóri Epiſcopi Hiſpalénſis.

Ex lib. 3. Sententiarum, cap. 36. & 42.

TAm doctrínâ, quàm vitâ clarêre debet Eccleſiáſticus Doctor. Nam doctrîna ſinè vitâ arrogántem reddit: vita ſinè doctrînâ inútilem facit. Sacerdôtis prædicátio opéribus confirmánda eſt, ità ut quod docet verbo, ínſtruat exémplo. Vera eſt illa doctrîna, quam vivéndi ſéquitur forma. Nam nihil túrpius eſt, quàm ſi bonum quod quiſque ſermône prædicat, expiêre ópere négligat. Tunc enim utílitèr prædicátio profértur, quando efficácitèr adimplêtur. Unuſquiſque Doctor, & bonæ actiônis & bonæ prædicatiônis habêre debet ſtúdium: nam álterum ſine áltero non facit perféctum. Sed præcêdat juſtus benè ágere, ut ſequéntèr poſsit benè docêre.

℟. vii. Amâvit eum. 75.

Lectio viii.

OMnis útilis Doctor plébibus ſubjéctis ità ſe præſtâre debet, atque inſíſtere doctrínæ, ut quantò claret verbo, tantò claréſcat & mérito. Nam quod Apóſtolus Timótheo præcipit, cum omni império docêre; non hortâtur ad tumôrem ſupérbiæ, ſed ad bonam actiônem & vitæ auctoritâtem: vidélicèt ne libertâtem pérderet prædicándi, ſi benè docêret, & malè víveret. Undè & Dóminus: Qui ſólverit unum de mandátis iſtis mínimis, & ſic docúerit, mínimus erit in regno cœlôrum. Vides quòd auctoritâte magiſtérii caret, qui quod docet non facit. Sicut in numíſmate metállum, figûra, & pondus inquíritur: ita in omni Doctôre Eccleſiáſtico quid ſequâtur, quid dóceat, quómodò vivat. Per qualitâtem ígitùr metálli, doctrîna; per figûram, ſimilitûdo Patrum; per pondus, humíli-

litas deſignâtur. Qui verò ab his tribus diſcrepáverit, non metállum, ſed terra erit.

℟. viii. In médio. 81.

Lectio ix.

QUi præfícitur ad régimen, tálitèr ergà diſciplînam ſubjectôrum præſtâre ſe debet, ut non ſolùm auctoritâte, verùm étiàm humilitâte claréſcat. Sed tamèn ità erit in eo virtus humilitâtis, ne diſſolvâtur vita ſubditôrum in vítiis: atque ità auctóritas áderit poteſtátis, ne per tumôrem cordis, ſevéritas exíſtat immoderatiônis. Hæc eſt enim in Dei Sacerdótibus vera diſcrétio, qua nec per libertâtem ſupérbi, nec per humilitâtem remíſsi ſunt. Hinc eſt, quòd Sancti cum magna conſtántia redarguérunt étiàm Príncipum vítia: in quibus cùm ſumma eſſet humílitas, loco tamèn neceſſário líberè tranſgreſsôres juſtítiæ increpábant. Aliquándò súbditis non opórtet ánimo eſſe humilióres; quóniàm facta ſubditôrum judicántur à nobis, noſtra verò Deus júdicat. Agnóſcat Epíſcopus, ſe eſſe conſérvum plebis, non Dóminum verum. Hoc cháritas, non condítio éxigit.

Te Deum laudâmus. 11.

Die xiv. Martii.

In feſto Sanctæ Florentinæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter Lect. ſecundi Noct.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: ut ſicut de beâtæ Florentínæ Vírginis tuæ feſtivitâte gaudêmus; ita piæ devotiônis erudiâmur afféctu. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

In Quadrag. Lection. De Virgínibus. 93.

Si transfertur poſt Paſch. de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FLorentína Virgo, quæ & Floréntia, Carthágine in Hiſpánia ex illúſtri proſápia nata eſt, paréntibus

bus Severiáno Carthaginénſis Provínciæ Duce, & ejus uxôre Túrtura: qui étiàm Leándrum, Fulgéntium, & Iſidórum Epíſcopos doctrînâ, & ſanctitâte célebres, ac Theodòram Leovigíldi Regis uxôrem genuérunt. Hæc ſancta Virgo, fídei dogmátibus imbúta, móribus & ſanctitâte præclára, ac ſinguléri acúmine ingénii prædita, Leándro fratre magíſtro, multùm in divínis Scriptûris profécit; quod ípſemet teſtâtur, méthodum illi tradens, qua vetus Teſtaméntum & Cántica Canticōrum utilitèr légeret. Quarè digna evâſit, ut de inſtitutióne puéruli fratris ſui Iſidòri natu minôris curam ſuſcíperet; quem lacte ſpíritus nutrîre, atque in omni dógmate fídei inſtruêre unà cum Leándro diligéntĕr curâvit. Tantò autèm alacrióri cura ſanctíſsimè inſtituéndum putâvit, quantò ad id ex eo magis excitabâtur, quòd, dùm in cunábilis erat, viſo exámine apum in os ejus íngredi atque exíndè égredi in cœlúmque avolâre, térrita quid hoc eſſet, in oratiōne póſita illum magnum Ecclésiæ Doctòrem futúrum intelléxit, qui hæréticos ab Heſpériæ fínibus erat propulsûrus. Cùmque in conjúgium à plúrimis Procéribus expeterêtur, connúbia abhórrens, ac mundi illécebras & ſæculi mores deſpíciens, ſanctimoniális efficitur; florémque virginitâtis Chriſto Jeſu dévovens, eum Principem ſibi elêgit & ſponſum.

℟. iv. Proptèr veritâtem. *96.*

Lectio v.

IN Monaſtério lectióni & oratiôni júgitèr vacans, omni génere virtûtum charitátis, humilitâtis, paupertâtis, & aliârum ádeò flóruit, ut non ſolùm quamplúrimæ Vírgines in odórem ejus curréntes ipſi ſe ſúbderent; verùm étiàm plura Virginum Monaſtéria ejus directióni & cuſtódiæ ſe tráderent. Tanti ſanctus Leánder ejus ſanctitâtem & oratiônis

ef-

efficáciam habêbat, ut duos libros in unum conflátos, quos pro ejúſdem & ipsîus ſodálium majôri profécťu ſcríplit, unum de contémptu mundi, álterum verò de inſtitutiône Vírginum ad illam mittens, tálibus eam verbis álloqui non dubitáverit: Poſtrémò charíſsimam te Germánam, quæſo, ut mei orándo memíneris, nec juniôris fratris Iſidôri oblivíſcâris. Certus ſum quòd flectat pro nobis aures divínas tua virginális orátio. Nec minor fuit opínio, quam de ejus ſanctitâte & doctrîna ſanctus Iſidôrus mérità hâbuit: eam enim ex ſui met educatiône & prima inſtitutiône óptimè recognóſcens, voléntque áliquem fructum retribúere pro eo quod ab ipſa recéperat, duos ei libros dedicâvit; unum de Nativitâte Dómini, Paſsióne, & Reſurrectiône, Regno, atque Judício, quem (ipſa Florentîna peténte) ſe conſeciſſe teſtátur: álterum de vocatiône Géntium. Cui étiàm pollicêtur ſe miſsûrum fórmulas ſpirituális intelligéntiæ, quibus in omni ſcriptûra divína inſtruerêtur.

℟. v. Dilexíſti. 97.

Lectio vi.

TAnta ígitùr ſanctitâte & doctrîna florens, vidénſque in ſancto Iſidôro adimplêtum quod de ipſo à Dómino intelléxerat, eum ſcílicèt tàm inſignem Doctôrem ab ómnibus prædicári; ejus ſtúdio & doctrîna Arianíſmum pénitùs ab Hiſpánia expúlſum; Hermenegildum conſobrînum ſuum martyrio coronâtum; & Reccarédum Hermenegíldi fratrem ad Cathólicam fidem convérſum; Chriſti Jeſu amôre lánguens, plena diêrum, Aſtygi (ut fertur) in Monaſtério Sanctæ Mariæ de Valle obdormîvit in Dómino. Sacrum ejus corpus Hiſpalim ex eódem Monaſtério translâtum, & in ſanctôrum fratrum monuménto repóſitum, ibì quiêvit; quoad invadéntibus Saracênis Hiſpániam, ad Guadalupenſes ſaltus

unà

unà cum córpore ſancti Fulgéntii eſt deportâtum. Póſteà, tempóribus Alfónſi Undécimi, utrúmque ſacrum pignus in pago Berzocâno Placéntinæ Diœcéſis repértum fuit. Ac demùm, regnánte Philíppo Secúndo, utriúſque relíquiæ divíſæ, partìm in magnífico marmóreo monuménto ibîdem eréćto fuérunt relíćtæ, partìm Múrciam translâtæ, & juxtà aram máximam honorífìcè collocâtæ; ubì magna cum pópuli veneratiône colúntur.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Símile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, *de Communi Virginum.* 97.

Si hoc feſtum celebretur in Quadrag. Lect. nona erit de Homilia Feriæ, & de ea fit comm.

Die xviii. Martii.

In feſto S. Braulii Epiſcopi Cæſaraug. & Confeſſoris.

Duplex.

Transfertur in primam diem non impeditam.

Omnia de Commun. Conf. Pontif. præter ea, quæ ſequuntur propria.

Oratio.

Eccléſiam tuam, Dómine, perpétuis tuêre præsídiis: quam Beáti Bráulii Confeſsôris tui atque Pontíficis munîre voluíſti zelo, eruditiône, & exémplis. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones in Quadrag. Fidêlis ſermo, *de eodem Communi.* 71.

Aliàs de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Bráulius Epíſcopus Cæſarauguſtánus, quantâ futúrus eſſet ſanćtitâte & doćtrîna, egrégium ab ineúnte ætâte ſpécimen dedit. Ab óptimis enim paréntibus piè & liberálitèr inſtitûtus, ádeò in excolénda virtûte breví prófecit, ut morum gravitâte & caſtimónia virum jàm perféćtum exhibêret. Lítteris verò informándus Sanćto

ćto Iſidôro Epíſcopo Hiſpalénſi tráditus, id primùm eſt aſſecûtus, ut ab eo chariſsimi fílii loco haberêtur; ac tanti deíncèps illum fécerit, ut libros ei ſuos ad emendándum atque ordinándum commendáret. Auctà in dies virtûtis ejus opiniòne, ad Archiadiaconátus gradum provéctus eſt: quod ille munus, uti Epíſcopi vices agéntem decêbat, ſtrénuè ádeò ac ſapiéntèr implêvit, ut ſacerdótio dignus ŏmnibus viderétur.

℟. iv. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitâtis non nocêbit ei. Manus enim.

Lectio v.

ITaquè defuncto Joánne fratre, qui, ex Monachôrum patre Cæſaraugúſtæ factus Epíſcopus, lítteris ac pietâte clarúerat; mirâ totîus Cleri Populíque divínitùs excitâti conſenſiòne, in ejus locum ſuffèctus eſt. Primas intèr ſuſcépti miniſtérii curas, ſervándæ tuendæque fídei ac diſciplînæ exímium fuit illi ſtúdium & cura. Concílio Toletáno quarto, ă quo in póſterùm celebrandôrum forma conſtitûta eſt, intèr illuſtriòres Patres ádfuit unà cum Iſidôro magíſtro olim ſuo egrégiè adlabórans: cui deíndè ſupérſtes in Toletáno quinto & ſexto præ céteris Patrum fulſit, digniórque eſt hábitus, cui Actiònum & Cánonum digerendôrum cura mandarétur. Quarè cùm áliis opéribus, tùm ſacris Canónibus clarus à ſancto Ildefónſo celebrâtus eſt.

℟. v. Póſui adjutórium ſupèr poténtem, & exaltâvi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſérvum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

ECcléſiæ verò ſuæ non minùs exémplo prófuit,

fuit , quàm doctrîna. Sui nempè ſevérus exáctor , & corpus jugi maceratiône ſubégit , & à vítiis ánimum prorsùs contínuit, elatióne præſértìm , quam tanta humilitâte fregit , utì cùm ſumma virtûtum laude apùd omnes claréret, bellôrum tamen , & famis, & peſtiléntiæ, aliáſque ſuôrum témporum calamitátes véluti pœnas ſibi ómnium nequíſsimo débitas, profiterêtur. Intèr graviſsimas curas & angúſtias ſempèr invíctus , numquàm à divíni verbi prædicatiône , à labòre numquàm ceſsâvit. Difficíllimis quoque tempóribus , vetus Templum, ſanctârum olim Miſsârum nuncupátum , à fundaméntis reſtituit. Tandèm ſénio conféctus , & magnis in Eccléſiam méritis , migrávit in cœlum , cùm ſedíſſet annos ferè vigínti. Ejus corpus pòſt ſexcéntos ab óbitu annos , Sancto Valério Epíſcopo indicánte, repértum in Basílica Sanctæ Marîæ quam de Columnâ vocant , ad Aram máximam translátum, magna pópuli religiône ſervâtur & cólitur.

℟. vi. Iſte eſt , qui antè Deum magnas virtûtes operâtus eſt , & omnis terra doctrîna ejus replêta eſt : * Ipſe intercêdat pro peccátis ómnium populôrum.

℣. Iſte eſt , qui contémpſit vitam mundi , & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe intercêdat. Glória Patri. Ipſe intercêdat.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Homo péregrè , *de Communi Confeſſoris Pontificis.* 74.

Die xix. Martii.

In feſto S. Joſeph Sponſi Beatæ Mariæ Virginis Confeſſoris.

Duplex 2. claſſ.

AD VESPERAS.

Aña. Jacob autèm génuit Joſeph Virum Marîæ , de

qu

qua natus eſt Jeſus, qui vocâtur Chriſtus.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudâte Dóminum omnes Gentes. 3.

Aña. Miſſus eſt Angelus Gábriël à Deo ad Vírginem deſponsâtam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen Vírginis, Marîa.

Aña. Cùm eſſet deſponsâta mater Jeſu Marîa Joſeph, antè quàm conveníreut, invénta eſt in útero habens de Spíritu ſanćto.

Aña. Joſeph vir ejus, cùm eſſet juſtus & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam.

Aña. Angelus Dómini appáruit Joſeph dicens: Joſeph fili David, noli timêre accípere Marîam cónjugem tuam: quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſanćto eſt: páriet autèm fílium, & vocâbis nomen ejus Jeſum.

Capitul. *Prov.* 28. & 27.

VIr fidêlis multùm laudábitur: & qui cuſtos eſt Dómini ſui, glorificábitur.

Hymnus.

TE, Joſeph, célebrent ágmina cœlitûm,
Te cunćti réſonent Chriſtiádûm Chori,
Qui clarus méritis junćtus es ínclytæ
Caſto fœdere Vírgini.

Almo cùm túmidam gérmine cónjugem
Admírans dúbio, tángeris ánxius;
Afflátu ſúperi Fláminis, Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum ſtringis; ad éxteras
Ægypti prófugum tu ſéqueris plagas;
Amíſſum Sólimis quæris, & ínvenis,
Míſcens gáudia flétibus.

Poſt mortem réliquos mors pia cónſecrat,
Palmámque eméritos glória ſúſcipit:
Tu vivens, ſúperis par, frúeris Deo,
Mira ſorte beátior.

Nobis, ſumma Trias, parce precántibus;

Da

Da Joſeph méritis ſídera ſcándere:
Ut tandèm líceat nos tibi pérpetìm
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Conſtítuit eum Dóminum domus ſuæ.

℟. Et Príncipem omnis poſſeſsiônis ſuæ.

Ad Magnificat Aña. Exúrgens Joſeph à ſomno, fecit ſicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem ſuam.

Oratio.

SAnctíſsimæ genitrîcis tuæ Sponſi, quæſumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod poſsibílitas noſtra non óbtinet, ejus nobis interceſsiône donêtur. Qui vivis, & regnas.

Si celebretur in Quadrageſima, fit commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum Dei fílium, qui putâri dignâtus eſt fílius Joſeph: * Veníte adorêmus.

Pſalm. Veníte, exultêmus. 35.

Hymnus.

CÆlitûm Joſeph decus, atque noſtræ
Certa ſpes vitæ, columénque mundi;
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súſcipe laudes.

Te Sator rerum ſtátuit pudícæ
Vírginis ſponſum, voluítque Verbi
Te patrem dici: dedit & miníſtrum
Eſſe ſalûtis.

Tu Redemptôrem ſtábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futûrum,
Aſpicis gáudens; humilíſque natum
Numen adóras.

Rex Deus Regum, Dominâtor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferôrum
Turba; cui pronus famulátur Æther,
Se tibi ſubdit.

Laus ſit excélſæ Tríadi perénnis,
Quæ tuis præbens ſúperos honôres,
Det tibi nobis méritis beâtæ

Gáu-

Gáudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Aſcéndit Joſeph à Galilæa de civitâte Názareth in Judæam, in civitâtem David, quæ vocâtur Béthlehem, ut profiterêtur cùm Marîa.

Pſalm. Beâtus vir, *cum reliquis de Communi Confeſſoris non Pontificis.* 36.

Aña. Venérunt paſtóres feſtinántes; & invenérunt Marîam, & Joſeph, & Infántem póſitum in præſépio.

Pſalm. Quare fremuérunt. 36.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge & áccipe púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

Pſalm. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 37.

℣. Conſtítuit eum Dóminum domus ſuæ.

℟. Et Príncipem omnis poſſeſsiônis ſuæ.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 39.

JOſeph ígitùr ductus eſt in Ægyptum, emítque cum Pútiphar Eunúchus Pharaônis, Princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaëlitârum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens: habitavítque in domo Dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo, & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illìus. Invenítque Joſeph grátiam coràm Dómino ſuo, & miniſtrâbat ei, à quo præpóſitus ómnibus, gubernâbat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii proptèr Joſeph.

℟. i. Fuit Dóminus cum Joſeph, & dedit ei grátiam in conſpéctu Príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illîus univérſos vinctos.

℣. Quidquid fiêbat, ſub ipſo erat: Dóminus enim erat cum illo, & ómnia ópera ejus dirigébat. Qui.

Lectio ii. *Cap.* 41.

PLácuit Pharaóni consílium Joſeph, & cunctis miníſtris ejus. Locutúſ-

túſque eſt ad eos: Num invenîre potérimus talem virum, qui ſpíritu Dei plenus ſit? Dixit ergò ad Joſeph: Quià oſténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid ſapientiôrem, & consímilem tui invenîre pótero? Tu eris ſupèr domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm regni ſólio te præcédam.

℟. ii. Eſuriénte terra Ægypti, clamâvit pópulus ad Regem aliménta petens. Quibus ille reſpondit: * Ite ad Joſeph, & quidquid vobis dixérit, fácite.

℣. Creſcêbat quotídiè fames in omni terra: aperuítque Joſeph univérſa hórrea, & vendèbat Ægyptiis. Ite ad Joſeph.

Lectio iii. *Cap.* 41.

DIxítque rursùs Phárao ad Joſeph: Ecce conſtitui te ſupèr univérſam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu ſua, & dedit eum in manu ejus: veſtivítque eum ſtola byſsina, & collo torquem áuream circumpóſuit. Fecítque eum aſcéndere ſupèr currum ſuum ſecúndum, clamânte præcòne, ut omnes coràm eo genu fléćterent; & præpóſitum eſſe ſcirent univérſæ terræ Ægypti. Dixítque Rex ad Joſeph: Ego ſum Phárao: abſque tuo império non movêbit quiſquam manum aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. iii. Fecit me Dóminus quaſi patrem Regis, & Dóminum univérſæ domus ejus: nolîte pavêre: * Pro ſalûte enim veſtra miſit me Deus antè vos in Ægyptum.

℣. Veníte ad me, & ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, & comedêtis medúllam terræ. Pro ſalûte. Glória Patri. Pro ſalûte.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Conſúrgens Joſeph accépit púerum & matrem ejus nocte, & ſecéſſit in Ægyptum: & erat ibì uſquè ad óbitum Herôdis.

Pſalm. Cùm invocârem. 5.

Aña. Defúncto Herôde, Angelus Dómini appáruit

in

in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & vade in terram Iſraël: defúncti ſunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Aña. Accépit Joſeph púerum & matrem ejus, & venit in terram Iſraël.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 41.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutâri tuo.

℞. Glóriam & magnum decòrem impónes ſupèr eum.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. ſuper Miſſus, prope finem.

Lectio iv.

QUis & qualis homo fúerit beâtus Joſeph, cónjice ex appellatiône, qua (licèt diſpenſatóriâ) méruit honorâri à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus ſit, cónjice, & ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretâri. Simùl & meménto magni illîus quondàm Patriârchæ vénditi in Ægypto; & ſcito ipsîus iſtum non ſolùm vocábulum fuiſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adéptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam.

℞. iv. Aſcéndit Joſeph à Galilæa de civitâte Názareth in Judæam, in civitâtem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quòd eſſet de domo & família David.

℣. Ut profiterêtur cum Marîa deſponsâta ſibi uxôre. Eo quòd.

Lectio v.

SIquidèm ille Joſeph, fratérna ex invídia vénditus & ductus in Ægyptum, Chriſti venditiònem præfigurâvit: iſte Joſeph, Herodiânam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portâvit. Ille Dómino ſuo fidem férvans, Dóminæ nóluit commiſcéri: iſte Dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, vírginem agnóſcens, & ipſe cóntinens, fidélitèr cuſtodîvit. Illi data eſt intelli-

gêntia in myſtériis ſomniôrum: iſti datum eſt cónſcium fieri atque partícipem cœléſtium ſacramentõrum.

℟. v. Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. * Et eſto ibì, uſque dùm dicam tibi.

℣. Ut adimplerêtur quod dictum eſt à Dómino per Prophêtam dicéntem: Ex Ægypto vocâvi fílium meum. Et eſto.

Lectio vi.

ILle fruménta ſervâvit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervándum accêpit, tàm ſibi, quàm toti mundo. Non eſt dúbium, quin bonus & fidêlis homo fúerit iſte Joſeph, cui mater deſponsâta eſt Salvatôris. Fidêlis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuæ matris ſolátium, ſuæ carnis nutrítium, ſolum déniquè in terris magni consílii coadjutôrem fidíſsimum.

℟. vi. Cùm indúcerent púerum Jeſum paréntes ejus, ut fácerent ſecúndùm conſuetúdinem legis pro eo: * Accêpit eum Símeon in ulnas ſuas, & benedíxit Deum.

℣. Et erat pater ejus & mater mirántes ſupèr his, quæ dicebántur de illo. Accêpit. Glória Patri. Accêpit.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Audiens Joſeph quod Archelâus regnáret in Judæa pro Herôde patre ſuo timuit illò ire.

Pſalm. Dómine, quis habitâvit. 43.

Aña. Admónitus in ſomnis Joſeph ſecéſsit in partes Galilææ, & véniens habitâvit in civitâte, quæ vocâtur Názareth, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophêtas: Quóniàm Nazaræus vocábitur.

Pſalm. Dómine in virtûte tua. 44.

Aña. Erat Pater Jeſu & Mater mirántes ſupèr his, quæ dicebántur de illo: & benedíxit illis Símeon.

Pſalm. Dómini eſt terra. 51.

℣.

℣. Juſtus germinâbit ſicùt lílium.

℟. Et florêbit in ætérnum antè Dóminum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1. *c.*

CUm eſſet deſponsâta mater Jeſu Marîa Joſeph, antè quàm convenírent, invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. Et réliqua.

Homilîa Sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 1. *Matth.*

QUarè non de símplici vírgine, ſed de deſponsâta concipitur? Primùm, ut per generatiônem Joſeph, orîgo Marîæ monſtrarêtur. Secúndò, ne lapidarêtur à Judæis, ut adúltera. Tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret ſolátium. Martyr Ignátius étiàm quartam áddidít cauſam, cur à deſponsâta concéptus ſit: Ut partus, inquiens, ejus celarêtur diábolo, dùm eum putat non de vírgine, ſed de uxôre generátum.

℟. vii. Dicit Mater Jeſu ad illum: Fili, quid fecíſti nobis ſic? * Ecce pater tuus & ego doléntes quærebâmus te.

℣. Et ait ad illos: Quid eſt quod me quærebâtis? Neſciebâtis quià in his, quæ Patris mei ſunt, opórtet me eſſe? Ecce.

Lectio viii.

ANtè quàm convenîrent invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. Non ab álio invénta eſt, niſi à Joſeph, qui penè licéntiâ maritâli futûræ uxôris ómnia nóverat. Quod autèm dícitur: Antè quàm convenîrent, non ſéquitur, ut póſteà convénerint: ſed Scriptûra, quod factum non ſit, oſtêndit.

℟. viii. Deſcéndit Jeſus cum eis, & venit Názareth: * Et erat súbditus illis.

℣. Proficiêbat ſapiéntia, & ætâte, & grátia apud Deum & hómines. Et erat. Glória Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, ſi ce-

celebretur in Quadrageſima, & de ea ſit commemoratio in Laudibus. Sed ſi celebretur extra Quadrageſ. dicitur ſequens.

Lectio ix.

JOſeph autèm vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur: & in lege præcéptum eſt, non ſolùm reos, ſed & cónſcios críminum obnóxios eſſe peccáti: quómodò Joſeph, cùm crimen celâret uxôris, juſtus ſcríbitur? Sed hoc teſtimónium Marîæ eſt, quòd Joſeph ſciens illîus caſtitâtem, & admírans quod evénerat, celat ſiléntio cujus myſtérium neſciêbat.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Ibant paréntes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem in die ſolémni Paſchæ.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis.* 12.

Aña. Cùm redírent, remánſit puer Jeſus in Jerúſalem, & non cognovêrunt paréntes ejus.

Aña. Non inveniéntes Jeſum, regréſſi ſunt in Jerúſalem requiréntes eum: & poſt tríduum invenêrunt illum in Templo ſedéntem in médio Doctôrum, audiéntem & interrogántem eos.

Aña. Dixit mater ejus ad illum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego doléntes quærebâmus te.

Aña. Deſcéndit Jeſus cum eis, & venit Názareth, & erat ſúbditus illis.

Capitulum. Vir fidêlis, *ut ſupra.* 184.

Hymnus.

ISte, quem læti cólimus fidêles,
Cujus excélſos cánimus triúmphos,
Hac die, Joſeph, méruit perénnis
Gáudia vitæ.
O nimis felix, nimis, ò beâtus,
Cujus extrémam vígiles ad horam

Chri-

Chriſtus & Virgo ſimùl
aſtitérunt
Ore ſerêno.
Hinc ſtygis victor, láqueo
ſolûtus
Carnis, ad ſedes plácido
ſopôre
Migrat ætérnas, rutilíſque
cingit
Témpora ſertis.
Ergò regnántem flagitê-
mus omnes,
Adſit ut nobis, veniámque
noſtris
Obtinens culpis, tríbuat
ſupérnæ
Múnera pacis.
Sint tibi plauſus, tibi
ſint honôres,
Trine, qui regnas, Deus,
& corônas
Aureas ſervo tribuis fidêli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Benedictus Aña. Ipſe Jeſus erat incípiens, quaſi annôrum tríginta, ut putabâtur filius Joſeph.

Oratio. Sanctíſsimæ genitrîcis tuæ Sponſi, *ut ſupra.*

Et fit commemoratio Feriæ, ſi venerit in Quadrageſima.

Ad Tertiam Aña. Cùm redírent.

Capitulum. Vir fidêlis, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Conſtítuit eum * Dóminum domus ſuæ. Conſtítuit.

℣. Et Príncipem omnis poſſeſsiônis ſuæ. Dóminum domus ſuæ. Glória Patri. Conſtítuit.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutâri tuo.

℟. Glóriam & magnum decôrem impónes ſupèr eum.

Ad Sextam Aña. Non inveniéntes.

Capit. *Eccleſ. 45.*

Dilléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictiône eſt. In fide & lenitâte ipsîus ſanctum fecit illum, & elêgit eum ex omni carne.

℟. *brev.* Magna eſt glória ejus * In ſalutâri tuo. Magna eſt.

℣. Glóriam & magnum decôrem impónes ſupèr eum. In ſalutâri tuo.

Glória Patri. Magna eſt.

℣. Juſtus germinâbit ſicut lílium.

℟. Et florêbit in ætérnum antè Dóminum.

Ad Nonam Aña. Deſcéndit Jeſus.

Capitulum. *Sap.* 10.

PRófugum juſtum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciêntiam Sanctôrum: honeſtâvit illum in labóribus, & complêvit labóres illîus.

℟. *brev.* Juſtus germinâbit * Sicut lílium. Juſtus.

℣. Et florébit in ætérnum antè Dóminum. Sicut lílium. Gloria Patri. Juſtus germinâbit.

℣. Plantâtus in domo Dómini.

℟. In átriis domus Dei noſtri.

In ſecundis Veſperis Aña. Ibant paréntes, *ut in Laudib. Capitulum, & Hymnus, ut in primis Veſperis.*

℣. Glória & divítiæ in domo ejus.

℟. Et juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Ad Magnificat Aña. Ecce fidêlis ſervus & prudens, quem conſtituit Dóminus ſupèr famíliam ſuam.

Oratio. Sanctíſsimæ genitrîcis tuæ Sponſi, *ut ſupra.*

Et ſi celebretur in Quadrageſima, fit etiam commemoratio Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die iv. Aprilis.

In feſto Sancti Iſidori Epiſcopi, & Confeſſ.

Duplex 2. claſſ. in Hiſp. Extra, dup.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis Aña. O Doctor óptime, Ecclēſiæ. 79.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalûtis beâtum Iſidôrum miniſtrum tribuíſti: præſta quæſumus; ut quem Doctôrem vitæ habúimus in terris, interceſſôrem habêre mereâmur in cœlis. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Sapiéntiam ómnium antiquòrum, *de Communi Doctorum*. 80.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ISidôrus natiône Hiſpânus, Doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiâno patre Províncíæ Duce natus, á ſanctis Epíſcopis Leándro Hiſpalénſi, & Fulgéntio Carthaginénſi frátribus ſuis piè & liberálitèr educâtus, Latínis Græcis & Hæbráicis lítteris, diviníſque & humánis légibus inſtrúctus, omni ſcientiârum atque Chriſtianârum virtútum génere præſtantíſsimus evâſit. Adhuc adoléſcens hæreſim Ariânam, quæ gentem Gothôrum Hiſpániæ latíſsimè dominántem jam pridèm inváſerat, tanta conſtántia palàm oppugnâvit, ut parùm abſfúerit quin ab Hæréticis necarêtur. Leándro vita functo ad Hiſpalénſem Cáthedram invîtus quidèm, ſed urgénte in primis Reccarédo Rege, magnóque étiàm Cleri Populíque conſénſu aſſúmitur; ejúſque electiònem ſanctus Gregórius Magnus nedùm auctoritâte Apoſtólica confirmáſſe, ſed & eléctum tranſmíſſo de more pállio decoráſſe, quin étiàm ſuum & Apoſtólicæ Sedis in univérſa Hiſpánia Vicárium conſtituíſſe perhibêtur.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

IN Epiſcopátu quantùm fúerit conſtans, húmilis, pátiens, miſéricors, in Chriſtiána & Eccleſiáſtica diſcipiîna inſtauránda ſolícitus, eáque verbo & ſcriptis ſtabiliénda indeféſſus, atque omni demùm virtûtum ornaménto inſignîtus, nullîus lingua enarrâre ſufficeret. Monáſtici quoque inſtitúti per Hiſpániam promótor & amplificátor eximius, plura conſtrúxit Monaſtéria; Collégia itidèm ædificâvit, ubi ſtúdiis ſacris & lectiònibus vacans, plúrimos diſcípulos qui ad eum confluébant erudîvit, quos inter Sancti Ildefónſus Toletânus & Bráu-

lius Cæſarauguſtánus Epíſcopi emicuérunt. Coácto Híſpali Concílio, Acephalórum hæreſim Hiſpániæ jam minitántem acri & eloquénti diſputatióne frégit atque contrívit. Tantam apud omnes ſanctitátis & doctrínæ famam adéptus eſt, ut elápſo vix ab ejus óbitu ſexto décimo anno, univérſa Toletána Synodo duórum ſuprà quinquaginta Epiſcopórum plaudénte, ipſóque étiàm Sancto Ildefónſo ſuffragánte, Doctor egrégius, Cathólicæ Eccléſiæ noviſſimum decus, in ſæculórum fine doctíſſimus, & cum reveréntia nominándus appellári merúerit: eúmque Sanctus Bráulius non modò Gregório Magno comparávit; ſed & erudiéndæ Hiſpániæ, loco Jacóbi Apóſtoli, cœlitùs datum eſſe cenſúerit.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

SCripſit Iſidórus libros Etymologiárum, & de Eccleſiáſticis Officiis, alióſque quamplúrimos Chriſtiánæ & Eccleſiáſticæ diſciplínæ ádeò útiles, ut Sanctus Leo Papa Quartus ad Epíſcopos Británniæ ſcríbere non dubitáverit, ſicut Hierónymi & Auguſtíni, ita Iſidóri dicta retinénda eſſe, ubì contígerit inuſitátum negótium, quod per Cánones mínimè defníri poſſit. Plures étiam ex ejúſdem ſcriptis ſenténtiæ intèr Canónicas Eccléſiæ leges relátæ conſpiciúntur. Præfuit Concílio Toletáno Quarto, ómnium Hiſpániæ celebérrimo. Déniquè cùm ab Hiſpánia Ariánam hæreſim eliminàſſet, morte ſua & Regni vaſtatióne à Saracenórum armis públicè prænunciáta, poſtquàm quadragínta circitèr annos ſuam rexiſſet Eccléſiam, Hiſpali migrávit in cœlum anno ſexcentéſimo trigéſimo ſexto. Ejus corpus intèr Leándrum fratrem & Florentínam ſorórem, ut ipſe mandáverat, primò cónditum, Ferdinándus Primus Caſtéllæ & Legiónis Rex ab Eneto Saracéno Híſpali domináte magno pretio

tio redémptum, Legiònem tránſtulit; & in ejus honôrem Templum ædificâtum eſt, ubì miráculis clarus, magna pópuli devotiône cólitur.

℟. vi. Iſte eſt, qui. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliêtur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittâtur forâs, & conculcêtur ab homínibus. Et réliqua.

Homilìa Sancti Iſidôri Epíſcopi.

Ex lib 2. *Officiorum ad S. Fulgentium. Cap.* 5.

QUi in erudiéndis atque inſtituéndis ad virtûtem pópulis præerit, necéſſe eſt, ut in ómnibus ſanctus ſit, & in nullo reprehénſibilis habeâtur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipſe à peccáto debet eſſe aliénus. Nam qua fronte ſubjéctos argúere póterit, cùm illi ſtatìm poſsit corréctus ingérere, Antè doce te, quæ recta ſunt? Prímitùs quippè ſemet ipſum corrígere debet, qui álios ad benè vivéndum admonêre ſtudet; ita ut in ómnibus ſemet ipſum formam vivéndi præbeat, cunctóſque ad bonum opus, & doctrîna & ópere próvocet. Cui étiam ſciéntia Scripturârum necéſſaria eſt. Quià ſi Epiſcopi tantùm ſancta ſit vita, ſibi ſoli prodeſt ſic vivens. Porrò ſi & doctrîna & ſermône fúerit erudîtus, poteſt céteros quoque inſtrúere, & docêre ſuos, & adverſários repercútere; qui niſi refutáti fuérint atquè convícti, fácile poſſunt ſimplícium corda pervértere.

℟. vii. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio viii.

HUjus ſermo debet eſſe purus, ſimplex, apêrtus, plenus gravitâtis & honeſtâtis, plenus ſuavitâtis & grâtiæ, tractans de myſtério legis, de doctrîna fidei, de virtûte conti-

tinéntiæ, de diſciplîna juſtitiæ: unumquémque ádmonens divérſa exhortatiône, juxtà profeſsiônem morúmque qualitâtem, ſcílicèt, ut prænóſcat quid, cui, quando, vel quómodò próferat. Cujus præ céteris ſpeciále officium eſt, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla ſanctôrum imitári, vigiliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habêre, nec quemquam de membris ſuis diſcérpere, nullum damnâre niſi comprobâtum, nullum excommunicâre niſi diſcúſſum. Quique ità humilitâte páritèr & auctoritâte præeſſe debet, ut neque per nímiam humilitâtem ſuam ſubditôrum vítia convaléſcere fáciat, neque per immoderántiam ſeveritâtis poteſtâtem exérceat; ſed tantò cáutiùs ergà commíſſos ſibi, quantò dúriùs à Chriſto indagári formîdát.

℟. viii. In médio. 82.

Nona Lectio in Quadrag. dicitur de Homil. Feriæ, & de ea fit comm. in Laudib.

Lectio ix.

TEnêbit quoque illam ſupereminéntem donis ómnibus charitâtem, ſine qua omnis virtus nihil eſt. Cuſtos enim caſtitâtis, cháritas; locus autèm hujus cuſtôdis, humílitas. Habêbit étiàm intèr hæc ómnia caſtitâtis eminéntiam; ità ut mens Chriſto dédita, ab omni inquinaménto carnis ſit munda & líbera. Inter hæc oportêbit cum ſolícita diſpenſatiône curam páuperum gérere, eſuriéntes páſcere, veſtîre nudos, ſuſcípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuêri, pervígilem in cunctis exhibêre curam, providéntiam habêre diſtributiône diſcréta. In quo étiàm hoſpitálitas ità erit præcípua, ut omnes cum benignitâte & charitâte ſuſcípiat. Si enim omnes fidêles illud Evangélicum audîre desíderant. Hoſpes fui, & ſuſcepíſtis me; quantò magis Epíſcopus, cujus diverſórium cunctôrum debet eſſe receptáculum? Te Deum. 11.

Die xiv. Aprilis.

In feſto B. Petri Gonzalez S. Telmi vulgò appellati, Confeſſ. Ordin. Prædicat. Eccleſ. & Diœceſ. Tudenſis, necnon & Nautarum acclamatiſsimi Patroni.

Duplex majus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ſequentia.

Oratio.

DEus, qui in maris perículis conſtitûtis beâti Petri opem ſingulârem oſténdis: ejus nobis intercesſiône concêde; ut in hujus vitæ procéllis tuæ grátiæ lumen ſemper affúlgeat, quo ætérnæ ſalûtis portum invenîre valeâmus. Per Dóminum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de libro Eccleſiaſtici: Beâtus vir, *de Communi.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus González, Sanctus Telmus vulgò appellâtus, Froméſtæ in Hiſpánia apùd Paléntiam piis ac nobílibus paréntibus ortus eſt. Adoléſcens, ſub Epíſcopi Palentîni avúnculi ſui cura, ingénuis ártibus, & Philoſóphiæ óperam dedit ingénio ad præclâra quæque aptíſsimo: ſed ejúſdem Eccléſiæ Canonicátu, & mox étiàm Decanâtus dignitâte auctus, honôrum ac divitiârum illécebris juveníliter abréptus, ſæculi vanitâti paulò libériùs indúlſit. Accidit verò, ut cùm ipſo Domínicæ Nativitâtis die, equo ſpléndidè phalerâto, æquálium comitâtu totam urbem laſcíviens circumcurſáret, equo in profúndum lutum repéntè prolápſo, dejéctus ipſe, multóque cœno inquinâtus, ſpectántium riſu ſannîſque excéptus ſit: quo inſigni pudôre ſuffûſus, & mundi (cui placêre ſtuduerat) contuméliam réputans, ſe viciſsim, à quo ſpretus eſſet, ſpretûrum conſtítuit. Igitùr paulò poſt, magna ómnium admiratiône, in Prædicatórum Ordinem ſeſe recépit, ubi véterem hómi-

minem cum áctibus ſuis éxuens, novúmque índuens, exímiæ póſuit tyrocínia ſanctitâtis.

℞. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

AD céteras autèm virtûtes, quibus brevi magnópere excélluit, charitâtem áttulit proximôrum ſalûtis cupidíſsimam: quare abſolúto ſacrârum litterârum ſtúdio, ſancto Patre Domínico ad imitándum ſibi propóſito, prædicatióni ſe totum dedit, nihil à Deo împénſiùs flágitans, quàm ut revocándis in vitam ſalûtis animábus pérditis idóneus efficerêtur. Severíſsimam, Apoſtólico more, in eo múnere paupertâtem exércuit. Quocúmque exciperêtur hoſpítio, non indè priùs exíbat, quàm íncolas omnes ſacra exomologéſi expiáſſet. Sermo illi vivus & éfficax, quo audiéntium corda ádeò pervadébat, ut per eas, quas Apoſtólico zelo peragrâvit Hiſpániæ Províncias, innúmeros ferè peccatôres ad pœniténtiam addúxerit. Ferdinándum Regem, cognoménto Sanctum, in várias advérſus Mauros expeditiônes eúntem ſequútus, consíliis, exémplo, & oratiónibus miríficè juvit. Venúſtas fœminas ejus amôre captas, aliáſque procaciôres ad eum immíſſas ut pudicítiæ ejus insídias ſtrúerent, non ſolúm ſtrénuè répulit, ſed étiam ad meliôrem vitæ frugem convértit.

℞. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

MInio flúmini propè Ribadáviam longè rápido atquè effúſo, pública tranſeúntium utilitâte pontem amplíſsimum ferè miráculo impóſuit, accítâ ad óperis molitiônem ingénti ſtructôrum manu; quibus cùm cibus aliquándo defíceret, evocâtos quotquot iis reficiéndis ſufficerent piſces, manúque prehénſos iiſdem præbuit. Sed & ſócios labôre itíneris atquè inédia ferè deficiéntes, pane & vino cœlitùs ſuppeditâtis, recreâvit.

Adhùc

Adhùc vivens, in ſævíſsima maris procélla â Nautis invocâtus, eíſdem ſeſe conſpícuum exhibuíſſe fertur, tempeſtatémque ſedáſſe. Prophético ſpíritu futûra multa prænuntiâvit, atquè in primis extrémum vitæ ſuæ dìem, quo adventánte in Tudénſem ſeſe Urbem recépit, ubì méritis & labóribus plenus ſanćto fine quiêvit. Ejus corpus honoríſico ſepúlchro, undè mira fragrántia óleum emanáſſe tráditur ægris ſalubérrimum, ab Epíſcopo Tudénſi in Cathedrâli Eccléſia cónditum eſt, ubì aſſervátur & cólitur. Ejus miraculòrum fama ad remôtas uſquè Américæ Regiònes pervagâta, ingénti populôrum veneratiône invocári & coli cœpit, à Nautis cum primis, qui ejus opem in maris tempeſtátibus præſentíſsimam expérti, cum ſub appellatiône Sanćti Telmi in Tutelárem ſibi adſcivérunt. Urbs étiàm & Diœcéſis Tudénſis eum ſibi Patrónum principálem nuncupavérunt. Illîus cultum continéntèr propagâtum approbâvit Benedíćtus Décimus quartus, ejúſque feſtum cum Offício & Miſſa primùm ab univérſo Ordine Prædicatôrum, necnon à Clero Palentino & Tudénſi, deíndè ab ómnibus Hiſpaniârum Diœcéſibus celebrári concéſit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léćtio ſanćti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lećtio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Eúntes prædicâte, dicéntes: Quià appropinquâvit regnum cœlôrum. Et réliqua.

Homilîa Sanćti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 33. *in Matth.*

COnsídera quálitèr Dóminus non minôrem curam habet, ut mores eôrum in mélius redúcat, quàm ut ſignòrum præbeat poteſtátem. Nam ut oſténdat abſque nobilitâte morum, nihil ſigna valére; utque in nullum faſtum ani-

ánimi atque tumôrem incíderent, Gratis, inquit, accepíſtis: deíndè ne cupiditâte pecuniârum moveréntur, íntulit, Gratis date. Nam ne quaſi ſua ipsôrum poteſtâte mirácula faciéntes, indè ſuperbîrent, Gratis, dixit, accepíſtis: nihil largímini iis, qui vos recípiunt. Non enim tamquàm mercêdem veſtris labóribus débitam iſta accepíſtis: mea enim eſt grâtia. Sic ígitùr áliis quoque hæc beneficia, quorum nullum poteſt condígnum præmium invenîri, gratis date.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

POſt hæc, cúm radícem ómnium malôrum volúerit evéllere, vitiorúmque fundaméntum dirúere: Non poſsideátis, inquit, aurum, nec argéntum, nec pecúniam in zonis veſtris, non peram in via, nec duas túnicas, nec calceaménta, nec virgam. Non dixit: Non accipiâtis vobíſcum; ſed, Non poſsideâtis: ut ſi & aliúndè recípere poſſent recuſárent tamen, ac perniti óſam hanc ægritúdinem fúgerent. Quo deíndè præcépto multa profécto compléctitur cómmoda. Primum, ut nulla de diſcípulis poſsit eſſe ſuſpício: deíndè ab omni ſæculári cura ſic ipſos líberos reddit, ut prædicatiòni ſolùm vacáre poſsint: demùm imménſam ſuam poténtiam ipſis patéfacit, quod & póſteà commemorâvit, dicens: Numquid vobis tunc áliquid défuit, quando vos nudos abſquè cálceis miſsi?

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti. 76.

Lectio ix.

ILlud étiàm conſideratiône dignum eſt, quod non incípiens ſtatim dixit: Non poſsideâtis aurum nec argéntum; ſed cùm priùs mundándi lepróſos, ejiciéndi dœmónia poteſtâtem eis déderit, tunc íntulit: Nihil poſsideâtis, gratis accepíſtis, gratis date. Sic rebus ipſis dócuit, utília ſe & honéſta & facília

fa-

factu eis præcípere. Sed ínquies, cétera quidèm non abſque ratiône certa dicta eſſe: quid autem; ut peram non hábeant in via, nec duas túnicas, nec virgam, nec calceaménta, quanam de cauſa eis injúnxit? Exactíſsimè certè ſublimiôris vitæ fundaménta vóluit jacêre: ſic & in ſuperióribus, nullam de cráſtina die curam ipſos habêre dócuit.

Te Deum laudâmus. 11.

Die xvi. Aprilis.

In feſto Sancti Turibii de Liebana, Epiſcopi & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ hìc habentur propria.

Oratio.

EXáudi, quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beáti Turíbii Confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitâte deferîmus: & qui tibi dignè méruit famulári, cjus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

TUríbius vir ſanctíſsimus peregrinatiônis cauſa in Paleſtînam profédtus, à Jeroſolymôrum Antiſtite Sacrôrum Cuſtos deſignâtur. Suſcépto in Hiſpániam itínere, Leônem Primum Summum Pontíficem Romæ venerâtus, à Suevôrum Rege Gallæciæ imperánte honorificè ſuſcéptus, poſtquàm régiam puéllam alióſque infirmos mirabilitèr ſanâvit, & templum Chriſto Salvatôri dicávit, invîtus ad Epiſcopâtum Aſturicénſem promovêtur. Ab Archidiácono ſedem illam ambiénte adultérii accusâtus, in ſacro línteo pénitùs illæſo prunas ardéntes ad altáre portâvit: eóque miráculo, ac repentína morte calumniatôris áliam étiam inferéntis injúriam, ſuam innocéntiam comprobâvit.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Le-

Lectio v.

CAthólicæ veritâtis ardòre Hiſpánias Priſcillianiſtârum erróribus inféctas cœpit luſtrâre, Epíſcopos ſerpéntis monère contágii, & Sedis Apoſtólicæ implorâre ſubsidium. Miſſo itaquè ad Leônem Pontíficem Diácono, commonitórii ad Epíſcopos ſériem, & errôrum libéllum adjúnxit; à quo per gravíſſimam èpiſtolam defénſæ fidei laudem, & graſſántis hæreſis antídotum reportâvit. Ejus auctoritâte duo cogi curâvit Concília, unum Toléti, álterum in Gallæcia apud Ullenénſe municípium, in quibus perniciosíſsima hæreſis condemnâta eſt, errantéſque Epiſcopi Cathólicæ fidei ſubſcripsêrunt.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

CUjus doctrînam magno Deus confirmâvit miráculo: urbem quippè Palentînam his erróribus pertinàcitèr adhæréntem, & ſancti viri prædicatiónibus adverſántem, ad labéntis flúvii inſperâtam excurſiônem, penè totam ſubmérſit; quo ſupplício meliôres cives effécti, Turibii doctrînam ſuſcepérunt. Multos pro fide Chriſti labóres paſſus, virtútibus & miráculis clarus quiêvit in pace. Ejus corpus translâtum eſt ad Eccléſiam Sancti Martíni Montis Liébanæ à ſe conſtrúctam, & pretiôſis quas Jeroſólymis aſportâvit relíquiis decorâtam, ubì eum finítimi pópuli ſumma coſunt veneratiône.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Homo péregrè proficiſcens, *ut in Communi Confeſſ. Pontif.* 1. *loco*. 74.

In 2. *Veſp. fit com. de S. Aniceto Pap. & M.*

Eodem die xvi. Aprilis.

In feſto Sanctæ Engratíæ Virginis, & Sociorum ejus Martyrum.

Du-

Duplex in Corona Aragoniæ.

Omnia de Communi plurim. Mart. tempore Paſch. præter ea, quæ hìc habentur propria.

Oratio.

RESpice, quæſumus Dómine, famíliam tuam, & præſta: ut beâtæ Engrátiæ Sociorúmque ejus intercesſiône munîta, ab omni ſit culpa defénſa. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Fratres debitóres ſumus, *ut in eodem Communi extra tempus Paſchale.* 58.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

HIſpánia ferax olim régio fuit, non modò eârum rerum quas mirántur hiſtórici, ſed máximè insignium Chriſti Mártyrum. Nulla tamèn in Hiſpánia hujus beâtæ mesſis ferácior cívitas, quam Cæſaraugúſta, quæ verè Mártyrum génitrix dici poteſt. Hæc prætèr innúmeros illos hominibúſque nómine incógnitos Mártyres quorum triúmphis glorióſa decorátur, præter Valérium & Bráulium Præſulum glóriam & exémplar, præter Vincéntium Diáconum planè Chriſti miníſtrum, Engrátiam(quæ olim Encrátis dicta fuit) cum illis decem & octo Martyribus Chriſto édidit.

℟. iv. Lux perpétua lucêbit. 52.

Lectio v.

QUorum nómina Prudéntius vir Consulâris, ejúſdem civitâtis non exígua glóriæ pórtio recénſet. Ea ſunt: Optátus, Lupércus, Succéſſus, Martiális, Urbánus, Júlia, Quintiliánus, Públius, Fronto, Felix, Cæciliánus, Evéntius, Primitívus, Apodémius, & álii quátuor quos vir ille non nóminat: ſuo tamèn Chriſto nómine, nobis glória tantùm cógniti ſunt. Qui copióſo ſuôrum córporum ſánguine fuſo, Cæſaraugúſtam conſecrárunt.

℟. v. In ſervis ſuis, allelúja. 52.

Le-

Lectio vi.

INtèr omnes tamèn copioſíſsimè Engrátia beatíſsima, quæ, ut idem Prudéntius ait, morti ſuæ ſupérſtes fuit. Cùm enim multa paſſa eſſet pro Chriſto ſupplícia; cùm látera ejus à ſævo tortóre laceràta, membra ómnia diſcérpta, abſcíſa è péctore papílla; cùmque ſic diu in torméntis detênta fuíſſet, & multæ illîus adorándi córporis partes emórtuæ; tandèm jécoris ſancti (quæ amôris divíni ſedes præcípua erat) parte à laniatôre revúlſa & emórtua, adhuc Engrátia ſupervivêbat. Tandèm gloriôſa migrâvit ad Dóminum, quò jàm Socii præcéſſerant, circa annum Dómini trecentéſimum ſextum.

℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Ego ſum vitis, & vos pálmites, *de Communi tempore Paſchali.* 53.

Sed extra id tempus, legitur Homil. Cùm audieritis prælia. *Et ſit Offic. ut in Commun. plurim. Mart. extra tempus Paſchal.* 65.

In 2. *Veſp. ſit com. S. Aniceti Papæ, & Mart.*

Die xxiii. Aprilis.

In feſto Sancti Georgii Martyris.

Duplex maj. in toto Regno Valentino.

Omnia de Communi unius Mart. Temp. Paſchali, præter ſequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii mártyris tui méritis & interceſsióne lætíficas: concêde propítiùs; ut qui tua per eum benefícia póſcimus, dono tuæ grátiæ conſequámur. Per Dóminum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Fratres, debitóres, *de Commun. plur. Martyr. extra Temp. Paſch.* 58.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Lauréntii Patriárchæ Venetiárum.

Lectio iv.

GEórgius propugnâtor exímius terrénæ obrenun-

nuntiâvit milítiæ, ut Chriſti miles efficerêtur egrégiùs: facultátes, quas habébat, diſpérſit paupéribus, ut divítias perénnes poſsidêret in cœlo: ſuam quoque ánimam odîvit in mundo, ut in vitam illam cuſtodîret ætérnam. Repérerat pretióſam margarîtam latitántem in agro, per quod diſtráctis ómnibus mercâtus eſt eam. Dóminum dixíſſe audíerat: Niſi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póſsidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus: prætulit diſcipulátum Chriſti ópibus, honóribus, voluptátibus, córpori, & temporáli vitæ; ídeò intrépidus, armátus & nudus ſecútus eſt Chriſtum. Non cárceres, gládios, fuſtes, víncula, acúleos, tortóres, ignem, tyránnos expávit, nec mortem: nudus nudum Chriſtum attendébat in ſtípite, illîus accendebâtur exémplo, ejúſque paſsiónis dolóribus angebâtur. O beâta mens Mártyris, quæ nec tribulatióne, nec angúſtia, nec plagis, nec labóribus, nec præſéntibus, neque futúris, à Chriſto váluit ſeparári.

℟. iv. Lux perpétua lucêbit. 52.

Lectio v.

VIvébat in carne, & corde cum Chriſto jàm pendébat in Cruce; ideóque dicébat Chriſto: Cruci confixus ſum; verò ego, jàm non ego, vivo autèm in me Chriſtus. Longè excellentiùs Martyr ſic mórtuus vivêbat in Chriſto, quàm ſi felícitèr florens aliénus eſſet à Chriſto. Vides, quàm lócuples talis ſit mors, quæ vitam cum Chriſto præſtat ætérnam; ſic plané mórtuus erat beâtus Geórgius vivens in Chriſto. Mórtuus quippè erat vítiis, mórtuus erat ſæculo, mortuus erat & ſibi. Niſi tálitèr fuíſſet mórtuus, minimè Chriſto vívere potuíſſet. An non mórtuus erat ſæculo, qui oblâtas dignitâtes & gáudia, pro amôre Chriſti & ſpe ætérnæ mercêdis, repudiâvit ut ſtércora? Nonne vítiis

erat defúnctus, qui labóribus, abſtinéntia, paupertâte, virtutibúſque céteris corpus quotidiána maceratiòne domábat? De tálibus Pauli voce dícitur: Qui autèm ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixére cum vítiis & concupiſcéntiis. Quómodò verò ſibi ipſi vixiſſe ſanctus iſte dicéndus eſt, qui verbum Dei circumquáque diſséminans, Chriſti glóriam audiéntium áuribus inſonâbat? Quos valébat auférre diábolo, lucrabátur Chriſto. Magnanimitâte namque præcínctus, & charitâtis dono ſuffúltus, coràm Régibus & terræ Princípibus Chriſtum líbera confitebâtur voce.

℟. v. In ſervis ſuis, allelúja. 52.

Lectio vi.

HInc factum eſt, ut cárceri manciparétur, virgis & ſcorpiónibus cæderétur, lampadârum uſtiónibus cremarêtur, laniarêtur, torquerêtur, perimerétur. In his, quóniàm vivébat in Chriſto, ſe exhibébat ut mórtuum. Nulla planè in illo querimóniæ reſonâbat vox, nullus repugnándi motus. Tamquàm bellátor præcípuus arbitrâtus eſt, fore incóngruum, ut patiénte Rege atque pro animârum occumbénte ſalúte, ipſe ſégnitèr víveret, & ſine certáminis exercitatiône defíceret. Frequéntèr ánimo illud Evangélicum revolvêbat: Majórem charitâtem nemo habet, ut ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis. Quamóbrèm dilectiònem, quam habébat ad Dóminum, factis máluit oſténdere quàm verbis. Redemptòrem útiquè ſuum non ingrátus de múnere eſt imitátus in morte, de quo ait Prophéta: Sicùt ovis ad occiſiònem ductus eſt; & tamquàm agnus coràm tondénte ſe ſine voce, ſic non apéruit os ſuum. Obmútuit planè iſte, & os ſuum non niſi orándo apéruit, quátenùs hóſtia Deo acceptábilis fieret; nec illi in longanimitâte patiéntiæ invenirêtur diſſímilis, qui in cru-

crucis perpeſsióne ſupplícii, elóquium nullum contradictiònis emíſit. Hinc geſtum eſt, ut Dómini ſui ſicùt ſócius éxtitit pœnæ, ita párticeps illîus efficerêtur glóriæ, qui in cœléſti regno cum Patre & Spíritu ſancto triúmphat in ſæcula.

℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi in Evangelium: Ego ſum vitis vera, *de Communi Martyrum tempore Paſchali*. 53.

Eodem die xxiii. Aprilis.

In feſto Sancti Georgii Martyris.

Duplex 1. *claſſ. cum Octava pro Regno Aragoniæ.*

Omnia de Communi Martyrum temp. Paſch. præter ſequentia.

AD VESPERAS.

Aña. Geórgius nóbilis génere, ſed fide, *cum reliquis de Laudibus.* 213.

Pſalm. de Domin. & loco ultimi: Laudâte Dóminum omnes gentes. 3.

Capit. Stabunt juſti. 51.

Hymn. Deus tuórum mílitum, *de eodem Communi tempor. Paſch.* 34.

℣. Ora pro nobis beâte Geórgi, allelúja.

℟. Ut digni efficiâmur promiſsiónibus Chriſti, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Beâtus Geórgius de milítia tranſlátus in milítiam, terréni tribunátûs (quo fungebátur) officium Chriſtiánæ milítiæ profeſsiône mutávit, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos, *ut ſupra.* 206.

AD MATUTINUM.

Invitat. Gloriôſus Athlêta Geórgius victor exúltat in cœlis: * Veníte adorêmus Dóminum, allelúja.

Pſalm. Veníte, exultêmus. 35.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Lorica fidei præcínctus, in ipſam denſi certáminis áciem férvidus ſe Chriſti bellâtor immérſit, allelúja.

Pſalmi Nocturnorum: Beâtus vir, *cum reliquis de Communi unius Mart.* 36.

℣. Sancti & juſti in Dómino gaudête, allelúja.

℟. Vos elêgit Deus in hæreditâtem ſibi, allelúja.

Lectiones primi Nocturni: Fratres, debitóres ſumus, *de Comm. plurim. Mart.* 58.

℟. i. Geórgius pro Chriſto certâvit uſquè ad mortem, tyránni minas non timens veritâtem dictis ac factis prædicâvit: * Nitebâtur enim firma petra Chriſto, allelúja, allelúja.

℣. Propóſitam tormentôrum multitúdinem irrídens, pulchérrima monuménta relíquit. Nitebâtur.

℟. ii. Animo ſitiénti ad pugnam egréſſus, non corpórea áliqua, ſed ſancti Spíritus armatûra ſe índuit: * Juſtítia ſcilicèt, & fide, allelúja.

℣. Quóniàm non advérsùs carnem & ſánguinem, ſed advérsùs Principâtus & Poteſtátes bellum ſuſcéperat. Juſtítia.

℟. iii. Beâtus martyr Geórgius ſancti Spíritus igne ſuccénſus, & vexíllo Crucis inexpugnabilitèr præmunîtus: * Sic cum iníquo Rege congréſſus eſt, allelúja, allelúja.

℣. Ut ſpirántia ex antíqui ſerpéntis ore venêna contémneret. Sic cum iníquo. Glória Patri. Sic cum iníquo.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Divitiârum pondus antè depóſuit, atque ità póſtmodùm ad certáminis campum impertérritus proſilîvit, allelúja.

℣. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis, Dómine, allel.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Lectio iv.

Geórgius nobílibus paréntibus in Cappadócia natus, ſanctè ab illis & religióſè educâtus eſt. Iis vita functis, adhuc adoléſcens, Tribúnus mílitum factus, & áliis inſignîtus honóribus, ſub Diocletiáno Cæſare militâvit. Verùm cùm edictis Imperiálibus perſecutiônem in Chriſtiános cérneret ácriùs deſævîre, id indignè ferens, opportú-

túnum quoque fore illud tempus exíſtimans ad ſalûtem & ad martyrii glóriam, facultátibus ſuis in páuperes erogâtis, ſervíſque libertâte donâtis, zelo fídei ac religiònis accénſus Imperatôrem adit, Chriſtúmque verum Deum líberè confeſſus, ipſum de tàm ímpia in Chriſtiános crudelitâte conſtántèr accúſat.

℟. iv. Insígnis Chriſti miles ſuprà firmam petram fídei ſuæ fundaménta conſtítuens, præmii cœléſtis intúitu, divérſa ſuppliciôrum génera invícta patiéntiæ majeſtâte calcâvit: * Et blandiéntium promiſſiônes irriſit, allelúja.

℣. Carníficum torménta contémpſit, & ad agéndum fórtitèr Chriſti mílitum ánimos incitâvit. Et blandiéntium.

Lectio v.

ADmirâtus vehementèr Imperâtor, quòd Geórgius prætèr ómnium opiniônem Chriſtiánus eſſet, primò blandís illum verbis ac magnis pollicitatiónibus, deíndè minis pœnarúmque terróribus à fidei ſenténtia conâtur avértere. Sed cùm nihil profíceret, nec ullo modo viri conſtántiam poſſet de pio & ſancto propóſito dimovêre, jubet ipſum primò in cárcerem trudi, ibíque diù afflígi; tùm verbéribus cæſum, rota mucrónibus præfixa ad ejus corpus admôta, laniári; deíndè torréri ſartágine, variéque torquéri. Quam ille tormentôrum vim ubì álacri ac forti ánimo tuliſſet, índeque incólumis mirabílitèr evasiſſet, plúrimos ſuo exémplo ad fídei conſtántiam excitâvit.

℟. v. Non blandis illum verbis Imperâtor, nec pollicitatiónibus aut minis, à ſancto propóſito avértere umquàm pótuit: * Et ídeò triúmphat in cœlis coronâtus, allelúja, allelúja.

℣. Omnia ſua paupéribus tríbuens, fárcinam terrénæ facultâtis abjécit. Et ídeò.

Lectio vi.

IMpius autèm perſecútor, cùm exímiam hujúſmodi Mártyris fortitúdinem,

non divínæ virtúti ut par erat, ſed mágicis ártibus adſcríberet; ipſum váriè tortum, atque in ſenténtia nihilóminùs perſiſténtem, ſecúri pércuti jubet. Geórgius ìgitùr fórtitèr data cervíce, martyrii corôna dignâtus eſt. Córporis ejus relíquiæ divérſas in regiônes delátæ, máximo ab íncolis habéntur honôre. Caput Romæ in Diaconía ſancti Geórgii ad Velábrum honoríficè aſſervátur: & ipsìus Mártyris nomen non ſolùm in Oriénte, ubì paſſus eſt; ſed & in Occíduis oris ubíque claríſsimum eſt. Quàm & implorántibus ejus auxílium propítium adéſſe conſuévit, Reges præſértim & Príncipes ſæpiùs in militári conflíctu expérti ſunt; frequéntes étiàm ejúſdem Mártyris memóriæ ubíque teſtántur.

℞. vi. Tamquàm bonus agrícola agrum ſuum ſpirituális exercítii diſciplînis excóluit: * Et piæ correptiônis vómere terréna multôrum corda proſcídit, allelúja, allelúja.

℣. Vitiôrum vépribus érutis, fœcûnda in eis virtûtum arbûſta plantâvit. Et piæ. Glória Patri. Et piæ.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Zelo religiónis accénſus, Chriſtum verum Deum eſſe palàm confitebâtur; & de ímpia in Chriſtiános crudelitâte Imperatôrem conſtántèr accusâbat, allelúja, allelúja.

℣. Lætitia ſempitérna ſupèr cápita eôrum, allelúja.

℞. Gáudium & exultatiônem obtinébunt, allelúja.

In tertio Nocturno Homil. S. Auguſtini Epiſc. in Evangelium: Ego ſum vitis vera, *de Comm. Mart. temp. Paſch. 1. loco. 53.*

℞. vii. Dùm invíctus Chriſti martyr ſævíſsimè crudelitérque torquerêtur, canébat dicens: Quis me ſeparâbit à Chriſto? Et in plagis, quæ ſibi ab hóſtibus infligebántur, fórtitèr perferéndis, * Córpore & ſpíritu ſe válidum præbêbat, allelúja, allelúja.

℣. Illi enim corpus flagéllis verberâbant; hic verò

rò patiénti ánimo ómnia ſuperâbat. Córpore.

℟. viii. In rota dénique pófitum circumligâtum Mártyris corpus dirè multiplicitérque perforátur: & artíficis inaudîta féritas, * Nova & exquisîta invênit pœnârum ſupplícia, allelúja, allelúja.

℣. Ad accendéndam magis tyránnicæ crudelitâtis impietâtem, & ad ſatiândum furôris ſui rábiem. Nova. Glória Patri. Nova.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Geórgius nóbilis génere, ſed fide & ſanctitâte nobílior, Chriſti fidem conſtántèr conféſſus eſt, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis de Dominica.* 12.

Aña. Geórgius, ut ſe expedítiùs ad martyrium præparâret, facultátes ſuas paupéribus erogâvit, allelúja, allelúja.

Aña. Fidêlis ſervus & prudens ſervos pro Chriſti amôre libertâte donâvit, allelúja, allelúja.

Aña. Nullis tentatiónibus à charitâte Dei fortis Chriſti miles & martyr pótuit ſeparâri, allelúja, allelúja.

Aña. Fórtitèr inclinâto cápite, pro Chriſti nómine martyrio méruit coronári, allelúja, allelúja.

Capit. Stabunt juſti. 51.

Hymn. Invícte Martyr, únicum, *de eodem Comm. unius Martyris.* 47.

℣. Ora pro nobis beâte Geórgi, allelúja.

℟. Ut digni efficiámur promiſsiónibus Chriſti, allelúja.

Ad Benedictus Aña. Dùm ínclytus martyr Geórgius gravíſsimè variéque torquerétur, & conſtantíſsimè pro Chriſti nómine torménta perférret, plúrimi ejus exémplo ad conſtántiam profecérunt, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui, *ut in primis Veſperis.*

In ſecundis Veſperis Aña. Geórgius nóbilis, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, &* lo-

loco ultimi Pſalm. Crédidi, proptèr. 48.

Capitulum, Hymn. ℣. *&* ℟. *ut in primis Veſperis.* 209.

Ad Magnificat Aña. Fundâtus ſuprà firmam petram Geórgius nóbilis miles à verbis ímpii Tyránni non tímuit, nec terrénæ dignitâtis glóriam quæsîvit; ſed conſtántèr pro Chriſti fide certans uſquè ad mortem, hódie martyrii glória & honôre coronâtus eſt, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos, *ut ſuprà in primis Veſperis.*

Die xxiv. Aprilis.

In feſto Sancti Fidelis à Sigmaringa Proto-Martyris Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. tempore Paſchali; præter ea, quæ hic aſsignantur.

Oratio.

DEus, qui Beâtum Fidêlem Seráphico Spíritus ardôre ſuccénſum in veræ fidei propagatiône Martyrii palma & glorióſis miráculis decorâre dignâtus es: ejus quæſumus méritis & intercesſiône ità nos per grátiam tuam in Fide & Charitâte confírma, ut in ſervítio tuo fidêles uſquè ad mortem invenîri mereâmur. Per Dóminum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FIdêlis in Oppido Suéviæ Sigmaringa ex honéſta Rejôrum família natus, ab ineúnte ætâte ſinguláribus natúræ & grátiæ donis ornâtus præfúlſit. Egrégiam quippè ſortîtus índolem, morúmque óptimâ imbûtus diſciplínâ, dúm Fribúrgi Philoſóphiæ & Juris utriúſque láuream eméruit, in ſchola étiam Chriſti ad perfectiónis ápicem ſédulo virtûtum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exindè Virôrum várias Európæ Províncias luſtrántium comes adſcîtus, eos ad Chriſtiánam pietâ-

tem

tem ſectándam tàm verbis, quàm opéribus excitâre non déſtitit. Quinímò in eôdem itínere crebris auſteritátibus deſidéria carnis mortificâre,ac ita ſe ipſum régere ſtúduit, ut in tanta rerum viciſsitúdine nullo umquàm viſus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætéreà & juſtítiæ ſtrénuus propugnâtor, pòſt réditum in Germániam, célebre ſibi nomen acquisîvit in Advocáti múnere: in quo tamèn cùm Fori perícula eſſet expértus,tutiôrem ætérnæ ſalûtis viam íngredi deliberâvit & ſupérna vocatiône illuſtrâtus, paulò pòſt Ordini Seráphico intèr Fratres Minóres Cappuccínos adſcríbi pétiit.

℞. iv. Honéſtum fecit. 42.

Temp. Paſch. ℞. iv. Lux perpétua. 52.

Lectio v.

PIæ petitiônis compos rédditus, mundi ſuíque contémptor insígnis,in ipſo ſtatim tirocínio, magíſque cùm ſolémnis Profeſsiônis vota in gáudio Spíritus Dómini nuncupáſſet, in Regulári obſervántia ómnibus admiratióni fuit & exémplo. Oratióni máximè & ſacris lítteris vacans, in verbi quoque miniſtério ſinguári grátia excéllens, nedùm Cathólicos ad meliôrem frugem, verùm étiàm Heterodôxos ad veritâtis cognitiônem attráxit. Plúribus in locis Cœnóbii Præféctus conſtitûtus, prudéntiâ, juſtítiâ, manſuetúdine, diſcretiône, & humilitâtis laude, munus ſibi demandâtum exércuit. Arctíſsimæ paupertâtis zelâtor egrégius, quidquid vel minùs neceſſárium viderêtur, è Cœnóbio pénitùs eliminâvit.Intèr auſtêra jejúnia, vigílias, & flagélla, ſalutári ſe ipſum próſequens ódio, in álios amôrem, quaſi mater in fílios oſténdit. Cùm peſtífera febris Auſtríacas militáres cópias dirè afflígeret, ipſe in extrémis infirmôrum indigéntiis ad aſsídua charitâtis offícia toto ſpíritu incúbuit.In componéndis étiàm animôrum diſsídiis, aliíſque

que próximi neceſsitátibus ſublevándis, consílio & ópere ádeò præcláré ſe geſſit, ut Pater Pátriæ merúerit appellári.

℞. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Temp. Paſch. ℞. v. In ſervis ſuis. 52.

Lectio vi.

DEíparæ Vírginis & Roſárii cultor exímius, illîus præcípuè, aliorúmque Sanctôrum patrocíniis à Deo poſtulâvit, ut in Cathólicæ Fidei obſéquium vitam ſibi & ſánguinem fúndere licêret. Cùmque ardens hoc deſidérium in quotidiána Sacri devóta celebratiône magis accenderêtur, mirâ Dei providéntiâ factum eſt, ut fortis Chriſti Athlêta Præſes eligerêtur illârum Miſſiônum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhétia tunc témporis inſtitúerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo ſuſcípiens, tanto fervôre exercítus eſt, ut plúribus Hæréticis ad Orthodóxam fidem convérſis, ſpes non módica effúlſerit totîus illîus gentis Eccléſiæ & Chriſto reconciliándæ. Prophétiæ dono præditus futúras Rhétiæ calamitâtes, ſuíque necem ab Hæréticis inferéndam ſæpiùs prædíxit. Poſtquàm verò inſidiârum probè conſcius impendénti agóni ſe præparáſſet, die vigéſima quarta Aprilis anni milléſimi ſexcentéſimi vigéſimi ſecúndi, ad Eccléſiam Loci Seviſium nuncupáti ſe cóntulit, ubì ab Hæréticis, qui prídiè converſiônem ſimulántes eum dolósè ad prædicándum invitáverant, conciône tumultuáriè interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudélitèr inflícta, gloriòſam mortem magno & álacri corde perpéſſus, Primítias Mártyrum memorátæ Congregatiônis próprio ſánguine conſecrâvit; plúribus ſignis & miráculis exíndè clarus, præſértim Cúriæ & Veldtkirchii, ubì ſumma pópuli veneratiòne illîus Relíquiæ aſſervántur.

℞.

℟. vi. Stola jucunditâtis. 43.

Temp. Paſch. ℟. vi. Filiæ Jeruſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Evangelium: Ego ſum vitis vera, & Pater meus, *de Communi Martyrum tempore Paſch. primo loco.* 53.

Die xxvii. Aprilis.

In feſto Sancti Turibii de Mogrovejo Epiſcopi & Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

In Hymno dicitur: Laudis honôres.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, beâti Turíbii Confeſsôris tui atque Pontíficis contínua protectiône cuſtódi: ut ſicùt illum paſtorâlis ſolicitûdo glorióſum réddidit, ità nos ejus intercéſsio in tuo ſempèr fáciat amôre fervéntes. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

TUríbius Alfónſus ex nóbili Mogrovĕja gente Majórgæ in Regno Legiŏnis natus, liberálibus diſciplínis & Juri Canónico Vallis-Oléti primùm, deíndè Salmánticæ in majóri Collégio Oveténſi ſancti Salvatôris ità óperam dedit, ut tamèn potiôrem témporis partem oratióni aliíſque piis & Chriſtiánis exercitiis impénderet. Id comprobâtum eſt, cùm immíſſam in ejus cubículum impudîcam mulíerem præcípuus virginitâtis ſectâtor conſtánti ánimo extémplò éxpulit: indè jejúniis, vigíliis, & próprii córporis caſtigatiône contínuò vitam exércuit; & nudis quoque pédibus Compoſtéllam ad ſancti Jacóbi ſepúlchrum peregrinâtus eſt.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Le-

Lectio v.

A Gregório Décimo tértio Limánæ Eccléſiæ ex Quæſtôre Fídei invîtus præficitur: quo in múnere Apoſtólicam ſolicitúdinem in nova Chriſtianitáte vel ſolidánda vel ampliánda ádhibens, perfécti Præſulis partes explêvit. Quarè ſíngulis Domínicis diêbus, vel in Eccléſia, vel in Hoſpitáli domo, in parvis étiàm Oppídulis, & ſub dio concionabâtur, plebémque Catechíſmo inſtruêbat. Synodos étiàm Diœceſánas, & Provinciália Concília juxtà Tridentíni ſtatúta hábuit, & in eis complûra decrêta, póſteà à Sede Apoſtólica confirmâta, cóndita ſunt; quibus modò Eccléſia Americàna régitur. Hinc morum emendátio, Cleri diſciplína, júvenum Seminária, vírginum ac malè nuptárum Cœnóbia, ægrotôrum Xenodóchia, aliæque ædes & Templa ejus étiàm ſumptu conſtrúcta emanárunt.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

Diœcéſim ſuam, ampliſsimam quidèm, incredíbili labôre totam ſæpè viſitâvit; omnéſque penè Eccléſiæ ſuæ provéntus in páuperum uſus, quos creditóres ſuos vocâbat, erogâvit, quingéntis (ut ferunt) hóminum míllibus ſacro Chríſmate unctis: innúmeras contradictiónes, ſive ab iis qui foris ſunt, proptèr fidem; ſive ab iis qui intrà, proptèr Eccléſiæ libertâtem, ſummâ patiéntiâ ſúſtinens, ácritèr deféndit martyrii cupidíſſimus. Tandèm Sacerdótio & miráculis clarus (quæ étiàm pòſt mortem ipsîus ſanctitâtem comprobárunt) dùm própriæ Diœcéſis viſitatiôni incúmberet, anno milléſimo ſexcentéſimo ſexto, ætâtis ſuæ ſexagéſimo octavo, ſumpto in Eccléſia ſacro Viático, ad mortis núncium exclámans: Lætâtus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, in domum Dómini íbimus; die vigéſima tértia Mártii obdormîvit in Dómino: quem

In-

Innocéntius Undécimus in Beatôrum númerum rétulit, aſsignâta ejus feſtivitâti die vigéſima ſéptima Aprílis. Deíndè novis quamplúribus fulgéntem ſignis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, quarto Idus Decémbris, anno ſalûtis milléſimo ſeptingentéſimo vigéſimo ſexto, Sanctôrum faſtis adſcrípſit.

℟. vi. Iſte eſt, qui. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Homo péregrè proficíſcens, *de Communi Confeſſoris Pontificis.* 74.

Die xxviii. Aprilis.

Sexta die infra octavam S. Georgii.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermône Beâti Petri Damiáni.

Lectio iv.

ET quidem Diocletiánus tunc Imperâtor, ſicùt in deſcrípta paſsiônis ejus reperîtur hiſtória, cujus os (juxtà Pſalmíſtam) maledictiône plenum erat & amaritúdine, & ſub lingua ejus labor & dolor, qui ſedêbat cum divítibus in occúltis ut interfíceret innocéntem, insídians quaſi leo in ſpelúnca ſua, primò quaſi veſtiméntum ovis ſúbdolus índuit; & ſic quadam arte verſútiæ, ac fucátis blandimentôrum colóribus illum invádere tentâvit. Sed cùm insígnis athlêta Chriſti ſpirántia ex antíqui ſerpéntis ore venéna contémneret; & non jàm primi paréntis oríginem, ſed ſecúndi pótiùs in ſe vívere títulos demonſtrâret; prótinùs ille tamquàm ſagítta de ſátanæ phâretra pródiens, immánem lupum qui latêbat apéruit, & ad inferénda divérſa pœnârum ſupplícia, cruénta béſtia ferálitèr ebullîvit.

℟. iv. Insígnis Chriſti miles. 211.

Lectio v.

GLomerâtis ítaquè carnifícibus beâtus Martyr

tyr exténditur, verbéribus túnditur, duris rúdibus laniâtur. Dehìnc rota gládiis armâta profértur in médium, ut circumligâtum mártyris corpus tantò crudéliùs, quantò multiplíciùs perforétur. Artíficis nimîrum féritas, nova & exquisîta pœnârum ínvenit arguménta, & ad ſatiándam ſui furôris rábiem philoſophátur in excedénda crudelitâtis humánæ mensûra; ignórans ſcilicèt, quià pretiôſum nitóris conſpícui margarîtum, vivis útiquè ſupérnæ Jerúſalem lapídibus inſeréndum, quantò aſperiôris limæ ſcabrédine vel mállei tunſiône polîtur, tantò præclárius rédditur.

℟. v. Non blandis illum verbis. 211.

Lectio vi.

ADerat planè ſupérnus & invisíbilis árbiter, qui ad ſuæ diſpenſatiônis arbítrium, & hinc manus impiôrum ſævîre permítteret, & indè gemmam ſuam inviolâta própriæ ſoliditâtis integritáte ſervâret. Qui etſi mártyris ſui membra carníficum mánibus trádidit, ánimam tamèn inexpugnábili fídei arce ſubníxam indeféſſo protectiónis ſuæ munímine cuſtodîvit. Nec ad hoc eos permíſit attíngere quod latêbat, id ſolùm eis objíciens, quod extrínſecus apparêbat; & tamquàm aquæ dilúvii arcam quidèm úndiquè circumflúere, nec tamèn pótſerant íntima penetrâre.

℟. vi. Tamquàm bonus agrícola. 212.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ego ſum vitis vera, & Pater meus agrícola eſt. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Tract. 28. *in Joannem, in initio.*

MAgis magíſque Salvâtor grátiam, qua ſalvâmur, diſcípulis loquéndo comméndans: In hoc (inquit) glorificâtus eſt Pater meus, ut fructum plúri-

rimum afferátis, & efficiámini mei diſcípuli. Sivè glorificâtus, ſivè clarificâtus dicátur, ex uno græco verbo utrúmque translátum eſt: Doxa enìm quæ græcè dícitur, latìnè glória eſt. Quod ídeò commemorándum exiſtimâvi, quià dicit Apóſtolus: Si Abraham ex opéribus juſtificâtus eſt, habet glóriam, ſed non ad Deum. Hæc eſt ad Deum glória, qua glorificâtur non homo ſed Deus; ſi non ex opéribus, ſed ex fide juſtificâtur, ut ex Deo illi ſit quod étiàm benè operátur: quóniàm palmes, ſicùt jàm ſupériùs dixi, non poteſt ferre fructum à ſemet ipſo.

℟. vii. Dùm invíctus Chriſti martyr. 212.

Lectio viii.

SI enim in hoc glorificâtus eſt Deus Pater, ut fructum plúrimum afferâmus, & efficiâmur Chriſti diſcípuli; non hoc glóriæ noſtræ tribuâmus, tamquàm hoc ex nobis ipſis habeâmus: ejus eſt enìm hæc grátia, & ídeò in hoc non noſtra, ſed ejus eſt glória. Undè, & álibì cùm dixiſſet: Sic lúceat lumen veſtrum coràm homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona; ne à ſemet ipſis putárent eſſe bona ópera ſua, mòx áddidit: & gloríficent Patrem veſtrûm qui in cœlis eſt. In hoc enìm glorificâtur Pater, ut fructum plúrimum afferâmus, & efficiâmur Chriſti diſcípuli. A quo efficiâmur, niſi ab illo, cujus miſericórdia prævenit nos? Ipsîus enìm figméntum ſumus, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis.

℟. viii. In rota dénìquè póſitum. 213.

Nona Lectio de S. Vitale, ut in Breviar. Veſperæ dicuntur de S. Petro Martyre, cum commemor. Octavæ.

Die xxx. Aprilis.

In Octava S. Georgii.

Duplex pro Regno Aragoniæ.

Omnia ut in die feſti, exceptis, quæ hic ſunt propria.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Auguſtíni Epíſcopi.

44. *de Sanctis circa medium.*

Lectio iv.

PAtiéntèr permíttunt ægróti ſe à médicis ſecâri, urí, & váriis amaritúdinum confectiónibus anxiárì, ut temporáli tandèm reſtituántur ſanitâti: quantò magis vir beâtus longanímitèr tolerâbit omnem acerbitâtem tormentôrum temporálium, ut coronarêtur in miſericórdia & miſeratiónibus, & in bonis ſatiarêtur deſidérium ſuum? In torculári ítaquè conculcári vóluit, ut tamquàm uva matûra in vinum defíceret, & vinum malôrum granatôrum dilêcto ſuo propinâret, quo mentes religióſè ebriâtæ ſciunt utílitèr conculcári, & ad ætérna irretórtis óculis anhelâre.

℟. iv. Insígnis Chriſti. 211.

Lectio v.

QUi ergò in tirocínio ſuo mundánas contémpſit divítias, qui corporáles étiàm refrænâvit illécebras, qui in provéctu milítiæ ſuæ multas eſt perpéſſus injúrias, in perfectiône ſacrifícii nil ſibi reſérvans, ſe ipſum óbtulit holocáuſtum, bibens illum cálicem pretiôſum, quem ſedens ad magnam menſam ſacræ lectiônis ſibi priùs ab invitatôre ſuo víderat appóſitum. Cujus mors, quantumcúmque videâtur in conſpéctu reprobôrum deſpicábilis; in óculis tamèn ejus eſt pretiôſa, qui in ſanctis ſuis eſt mirábilis.

℟. v. Non blandis. 211.

Lectio vi.

IPſe enìm primò vocâvit mílitem ſuum, ipſe juſtificâvit, ipſe magnificâvit, ipſe dedit ei pugnâre, ipſe dedit & víncere. Longè eſt diſsímilis hæc milítia mundánæ milítiæ, in qua victóres exiſtimântur, qui quod malè desíderant aſſecúntur, qui lætántur cùm malè fécerint, & exúltant in rebus péſſimis. In Chriſtiáno ergò agône maniféſta eſt pœna, occúlta victória; ſecúndùm quod ex perſóna

már-

mártyrum clamat Pſalmíſta : Da nobis auxílium de tribulatiône, quià vana eſt ſalus hóminis : in Deo faciêmus virtûtem: tamquàm ſi dícerent : victória noſtra, glória noſtra intùs eſt, non foris eſt: foris deſpécti, intùs dilécti.

℟. vi. Tamquàm bonus agrícola. 212.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ego ſum vitis vera, & Pater meus agrícola eſt. Et réliqua.

Homilîa S. Cyrílli Epíſcopi Alexandrîni.

Lib. 10. & 14. *in Joann.*

EA de cauſa vitem ſe appelláſſe maniféſtè Dóminus oſténdit, ut quaſi óculis hoc exémplo cernerêmus, manéntes in eo, ut pálmites, ex vite humóre tracto, ſpirituálem poſſe fructum afférre; reſiliéntes verò ab eo, vel quià in fide, vel quià in ſervatiône mandáti deficiant, non modò nihil fructûs productûros, ſed ætérnum étiàm ignem paſſûros: qui enim à pietâte vel charitâte Chriſti décidit, ſupplíciis ſe ipſum tradit; ſicùt decíſſus palmes ad nihil áliud quàm ad ignem útilis eſt.

℟. vii. Dùm invíctus Chriſti martyr. 212.

Lectio viii.

RAdîcem ſupérnæ benevoléntiæ ac firmaméntum eſſe ait, ſi quaſi ſpiritále depóſitum, Evangelíſtæ dógmata, & mandâta ſervárint: ſervántibus autèm ſine morâ petîta bona pollicétur affutûra. Si manſerîtis, inquit, in me, & verba mea in vobis mánſerint, quodcúmque volueritis petétis, & fiet vobis. Fieri enim poteſt ut in Chriſto máneas, & verba ejus in te non hábeas. Duplex enim vita eſt, per fidem, & per charitâtem, proptèr quam mandâta ſervántur.

℟. viii. In rota dénique póſitum. 213.

Lectio ix.

QUæ cùm ità ſint, qui verbis nudis Chriſtum confiténtur, ſed mandatórum obſervatiône, id eſt, charitâte ad perfectiônem non confor-mántur, quamvis Chriſto fide inhæreant, atque in hac ratiône máneant verba tamèn ejus non habent: non oblîti quidem illi prædicatiônis Evangélicæ, ſed illécebris voluptâtum capti, ſpiritus grátiam abjíciunt. Quarè opórtet ad fidem ópera charitâtis accédere: nam qui ſic facit, is & in Chriſto per fidem manet, & in corde ſuo verba ejus conſérvat, ut in Pſalmis dícitur: In corde meo abſcóndi elóquia tua; ut non peccem tibi.

Te Deum laudâmus. 11.

Veſperæ Sanctorum Apoſt. Philippi & Jacobi, cum commemor. Octavæ.

Feria ſecunda poſt Dom. in Albis.

S. VINCENTII FERRARII Confeſſoris.

Duplex 1. *claſſ. cum Octava in Civitate & Regno Valentiæ.*

AD VESPERAS.

Aña. Indúlſit Deus Vincéntium mundo, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis.* 1.

Capitulum. Epheſ. 3. *d.*

MIhi ómnium ſanctôrum mínimo data eſt grátia hæc, in Géntibus evangelizâre inveſtigábiles divítias Chriſti, & illumináre omnes, quæ ſit diſpenſátio ſacraménti abſcónditi à ſæculis in Deo.

Hymnus.

ALme Vincénti, venerânda cujus
Hæc dies valdè cólitur per orbem,
Quas tibi cantat chorus hic fidêlis,
Accipe laudes.

En adhùc matris récubans in alvo,
Signa jàm terris dare ſanctitâtis
Cœperas: natus nova lux fuiſti
Spléndida mundo.

Nam-

Namque mox annis té-
neris peráctis,
Prædicatŏrum ſitiens adiſti
Ordinem, ſervans documénta patrum
Corde ſeníli.

Tactus è cœlis óperam dedíſti
Litteris ſacris utriúſque legis,
Quas docens, veræ fídei repléſti
Lúmine mundum.

Angelus nobis célebris fuiſti
Ille, qui cœli médium volábat,
Núntians linguis populíſque cunctis
Júdicis horam.

Sit ſalus illi, decus atque virtus,
Qui ſupèr cœli ſólio corúſcans
Totîus mundi ſériem gubérnat
Trinus & Unus. Amen.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Hic eſt fratrum amàtor & pópuli noſtri: hic eſt, qui multùm orat pro pópulo & univérſa civitáre noſtra beâtus Vincéntius Confeſſor Dómini, allelúja.

Oratio.

DEus, qui infidêlium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confeſsôris tui prædicatiône ad agnitiônem tui nóminis venîre tribuíſti: præſta quæſumus; ut quem ventûrum júdicem nuntiàvit in terris, remuneratórem habêre mereâmur in cœlis Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum. Qui tecum vivit & regnat.

Et fit commemoratio Dominicæ in Albis.

Aña. Poſt dies octo jánuis clauſis ingréſſus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

℣. Mane nobíſcum Dómine, allelúja.

℟. Quóniàm adveſperáſcit, allelúja.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus: ut qui Paſchália feſta perégimus; hæc, te largiénte, móri-

bus & vita teneâmus. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confeſſôrum Dóminum, * Venîte adorêmus, allelúja.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus.

LUce doctrínæ rútilans serénæ,
Ambitum terræ pelagíque luſtrat,
Sempèr ardénti reſonándo ſacrum
Péctore verbum.

Ore cùm ſanctè pópulos docêret,
Dicta pòſt ſignis váriis probâbat,
Lánguidis reddens cruce ſanitátis
Róbora membris.

Dæmonum ſævos réprimit furóres,
Pellit & morbos Dóminum precâtus,
Mórtuos mirè révocans in auras
Lucis amœnas.

Cujus inſtrúcti mónitis Hebræi
Unà cum Máuris, véteri rélicto
More, divínis renovántur undis,
Mente fidêli.

Sit ſalus illi, decus atque virtus,
Qui ſupèr cœli ſólio corúſcans
Totîus mundi ſériem gubérnat
Trinus & Unus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Plantâtus ſecùs decúrſus aquárum Vincéntius fructum ſuum dedit in témpore ſuo, allelúja.

Pſalm. Beâtus vir, qui non ábiit. 36.

Pſalm. Quarè fremuérunt gentes. 36.

Pſalm. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 37.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, allel.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Lectiones de Libro Eccleſiaſtici: Sapiéntiam ómnium antiquôrum, *ut in Communi Doctorum.* 80.

℟. i. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diêbus ſuis lucêbat: quaſi ſol refúlgens, * Sic ille effúlſit in tem-

templo Dei, allelúja.

℣. Quaſi arcus fulgens intèr nébulas glóriæ. Sic.

℟. ii. Vidi Angelum habéntem Evangélium ætérnum, dicéntem magna voce: Timête Deum, & date illi honôrem: * Quià venit hora judícii ejus, allelúja.

℣. Adorâte eum, qui fecit cœlum & terram, mare & fontes aquârum. Quià venit.

℟. iii. Chriſtum tota mente ſecûtus, terréna deſpéxit: * Qui veritâtem in prædicatiòne fecit conſpícuam, allelúja.

℣. Cantábiles illi erant juſtificatiónes Dòmini in loco peregrinatiònis ejus. Qui veritâtem in prædicatiòne. Glória Patri. Qui veritâtem in prædicatiòne.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Mirificàvit Dóminus ſanctum ſuum, & Dóminus exaudìvit eum, allelúja.

Pſalm. Cùm invocârem. 40.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 42.

Lectio iv.

VIncéntius Valéntiæ, quæ in Hiſpániæ Provincia Tarraconénſi urbs eſt clariſsima, honéſtis paréntibus ex progénie Ferrariôrum ortus, cùm futûræ ſuæ ſanctitâtis oſténta quædam, quæ ómnibus admiratiònem movérunt, antè quam in lucem ederêtur, præmonſtráſſet; ipſo ætâtis ſuæ exórdio ſe divinârum rerum ſtúdiis ſtatim addíxit, & annum agens décimum octâvum, Ordinis Prædicatôrum Religiònem ingréſſus eſt. Cujus régulam proféſſus, Ilérdam Hiſpániæ civitâtem non multò pòſt ſtúdii grátiâ miſſus, doctôris Theólogi insígnia eſt adéptus. Pòſt verò ad prædicatiónis munus ſeſe convértens, velut ſtrénuus quidam Chriſti athlêta contrà Judæôrum & Agarenörum erróres acérrimè invehebâtur: & omnes à vítiis deterrêre & ad bonum hortári, extrémo ac univerſâli judício antè mentis ócu-

los póſito, aſsíduè ſolêbat. Ultimi enim tremendíque judícii diem, velut alter ille Angelus per médium cœli volans, ſedéntibus ſupèr terram, in omnem gentem, tribum, linguam & pópulum virtûte magna prædicâbat.

℟. iv. Glorióſum fecit Deus Vincéntium in conſpéctu regum, & juſſa dedit illi ad pópulum ſuum. * In fide quoque & lenitâte ipsîus ſanctum fecit illum, allelúja.

℣. Dedit illi coràm præcépta, & legem vitæ & diſciplînæ. In fide.

Lectio v.

MUltas igitùr Hiſpániæ, Gálliæ, & Itáliæ Províncias, quaſi novum quoddam ſidus perlúſtrans, multôrum corda, depúlſis ténebris, cœléſti ſplendôre illuſtrâvit, ac Judæôrum ſimùl & Agarenôrum innúmeram propè multitúdinem ad Chriſti fidem convértit. Cujus tanta erat ad attrahéndos étiàm repugnántes auctóritas, ut multos ad terrenârum rerum contémptum & cœléſtium amôrem fácilè divína virtûte inflammâret. Quotídiè perácta Miſſa ſacras ad pópulum conciónes habêbat: quotídiè, niſi urgêret necéſsitas, jejunâbat: ómnibus piè & ultrò conſulêbat: cárnium eſu abſtínuit: líneam veſtem non índuit: caſtíſsimis decorâtus móribus ſempèr vixit: pópulos magnis de rebus intèr ſe contendéntes conciliâvit. Cùmque intèr Eccléſiæ primátes de ſummi Pontíficis electiône eo témpore mínimè convenîret, ſédulam atque étiàm útilem óperam (ea qua apud illos valêbat auctoritâte) ut res ad conſénſum revocarêtur, adhíbuit. Deniquè in ſedándis Príncipum & populôrum diſsídiis, ejus ſempèr ſenténtia prævalêbat.

℟. v. In omni ópere dedit confeſsiônem ſancto & excélſo in verbo glóriæ. * De omni corde ſuo laudâvit Dóminum, allelúja.

℣. Diléxit Deum qui fecit illum, & dedit illi

con-

contrà inimicos potentiam. De omni.

Lectio vi.

CUjus ſanctitâtem insígni étiàm miraculôrum operatiône Deus teſtâtam eſſe vóluit. Per ipſum enim divína virtus ad confirmándam ejus prædicatiònem & vitæ probitâtem, tàm per manus ipsìus impoſitiônem, quàm reliquiârum & véſtium ejus contáctum, mirácula multa operâta eſt: ut ſpíritus immúndos ejécerit, ſurdis audítum, & mutis ſermônem reſtitúerit, cœcos illumináverit, lepróſos mundáverit, & mórtuos étiàm ſuſcitáverit. Cujus tanta fuit ánimi intégritas, córporis mundítia, morum rectitúdo, cómitas étiàm ergà omnes & cleméntia, ut eum multi vitæ magíſtrum ſibi deligerent, & per civitátes & loca magno affêctu ſequeréntur. Tandèm in Británniæ civitâte Veneténſi, pòſt vitam ſanctíſsimè actam, annum agens ſuprà ſeptuagéſimum, mortem fœlicíſsimè óbiit, Nonis Aprílis, anno Dómini milléſimo quadringentéſimo décimo octávo. Quem Calíſtus Tértius Póntifex máximus catálogo Sanctôrum adſcrípſit.

℟. vi. Sperans in Dómino operátus eſt bonum, * Et auctus eſt divítiis largitâtis Dei, allelúja.

℣. Delectabâtur in Dómino, & dedit illi Dóminus petitiónes cordis ejus. Et auctus. Glória Patri. Et auctus eſt.

IN III. NOCTURNO.

Añ. 1. Qui ingréditur ſine mácula, & operâtur juſtítiam, requiéſcet in monte ſancto Dómini, allelúja.

Pſalm. Dómine, quis. 43.

Pſalm. Dómine in virtûte tua. 44.

Pſalm. Dómini eſt terra. 61.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius, allelúja.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus, allelúja.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5. *b.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos

eſtis

eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilia Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 15. in Matthæum ſub medium.

VIdes quemádmodùm paulátim étiam Prophétis diſcípulos melióres eſſe pateféceriit. Non enim illos filios véteris teſtaménti, neque mediócres ponit magíſtros; ſed ſevéros quoſdam, atque terríbiles. Hoc eſt enim omnínò mirábile, quod non adulántes, neque palpántes; ſed è divérſo, ſalis inſtar, uréntes ferè ómnibus ſe tàm deſiderábiles reddidérunt. Nolîte ergò (inquit) mirári, ſi álios omíttens, vos potíſsimùm dóceo, atque ad perícula tanta ſuccingo. Conſideráte quippè quantis úrbibus, quantíſque pópulis vos ſim miſſúrus magíſtros. Proptéreà non vos tantúmmodò volo eſſe ſapiéntes; ſed ut tales faciàtis & céteros. Hujúſmodi autèm magíſtros, in quibus certè tantórum periclitátur ſalus, máxima decet pollêre prudéntia, tantáſque illis virtûtum adéſſe divítias, ut áliis quoque utilitâtem ædificatiónis impértiant.

℟. vii. Manſuéti hæreditâbunt terram, * Et delectabúntur in multitúdine pacis, allelúja.

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum, & hæréditas eórum in ætérnum erit. Et delectabúntur.

Lectio viii.

NOlîte de difficultâte cónqueri, quaſi qui doctrinam meam moléſtam eſſe dicátis. Infatuâtis enim conculcatíſque pópulis, per vos ad ſapiéntiam redîre poſsíbile eſt: ſi verò id étiam patiámini vos ipſi, vobiſcum perdêtis & réliquos. Itaquè quantò étiàm majôrum vobis rerum cura commíttitur, tantò potióre indigêtis & ſtúdio. Proptèr quod íntulit: Si autèm ſal evanúerit, in quo ſaliêtur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittâtur forâs, & conculcêtur ab ho-

minibus. Alii enim étiàm ſi ſæpè delinquant, poſſunt tamèn ad véniam perveníre: ſi verò hoc magíſter ipſe patiátur, omni ſatisfactióne privábitur, & ſupplícia extrêma perſólvet.

℟. viii. Expectâvit Dóminum, & cuſtodîvit viam ejus: * Et exaltâtus eſt, ut hæreditâte cápiat terram, allelúja.

℣. Cuſtodîvit innocéntiam, & vidit æquitâtem. Et exaltâtus eſt. Glória Patri. Et exaltâtus eſt.

Lectio ix.

NE verò audiéntes: Cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsùm vos, in médium prodíre formídent, dicit: Quóniàm niſi ad iſta fuéritis paráti, fruſtrà étiàm prodítis in públicum. Non enim vos opórtet maledícta hóminum timêre, ſed laudes; quas ſi audîre cupiâtis, tunc verè infatuándi eſtis atque calcándi. Si verò perſeverábitis voſmet ipſos úndiquè caſtigántes, & deindè audiéritis mala, gaudête. Hoc enim eſt opus ſalis, laxa quæque úrere atque reſtríngere. Itaquè jàm neceſſária ſubſéquitur maledíctio, nihil vobis prorsùs incómmodans, immò étiàm teſtimónium veſtræ pérhibens firmitâtis.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Indúlſit Deus Vincéntium mundo, ut in terris eſſet exémplo, & in cœlis patrocínio, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis.* 12.

Aña. Agêbat in terris, nihil terrêna ſápiens: cujus converſátio erat in cœlis, allelúja.

Aña. Pulchri & ſpecióſi erant Vincéntii pedes ad evangelizándum pacem, ad evangelizándum bona, allel.

Aña. Suave fuit illi jugum Chriſti, & ad fidem latè propagándam onus leve, allelúja.

Aña. Ad conſórtium aſcîtus eſt Angelôrum, qui puritâte enítuit, & caſtitâte præfúlſit, allelúja.

Ca-

Capitulum. *Epheſ. 3. b.*

MIhi ómnium Sanctôrum mínimo data eſt grátia hæc, in géntibus evangelizâre inveſtigábiles divítias Chriſti, & illuminâre omnes, quæ ſit diſpenſátio ſacraménti abſcónditi à ſæculis in Deo.

Hymnus.

SIdus extrémæ Veneténſis oræ,
Et Valentínæ decus urbis almæ,
Ordinis ſacri fuit, atque ſæcli
Glória noſtri.

Signa, quæ multis patuêre terris,
Hunc probant amplis méritis refértum,
Ac viris celſis fore comparándum
Témporis acti.

Indè, pòſt claræ monuménta vitæ,
Ad poli regnum ſuperáſque ſedes
Lætus aſcéndit, cápiens perénnes
Victor honóres.

Angelis ſeptus, decorâtus aſtris
Doctor & Virgo, géminis corónis
Intèr illúſtres ánimas refúlget
Múnere Chriſti.

Præſtat hoc nobis Déitas beâta
Patris ac Nati, paritérque ſancti
Spíritus, cujus réſonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et oſténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Benedictus Aña. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlôrum, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui infidêlium, *ut ſupra.* 225.

Ad Tertiam Aña. Agêbat in terris.

Capitul. Mihi ómnium Sanctòrum, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, * Allelúja, allelúja. Amâvit eum Dóminus.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja.

Gló-

Glória Patri. Amâvit eum Dóminus.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam, allelúja.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Ad Sextam Aña. Pulchri & ſpecióſi.

Capitul. 2. ad Timoth. 4. d.

DOminus mihi áſtitit, & confortâvit me, ut per me prædicátio impleâtur.

℟. *brev.* Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os juſti meditábitur.

℣. Et lingua ejus loquêtur judícium. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Os juſti meditábitur.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsîus, allelúja.

℟. Et non ſupplantabúntur gréſſus ejus, allelúja.

Ad Nonam Aña. Ad consórtium.

Capitul. Apoc. 10. d.

OPórtet te prophetâre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis.

℟. *brev.* Lex Dei ejus in corde ipsîus, * Allelúja, allelúja. Lex Dei ejus.

℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lex Dei ejus.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei, allelúja.

In ſecundis Veſperis Aña. Indúlſit Deus, *cum reliquis de Laudib.*

Pſalmi, Capitulum, & Hymnus, ut ſupra in primis Veſperis. 224.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Hic eſt qui præváluit amplificâre civitâtem, quique adéptus eſt glóriam in converſatiône gentis, gloriôſus in cœlis, & patrônus noſter Vincéntius, allelúja.

Oratio. Deus, qui infidêlium, *ut ſupra.* 225.

Infra Octav. omnia ſicut in die; ſed in 1. Noct. Lect. de Script. occurrente. In 2. Noct.

in

in uno die dicant, Lect. Beâti N. dies: *in alio*; Deridétur juſti, &c. *de Communi Conf. non Pontif. In* 3. *Noct. Homil. in Evangelium:* Vos eſtis ſal terræ, *de Commun. Doct. In die Octav. in* 1. *Noct. Lect. de Script. occurrente. In* 2. *Noct.* Beâti N. dies, *ut ſupra. In* 3. *Noct. Homil. ut in die propr. vel de Communi Doctor.*

Si transferend. ſit extra temp. Paſch. omiſſo Allelúja *ubi ratione temp. poſitum eſt, addantur in tribus Noct. ſeq. Añæ.*

IN I. NOCTURNO.

Secunda Aña. Apprehéndit diſciplînam, & progréſſus in via juſta, prædicâvit præcéptum Dómini.

Tertia Aña. Suſcêpit eum Dóminus glória ejus, & exáltans caput ejus.

IN II. NOCTURNO.

Secunda Aña. Qui ſperâvit in te, Domine, exultâbit in ætérnum, & habitâbis in eo.

Tertia Aña. Glória & honore coronáſti Sanctum tuum, qui admirábilis es in univérſa terra.

IN III. NOCTURNO.

Secunda Aña. Conſecûtus eſt Vincéntius benedictiônem ætérnam, perfûſus gáudio vultus Dei.

Tertia Aña. Stabit in loco ſancto ínnocens mánibus, & mundo corde.

Dominica III. poſt Paſcha.

Feſt. Patrocin. S. Joſeph Confeſſor. Sponſ. B. M. V.

Duplex in Hiſpania.

¶ *In Civitate, & toto Regno Valent. celebrat. Dom.* 3. *poſt Pentec. cum ritu duplici* 2. *claſſ.*

AD VESPERAS.

Aña. Jacob autèm, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dîxit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudâte Dóminum omnes Gentes. 3.

Capitulum. Gen. 49. *n.* 26.

BEnedictiônes patris tui confortâtæ ſunt benedictiónibus patrum ejus, donèc venîret deſidérium cóllium æternórum. Fiant

in

in cápite Joſeph, & in vértice Nazaræi intèr fratres ſuos.

Hymnus.

TE, Jóſeph, célebrent ágmina cœlitûm,
Te cuncti réſonent Chriſtiádûm Chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Caſto fœdere Vírgini.
Almo cùm túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius;
Afflátu ſúperi Fláminis, Angelus
Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum ſtringis; ad éxteras
Ægypti prófugum tu ſéqueris plagas;
Amíſſum Sólimis quæris, & ínvenis
Miſcens gáudia flétibus.
Poſt mortem réliquos mors pia cónſecrat,
Palmámque eméritos glória ſúſcipit:
Tu vivens, ſúperis par, frúeris Deo,
Mira ſorte beátior.
Nobis, ſumma Trias, parce precántibus;
Da Joſeph méritis ſídera ſcándere:
Ut tandèm líceat nos tibi pérpetìm
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Conſtítuit eum Dóminum domus ſuæ, allel.

℟. Et Príncipem omnis poſſeſsiònis ſuæ, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Cùm eſſet deſponsâta mater Jeſu Marîa Joſeph, antè quàm convenírent, invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntia, beâtum Joſeph Sanctiſsimæ genitrîcis tuæ Sponſum elígere dignâtus es: præſta quæſumus; ut quem protectòrem venerâmur in terris, interceſſòrem habêre mereâmur in cœlis. Qui vivis, & regnas.

Deinde fit commemoratio Dominicæ.

Módicum, & non vidébitis me, dicit Dóminus: íterùm módicum, & vidébitis me: quià vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. Mane nobíſcum, Dómine, allelúja.

℟. Quóniàm adveſperáſcit, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam poſsint redîre juſtitiæ, veritâtis tuæ lumen oſténdis: da cunctis qui Chriſtiána profeſsiône cenſéntur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudêmus Deum noſtrum, * In veneratiône beáti Joſeph protectôris noſtri. Allelúja.

Pſal. Veníte, exultêmus. 35.

Hymn. Te, Joſeph, *ut ſupra in Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Aña. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & eſto ibì, uſque dùm dicam tibi, allelúja.

Pſalm. Beâtus vir, *cum reliquis de Communi Confeſſoris non Pontificis.* 36.

Pſal. Quare fremuérunt, 35.

Pſalm. Dómine, quid multiplicâti. 37.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.

℟. Quóniàm adjútor & protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 39. *n.* 1.

JOſeph ígitùr ductus eſt in Ægyptum, emítque eum Pútiphar Eunúchus Pharaônis, Princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaëlitârum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens: habitavítque in domo dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo, & ómnia quæ géreret, ab eo dirigi in manu illîus. Invenítque Joſeph grâtiam coràm dómino ſuo, & miniſtrâbat ei, à quo præpóſitus ómnibus, gubernâbat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii proptèr Joſeph, & multiplicâvit tàm in ædibus quàm in agris cun-

ctam

ctam ejus ſubſtántiam. Nec quidquam áliud nóverat, niſi panem quo veſcebátur. Erat autèm Joſeph pulchra fácie, & decôrus aſpéctu.

℟. i. Clamâvit pópulus ad Regem aliménta petens: * Quibus ille reſpóndit: Ite ad Joſeph, allelúja.

℣. Salus noſtra in manu tua eſt: réſpice nos tantùm, & læti ſerviêmus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. *Cap*.41.*n*.37.

PLácuit Pharaóni consílium, & cunctis miniſtris ejus: locutúſque eſt ad eos: Num invenîre potérimus talem virum, qui ſpíritu Dei plenus ſit? Dixit ergò ad Joſeph: Quià oſténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid ſapientiôrem & consímilem tui invenîre pótero? Tu eris ſupèr domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm regni ſólio te præcédam. Dixítque rursùs Phárao ad Joſeph: Ecce conſtítui te ſupèr univérſam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu ſua, & dedit eum in manu ejus: veſtivítque eum ſtola byſsina, & collo torquem áuream circumpóſuit. Fecítque eum aſcéndere ſupèr currum ſuum ſecúndum, clamânte præcône, ut omnes coràm eo genu fléctérent, & præpóſitum eſſe ſcirent univérſæ terræ Ægypti.

℟. ii. Fecit me Deus quaſi patrem Regis, & dóminum univérſæ domus ejus: * Exaltâvit me, ut ſalvos fáceret multos pópulos, allelúja.

℣. Venîte ad me, & ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltâvit me.

Lectio iii. *Cap*.41.*n*.44.

DIxit quoque Rex ad Joſeph: Ego ſum Phárao: abſque tuo império non movêbit quiſquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, & vocâvit eum lingua Egyptíaca Salvatôrem mundi. Dedítque illi uxôrem Aſeneth fíliam Putíphare, Sacerdótis

tis

tis Heliopóleos. Egréſſus eſt itaquè Joſeph ad terram Ægypti (trigínta autèm annôrum erat quando ſtetit in conſpéctu Regis Pharaônis) & circuîvit omnes Regiônes Ægypti. Venítque fertílitas ſeptem annórum: & in manípulos redáctæ ſégetes congregátæ ſunt in hórrea Ægypti. Omnis étiàm frugum abundántia in ſíngulis úrbibus cóndita eſt. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarêtur, & cōpia menſûram excéderet.

℟. iii. Jàm lætus móriar, quià vidi fáciem tuam, & ſupérſtitem te relínquo. Non ſum fraudâtus aſpéctu tuo: * Inſupèr oſténdit mihi Dóminus ſemen tuum, allelúja.

℣. Qui paſcit me ab adoleſcéntia mea benedícat púeris iſtis: & invocêtur ſupèr eos nomen meum. Inſupèr. Glória Patri. Inſupèr.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & vade in terram Iſraël: defúncti ſunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

Pſalm. Cùm invocârem, *cum reliquis.* 40.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 42.

℣. Réſpice de cœlo, & vide, víſita víneam iſtam, allelúja.

℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo Sancti Bernardíni Senénſis.

Sermo I. *de S. Joſeph in Prooem.*

Lectio iv.

OMnium ſingulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatârum generális régula eſt, quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam ſingulârem, ſeu ad áliquem ſublîmem ſtatum, ómnia charíſmata donat, quæ illi perſónæ ſic eléctæ & ejus officio neceſſária ſunt, atque illam copióſè decórant.

rant. Quod máximè verificâtum eſt in ſancto Joſeph, putatívo Patre Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & vero Sponſo Regínæ mundi & Dóminæ Angelôrum, qui ab ætérno Patre eléctus eſt fidêlis Nutrítius atque Cuſtos principálium theſaurôrum ſuôrum, ſcílicèt Fílii ejus, & Sponſæ ſuæ; quod officium fidelíſsimè proſecûtus eſt: cui proptéreà Dóminus ait: Serve bone & fidêlis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. iv. Dedíſti mihi protectiònem ſalûtis tuæ, & déxtera tua ſuſcépit me: * Protéctor meus, & cornu ſalûtis meæ, & ſuſcéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus ſum, & merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v. *Art.* 2. *c.* 3.

SI cómpares eum ad totam Eccléſiam Chriſti; Nonne iſte eſt homo eléctus & ſpeciális, per quem, & ſub quo Chriſtus eſt ordinátè & honéſtè introdûctus in mundum? Si ergò Vírgini Matri tota Eccléſia ſancta débitrix eſt, quià per eam Chriſtum ſuſcípere digna facta eſt; Sic profécto, pòſt eam huic debet grátiam & reveréntiam ſingulârem: ipſe enim eſt clavis véteris Teſtaménti, in qua Patriarchâlis & Prophetâlis dígnitas promiſſum conſéquitur fructum. Porrò hic eſt ſolus, qui corporálitèr poſſédit quod eis divína dignátio repromíſit. Méritò ígitùr figurâtur per illum Patriárcham Joſeph, qui pópulis fruménta ſervâvit. Sed & hic illum præcéllit, quià non ſolùm Ægyptiis panem corporális vitæ; ſed ómnibus eléctis panem de cœlo, qui cœléſtem vitam tríbuit, cum multa ſoléſtia enutrîvit.

℟. v. Státuet filios ſuos ſub tégmine illîus, & ſub ramis ejus morábitur; protegétur ſub tégmine illîus à fervôre: * Et in glória ejus requiéſcet, allelúja.

℣. Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coràm illo corda veſtra. Et in glória.

Le-

Lectio vi. *Art.* 3.

PRoféctò dubitándum non eſt, quòd Chriſtus familiaritâtem, reveréntiam, atque ſublimíſsimam dignitâtem, quam ſibi exhíbuit dùm ágeret in humánis, tamquàm filius patri ſuo in cœlis útiquè non negâvit: quin pótiùs complévit, conſummâvit. Undè non immérità in verbo propóſito à Dómino ſubinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Undè licèt gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hominis intret, maluit tamèn Dóminus ei dicêre, Intra in gáudium; ut myſticè innuátur, quòd gáudium illud non ſolùm in eo eſt intrà, ſed úndiquè illum circúmdans & abſórbens, & ipſum velut abyſſus infinîta ſubmérgens. Meménto ígitùr noſtri, beâte Joſeph, & tuæ oratiônis ſuffrágio apud ſuum putatívum Fílium intercêde: ſed & beatíſsimam Vírginem ſponſam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater eſt ejus, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit & regnat per infinîta ſæcula ſæculôrum. Amen.

℟. vi. Si conſíſtant advérsùm me caſtra, non timêbit cor meum: * Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego ſperâbo, allelúja.

℣. In te cantátio mea ſempèr, quóniàm tu adjûtor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Conſúrgens Joſeph accépit púerum & matrem ejus, & venit in terram Iſraël, & habitâvit in civitâte quæ vocátur Názareth, allelúja.

Pſalm. Dómine, quis habitâbit, *cum reliquis.* 43.

Pſalm. Dómine in virtûte tua. 44. *Pſalm.* Dómini eſt terra. 61.

℣. Invocâvi Dóminum Patrem Dómini mei, allel.

℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiônis, allel.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 3.

IN illo témpore: Factum eſt autèm, cùm baptiza-

zarétur omnis pópulus, & Jeſu baptizâto & oránte, apértum eſt cœlum. Et réliqua.

Homilìa Sancti Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 2. de Conſenſ. Evang. cap. 1. & 3.

MAniféſtum eſt, illud quod ait, Ut putabâtur filius Joſeph, proptèr illos dixíſſe, qui eum ex Joſeph, ſicùt álii hómines naſcúntur, natum arbitrántur. Quos autèm movet, quòd álios progenitôres Matthæus enúmerat deſcéndens à David uſquè ad Joſeph, álios autèm Lucas aſcéndens à Joſeph uſquè ad David; fácile eſt ut advèrtant, duos patres habêre potuíſſe Joſeph: unum à quo génitus, álterum à quo fúerit adoptâtus. Antiqua eſt enim conſuetúdo adoptándi étiàm in illo pópulo Dei, ut ſibi fílios fácerent, quos non ipſi genuíſſent. Undè intelligitur Lucas patrem Joſeph, non à quo génitus, ſed à quo fúerat adoptâtus, ſuſcepíſſe in Evangélio ſuo, cujus progenitôres ſursùm versùs commémorat, donèc exíret ad David.

℟. vii. Joſeph fili David, noli timêre accipere Marîam cónjugem tuam: quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt; páriet autèm fílium, * Et vocábis nomen ejus Jeſum, allelúja.

℣. Ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eôrum. Et vocábis.

Lectio viii.

CUm enim necéſsè ſit, utróque Evangeliſta vera narránte, & Matthæo ſcílicèt & Luca, ut unus eôrum ejus patris oríginem tenêret qui genúerat, alter ejus qui adoptáverat Joſeph; quem probabíliùs intellígimus adoptántis oríginem tenuíſſe, quàm eum, qui nóluit Joſeph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium eſſe narrâbat? Matthæus autèm dicens, Abraham génuit Iſaac, Iſaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo quod eſt Génuit perſevérans, donèc in ultimo dí-

ceret, Jacob autèm génuit Joſeph; ſatis expréſsit, ad eum patrem ſe perduxíſſe oríginem generántium, à quo Joſeph non adoptâtus, ſed génitus erat. § Quamquàm ſi étiàm Lucas génitum díceret Joſeph ab Heli, nec ſic nos hoc verbum perturbáre debêret, ut áliud crederêmus, quàm ab uno Evangelíſta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuiſſe commemorâtum. Nequè enim abſúrdè quiſque dícitur non carne, ſed charitâte genuíſſe, quem fílium ſibi adoptáverit. At verò étiàm nos, quibus dedit Deus poteſtâtem fílios ejus fieri, de natûra atque ſubſtántia ſua non nos génuit, ſicùt únicum fílium; ſed útiquè dilectióne adoptâvit.

℞. viii. Surge & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibì uſquè dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerêtur quod dictum eſt à Dómino per Prophêtam dicéntem: Ex Ægypto vocavi fílium meum. Et eſto. Glória Patri. Et eſto.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 16. *b.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Módicum, & jàm non vidébitis me; & íterùm módicum, & vidébitis me: quià vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 101. *in Joan. ſub finem.*

MOdicum eſt hoc totum ſpátium, quo præſens pérvolat ſæculum. Undè dícit ídem ipſe Evangelíſta in Epíſtola ſua: Novíſsima hora eſt. Ideò namque áddidit, Quià vado ad Patrem: quod ad priórem ſenténtiam referéndum eſt ubì ait, Módicum, & jàm non vidébitis me; non ad poſterióremubì ait, Et íterùm módicum & vidébitis me. Eúndo quippè ad Patrem, factûrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeò dictum eſt, quià fúerat moritûrus, & donec reſúrgeret, ab eórum aſpé-

ctibus receſsúrus; ſed quòd eſſet itúrus ad Patrem: quod fecit póſteà quàm reſurréxit, & cum eis per quadragínta dies converſátus aſcéndit in cœlum.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Jacob autèm génuit Joſeph Virum Mariæ, de qua natus eſt Jeſus, qui vocâtur Chriſtus, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. de Domin.* 12.

Aña. Miſſus eſt Angelus Gábriël à Deo in civitâtem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponsâtam Viro, cui nomen erat Joſeph, allelúja.

Aña. Aſcéndit autèm Joſeph à Galilæa de civitâte Názareth, in Judæam in civitâtem David, quæ vocâtur Béthlehem, allelúja.

Aña. Et venérunt feſtinántes, & invenérunt Maríam, & Joſeph, & Infántem póſitum in præſépio, allelúja, allelúja.

Aña. Et ipſe Jeſus erat incípiens quaſi annôrum trigínta, ut putabâtur filius Joſeph, allelúja.

Capitulum. Benedictiônes patris tui conſortâtæ, *ut ſupra.* 234.

Hymnus.

CÆlitûm Joſeph decus, atque noſtræ
Certa ſpes vitæ, columénque mundi;
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súſcipe laudes.

Te Sator rerum ſtátuit pudicæ
Vírginis ſponſum, voluítque Verbi
Te patrem dici: dedit & miniſtrum
Eſſe ſalûtis.

Tu Redemptôrem ſtábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futûrum,
Aſpicis gáudens; humilíſque natum
Numen adóras.

Rex Deus Regum, Dóminâtor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferôrum
Turba, cui pronus famulátur Æther,
Se tibi ſubdit.

Laus ſit excélſæ Triádi perénnis,
Quæ tibi præbens ſúperos honôres,
Det tuis nobis méritis beâtæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedíſti mihi protectiônem ſalûtis tuæ, allel.

℟. Et déxtera tua ſuſcépit me, allelúja.

Ad Benedictus Aña. Joſeph fili David, noli timêre accípere Marîam cónjugem tuam: quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt, allelúja.

Oratio. Deus, qui ineffábili, *ut ſuprà.* 235.

Deindè fit commemoratio Dominicæ.

Módicum, & non vidébitis me, dicit Dóminus: íterùm módicum, & vidébitis me: quià vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. In reſurrectiône tua Chriſte, allelúja.

℟. Cœli & terra lætén-tur, allelúja.

Oratio. Deus, qui errántibus, *ut ſuprà.* 236.

Ad Tert. Aña. Miſſus eſt.

Capit. Benedictiônes patris tui, *ut ſuprà.* 234.

℟. *brev.* Conſtítuit eum dóminum domus ſuæ, * Alleluja, allelúja. Conſtítuit eum.

℣. Et príncipem omnis poſſeſsiônis ſuæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Conſtítuit.

℣. Confitêbor nómini tuo, allelúja.

℟. Quóniàm adjútor & protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam Aña. Aſcéndit autèm.

Capitul. *Gen.* 49. *n.* 25.

DEus patris tui erit adjútor tuus, & omnípotens benedîcet tibi benedictiónibus cœli déſupèr.

℟. *brev.* Confitêbor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitêbor.

℣. Quóniàm adjútor & protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitêbor.

℣. Juſtus germinâbit ſicùt lílium, allelúja.

℟. Et florêbit in ætérnum antè Dóminum, allel.

Ad Nonam Aña. Et ipſe Jeſus.

Capitul. *Gen.* 49. *n.* 22.

FIlius accréſcens Joſeph, fílius accréſcens, & decôrus aſpéctu: filiæ diſcurrérunt ſupèr murum.

℟. *brev.* Juſtus germinâbit ſicut lílium, * Allelúja, allelúja. Juſtus germinâbit.

℣. Et florêbit in ætérnum antè Dóminum. Allelúja, allel. Glória Patri. Juſtus.

℣. Plantâtus in domo Dómini, allelúja.

℟. In átriis domus Dei noſtri, allelúja.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis.

℣. Sub umbra illîus quem deſideráveram, ſedi, allelúja.

℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Fili, quid fecíſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego doléntes quærebâmus te, allelúja.

Oratio. Deus, qui ineffábili, *ut ſupra.* 234.

Deinde fit commemoratio Dominicæ.

Amen dico vobis, quià plorábitis & flébitis vos, mundus autèm gaudêbit: vos verò contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertêtur in gáudium, allelúja.

℣. Mane nobiſcum Dómine, allelúja.

℟. Quóniàm adveſperáſcit, allelúja.

Oratio. Deus, qui errántibus, *ut ſupra.* 236.

FESTA MAJI.

In feſto Coronæ Domini.

Duplex majus in aliquibus Eccleſiis.

AD VESPERAS.

Aña. Mílites Præſidis, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Pſalm.* Laudâte Dóminum omnes Gentes.

Capitul. *Cant.* 3.

EGredímini & vidête filiæ Sion Regem Salomônem in diadémate, quo coronâvit illum mater ſua in die deſponſatiônis illîus, & in die lætítiæ cordis ejus.

In utriſque Veſperis.

Hymnus.

LAuda fidélis cóncio
Spinæ trophæum inclytum,
Per quam perit perdítio,
Vitæque datur méritum.

Nos à punctúris liberat
Ætérni Patris Filius,
Dùm ſpínis pungi tólerat
Spinârum culpæ néſcius,

Cùm ſpinârum acúleum
Chriſtus pro nobis pértulit,
Per diadéma ſpíneum
Vitæ corônam cóntulit.

Pláudat turba fidélium,
Quod per ſpinæ ludíbrium
Purgat Creâtor ómnium
Spinéti noſtri vítium.

Ut ſis perénne méntibus
Paſchále Jeſu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renâtos líbera.

Deo Patri ſit glória,
Et Filio qui à mortuis
Surréxit, ac Paráclito
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Tuam corônam adorâmus Dómine, allelúja.

℞. Tuum glorióſum recólimus triúmphum, allel.

Ad Magnificat Aña. Apprehéndit Pilâtus Jeſum, & flagellâvit: & milites plecténtes corônam de ſpinis impoſuêrunt cápiti ejus, & veſte purpúrea circumdedérunt eum, allelúja, allelúja.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus, ut qui in memóriam Paſsiônis Dómini noſtri Jeſu Chriſti corônam ejus ſpíneam venerâmur in terris, ab ipſo glória & honôre coronári mereâmur in cœlis. Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum Regem pro nobis ſpinis coronâtum * Venîte adorémus, allelúja.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymn. Lauda fidêlis cóncio, *ut in Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Aña. Maledícta terra in ópere tuo: ſpinas, & tríbulos germinâbit tibi, allel.

Pſalm. Beâtus vir, *cum reliquis.* 36.

Pſalm. Quare fremuérunt gentes. 36.

Pſalm. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 37.

℣.

℣. Tuam corônam adorâmus Dómine, allelúja.

℟. Tuum glorióſum recólimus triúmphum, allelúja.

De Iſaïa Prophêta.

Lectio i. *Cap.* 53. *v.* 1.

Quis crédidit audítui noſtro? Et bráchium Dómini cui revelátum eſt? Et aſcéndit ſicùt virgúltum coràm eo, & ſicùt radix de terra ſitiénti. Non eſt ſpécies ei, neque decor: & vídimus eum, & non erat aſpéctus, & deſiderávimus eum: deſpéctum, & novíſsimum virôrum, virum dolôrum, & ſciéntem infirmitâtem: & quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpéctus; undè nec reputávimus eum.

℟. i. Ecce vídimus eum non habéntem ſpéciem, neque decórem; aſpéctus ejus in eo non eſt: hic peccáta noſtra portâvit, & pro nobis dolet, ipſe autèm vulnerâtus eſt proptèr iniquitâtes noſtras: * Cujus livôre ſanáti ſumus, allelúja.

℣. Verè languôres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portâvit. Cujus livôre.

Lectio ii.

Verè languôres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portâvit: & nos putávimus eum quaſi leprósum, & percúſſum à Deo, & humiliàtum. Ipſe autèm vulnerâtus eſt proptèr iniquitátes noſtras, attrîtus eſt proptèr ſcélera noſtra: diſciplina pacis noſtræ ſupèr eum, & livôre ejus ſanáti ſumus. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquíſque in viam ſuam declinâvit: & póſuit Dóminus in eo iniquitâtem ómnium noſtrûm.

℟. ii. Quid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuârum? * Et dicet: His plagâtus ſum in domo eôrum, qui diligébant me, allelúja.

℣. Frámea ſuſcitâre ſupèr paſtôrem meum, & ſupèr virum cohæréntem mihi. Et dicet.

De Zacharía Prophéta.

Cap. 12. *& cap.* 13.

Lectio iii.

ET erit in die illa: quæram contérere omnes Gentes, quæ véniunt contra Jerúſalem. Et effúndam ſupèr domum David, & ſupèr habitatóres Jerúſalem ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me, quem confixérunt: & plángent eum planctu quaſi ſupèr unigénitum, & dolébunt ſupèr eum, ut doléri ſolet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúſalem. Et dicêtur ei: Quid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuârum? Et dicet: His plagâtus ſum in domo eõrum, qui diligébant me. Frámea ſuſcitâre ſupèr paſtôrem meum, & ſupèr virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute paſtôrem, & diſpergéntur oves; & convértam manum meam ad párvulos.

℟. iii. Tuam corônam ſpíneam venerâmur Dómine; tuam glorióſam recólimus paſsiònem: * Miſerêre nobis, qui paſſus es pro nobis, allelúja.

℣. Salva præſéntem catérvam in tuis hódie láudibus congregâtam. Miſerêre nobis. Glória Patri. Miſerêre nobis.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Pro fruménto ortus eſt mihi tríbulus, & pro hórdeo ſpina, allelúja.

Pſalm. Cùm invocârem, *cum reliquis.* 40.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 42.

℣. Glória & honôre coronáſti eum Dómine, allelúja.

℟. Et conſtituíſti eum ſupèr ópera mánuum tuârum, allelúja.

Ex tractátu Sancti Athanáſii Epíſcopi, de Paſsiòne Dómini.

Lectio iv. *Tom.* 3.

CUm exuerêtur Dóminus, eo ipſo inviſibíliter erigebâtur de diábolo trophæum: & quo illud maniféſtum fieret, narrâtur à Joánne indútum fuiſ-

fuíſſe púrpura ; à Matthæo verò & Marco chlámyde coccínea, coronámque illi ex ſpinis ſupèr caput eſſe póſitam, & cálamum in manus datum, & ita cùm eum produxíſſent, génibus flexis adoráſſe. Miráculum novum & incredíbile, & magnæ ſine dúbio victóriæ insígne: quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deíndè ut Deum adoravérunt : & quem aſpernabántur ut vilem & contemptíbilem, eum confitebántur Regem: cui túnicam & veſtem detráxerant, eum púrpura circumdedérunt : & quem ignorántes contuméliis afficiébant, eum Prophêtam étiàm noléntes appellavérunt : & quem per ludíbrium ſubſannatiónemque pulſábant, ei triumphália addidérunt ornaménta, coccíneam chlámydem, & corônam ſpíneam, & cálamum. Nam tamétſi ea quaſi per contuméliam agébant, efficiebâtur tamèn indè, ut ab eo laténtèr ſpoliaréntur.

℟. iv. Corôna áurea ſupèr caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitâtis, glória honôris, & opus fortitúdinis, allelúja.

℣. Quóniàm præveníſti eum benedictiónibus dulcédinis, póſuiſti in cápite ejus corônam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Sermo Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Serm. 72. qui eſt 19. de S. Cypriano.

Lectio v.

VIdeâmus diligéntèr, ne ex pálmite óperis noſtri non naſcâtur dulcédinis uva, ſed fellis ; ne dicâtur nobis, quod Judæis dictum eſt per Prophêtam : Suſtínui ut fáceret uvam, fecit autèm ſpinas ; & non juſtítiam, ſed clamôrem. Quàm dura condítio, ut poſſéſsio quæ Dómino ſuo ſuavitâtis fructus afférre débuit, ſpinârum illum aſperitâte compúnxerit : hoc eſt, cùm Judæi Salvatôrem debúerint tota fídei devotiône ſuſcípere, ſpinârum eum coronavérunt paſsiône. Quæ

co-

corôna quidèm, quántùm in Judæis eſt, erat injuriârum contumélia; quántùm in Dómino, erat corôna virtútum. Compúngunt ergò Judæi Dóminum, dùm corónant; compúngunt, dùm crucifígunt. Undè ait Scriptúra ſancta: Vidébunt in quem compunxérunt.

℟. v. Omnes amíci mei dereliquérunt me, & prævaluérunt inſidiántes mihi, trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, ſubſannábant mihi, allelúja.

℣. Intèr iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio vi.

IGitùr fratres vidête ne & nobis dicâtur, Suſtínui ut fáceret uvam, fecit autèm ſpinas: hoc eſt, ne ſpinas quas Dómino Judæi cruéntis impoſuérunt mánibus, nos iníquis ſénſibus apponâmus; & compungâmus eum, non aſperitâte ſéntium, ſed óperum pravitâte. Sunt enim ſpinæ cordis, quæ verbum Dei étiàm vulneráre conſuevérunt; de quibus méminit in Evangelio Salvâtor dicens, ſeminántis ſemen cecidíſſe intèr ſpinas, & crevíſſe eas ac ſuffocáſſe quod ſatum eſt. Ergò fratres vidête, ne vínea veſtra non uvas, ſed ſpinas fáciat: ne vindémia veſtra non vinum áfferat, ſed acétum. Quiſquis enim vindémiam legit, & paupéribus non largîtur; ille acétum cólligit, non vinum. Quiſquis meſſes recóndit, & indigéntibus non miníſtrat; iſte non alimóniæ fructus repóſuit, ſed tríbulos avarítiæ congregâvit. Nam proptèreà ait Scriptúra de terra noſtra: Spinas & tríbulos germinâbit tibi.

℟. vi. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodò convérſa es in amaritúdinem, ut me ſpinis coronâres, allelúja.

℣. Sepîvi te, & lápides elégi ex te, & ædificâvi turrim. Quómodò. Glória Patri.

tri. Quómodò convérſa.

IN III. NOCTURNO.

Añа. Gravâta eſt ſupèr me manus tua: convérſus ſum in ærúmna mea dùm confígitur ſpina, allelúja.

Pſalm. Cantâte Dómino. 120.

Pſalm. Dóminus regnâvit, exúltet terra. 121.

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum, quia. 123.

℣. Eris corôna glóriæ in manu Dómini, allelúja.

℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúja.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 19. *a.*

IN illo témpore: Appre-héndit Pilâtus Jeſum, & flagellâvit. Et mílites plectêntes corônam de ſpinis impoſuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilia Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 116. *in Joann.*

HOc Pilâtus non ob álind fecíſſe credéndus eſt, niſi ut ejus injúriis Judæi ſatiáti, ſufficere ſibi exiſtimárent, & uſquè ad ejus mortem ſævîre deſiſterent. Ad hoc pértinet, quòd idem Præſes cohórtem ſuam étiàm permíſit fácere quæ ſequúntur, aut fortáſſis & juſſit, quamvis hoc Evangeliſta tacúerit: dixit enim quid deindè fécerint mílites, Pilâtum tamèn id juſſiſſe non dixit.

℟. vii. Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut ſequámini veſtígia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus eſt dolus in ore ejus, allelúja.

℣. Qui cùm maledicerétur, non maledicébat; cùm paterétur, non comminabâtur. Qui peccátum.

Lectio viii.

ET mílites (inquit) plectêntes corônam de ſpinis impoſuérunt cápiti ejus, & veſte purpúrea circumdedérunt eum, & veniébant ad eum & dicébant: Ave Rex Judæôrum; & dabant ei álapas. Sic implebántur quæ de ſe prædíxerat Chriſtus: ſic mártyres informabántur ad ómnia, quæ perſecutóri libuiſ-

buíſſet fácere, perferénda: ſic paulíſpèr, occultâta treménda poténtia, commendabâtur priùs imitánda patiéntia: ſic regnum, quod de hoc mundo non erat, ſupérbum mundum non attrocitâte pugnándi, ſed patiéndi humilitâte vincêbat: ſic illud granum multiplicándum ſeminabátur horríbili contumélia, ut mirábili pullulâret in glória.

℞. viii. Mílites Præſidis ſuſcipiéntes Jeſum in prætórium, congregavérunt ad eum univérſam cohórtem: & exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei: * Et plecténtes corônam de ſpinis poſuérunt ſupèr caput ejus, allelúja.

℣. Genu flexo antè eum, illudébant ei dicéntes: Ave Rex Judæôrum. Et plecténtes. Glória Patri. Et plecténtes.

Lectio ix.

EXiit ergò Jeſus portans corônam ſpíneam, & purpúreum veſtiméntum: & dicit eis Pilâtus: Ecce homo. Hîc appáret, non ignoránte Pilâto hæc à mílitibus facta, ſive júſſerit ea, ſive permíſſerit, illâ ſcílicèt causâ quam ſuprà díximus, ut hæc ejus ludíbria inimíci libentíſsimè bíberent, & ultériùs ſánguinem non ſitírent. Egréditur ad eos Jeſus portans ſpíneam corônam & purpúreum veſtiméntum, non clarus império, ſed plenus oppróbrio: & dicitur eis, Ecce homo. Si Regi invidètis, jam párcite, quia dejéctum vidêtis. Flagellâtus eſt, ſpinis coronâtus, ludibrióſa veſte amíctus eſt, amáris convíciis illúſus eſt, álapis cæſus eſt: fervet ignomínia, frigéſcat invídia; ſed non frigéſcit, inardéſcit pótiùs & incréſcit.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas.

Aña. Mílites Præſidis ſuſcipiéntes Jeſum in prætórium, congregavérunt ad eum univérſam cohórtem, allelúja.

Pſalm.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis de Dominica.* 12.

Aña. Et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedêrunt ei, allelúja.

Aña. Et pleƈténtes corônam de ſpinis poſuérunt ſupèr caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus, allelúja.

Aña. Et genu flexo antè eum, illudébant ei dicéntes: Ave Rex Judæôrum, allelúja.

Aña. Et expuéntes in eum accepérunt arúndinem, & percutiébant caput ejus, allelúja.

Capitulum. Egredímini & vidête, *ut ſuprà.*

Hymnus.

Æ Térno Regi glóriæ
Devôta láudum cántica
Fidêles ſolvant hódie
Pro corôna domínica.

Corônat Regem ómnium
Corôna contuméliæ:
Cujus nobis oppróbrium
Corônam confert glóriæ.

De ſpinârum acúleis
Chriſto corôna pléƈtitur:
Qua miníſtris tartáreis
Mundi potéſtas tóllitur.

Corôna Chriſti cápitis
Sacro perfúſa ſánguine,
Pœnis ſolútis débitis,
Reos purgat à crímine.

Ut ſis perénne méntibus
Paſchále Jeſu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renâtos líbera.

Deo Patri ſit glória,
Et Fílio qui à mortuis
Surréxit, ac Paráclito
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit, allelúja.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtúte, allelúja.

Ad Benedictus Aña. Mílites induunt Jeſum púrpura, & impónunt ei pleƈténtes ſpíneam corônam; & cœpérunt ſalutâre eum, Ave Rex Judæôrum, allelúja.

Ad Tertiam Aña. Et exuéntes eum.

Capitulum. Egredímini & vidête, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* Tuam corônam adorâmus Dómine, allelúja, allelúja. Tuam corônam.

℣.

℣. Tuum glorióſum recólimus triúmphum, allelúja, allelúja. Glória Patri. Tuam.

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine, allelúja.

℟. Et conſtituíſti eum ſupèr ópera mánuum tuârum, allelúja.

Ad Sextam Aña. Et plectèntes corônam.

Capitul. Apoc.c.6.a.

VEni & vide, & ecce equus albus, & qui ſedêbat ſupèr illum habêbat arcum, & data eſt ei corôna, & exîvit vincens ut vínceret.

℟. *brev.* Glória & honôre coronáſti eum Dómine, allelúja, allelúja. Glória & honôre.

℣. Et conſtituíſti eum ſupèr ópera mánuum tuârum, allelúja, allelúja. Glória Patri. Glória & honôre.

℣. Eris corôna glóriæ in manu Dómini, allelúja.

℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúja.

Ad Nonam Aña. Et expuéntes in eum.

Capitul. Iſai.c.28.b.

IN die illa erit Dóminus exercítuum corôna glóriæ, & ſertum exultatiònis resíduo pópuli ſui.

℟. *brev.* Eris corôna glóriæ in manu Dómini, allelúja, allelúja. Eris corôna.

℣. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúja, allelúja. Glória Patri. Eris corôna.

℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit, allelúja.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtúte, allelúja.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat Aña. O corônæ miránda dígnitas! mortis pœnas débitas repéllis: tu ſpes lapſis, firmitas infirmis: tu reſtáuras corônas pérditas, allelúja, allelúja.

Oratio. Præſta quæſumus, *ut in primis Veſperis.*

Die

Die v. Maji.

In feſto Converſionis Sancti Auguſtini Epiſcopi, & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſ. Pontificis ritu Paſchali, præter ea quæ ſequuntur.

In Hymno ad Veſperas & Matutinum dicitur : Hac die lætus cólitur renâtus Flúmine ſacro.

Ad Magnificat Aña. Exultémus in Deo ſalutárí noſtro, quia reſpéxit ad preces & lácrymas ancíllæ ſuæ Mónicæ ſupèr deſidérium ejus. Ecce Auguſtínus omnipoténti bráchio ad veritâtem convérſus eſt, & magnus Eccléſiæ Doctor eváſit.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem beáti Auguſtíni Confeſsôris tuí atquè Pontíficis mirábili converſiône decorâſti: præſta quæſumus; ut ſicùt Eccléſiam tuam propúlſis erróribus protégit, ita corda noſtra précibus ſuis contrà malígnos ſpíritus tua grátia irrigánte defendat. Per Dóminum noſtrum, &c.

IN I. NOCTURNO.

De Epíſtola Beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 7.

SCímus enim quia lex ſpirituális eſt: ego autèm carnális ſum, venúmdatus ſub peccáto. Quòd enim opéror, non intélligo: non enim quod volo bonum, hoc ago; ſed quod odi malum, illud fácio. Si autèm quod nolo, illud fácio; conſéntio legi, quóniàm bona eſt. Scio enim quia non hábitat in me, hoc eſt in carne mea, bonum. Nam velle, ádjacet mihi; perficere autèm bonum, non invénio. Non enim quod volo bonum, hoc fácio: ſed quod nolo malum, hoc ago. Si autèm quod nolo, illud fácio; jam non ego opéror illud, ſed quod hábitat in me peccátum. Invénio ígitùr legem, volénti mihi fácere bonum,

num, quóniàm mihi malum ádjacet.

℟. i. Euge ſerve bone & fidélis. 72.

Lectio ii. *Cap.* 7. *&* 8.

Condeléctor enim legi Dei ſecúndùm interiôrem hóminem. Vídeo autèm áliam legem in membris meis, repugnántem legi mentis meæ, & captivántem me in lege peccáti, quæ eſt in membris meis. Infélix ego homo, quis me liberâbit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Igitùr ego ipſe mente ſérvio legi Dei; carne autèm legi peccáti. Nihil ergò nunc damnatiônis eſt iis, qui ſunt in Chriſto Jeſu; qui non ſecúndùm carnem ámbulant, ſed ſecúndùm ſpíritum. Qui enim ſecúndùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt, ſápiunt: qui verò ſecúndùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritus, ſéntiunt. Qui autèm in carne ſunt, Deo placêre non poſſunt.

℟. ii. Ecce Sacérdos. 72.

Lectio iii. *Cap.* 13. *&* 14.

Et hoc ſciéntes tempus: quia hora eſt jam nos de ſomno ſúrgere. Nunc enim propior eſt noſtra ſalus, quàm cùm credídimus. Nox præcéſsit, dies autèm appropinquâvit. Abjiciâmus ergò ópera tenebrârum, & induâmur arma lucis. Sicùt in die honéſtè ambulêmus: non in commeſſatiónibus & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentiône & æmulatiône; ſed induímini Dóminum Jeſum Chriſtum, & carnis curam ne fecerîtis in deſidériis. Infirmum autèm in fide aſſúmite, non in diſceptatiónibus cogitatiônum. Nemo enim noſtrûm ſibi vivit, & nemo ſibi móritur. Sive enim vívimus Dómino vívimus: ſive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergò vívimus ſive mórimur, Dómini ſumus.

℟. iii. Jurâvit Dóminus. 73.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AUguſtinus undevigéſimum annum agens, ſpreta (ut ipſe ait) Religiône, quæ ſibi púero à paréntibus ínſita erat, ad Manichæos defécit, iiſdémque novem annos adhæſit. Sed & Carthágine, ubi Rhetóricam profitebâtur, illícitis amóribus irrétitus eſt, ac Genethliacôrum deliraménta aliquándiù ſecûtus. Auditôrum Carthaginénſium immodéſtia offénſus, audíto Romæ adoleſcéntes ſedátiùs lítteris óperam dare, matre decépta, conſcénſo clàm navígio, illùc conténdit: ubi corrêptus ægritúdine in vitæ diſcrìmen íncidit. Sed piæ matris précibus ſervâtus eſt, ejus diſcéſſum errorésque inconſolabilitèr defléntis. Confirmâta valetúdine, eloquéntiæ ſcholam apéruit, ac fermè per annum Romæ dócuit. Póſteà à Symmacho Urbis Præfécto Rhetóricam ipſam públicè profeſsúrus miſſus eſt Mediolânum; ubi Sanctum Ambróſium diſputántem in pópulo ſtudióſè audiens, perſpéctâ Manétis inſániâ (nondùm tamèn rectè ſéntiens, Academicôrum more de ómnibus dúbitans, atque intèr ómnia flúctuans) Manichæos relínquere decrêvit, ac tamdiù eſſe Catechúmenus, donèc áliquid ſibi certi elucêret quò vitæ curſum inténderet.

℞. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

CUm autèm Ambróſii conciónes frequentâret, & ſacras lítteras, præſértim Divum Paulum avidíſsimè légeret; ad Cathólicam fidem ſériò ánimum adjêcit: quem valdè jàm incénſum magis ímpulit ſancti Simpliciáni, cui æſtus ánimi ſui contúlerat, gravis adhortátio. Nam is Márii Victoríni, célebris quondàm in Urbe Rhétoris, ei exémplum propóſuit; quem in ſenécta, miránte Roma, gaudénte Eccléſia, Chriſto nomen dediſſe memorâbat. Suſcé-

ptum conſilium morabántur deſidérium conjúgii, & ſæculi blandiménta. Sed Pontiáno narránte de Antónii mirábili ſanctimónia, atque de illîus ſectatóribus in erêmo auſteriôrem vitam coléntibus ; abeúnte illo, tenêre ſe non pótuit quin ad Alípium convérſus exclamáret : Quid eſt hoc ? inquit, ſurgunt indócti, & cœlum rápiunt; & nos cum doctrînis noſtris ſine corde, ecce ubi volutâmur in carne & ſánguine. Mox adjéctum ædibus hórtulum ingréſſus, ſub ficu ſtratus, cùm véterum voluptâtum memória ánimum pertentáret, vocem audîvit quaſi púeri vel púellæ canéntis: Tolle, lege ; tolle, lege.

℟. v. Póſui adjutórium.

74.

Lectio vi.

QUod ille divínitùs ſibi dictum intérpretans, cóncitus ſúrgens, ſacrârum litterârum códicem in próximo apériens, in ea Apóſtoli verba íncidit : Non in comeſſatiónibus & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentiône & æmulatiòne; ſed induímini Dóminum Jeſum Chriſtum. Tùnc verò, quaſi infúſa ejus cordi ſecuritâtis luce, omnes ab eo hæſitatiônis ténebræ diſcúſſæ ſunt. Itaquè abjécta omni rerum humanârum cura, non modò baptíſmum ſuſcípere, ſed étiàm Deo addíctiùs ſervîre conſtítuit. Igitùr abdicáto docéndi múnere unà cum matre quæ ex Africa ad eum vénerat, atquè amícis, rus concédens, ſacris précibus & jejúniis vacans, monáſticæ vitæ, quàm pòſt ampléxus eſt, rudiménta póſuit. Sed ubi tempus advénit quo ſacro lavácro nomen dare oportêbat, Mediolânum rédiit, ipsíſque Paſchálibus diêbus, incredíbili lætítia unà cum fílio Adeodáto atque Alípio familiári multíſque áliis, luſtrálibus lymphis à beáto Ambróſio expiátus eſt annos natus trigínta tres.

Tùnc

Tùnc verò Ambróſius, ut ſcribit ſanctus Dácius, ob tanti viri converſiônem Deo grátias actûrus, Te Deum laudâmus præcínuit, Auguſtíno vicíſsim reſpondénte, Te Dóminum confitêmur. Atque ità ſacer ille hymnus, quo aſsíduè Eccleſiáſtica templa réſonant, à viris ſanctíſsimis altérnis ad finem uſquè contéxtus eſt.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19. *d.*

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. Quid ergò erit nobis? Et réliqua.

Homilîa Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 65. in Matthæum init.

QUænam ſunt hæç ómnia, quæ te dicis beatíſsime Petre reliquíſſe? Arúndinem, rétia, navículam, univerſúmque piſcatôrum artifícium, hæc tu ómnia vocas? Ità, inquit: ſed non ambitiône quadam aut ináni glória; verùm ut páuperum plebem hac interrogatiône introdûcam. Nam quóniàm à Dómino dictum eſt, Si vis perféctus eſſe, vende quæ habes & da paupéribus, & habêbis theſáurum in cœlo; ne quis páuperum opinétur, non poſſe ad perfectiônem ſe pervenîre cùm non hábeat quæ paupéribus ófferat, quærit Petrus, ut tu diſcas nihil te minùs proptèr inópiam habitûrum.

℟. vii. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio viii.

QUærit inquam Petrus, ne ſi id ă ſe perciperes (præſértìm cùm adhùc ſpíritus grátia non abundáret) ambiguitâte perpléxus jacêres; ſed ut ab ipſo ejus Magíſtro prolatâ ſenténtiâ firma ſpe roborêris. Nam quemádmodùm étiàm nos

pro aliis diſputâmus, ſic Apóſtolus quoquè ad univérſi Orbis cómmodum non dubitàvit interrogâre. A ſuperióribus enim patet, nihil de ſe ipſo ambiguíſſe. Qui enim ipsòrum cœlôrum claves ſuſcépit, quantò magis de céteris, quæ in cœlo ſunt, confíderet?

℟. viii. In médio Eccléſiæ. 81.

Lectio ix.

TU autèm illud diligèntèr expénde, quàm exquíſitè duo illa quæ Chriſtus à dívite pétiit, ut ſcílicèt paupéribus ſubſtántiam diſtribúeret ſuam & Chriſtum ſequerêtur, brévitèr compléxus eſt dicens: Relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. Ambo enim hæc facta jàm erant; nam ſua reliquérunt, ut ipſum ſequeréntur: & eo quòd ómnia reliquérunt, ſequi facíliùs potuérunt: & quóniàm reliquérunt, confídere atque gaudêre ipſos admonêbat. Quid ígitùr Chriſtus reſpóndet? Amen dico vobis, quià vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtàtis ſuæ, ſedébitis & vos ſupèr ſedes duódecim, judicántes duódecim Tribus Iſraël.

Te Deum laudâmus. 11.

Ad Benedictus Aña. Per víſcera miſericórdiæ ſuæ viſitâvit Dóminus Auguſtìnum, ut qui priùs ſedébat in ténebris & umbra mortis, póſteà illumináret Orbem, allelúja.

Veſperæ de Sancto Joanne Ante Portam Latinam, ut in Breviario, cum commemoratione converſionis S. Auguſtini.

Aña. Fecit Dóminus in converſiône Auguſtíni pópulo ſuo ingéntem lætítiam, hóſtibus ſupérbis terrôrem, & cunctis fidélibus tutámen, recordátus miſericórdiæ ſuæ, allelúja.

Oratio, ut ſuprà.

Eodem die v. Maji.

In feſto Sancti Pii V. Papæ, & Confeſſoris.

Semiduplex de præcepto.

Omnia de Communi Conf. Pont.

Font. præter ea, quæ ſequuntur propria.

Oratio.

DEus qui ad conteréndos Eccléſiæ tuæ hoſtes, ad divînum cultum reparándum, beátum Pium Quíntum Pontíficem Máximum elígere dignâtus es: fac nos ipsîus deféndi præsídiis, & ità tuis inhærere obséquiis, ut ómnium hóſtium ſuperátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PIus in Oppido Inſúbriæ quod Boſcum vocant natus, ſed è Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriôrum famítia, cùm quatuórdecim eſſet annôrum Ordinem Prædicatôrum ingréſſus eſt. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, ſumma vitæ auſtéritas, contínuum oratiônis ſtúdium, & reguláris obſerváutiæ ac divíni honôris ardentíſſimus zelus. Philoſophíæ verò ac Theologíæ incúmbens, adeò in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditôrum fructu hábuit. Inquiſitôris officium inviolábili ánimi fortitúdine diù ſuſtínuit; multáſque civitátes, non ſine vitæ diſcrímine, ab hæreſi tùnc graſſánte immúnes ſervâvit.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

A Paulo Quinto, cui ob exîmias virtûtes chariſsimus erat, ad Nepesínum & Sutrînum Epiſcopâtum promótus, & pòſt biénnium intèr Románæ Eccléſiæ Presbyteros Cardináles adſcríptus eſt. Tùm ad Eccléſiam Montis Regális in Subalpínis à Pio Quarto translátus, cùm plures in eam abûſus irrepsíſſe cognovíſſet, totam Diœcéſim luſtrâvit: rebúſque compóſitis Romam revérsus,

ſus, gravíſsimis expediéndis negótiis applicâtus, quod juſtum erat, Apoſtólica libertâte & conſtántia decernêbat. Mórtuo autèm Pio, prætèr ómnium expectatiônem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratiône (excépto exterióri hábitu) immutâvit. Fuit in eo religiònis propagándæ perpétuum ſtúdium, in Eccleſiáſtica diſciplîna reſtituénda indeféſſus labor, in extirpándis erróribus aſsídua vigiláatia, in ſublevándis egéntium neceſsitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apoſtólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

SElímum Turcârum Tyránnum multis elátum victóriis, ingénte comparâta claſſe, ad Echinadas ínſulas non tàm armis quàm fuſis ad Deum précibus devîcit. Quam victóriam ea ipſa hora qua obténta fuit, Deo reveláante, cognóvit, ſuíſque familiáribus indicâvit. Dùm verò novam in ipſos Turcas expeditiônem molirêtur, in gravem morbum íncidit; & acerbíſsimis dolóribus patientíſsimè tolerátis, ad extréma devéniens, cùm Sacraménta de more ſuſcepíſſet, ánimam Deo placidíſsimè réddidit anno milléſimo quingentéſimo ſeptuagéſimo ſecúndo, ætâtis ſuæ ſexagéſimo octavo, cùm ſedíſſet annos ſex, menſes tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica ſanctæ Maríæ ad Præsêpe ſumma fidélium veneratiône còlitur, multis à Deo ejus interceſsiône patrátis miráculis: quibus ritè probátis à Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctòrum número adſcríptus eſt.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Homo péregrè proficíſcens, *de Communi Confeſſoris Pontificis.* 74.

Do-

Dominica II. Maji.

In feſto B. Mariæ Virginis, ſub Titulo

MATRIS DESERTORUM.

In Civit. Valent. Dupl. 2. claſſ. Extra, Duplex maj.

AD VESPERAS.

Aña. Dùm eſſet Rex, *cum relìquis Antiphonis & Pſalmis, ut in Officio B. Mariæ Virginis.* 109.

Oratio.

DEus, qui Beatíſsimam Vírginem Marîam dulcíſsimo título Matris Deſertôrum nos venerâri tribuíſti, ejúſque interceſſiôni tantam grátiam conférre dignâtus es, ut nullus ad ejus præsídium confúgiens fúerit derelíctus: concêde nobis fámulis tuis; ut ſub tantæ Matris protectiòne conſtitúti, numquàm à tua benignitâte deſerámur. Per Dóminum.

Deindè fit commemoratio Dominicæ.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in feſto Beatæ Mariæ Virginis. 112.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Parabolis Salomonis : Ego Sapiéntia, *ut in eodem Officio.* 115.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Thomæ Epiſcopi.

Ex Concione tertia Sancti Thomæ à Villanova supèr illa verba : Ab ætérno ordinâta ſum.

Lectio iv.

SUpèr omnem glóriam (inquit Iſaïas) protéctio, & tabernáculum erit in abſconſiônem à túrbine & à plúvia; id eſt: Juſtôrum erit cuſtódia, & peccatôrum ſuffúgium. Ità eſt (ò Virgo) in ómnibus tempeſtátibus & plúviis & adverſitátibus, ſi peſtis, ſi bellum, ſi fames, ſi tribulátio, omnes ad te cúrrimus: Tu noſtra protéctio, tu noſtrum refúgium, tu noſtrum únicum remédium, ſubsídium, & aſylum. Sicùt pulli volitántibus déſupèr milvis ad gallínæ alas occúrrunt, ità nos ſub velaménto alârum tuârum abſcóndimur. Neſcîmus áliud refúgium, niſi Te. Tu ſola

la es única ſpes noſtra, in qua confídimus. Tu ſola Patróna noſtra, ad quam omnes aſpícimus.

℟. iv. Sicùt cedrus exaltâta ſum. 119.

Lectio v.

RESpice ergò nùnc, ò piíſsima, certántis Eccléſiæ fíliæ tuæ tribulatiônem. Atténde famíliam hanc, pro qua Chriſtus fílius tuus mórtuus eſt, in afflictiône póſitam, inimícis vallâtam, in géntibus conculcâtam, in angúſto collocâtam. Atténde puſíllum gregem, qui olim totum replébat Orbem terrârum, nùnc peccátis noſtris interclûſum, & in angúſtiis redáctum in finibus terræ. Inclína óculos pietâtis tuæ, & vide quàm malè eam tractat, quàm malè eam lácerat aper iſte de ſilva, draco iſte furióſus; nequè eſt qui ei váleat reſíſtere, aut áudeat vel óculos tóllere contrà eum. Heu! quis dícere póterit ſtragem máximam, quam à multis annis fecit hic nefándus tyránnus in Eccléſia Dei?

℟. v. Quæ eſt iſta, quæ procêſsit. 119.

Lectio vi.

Ibi circà finem.

SEd eléċta eſt (María) ut eſſet Advocâta noſtra: nam licèt Advocátum habeâmus Fílium, ut aït Joánnes; opus étiàm fuit habêre Matrem Advocâtam ad Fílium: nam peccátis noſtris non ſolus Deus offénditur, cujus præcépta violâmus; ſed & fílius Dei, cujus ſánguinem peccándo conculcâmus, rurſùs crucifigéntes fílium Dei. Et ideò, ſicùt apùd Patrem interpéllat Fílius, ſic apùd Fílium interpéllat Mater. Undè Bernárdus: Fílius oſténdit Patri latus & vúlnera; & Mater oſténdit Filio pectus & úbera. Undè facta eſt idónea Advocâta: idónea, quià puríſſima: idónea, quià accepríſsima: idónea, quià piíſſima: hæc enim ómnia ad Advocâtam requirúntur. O felix dies, ò dies jucúnda, in qua talis ac tanta Advocâta data eſt mundo! O dies omni gáudio celebránda,

da, quandò tantum donum accépimus !

℟. vi. Ornátam monílibus. 120.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Stabant juxtà crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus Marîa Cléophæ, & Marìa Magdalénæ. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 119. *in Joann.*

HÆc nimîrùm eſt illa hora, de qua Jeſus aquam converſûrus in vinum díxerat matri : Quid mihi & tibi eſt múlier ? Nondùm venit hora mea. Hanc ítaquè horam prædíxerat, quæ tùnc nondùm vénerat, in qua debêret agnóſcere moritûrus, de qua fúerat mortálitèr natus. Tùnc ergò divína factûrus, non divinitâtis, ſed infirmitâtis matrem velut incógnitam repellêbat. Nùnc autèm humána jàm pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendâbat humáno : morális ígitùr inſinuâtur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, & exémplo ſuo ſuos miníſtros inſtrúxit præcéptor bonus, ut à fíliis piis impendâtur cura paréntibus : tamquàm lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiàm cáthedra fúerit Magíſtri docéntis.

℟. vii. Felix namquè es. 123. *Sed loco* commemoratiônem, *dicatur* Feſtivitâtem.

Lectio viii.

EX hac ſana doctrîna didícerat Páulus Apóſtolus quod docêbat, quandò dicêbat : Si quis autèm ſuis, & máximè doméſticis non próvidet, fidem negâvit, & eſt infidêli detérior. Quid autèm tàm cuíque doméſticum, quàm paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaquè ſalubérrimi præcépti ipſe Magíſter ſanctôrum de ſe ipſo conſtituêbat exémplum : quandò non ut fámulæ Deus quam creáverat & regêbat, ſed ut matri

tri homo de qua creâtus fúerat, & quam relinquêbat, álterum pro ſe quodámmodo fílium providêbat.

℟. viii. Beâtam me dicent omnes. 124.

Nona Lectio de Homilia Dominicæ.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Dùm eſſet Rex in accúbitu, *cum reliquis ut in Officio Beatæ Mariæ Virginis.* 125.

Oratio. Deus, qui beatíſſimam Vírginem Marîam, *ut ſuprà.* 263.

Deindè ſit commemoratio Dominicæ occurr.

In ſecundis Veſperis Aña. Dùm eſſet Rex, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Capitulum, Hymnus, ℣. *&* ℟. *ut in primis Veſperis.* 109.

Ad Magnificat Aña. Beâtam me dicent. 126.

Oratio. Deus, qui beatíſſimam Vírginem Marîam, *ut ſuprà.* 263.

Deindè ſit commemoratio Dominicæ occurrent.

Die xiii. Maji.

In feſto Sancti Secundi Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi unius Martyris Pontificis, tempore Paſchali, præter ea, quæ hìc habentur propria.

Oratio.

INfirmitâtem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quià pondus própriæ actiônis gravat, beáti Secúndi Mártyris tui atque Pontíficis intercéſsio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Actibus Apoſtolorum: A Miléto Paulus, *ut in Communi unius Martyris.* 38.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

SEcúndus, Torquátus, Ctéſiphon, Indalétius, Cæcílius, Heſychius, & Euphráſius integérrimæ vitæ Sócii, ab Apóſtolis Petro & Paulo creáti Epíſcopi, ad prædicándum Chriſti Evangé-

gélium in Hiſpániam mittúntur. Qui próſperam (favénte Deo) navigatiônem tenéntes, Accin Béthicæ Turdetánæ Urbem Guadix nùnc vulgò nominátam appulérunt; cùmque ipsõrum áliqui feſsi ex itínere propè Urbis mœnia quiéſcerent, álii Urbem ad eméndum cibum ingréſsi ſunt. Sed eos multitûdo infidélium, qui feſtum diem ſuõrum Deôrum agébant, extrà Urbem ejêcit, factóque ímpetu ad flúvium uſquè perſecûta eſt. In flúvio pons erat miræ magnitúdinis & firmitâtis, qui tùnc Dei nutu cum infidélium multitúdine à qua occupátus eſt córruit.

℟. iv. Lux perpétua lucêbit. 52.

Lectio v.

QUo miráculo céteri pertérriti reſpuéntes Idôla in Chriſtum credidérunt, imitáti Lupáriam quandam Senatrîcem magnæ authoritâtis mulícrem, quæ divíno inſtínctu Sanctos Dei benígnè excépit, & in Chriſtum crédidit, & Ædículam extrúxit quam Salvatôri dedicâvit. Pòſt quæ Torquáto Accis præfécto, réliqui divérſis ejus Provínciæ civitátibus evangelizárunt; in quibus Secúndus, qui Abulam civitàtem docéndam ſuſcépit, multos vitæ exémplo & prædicatiòne per Evangélium Deo génuit. Tandèm pòſt multos pro Chriſto tolerátos labôres, móriens ſuò ſánguine Abulénſem Ecclésiam Deo vero conſecrâvit.

℟. v. In ſervis ſuis, allelúja. 52.

Lectio vi.

CUm verò ejus corpus ómnibus ignôtum diù jacuíſſet, anno milléſimo quingentéſimo décimo nono divínitùs invéntum eſt. Nam cœmentárii dùm labéntem Templi paríetem demoliréntur, ſub ejus fundaménto lapídeam arcam invenérunt inſcríptam his verbis: Sanctus Secúndus, è qua tanta odôrum ſuávitas emanâbat, ut Templum & vicína loca perfúnderet. Contígit quoquè in ſancti

cór-

córporis teſtimónium, ut unus ex cœmentáriis, hérnia morbo inſanábili labórans, ad aſpéctum ſancti córporis convaléſceret. Quarum rerum percrebeſcénte fama, innúmeri hómines ad viſéndum ſancti Secúndi corpus venérunt; ac pleríque váriis morbis laborántes, ſancti Secúndi méritis ſanáti ſunt. Hujus ſancti Epíſcopi & Mártyris Relíquiæ multis illuſtrátæ miráculis, in antiquíſsimo Templo quod in Abulæ ſubúrbio extrúctum eſt, per longa témpora aſſervátæ ſunt. Hinc in primárium Urbis Templum translátæ ſunt, & in ſacéllo ipſi Sancto dicáto recónditæ, ubì frequénti & incredíbili totìus pópuli veneratiòne colúntur.

℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Evangelium: Ego ſum vitis vera, & Pater, *de Communi Martyris, temp. Paſch.* 53.

Si celebratur poſt tempus Paſch. In 3. *Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel.* Si quis venit ad me, *ut in Communi unius Mart. extra temp. Paſch.* 45.

Die xv. Maji.

In feſto S. Iſidori Agricolæ Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Commun. Conf. non Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Capitulum. Jac. c. 5.

ECce agrícola expéctat pretióſum fructum terræ, patiéntèr ferens, donèc accípiat temporáneum & ſerótinum. Patiéntes ígitùr eſtòte & vos, & confirmâte corda veſtra; quóniàm advéntus Dómini appropinquâvit.

In Hymno dicitur: Laudis honôres.

Ad Magnificat Aña. Labóres mánuum ſuàrum quià manducâvit, eſuriéntem implêvit bonis Dóminus Deus noſter, allelúja.

Oratio.

DA nobis quæſumus, miſéricors Deus, Beá-

Beáto Iſidôro Agrícola Confeſsôre tuo intercedénte, ſupérbè non ſápere; ſed ejus méritis & exémplis plácita tibi ſempèr humilitâte deſervîre. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Jacôbi Apóſtoli.

Lectio i. *Cap.* 5. *à* 7.

PAtiéntes ígitùr eſtôte, fratres, uſquè ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiôſum fructum terræ, patiéntèr ferens, donèc accípiat temporáneum & ſerótinum. Patiéntes ígitùr eſtôte & vos, & confirmâte corda veſtra; quóniàm advéntus Dómini appropinquâvit. Nolîte ingemíſcere fratres in altérutrum, ut non judicémini. Ecce Judex antè jánuam aſsíſtit. Exémplum accípite (fratres) éxitus mali, labôris, & patiéntiæ, Prophêtas; qui locûti ſunt in nómine Dómini.

℟. i. Euge ſerve bone & fidêlis. 72.

Lectio ii.

ECce beatificâmus eos, qui ſuſtinuérunt. Sufferéntiam Job audíſtis, & finem Dómini vidíſtis, quóniàm miſéricors Dóminus eſt & miserâtor. Antè ómnia autèm, fratres mei, nolîte jurâre, nequè per cœlum, nequè per terram, nequè áliud quodcúmque juraméntum. Sit autèm ſermo veſter: Eſt, eſt: Non, non: ut non ſub judício decidâtis. Triſtátur áliquis veſtrûm? oret. Æquo ánimo eſt? pſallat. Infirmâtur quis in vobis? indúcat Preſbyteros Eccléſiæ, & orent ſupèr eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fidei ſalvâbit infírmum, & alleviâbit eum Dóminus: & ſi in peccátis ſit, remitténtur ei.

℟. ii. Juſtus germinâbit. 39.

Lectio iii.

COnfitémini ergò altérutrum peccáta veſtra, & orâte pro ínvicem ut ſalvémini: multùm enim valet deprecátio juſti aſsídua. Elías homo erat ſími-

milis nobis paſsíbilis: & oratióne orâvit ut non plúeret ſupèr terram, & non pluit annos tres & menſes ſex. Et rursùm orâvit: & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum.

℟. iii. Iſte cognôvit. 40.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ISidôrus Agrícola propè Matrîtum Hiſpániæ Urbem, in qua natus fúerat, mercêde coléndis agris condúctus, brevi magnârum ſibi virtûtum eo in exercítio ubérrimam ſégetem parâvit. Admirábilis enim Chriſti ac Sanctôrum imitâtor, numquàm ad opus manè ſe conferébat, niſi priùs Dei regnum ſtudióſè quæreret, Eccleſiáſque in ipsîus ac Deíparæ honôrem dicátas viſitâret. Quarè cùm illîus moram agri dóminus grávitèr ferret, atque ex editiôre loco quadam die, ut eum libériùs increpâret, agrícolam opperirêtur; binos Angelos cándida veſte, dúplici boum jugo arántes, mediúmque intèr illos Iſidôrum conſpéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deincèps in honôre tàm apud herum, quàm apud céteros hómines habéri cœpit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 42.

Lectio v.

CHaritâte in páuperes ádeò flagrâvit, ut mercêdem, quam labóribus parâbat, egéntibus erogâret. Quin étiàm cùm aliquándò ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxíſſet, nihílque áliud (prándio ſcilicèt finíto) quàm pulménti partem ſibi reſervâtam reperíſſet; illam vir Dei fide ſinguléri fretus ità diſtríbuit, ut mirabílitèr aucta, iis ómnibus aléndis ſaturandíſque ſufficeret. Illud étiàm intèr cétera mirándum, quòd per æſtívos calóres ad extinguéndam in agro ſitim aquæ potum hero flagitánte, cùm núllibì ſcatéret, Iſidôrus ſtimu-

mulo quem gerêbat humo percúſſa, úberem ex ea & perénnem ad hæc uſquè témpora fontem elícuit.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

IGitùr ſanctitâte clarus, cùm ad últimam ſenectûtem perveniſſet, obdormîvit in Dómino: & in cœmetério Sancti Andréæ ſepúltus, támdiù ibi jácuit, quoad cives de ipſius córpore honéſtiùs in Eccléſia collocándo divínitùs móniti, illud in lóculo íntegrum atquè ádeò incorrúptum invenérunt, ut ex eo ſuavíſsimus odor, qui hac étiàm tempeſtâte perdûrat, efflâret. Sanctum corpus in Eccléſiam tranſlâtum, & in editiôre loco ſitum, máximis Deus miráculis illuſtrâvit. Quorum beneficéntiam non ſemèl tàm ipſa Matrîti cívitas, quàm étiàm cétera Hiſpániæ loca, ope ipſîus implorâta, perſenſérunt. Quem poſtrémò pòſt annos ferè quadringéntos fama ſanctitâtis ac miráculis illúſtrem Gregórius Décimus quintus in Sanctôrum númerum rétulit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ego ſum vitis vera, & Pater meus agrícola eſt. Et réliqua.

Homilîa Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 7. *Reg. Epiſt.* 32.

PEr ſemetípſam véritas dicit: Pater meus agrícola eſt, & omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollet eum: omnem verò qui fert fructum, purgâbit eum ut fructum plus áfferat. Palmes enim infructuôſus tóllitur, quià peccátor fúnditùs eradicâtur. Palmes verò fructuôſus purgári dícitur, quià per diſciplínam recíditur ut ad uberiôrem grátiam perducátur. Sic enim ſpicârum grana tríbu-

bulis attrîta, aríſtis & páleis nudántur: ſic olivæ prælo preſſæ in ólei pinguédinem défluunt: ſic botri vineârum preſsi cálcibus in vinum liquéſcunt.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Ex eodem Tract. in ſeptem Pſalm. Pœnitentiales ad 6. Pſalmum.

Lectio viii.

QUi manet in verbo, non fraudâtur à regno. Alitèr namquè fructum fácere non póſſumus, niſi in eo maneâmus. Ideóque ait: Manête in me, & ego in vobis. Ubì enim manéndum niſi in ipſo? Deficient domus, pálatia córruent, deſtruéntur civitâtes, ab imis ſédibus turres evelléntur; verbum áutèm Dómini manet in ætérnum. Maneâmus ergò in eo, qui manet in ætérnum.

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti. 76.

Lectio ix.

NOn ſequâmur vanitâtem, deſeréntes veritâtem: nec contriſtèmur ſicùt céteri, qui ſpem non habent; ſed ſuſtineâmus eum. Et ſi moram fécerit, expectêmus; ne contíngat nobis quod per Prophêtam dícitur: Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam. Quicúmque mundánæ adverſitâtis fractus moléſtiis, diabólicæ tentatiònis infeſtatiône dejéctus, à ſpe cœléſtium promiſsiônum decíderit; ſuſtinéntiæ, quàm priùs habúerat, mercêdem amíttet. Qui verò ſuſtinêbit, magnam reportâbit remuneratiônem.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Omnes Añæ de Communi Conf. non Pontif. 87.

Capitul. Ecce agrícola, *ut ſuprà.*

Ad Benedictus Aña. Exiit qui ſéminat ſeminâre ſemen ſuum: & áliud cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum, allelúja, allelúja.

Oratio. Da nobis quæſúmus, *ut ſuprà.*

Ad Tertiam Aña. Euge ſerve bone.

Capitul. Ecce agrícola, *ut ſuprà.*

Ad Sextam Aña. Fidêlis ſervus.

Capitulum. Jac. c. 5. 11.

ECce beatificâmus eos qui ſuſtinuérunt. Sufferéntiam Job audíſtis, & finem Dómini vidíſtis; quóniàm miſéricors Dóminus eſt & miſerâtor.

Ad Nonam Aña. Serve bone.

Capitulum. Jac. 5. d. 16.

MUltum enìm valet deprecátio juſti aſsídua. Elías homo erat símilis nobis paſsíbilis: & oratiône orâvit ut non plúeret ſupèr terram, & non pluit annos tres & menſes ſex. Et rursùm orâvit; & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat Aña. Ecce homo agrícola iſte fuit; quóniàm Adam exémplum ejus ab adoleſcéntia ſua, ad ſerviéndum Deo vivénti, allelúja.

Oratio. Da nobis, quæſumus, *ut ſuprà.*

Eodem die xv. Maji.

In feſto Sancti Indaletii Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Transfertur in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Paſch. prætèrea, quæ hìc aſsignantur.

Oratio.

DEus qui nobis, ad primítias fidei propagándas, beàtum Indalétium Mártyrem tuum atque Pontíficem tribúere dignâtus es: da quæſumus; ut quem feſtívo venerâmur obſéquio, ejus intercedéntibus méritis ætérna gáudia conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

INdalétius, cujus illúſtre nomen váriis Eccléſiæ

faſtis reperítur inſcríptum, unus fuit è ſeptem præcípuis Sancti Jacóbi Apóſtoli diſcípulis, qui à Beáto Petro Epíſcopi póſtmodùm ordináti, & in Hiſpániam ad ſeminándum Dei verbum diré&ti, primas ibídèm Epiſcopáles Sedes fundavérunt. Is ergò unà cum ſóciis Torquáto, Cteſiphónte, Secúndo, Cæcílio, Heſychio, & Euphráſio laborioſíſsimum onus convertêndi ad fidem gentes, véterum errôrum alióqui tenacíſsimas, álacri gaudentíque ánimo ſuſcépit: quas illi fidéntèr ſperábant à jugo diáboli divína virtûte ſolvéndas, quantùm validiùs Ethnicæ ſuperſtitiônis néxibus ligabántur. Inclyti ergò Chriſti Athlêtæ, cùm pòſt magna & árdua itínera Accim ſuperiôris Bœticæ Urbem perveníſſent, vires aliquántùm propè ipſam refectúri quieſcébant; quo nimìrum die Paganôrum multitúdo illis, qui putántur dii & non ſunt, ſacrílegum ſolémni pompa feſtum celebrábat. Cùm autèm áliquos ex diſcípulis ad eméndos cibos in Urbem miſíſſent, bárbara gens diabólico furôre acta írruit in Servos Dei, quos fugæ ſe committéntes uſquè ad amnem non longè fluéntem perſecûta eſt.

℞. iv. Lux perpétua lucêbit. 52.

Lectio v.

Pons ſupèr flumen erat miræ magnitúdinis ac tantæ firmitâtis, ut nulli ævo cesûrus viderêtur; quem cùm ſancti Antíſtites eſſent ingréſsi, numerôſa perſecutôrum turba ſævum in ipſos ímpetum fáciens aſcendébat. Sed ecce repénte divínæ virtûtis auxílium! ſtatim enim ac ſancti Viri tranſiérunt, ingens illa & elâta moles cum furéntium hóminum multitúdine, horríbili ſtrépitu in profluéntem córruit. Céteri verò tanti miráculi evidéntia térriti in ſe ipſos revérti cœpérunt; ac furôre in reveréntiam convérſo, ad Servos Dei accurréntes, ut apud ipſos ma-

manérent, invitábant; quo in offício pietâtis céteris præfúlſit matróna de órdine Senatório Lupária nómine, quæ inſpiránte Deo ſacros Antíſtites benígnè excépit, ab ipsíſque fide inſtrúcta & baptizâta ædículam pro ſacris Chriſtianôrum extrûxit; atque copióſam ſégetem indè in hórrea Dómini invehéntes, Torquatúmque ibì primum loci Epíſcopum relinquéntes, céteri ad opus Apoſtólici miniſtérii álibì exercéndum progréſsi ſunt.

℟. v. In ſervis ſuis, allelúja. 52.

Lectio vi.

INdalétius áutèm Urcum finítimam & olim magnitúdine célebrem Civitâtem erudiéndam ſuſcépit, ibìque Sedem figens, innúmeros fílios vitæ ſanctitâte & verbi virtûte Chriſto per Evangélium génuit. Ex quo mirè per totam regiônem Relígio Chriſtiána, ejéctis géntium idólis, propagáta eſt. Ipſe áutèm multis conféctus ærúmnis, ac imménſis ſuperâtis labóribus pro confeſsiône Chriſti & fídei Chriſtiánæ propagatiône, méritis plenus ac miraculôrum glória illúſtris obdormîvit in Dómino. Corpus ejus ibídem à Chriſtiánis religiosíſsimè ſepúltum, pòſt generálem Hiſpániæ devaſtatiônem ad Monaſtérium Sancti Joánnis Baptíſtæ (quod à Pina vocant) in Aragóniæ Regno divína providéntia translátum, & honorificentíſsimè tumulátum fuit. Sedes áutèm, nova propè Urcum extrúcta Urbe quam modò Almeríam vocant, Catholicôrum Regum pietâte reſtitûta eſt; ac Indalétium, ut primum ejus Fundatôrem, ac præcípuum Urbis & Diœcésis Patrónum ſumma omnes devotiône venerántur. Ad cujus augméntum Clemens Duodécimus Póntifex Máximus, ut Acta ejúſmodi in ejus feſto legeréntur, benígnè indúlſit.

℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini Epiſco-

ſcopi in Evangelium: Ego ſum vitis vera, & Pater meus, *de Communi unius Mart. temp. Paſch.* 53.

Si celebretur extrà temp. Paſch. omnia dicunt. de Communi unius Mart. prætèr ſuprà poſita.

Eodem die xv. Maji.

In feſto Sancti Euphraſii Epiſcopi & Martyris, Diœceſis Giennenſis Patroni.

Dupex min.

Transfertur in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi Mart. temp. Paſch.

Oratio.

INfirmitâtem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quià pondus próptiæ actiônis gravat, beáti Euphráſii Mártyris tui atque Pontíficis intercéſsio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Scripturis Sancti Gregorii VII. & ex S. Eulogio in Apologetico Mart.

Lectio iv.

EUphráſius Apoſtolôrum diſcípulus cum Torquáto, Cteſiphónte, Secúndo, Indalétio, Cæcílio, & Heſychio, Romæ à Sanctíſsimis Petro & Paulo Epíſcopus ordinàtus, in Hiſpánias ad prædicándum verbum Dei unà cum illis ab iiſdem Apóſtolis diréctus eſt. Hic ergò & ſócii, cùm váriis Urbibus deſtrúcta Idololatría Chriſtianitâtem fundáſſent, & Religiônem plantáſſent, órdinem & offícium in divínis cúltibus oſtendíſſent, & ſánguine ſuo Ecclésias dedicáſſent, ea in Província divérſis in locis quievêrunt; è quibus Euphráſius Illitúrgi Martyrii palmam conſecútus eſſe dícitur. Ejus corpus piè recónditum eſt in loco, ubi Basílica ejus nómine (Siſebúti Hiſpaniârum Regis témpore) extrúcta eſt: cujus Basílicæ, cùm Sarracénis Hiſpánias occupántibus nulla remanſiſſent

ſent veſtígia ; Dei tandèm voluntàte factum eſt, ut recèns anno Dómini milléſimo quingentéſimo ſeptuagéſimo tértio éxtrui cœpta ſit. In quam anno milléſimo quingentéſimo nonagéſimo ſéptimo, menſe Majo, Beáti córporis pars, è Parochiáli Eccléſia Oppidi cui Valdemáo nomen translâta, reſtitûta eſt; ubi religiôſa veneratiône, ſummáque celebritâte, & máximo populôrum concúrſu cólitur.

℟. iv. Lux perpétua lucêbit. 52.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

In Orat. de Sancto Ignatio antè med. tom. 5.

Lectio v.

TEmpus animadvértite, fratres, quo dignitâtem hanc Beâtus Euphráſius eſt aſſecûtus. Neque enim éadem eſt nùnc, quæ tùnc erat, Eccléſiam gubernándi condítio. Non æquális eſt labor, viam tritam & planè parâtam pòſt multos íngredi viatóres, atque eam quæ nùnc primò ſecánda eſt, quæque prærúpta & ſaxòſa feriſque plena, nec ullum adhuc viatôrem admíſit. Hoc quidèm témpore, per grátiam Dei, nullum Epíſcopis perículum ímminet ; ſed pax úndiquè profúnda, & tranquillitâte cuncti perfrúimur, cùm pietâtis verbum orbis terrârum términos occupárit, & qui regna atque impérium óbtinent, eâmdem quam nos fidem ſtudióſè colant atque obſérvent : tùnc autèm nihil erat hujúſmodi ; ſed quocúmque quis óculos vérteret, ubíque præcipítia, bárathra, & bella, & pugnæ, & perícula : Imperatóres, & Reges, & Pópuli, & Civitâtes, & gentes, & doméſtici, & aliéni credéntibus insídias tendébant.

℟. v. In ſervis ſuis, allelúja. 52.

Lectio vi.

NEque verò id ſolùm erat grave: ſed étiam quòd credéntium pleríque (útpotè tùnc primùm nova dógmata deguſtántes) ma-

magna egébant ſolicitúdine, & erant imbecilliôres, & ſæpè ſupplantabántur; quod quidèm non minùs affligébat Doctôres, quàm extérna bella. Quin étiàm multò magis. Extérnæ enìm pugnæ atquè insídiæ, proptèr repóſitæ mercêdis ſpem, voluptâtem étiàm áliquam afferébant. Idcircò, & Apóſtoli gaudéntes à conſpéctu concílii diſcedébant, quòd vérbera pertulíſſent. Itaquè Paulus étiàm clamat, Gáudeo (inquiens) in infirmitátibus meis; & ſempèr in tribulatiónibus gloriâtur.

℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Evangel. Ego ſum vitis vera, *de eodem Comm. Mart. temp. Paſch.* 53.

Si celebr. extrà temp. Paſch. omnia dicunt. de Comm. unius Mart. prætèr ſuprà poſita.

Die xvi. Maji.

In feſto Sancti Joannis Nepomuceni Martyr.

Semiduplex.

Omnia de Commun. unius Martyris temp. Paſch. prætèr ea, quæ hìc habentur.

Oratio.

DEus qui ob invíctum beáti Joánnis ſacramentále ſiléntium nova Ecclésiam tuam Martyrii corôna decoráſti: da nobis ejus intercesſiône & exémplo línguam cautè cuſtodîre, ac ómnia pótiùs mala, quàm ánimæ detriméntum in hoc ſæculo tolerâre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Nepomúci Bohémiæ Oppido, undè Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætâte provéctis, non ſine futúræ ſanctitâtis præſágio, flammis ſuprà naſcéntis domum mirabílitèr collucéntibus, ortus eſt. Cùm infans in gravem morbum incidíſſet, Beátæ Vírginis ope cui natum paréntes referébant ac-

accéptum, è vitæ perículo evâſit incólumis. Egrégia índole, piáque inſtitutiòne cœléſtibus indíciis obſequénte, intèr ſanctas religioſáſque exercitatiônes puerítiam egit: nam Eccléſiam frequéntèr adìre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus miniſtrâre in delíciis habêbat. Zatécii polítióribus lítteris ad humanitâtem informâtus, Pragæ verò gravióribus diſciplínis excúltus, Philoſophíæ, Theologíæ, Sacrorúmque Cánonum Magiſtérium & láuream eméruit. Sacerdótio initiâtus, atquè à ſciéntia Sanctôrum ad lucra animàrum ritè comparâtus, miniſtério verbi Dei ſe pénitùs addíxit. Cùm ígitùr in vítiis extirpándis, & revocándis in viam ſalûtis errántibus, eloquéntia & pietâte úberes éderet fructus, intèr Canónicos Metropolitánæ Eccléſiæ Pragénſis cooptâtus, mòx ſibi demandátam Evangélii coràm Rege Wenceſláo IV. prædicándi provínciam ſuſcêpit, eo ſuccéſſu, ut Joánnis ſuaſu multa Rex fáceret, magnóque in honôre ejus virtûtes habêret. Conſpícuas tamèn quas ille óbtulit dignitâtes, Dei Servus, ne à divíni verbi præcónio avocarêtur, conſtantíſsimè recusâvit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 42.

Tem. Paſch. ℟. iv. Lux perpétua. 52.

Lectio v.

Regiis illum eleëmóſynis in páuperes erogándis præféctum Joánna Regína conſciéntiæ ſibi moderatôrem adſcívit. Cùm autèm Wenceſláus ab offício inſtitutóque deceſsíſſet, atquè in vítia præceps abriperêtur, piæ autèm cónjugis obteſtatiónes & mónita gravátè ferret; conténdere auſus eſt, ut in ſacramentáli judício Sacerdóti crédita Regínæ arcána ſibi à Joánne panderéntur. At Dei Miníſter blandítiis primùm, torméntis deíndè & cárceris ſqualôre tentátus, nefáriæ Regis cupiditâti fórtitèr óbſtitit. Furéntem tamèn Wenceſ-

lái

lái ánimum cùm ab execrándo propóſito nec humâna nec divîna jura deterrérent ; ſuprémum agônem , quem inſtâre ſibi Athlêta Chriſti nóverat, pópulo in conciône de impendéntibus étiàm Regni calamitátibus admónito non obſcúrè prænuntiâvit. Mòx Boleſláviam proféctus ad Beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem , cœléſte præſídium ad certándum bonum certámen effúſis précibus implorâvit. Indè véſperi revertentem in pervigílio Domínicæ Aſcenſiônis Rex è fenéſtra conſpicâtus arcéſsit ; cùmque veheméntiùs urgéret , & próximam in aquis ſi obluctári pérgeret ſubmerſiônem intentáret , Joánnes invícta conſtántia terróres mináſque refutâvit. Itaquè Regis império in Moldàvam flumen Pragam interfluens noctu dejéctus , illúſtrem martyrii corônam eſt conſecûtus.

℞. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Temp. Paſch. ℞. v. In ſervis ſuis. 52.

Lectio vi.

SAcrílegum fácinus clâm patrâtum , & Mártyris glóriam insígne prodígium divínitùs patefécit. Ubì enim exánime corpus ſecúndo flúmine vehi cœpit , ardéntes faces aquis ſupernatántes & diſcurréntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna poſtridiè manè corpus elátum Canónici deindè Regis iram níhil timéntes in Metropolitânam Eccléſiam ſolémni pompa intulérunt , & ſepultúræ mandárunt. Cùm autèm in dies invícti Sacerdótis memória miráculis , & máxima fidélium, eôrum præcípuè qui fama periclitántur , veneratiône créſceret ; pòſt annos demùm ámpliùs tercéntos, in jurídica recognitiône córporis quod ſub humo támdiù jacúerat , lingua ejus incorrúpta & vívida repérta eſt ; quæ ſexto pòſt anno Judícibus à Sede Apoſtólica delegátis exhíbita novo prodígio repéntè

tè

tè intúmuit, & ſubobſcúrum rubôrem in purpúreum commutâvit. His ítaquè aliíſque ſignis ritè probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona menſis Mártii anno ſalûtis milléſimo ſeptingentéſimo vigéſimo nono primum hunc ſacramentális ſigílli aſſertôrem, arcáni fidem ſánguine obſignántem, Sanctôrum Mártyrum catálogo adſcrípſit.

℟. vi. Stola jucunditât. 43.

Temp. Paſch. ℟. vi. Fíliæ Jerúſalem. 52.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *c.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nihil eſt opértum, quod non revelábitur; & occúltum, quod non ſciétur. Et réliqua.

Homilîa Sancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. *pòſt medium.*

DOminus diem Judícii oſténdit, quæ obſtrûſam voluntâtis noſtræ conſciéntiam prodet: & ea, quæ nunc occúlta exiſtimántur, luce cognitiônis públicæ déteget. Igitùr non minas, non consília, non poteſtâtes inſectántium monet eſſe metuéndas: quià dies judícii nulla hæc fuíſſe atque inánia revelâbit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in áure audîtis, prædicâte ſupèr tecta. Non légimus, Dóminum ſólitum fuíſſe nóctibus ſermocinári, & doctrînam in ténebris tradidíſſe: ſed quià omnis ſermo ejus carnálibus ténebræ ſunt, & verbum ejus infidélibus nox eſt.

℟. vii. Iſte eſt. 74.

Temp. Paſch. ℟. vii. Ego ſum vitis vera. 53.

Lectio viii.

ITaquè id quod à ſe dictum eſt, cum libertâte fidei & confeſsiônis vult eſſe loquéndum. Idcírcò quæ in ténebris dicta ſunt, prædicári juſsit in lúmine: ut quæ ſecréto áurium commiſſa ſunt; ſupèr tecta, id eſt, excélſo loquéntium præ-

præcónio audiántur. Conſtántèr enim Dei ingeréndа cognítio eſt, & profúndum doctrînæ Evangélicæ ſecrétum in lúmine prædicatiônis Apoſtólicæ revelándum: non timèntes eos, quibus cùm ſit licéntia in córpora, tamèn in ánimum jus nullum eſt; ſed timéntes pótiùs Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis ſit potéſtas.

℞. viii. Sint lumbi. 76.

Temp. Paſch. ℞. viii. Cándidi facti ſunt. 53.

Lectio ix.

Nolíte timêre eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitùr córporum noſtrôrum caſus eſt pertimeſcéndus; nequè ullus interiméndæ carnis admitténdus eſt dolor, quandò pro natúræ ſuæ atquè oríginis conditiône reſolúta in ſubſtántiam ſpirituális ánimæ refundátur. Et quià doctrînis tálibus confirmâtos opórtet líberam confiténdi Dei habére conſtántiam; étiàm conditiônem qua tenerêmur adjêcit, negatûrum ſe eum Patri in cœlis, qui ſe homínibus in terra negáſſet; eum porrò qui confeſſus coràm homínibus ſe fuiſſet, à ſe in cœlis confiténdum; qualéſque nos nóminis ſui teſtes homínibus fuiſsêmus, tali nos apud Deum Patrem teſtimónio ejus usûros.

Te Deum laudàmus. 11.

Si transfertur extrà temp. Paſch. omnia dicunt. de Communi unius Mart. præter ſuprà poſita.

Eodem die xvi. Maji.

In feſto S. Ubaldi Epiſcopi & Confeſſoris.

Semiduplex.

Transfertur in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ hìc habentur propria.

Oratio.

Auxílium tuum nobis Dómine, quæſumus, placâtus impénde, & interceſsiône Beáti Ubáldi Confeſsôris tui atquè Pontíficis, contrà omnes diabo-

li nequítias déxteram ſupèr nos tuæ propitiatiônis exténde. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

UBáldus Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, à primis annis pietâte & lítteris egrégiè eſt inſtitûtus. Jàmque adoléſcens, ut uxòrem dúceret ſæpè tentâtus, numquàm tamèn à propóſito ſervándæ virginitâtis recéſſit. Sacérdos effectus patrimónium ſuum paupéribus & Eccléſsiis diſtríbuit; & Canonicôrum Regulárium Ordinis Sancti Auguſtíni inſtitûtum ſuſcípiens, illud in pátriam tránſtulit, atquè in eo aliquándiù ſanctíſsimè vixit. Cujus ſanctitâtis opiniône evulgâta, ab Honório Secúndo Summo Pontífice Eccléſiæ Eugubínæ invítus præficitur, & Epiſcopális conſecratiônis múnere decorâtur.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

AD ſuam ítaquè revértens Eccléſiam, cùm de conſuéta vivéndi ratiône nihil ádmodùm immutáſſet; in omni tamèn virtûtum génere eò magis eminêre cœpit, quò efficáciùs aliôrum étiàm ſalûtem verbo & exémplo procurâret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, veſtítu moderáto, léctulo áſpero & paupérrimo crucis mortificatiònem júgitèr in ſuo córpore circumferêbat, dùm inexplébili oratiònis ſtúdio ſpíritum quotídiè recreâret. Hinc admirábilem illam manſuetúdinem eſt adéptus, qua gravíſsimas injúrias & contumélias non modò æquanimitèr tulit, verumétiàm mirífico dilectiònis afféctu perſecutôres ſuos omni benignitâtis teſtimónio complectebâtur.

℟. v. Póſui adjutór. 74.

Lectio vi.

BIénnio antè quàm ex hac vita migrâret, cùm diútinis afflictarêtur infirmitátibus, intèr acerbíſ-

biſsimos córporis cruciâtus, velùt áurum in fornâce purgátum, Deo grátias indeſinéntèr agêbat. Adveniénte autèm ſacro Pentecóſtes die, cùm multis annis Eccléſiam ſibi commíſſam ſumma cum laude gubernáſſet, ſanctis opéribus ac miráculis clarus quiêvit in pace. Quem Cæleſtínus Papa Tértius in Sanctòrum númerum rétulit. Ejus virtus præcípuè in effugándis ſpirítibus immúndis elúcet. Corpus verò per tot ſæcula incorrúptum magna fidélium veneratiône in pátria cólitur, quam non ſemèl à præſénti diſcrímine liberâvit.

℟. vi. Iſte eſt, qui. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium : Homo perégrè proficíſcens, *de Comm. Conf. Pontif.* 74.

Die xxiii. Maji.

In feſto Apparitionis S. Jacobi Apoſtoli, & Hiſpaniarum Patroni,

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Accéſsit ad Jeſum mater filiôrum Zebedæi, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudàte Dóminum omnes Gentes. 3.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b.*

FRatres: Puto quòd Deus nos Apóſtolos novíſsimos oſténdit, tamquàm morti deſtinátos: quià ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

DEfénſor alme Hiſpániæ,
Jacóbe, vindex hóſtium,
Tonítrui quem filium
Dei vocâvit Fílius.

Huc cœli ab altis ſédibus
Convérte dexter lúmina,
Audíque læti débitas
Grates tibi quas ſólvimus.

Grates refert Hiſpánia,
Felix tuo quæ nómine
Ductúque perſtat líbera,
Vitátque Gentis dédecus.

Tu, cùm jacéret bárbaris

Ce-

Cedens & impar hóſtibus,
Præſens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.
Tu, bella cùm nos cíngerent,
Es viſus ipſo in prælio,
Equóque & enſe acérrimus
Mauros furéntes ſtérnere.
Per te redémptæ Vírgines
Laudis repéndunt cántica,
Noſque à tribúto líberi
Hymni tribútum péndimus.
Deo Patri ſit glória,
Et Fílio qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
Nunc & per omne ſæculum. Amen.

℣. Conſtítues eos príncipes ſupèr omnem terram, allelúja.

℞. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúja.

Ad Magnificat Aña. Viſitávit nos per ſanctum ſuum Apóſtolum, & fecit ſalûtem de inimícis noſtris Dóminus Deus noſter, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Hiſpaniârum Gentem beáto Jacôbo Apóſtolo tuo protegéndam miſericórditèr tribuíſti, & per eum ab imminénti exítio mirabílitèr liberáſti: concêde quæſumus; ut eôdem protegénte, pace perfruámur ætérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Chriſtum Regem triumphántem in terris * Venîte adorêmus, allelúja.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus.

JAcôbum célebret fortis Ibéria,
Jacôbum méritis tollat honóribus;
Per quem, barbárici néſcia fœderis,
Victrix ímperat hóſtibus.
Vectígal trúcibus péndere flébile
Urgétur dóminis imperióſiùs;
Centenáſque lupis ſpontè rapacíbus
Lectas ſíſtere Vírgines.
Aversâta nefas, arma ferócior
Poſcit: mox Arabem, fida Ramírio,

It contrà ; número ſed nimis ímpari
Virtus cédere cógitur.
Quid ſperâre datur? Prómicat æthere
Proles horrífici clara tonítrui;
Lunatáſque ácies, ágmina bárbara
Sacro lúmine díſjicit.
Ardens in médios fertur acínaces,
Inſtátque attónitis ; úndiquè pávidos
Maurôrum cúneos rumpit, & íntegra
Victor próterit ágmina.
Eſto exercítuum non ſuperábili
Ductóri ac Dómino jugis honor Patri,
Cum Prole Unígena, álmoque Pneumate,
Per labéntia ſæcula. Amen.

Añæ, & ℣℣. ut in Commun. Mart. temp. Paſch. pag. 51. Pſalm. ut in feſt. S. Jacob. 25. Jul.

IN I. NOCTURNO.

De libro ſecúndo Machabæôrum.

Lectio i. *Cap.* 11.

LYſias Procurâtor Regis, & propínquus, ac negotiôrum præpóſitus, grávitèr ferens de his quæ accíderant, congregâtis octogínta míllibus & equitâtu univérſo veniêbat advérsùs Judæos, exíſtimans ſe civitâtem quidèm captam Géntibus habitáculum factúrum, templum verò in pecúniæ quæſtum (ſicùt cétera delúbra Géntium) habitúrum, & per ſíngulos annos venále ſacerdótium : nuſquàm recógitans Dei poteſtâtem, ſed mente effrenâtus, in multitúdine péditum, & in míllibus équitum, & in octogínta elephántis confidêbat. Ingréſſus autèm Judæam, & apprópians Bethſúræ, quæ erat in angúſto loco ab Jeroſólyma intervállo quinque ſtadiôrum, illud præſídium expugnâbat.

℟. i. Procédens Jeſus juxtà mare Galilææ vidit duos fratres, Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus in navi : * Et vocâvit eos : qui ſtatìm relíctis rétibus & patre, ſecúti ſunt Dóminum, allelúja.

℣. Erant Jacôbus, & Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eôrum, reficiéntes rétia ſua. Et vocâvit.

Lectio ii.

UT autèm Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia, cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba ſimùl, ut bonum Angelum mítteret ad ſalûtem Iſraël. Et ipſe primus Machabæus, ſumptis armis, céteros adhortâtus eſt ſimùl ſecum perículum ſubîre, & ferre auxílium frátribus ſuis. Cùmque páritèr prompto ánimo procéderent, Jeroſólymis appáruit præcédens eos eques in veſte cándida, armis áureis haſtam vibrans. Tùnc omnes ſimùl benedixérunt miſericórdem Dóminum, & convaluérunt ánimis: non ſolùm hómines, ſed & beſtias ferociſsimas, & muros férreos paráti penetrâre.

℞. ii. Vocâvit ad ſe Dóminus Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem Jacóbi, & fecit ut eſſent ſecum intèr duódecim, & ut mítteret eos prædicâre. * Et impóſuit eis nómina Boanérges, quod eſt, filii tonítrui, allelúja.

℣. In omnem terram exîvit ſonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Et impóſuit.

Lectio iii.

IBant ígitùr prompti, de cœlo habéntes adjutôrem & miſerántem ſupèr eos Dóminum. Leónum autèm more ímpetu irrúentes in hoſtes, proſtravérunt ex eis úndecim míllia péditum & équitum mille ſexcéntos, univérſos autèm in fugam vertérunt; plures autèm ex eis vulneráti nudi eváſerunt. Sed & ipſe Lyſias túrpitèr fúgiens eváſit. Et quià non inſensâtus erat, ſecum ipſe réputans factam ergà ſe diminutiônem, & intélligens invíctos eſſe Hebræos omnipoténtis Dei auxílio inniténtes; miſit ad eos, promiſitque ſe conſenſúrum ómnibus quæ juſta ſunt, & Regem compulſúrum amí-

mícum fieri. Annuit autèm Machabæus précibus Lyſiæ, in ómnibus utilitâti cónſulens.

℟. iii. Cùm veníſſet Jeſus in domum Príncipis Sinagógæ, * Non permíſit intrâre ſecum quemquam, niſi Petrum, & Jacòbum, & Joánnem, & patrem, & matrem puellæ, allelúja.

℣. Et dixit: Nolîte flere: non eſt mórtua puella, ſed dormit. Non permíſit. Glória Patri. Non permíſit.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

INtèr innúmera, eaque máxima beneficia, quæ beáto Jacóbo Apóſtolo ac Tutelári ſuo munificentíſſimo accépta refert Hiſpánia, illud in primis memorándum, & ætérna grati ánimi ſignificatiône recoléndum eſt, quod ad Clavígium Rivógiæ montem olìm obtínuit. Cùm enìm Saracéni, Hiſpániæ latíſſimè dominántes, centum núbiles puellas à Chriſtiânis exígere conſuevíſſent, eaſque Abderramánus potentíſſimus ipsòrum Rex tribúti nómine repræſentári ſibi minácì legatiône flagitáret; Ramírus, qui Legiònis Regnum nupèr adiérat, ad effróntem Mauri poſtulántis audáciam totus inhórruit: certúſque extréma quæque experíri pótiùs, quàm tantum Chriſtiánæ Fídei probrum, tantam nómini Hiſpáno labem aſpérgere, aut pati, ut Chriſtiánæ vírgines Mauris, id eſt, margarítæ porcis, innocéntes agnæ vorácibus lupis traderéntur; ex tota ditiône, quotquot erant armis idónei, ad ſigna vocâvit; coactóque exércitu, quem Præſules, Sacerdótes, aliíque Viri ſacri, ut in commúni diſcrímine, ſpontè ſequebántur, in Mauròrum fines ultrò animóſus irrúpit. Abderramánus contrà, poténtia túmidus, repúlſa ferox, & Ramíri provocatiône ferócior, auctis novo deléctu veteránis copiis, Africa étiàm in auxílium evocâta, ímpigrè Chriſtiánis occúrrit.

℟. iv. Aſſúmpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélſum ſeórsùm: * Et transfigurâtus eſt antè eos, allelúja.

℣. Et ecce apparuérunt illis Moyſes & Elías cum eo loquéntes. Et transfigurâtus.

Lectio v.

AD Alvéldam Rivôgiæ óppidum, collátis ſignis, totis utrímquè víribus & tanta contentiône depugnátum eſt, ut atrox cruéntaque dimicátio diem extráxerit, ancípiti ſempèr & pendénte victória; donèc ea ſub noctem in Mauros jàm inclinánte, Ramírus fatigâtas & promptiſsimôrum nece imminútas cópias in próximum collem, cui Clavígio nomen eſt, opportúnè ſubdúxit. Loco pro témpore muníto, & vulnerâtis cura adhíbita, in ſuprêma rerum deſperatiône luctúque, omnes (ut fit) in vota & preces effúſi. Regem mœrôre conféctum, & de ſuôrum ſalúte ſollícitum anxiúmque ſomnus oppréſsit. Dormiénti objécta eſt ſpécies viri augúſtior quàm pro humáno hábitu; & ſciſcitánti quiſnam eſſet? Sum (inquit) Jacôbus Apóſtolus, cui à Dómino Hiſpániæ tutéla commíſſa eſt. Ne time: manè ádero, & me duce, de circumfúſa Saracenôrum multitúdine illúſtrem victóriam reportâbis. Rex ad has voces evígilans & núntio lætus Præſules, Magnátes, Duces ad ſe vocat, & de re tota edóctos ac cœléſtibus promíſsis animâtos, mílitum étiàm ánimos erígere, manípulos ordinâre, aciémque inſtrúere jubet.

℟. v. Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibo? aut baptíſmo, quo ego baptízor, baptizâri? dixit Jeſus Jacôbo & Joánni fíliis Zebedæi. * At illi dixérunt ei: Póſſumus, allelúja.

℣. Cálicem quidèm, quem ego bibo, bibétis: & baptíſmo, quo ego baptí-

zor, baptizabímini. At illi.

Lectio vi.

TUm, ſigno dato, Hiſpáni è vértice montis velùt impávidi leónes aut urſi præcípites ruunt irruúntque in Mauros, mira alacritâte magníſque vócibus ſanctum Jacôbum ingemináñtes. Apóſtolus (uti erat pollícitus) equo ínſidens candidíſsimo, níveum vexíllum præferens, gladióque fulmíneo minax, Hiſpános ſuos anteîre atquè in hoſtem dúcere viſus eſt, equóque & enſe acérrimus Mauros furéntes ſtérnere ac proculcâre; ponè ſequéntibus Hiſpánis, & per attónitas jàm phalánges terrôrem & ſtragem latè ſpargéntibus. Déniquè afflíctæ ac lácera illæ Hiſpanôrum relíquiæ, cæſis ſeptuagínta circitèr Saracenôrum míllibus, réliquis profligâtis, jugo Máuricæ ſervitûtis excúſſo & turpíſsimo vectigáli prorsùs abólito, de hoſte ſuperbíſsimo & paulò antè victóre glorióſè páritèr ac miraculóſè triumphárunt. Rex, Præſules, Magnátes, Duces, victórque exércitus, ſecúndùm grátias Deo actas, univérſam Hiſpániam beáto Jacôbo vectigálem fecére certæ menſúræ fruménti viníque, pro síngulis terræ júgeris, primitiârum more ex voto pendéndæ. De quo extat luculéntum Ramíri Regis Diplóma aliòrum étiàm Regum Diplómatis inſértum confirmatúmque, Romanôrum Pontíficum Decrétis roborátum, & perpétua ad hodiérnam diem obſervántia ratum ac firmum. Porrò victóriam ádeò mirábilem & Hiſpániæ ſalutárem, Deo ac beáto Jacôbo Patróno ſuo adſcribéndam, Hiſpánia ipſa anniverſária gratitúdine ac celebritâte profitêtur.

℟. vi. Aſſúmpſit Jeſus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem ſecum, & cœpit pavêre & tædêre: * Et ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſquè ad mortem, allelúja.

℣.

℣. Suſtinête hìc, & vigilâte mecum. Et ait illis. Glória Patri. Et ait illis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

IN illo témpore: Accéſſit ad Jeſum mater filiòrum Zebedæi cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilìa Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Pòſt initium.

CRedéndum eſt, quòd illa máximè cauſa vel muliêbrem matris afféctum, vel carnáles adhùc diſcipulôrum ánimos ad hæc poſtulánda concitáverit, quià meminíſſent ſermônis Dómini cùm ait, Cùm ſéderit fílius hóminis in ſede majeſtàtis ſuæ, ſedébitis & vos ſupèr ſedes duódecim; noſſéntque ſe intèr diſcípulos ſpeciáliùs à Dómino díligi, ſe ſpeciáliùs cum beáto Petro cónſcios ſæpè factos arcanôrum quæ ignorárent céteri: quod frequens ſancti Evangélii textus índicat.

℟. vii. Miſit Herôdes Rex manus, ut afflígeret quoſdam de Eccléſia. * Occídit autèm Jacôbum fratrem Joánnis gládio, allel.

℣. Ecce ego mitto ad vos Prophêtas, & Sapiéntes, & Scribas; & ex illis occidêtis. Occídit.

Lectio viii.

HInc eſt enìm, quòd ipſis quoquè (quómodò Petro) novum ab illo nomen impónitur: ut ſicùt ille qui priùs Simon dicebâtur; per fortitúdinem ac ſtabilitâtem fídei impugnábilis vocábulum Petri méruit; ita & iſti Boanérges, hoc eſt, filii tonitrui vocaréntur: quià vidélicèt & vocem Patris ſupèr Dóminum in monte clarificâtum unà cum Petro audírent, & plura áliis diſcípulis myſteriôrum ſecrêta cognóſcerent.

℟. viii. Iſte eſt, qui antè álios Apóſtolos primus plantâvit Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cujus corpus in Gallæciam delâtum per totum orbem glória illuſtrâtur, allelúja.

℣. O ſidus, ò decus Hiſpániæ, Sancte Jacôbe Apóſtole, intercêde pro nobis ad Deum qui te elêgit. Cujus corpus. Glória Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

QUià verò iidem filii Zebedæi promptum gerēbant ánimum ad bibéndum cálicem Dómini, conſtat eos cum céteris Apóſtolis dignitâtem ſédium quam quærébant accepíſſe: non tamèn ea diſtinctiône qua petébant; ſed ambo priùs ad ſiníſtram ejus ad tempus, ambo nùnc ad déxteram ejus ſedêre perpétuò meruérunt. A ſiníſtris quippè Chriſti ſedébant, cùm regéndis in hac vita fidélium pópulis Apoſtólico jure præſidérent, illo nimîrum in regno de quo ipſe ait, Regnum Dei intrà vos eſt. Sedent à dextris nùnc in illa quæ mortem neſcit vita, júdices mundi cum illo; utrámque hanc ſedem illis ipſo Filio cum Patre paránte.

Te Deum laudâmus, 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Accéſsit ad Jeſum mater filiôrum Zebedæi cum filiis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis.* 12.

Aña. Dic ut ſédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad ſiníſtram in regno tuo, allelúja.

Aña. Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus, allelúja.

Aña. Cálicem quidèm meum bibétis: ſedêre autèm ad déxteram meam & ad ſiníſtram non eſt meum dare vobis, ſed quibus parâtum eſt à Patre meo, allelúja.

Aña. Quicúmque volúerit intèr vos major fieri, ſit veſter miníſter, allelúja.

Capitulum. Fratres: Puto, *ut ſuprà.* 284.

Hymnus. Defénſor alme Hiſpániæ, *ut ſuprà.* 284.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúja.

℟.

℟. Et facta ejus intellexérunt ; allelúja.

Ad Benedictus Aña. Mirábilem Sancti Jacôbi Apóſtoli hódie pſallêntes victóriam, máximo cum gáudio laudêmus nomen Dómini, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Hiſpaniârum Gentem beáto Jacôbo Apóſtolo tuo protegéndam miſericórditèr tribuíſti, & per eum ab imminénti exítio mirabilitèr liberáſti : concêde quæſumus ; ut eodem protegénte, pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum.

Ad Tertiam Aña. Dic ut ſédeant.

Capitulum. Fratres : Puto, *ut ſuprà.* 284.

℟. *brev.* Sancti & juſti in Dómino gaudête, * Allelúja, allelúja. Sancti.

℣. Vos elêgit Deus in hæreditátem ſibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, allelúja.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam Aña. Potéſtis bíbere cálicem.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *c.*

Nos ſtulti proptèr Chriſtum, vos autèm prudéntes in Chriſto : nos infírmi, vos autèm fortes: vos nóbiles, nos autèm ignóbiles.

℟. *brev.* Lux perpétua lucêbit ſanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua lucêbit.

℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia ſempitérna ſupèr capita eôrum, allelúja.

℟. Gáudium & exultatiônem obtinêbunt, allelúja.

Ad Nonam Aña. Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *d.*

Nam ſi decem míllia pædagogôrum habeâtis in Chriſto, ſed non multos Patres. Nam in Chriſto Jeſu per Evangélium ego vos génui.

℟. *brev.* Lætítia ſempitérna ſupèr cápita eôrum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.

℣. Gáudium & exultatiônem obtinêbunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiòſa in conſpéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors ſanctòrum ejus, allelúja.

Ad Veſperas Antiphonæ de Laudibus.

Pſalmi, ut in ſecundis Veſperis de Communi Apoſtolorum.

Capitulum, & Hymnus, ut in primis Veſperis.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus, allelúja.

℟. Nimis confortâtus eſt principâtus eôrum, allelúja.

Ad Magnificat Aña. O beâtum Apóſtolum, qui intèr prìmos eléctus, primus ómnium Apoſtolôrum Dómini Cálicem bíbere méruit! O gloriôſum Hiſpániæ Regnum tali pignore ac patrôno munítum, per quem fecit illi magna qui potens eſt, allelúja.

Oratio ut ſuprà.

Si occurrat hoc feſtum extrà tempus Paſchale celebrari, ſerventur Rubricæ Breviarii, & Miſſalis Romani.

Die xxiv. Maji.

In feſto S. Joannis Franciſci Regis Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter ea quæ ſequuntur.

In Hymno Iſte Conféſſor, *dicatur:* Méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui ad plúrimos pro ſalûte animârum perferéndos labóres beâtum Joánnem Francíſcum Confeſsôrem tuum mirábili charitâte & invícta patiéntia decoráſti: concêde propítius; ut ejus exémplis inſtrúcti, & interceſsiónibus adjúti ætérnæ vitæ prǽmia conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Francíſcus Regis nóbili génere natus in Oppídulo Narbonénſis Gálliæ, cui nomen Fonſ-

coopértus, exímiæ ſanctitâtis à téneris annis indícia præbuit. In eo jàm tùm eluxêre mira morum innocéntia, flagrans oratiônis ſtúdium, pudor & modéſtia ſingulâris. Societâtem Jeſu ingréſſus Tolóſæ anno ætâtis décimo nono, humilitâte, obediéntia, charitâte, ódio ſui, ceteríſque vitæ religióſæ virtútibus excélluit. Abſolútis ſtúdiis, totum ſe procurándæ animârum salúti pénitùs devôvit. Aſperos Vivarienſium, Velaunôrum, & Forénſium montes, & ingéntes Helviórum tractus glácie nivibúſque ferè perpétuis hórridos, eorúmque colónos inſcítia, ruſticitâte, barbárie intractábiles ſuſcépit excoléndos, eo ſuccéſſu, ut innumerábiles hómines, aut Calviniána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad Cathólicam fidem & ad Chriſtiánam pietâtem tradúxerit.

℞. iv. Honéſtum fecit. 42.

Lectio v.

CAmpéſtribus Miſsiónibus hybérno témpore perfúnctus, æſtívo revertebâtur Anícium, ibíque in noſocómiis & in carcéribus, in privátis ædibus, in cómpitis ac Templis omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus, ſublevâbat. Páuperum greges, corrogátis úndiquè ſubsídiis preſértìm cùm ſævîret fames, multiplicâto étiàm non ſemèl per miráculum frumênto, ſuſtentâbat: undè illi patris páuperum cognômen índitum fuit. In flagitiôſis homínibus, & pérditis præſértìm muliérculis è vitiôrum cœno educéndis, vix credíbile eſt quot probra ludibriáque pertúlerit erécto ſempèr & álacri vultu impertérritus, licèt gládiis júgulo ſæpè admôtis, álapis ori impáctis, & fúſtibus córpori. Graſſánte peſte, infírmos eo morbo laborántes ſédulo invíſens ardénti reficiêbat charitâte. Ergà álios blandus ac beneficus, in ſe ipſe ſæviêbat acérrimè, áſperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatiónibus, ſomnum brévi-

vitèr in nuda tábula aut humi carpens, ſempèr abſtémius, viliſsimóque ſempèr victitans cibo, & ádeò ténui, ut arcéndæ morti pótiùs quàm ſuſtentándæ vitæ ſufficeret.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

Divíno amôre ſic erat incénſus, ut illum unum ſpirâre, loqui, cogitâre viderêtur. Plures noctis horas oratiôni dabat, cœléſtibus áffluens delíciis, & extrà ſe ſæpè raptus. Rem divínam ea ánimi attentiône, eo vultus ardôre faciêbat, ut ſacrum quo effervefcêbat ignem étiàm in adſtántes diffúnderet. Miráculis aliiſque donis ſupernaturálibus mirè cláruit. Tandèm vocâtus ad præmia labôrum, in Viennénſis Diœcéſis Pago cui nomen eſt Lalovéſcus, corréptus lethâli morbo ex labóribus contrácto, cùm ſæviret hyems frigidíſsima, cœléſtibus recreâtus illuſtratiónibus, ad ætérna gáudia invitâtus, ſpíritum Creatóri réddidit anno milléſimo ſexcentéſimo quadragéſimo, die trigéſima prima Decémbris, vitæ ſuæ quadragéſimo quarto. Ejus ſepúlcrum incredíbili populòrum per aſpérrimos montes úndiquè confluéntium concúrſu, ob ſanctitâtis & miraculòrum famam, quæ máximè percrebeſcêbat, ſumma devotiône eſt frequentâtum. Quibus ómnibus permotus Clemens Undécimus, Póntifex Máximus, Joánnem Franciſcum Beatôrum faſtis ſolémni ritu adſcripſit vigéſima quarta Maji anno milléſimo ſeptingentéſimo décimo ſexto, ea die ejúſdem celebrándæ feſtivitâti aſsignâta.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Sint lumbi veſtri præcíncti, *de Communi Confeſſoris non Pontificis.* 86.

Die xxv. Maji.

In feſto S. Gregorii Septimi Papæ & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. prætèr ea, quæ hìc aſsignantur propria.

Oratio.

DEus in te ſperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confeſsòrem tuum atquè Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte conſtántiæ roboráſti: da nobis ejus exémplo & intercefsióne ómnia adverſántia fórtitèr ſuperâre. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRegórius Papa Séptimus, anteà Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, ſanctitâte, omníque virtûtum génere cùm primis nóbilis, miríficè univérſam Dei illuſtrâvit Ecclésiam. Cùm párvulus ad Fabri ligna edolántis pedes jàm litterârum ínſcius lúderet, ex rejéctis tamèn ſegméntis illa Davídici eleménta oráculi, dominábitur à mari uſquè ad mare, caſu formáſſe narrâtur, manum púeri ductánte Númine; quo ſignificarêtur ejus fore amplíſsimam in mundo authoritâtem. Romam deíndè proféctus, ſub protectiòne ſancti Petri educâtus eſt. Júvenis Ecclésiæ libertâtem à láicis oppréſſam, ac depravátos Eccleſiaſticôrum mores vehementiùs dolens, in Cluniacénſi Monaſtério (ubi ſub Régula ſancti Benedícti auſteriôris vitæ obſervántia eo témpore máximè vigêbat) Mónachi hábitum índuens, tanto pietâtis ardôre Divínæ Majeſtâti deſerviêbat, ut à ſanctis ejúſdem Cœnóbii pátribus Prior ſit eléctus. Sed divîna providéntia majôra de eo diſponénte in ſalûtem plurimôrum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primùm Monaſtérii ſancti Pauli extrà muros Urbis eléctus,

ac póſtmodùm Románæ Eccléſiæ Cardinâlis creâtus, ſub Summis Pontifícibus Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, & Alexándro Secúndo præcípuis munéribus & legatiónibus perfúnctus eſt, ſanctíſsimi & puríſsimi consílii vir à beáto Petro Damiáni nuncupâtus. A Victóre Papa Secúndo Legátus à látere in Gálliam miſſus, Lugdúni Epíſcopum Simoníaca labe inféctum ad ſui críminis confeſsiônem miráculo adégit. Berengárium in Concílio Turonénſi ad iterâtam hæreſis abjuratiônem cómpulit. Cadolái quoquè ſchiſma ſua virtûte compréſsit.

℞. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

MOrtuo Alexándro Secúndo, invîtus & mœrens unánimi ómnium conſénſu décimo Kaléndas Maji anno Chriſti milléſimo ſeptuagéſimo tértio Summus Póntifex eléctus, ſicùt Sol effúlſit in domo Dei: nàm potens ópere & ſermône, Eccleſiáſticæ diſciplinæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Eccléſiæ reſtituéndæ, extirpándis erróribus & corruptélis tanto ſtúdio incúbuit, ut ex Apoſtolôrum ætâte nullus Pontíficum fuiſſe tradâtur, qui majôres pro Eccléſia Dei labóres moleſtiáſque pertúlerit, aut qui pro ejus libertâte ácriùs pugnáverit. Aliquas Províncias à Simoníaca labe expurgâvit. Contrà Henríci Imperatôris ímpios conátus fortis per ómnia athlêta impávidus permánſit, ſeque pro muro dómui Iſraël pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malôrum prolápſum fidélium communiône regnóque privâvit, atque ſúbditos pópulos fide ei data liberâvit.

℞. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

DUm Miſsârum ſolémnia perágeret, viſa

eſt

eſt viris piis colúmba è cœlo delápſa húmero ejus dextro inſidens alis exténſis caput ejus velâre, quo ſignificâtum eſt, Spíritus ſancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipſum duci in Eccléſiæ regímine. Cùm ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obſidiône premerêtur, excitâtum ab hóſtibus incéndium ſigno crucis extínxit. De ejus manu tandèm à Robérto Guiſcárdo Duce Northmánno eréptus, Caſínum ſe cóntulit, atque indè Salérnum ad dedicándam Eccléſiam ſancti Matthæi Apóſtoli conténdit. Cùm aliquándò in ea civitâte ſermônem habuíſſet ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo ſe interitûrum præſcîvit. Poſtréma moriéntis Gregórii verba fuêre: Diléxi juſtítiam & odîvi iniquitâtem, proptéreà mórior in exílio. Innumerábilia ſunt quæ vel fórtitèr ſuſtínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis ſapiéntèr conſtítuit, vir verè Sanctus, críminum vindex, & acérrimus Eccléſiæ defénſor. Exáctis ítaquè in Pontificâtu annis duódecim migrâvit in cœlum anno ſalûtis milléſimo octogéſimo quinto, plúribus in vita & pòſt mortem miráculis clarus, ejúſque ſacrum corpus in Cathedráli Baſílica Salernitâna eſt honorificè cónditum.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Hilarii Epiſcopi in Evangelium: Vigiláte, quià neſcîtis, *de 2. loc. Comm. Conf. Pontif. nona Lect. & commemor. de Sancto Urbano Papa & Mart. ut in Breviario.*

Die xxvii. Maji.

In feſto S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, prætèr ea quæ hìc ſequuntur propria.

Oratio.

DEus virginitâtis amátor, qui beâtam Maríam

rîam Magdalénam vírginem tuo amôre ſuccénſam cœléſtibus donis decoráſti: da, ut quam feſtíva celebritâte venerâmur, puritâte & charitâte imitêmur. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MAría Magdaléna illuſtrióri Pazziôrum génere Florénti æ nata, ferè ab incunábulis iter perfectiônis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit: ſuſceptóque hábitu in Monaſtério ſanctæ Marîæ Angelôrum Ordinis Carmelitârum, ſe ómnium virtûtum exémplar exhíbuit. Adeò caſta fuit, ut quidquid puritâtem lædere poſſet, pénitùs ignoráverit. Quinquénnium (Deo jubénte) ſolo pane & aqua tranſégit; excéptis diêbus Domínicis, quibus cibis quadrageſimálibus veſcebátur. Corpus ſuum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditâte, atque omni pœnârum génere cruciàbat.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 96.

Lectio v.

TAnto igne divíni amôris æſtuâbat, ut ei feréndo impar, ingéſtâ aquâ pectus refrigerâre cogerétur. Extrà ſenſus frequéntèr rapta, diatúrnas & admirábiles éxtaſes paſſa eſt, in quibus & arcána cœléſtia penetrâvit, & exímiis à Deo grátiis illuſtrâta fuit. His autèm munîta longum certámen à princípibus tenebrârum ſuſtínuit, árida, deſolâta, ab ómnibus derelícta, variiſque tentatiónibus vexâta; Deo ſic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ ac profundíſsimæ humilitâtis exémplar præbêret.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

CHaritáte ergà próximum ſinguláritèr enítuit: nàm ſæpè noctes ducêbat inſómnes, vel obeúndis Sorôrum miniſtériis, vel inſerviéndo infirmis oc-

cu-

cupâta, quarum aliquándò úlcera lambens ſanâvit. Infidélium & peccatôrum perditiônem amárè deflens, ſe ad quælibet pro illôrum ſalûte torménta parâtam offerêbat. Multis antè óbitum annis, univérſis cœli delíciis (quibus copiósè affluébat) heróica virtûte renúntians, illud frequéntèr in ore habêbat: Pati, non mori. Tandèm, longa & gravíſsima infirmitâte exháuſta transîvit ad Sponſum die vigéſima quinta Maji anno milléſimo ſexcentéſimo ſéptimo, expléto anno quadragéſimo primo ætâtis ſuæ. Eam multis in vita & pòſt mortem miráculis claram Clemens Nonus ſanctârum Vírginum número adſcríſit; cujus corpus in præſéntem diem incorrúptum conſervâtur.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum.* 97.

Die xxx. Maji.

In feſto S. Ferdinandi Tertii Caſtellæ & Legionis Regis, Confeſſoris.

Duplex 1. *claſſ. cum Octava. Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea quæ hic habentur.*

Oratio.

DEus, qui beáto Confeſsôri tuo Ferdinándo præliári prælia tua & fidei inimícos ſuperâre dedíſti: concêde; ut ejus nos intercesſiône muníti, ab hóſtibus mentis & córporis liberêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Communi: Juſtus ſi morte. 83.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FErdinándus Tértius Caſtéllæ & Legiônis Rex, cui Sancti cognoméntum jàm indè à quátuor ſæculis Eccleſiaſticôrum & ſæculárium conſénſus dedére, tantum prudéntiæ adoléſcens adhùc ſpécimen præbuit, ut Berengária mater

ter Caſtéllæ Regîna, à qua perſanctè educâtus fúerat, abdicâtum à ſe Regnum in fílium tranſtúlerit. In eo, adjúnctis Regni curis, régiæ virtûtes emicuêre, magnanímitas, cleméntia, juſtítia, & præ céteris Cathólicæ fidei zelus, ejúſque religióſi cultus tuéndi ac propagándi ardens ſtúdium. Id præſtitit in primis hæréticos inſectándo, quos núllibì Regnôrum ſuôrum consíſtere paſſus, própriis ipſe mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehêbat. Præſtitit ínſupèr in erigéndis, dotándis, & conſecrándis Chriſtiáno ritu Cordubénſi, Giennénſi, Hiſpalénſi, & aliârum úrbium Eccléſiis Máurico ereptârum jugo, ſimúlque in inſtaurándis primáriis templis, Toletáno, Burgénſi, & áliis pia & régia munificéntia.

℞. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

INtèr hæc, per Caſtéllæ & Legiônis Regnum in quo patri Alfónſo ſuccéſſerat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiônes contrà Saracénos Chriſtiáni nóminis hoſtes ſuſcêpit. In queis ut ſempèr vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíſsimi Regis ad Deum fuſæ; & quòd antè pugnam, ut ſibi Deum propitiâret, flagris in ſe ſæviêbat, atque áſpero cilício muniêbat corpus: ſicque insígnes contrà ingéntes Maurôrum ácies victórias reportâvit, & plures urbes Chriſtiáno cúltui imperióque reſtítuit: & conquisítis Giénnii, Córdubæ, & Múrciæ regnis, ac Granaténſi vectigáli facto, ad expugnándam Híſpalim primáriam Bœticæ urbem, hortánte in viſiône (ut tráditum eſt) beáto Iſidóro olìm illîus urbis Epíſcopo, victrícia ſigna tránſtulit. In ea obſidiône (ut fertur) præſéntem divínam opem hábuit: nàm férream caténam, quæ ſupèr Bœtim tranſvêrsìm exténſa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návi-

vibus regiis Regis juſſu eò deláta tanto ímpetu fregit, ut lóngiùs prætervécta, pontem quoquè lígneum, & ſimùl ſpem Maurôrum obrúperit, & ad deditiônem coëgerit.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

TOt victórias beátæ Vírginis Marîæ patrocínio ferébat accéptas; cujus imáginem ſecum in caſtris habens peculiári cultu proſequebâtur. Capta Hiſpali, prima Religiônis cura fuit: nàm templum Maurôrum expiâtum, & Chriſtianôrum dedicâtum ſacris, insígni Archiepiſcopâtu, & honeſtíſsimo Canonicôrum & Dignitâtum collégio, régia & religiôſa liberalitáte exornâvit. Alia deíndè in urbe templa & cœnóbia eréxit: intèr quæ pietâtis officia, dùm trajícere in Africam parat Mahometánum in eo impérium everſûrus, ad cœléſtem régiam vocâtur. In extrémo vitæ agône ſacram Euchariſtiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto & humi ſtratus, cum láchrymis ubértim fuſis adórans; eâque dignis reveréntiæ, humilitâtis, & Cathólicæ fidei obteſtatiónibus accépta, obdormîvit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhùc pòſt quátuor ſæcula in templo máximo Hiſpalénſi, honorificentíſsimo inclúſum ſepúlchro.

℟. vi. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Nolîte timêre pusíllus grex, *de Communi Confeſſorum non Pontificum.*

De S. Felice Pap. & Mart. nihil; nec in 2. Veſp. S. Ferdinandi fit commemoratio S. Petronillæ Virginis.

§ *Infra octav. S. Ferdinandi, omnia dicuntur ut in ipſo feſto, exceptis Lection. quæ quotidiè dicuntur, ut hìc infrá aſsignantur.*

Die xxxi. Maji.

Secunda die Infra octavam Sancti Ferdinandi.

IN

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Beáti Ferdinándi dies, cujus feſtivitâtem, &c. *ut in Communi Conf. non Pont. 1. loco.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte timêre puſíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis Regnum. Et réliqua.

Homilîa Sancti Fulgéntii Epíſcopi.

Ex Serm. de Confeſſor.

SI non omnes poſſunt implêre quod Dóminus ait, Véndite quæ poſſidêtis; illud tamèn quod adjécit dicens, Date eleëmóſynam, ómnibus eſt poſsíbile ſi adſit bona volúntas: ómnibus fácile, ſi non adſit dira cupíditas: ómnibus ſalúbre, ſi férveat cháritas: cunctis debet eſſe commúne, ut ómnibus donêtur ætérna félicitas. Qui ergò tantam virtûtem accépit à Dómino, ut ómnia quæ in mundo ſunt cœléſtis regni amôre contémnat; quæ habet, vendat & egénis expéndat: qui verò tantæ virtûtis nondùm eſt, de his quæ habet, in quantùm habet, eleëmóſynam fáciat.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

PErféctus poſsídeat primum virtûtis locum: imperféctus ſaltèm pervéniat ad ſecúndum. Efficiâtur ille glorióſè dignus: ſit iſte laudabilitèr largus. Sit ille ſanctæ paupertâtis ardentíſsimus amâtor: ſit iſte ſanctôrum páuperum piíſſimus conſolâtor. Hábeat iſte apùd Deum patrónos páuperes, quos ille ſe gaudet virtûtis habêre conſórtes. Sit ille talis, qui cum Dómino judicatúrus ſédeat: ſit iſte talis, qui ad déxteram judicándus aſsíſtat. Sit ille talis, qui ætérna tabernácula perpétuo jure

re poſsídeat; ſit iſte talis, quem ille recípiat.

℟. viii. Sint lumbi. 76.

Lectio ix.

THeſáurum noſtrum (fratres) in cœlis ponámus, ut étiàm cor noſtrum in cœlis habêre poſsímus. Necéſſe eſt enìm, ut quò præcéſſerit dilectiònis theſáurus, illùc étiàm cogitatiònis ſequâtur affčctus. Ideò Véritas ait: Ubi enìm theſáurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. Ut ergò in cœlis theſaurizêmus, cœléſtia diligámus. Vis noſſe ubi theſaurízas? atténde quid amas. Vis noſſe quid amas? atténde quid cógitas. Ità fiet, ut theſáurum tuum ex tuo amôre cognóſcas, & amôrem tuum judício tuæ cognitiònis intélligas. Te Deum. 11.

In Laudibus ſit commem. S. Petronillæ Virginis.

FESTA JUNII.

Dominica III. pòſt Pentecoſt.

In Civitate, & toto Regno Valentino.

Feſtum Patrocinii S. Joſeph Confeſſoris.

Duplex 2. claſsis.

AD VESPERAS.

Aña. Jacob autèm, *cum reliq. de Laud. ut in Officio poſitò in Dom. 3. pòſt Paſch.* pag. 234. *ſed ſine* allelúja *in fine Antiphonar. & ℣℣. Pſalm. & reliq. ut ibi notantur.*

Ad Magnificat Aña. Cùm eſſet, &c. *ſine* allelúja *in fine, & Oratio*: Deus, qui ineffábili providéntia, &c. 235.

Deindè ſit commem. Dom. 3. pòſt Pentecoſt.

Cognovérunt omnes à Dan uſquè Berſabée, quòd fidêlis Sámuël prophêta eſſet Dómini.

℣. Veſpertîna orátio aſcéndat ad te Dómine.

℟. Et deſcéndat ſupèr nos miſericórdia tua.

Oratio.

PRotéctor in te ſperántium Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum: multíplica ſupèr nos miſericórdiam tuam; ut te rectòre, te duce, ſic tranſeâmus per bona tem-

porália, ut non amittâmus ætérna. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudêmus Deum, &c. *ſine* allelúja.

Hymn. Te Joſeph. 235.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Aſcéndit Joſeph à Galilæa de civitâte Názareth, in Judæam in civitâtem David, quæ vocâtur Béthlehem, ut profiterêtur cum Marîa.

Pſalm. Beâtus vir, *cum reliq. ut in Commun. Conf. non Pontif.* 36.

Aña. Venérunt Paſtóres feſtinántes, & invenérunt Marîam, & Joſeph, & Infántem póſitum in præſépio.

Pſalm. Quarè fremuérunt. 36.

Aña. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph dicens: Surge, & áccipe púerum & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & eſto ibì uſquè dùm dicam tibi.

Pſalm. Dómine, quid multiplicáti. 37.

℣. ℟. *Lectiones, & ℟℟. ut in dicto Offic. in Dom.* 3. *pòſt Paſch. ſed ſine* allelúja *in ſuis reſpective locis.*

IN II. NOCTURNO.

Aña. Conſúrgens Joſeph accêpit púerum & Matrem ejus nocte, & ſecéſſit in Ægyptum, & erat ibì uſquè ad óbitum Herôdis.

Pſalm. Cùm invocârem. 40.

Aña. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph dicens: Surge, & áccipe púerum & Matrem ejus, & vade in terram Iſraël: defúncti ſunt enìm, qui quærébant ánimam púeri.

Pſalm. Verba mea áuribus. 41.

Aña. Conſúrgens Joſeph accêpit púerum & Matrem ejus, & venit in terram Iſraël; & habitâvit in civitâte, quæ vocâtur Názareth.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 42.

℣. ℟. *Lectiones, & ℟℟. ut in dicto Offic. dempt.* allel.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Audiens Joſeph quòd Archelâus regnâret in

in Judæa pro Herôde patre ſuo, tímuit illò ire.

Pſalm. Dómine, quis habitâbit. 43.

Aña. Admónitus in ſomnis Joſeph ſecéſsit in partes Galilææ: & véniens habitâvit in civitâte, quæ vocâtur Názareth: ut adimplerêtur quod dictum eſt per Prophêtas: Quóniàm Nazaræus vocábitur.

Pſalm. Dómine in virtûte tua. 44.

Aña. Erat Pater Jeſu & Mater mirántes ſupèr his, quæ dicebántur de illo; & benedíxit illis Símeon.

Pſalm. Dómini eſt terra. 51.

℣. ℟. *Lectiones*, & ℟℟. *ut ibi notant. dempt.* allel.

Pro nona lectione dicitur ſequens Homilia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio ix. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jeſum publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 34. in Evangelia, pôſt initium.

AUdíſtis in lectiône Evangélica, fratres mei, quià peccatóres & publicáni acceſſérunt ad Redemptôrem noſtrum: & non ſolùm ad colloquéndum, ſed étiàm ad conveſcéndum recépti ſunt. Quod vidéntes Phariſæi dedignáti ſunt. Ex qua re collígite, quià vera juſtítia compaſsiônem habet, falſa juſtítia dedignatiônem: quamvis & juſti ſóleant rectè peccatóribus dedignári. Sed áliud eſt quod ágitur typho ſupérbiæ, áliud quod zelo diſciplînæ.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Omnia ut ibi aſsignantur, dempt. in Añis, & ℟. brev. allelúja. *pag. 243.*

Pro commem. Dom. 3. pôſt Pentecoſt.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & ſi perdíderit unam ex illis, nonnè dimíttit nonagínta novem in deſérto, & vadit ad illam quæ períerat, do-

nèc invéniat eam? allelúja.

℣. Dóminus regnâvit, decôrem induit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtûte.

Oratio. Protéctor in te, *ut ſuprà.*

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis, prætèr ſequentia.

℣. Sub umbra illîus quem deſideráveram, ſedi.

℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnificat Aña. Fili, quid fecíſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego doléntes quærebâmus te.

Oratio. Deus, qui ineffábili, *ut ſuprà.*

Deindè fit commemoratio Dominicæ.

Quæ múlier habens drachmas decem, & ſi perdíderit drachmam unam, nonnè accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligéntèr donèc invéniat?

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicùt incénſum in conſpéctu tuo.

Oratio. Protéctor in te ſperántium Deus, *ut ſuprà.*

Die ii. Junii.

Tertia die infrà octavam Sancti Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

De Sermône Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

De S. Philogonio, antè med.

Lectio iv.

AD hanc beâtam réquiem tránſiit beâtus Ferdinándus: quænam ígitùr orátio par ſit viri láudibus, quem Deus tàm felíci ſorte dignâtus eſt? Non eſt ulla. Sed age, dic mihi, nùm idcírcò ſilébimus? & cujus rei grátia convénimus? An dicêmus nos haud poſſe magnitúdinem geſtôrum oratiône cónſequi? Atqui ob hoc ipſum necéſſe eſt dícere; quandóquidèm hæc eſt præcípua laudum illîus pars, quòd factis verba æquiparâri non poſsint. Nàm quorum benefácta natûram étiàm ſuperant mortâlem, perſpícuum eſt quòd horum lau-

laudes excédunt linguam humânam. Haud tamèn ob id aſpernábitur officium noſtrum quod pro víribus præſtâmus, ſed ſuum imitábitur Dóminum: síquidèm & illì víduæ duos tantùm óbolos dejiciénti in gazophylácium non tantùm duôrum obolòrum mercédem, ſed multò ámpliùs réddidit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

PRoíndè quamvis noſtræ facultâtes exíguæ ſint minimíque prétii; áttamèn, quæ póſſumus, offérimus. Ea licèt non reſpóndeant magnitúdini meritôrum ánimæ præclári juſtíque Ferdinándi; tamèn hoc ipſum celſitúdinis illìus máximum fúerit arguméntum, quòd nec puſílla repéllat, ſed idem fáciat quod ſolent dívites. Siquidèm illi, cùm accéperint à tenúibus exígua quibus non egent, ſua vicíſſim appónunt, remunerántes eos qui quod póterant obtúlerint. Itidèm & hic, cùm accéperit à nobis laudem verbis peráctam qua nequâquam eget, redonâbit nobis per ipſa facta benedictiônem, qua ſempèr uti poſsímus.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

UNdè ígitùr laudàtiônem illìus auſpicábimur? An à magiſtrátu, quem ſpíritus illi trádidit grátia? Nàm mundáni magiſtrâtus nequâquàm poſſunt Chriſtianôrum demonſtrâre virtûtes, quin pótiùs frequéntèr habent accuſatiônem malítiæ. Quàm ob cauſam? quóniàm & ſolicitúdines amicôrum, & circumcurſatiònes, & adulatiònes, alíaque permúlta his fœdiôra tales magiſtrâtus ſolent conciliâre. Céterùm ubì Deus ſuo ſuffrágio deſignâvit áliquem (incorrúptum ſuffrágium, aliénum ab omni ſuſpiciône judícium) indubitâta fúerit deléƈti comprobatio, proptèr ejus, qui delégit, authoritâtem.

℟. vi. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte timêre puſillus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilîa Sancti Petri Chryſólogi.

Ex Serm. 22.

PRæmia ſtatuúntur iis ſempèr, quibus certámina dura proponúntur: ac pro magnitúdine certáminis, præmii propónitur magnitúdo. Hinc eſt, quòd diſcípulis ſuis Chriſtus regnum ponit in præmio, ut in certámine non cedant perículis, non timòri. Perícula déſpicit qui tendit ad regnum: victóriæ cúpidus neſcit timêre. Nolîte timêre (inquit) puſíllus grex; quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Grex puſíllus mundo, magnus Deo: puſíllus, quià glorióſos vocat eos, quos inſtítuit ad óvium innocéntiam & manſuetúdinem chriſtiánam.

℟. vii. Iſte eſt, qui ante Deum. 74.

Lectio viii.

ADjécit quid faciéndum ſit regnatúris: Véndite quæ poſſidêtis. Non poteſt dominári ómnibus, niſi is qui própriis non tenêtur. Dejéctæ mentis eſt, qui familiáris rei méminit cùm vocâtur ad regnum: jacens ánimus plebéjus nùmmulum theſáuris regálibus antepónit. Pauper ſenſus parvis incubans, perdit magna: & ínhians temporálibus, déſerit ſempitérna. Homo, tali mónitu Chriſtus te ditâre vóluit, non nudâre; manêre tibi tua vóluit, non perîre: perpetuári, non vacuári ſácculos imperávit; juſſit te transférre, non pérdere.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

PLus conſílio patris agit, quàm jure dominántis. Intèr inſídias latrònum & tineârum morſus

ſus quare tua recóndas, objúrgat ; pervígiles noctes, dies ánxios, ſolícita témpora ne tibi ipſe fácias, commonéris. Auri cuſtos, ſervâtor argénti ſecuritâtem non habet, neſcit quiêtem : & cui deeſt ſecúritas, quies perit ; pœna dives eſt ille, non cenſu. Theſáurum non deficiéntem in cœlo, hoc eſt dícere, Ubi ego ſum, ibi pónite ; date mihi, ego ſervo. Homo, da Patri, crede Deo : quià & herédi Pater, & Deus hómini créditum non negâbit : tenêre tua non poteſt, qui ſua dedit.

Te Deum laudâmus, 11.

In ſecundis Veſperis fit commemoratio Ss. Marcellini, Petri, atque Eraſmi, Mart. ſecundùm diverſitatem temporis, ut in Breviario.

Die ii. Junii.

Quarta die infrà octavam Sancti Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

De Sermône Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Undè ſuprà, paulò poſt.

Lectio iv.

QUantum autèm ſit pietâtis arguméntum, quòd Deus illum tanto magiſtrâtu dignum judicárit, audi. Chriſtus excitâtus à morte quid dicit Petro ? Póſtquàm enìm illum interrogâſſet, Petre amas me ? iſque reſpondíſſet, Tu Dómine ſcis quòd amo te ; dicit illi : Si díligis me, paſce oves meas. Hoc autèm dicêbat, non ſolùm ut nobis certíſsimè declaráret quantóperè ipſum dilígeret Petrus ; verùm étiàm, ut palàm fáceret, quantam habéret benevoléntiam ergà ſuas oves. Itaquè ſi quis volúerit illi commendâtus eſſe, curam hábeat óvium illîus, públicam quærat utilitâtem, fratrum ſuórum ſalúti proſpíciat.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

NUllum enìm offícium hoc Deo chárius eſt; & ob id alícubi dicit : Simon, Simon, expetîvit te Sá-

Sátanas, ut cribráret te támquàm tríticum; ſed ego rogávi pro te, ne defíciat fides tua. Quod ígitùr hujus ſolicitúdinis curæque præmium mihi repéndis? eámdem curam, quam nobis impéndit, repóſcit. Nam & tu (inquit) aliquándò convérſus confírma fratres tuos. Nequè prorsùs ália res eſt, quæ perindè decláret \doceátque quis ſit fidêlis & amans Chriſti, quàm ſi fratrum curam agat, proque illòrum ſalûte gerat ſolicitúdinem.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

HÆc omnes áudiant, & mónachi qui móntium occupárunt cacúmina, quique modis ómnibus ſeipſos mundo crucifixérunt, quò pro víribus Eccleſiârum præféctos ádjuvent, horúmque curas léniant précibus, concórdia, charitáte; ſciéntes, quòd niſi modis ómnibus opitulèntur iis, qui tot perículis objiciúntur per grátiam Dei, totque negotiòrum curas ſúſtinent, quibuſcúmque póſſunt ratiónibus auxiliéntur, quamquàm procùl habitántes, & victus ſors ipſis periíſſet, & tota in ſcópulum impegíſſet ſapiéntia.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte timêre pusíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

De Homilîa Sancti Petri Chryſólogi.

Ex Sermone 23.

AUdíſtis hódie, quemádmodúm Dóminus paſtoráli júbilo clangôrem tubæ cœléſtis adjúnxit, ut diù inclinâtas óvium mentes ad divína tólleret, cœléſte prótinùs promovêret ad regnum. Acquisîvit humílitas, ſupérbia quod amíſit: & grex pusíllus ac mitis totas & várias edómuit própria manſuetúdine

feritâtes: pusíllus grex vicit ac fregit tot génera beſtiârum, quot diverſitâtes ſúbdidit jugo Chriſti natiônum.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

GRex pusíllus ac mitis diù conténtus occídi, diù devorári paſſus eſt, donèc gentílis ſævítia ſánguine ſatiâta vel cárnibus, Evangélici pábuli ſuavitâtem & divíni fontis fluénta degúſtans, totum contágium ſæculi evitâret & paſtum; atque in hóminem redíret ex béſtia, qui ex hómine fúerat dilápſus in béſtiam. Hoc ſensíſſe antè Prophêtas, hoc Apóſtolos impléſſe, hoc pertulíſſe Mártyres conſtat, atteſtánte illo qui dicit, Proptèr te mortificâmur toda die, æſtimáti ſumus ut oves occiſiônis. Ut verò iſte grex novi órdinis aggrederêtur prælium, ubì vivit ille qui fuit occîſus; imitâtus eſt ſuum Regem, illum ſecûtus eſt Agnum, qui ſicùt ovis ad occiſiônem ductus eſt.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Nona Lect. pro Ss. Marcellino, Petro, atque Eraſmo Martyr. ut notat. in Breviario, & fit commem. eorum in Laudib. ut suprà notatur.

Die iii. Junii.

Quinta die infrà octavam Sancti Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Deridêtur juſti ſimplícitas, &c. *ut in Breviario de Communi Confeſſ. non Pont. 2. loco.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte timêre pusíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

De Homilîa Sancti Petri Chryſólogi.

Undè ſuprà.

SEd audiâmus jàm, quid pusíllo gregi talis promí-

míſerit paſtor. Nolîte timêre (inquit) pusíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. O bónitas effûſa! ò inaudîta píetas! ò ineffábilis affectio! In ſocietâte cenſus paſtor oves aſſúmit, atque ad conſórtium dominatiônis ſervos Dóminus adſciſcit: ad principâtum regni Rex gregem pópuli totîus admíttit. Sic, ſic dat, cui deficere cenſus, cui regnum mínui, vacuári potéſtas non poteſt largiéndo.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

ECce qui dat, dare lóquitur Patrem. Numquid largitâtem ſuam dénegat ſic dicéndo? Abſit: non poteſtâtem mínuit, ſed pandit affectum ſic dicéndo: non diſtántiam facit, ſed Patris ſuámque voluntâtem monſtrat, firmat unitâtem. Quod autèm dixit, Complácuit, & non dixit, Plácuit; munus édocet Trinitâtis: quià quod ergà nos Fílio plácuit, hoc complácuit Trinitâti.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

POſt tantam ergò Dóminus largitâtem, poſt ſuam grátiam tibi copióſiùs collâtam, abjécta & vília pecúlia ſervitûtis jubet abjicere regnatúrum. Véndite quæ poſsidêtis, & date eleëmóſynam. Plebéjum cultum régia non admíttit potéſtas: augúſtus honor non niſi diadémate confértur & púrpura. Abjicere ergò debet hábitum ſervitûtis, qui ſe regem credit divínitùs conſecrâtum. Eſt conſuetúdinis, eſt ánimi fœlícis, ut adſcitus ad regnum, quod fuit próprium, quod privâtum, mox paréntibus, mox propínquis, cívibus indigéntibus liberálitèr prorogâret, ne ſit mendîcus ánimo, qui cenſu functus & honôre.

Te Deum laudâmus. 11.

Die iv. Junii.

Sexta die infrà octavam Sancti Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. *cap.* 16. *in cap.* 12. *Job.*

Lectio iv.

BEnè juſti ſimplícitas & lampas eſſe dícitur & contémpta; lampas, quià intériùs lucet; & contémpta, quià extériùs non lucet. Intùs ardet flamma charitâtis; foris nulla glória reſpléndet decôris. Lucet ergò & deſpícitur, qui flagrans virtútibus abjéctus æſtimâtur. Sed uſquè quò lampas iſta contémnitur? uſquè quò deſpicábilis habêtur? Numquid non fulgôrem ſuum nullátenùs éxerit; & numquàm, quanta claritâte cándeat, oſténdit? Oſténdit planè; nàm prótinùs áddit: parâta ad tempus ſtatûtum. Statûtum quippè contémptæ lámpadis tempus eſt extrémi judícii prædeſtinâtus dies, quo juſtus quiſque qui nùnc deſpícitur, quanta poteſtâte fúlgeat demonſtrâtur.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

TUnc enim cum Deo júdices véniunt, qui nùnc pro Deo injúſtè judicántur. Tùnc eôrum lux tantò látiùs émicat, quantò eos nùnc manus perſequéntium dúriùs angúſtat. Tùnc reprobôrum óculis patéſcet, quòd cœléſti poteſtâte ſubníxi ſunt qui terréna ómnia ſpontè reliquérunt. Undè eléctis Véritas dicit: Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône, cùm ſéderit fílius hóminis in ſede majeſtâtis ſuæ, ſedébitis & vos ſupèr duódecim ſedes, judicántes duódecim tribus Iſraël. Nequè enim pluſquàm duódecim júdices illa intérni conſéſſus cúria non habébit; ſed nimìrùm duodenário número quántitas univerſitâtis exprímitur: quià quiſquis ſtímulo divíni amôris excitâtus hìc poſſéſſa relíquerit, illìc proculdúbiò culmen judiciáriæ poteſtâtis obtinêbit.

℟. v. Amâvit eum. 75.

Le-

Lectio vi.

HInc eſt enim, quod de ſanctæ Eccléſiæ ſponſo per Salomònem dícitur: Nóbilis in portis vir ejus, quandò ſéderit cum ſenatóribus terræ. Hinc Iſaïas ait: Dóminus ad judícium véniet cum ſenióribus pópuli ſui. Hinc eóſdem ſenióres Véritas non jàm fámulos, ſed amícos denúntiat dicens: Non jàm dicam vos ſervos, ſed amícos meos. Quos Pſalmiſta íntuens ait: Mihi autèm nimìs honoráti ſunt amíci tui Deus. Quorum dùm celſitúdinem cordis aſpíceret, mundi glóriam qua calce calcárent, prótinùs áddidit: Nimìs confortâtus eſt principâtus eôrum. Ac ne paucos eſſe crederêmus, quos proficere uſquè ad ſummam tantæ perfectiônis agnóſcimus; illicò adjúnxit: Dinumerâbo eos, & ſupèr arênam multiplicabúntur. Quot ìtaquè nùnc pro amôre veritâtis ſeſe libéntèr humíliant, tot nùnc in judício lámpades corúſcant.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte timêre pusíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

De Homilîa Sancti Petri Chryſólogi.

Undè ſuprà.

TAli ergò providéntia Dóminus, consílio tali, vília & cadûca jubet ut vendâmus, ut largiâmur, ut donêmus, qui in cœléſti regno ómnia quæ in cœlo & quæ in terra ſunt vólumus poſsidêre. Sed ſi vis ſervâre tuôrum prétia prædiôrum, & ſacculôrum fortè cóndita te deléctant; fac tibi ſácculos quales ille præcêpit, qui jàm cupiditâtis tuæ cuſtos eſt & provîſor. Déniquè ut vidit quod dúritèr dixit, Véndite quæ poſsidêtis; mox adjêcit: Fácite vobis ſácculos, qui non

veteráſcunt, theſáurum non deficiéntem in cœlis.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

ITerùm contriſtâtus es: quià quod habes, in cœlis cógeris collocâre. Rogo, crede Deo tuo, qui ſervo credis: & magis Deo, quàm hómini comménda. Sed ſi times ne quid indè præsùmat, ne quid diſpérgat pietas largitôris; ſigna fídei ánnulo ſácculos tuos, ut tali cuſtôde dórmias tu ſecùrus: quià ubì eſt ille, ibì locus nullus eſt furi. Non póterit tibi tuam pecúniam denegâre, qui tibi ómnia ſua cóntulit, qui te regni ſui & honôre ditâvit & glória.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Ex Serm. 25. circà finem.

Lectio ix.

NOvo modo, immò cœléſti modo, qui hunc áudit, vendéndo cómparat, recóndit erogándo; dùm amittit, acquîrit. Quàm cupit pecúniam perdurâre, perpetuâre ſácculos divitiârum, cóndita permanêre, qui dicit, Fácite vobis ſácculos qui non veteráſcunt! Ecce docet avarítiam, qui cœperat ſuadêre contémptum. Et qui theſaurizántes temporálitèr arguêbat, ad totum cupiditâtis fómitem jubet ſácculos ſine fine perquíri. Chriſte, quò te pértrahit amor tuôrum? Ut avârum lucrifácias, facis eum quod desíderat, non quod opórtet audîre: ſácculos ímperas; ut avârus, dùm conſuéta percùrrit ad lucra, aut virtûtem cápiat, aut â virtûte capiâtur.

Te Deum laudâmus. 11.

Die v. Junii.

Septima die infrà octavam Sancti Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de S. Victore.

Lectio iv.

SAncti Ferdinándi vita & glória ſpeciális, non tàm ad glóriam, quàm ad virtûtem próvocat omnes

qui

qui recto ſunt corde. Non recti planè ſed pervérſi eſt ánimi, antè quærere glóriam quàm exercêre virtûtem; & velle coronári, qui legítimè non certáverit. Vanum eſt vobis (inquit) antè lucem ſúrgere. Ita eſt: fruſtrà ad celſitúdinem nítitur glóriæ, qui priùs non cláruit virtúte. Fruſtrà fátuæ vírgines ſponſo óbviam ſurgunt, quarum lámpades extínguúntur: & ídeò fátuæ, quià vácuis gloriántur lampádibus virtûtis óleum non habéntes.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

Virtus, gradus ad glóriam: virtus, mater glóriæ eſt. Fallax glória, & vana eſt pulchritûdo, quam illa non parturîvit. Sola eſt, cui glória jure debêtur & ſecúrè impénditur. Sancto Ferdinándo nec virtus nec glória deeſt: ſed quemádmodùm ambæ res, & quo órdine in hómine proceſſérunt, id ópere prétium intuéri. Habêmus enìm (dilectíſsimi) in vita Ferdinándi & quod dignè mirêmur, & quod ſalúbritèr imitêmur. Tútiùs ſanè æmulánda ſolidiôra quàm ſublimiôra, & quæ magis virtûtem redóleant, glóriam minùs. Studeâmus proíndè móribus conformári, cui in mirabílibus ſimulári etſi vólumus non valêmus.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

Æmulêmur in viro ſóbrium victum, devôtum afféctum; æmulêmur manſuetúdinem ſpíritus, caſtimóniam córporis, oris cuſtódiam, ánimi puritâtem, pónere frænum iræ & modum linguæ, dormîre párciùs, orâre frequéntiùs, commonêre noſmetípſos pſalmis, hymnis, & cánticis ſpirituálibus, diêbus júngere noctes, & divínis láudibus occupâre; æmulêmur charíſmata melióra. Æmulêmur (inquam) quòd ěxtitit liberális in páuperes, pátiens ad peccántes, benígnus ad omnes.

innes. Hoc enim mélius. In his forma eſt, cui imprimâmur: in miráculis glória, à qua reprimâmur. Illa lætíficent, iſta ædíficent: móveant illa, iſta promóveant.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte timêre puſíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

De Homilîa Sancti Petri Chryſólogi.

Pòſt ſuprà dicta.

VErè Pater es, ò Chriſte, qui cum tuis quibuſcúmque párvulis ſic agis. Namque & nos intérdùm noſtris párvulis peténtibus nóxia ingérimus ſalutária ſub ſpécie noxiôrum, falléntes inſipiéntiam, non decipiéntes afféctum. Dixiſti: Fácite vobis ſácculos qui non veteráſcunt. Sácculus cur parâtur? quid tibi clauſtra, ubì ipſa cuſtos eſt innocéntia? ibì quid ſignáculum, ubì fraudis ſuſpício non habêtur? ſi & in cœlo ſácculis opus eſt, cura non amíttitur, ſed mutâtur.

℟. vii. Iſte eſt, qui. 74.

Lectio viii.

DOmine, tu vidíſti quià in theſáuris tota fides, tota ſpes in ſácculis ſit avâris; & ideò imputríbiles in cœlo ſácculos vis parári, ut qui te non ſéquitur ad cœlum, ſequâtur ſaltèm ſácculos ſuos. Avâre fac tibi ſácculos, & fac jubénte Deo: quià votis tuis ánnuit divîna majéſtas. Sed fac tibi ſácculos erogándo: quià quidquid pauper accéperit, Pater cœléſtis ſúſcipit. Et ubì recóndit? in cœlo. Et ne fortè perdidíſſe te dóleas, vel uſûram, céntuplum in cœléſti fœnore recípies quidquid in cœlum páupere tranſmíſeris perferénte.

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti. 76.

Lectio ix.

USûra mundi centum ad unum, Deus unum áccipit ad centum: & tamèn hómines cum Deo nolunt habêre contráctum. Sunt fórſitàn de cautiône ſolíciti. Quarè? nonnè homo hómini exíguæ chártulæ obligatiône conſtríngitur? Deus tot & tantis volumínibus cavet, & débitor non tenêtur? Sed dicis: Eſto quòd dĕbeat; quo exigénte reſtítuet? Seipſo, quià non poteſt ille mentíri: idem ipſe eſt & execûtor & débitor. Non erit in reddéndo durus, qui profúſus eſt in largiéndo. Crede homo Deo, quod tibi Deus dedit: majôra réddere vult, cùm vult debêre largîtor.

Te Deum laudâmus. 11.

Die vi. Junii.

In die Octava S. Ferdinandi.

Omnia ut in die feſti prætèr Lectiones quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermône Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

GAudête in Dómino, dilectíſsimi, qui intèr contínua ſuæ pietâtis benefícia indúlſit hóminem mundo, cujus multi ſalvaréntur exémplo. Iterùm dico Gaudête, quòd factus de médio appropiâvit Deo, ut multò plures ejus interceſſiône ſalvéntur. In terris viſus eſt, ut eſſet exémplo: in cœlum elevâtus eſt, ut ſit patrocínio. Hìc infórmat ad vitam, illìc invîtat ad glóriam. Factus eſt mediâtor ad regnum, qui fuit incitâtor ad opus. Bonus mediâtor, qui ſibi jàm póſtulans nihil, totum in nos transférre desíderat & ſupplicántis affectum & ſupplicatiônis fructum. Quid enim quærat ſibi, qui nullius eget?

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

HÆc dies glorióſæ migratiônis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exul-

tê-

têmus, & lætêmur in ea. Introîvit in poténtias Dómini, gaudeâmus: quià nùnc poténtior eſt ad ſalvándum. Hódie Ferdinándus, póſito córpore, tantò alácrior quantò expedítior penetrâvit in ſancta, ſímilis factus in glória Sanctórum. Hódie deſpécto mundo & mundi príncipe triumphâto, ſuprà mundum victor aſcéndit, accípiens de manu Dómini corônam victóriæ. Aſcéndit autèm cum imménſa ſupelléctili meritôrum, clarus triúmphis, miráculis glorióſus. Sedet veterânus miles, débita jàm ſuavitâte & ſecuritâte quiêtus: ſecûrus quidèm ſibi, ſed noſtri ſolícitus. O venerándam étiàm ipſis Angelis ſanctitâtem, quam pari ſtúdio etſi díſpari voluntâte, & mali fúgitant & frequéntant boni! Nec fácilè díxerim, quid virum âſtruat ſanctiôrem; horum favor, aut pavor illôrum.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

O Miles emérite, qui Chriſtiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitâtis réquiem commutáſti: réſpice ad imbélles & imbecílles commilitônes tuos, qui intèr hoſtíles gládios & ſpirituáles nequítias tuis láudibus occupâmur. Quàm pium, quàm dulce, quàm ſuáve (ò Ferdinánde) in hoc loco afflictiônis & in hoc córpore mortis, te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum & memoriále tuum, favus diſtíllans in lábiis captivôrum: mel & lac ſub lingua eôrum, qui tui memória delectántur. Eja ergò fortis athlêta, dulcis patrône, advocâte fidêlis, exúrge in adjutórium nobis; ut & nos de noſtra ereptiône gaudeâmus, & tu de plena victória gloriéris.

℟. vi. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis:

Nolîte timêre puſíllus grex, quià complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

De Homilìa Sancti Petri Chryſólogi.

Ex Serm. 25. in initio.

HOdie Dóminus Evangélici gregis puſílla & ténera primórdia quàm blanda exhortatiône ſit conſolâtus, audíſtis. Aufert ſpes ánxias, dúbios tollit evéntus, omnémque propéllit & exclúdit timôrem, quandò in exórdio ipſo regnum naſcéntibus pollicêtur. Quis de victu, quis de veſtítu, quis de plebéjo cenſu & vernális céſpitis vilitâte ſuſpirat, de regno certus, de dominatiône ſecûrus? Satis ſibi ínvidet, qui elevâtus ad ſumma ipſe ſe ad humília déjicit, ad egéna depónit.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

SEd ſcire cónvenit, Pater iſte quis eſt, vel qualis eſt, vel quod regnum ſuis filiis repromíttit. Quis ſit iſte Pater, quotídie te confiténte cognóſcis cùm clamas: Pater noſter qui es in cœlis. Qualis autem ſit, ipſa óperum magnitúdine pervidíſti. Ex níhilo fecit cœlum, terram ſolidâvit ex líquido, montes ſtátuit ad ſtatêram, mária intrà legítimos términos ſola præcépti authoritâte conclúſit. Verùm ſi regni, quod promíttit puſíllis, deſíderas noſſe qualitâtem; ipſe áperit ſic dicéndo: Sínite párvulos venîre ad me: tálium eſt enim regnum cœlôrum. Eſſe in cœlo, mirum eſt: in cœlo vívere, eſt majeſtâtis.

℟. viii. Sint lumbi veſtri præcíncti. 76.

Lectio ix.

QUid ergò cum terra illi qui póſsidet cœlum? quid illi cum humánis qui indéptus eſt jàm divìna? Niſi fortè placent gémitus, eligúntur labóres, amántur perícula, péſsima mors deléctat, & illâta mala bonis ſunt gratiôra collâtis. Sed videâmus, quod dat Pater tantus consílium regna-

gnatúris. Véndite quæ poſſidêtis, & date eleëmóſynam. Si victúros vos, ſi regnatúros; ſi vos jàm dívites eſſe créditis in ſupérnis, ubì futúri, quò migratúri, ubì regnatúri eſtis; vos illa, quæ veſtra ſunt, jàm præcédant: opes míſeras miſericórdia computâte: quæ humâna ſunt, in divîna convértite.

Te Deum laudâmus. r x.

Feſtum Sancti Norberti Epiſcopi & Confeſſoris tranſfertur.

Die xii. Junii.

In feſto S. Joannis à Sancto Facundo Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Commun. Conf. non Pontificis; prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus author pacis, & amâtor charitâtis, qui beâtum Joánnem Confeſsôrem tuum mirífica diſſidéntes componéndi grátia decoráſti: ejus méritis & intercesſiône concêde; ut in tua charitâte firmáti nullis à te tentatiónibus ſeparêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnem Sahagûni in Hiſpánia nóbili génere natum, paréntes cùm diù prole caruiſſent, piis opéribus & oratiónibus à Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætâte egrégium futúræ ſanctitâtis ſpécimen dedit: nàm è loco ſuperióri ad céteros púeros crebrò verba faciêbat, quibus eos ad virtûtem & Dei cultum hortabâtur, eorúmque diſsídia componébat. In pátria Mónachis ſancti Facúndi Ordinis Sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dùm iis óperam daret, curâvit Pater, ut Párochus Eccléſiam adminiſtrâret, quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit ut retinêret. Intèr familiáres Epíſcopi Burgénſis adſcríptus, ob ſpectâtam ipſius probitâtem íntimus ei fuit; ab eóque Présbyter & Canónicus factus, multis be-

beneficiis auctus eſt. Sed relícta aula Epíſcopi ut Deo quiétiùs ſervíret, ómnibus Eccléſiæ provéntibus abdicâtis, ſe cuidam ſacéllo addíxit, ubì ſacrum quotídie faciêbat, ac de rebus divínis magna cum auditôrum ædificatiône frequéntèr concionabâtur.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

POsteà ſtudiôrum cauſa Salmánticam proféctus, in célebre Collégium Divi Bartholomæi cooptâtus, Sacerdôtis munus ità exércuit, ut ſimùl optâtis ſtúdiis incúmberet, & in ſacris étiàm conciónibus aſsíduè verſarêtur. Cùm verò in gravíſsimum morbum incidíſſet, arctiôris diſciplínæ voto ſe obſtrínxit: quod ut rédderet, cùm priùs cuidam páuperi penè nudo ex duábus quas tantùm habêbat veſtes meliôrem dedíſſet, ad Cœnóbium Sancti Auguſtíni ſeveriôri diſciplína tùnc máximè florens ſe cóntulit; in quo admíſſus, obediéntia, ánimi demiſsiône, vigíliis ac oratióne provectiôres anteìbat. Triclínii cura cùm ipſi demandâta eſſet, vini dolíolum, ipſo attingénte, ómnibus Mónachis per annum abúndè ſuffécit. Exácto tirocínii anno, Præfécti juſſu munus concionándi ſuſcépit. Salmánticæ id témporis ádeò cruéntis factiónibus divìna humánaque ómnia permíxta erant, ut ſingulis propémodùm horis cædes fierent, & ómnium órdinum ac præſértìm nobílium ſánguine non vitæ ſolùm & fora, ſed templa étiàm redundárent.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

AT Joánnes tùm conciónibus, tùm privátis collóquiis cívium ánimos denſúlcens, ad tranquillitâtem urbem redúxit. Virum Príncipem grávitèr offéndit, quòd illìus in ſúbditos ſævítiam increpáſſet. Qua de cauſa équites duos immíſit, qui cum in itínere

ſe confóderent. Jàmque ad ipſum propinquáverant, cùm ſtupôre divínitùs immíſſo, ſimùl cum equis immóbiles ſtetérunt, donèc ad pedes ſancti viri provolúti ſcéleris véniam precaréntur. Ipſe quoquè Princeps repentíno terrôre percúlſus jàm de ſalûte deſperáverat, cùm revocáto Joánne facti pœnitens incolumitáti rédditus eſt. Factióſi étiàm hómines, cùm eum fúſtibus péterent, bráchiis diriguêre: nec antè rédditæ vires, quàm delícti véniam precaréntur. Chriſtum Dóminum, dùm ſacrum fáceret, præſentem contuéri, atque ex ipſo divinitâtis fonte cœléſtia myſtéria haurîre ſólitus. Abdita cordis inſpícere, ac futûra raro evéntu præſagîre, frequens illi fuit. Fratríſque filiam ſepténnem mórtuam excitâvit. Déniquè mortis die prænuntiâto, & Eccléſiæ Sacraméntis devotíſsimè ſuſcéptis, extrémum diem cláuſit, multis antè & pòſt óbitum miráculis glorióſus. Quibus ritè probátis, Alexánder Octávus Sanctòrum número eum adſcrípſit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ ſupèr Evangel. Sint lumbi veſtri præcíncti, *ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.* 86.

Die xix. Junii.

In feſto Sanctæ Julianæ de Falconeriis Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis iis, quæ hìc propria ponuntur.

Ad Veſperas, & ad Matutinum.

Hymnus.

COEléſtis Agni núptias
O Juliâna dùm petis,
Domum patérnam déſeris,
Chorúque ducis Vírginum.
Sponſúmque ſuffixum cruci
Noctes diéſque dùm gemis,
Dolóris icta cúſpide
Sponſi refers imáginem.
Quin ſeptifórmi vúlnere

Fles

Fles ad genu Deíparæ;
Sed creſcit infúſa fletu
Flammáſque tollit chárītas.
Hinc morte feſſam próxima
Non uſitâto te modo
Solátur & nutrit Deus,
Dapem ſupérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi ſit glória. Amen.

Oratio.

DEus qui beâtam Juliânam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióſo Fílii tui córpore mirabílitèr recreâre dignâtus es: concêde quæſumus; ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoquè eòdem in mortis agône reféćti ac roboráti ad cœléſtem pátriam perducâmur. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JUliâna ex nóbili Falconéria família, clariſſimo patre qui templum Deíparæ ab Angelo ſalutâtæ ære ſuo magníficè à fundaméntis Florentiæ ut nùnc víſitur erêxit, matre Reguardâta, ambòbus jam ſeneſcéntibus ac ad id tempus ſterílibus nata eſt, anno milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ ſanctitâtis ſpécimen dedit: vagiéntibus quippè labris, ſuavíſsima Jeſu & Marîæ nómina ultrò proférre audîta eſt. Puerítiam póſtmodùm ingréſſa totam ſe chriſtiánis virtútibus mancipâvit; in quibus ádeò excélluit, ut beâtus Aléxius pátruus, cujus inſtitûtis ac exémplis inſtruebâtur, matri dícere non dubitáverit, ipſam non fœminam peperiſſe, ſed Angelum: nam ità modéſto vultu, animóque ab omni vel leviſſima errôris mácula pura fuit, ut óculos numquàm in toto vitæ curſu ad hóminis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit; immò ſcéleris narratiône per-

percúlſa, íllicò propè exánimis corrúerit. Expléto nondùm décimo quinto ætâtis ſuæ anno, re familiári licèt opulénta terreníſque poſthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus Divi Philíppi Benítii ſolémnitèr vovit, ab eóque ómnium prima religióſum Mantellatârum hábitum (ut dicunt) ſumpſit.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 103.

Lectio v.

JUliânæ exémplum ſecûtæ ſunt plúrimæ ex nobilióribus famíliis fœminæ; ac mater ipſa fíliæ ſeſe religióſè inſtituéndam dedit, ità ut aucto paulátim número Ordinem Mantellatârum inſtitúerit, ac illi piè vivéndi leges ſumma prudéntia ac ſanctitâte tradíderit. Ejus virtûtes cùm óptimè perſpéctas Divus Benítius habéret, morti próximus nulli méliùs quàm Juliânæ non fœminas tantùm, ſed & totum Servôrum Ordinem (cujus propagâtor & moderâtor extíterat) commendátum vóluit. Verùm ipſa demíſsè ſempèr de ſe cogitábat; & cùm ceterârum eſſet magíſtra, in re quaque doméſtica licèt vili, ſoróribus famulabâtur. Aſſiduitâte orándi íntegras inſumêbat dies, in éxtaſim ſæpíſsimè rapta; & ſi réliquum, in ſedándis cívium diſsídiis, criminóſis à via iniquitâtis retrahéndis, ac inſerviéndis impendébat ægrótis; quorum quandóquè ſániem ex ulcéribus manántem ádmoto ore lambens, eos ſanitâti reſtituébat. Corpus ſuum flagris, nodóſis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo térere ſólita fuit. Parcíſsimè cibo, & hoc vili, quátuor hebdómadæ diêbus, & réliquis duôbus ſolo Angelôrum pane conténta; excépto die Sábbati, quo pane ſolo & aqua nutriebâtur.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 97.

Lectio vi.

DUra hujúſmodi vivéndi ratiône in ſtómachi morbum íncidit: quo in-

ingraveſcénte, cùm ſeptuagéſimum ætâtis annum ágeret, ad extrémum vitæ ſpátium redâcta eſt. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu conſtantíque ánimo pértulit: de uno tantùm cónqueri audîta eſt, quòd cùm cibum cápere ac retinêre nullo modo poſſet, ab Eucharíſtica menſa ob Sacraménti reveréntiam arcerêtur. Verùm his in angúſtiis conſtitúta Sacerdòtem rogâvit, ut allátum divínum Panem, quem ore ſúmere nequíbat, péctori faltèm extériùs admovéret. Précibus illîus morem geſsit Sacérdos; & mirum! eodem témporis momênto divínus Panis diſpáruit, & Juliâna ſerêno ac ridénti vultu expirâvit. Res ſuprà fidem támdiù fuit, donèc virgíneum de more curarêtur corpus: invénta enim eſt circà ſiníſtrum péctoris latus carni véluti ſigillo impréſſa forma Hóſtiæ, quæ Chriſti crucifixi effígiem repræſentâbat. Hujus prodígii fama ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantùm, ſed totîus Chriſtiáni Orbis veneratiônem illi conciliâvit; ac per quátuor propè íntegra ſæcula ádeò aucta eſt, ut tandèm Benedíctus Papa Décimus tértius in ejus celebritâte Offícium próprium recitári ab univérſo Ordine Beátæ Marîæ Vírginis Servôrum júſſerit. Clemens verò Duodécimus munificentíſsimus ejúſdem Ordinis Protéctor novis in dies miráculis coruſcántem Sanctârum Vírginum catálogo adſcrípſit.

℟. vi. Afferéntur. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile erit regnum cœlôrum decem Virgínibus, *ut in Communi Virginum.* 97.

Nona lect. Ss. Gervaſii & Protaſii, & comm. in Laud.

In ſecundis Veſperis commem. Sancti Sylverii Papæ & Martyris.

Die xxi. Junii.

In feſto S. Aloyſii Gonzagæ Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

COEléſtium donôrum diſtribûtor Deus, qui in Angélico júvene Aloyſio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia ſociáſti: ejus méritis & précibus concêde; ut innocéntem non ſecúti, pœniténtem imitêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed pro locis ubì conceditur, dicuntur lectiones: Beâtus vir, *de Communi Confeſſoris non Pontificis 2. loco.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ALoyſius Ferdinándi Gonzágæ Caſtelliônis Stiverôrum Marchiónis filius, feſtinâto proptèr vitæ periculum baptiſmo, priùs cœlo quàm terris naſci viſus; primam illam grátiam tàm conſtántèr retinuit, ut in ea confirmâtus crederêtur. A primo ratiônis uſu, quo ſe Deo ſtatim óbtulit, vitam duxit quotídiè ſanctiôrem. Novénnis Floréntiæ antè aram Beâtæ Vírginis, quam paréntis loco ſempèr hábuit, perpétuam virginitâtem vovit; eamque, insígni Dei beneficio, nulla mentis aut córporis pugna tentátam ſervâvit. Réliquas ánimi perturbatiônes cœpit ætâte illa tàm fórtitèr comprimere, ut ne primo quidèm eârum motu deíndè incitarétur. Senſus étiàm, óculos præcípuè ità cohíbuit, ut non modò illos numquàm in fáciem inténderit Maríæ Auſtríacæ, quam plures annos intèr honorários Hiſpaniârum Príncipis ephébos ferè quotídiè ſalutâvit; ſed à matris étiàm vultu continéret: homo proptéreà ſine carne, aut Angelus in carne méritò appellâtus.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

ADjécit ſenſuum cuſtódiæ córporis cruciâtum.

tum. Tria ſingulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane & áqua tolerábat. Quamquàm perpétuum fuiſſe per id tempus ipsîus jejúnium vidéri poteſt; cùm ejus prándia fermè vix únciam æquárent. Sæpè étiàm ter in die ſe fúnibus aut caténis cruentâbat: flagélla quandóquè canum loris; cilícia equôrum calcáribus ſupplêvit. Mollem léctulum clàm injéctis áſſerum fragméntis aſperâbat, eo étiàm ut cítiùs ad orándum excitarétur. Magnam quippè noctis partem, ſumma étiàm hyeme, ſolo tectus indúſio, póſitis humi génibus, vel præ languôre jacens ac pronus, in cœléſtium contemplatiône traducêbat. Intérdiù quoquè tres, quátuor, quinque horas in ea perſtâbat immótus; donèc unam ſaltèm ánimo nuſquàm diſtrácto percurríſſet. Cujus conſtántiæ præmium fuit ſtabílitas mentis intèr orándum álìò non vagántis; imò perpétua velùt éxtaſi in Deo defixæ. Ei demùm ut únicè adhæréret, vict[o] pòſt triennále acérrimum certámen patre, & avi[to] Principâtus jure in fratrem translâto, Societâti Jeſu, ad quam cœléſti voce Ma[tris] tríti fúerat accítus, Romæ ſe adjúnxit.

℟. ℣. Amâvit eum Dóminus, 75.

Lectio vi.

IN tirocínio ipſo virtútum ómnium Magíſter habéri cœpit. Exactíſsima in eo erat legum étiàm minimârum cuſtódia, mundi contémptus ſinguláris, implacábile ódium ſui; Dei verò amor tàm ardens, ut corpus étiàm ſenſim abſúmeret. Juſſus proptéreà mentem à divínis rebus tantiſpèr avértere, occurréntem ſibi ubíquè Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiàm próximos charitâte ampléxus, in públicis (quibus alácritèr miniſtrâbat) noſocómiis contagióſam luem traxit. Qua lentè conſumptus, die quem prædíxerat, undécimo Kaléndas Julii, ætâtis anno quar-

quarto & vigéſimo jàm inchoáto, cùm ánteà flagéllis cædi atque humi ſtrátus mori poſtuláſſet, migrâvit in cœlum. Ibì eum Sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória (Deo monſtránte) vidit, quantam vix eſſe in cœlo credidiſſet; ipſúmque ſanctimónia insígnem, & charitâte mártyrem incógnitum fuíſſe prædicâvit. Multis étiàm, magníſque cláruit miráculis. Quibus ritè probátis, Benedíctus Décimus tértius Sanctôrum faſtis Angélicum júvenem adſcríſit, atque innocéntiæ & caſtitâtis exémplar ſimùl & patrônum ſtudióſæ præſértim juventúti dedit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22. *v.* 29.

IN illo témpore: Reſpóndens Jeſus ait Sadducæis: Errátis neſciéntes ſcriptûras neque virtûtem Dei: in reſurrectiône enim neque nubent, nequè nubéntur; ſed erunt ſicùt Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Lib. de Virginitat.

VIrgínitas eſt bona: id ego quóquè fáteor. Atqui núptiis étiàm mélior? & iſtud tibi aſſéntior: ac ſi libet, illud adjúngam, tantò núptiis eam præſtâre, quantò cœlum terræ, quantò homínibus Angeli antecéllunt; ac ſi quid prætéreà audéndum eſt, étiàm magis. Nàm ſi nequè nubunt Angeli, nequè uxôrem ducunt; non étiàm carne & ſánguine coagmentâti ſunt: in terris prætéreà non commorántur; non cupiditâtum aut libídinum perturbatiónibus ſunt obnóxii; non cibi índigent aut potus; non ſunt ejúſmodi, ut eos dulcis ſonus, aut cantus mollis, aut præclára ſpécies poſsit allícere; nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

AT humánum genus, cùm natûra beátis illis méntibus inférius ſit, omni vi ſtudióque conténdit, ut quoad ejus fieri poteſt, illas aſſequâtur. Quómodò? non nubunt Angeli; at nequè étiàm virgo. Aſsiſténtes illi ſempèr ad Deum, eídem inſérviunt; & iſtud ipſum virgo. Quod ſi vírgines, quamdiù córporis ónere deprimúntur, quemádmodùm Angeli in cœlum néqueunt aſcéndere; illud eo vel máximo ſolátio compénſant, quòd modò ſpíritu & córpore ſancti ſint, cœli Regem recípiunt. Vides ne virginitâtis præſtántiam? quómodò terrârum íncolas ſic afficiat, ut qui córpore veſtíti ſunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

QUa enim (quæſo) re differébant ab Angelis Elías, Eliſæus, Joánnes, veri hi virginitâtis amatôres? nulla, niſi quòd mortáli natûra conſtábant. Nàm cætera ſi quis diligéntér inquírat, hi níhilo minùs affécti reperiéntur, quàm beâtæ illæ mentes: & idipſum, quo inferiôre conditiône vidéntur eſſe, in magna eſt eôrum laude ponéndum. Ut enim terrârum íncolæ, & ii qui eſſent mortáli natûra, poſſent ad illam virtûtem vi & contentiône pervenîre; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratiône præditos fuiſſe opórteat.

Te Deum laudâmus. 11.

In 2. Veſp. commem. Sancti Paulini Epiſc. & Conf.

FESTA JULII.

Die vii. Julii.

In feſto Sancti Firmini Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Commun. unius Mart. prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus qui per fidei præcónium & paſsió-

tis agônem beâtum Firmínum Epíſcopum & Mártyrem immortalitâtis láurea coronáſti: concêde propítius; ut cujus celebrâmus triúmphum, aſſequâmur & præmium. Per Dóminum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FIrmínus Pampilônæ nobílibus paréntibus Firmo & Eugénia natus, unà cum illis à beáto Saturníno Epíſcopo Toloſáno baptizâtus eſt: à quo Honêſto Presbytero ut Chriſtiána Religiône imbuerêtur tráditus, tantùm in ea profécit, ut Regiônes circumquáque Evangélicis documéntis & vitæ ſanctitâte illuſtrâret. Epíſcopus Pampilonénſis creâtus, terrénis facultátibus in páuperes erogátis, ad munus Apoſtólicum ſe accíngens, cùm intellígeret per univérſam Gálliam inférri ſævam Chriſtiánis perſecutiónem, Pampilôna diſcédens multas Galliârum Urbes perluſtrâvit, atque ab Idolôrum cultu innúmeram multitúdinem Agennénſium & Andegavénſium ad Chriſti fidem convértit; Dómino ejus doctrînam multis miráculis confirmánte.

℞. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

INdè Bellóvacum petens, cùm pro extirpánda Idololatríæ ſuperſtitiône plúrimùm laboráret, à Valério Præſide comprehénſus & flagéllis uſquè ad necem cæſus in cárcerem conjéctus eſt. Sérgio autèm Valérii ſucceſsôri reſervâtus, eo loco inédiam & ſqualôrem diù patiéntèr tulit: ſed vi à pópulo liberâtus, in ea civitâte diútiùs prædicâvit. Eccléſiam in honôrem Proto-Mártyris Stéphani aliáſque nonnúllas conſtrúxit. Indè Ambiânum perréxit, ubì quadragínta diêrum ſpátio, multis éditis miráculis, tria hóminum míllia ad Chriſti fidem convértit ſacróque baptíſmate ábluit. Porrò Sebaſtiánus & Longínus Præſides, cùm certo ſcirent Firmíni prædicatiône mul-

tas ſuæ Provínciæ urbes Idólis contémptis Chriſtum cólere, Tréviris Ambiánum quàm celerrimè advenêrunt, & Firmínum grávitèr objurgâtum, quód contrà Imperiália edícta novam Religiônem indúceret, in cárcerem detrúdunt. At pópuli ſeditiônem vériti, intempéſtæ noctis ſiléntio eum cápite plecti juſſérunt ſéptimo Kaléndas Octóbris.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

Ejus corpus Fauſtiniânus Senátor, qui ab ipſo Firmíno fúerat lavácro baptíſmatis regenerâtus, clàm ſepelîvit. Quod ibi látuit uſquè ad Theodorícum Regem: quo témpore Sálvius venerábilis Ambianénſium Antíſtes aſſíduis précibus à Deo impetrávit (ingénti ſupèr ſepúlchri locum lúmine radiánte, & ex eôdem ſuavíſſimo odôre ad vicína uſquè Oppida fragránte) Sancti Mártyris relíquias ſibi revelári. In quarum translatiône eleménta étiàm ip[...] viſa ſunt ei obſéquium p[...] ſtitíſſe. Nam Idibus Janu[...]rii, cùm hyems eſſet hór[...]da, ſúbitò omnes Regiò[...] árbores flóribus & fóli[...] viréntibus veſtítæ, prata [...]liis ac roſis plena ómn[...]bus arridêbant. Déniq[...] multi ægróti & infirm[...] ob mérita Sancti Firmí[...] illa die íntegram ſanitâte[...] recuperárunt.

℟. vi. Stola jucundit[...]tis. 43.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini E[...]ſcopi in Evangelium: N[...] granum fruménti, *ut in f[...]ſto S. Cæcilii.* 161.

Die viii. Julii.

In feſto Sanctæ Eliſabe[...] Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Duplex 2. claſſ. cùm Octav[...]

Omnia propria, ut in co[...]pore Breviarii; vel ut in f[...]ne Breviarii intèr Sanctos a[...] libitum.

In primis Veſperis fit com[...] S. Firmini Ep. & Mart.

Die ix. Julii.

Secunda die infra octavam Sanctæ Eliſabeth.

Omnia ut in die, exceptis lectionibus, quæ dicuntur ut infrà.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregórii Nazianzéni.

In Laudem Gorgoniæ.

Lectio iv.

BEáta Eliſabeth pudicítiæ quidèm laude ádeò præſtitit, adeòque non modò omnes ætâtis ſuæ mulíeres, ſed étiàm véteres (quæ eo virtútis género floruiſſe dicúntur) antecélluit; ut cùm in duo hæc génera vita noſtra omnis divíſa ſit, nimîrum in matrimónium, & cœlibâtum (quorum álterum ut præſtántius & divínius, ità majôris quoque labôris & perículi; álterum humílius quidèm & abjéctius, céterùm minóri perículo obnóxium) vitátis utriúſque ſtatus incómmodis, quidquid in utróque cómmodi erat delégerit, in unúmque coëgerit, álterius nempè ſublimitâtem, altérius ſecuritâtem: fuerítque citrà ſupercílium pudîca, cœlibâtus cómmoda matrimónio témperans, ac re ipſa oſténdens néutrum horum ſuáptè natûra tale eſſe, ut nos prorsùs vel Deo vel mundo adſtríngat, vel ab his pénitùs nos ſéparet.

℟. iv. Audi fília.

Lectio v.

NOn enim quià carni conjúncta erat, idcircò à ſpíritu disjúncta eſt; nec quià pro cápite virum habêbat, ídeò primárium caput ignorâvit: ſed mundo naturæque háctenùs obſequúta, ut carnis legí, vel ei pótiùs qui hanc carnis legem indíxit ſatisfáceret, totam ſe póſteà Deo conſecrâvit. Enim verò divínus Sálomon in Provérbiis fœminam domi manéntem virúmque amántem laudat, quæ honéſtè in domo verſátur, ac muliébria officia viríli & ſtrénuo ánimo exéqui-

quitur, ſempèrque ad fuſum & colum manus obfirmat, céteraque omnia præſtat, quæ ille de honêſta & indúſtria matróna prædicâvit. Ego verò ſi ab his rebus laudándæ Eliſabeth arguménta péterem, ſimilitèr fácerem, ac ſi ab umbra ſtátuam laudárem, aut ab únguibus leónem, relíctis majóribus & excellentióribus.

℟. v. Manum ſuam.

Lectio vi.

QUænam umquàm dígnior fuit, quæ in públicum ſe inférret? quænam tamèn rárius viſa eſt, minúſque virôrum óculis pátuit? quænam óculos æquè frenâvit? quænam riſum ádeò irríſit, ádeò ut vel lévitèr ſubriſíſſe propemódùm nimiùm ipſi viderêtur? quænam áuribus ſuis jánuas magis impóſuit? quænam rursùs eas divíno ſermóni magis apértas hábuit? imò quænam mentem linguæ moderatrîcem magis præfécit ad pronuntiándas Dei juſtificatiônes? quænam modum ordinémque lábiis ſuis magis conſtítuit? Unus illi rubor pl[...]cêbat, quem gignit pudo[r] unus candor, quem pa[...] abſtinéntia.

℟. vi. Regnum mundi

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſe[...]cúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dix[it] Jeſus diſcípulis ſui[s] parábolam hanc: Símile e[st] regnum cœlôrum theſáur[o] abſcóndito in agro. Et re[...]liqua.

De Homilìa Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. *in Evangelia.*

RUrsùm cœléſte re[...]gnum negotiatôri hómini símile dícitur, qu[i] bonas margarítas quærit[,] ſed unam pretiôſam ínve[...]nit, quam vidélicet invént[am] tam ómnia vendens emit[:] quià qui cœléſtis vitæ dul[...]cédinem (in quantum po[ſ]ſibílitas admíttit) perféct[e] cognóverit, ea quæ in ter[...]rênis amáverat, libént[er] cuncta derelínquit: in com[...]paratiône ejus viléſcunt ó[...]mnia, déſerit hábita, congre[...]gá-

ſita diſpérgit : inardéſcit in cœléſtibus ánimus, nihil in terrénis libet: defórme conſpícitur quidquid de terrénæ rei placêbat ſpécie, quià ſola pretióſa margarítæ cláritas fulget in mente.

℟. vii. Os ſuum.

Lectio viii.

RUrsùs símile eſſe regnum cœlôrum ſagénæ in mare miſſæ dícitur ex omni génere píſcium congregánti, quæ implêta ad litus edúcitur, & in vaſis boni piſces eligúntur, mali autem projiciúntur foràs. Sancta Eccléſia ſagénæ comparâtur, quià & piſcatóribus eſt commíſſa, & per eam quiſque ad ætérnum regnum à præſéntis ſæculi flúctibus * tráhitur, ne in ætérnæ mortis profúnda mergâtur. Quæ ex omni génere píſcium cóngregat, quià ad peccatôrum véniam ſapiéntes & fátuos, líberos & ſervos, dívites & páuperes, fortes & infírmos vocat.

℟. viii. Invocâvi.

Lectio ix.

QUæ ſagéna, ſcílicèt Eccléſia, tùnc univerſálitèr replêtur, cùm in fine ſuo humáni géneris ſumma conclúditur. Quam edúcunt, & ſecùs litus ſedent : quià ſicùt mare ſæculum, ità ſæculi finem ſigníficat litus maris. In quo boni piſces in vaſis eligúntur, mali autèm projiciúntur foràs : quià & elécti quique in tabernácula ætérna recipiúntur, & intérni regni luce pérdita ad exterióres ténebras réprobi pertrahúntur.

Te Deum laudâmus. 11.

In 2. Veſp. à Capitulo de Septem Fratr. Mart. cum commemor. Octav. S. Eliſabeth.

Die xi. Julii.

Quarta die infra octavam Sanctæ Eliſabeth.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Auguſtíni Epiſcopi.

De Diverſ. 54. Cap. 1.

Lectio iv.

PRæſtâbit nobis qui diem iſtum commen-

dávit in Sanctis ſuis, ut infirmitas vocis noſtræ ſuffíciat intentióni veſtræ. Et hoc quod geſtâmus in mánibus , Scriptûra ſcílicèt quam vidêtis, comméndat nobis inquiréndam & laudándam mulíerem quamdam , habéntem magnum virum , eum qui invénit pérditam , ornâvit invéntam. Atténdite cujus membra eſtis : inſpícite cujus fílii eſtis. Mulíerem fortem quis invéniet ? Difficilè eſt invenîre eam ; imò difficile eſt neſcîre eam. Non nè ipſa eſt cívitas in monte, quæ abſcóndi non poteſt ? quarè ergò dictum eſt, quis invéniet ? cùm dici debúerit, quis non invéniet ? Sed tu civitâtem in monte póſitam vides : ut autèm in monte poneréțur , invénta eſt quæ períerat.

℟. iv. Audi fília.

Lectio v.

QUándò illuſtrâta eſt, quis eam non videt ? quándò latêbat, quis eam invenîret ? Ipſa enìm cívitas eſt una illa ovis , quam pérditam quæsîvit ille paſtor, & invéntam gaudens in húmeris reportâvit. Ipſe paſtor mons eſt : ovis autèm in húmeris ejus , cívitas in monte. Fácile eſt ut videres eam collocâtam in monte quandò eam invenîres, cùm latéret in vépribus , in ſpinis úbiquè delictôrum ſuôrum? Ibì enìm quæſíſſe, magnum eſt; ibì inveníſſe, mirábile eſt. Hæc ejus difficilis invéntio commendâtur cùm dicit: Mulíerem fortem quis invéniet ? quis enìm? quià unus : non , quià nec unus. ℟. v. Manum ſuam.

Lectio vi. *Cap.* 3.

PRetióſior eſt autèm lapídibus pretióſis quæ ejúſmodi eſt. Quid magnum quià pretióſior eſt múlier hæc lapídibus pretiosíſsimis ? Pretióſi lápides ídeò dicti ſunt , quià charitâte valent. Jàm ille vilis eſt, prétium pérdidit, quià non habet charitátem. Doctrînam ſuam jactet licèt, linguam ſuam jactet licèt ; áudiat æſtimatôrem verôrum lápidum matrónæ hujus: áudiat, inquam,

quam, quemdam artíficem ornaménti hujus inſpectôrem. Si linguis hóminum loquar (inquit) & Angelôrum, charitâtem autèm non hábeam, factus ſum æraméntum ſonans, aut cymbalum tínniens. Jàm non fulget, ſed tinnit. Ergò díſcite lápides æſtimâre, negotiatôres regni cœlôrum: nullus lapis nobis pláceat, prætèr hujus mulíeris ornaméntum.

℟. vi. Regum mundi.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlôrum theſáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homilîa Sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth. cap.* 13.

THeſáurus iſte, in quo ſunt omnes theſáuri ſapiéntiæ & ſciéntiæ abſcónditi, aut Deus Verbum eſt qui in carne Chriſti vidêtur abſcónditus, aut ſanctæ Scriptûræ in quibus repóſita eſt notítia Salvatôris: quem cùm quis in eis invénerit, debet ómnia iſtîus mundi emoluménta contémnere, ut illum poſſit habêre quem réperit. Quod autèm ſequitur: Quem cùm invénerit homo abſcóndit, idcírcò dícitur, non quòd hoc de invídia fáciat; ſed quòd timòre ſervántis & noléntis pérdere abſcóndat in corde ſuo, quem priſtinis prætulit facultátibus.

℟. vii. Os ſuum.

Lectio viii.

ALiis verbis idípſum quod ſuprà dícitur. Bonæ margarítæ, quas quærit inſtitor, Lex & Prophêtæ ſunt. Unum autèm eſt pretioſiſsimum margarítum, ſciéntia Salvatôris, & ſacraméntum paſſiônis illîus, & reſurrectiônis arcânum. Quod cùm invénerit homo negotiátor, ſimilis Pauli Apóſtoli, ómnia Legis Prophetarúmque myſtéria & obſervatiônes priſtinas, in quibus inculpâtè vixerat, qua-

ſi purgaménta contémnit & quiſquílias, ut Chriſtum lucrifáciat. Non quòd invéntio novæ margarítæ condemnátio ſit véterum margaritàrum; ſed quòd comparatiône ejus omnis ália gemma vílior ſit.

℟. viii. Invocâvi.

Lectio nona legitur de S. Pio Pap. & Mártyr. ut in Breviario, cum commemor. ejuſdem.

In ſecundis Veſperis dup. de S. Joanne Gualberto Abb. commem. Oct iv. S. Eliſabeth, & Ss. Mm. Naboris, &c.

Die xv. Julii.

In Octava S. Eliſabeth.

Duplex.

Feſtum S. Henrici Imperat. Confeſſ. transfertur in aliam diem.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermône S. Auguſtíni Epíſcopi.

Lectio iv. *Cap.* 12.

DUplícia pállia fecit viro ſuo. Jàm acclamâtis: credo, quod agnóſcitis quæ ſunt duplícia pállia. Laudes ſunt laudes fidei, laudes confeſsiônis, laudes prædicatiônis. Quarè duplícia? Chriſtum laudas, Deum laudas & hóminem. Duplícitèr lauda, ſimplícitèr lauda. Duplícitèr, quià homo eſt & Deus: ſimplícitèr, ut non ſis fictus. Confitêre Deum, confitêre hóminem: lauda Deum in hómine, lauda hóminem in Deo. Téxuit pretiosíſsimum illud pállium laudis: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apùd Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apùd Deum. Téxuit & áliud pállium, proptèr converſatiônem intèr hómines quotidiânam: Verbum caro factum eſt, & habitâvit in nobis.

℟. iv. Audi filia.

Lectio v. *Cap.* 16.

HIc ergò iſta laboriôſa, vígilans, ſolícita, ſevérè caſtígans domum ſuam, ſurgens de nóctibus, intuens lucérnam ne extinguâtur, in tribulatiône fortis.

tis, nondùm recéptis promíſsis pavens, bráchia ſua in fuſum confírmans, non pigrum panem mandúcans. Ob labóres iſtos quaſi paupertâtis & neceſsitâtis ſæculâris, quid erit, quià in diêbus novíſsimis lætâta eſt? Quid erit? Audîte: proptèr quam ſpem árdeat lucérna noſtra tota nocte; nùnc audîte. Surrexérunt fílii ejus, & ditáti ſunt. Modò in paupertâte vívimus, in paupertâte vigilâmus: & cùm mórimur, in paupertâte dormîmus: ſed ſurgêmus, & ditábimur. Quæ illæ divítiæ ſunt Angelôrum? unam veſtem habent lucis: numquàm téritur, numquàm ſordidâtur. Si fílius es mulíeris hujus, atténde quandò tibi divítiæ promittántur. Surrexérunt fílii ejus, & ditáti ſunt; paráti reſurrectiônis divítias accípere. Noli has amâre, ut mereâris ad illas venîre.

℟. v. Manum ſuam.

Lectio vi. *Cap.* 17. & 18.

ET vir ejus laudâvit eam. Multæ, inquit, fíliæ fecérunt poténtiam. Laudes ſunt, quibus eam laudat vir ejus. Quæ fíliæ, quibus hæc comparâtur? Non comparâtur. Tu autèm ſuperáſti. Atténdite ergò vos, jàm in fine lectiônis ſumus. Multæ fíliæ fecérunt poténtias, multæ locûtæ ſunt linguis, ſciérunt ómnia ſacraménta, fecérunt virtûtes multas, dæmónia excluſérunt, res ſuas paupéribus diſtribuérunt, córpora ſua ígnibus tradidérunt: inflâtæ ſunt, quià caritâtem non habuérunt. Tu autèm ſuperáſti & ſuperpoſuíſti omnes, non ſolùm flore, ſed & fructu grávida, abúndans. Date illi de frúctibus mánuum ſuârum. Quid date? Venîte benedícti Patris mei. De quibus frúctibus mánuum ejus? Eſurîvi enim, & dedíſtis mihi manducâre. Et quod illi deíndè negótium erit finítis labóribus? Et laudêtur in portis vir ejus. Ipſe erit portus labôrum noſtrôrum, vidêre Deum, laudâre Deum.

℟. vi. Regnum mundi.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlòrum theſáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Quæſt. ex Matthæo quæſt. 16.

IDeò omnis ſcriba doctus in regno cœlôrum símilis eſt hómini patrifamílias, qui profert de theſáuro ſuo nova & vétera. Utrùm iſta concluſiône expónere vóluit, quem díxerit theſáurum in agro abſcónditum? Quóniàm ſanctæ Scriptûræ intelligúntur, quæ nómine duôrum Teſtamentôrum novi & véteris concludúntur: quemádmodùm apùd álium Evangeliſtam, gládium bis acútum tali concluſiône vidêtur expónere.

℟. vii. Os ſuum.

Lectio viii.

AN quià in parábolis iſta locûtus eſt, & cùm quæſíſſet ab eis utrùm intellexíſſent, reſpondérunt ſe intellexíſſe? Fortá sè iſta ſimilitúdine última patri familias proferéntis de theſáuro ſuo nova & vétera oſténdere vóluit, eum doctum habéndum eſſe in Ecclésia, qui étiàm Scriptúras véteres parábolis explicâtas intelléxit, ab iſtis novis accípiens régulas: quià & iſta Dóminus per parábolas enuntiâvit, quamvis ipſe Chriſtus eſſet finis illôrum, id eſt, ut in eo illa vétera compleréntur.

℟. viii. Invocávi.

Lectio ix.

UT ſi ipſe, in quo illa compléntur & manifeſtántur, per parábolas adhùc lóquitur, donèc ejus paſsio velum diſcíndat, ut nihil ſit occúltum quod non revelêtur; multò magis illa, quæ ad commendándam tantam ejus salûtem tàm longè de illo ſcripta ſunt, parábolis opérta eſſe

eſſe novérimus: quæ cùm Judæi ad lítteram accíperent, noluérunt eſſe docti in regno cœlôrum, neque tranſîre ad Chriſtum, ut auferrêtur velámen quod ſuprà cor eôrum poſitum eſt.

Te Deum laudâmus. 11.

Veſperæ dicuntur de Triumpho Sanctæ Crucis, Dup. Maj. ut in Codic. Ss. Hiſpanorum, comm. Octav. S. Eliſabeth.

Eodem die xv. Julii.

In feſto Sancti Camilli de Lellis, Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea quæ hic habentur.

Oratio.

DEus qui Sanctum Camíllum, ad animârum in extrémo agône luctántium ſubſídium, ſinguári charitâtis prærogatívà decoráſti: ejus quæſumus méritis ſpíritum nobis tuæ dilectiônis infúnde, ut in hora éxitus noſtri hoſtem víncere & ad cœléſtem mereâmur corônam pervenîre. Per Dóminum noſtrum. In unitâte ejúſdem.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAmíllus Buccláníci Theatínæ Diœcéſis óppido ex nóbili Lelliôrum família natus eſt, matre ſexagenária, cui grávidæ viſum eſt per quiêtem, puérulum crucis ſigno in péctore munítum, & ágmini puerôrum idem ſignum geſtántium præeúntem ſe peperíſſe. Adoléſcens rem militárem ſequûtus, ſæculi vítiis aliquándiù indúlſit; donèc vigéſimum quintum agens ætâtis annum tanto ſupérnæ grátiæ lúmine divinæque offénſæ dolôre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárum imbre íllicò perfúſus, anteáctæ vitæ ſordes indeſinéntèr abſtérgere, novúmque indúere hóminem fírmitèr decréverit. Quarè ipſo quo id cóntigit Purificatiônis Beatíſsimæ Virgi-

ginis feſto die ad Fratres Minòres (quos Capuccínos vocant) cónvolans, ut eòrum número adſcriberêtur ſummis précibus exorâvit. Voti ſemèl atque íterùm compos factus eſt; ſed fœdo úlcere, quo aliquándò laboráverat, in ejus tíbia iterátò recrudeſcénte, divínæ providéntiæ majôra de eo diſponéntis consílio humilitèr ſe ſubjécit, ſuíque victor, illîus Religiònis bis expetîtum & ſuſcéptum hábitum bis dimíſit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

ROmam proféctus in Noſocômium, quod Inſanabílium dícitur, recéptus eſt; cujus étiàm adminiſtratiônem ob perſpéctas ejus virtûtes ſibi demandátam ſumma integritâte ac ſolicitúdine verè patérna perégit. Omnium ægrôrum ſervum ſe réputans, eòrum ſtérnere léctulos, ſordes térgere, ulcéribus medêri, agoníque extrémo piis précibus & cohortatiónibus opem ferre ſolémne hábuit; quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, & heróicæ charitâtis exémpla. Verùm cùm animârum in extrémis periclitántium (quod únicè intendêbat) levámini ſubsídium litterárum plúrimùm conférre intellígeret, trigínta duos annos natus in primis grammáticæ eleméntis tirocínium intèr púeros íterùm ſubîre non erúbuit. Sacerdótio póſteà ritè initiàtus, nonnúllis ſibi adjúnctis ſóciis, prima jecit Congregatiônis Clericôrum Regulárium infírmis miniſtrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoſte. Nam Camíllus cœléſti voce è Chriſti crucifíxi (manus étiàm de ligno avúlſas admirándo prodígio protendéntis) ſimulácro emíſſa mirabílitèr confirmâtus, Ordinem ſuum à Sede Apoſtólica approbári obtínuit, Sodálibus quarto obſtríctis máximè árduo voto, infírmis quos

ét-

tiàm peſtis infécerit mi-
iſtrándi. Quod inſtitûtum,
uàm foret Deo accé-
tum & animârum ſalú-
proſícuum, Sanctus Phi-
ppus Nérius qui Camíl-
o à ſacris confeſsiónibus
rat comprobâvit; dùm
jus alúmnis decedéntium
gôni opem feréntibus
ngelos ſuggeréntes ver-
a ſæpiùs ſe vidíſſe teſtâ-
us eſt.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

ARctióribus hiſce vínculis ægrotántium miniſtério mancipâtus, mirum eſt qua alacritâte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diù noctùque ad ſuprémum uſquè ſpiritum eòrum cómmodis vigilâverit. Omnibus ómnia factus, viliſsima quæque officia demiſiſsimo obſéquio flexíſque plerúmquè génibus, véluti Chriſtum ipſum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo arripiêbat; utque ómnium indigéntiis præſtò eſſet, generàlem Ordinis præfectúram cœlíque delícias, quibus in contemplatiône defíxus affluêbat, ſpontè dimíſit. Patérnus verò illîus ergà míſeros amor tùm máximè effúlſit, cùm & Urbs contagiòſo morbo primùm, deindè extréma annónæ laboráret inópia, & Nolæ in Campánia dira peſtis graſſarêtur. Tanta déniquè in Deum & próximum charitâte exárſit, ut Angelus nuncupári, & Angelòrum opem in vário itínerum diſcrímine experíri promererêtur. Prophetíæ dono & grátia ſanitâtum præditus, arcâna quoquè córdium inſpéxit; ejúſque précibus nùnc cibária multiplicâta ſunt, núnc aqua in vinum convérſa. Tandèm vigíliis, jejúniis, & aſsíduis attrítus labóribus, cùm pelle tantùm & óſsibus conſtáre viderêtur, quinque moléſtis æquè ac diútinis morbis (quos Miſericórdias Dómini appellâbat) fórtitèr tolerâtis, Sacraméntis munítus, Romæ intèr ſuaviſsima Jeſu & Ma-

rîæ

riæ nómina, ad ea verba, Mitis atquè feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qua prædixerat hora obdormîvit in Dómino pridie Idus Julii anno ſalûtis milléſimo ſexcentéſimo décimo quarto, ætâtis ſuæ ſexagéſimo quinto; quem plúribus illúſtrem mirâculis Benedíctus Décimus quartus ſolémni ritu Sanctôrum faſtis adſcrípſit.

℟. vi. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangèlii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicùt diléxi vos. Et réliqua.

Homilîa Sancti Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 83. *in Joann. Evang.*

QUid putâmus, fratres mei; nùm quidnam ſolum ejus de iſta dilectiône mandátum eſt, qua diligimus ínvicem? Nonnè eſt & áliud majus, ut diligâmus Deum? Aut verò de ſola Deus nobis dilectiône mandâvit, ut ália non requirâmus? Tria certè comméndat Apóſtolus dicens: Manent autèm Fides, Spes, Cháritas, tria hæc: major autèm horum Cháritas. Et ſi in Charitâte, hoc eſt in dilectiône concludúntur duo illa præcépta; major tamèn dicta eſt eſſe, non ſola. De Fide ígitùr nobis quàm multa mandâta ſunt! quàm multa de Spe! Quis poteſt cuncta collígere? quis enumerândo ſufficere? Sed intueâmur quod ait idem Apóſtolus: Plenitûdo legis Cháritas.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

UBì ergò Cháritas eſt, quid eſt quod poſſit deéſſe? Ubì autèm non eſt, quid eſt quod poſſit prodéſſe? Dæmon credit, nec díligit: nemo díligit, qui non credit. Fruſtrà quidèm; ſed tamèn poteſt ſperâre véniam qui non díligit: nemo autèm poteſt deſperâre qui díligit. Itaquè ubì diléctio eſt, ibi ne-

neceſſáriò Fides, & Spes: ubì diléctio próximi, ibì neceſſáriò étiàm diléctio Dei. Qui enìm non díligit Deum, quómodò díligit próximum tamquàm ſe ipſum? Quandóquidèm non díligit & ſe ipſum: eſt quippè ímpius & iníquus: qui autèm díligit iniquitâtem, non plánè díligit, ſed odit ánimam ſuam.

℞. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

HOc ergò præcéptum Dómini teneâmus ut nos ínvicem diligâmus, & quidquid áliud præcépit, faciêmus: quóniàm quidquid eſt áliud, hìc habêmus. Diſcérnitur quippè iſta diléctio ab illa dilectiône qua ſe ínvicem díligunt hómines: nàm ut diſcernerétur, adjúnctum eſt, Sicùt diléxi vos. Ut quid enìm díligit nos Chriſtus, niſi ut regnáre poſsîmus cum Chriſto? Ad hoc ergò & nos ínvicem diligâmus, ut dilectiônem noſtram diſcernâmus à céteris, qui non ad hoc ſe ínvicem díligunt, quià nec díligunt. Qui autèm ſe proptèr habéndum Deum díligunt, ipſi ſe díligunt: ergò ut ſe díligant, Deum díligunt. Non eſt hæc diléctio in ómnibus homínibus. Pauci ſe proptéreà díligunt, ut ſit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudâmus. 11.

Die xvi. Julii.

In feſto B.M.V. de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Omnia ut in Officio B. M. V. prætèr ea, quæ hìc aſſignantur propria. 109.

Ad Magnificat Aña. Sancta Marìa ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, rĕfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercêde pro devôto fœmíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvâmen, quicúmque célebrant tuam ſolémnem commemoratiônem.

Oratio.

DEus, qui beatíſsimæ ſempèr Vírginis & Genitrîcis tuæ Mariæ ſingu-

lári título Carméli Ordinem decoráſti: concêde propítius; ut cujus hódie commemoratiônem ſolèmni celebrâmus officio, ejus muníti præsídiis ad gáudia ſempitérna pervenîre mereâmur. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Parabolis Salomonis: Ego ſapiéntia, *ut in eodem Officio.* 115.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CUm ſacra Pentecóſtes die Apóſtoli célitùs affláti váriis linguis loqueréntur, & invocâto auguſtiſsimo Jeſu nómine mira multa patrárent; viri plúrimi (ut fertur) qui veſtigiis ſanctôrum Prophetârum Elíæ ac Eliſæi inſtíterant, & Joánnis Baptíſtæ præcónio ad Chriſti advéntum comparâti fúerant, rerum veritâte perſpécta atque probâta, Evangélicam fidem conféſtim amplexâti ſunt: ac peculiári quodam afféctu beatíſsimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritâte felicitèr frui potuêre) ádeò venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubì Elías olìm aſcendéntem nébulam Vírginis typo insígnem conſpéxerat, eídem puríſsimæ Vírgini ſacéllum conſtrúxerint.

℟. iv. Sicùt cedrus exaltâta ſum. 119.

Lectio v.

AD novum ergò ſacéllum ſæpè quotídie conveniéntes, rítibus piis precatiónibus ac láudibus beatíſsimam Vírginem velùt ſingulârem Ordinis tutêlam colébant. Quam obrem Fratres Beátæ Maríæ de Monte Carmélo paſsìm ab ómnibus appellári cœpérunt: eúmque títulum Summi Pontífices non modò confirmárunt; ſed & Indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem vel Fratres síngulos nuncupárent, conceſsêre. Nec verò nomenclatûram tantùm munificentíſsima Virgo tríbuit & tutêlam; verùm & insígne ſacri Scapuláris, quod beáto Simôni Anglico præbuit, ut cœléſti

ſii hac veſte Ordo ille ſacer dignoſcerêtur, & à malis ingruéntibus protegerêtur. Ac demùm, cùm olìm in Eurôpa Ordo eſſet ignôtus, & ob id apùd Honórium Tértium non pauci pro illius extinctiône inſtárent; adſtitit Honório noctu piiſſima Virgo Marîa, planèque juſsit, ut inſtitûtum & hómines benígnè complecterêtur.

℟. v. Quæ eſt iſta. 120.

Lectio vi.

NOn in hoc tantùm ſæculo Ordinem ſibi tàm accéptum multis prærogatívis beatíſsima Virgo inſignîvit: verùm & in álio (cùm ubíquè & poténtia & miſericórdia plúrimùm váleat) filios in Scapuláris ſocietâtem relátos, qui abſtinéntiam módicam precéſque paucas eis præſcríptas frequentárunt, ac pro ſui ſtatus ratiône caſtitâtem coluérunt, matérno planè affèctu (dùm igne Purgatórii expiántur) ſolári, ac in cœléſtem pátriam obténtu ſuo quantótiùs piè créditur efférre. Tot ergò tantíſque beneficiis Ordo cumulâtus, ſolémnem beatíſsimæ Vírginis commemoratiônem ritu perpétuo ad ejúſdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam inſtítuit.

℟. vi. Ornâtam monílibus. 120.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri: Magnæ devotiônis, *ut in dicto Officio*. 123.

Ad Laudes, & per Horas omnia ut in dicto feſto. 125.

Ad Benedictus Aña. Caput tuum ut Carmélus: & comæ cápitis tui ſicùt púrpura Regis vincta canálibus, allelúja.

In 2. Veſp. Añæ, Pſalmi, Capitul. Hymnus, & ℣. ut in 1. Veſperis.

Ad Magnificat Aña. Glória Líbani data eſt ei: decor Carméli, & Saron, allelúja.

Die xix. Julii.

In feſto Ss. Juſtæ, & Ruffinæ Sororum Vv. & Mm. Hiſpalenſium.

Duplex.

Omnia ut in Communi Virginum, his exceptis quæ hìc aſſignantur.

AD VESPERAS.

Aña. Hæc eſt virgo ſápiens, *cum reliquis de Laudibus: Pſalm. de Comm. Virginum.* 91.

Capitulum.

FRatres: qui gloriátur, in Dómino gloriêtur. Non enìm qui ſe ipſum comméndat, ille probâtus eſt; ſed quem Deus comméndat.

Hymnus.

SAlvête claræ Vírgines,
Tutéla præſens pátriæ,
Virtûtis & conſtántiæ
Exémplar admirábile.

Non vos chalybs rigéntibus
Dùm nectit artus ánnulis,
Nec láminis candéntibus
Catáſta terret ígnea.

Nec confragóſa rúpium
Calcáta nudis plántulis
Fregére vos diſpéndia,
Sed hìnc fides fit ácrior.

Deíndè victo ſæculo,
Cœli ſub iſtis átria
Ruffína fuſo ſánguine
Et Juſta digna nómine.

Roſiſque purpuráutibus
Confeſsiônis ínclytæ
Intextuíſtis cándida
Integritàtis lilia.

Ergò triúmphi nóbilis
Sacris revínctæ láureis,
Palmas reféitis dúplices,
Agnum ſequéntes prævium.

Te, Dux corôna Mártyrum,
Cum Patre (Chriſte) Spiritu
In Trinitâte ſimplici
Ætérna láudent ſæcula.
Amen.

℣. Adducéntur Regi virgines pòſt eam.

℞. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis Aña. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit exîte óbviam ei.

Oratio.

DEus, qui virtûtem tuam in vaſis fictílibus (étiam frágilis ſexus reſpóndens, ſanctis virgínibus & Martyribus tuis Juſtæ & Ruffínæ mirábilem fidei conſtántiam tribuíſti) da nobis eârum patrocínio in tui amôre perſeverâre, & ad cœléſtem corônam perve-

venîre. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem vírginum Dóminum * Venite adorêmus.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus.

QUid (ſæve tortor) úngulis
(Judéxque) fractis, vírginum
Plùs quàm virilis indolis
Miráris indoléntiam?
Virtûtis hoc altíſsimæ
Agnóſce munus, pérfide,
Firmíſsimam conſtántiam
Qui débili dat ſéxui.
Sævîre in actus fictiles,
Mercéſque eârum téſteas,
Sed non potéſtis cónditas
In his faces extínguere.
Quas ardor almi lúminis
Accéndit, & dulcíſsimus
Sponſus cadéntes éxcipit
Chriſtus bravium mártyrum.
Et nùnc precántur ſédulæ
Pro gente Patrem & Filium,
Et Spíritum Paráclitum
Qui regnat omne in ſæculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: De virgínibus præcéptum, *ut in Communi Virginum.* 93.

IN II. NOCTURNO.

Ex Sancto Iſidoro, & Breviariis Hiſpaniæ.

Lectio iv.

JUſta & Ruffina ſorôres Hiſpalénſes vírgines caſtíſsimæ, facultátibus páuperes ſed virtútibus locuplétes, cùm Diocletiánus in Chriſtiános ſævîret, fictílium mercimónio ſeſe alébant, & tenuitâte egénos ſuſtentábant. Religióſè ítaquè, & in magna concórdia domus ſuæ curam geréntes, vitam inculpâtam tranſigébant. Accidit autèm ſtatûto quodam die Híſpali Adónia celebrári. In quo feſto mulíérculæ quædam cum ſólitis ejulátibus & clamóribus Salambônæ ſimulácrum (ſic Venerem Syri vocant) in pompa circumferébant, & ab ómnibus paſsìm in ejus dæmonis cultum áliquid erogári efflagitábant. Quæ cùm óbitèr à ſanctis ſoróribus ſtipem poſtulárent, nec

nec quidquam extorquérent, una ex eis quæ idólum bajulábant, omnes fictílium merces indignabúnda confrégit. Sed ſanctæ vírgines non frivolæ rei detriménto commótæ, ſed religiónis zelo ſuccénſæ nefárium ſimulácrum à ſe dejecérunt, quod terræ illíſum & comminútum, fictile étiàm ſe probâvit.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 96.

Lectio v.

RE autèm ad Diogeniánum Provinciæ Præſidem deláta, quaſi impietâtis reas capi & ad ſe addúci jubet. Quæ cùm coràm eo consiſterent, de religiône interrogâtæ, ſe Chriſti fámulas, & pro ejus nómine mori parâtas eſſe intrépidè reſpondérunt. Admovéntur ergò varia & horribília cruciátus inſtruménta, ac vírgines hílares & Chriſtum invocántes equúleo ſuſpénſæ férreis úngulis exarántur. Sed cùm in fídei confeſſiône conſtántes (feſſis etiàm tortóribus) perſiſterent, in cárcerem tradi, & indè ál quot pòſt dies éxtrahi ju béntur, ut ſe longo itíne re in loca ad montes Ma riános ſita (quò ſibi jur dicéndi cauſa eúndum era ſequeréntur; exíſtimans eju itíneris difficultâte eâru conſtántiam vinci poſſe Se divîna virtúte imbecílli ſe xui vires ſuggerénte, rú pium & móntium prærú pta & áſpera nudis pédi bus magna animôrum al critâte ſuperárunt, & in cólumi fide Híſpalim re diérunt, ubi cum ſævíſſi mis iterùm cruciátibus eâ rum fides fruſtrà tentât eſt. Quorum immanitâte & diutúrno cárceris ſit & fame Juſta enécta, De ſpíritum reddens, ad dúpli cem corônam evolâvit.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam 97.

Lectio vi.

RUffina verò ad áli certámina ſanctíſſi mæ ſorôri ſupérſtes, præ ſidis juſſu in arénam pro dúcta (ut Sanctus Iſidôru refert) ferocíſſimo leôn objécta eſt. Qui, quaſi vi

ſtem cœléſtem agnóſceret, illæſam eam & intátam reliquit. Redúcta ergò in cárcerem, fractis à lictòre cervícibus, glorióſum martyrium in vínculis conſummàvit. Cujus corpus à carnifícibus in eámdem arénam tractum, combúſtum eſt. Oſſa autèm à Sabíno Hiſpalénſi Epíſcopo colléćta, & in ſuburbâno cæmetério honoríficè ſepúlta ſunt cum ſorŏris Juſtæ córpore: quod è profúndo púteo, in quem juſſu Diogeniáni præcipitátum fúerat, idem ſanctus Epíſcopus extráxit.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum.* 97.

Ad Laudes, & per Horas, ut in dicto Officio. 99.

Hymnus.

ADéſte ſacræ vírgines,
Quas cura fecit pérvigil,
Sponſo vocánte ad núptias,
Claras reférre lámpades.
Jàm nigra noctis órbita
Ad mane clarum vértitur:
Vincant timôres túrbidos
Ætérna lucis gáudia.
Apérta vobis jánua,
Sponſus vocat, ſuccédite:
Sparſáſque noſtris flétibus
Offérte palmas nóbiles.
Offérte fuſum ſánguinem
Chriſto immolátæ víctimæ,
Quo mártyres ſanctíſsimæ
Veſtram beâſtis Híſpalim;
Ut ipſe noſtræ Ecclésiæ
Preces benígnus áudiat,
Et donet indulgéntiam
Veſtris rogâtus cívibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito
In ſæculôrum ſæcula.
Amen.

℣. Adducéntur Regi vírgines pòſt eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Benedictus Aña. Prudéntes vírgines, aptâte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exîte óbviam ei.

Eodem die xix. Julii.

In feſto Sancti Vincentii à Paulo Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. prætèr ea quæ ſequuntur.

In Hymno : Iſte Confèſſor, *mutatur tertius Verſus.*

Oratio.

DEus, qui ad evangelizándum paupéribus, & Eccleſiáſtici Ordínis decôrem promovéndum, beâtum Vincéntium Apoſtólica virtûte roboráſti: præſta quæſumus; ut cujus pia mérita venerâmur, virtûtum quoquè inſtruâmur exémplis. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VIncéntius à Paulo natiône Gallus Pódii non procùl ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jàm tùm à púero exímiam in páuperes charitâtem præ ſe tulit. A cuſtódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cùm Tolóſæ tùm Cæſaraugúſtæ dídicit. Sacerdótio initiâtus, ac Theologíæ láurea inſignítus i Turcas íncidit, qui captivum in Africam abduxerunt: ſed in captivitâte poſitus herum ipſum Chriſt rursùs lucrifécit. Cum e ígitùr ex bárbaris oris (opitulánte Deípara) ſeſe prorípiens, ad Apoſtólica limina iter inſtítuit. Und in Gálliam revérſus, Clipíaci primùm, mox Caſteliônis Parœcias ſanctíſsim rexit. Renuntiâtus à Re primárius ſacrôrum miniſter in Gálliæ trirémibu mirum quo zelo, & ducu & rémigum ſalûti óperam poſúerit. Moniálibus Vitatiônis à Sancto Franciſc Saléſio præpóſitus, tan prudéntia per annos círcitèr quadragínta eam cura ſuſtinuit, ut máximè comprobáverit judícium ſanctíſsimi Præſulis, qui Sacerdótem Vincéntio di gniórem nullum ſe noſ fatebâtur.

℟. iv. Honéſtum feci 85.

Lectio v.

EVangelizándis paupéribus præſértim ru

ícolis ad decrépitam uſquè ætâtem indeféſſus incúbuit: eíque Apoſtólico óperi tùm ſe, tùm alúmnos Congregatiônis, quam ſub nómine Presbyterôrum ſæculárium Miſsiônis inſtítuit, perpétuo voto à Sancta Sede confirmâto ſpeciátim obſtrínxit. Quantùm autèm augéndæ Cleri diſciplînæ allaboráverit, teſtántur eréċta majôrum Clericôrum Seminária; collatiónum de divínis intèr Sacerdótes frequéntia; & ſacræ Ordinatióni præmitténda exercítia, ad quæ (ſicút & ad pios laicôrum ſeceſſus) inſtitúti ſui domicília libéntèr patére vóluit. Inſupèr ad amplificándam fidem & pietâtem, Evangélicos miſit Operários, non in ſolas Gálliæ Províncias; ſed & in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, atque ad Bárbaros & Indos. Ipſe verò, vita functo Ludovìco Décimo tértio cui moriénti hortâtor ádſtitit, à Regîna Anna Auſtríaca matre Ludovîci Décimi quarti, in ſánctius concílium accítus, ſtudiosíſsimè egit, ut non niſi digniores Eccléſiis ac Monaſtériis præficeréntur; civíles diſcórdiæ, ſingulária certámina, ſerpéntes errôres (quos ſimŭl ſenſit & exhórruit) amputaréntur; débitaque judíciis Apoſtólicis obediéntia præſtarêtur ab ómnibus.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitâtis genus, cui patérnè non occúrrerit. Fidêles ſub Turcârum jugo geméntes, infántes expóſitos, júvenes díſcolos, vírgines periclitántes, moniáles diſpérſas, mulíeres lapſas, ad trirémes damnátos, peregrínos infírmos, artífices inválidos, ipſóſque mente captos, ac innúmeros mendícos ſubſidiis, & hoſpítiis étiamnùm ſuperſtítibus excépit, ac piè fovit. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam, aliáſque Regiônes peſte, fame, bellóque vaſtâtas prolíxè reféċit. Plúrima ad perqui-

réndos, & ſublevándos míſeros ſodalícia fundâvit;intèr quæ célebris Matronârum cœtus, & latè diffúſa ſub nómine charitátis puellârum ſocietas. Puéllas quoquè tùm de cruce, tùm de providéntia, ac ſanctæ Genovéfæ, ad ſequióris ſexus educatiônem erigéndas curâvit. Hæc intèr & ália graviſsima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac ſibi ſempèr conſtans, ſimplex, rectus, húmilis; ab honóribus, divítiis, ac delítiis ſempèr abhóruit, audîtus dícere: rem nullam ſibi placére prætèr quàm in Chriſto Jeſu, quem in ómnibus ſtudêbat imitári. Córporis demùm afflictiône, labóribus ſenióque attrîtus, die vigéſima ſéptima Septémbris anno ſalûtis ſuprà milléſimum ſexcentéſimo ſexagéſimo, ætâtis ſuæ octogéſimo quinto, Paríſiis in domo Sancti Lázari (quæ caput eſt Congregatiônis Miſsiônis) plácidè obdormîvit: quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens Duodécimus intèr Sanctos rétulit, ipsîus celebritáti dies décima nona menſis Julii quotánnis aſsignâta.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangel. Deſignâvit Dóminus, *ut in Communi Evangeliſtarum.*

Die xxiii. Julii.

In feſto Ss. Bernardi, Mariæ & Gratiæ Martyrum, Ordinis Cirtercienſis.

Duplex in toto Regno Valent.

Omnia de Comm. plurim. Martyr. prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

MArtyrum tuôrum Bernárdi, Marîæ, & Grátiæ memóriam recenſéntes, ſúpplices te Dómine deprecâmur: ut in tua charitâte radicâti & fundâti, paſsiônes hujus témporis, amôre illîus glóriæ quæ revelánda eſt in nobis, invícto ac libénti ánimo

ſuſtinêre valeâmus. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BErnárdus olìm Amétus Arábico vocábulo appellâtus, Almanzórii Réguli Carleténſis filius, in aula Regis Saracéni Valéntiæ (nàm ei tùnc, ſicùt & magnæ parti Hiſpániæ, Saracéni infidêles dominabántur) educátus, ádeò prudéntia & indúſtria cláruit, ut ab ipſo Valentíno Rege ad pertractánda graviôra totîus regni negótia legátus in Catalóniam miſſus fúerit. Sed in itinere ad Monaſtérium Populéti Cisterciénſis Ordinis prodigiôsè digréſſus, illôrum Monachôrum pia converſatiône & ſanctis collóquiis adeò commótum & compúnctum ſe ſenſit, ut abjurâtis móribus Mahométicæ ſectæ, & depóſito Améti nómine, aqua baptiſmáli ablútus fúerit, Bernárdi nómine ſuſcépto. Deindè orthodóxæ fidei dogmátibus plenè imbútus, ibidèm Mónachum índuit, ac ſolémnia vota emiſit. Quò sériùs ad Chriſti fidem Bernárdus convérſus eſt, eò ferventióri charitâte ac inſignióri pietâte excélluit. Ipſum cellário Monaſtérii præfécerat Stéphanus Abbas: apùd quem ſervus Dei delátus de frúctuum domus profuſsiône in páuperes, ipſe tàm exáctè dati & accépti ratiônem réddidit, ut fruméntum, vinum, óleum pecuniámque, & ſi quid áliud cœnóbium acquiſierat, redundâre in hórreis, dóliis, & thecis palàm conſtíterit; ac ſi plúribus duplò congregâtis, nihil omnínò ex eis hauſtum fuiſſet.

℟. iv. Sancti tui Dómine. 61.

Lectio v.

VErgeus autèm ad ſénium vir Dei ad altiôra mentem ſúſtulit: & obténta ab Abbáte Hugóne facultâte, ad conſanguíneos per Evangélii prædicatiônem illuminándos perré-

réxit. Ilérdam priùs ad matérteram pervénit, cui Chriſtiánæ Religiônis veritâtem prædicâvit; dilutiſque mòx ejus objéctis, operánte intériùs divína grátia, illam ad Chriſti fidem convértit, ac potentèr in ipſa inſtrúxit. Célebre miráculum in hoc itínere à beáto Bernárdo patrâtum refértur de Mónacho apóſtata per ipſum convérſo, ſed non ſtatìm revérſo ad Monaſtérium; qui mòx vita functus, in clericáli ſepúltus hábitu, redeúnte viro Dei & ſepúlchrum ſcrutánte, in Monacháli cucúlla & tonſúra cum ingénti cunctôrum admiratiône invéntus eſt. Ut autèm domum fratris Almanzórii áttigit Bernárdus, eíque ſui advéntus cauſam expóſuit, ira infrémuit Régulus, ac mortem ipſi minâtus eſt, ſi Chriſtum prædicâre audéret. At ſanctus frater Réguli minis inſupèr hábitis, ſoróres Zoráidam & Záidam aggréſſus, multa iis de cœléſti pátria & de Chriſtiána religiône diſſéruit, illáſque ad orthodóxam fidem addúxit; ac ipſas de veræ religiônis documéntis aptè inſtrúctas ſacro baptíſmatis fonte expiâvit, álteram Marîam Grátiam álteram nuncupâvit, & Ciſtercienſi Ordini utrámque aggregâvit.

℟. v. Verbera carníficum. 62.

Lectio vi.

Impius verò frater, his compértis, ſtatìm Bernárdi frontem coràm ſoróribus férreo clavo confó[di] juſſit. Marîam autèm & Grátiam in Chriſtiánæ fid[ei] propóſito immóbiles gládio transfigi mandâvit, anno milléſimo centéſimo octogéſimo. Sanctôrum Mártyrum córpora in némore béſtiis terræ & volúcribus expóſita, cùm illæſa di[u] permansíſſent, in ipſo martyrii loco ſepúlta fuérunt. Diútiùs mansêre ignóta ſacra pígnora, quoadúſque ſub Jacòbo Primo Rege cœléſtibus ſignis detécta, ab ipſo honoríſico ſacéllo & túmulo marmóreo donáta ſunt, non procùl ab Al

íra nóbili óppido ; à quo
lorióſus Martyr hodié-
ue Sanctùs Bernárdus de
lzíra cognominâtur , &
éluti loci Patrónus cóli-
ur : quem propítium ac
oténtem apùd Deum in-
erceſsôrem plúrimi expér-
i frequéntèr víſitant , &
nniverſária feſtivitâte ſo-
émnitèr venerántur. Qua-
rópter , & multíplici pre-
e permótus Benedíctus Pa-
a Décimus tértius , ut pia
idélium devótio ergà San-
ctum Bernárdum Márty-
em magis accenderêtur,
Officium de eo , ánteà Ci-
lerciénſium Congregatiô-
i concéſſum , ad totam
Diœcéſim & Regnum Va-
entínum juxtà rubrícas
Breviárii Románi ampli-
udum bénignè indúlſit,
ui Pontificâtus anno ſe-
cúndo.

℟. vi. Tamquàm aurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Deſcéndens Jeſus de monte, *ut in Communi plurimorum Martyrum , ſecundo loco.*

Die xxvii. Julii.

In feſto Sancti Pantaleonis Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, prætèr ſequentia.

AD VESPERAS.

Aña. In torméntis , *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ult.* Laudâte Dóminum omnes Gentes. 3.

Capitul. Hymn. & Verſiculus de Communi unius Mart.

Ad Magnificat Aña. Gloriósus Pantáleon cœléſtem Médicum toto diléxit corde , & móriens pro Chriſto vivit in cœlo coronâtus.

Oratio.

DEus, qui beâtum Pantaleônem Mártyrem tuum vária torménta ſuperâre feciſti , & pro perſecutóribus exorâre : concède propitius ; ut qui ejus implorâmus auxílium, miſericórdiæ tuæ ſentiâmus

ef-

efféctum. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Confitêbor tibi Dómine, *ut in feſto Sancti Cæcilii*, pag. 159.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PAntáleon Nicomediénſis, filius Euſtórgii Gentílis & Eúbulæ Chriſtiánæ, médicam artem ab Euphróſyno dídicit. Cùm autèm Hermolâus Présbytèr ex modéſtia vultus, ex incéſſu & ſerenitâte oculôrum altè de illo judicáſſet, illum accerſîvit, & cœpit in cor fluénta divínæ fídei infúndere. Crede mihi, dixit: Æſculápii, & Hyppócratis medicaménta parva ſunt, & parùm prodéſſe poſſunt; quin immò ipſi dii, quos colit Maximiânus, ſunt vana omnìno fábula: unus autèm ſolus verus Deus eſt Chriſtus, in quem ſi credíderis, ejus ſola invocatiône omnes morbos fugâbis. Quæ verba ſervâbat in corde, júgitèr meditabâtur; & ſuávitèr alléctus, ad Hermolâum ut ad Magíſtrum hílaris quotídi ventitâbat. Cùm autèm quadam die vidêret púerum mórtuum, & propè eum víperam quaſi oſtendéntem quòd mortem fecíſſet, intra ſe dixit: ſi vera ſunt dicta Hermolái, invocáto nómine Chriſti puer iſte vivet & béllua moriêtur. Quod utì cogitâvit, áccidit: & ſtatìm infúſa luce ſecuritâtis omnis calîgo diſcéſsit, & benedícens Deum, æſtuánſque deſidério ſacri baptíſmi, ab Hermoláo gaudens ſuſcépit.

℟. iv. Honéſtum fecit 85.

Lectio v.

NOn multò pòſt cœco viſum reſtítuit, & patri Euſtórgio ténebras impietâtis ſolvit, qui Idóla calcans, & verum Deum conféſſus baptizâtur. Mórtuo patre, egénis opem, & languéntibus ſanitâtem largiebâtur. Quarè ad Maximiânum déferunt, qui primùm honôre & blandítiis attráhere ſtudet, deíndè minátur mortem & dura ſupplícia, ſi diis non ófferat ſa-

tificium ; ſed cùm ó-
ia invícto ánimo reſpúe-
, in ligno ſuſpénditur,
reis laniâtur úngulis, &
mpades ignis latéribus
s admovéntur. At illo
ánte appáruit Chriſtus
lcibus verbis illum ré-
ans, & íllicò laſsâtæ ſunt
nus lictôrum, extínctæ
mpades, & plumbum li-
âtum (in quod póſtmo-
m tyránno jubénte in-
ctus fuit) in naturálem
utâtur frigiditâtem. Sed
id non tentat ingenióſa
udélitas! mandat ingén-
m lápidem collo alligá-
, ſicque in mare demítti:
d lapis non ſecùs ac
lium leve ſupérnatat, &
ntáleon firmitèr ſupèr
das gráditur. Non ceſsit
ntis prodígiis tyránni
cœcâta mens, ſed feris
ſánior jubet ad feras pro-
ci. Crudêle ſpectáculum!
d ſpectábile cœlo: con-
xit tota cívitas, congre-
úntur cum Athlêta feræ:
illæ tamquàm ratiône u-
ntes, & indútæ humani-
tem quam exúerat Im-
râtor, reveréntèr ad
Mártyrem accédunt, blandiúntur, pedéſque illîus linguâ tangéntes, vélutì contendébant quænam prima ad eum accéderet, & non priùs recéderet quàm Martyr ei manum impoſuíſſet, & ei benedixíſſet.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

QUo viſo, clamábant multi: dimittâtur juſtus; magnus eſt Deus Chriſtianôrum, qui quidèm ſolus & verus eſt. Sed Maximiânus, nec edóctus à feris pietâtem, nec tanto lúmini cedens, ímperat Pantaleônem in locum éditum ferri, & rotæ alligâtum in præceps per declíve demítti. At rota ultrîce, & plures deôrum oppriménte cultóres, illæſus evâſit. Quarè gládio occídi juſsit: accéſsit lictor; óleæ plantæ illum álligat; ſed cùm exequerêtur ictum, convérſa fuit ferri ácies ceræ símilis: quo miráculo ſtupefácti lictóres ad pedes Mártyris provolúti véniam precántur, Chriſtum apér-

apértè confiténtes: ſed tandèm ne periret glória martyrii, caput abſcínditur, & ſtatìm lac pro ſánguine fluxit; & planta óleæ, cui alligâtus fúerat, frúctibus onúſta appáruit. Cùm autèm quidam fidêles conveníſſent, ſacrum corpus in ſuburbáno cujúſdam ſcholáſtici reveréntèr repónunt; & quem in vita tantis prodígiis Dóminus illuſtráverat, pòſt óbitum innúmeris honorâvit: intèr quæ præclárum illud, quòd ſacer ejus cruor, qui ampúlla ſervâtur Ravèlli in Reguo Neapolitâno & Romæ, à primis Véſperis feſti uſquè ad diem ſequéntem in quo Eccléſia celébrat ejus Martyrium, cùm coagulâtus ánteà exiſtat, mirum in modum liqueſíeri & undequáquè flúidum movéri cunctis cernéntibus quotánnis conſpícitur. Quod étiàm áccidit in portiòne ſánguinis, qui in Monaſtério Regáli Incarnatiònis Moniálium Sancti Auguſtini Matríti intèr pretioſióra pígnora aſſervâtur.

℟. vi. Stola jucun[...] tâtis. 43.

IN III. NOCTURN[...]

Homilia Sancti Hi[...]rii [...]*piſcopi in Evangelium*: N[...]hil eſt opértum, *ut in p*[...] 281.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. In torméntis a[...]páruit Chriſtus Pantal[...]nem mira dulcédine p[...]fúndens.

Pſalm. Dóminus regn[...]vit, *cum reliquis de D*[...]*minica.*

Aña. Ego enim, ait Chri[...]ſtus in hábitu Hermolái, [...] cum ſum in omnibus, q[...] proptèr me páteris.

Aña. Cùm pro lictórib[...] exorâret, audìvit de cœl[...] Ultrà non vocáberis Pan[...]leon, ſed Pantaleëmon, [...] eſt, miſéricors; quià mu[...] per te miſericórdiam co[...]ſequéntur.

Aña. Lacte & cruô[...] Mártyris collum fluit, p[...] quo cruòrem & aqua[...] Chriſtus fúderat.

Aña. Pantáleon váriè cr[...]ciâtus júgitèr canêbat: Sæ[...] ex-

pugnavérunt me à juven-
te mea; étenim non pot-
runt mihi.
Capitul. Hymn. & Verſic. Comm. unius Mart.
Ad Benedictus Aña. Di-
t Maximiànus Pantaleô-
: Quænam eſt ars præſti-
ârum, quæ tibi extínxit
mpades, & ſatellítibus
res ábſtulit? Ad quæ re-
ſóndit: Meæ præſtígiæ
hriſtus eſt.

Oratio ut ſuprà.

In 2. Veſp. Aña. In tor-
éntis, *cum reliq. de Laud.*
ſalm. Dixit Dóminus, *cum*
liquis de Domin. & loc. ult.
ſalm. Crédidi. *Cap. Hymn.*
℣. *ut in 2. Veſp. de Comm.*
nius Mart.

Ad Magnificat Aña. Re-
ordâtus fuit miſericórdiæ
Dómini, & in conſpéctu
ſtántium factus eſt illi ad-
ûtor.

FESTA AUGUSTI.

Dominica infrà octavam Aſſumptionis B. V. Mariæ.

In feſto Sancti Joachim Patris B. V. Mariæ.

Dup. maj. in Eccleſ. univerſ. Ex Decr. S. R. C. 20. Sept. 1738.

Omnia ut in die 20. Martii. Lectiones primi Nocturni: Beâtus vir, *ut in 2. Communi Conf. non Pontif. & ex 8. & 9. lect. ſit una, ſi non transfertur. 9. lect. de Dom. occurrente.*

Die xxi. Auguſti.

In feſto S. Joannæ Franciſcæ Fremiot de Chantal, Ordinis Sanctimonialium Viſitatiônis Sanctæ Mariæ Fundatricis.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

OMnipotens & miſéricors Deus, qui beâtam Joánnam Franciſcam tuo amôre ſuccénſam admirábili ſpíritus fortitúdine per omnes vitæ ſémitas in via perfectiônis donáſti; quíque per illam illuſtráre Eccléſiam tuam nova prole voluíſti: ejus méritis & précibus conce-

cêde ; ut qui infirmitâtis noſtræ cónſcii de tua virtûte confídimus, cœléſtis grátiæ auxílio cuncta nobis adverſántia vincámus. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánna Francíſca Frémiot à Chántal Divióne in Burgúndia claríſſimis orta natálibus, ab ineúnte ætâte exímiæ ſanctitâtis non obſcúras édidit ſignificatiónes. Eam enim vix quinquénnem, nóbilem quemdam Calviníſtam ſólida ſuprà ætâtem argumentatióne perſtrinxíſſe ferunt, collatúmque ab eo munúſculum flammis íllicò tradidíſſe in hæc verba: En quómodò hærétici apùd ínferos comburéntur, qui loquénti Chriſto fidem detréctant. Matre orbâta, Deíparæ Vírginis tutélæ ſe commendâvit ; & fámulam, quæ ad mundi amôrem eam alliciêbat, ab ſe rejécit. Nihil puerîle in móribus éxprimens, à ſæ li delíciis abhórrens, m tyriúmque anhélans, r giôni ac pietáti impé ſtudêbat. Baróni de Ch tàl núptui à patre trádi virtútibus ómnibus ex léndis óperam dedit ; lil ros, fámulos, alióſque bi ſubjéctos in fídei doct na boníſque móribus i búere ſátagens. Profúſa beralitâte páuperum in piam ſublevâbat, annó divínitùs non raró mul plicáta : quo factum eſt, némini ſe unquàm Chri nómine rogánti ſtipem a negatûram ſpopónderit.

℟. iv. Proptèr verit tem, 96.

Lectio v.

VIro in venatióne in terémpto, perfectió ris vitæ consílium ínien continéntiæ voto ſe ob ſtrínxit. Viri necem non ſ lùm æquo ánimo tulit ; ſe in públicum indúltæ véni teſtimónium, occisôris fi lium è Sacro Fonte ſuſci pere ſui victrix elêgit. Mó dica fámilia, ténui vict atque veſtitu conténta, pre

tió-

…óſas veſtes in pios uſus …onvértit. Quidquid à do-…méſticis curis ſupérerat …émporis, précibus, piis …ctiónibus, laboríque im-…endêbat. Numquàm addú-…i pótuit, ut álteras nú-…tias, quamvis útiles & …onoríficas inîret. Ne au-…tèm à propóſito caſtimó-…iæ obſervándæ in póſte-…um dimoverétur, illìus …oto innováto, ſanctíſsi-…mum Jeſu Chriſti nomen …andénti ferro péctori in-…úlpſit. Ardéntiùs in dies …aritâte fervéſcens, páu-…eres derelíctos, ægros …terrimíſque morbis infé-…tos ad ſe adducéndos cu-…âbat: eóſque non hoſpí-…io tantùm excipiêbat, ſo-…abâtur, fovêbat; verùm …tiàm fórdidas eorûmdem …eſtes depurgâbat, láceras …eficiêbat, & manántibus …ætido pure ulcéribus lá-…ia admovêre non exhor-…êbat.

℟. v. Dilexíſti juſtí-…tiam. 103.

Lectio vi.

A Sancto Francíſco Saléſio, quo ſpíritus moderatôre uſa fuit, divînam voluntâtem edócta, próprium paréntem, ſócerum, filium déniquè ipſum (quem étiàm vocatióni obſiſténtem ſua è domo egrédiens pédibus calcâre non dubitâvit) invícta conſtántia deſéruit, & Sacri Inſtitúti Viſitatiônis Sanctæ Mariæ fundaménta jecit. Ejus Inſtitúti leges integérrimè cuſtodîvit; & ádeò paupertâtis fuit amans, ut vel neceſſária ſibi deéſſe gaudêret. Chriſtiánæ verò ánimi demiſsiônis & obediéntiæ, virtûtum déniquè ómnium perfectíſsimum exémplar ſe præbuit. Altióres in corde ſuo aſcenſiónes diſpónens, arduíſsimo efficiéndi ſempèr id quod perféctius eſſe intellígeret voto ſe obſtrinxit. Déniquè Sacro Viſitatiônis Inſtitúto ejus potíſsimùm ópera longè latéque diffúſo; verbo, exémplo, & ſcriptis étiam divína ſapiéntia refértis ad pietâtem & charitâtem ſorôribus excitátis; méritis reférta, & Sacraméntis ritè ſuſcéptis,

Mo-

Molíni anno milléſimo ſexcentéſimo quadragéſimo primo, die décima tértia Decémbris migrâvit ad Dóminum: ejúſque ánimam (occurrénte Sancto Franciſco Saléſio) in cœlos deférri Sanctus Vincéntius à Paulo procùl diſtans aſpéxit. Ejus corpus póſteà Annécium translâtum fuit; eámque miráculis antè & pòſt óbitum claram Benedíctus Décimus quartus Beatôrum, Clemens Décimus tértius albo Sanctôrum adjêcit. Feſtum autèm ejúſdem diem duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérſa Eccléſia Clemens Déeimus quartus Póntifex Máximus c^lebrári præcêpit.

℟. vi. Fallax grátia. 103.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile eſt regnum cœlôrum theſáuro abſcóndito, *de eodem Communi.* 104.

Die xxviii. Auguſti.

In feſto S. Tereſiæ Secundo. *Duplex.*

Omnia dicuntur de Communi Virginum prætèr quentia.

In utriſque Veſp. ac Lau

Hymnus.

REgis ſupêrni núnti
Domum patérna
déſeris,
Terris Teréſa bárbaris
Chriſtum datûra, aut ſ
ginem.

Sed te manet ſuávior
Mors, pœna poſcit dúlci
Divíni amôris cúſpide
In vulnus icta cóncides.

O charitâtis víctima!
Tu corda noſtra cóncre
Tibíque Gentes crédita
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fíl
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque ſancta Trínitas
Nùnc & per omne ſæ
lum. Amen.

Oratio.

DEus, qui illibâta p
córdia beátæ Vir
nis Teréſiæ ſponſæ t
ignito jáculo transfixíſti,
charitátis víctimam con
cráſti: ipſa interveniê
concêde; ut corda no
ardôre ſancti Spíritus f
veant, & te in ómni

per omnia diligant. Qui vis & regnas cum Deo tre in unitâte ejúſdem.

Ad Matutinum Hymnus.

HÆc eſt dies, qua cándidæ
ſtàr colúmbæ, cœlitum
d ſacra templa ſpíritus
tránſtulit Teréſiæ.
Sponsíque voces áudiit:
eni ſoror de vértice
armeli ad Agni núptias:
eni ad corônam glóriæ.
Te ſponſe Jeſu vírginum
áti adórent Ordines,
nuptiáli cántico
udent per omne ſæculum. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

INtèr céteras Teréſiæ virtûtes præcipuè emícuit léctio Dei; quæ ádeò in rde ejus exárſit, ut Conſſárii ipsîus Teréſiæ tamàm non hóminis, ſed hérubim própriam admiréntur & celebrárent. nam étiàm Dóminus noſr Jeſus Chriſtus multis ſiónibus, & revelatióniis mirabílitèr áuxit: quanquè enim data déxte-, clavóque exténſo, illam in ſponſam ſuam adoptâvit; atque his verbis álloqui dignâtus eſt: Deínceps ut vera ſponſa meum zelâbis honôrem: jàm ipſe ſum totus tuus, & tu tota mea.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 96.

Lectio v.

ALiquándò étiàm Angelum vidit ignito jáculo ſibi præcórdia tranſverberántem. Quod ipſa enárrat his verbis: Vidêbam ad ſiniſtram meam Angelum aſtántem corporáli ſpecie: non erat magnus, ſed parvus, formáque pulchérrima, ac vultu ſic accénſo & flagránte, ut viderêtur ex ſuprémis qui pénitùs exárdent, ſive ex iis qui Séraphim dicúntur. Aſpiciêbam eum in mánibus geſtâre longum jáculum áureum, & in extrémo cúſpidis parum ignis: jáculo autèm non ſemèl cor meum tranſverberâbat uſquè ad víſcera: hæc verò mihi videbâtur ſecum aſportâre, cùm jáculum edúceret; exindèque me prorſùs

sùs relínquere Dei amôre æſtuántem. Erat quidèm tàm véhemens dolor vúlneris, ut me compélleret in gémitus iterátos prorúmpere; & ádeò excéllens ſuávitas quam in me hic dolor intenſíſsimus éfficit, quòd deſiderábile non ſit ut auferâtur, nec ănimæ quidquam pláceat, niſi Deus ipſe.

℟. v. Dilexiſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

EX quibus cœléſtibus donis divíni amôris flamma in ejus corde ádeò exæſtuâbat, ut máximè árduum votum à Deo edócta emíſerit efficiéndi ſempèr quidquid perféctius eſſe, & ad majôrem Dei glóriam pertinêre intellígeret. Quin étiàm pòſt mortem cuidam Moniáli per viſum manifeſtâvit, ſe non vi morbi, ſed ex intolerábili divíni amôris incéndio vita exceſsiſſe.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum, *ut in Communi Virginum.* 104.

Ad Laudes, Hymnus ut primis Veſperis.

Eodem die xxviii. Auguſti.

In feſto Sancti Joſeph Calaſanctii à Matre Dei, Conf. & Fundat. Ordin. Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea quæ hìc habentur.

In Hymno: Iſte conféſſor *mutatur tertius verſus.*

Oratio.

DEus, qui per Sanctum Joſéphum Confeſsórem tuum, ad erudiéndam ſpíritu intelligéntiæ ac pietâtis juventûtem, novum Eccléſiæ tuæ ſubſídium providêre dignâtus es: præſta quæſumus; nos ejus exémplo & interceſsióne ità fácere & docêre, ut præmia conſequâmur ætérna. Per Dóminum noſtrum

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOſéphus Calaſánctius à Matre Dei Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, à téneris annis futúræ in púeros charitâtis, & eórum inſtitutiônis indícia præbuit. Nàm adhùc párvulus, eos ad ſe convocátos in myſtériis fídei & ſacris précibus erudièbat. Humânis divinîſque lítteris egrégiè doctus, cùm ſtúdiis Theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentîſque fœminæ illécebris fórtitèr ſuperátis, virginitâtem (quam Deo vóverat) inoffénſam insígni victória ſervâvit. Sacérdos ex voto factus, à complúribus Epíſcopis in Caſtéllæ novæ, Aragóniæ, & Cataláuniæ Regnis in partem labôris adſcítus, expectatiônem ómnium vicit; pravis ubíque móribus emendâtis, Eccleſiáſtica diſciplîna reſtitúta, inimicítiis cruentîſque factiónibus mirificè extínctis. At cœléſti viſiône & Dei voce frequéntèr admónitus, Romam proféctus eſt.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

IN Urbe ſummâ vitæ aſperitâte, vigíliis, & jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus & cœléſtium rerum contemplatióne dies noctéſque verſabâtur, ſeptem ejúſdem Urbis Eccléſias síngulis ferè nóctibus obîre ſólitus: quem indè morem complúres annos ſervâvit. Dato piis ſodalitátibus nómine, mirum quanto ardôre páuperes, infírmos potiſsimùm, aut carcéribus deténtos eleëmóſynis omníque pietâtis officio ſublevâret. Lue Urbem depopulánte, unà cum ſancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitâtis, ut prætèr ſubsídia ægrótis paupéribus largè collâta, ipſa étiàm defunctôrum cadávera ſuis húmeris tumulánda transférret. Verùm cùm divínitùs accepíſſet, ſe ad informándos intelligéntiæ ac pietâtis ſpíritu adoleſcéntulos præcipuè páuperes deſtinári, Ordinem Cleri-

côrum Regulárium páuperum Matris Dei ſcholârum piàrum fundâvit, qui peculiárem curam circà puerôrum eruditiônem ex próprio inſtitúto profiterèntur: ipſúmque Ordinem Cleménti octávo, Paulo quinto, aliíſque ſummis Pontifícibus magnóperè probátum brevi tèmpore per plúrimas Európæ Províncias & Regna mirabilitèr propagâvit. In hoc autèm tot labóres perpéſſus eſt, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerâvit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, & ſancti Jobi exémplum dicerétur.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

QUamvìs Ordini univérſo præéſſet, totíſque víribus ad animârum ſalûtem incúmberet, numquàm tamèn intermiſit púeros præſértìm paupérióres erudíre; quorum ſcholas vérrere, eóſque domum comitári conſuêvit. In eo ſummæ patiéntiæ & humilitàtis múnere, valetúdine étiàm infi ma, duos & quinquagín ta annos perſeverâvit; di gnus proptéreà, quem cre bris Deus miráculis corà diſcípulis illuſtrâret, & cu Beatíſsima Virgo cum pú ro Jeſu illis orántibus be nedicénte apparêret. Am plíſsimis intèrim dignitá bus repudiâtis; propheti ábdita córdium & abſén tia cognoſcéndi donis & miráculis clarus, Deípar Virginis (quam ſingulá pietâte & ipſe ab infán tia cóluit, & ſuis máxim commendâvit) aliorúmqu cœlitum frequénti appari tiône dignâtus, cùm óbitu ſui diem, & Ordinis tùn propè évérſi reſtitutiône atque increméntum præ nuntiáſſet, ſecúndum & no nagéſimum annum agen Romæ obdormîvit in Dó mino octávo Kaléndas Se ptémbris anno milléſim ſexcentéſimo quadragéſim octávo. Ejus cor & lin gua pòſt ſæculum integr & incorrúpta repérta ſun Ipſe verò multis pòſt óbi tum quoquè ſignis à De

illuſtrátus, primùm á Benedícto Décimo quarto Beatòrum cultu decorâtus fuit, ac deìndè à Clemènte Décimo tértio Pontífice Máximo intèr Sanctos ſolémnitèr eſt relátus.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Jeſum dicéntes: Quis putas, major eſt in Regno cœlôrum? Et réliqua.

Homilîa Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

In cap. 18. *Matth. Hom.* 60.

VIdête, ne aliquem illôrum contempſerîtis parvulôrum, quià eôrum Angeli patris mei fáciem ſempèr aſpíciunt; & quià ego proptèr eos veni, & hæc patris mei volúntas eſt, ad tuéndos conſervandóſque puſillos diligentióres nos reddit. Péſpicis quàm ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, & quantum ſtúdium curámque hábeat, ne perdántur: tùm quià ſuprémas decipiéntibus eos pœnas ſtátuit; tùm quià ſummam pollicêtur mercêdem his, qui curam eôrum ſuſcípiunt; idque tàm ſuo, quàm patris exémplo corrobórat.

℟. vii. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

Lectio viii.

DOminum ígitùr étiàm nos imitêmur, & nihil pro frátribus omittâmus, étiàm eôrum quæ humília viliaque nímiùm vidéntur: ſed ſi adminiſtratiône noſtra étiàm opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidèm cui adminiſtrándum ſit, fúerit quamvis árdua nobis res, atque labôris plena eſſe videâtur, ómnia hæc pro fratris ſalûte tolerabilióra faciliórque, oro, videántur. Tanto enim ſtúdio, tantáque cura Deus dignam eſſe ánimam oſténdit, ut nequè filio ſuo pepércerit.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

SI non eſt nobis ſatìs ad ſalûtem quòd virtuóſè ipſi vivâmus, ſed opórtet aliôrum ſalûtem re ipſa deſiderâre; cùm nequè nos rectè vivâmus, nequè álios hortêmur; quid reſpondébimus? quæ nobis ſpes ſalûtis réliqua erit? Quid majus quàm ánimis moderári, quam adoleſcentulòrum fíngere mores? Omni certè pictôre, omni certè ſtatuário, ceteríſque hujúſmodi ómnibus excellentiôrem hunc duco, qui júvenum ánimos fingere non ignôret.

Te Deum laudâmus. 11.

Elogium inſerendum in Martyrologio Romano die 27. Auguſti.

VI. Kalendas Septemb. &c.

ROmæ depóſitio Sancti Joſéphi Confeſsôris, vitæ innocéntia & miráculis illúſtris, qui ad erudiéndam pietâte ac lítteris juventûtem, Ordinem Clericôrum Regulárium páuperum Matris Dei ſcholârum piârum fundâvit.

FESTA SEPTEMBRIS

Die ii. Septembris.

In feſto Sancti Antonini Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, pratèr ea quæ hic ſunt propria.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hunc diem beáti Antoníni Mártyris tui ſolemnitâte clarificas: exáudi preces pópuli tui, & præſta; ut quæ fidéliter éxpetit, ejus ſuffragánte cónſequi mereâtur. Per Dóminum noſtrum, &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANtonínus Regáli génere ortus, cùm à prima ætâte Chriſtiánam Religiônem cóleret, paréntibus orbâtus, à Theodoríco pátruo Tolóſæ Regi infidéli Pámiæ (quòd eſt Gálliæ Narbonénſis óppidum) educâtus eſt. Delâto autèm ad Regem quòd

hriſtiánus eſſet, indè diſcé-
ens Romam venit: póſt-
à Salérnum proféctus, ibì
uodevigínti annos apùd
ios & doctos viros in
céſſu eremítico manſit.
acris deíndè ordínibus ini-
âtus, Diaconâtum ſuſcé-
it. Quo ex témpore cœ-
it quamplúrimis clarêre
iráculis, ità ut cœcis vi-
um, ſurdis audîtum, mu-
s loquélam reſtitúeret, vá-
iis languóribus oppréſſos
anâret, immúndos étiàm
píritus ex hóminum cor-
óribus ejíceret. Hujúſmo-
i verò mirácula vitæ in-
océntia & púritas comi-
abántur. Nec à verbi Dei
rædicatiòne, étiàm cum
itæ diſcrímine, quandò ſe
i præbêbat occáſio (cùm
artyrii cupidíſsimus eſ-
et) ceſsâbat. In eo múne-
e cùm aliquándò ſiti labo-
âret, eleváris ad cœlum
culis, Deum precâtus, bá-
ulo cui innitebâtur ter-
am percúſit, ex qua ílli-
ò fons emanâvit, quo ip-
e & álii multi ſitim ex-
inxérunt.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

Aliquot pòſt annos ad natâle ſolum revérſus, & à pátruo ſuſcéptus, aliquándiù cum eo vixit: ſed íterùm quòd Chriſtiánus & Régiæ Majeſtâtis reus eſſet accuſsâtus, in tenebricóſum cárcerem (qui Spelúnca votìva dicebâtur) compédibus ligâtus ſine cibo & potu conjícitur. Pòſt ſeptem dies Rex cárcerem ádiit, exíſtimans júvenem jàm inédia mórtuum fuiſſe: quem cùm incólumem inveníſſet, quin imò púerum nóbilem Almáchium pondus vinculôrum ejus ſuſtentántem comperíſſet; id Mágicæ arti tríbuens, púerum è rupe præcipitári, & beâtum Antonínum gravióribus vínculis aſtríngi juſsit. Interim Rex in bello périit; puer verò præcipitâtus illæſus repértus eſt, & beâtus Antonínus ab Angelo ſolútis compédibus (ut alter Petrus) liberâtus, libériùs cœpit Chriſtiános vinctos in cárcere, & extrà, in fide Cathólica confirmâre. Cùm au-

autèm Theodoríco ſucceſſíſſet in Regnum Galiátius Antoníni conſanguíneus, & majóres in Chriſtiános perſecutiónes excitâret, Antonínus à piis viris ab ira Regis eréptus, Pámiam in ſolitúdinem ſecéſsit, ubì & Almáchium púerum répérit.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

IBì in ſpelúnca (quæ Orientális dicebâtur propè fontem) ſimùl in oratiónibus & jejúniis ſe exercéntes, ab omni hóminum converſatiône ſemóti, diù commoráti ſunt. Illis paulò pòſt quidam Joánnes Présbyter divîno inſtínctu, ſimùl futûrus Martyr, adjúngitur. Nàm cùm venatóres Régii ex inſperáto eos reperíſſent & Antonínum cognovíſſent, ad Regem déferunt, qui ad ſe perdúctum Antonínum ſic allóquitur: Quæ te deméntia Antonîne cœpit, ut tui géneris oblîtus, tuis præſtígiis hómines deméntes, & Regnum noſtrum pertúrbes? Cui Antonínus: Non ego (Galláti) quemquam deménto, ſed unum Deum, cujus eſt Regnum & Impérium, prædíco. Tuos autèm quos colis Deos lígneos & lapídeos, ut falſos & inánes réſpuo. His verbis ira inflammâtus Rex, íllico eum cum ſóciis cápite plecti, & in flumen (cui nomen Arégia) prójici jubet. Eôrum córpora à Chriſtiánis invénta, honorífice cóndita ſunt. Et Sancti Antoníni dexter húmerus cum bráchio, qui ínſimùl étiam cum cápite, feróci ictu cùm ferirêtur, abſcíſſus fúerat, in Eccléſia Palentína (cujus Patrónus exíſtit) ex multo témpore magna cum veneratióne aſſervâtur: ad cujus tactum puer mórtuus, qui multitúdine pópuli ſanctas relíquias ſubſequéntis in ſinu matris oppréſſus fúerat, ſtatim revíxit. Cùm étiam Sanctius Caſtéllæ primus Rex, dùm venarétur, aprum (qui in antrum confúgerat & cuídam ibîdem imá-

máginì inhærêbat) ferîre
ellet, ſtatímque ei brá-
hium obriguíſſet; com-
érto quòd illa eſſet Sancti
Antoníni imâgo, in cujus
onôrem locus habebâtur,
œnitens facti Rex vovit
Mártyri templum ibì eri-
ere, & íllicò bráchium
riſtinæ ſanitâti reſtitúitur.
Quarè eo loco magnificen-
íſsimam Eccléſiam Sancti
Antoníni nómine ædificâ-
it: ædículam verò an-
ri, ut hódie víſitur, ſub
pſa Eccléſia intáctam re-
iquit.

℟. vi. Stola jucunditâ-
is. 43.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi in Evangelium: Ni-
i granum fruménti, *ut in* pag. 161.

Die iv. Septembris.

In feſto S. Roſaliæ Virginis Panormitanæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Vir-inum, prætèr ea quæ ſe-quuntur.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: ut ſicùt de beátæ Roſáliæ Vírginis tuæ feſtivitâte gaudêmus; ità piæ devotiônis erudiâmur afféctu, & ejus intercesſiône ab iracúndiæ tuæ flagéllis miſericórditèr liberêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ROſália virgo orta Panórmi ex nóbili génere, ſuam oríginem trahens à Cárolo Magno, in Quiſquínæ montem quadragínta círcitèr mille páſſibus diſtántem ſola recédens, patérnæ dómus opes, delicias, ac ſpem majòris amplitúdinis ob propinquitâtem & benevoléntiam Regum Sicíliæ contémnens, cum tétricæ rupis horrôre & aſperitâte commutâvit: inque antrum, cui tùnc únicus & quidèm angúſtus áditus è ſuperióri loco patêbat, intrépidè deſcéndit, ea mente, quam caractéribus ſaxo inſcúlptis adhùc páténtibus ex-

expréſsit: Ego Roſália Sinibáldi Quiſquínæ & Rosárum Dómini filia, amôre Dómini mei Jeſu Chriſti, in hoc antro habitâre decrévi. Qua inſcriptiône óculis obverſánte, ſuſcéptæ vitæ propóſitum altiùs cordi infígere, ac divínæ benevoléntiæ ſigna ad caſtíſsimæ mentis blandiménta vicíſsim provocáre conſuévit.

℟. iv. Proptèr veritátem. *96*.

Lectio v.

IN hac ſpecu ſubterránea ſibi & mundo emórtua, conſepúltaque Jeſu Chriſto ut ſoli Deo víveret, diu noctúque látuit; cavens præcípuè in móntibus páterni principâtus, ne fortè ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dœmonum insídias, quæ áſperæ vitæ tædium & ſolitúdinis horrôrem ánimo ingerébant, ácritèr ſæviéndo in ſe, férrea caténa, vigíliis, & humi cubatiône, forti ánimo ſuperáſſe antíquæ Icônes ſigníficant. Cùmque humánis deſtitúta præsídiis nihil ſolátii aliúndè hauriret quam cœlo; Dóminus, qui conſolátur & corónat Sanctos ſuos, Angélicis delíciis illam ſæpiùs recreâbat.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam 103.

Lectio vi.

COEléſti deíndè conſílio, ex antro Quiſquinénſi in horridiôrem ſpelúncam Peregríni montis tribus ferè mille paſsibus procùl Panórmo, Roſália ſe tránſtulit, ut quò difficiliôrem pugnam ſecum ipſa committeret è conſpéctu domus patérnæ, eò laudabíliùs de contémptis mundi illécebris triumphâret. Latêbat ibì ad partem lævam angúſtus cóncavus; quem éadem pòſt repértas ejus relíquias, illùc venánti (cui ſe vidéndam præbuit) dixit eſſe ſuam cellam peregrínam, ubì multum ætâtis exegíſſet. Hic tamquàm colúmba in foramínibus petræ gemens, in cœléſtium rerum contemplatiône defixa, ad perfe-

ſsimam divìni amôris
rmam in ſolitúdine vi-
n tradúxit, & ſanctíſsi-
è perénnibus charitâtis
ſis, & virginitâtis liliis
ronâta depóſuit prídie
onas Septembris: cujus
rpus Urbáno Octávo
ntífice Máximo divini-
s anno Jubilæi totìus Si-
liæ pláuſu repértum, il-
m à peſte liberâvit.

℟. vi. Afferéntur. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii
pæ in Evangelium: Si-
ile erit regnum cœlô-
m, *ut in Communi Vir-*
num. 104.

Die v. Septembris.

n Commemoratione San-
cti Juliani Epiſcopi,
& Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.
ontificis, prætèr ea quæ
quuntur.

In Hymno dicitur: Lau-
is honóres.

Oratio.

DEus, qui nos beáti
Juliáni Confeſsôris
tui atque Pontíficis vene-
ránda commemoratiône
lætíficas, éxcita in nobis
quæſumus ejus ſpíritum in-
nocéntiæ & charitâtis, &
præſta; ut cujus recóli-
mus mérita, per ejus ad
te exémpla gradiâmur. Per
Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones ut in die feſti
ejuſdem, 28. *Januarii*: Ju-
liánus, *ut in* pag. 148.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones Vener. Bedæ in
Evang. Nolìte timêre, *de*
Comm. Conf. non Pontif.

Die xvii. Septembris.

In feſto B. Petri de Arbues
Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius
Mart. prætèr ea quæ hic
apponuntur propria.

Oratio.

PRæſta quæſumus omní-
potens Deus, ut beá-
ti Petri Mártyris tui fi-
dem cóngrua devotiône ſe-
ctê-

ſtêmur, qui pro ejúſdem fídei defenſiône martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autèm venerit in Quatuor Temp. lectiones: Fratres debitóres ſumus, *ut in Communi plurimorum Martyrum cum* ℟℟. *unius Mart.* 58.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus cognoménto de Arbues, Epilæ in Aragónia natus, à piis honeſtíſque paréntibus unà cùm ſánguinis claritâte hauſit & pietâtem: ab ipſis enim incunábulis, óptimis móribus imbútus, puerítiam ità tranſégit, ut nihil priùs in ætâte illa ſibi dúxerit excoléndum, quàm lítteras & Chriſtiánas virtûtes. Adoléſcens liberálibus diſciplînis erudîtus, Bonóniæ in Collégio Hiſpanôrum adſcriptus, doctrîna & eruditiône ádeò excélluit, ut indè Magiſtrálem ſacræ Theologíæ láuream reportáverit. Mòx in Canónicum Metropolitá[illegible] Eccléſiæ Cæſaraugaſtá[illegible] adſcítus, regulárem qu[illegible] vóverat obſervántiam co[illegible] ſtantíſsimè ſempèr retínu[illegible] ſuæque non modò, ſed [illegible] liénæ étiàm ſalúti pari ſt[illegible] dio ac ſolicitúdine in[illegible] gilans, virtútibus ómnib[illegible] ſic enítuit, ut Ferdiná[illegible] dus & Eliſabétha, Ca[illegible] thólici Hiſpaniârum R[illegible] ges, cùm vellent à ſuis f[illegible] nibus Judáicam extermin[illegible] re perfídiam, ipſum fid[illegible] Inquiſitôrem in Aragóni[illegible] primùm eligéndum cura[illegible] verint.

℟. iv. Honéſtum f[illegible] cit. 85.

Lectio v.

CUm ígitùr ſacrum In[illegible] quiſitiônis munus p[illegible] ri ánimi ardôre & fídei Ca[illegible] thólicæ emoluménto pe[illegible] ágeret, magnum ſibi co[illegible] tráxit ódium ab iis, q[illegible] Judáicam perfídiam mór[illegible] dicùs aſſerébant, in eám[illegible] que relápſi fúerant. D[illegible] quorum insídiis per ami[illegible] cos & conſanguíneos cér[illegible] tior factus, eíſque ſuadén[illegible] tibus, ut ſi vitæ conſúler[illegible]

vel-

ellet ſuſcépto ſe miniſté-
o abdicâret, conſtánter
ſpóndit, libéntèr ſe ta-
m ob cauſam mortem
bitúrum; idque únicè
ptâre, ſe ex malo Sacer
óte bonum fíeri márty-
em. Nec ábfuit optâtus e-
éntus: quippè nefárii illi
ómines, hábito ſæpè intèr
conventículo, necem in
Dei ſervum machinâti ſunt,
onductíſque ad ſcelus per-
etrándum ſicáriis, Petrum
ntè Chorum Metropoli-
ánæ Eccléſiæ orántem in
rincípio Noctúrni Officii,
ùm ea Pſalmi verba de-
antaréntur, Quadragínta
nnis próximus fui genera-
tiôni huic, & dixi, Sem-
pèr hi errant corde; ite-
âto vúlnere lethálitèr af-
ecérunt.

℟. v. Deſidérium áni-
mæ. 42.

Lectio vi.

BIduum ſupervíxit Deo grátias agens, quòd pro fidei defenſiône mortem mererêtur oppétere; eumdémque pro interfectóribus ſuis déprecans, pòſt recépta Eccléſiæ Sacraménta décimo quinto Kaléndas Octóbris, anno à reparâta ſalûte milléſimo quadringentéſimo octogéſimo quinto obdormîvit in Dómino. Non defuérunt pòſt mortem prodígia, quorum illud in primis memorábile, multiplicátio nimîrùm & effervefcéntia effúſi cruôris, Apoſtólicæ Sedis judício comprobâtum. Ejus corpus in eôdem loco, in quo martyrium paſſus fúerat, Ferdinándus & Eliſabétha regáli munificéntia elaborâto mármore ſepeliéndum curárunt. In ſacéllum deíndè à Canonicôrum ejúſdem Eccléſiæ Collégio magníficè conſtrúctum, translátum fuit, ubì ad præſens honoríficè cólitur: ejúſque memória, ut in catálogo Beatôrum Mártyrum in póſterùm haberêtur, Alexánder Papa Séptimus indúlſit.

℟. vi. Stola jucunditâtis. 43.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Hilarii Epi-

piſcopi in Evangelium : Nihil eſt opértum , *ut in* pag. 281.

Dominica III. Septembris, intrà menſem.

Officium Septem Dolorum Beatæ Virg. Mariæ.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Quò ábiit diléctus tuus, *cum reliquis de Laudibus. Pſalm.* Dixit Dóminus , *cum reliquis , ut in Officio B. M. V.* 109.

Capitulum. Thren. 2.

CUi comparâbo te ? vel cui aſsimilâbo te , fília Jerúſalem? cui exæquâbo te, & conſolâbor te, virgo fília Sion ? Magna eſt velùt mare contrítio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymârum,
Quo dolôre vólvitur
Luctuôſa , de cruénto
Dùm revúlſum ſtípite
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium !
Os ſuáve , mite pectus,
Et latus dulcíſsimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et ſiníſtram ſáuciam,
Et rubras cruôre plantas
Ægra tingit lácrymis.
Centiéſque , milliéſque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud , & lacértos,
Illa figit vúlnera;
Sicque tota colliquéſcit
In dolôris óſculis.
Eja , Mater, obſecrâmus
Per tuas has lácrymas,
Filiíque triſte fúnus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolôrem
Conde noſtris córdibus.
Eſto Patri Filióque,
Et coævo Flámini,
Eſto ſummæ Trinitâti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus honórque
Hoc & omni ſæculo.
Amen.

℣. Regîna Mártyrum ora pro nobis.

℟. Quæ juxtà crucem Jeſu conſtitíſti.

Ad Magnificat Aña. Nolîte me conſiderâre quòd fuſca ſim, quià decolorâvit me Sol : fílii matris meæ pugnavérunt contrà me.

Oratio.

DEus in cujus paſsióne, ſecúndùm Simeónis

s prophetíam, dulcíſsi-
am ánimam glorióſæ Vír-
nis & Matris Maríæ do-
ris gládius pertransîvit:
ncêde propítius; ut qui
lóres ejus venerándo re-
limus, paſsiônis tuæ ef-
ctum fœlícem conſequâ-
ur. Qui vivis.

*Poſteà fit commem. Domi-
cæ occurrentis.*

*Ad Completorium, & per
oras in fine Hymnorum di-
tur*: Jeſu tibi ſit glória,
ui paſſus es pro ſérvulis.

AD MATUTINUM.

Invitator. Stemus juxtà
rucem cum Marîa Matre
eſu, * Cujus ánimam do-
ris gládius pertransîvit.

Pſalm. Veníte, exultê-
us. 35.

Hymnus.

JAm toto ſúbitus veſper
eat polo,
t Sol attónitum præcípi-
tet diem,
ùm lævæ récolo ludí-
brium necis,
ivinámque catáſtrophen.

Spectátrix áderat ſupplí-
cio Parens,
alis uda, gerens cor ada-
mántinum;
Natus funérea péndulus in
cruce
Altos cùm gémitus dabat.

Pendens antè óculos na-
tus, attrócibus
Sectus verbéribus; natus
hiántibus
Foſſus vulnéribus, quot pe-
netrántibus
Te confíxit acúleis?

Ehu! ſputa, álapæ, vér-
bera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, ſpóngia,
láncea,
Sitis, ſpina, cruor, quàm
vária pium
Cor preſſére tyránnide!

Cunctis intéreà ſtat ge-
neróſior
Virgo Martyribus: prodí-
gio novo,
In tantis móriens non mó-
reris parens
Diris fixa dolóribus.

Sit ſummæ Triádi glória,
laus, honor,
A qua ſupplícitèr ſolícita
prece
Poſco virgínei róboris æ-
mulas
Vires rebus in áſperis. Amé.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Multiplicáti ſunt
qui tríbulant me: multi in-
ſúr-

ſúrgunt advérsùm me.

Pſalm. 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autèm Dómine ſuſcéptor meus es:* glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamâvi: * & exaudîvit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormîvi, & ſoporâtus ſum: * & exurréxi, quià Dóminus ſuſcêpit me.

Non timêbo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.

Quóniàm tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus: * & ſupèr pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Multiplicáti ſunt qui tríbulant me: multi inſúrgunt advérsùm me.

Aña. Paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Pſalm. 10.

IN Dómino confído, q modò dícitis áni meæ: * Tránſmigra montem ſicùt paſſer?

Quóniàm ecce pecca res intendérunt arcum, ravérunt ſagíttas ſuas pháretra, * ut ſagítt in obſcúro rectos corde.

Quóniàm quæ perfe ſti deſtruxérunt: * jul autèm quid fecit?

Dóminus in templo ſ cto ſuo, * Dóminus cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuper reſpíciunt: * pálpebræ e intérrogant fílios hó num.

Dóminus intérrogat ſtum & ímpium: * q autèm díligit iniquitâte odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccató láqueos: * ignis, & ſ phur, & ſpíritus proc lâtum, pars cálicis eóru

Quóniam juſtus Dó nus, & juſtítias diléxit: æquitâtem vidit vultus ej

Aña. Paravérunt ſagít ſuas in pháretra, ut ſagítt

obſcúro rectos corde.
Aña. Defécit in dolôre
ta mea, & anni mei in
mítibus.

Pſalm. 30.

N te Dómine ſperâvi,
non confúndar in ætér-
m: * in juſtítia tua líbe-
me.
Inclína ad me aurem
am, * accélera ut éruas
e.
Eſto mihi in Deum pro-
ctôrem, & in domum re-
gii, * ut ſalvum me fá-
as.
Quóniàm fortitúdo mea,
refúgium meum es tu: *
proptèr nomen tuum de-
ces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo
oc, quem abſcondérunt
ihi: * quóniàm tu es pro-
ctor meus.
In manus tuas commén-
o ſpíritum meum: * re-
míſti me Dómine Deus
ritâtis.
Odiſti obſervántes vani-
tes * ſupervácuè.
Ego autèm in Dómino
erâvi: * exultábo, & læ-
bor in miſericórdia tua.
Quóniam reſpexiſti hu-
militâtem meam, * ſalvá-
ſti de neceſsitátibus áni-
mam meam.
Nec concluſíſti me in
mánibus inimíci: * ſtatui-
ſti in loco ſpatióſo pedes
meos.
Miſerêre mei Dómine
quóniàm tríbulor: * con-
turbâtus eſt in ira óculus
meus, ánima mea, & ven-
ter meus.
Quóniàm defécit in do-
lôre vita mea: * & anni
mei in gemítibus.
Infirmâta eſt in pauper-
tâte virtus mea: * & oſſa
mea conturbâta ſunt.
Supèr omnes inimícos
meos factus ſum oppró-
brium & vicínis meis val-
dè: * & timor notis
meis.
Qui vidébant me, foràs
fugérunt à me: obliviôni
datus ſum, * tamquàm
mórtuus à corde.
Factus ſum tamquàm vas
pérditum: * quóniàm au-
dîvi vituperatiònem multô-
rum commorántium in cir-
cúitu.
In eo dùm convenírent
ſimùl advérsùm me, * ac-
cí-

cípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autèm in te ſperâvi Dómine : * dixi , Deus meus es tu ; in mánibus tuis fortes meæ.

Eripe me de manu inimicôrum meôrum , * & à perſequéntibus me.

Illúſtra fáciem tuam ſupèr ſervum tuum , ſalvum me fac in miſericórdia tua:* Dómine non confúndar, quóniàm invocâvi te.

Erubéſcant ímpii, & deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolóſa.

Quæ loquúntur advérsùs juſtum iniquitâtem , * in ſupérbia , & in abuſiône.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine , * quam abſcondíſti timéntibus te !

Perfecíſti eis, qui ſperant in te , * in conſpéctu filiôrum hóminum.

Abſcóndes eos in abſcóndito faciéi tuæ , * à conturbatiône hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictiône linguârum.

Benedíctus Dóminus : * quóniàm mirificâvit mi[...] ricórdiam ſuam mihi in [...] vitâte munîta.

Ego autèm dixi in exc[...] ſu mentis meæ : * pro[...] ctus ſum à fácie oculôr[...] tuôrum.

Ideò exaudíſti vocem [...] ratiônis meæ , * dùm c[...] márem ad te.

Dilígite Dóminum [...] mnes ſancti ejus : * qu[...] niàm veritâtem requí[...] Dóminus , & retríbu[...] abundántèr faciéntibus ſ[...] pérbiam.

Virílitèr ágite , & co[...] fortêtur cor veſtrum , * [...] mnes qui ſperátis in D[...] mino.

Aña. Defécit in dol[...] vita mea , & anni mei [...] gemítibus.

℣. Regîna Mártyru[...] ora pro nobis.

℟. Quæ juxtà cruc[...] Jeſu conſtitíſti.

Ex Jeremîa Prophêta.

Lectio i. *Thren.* 1.

PLorans plorâvit in n[...] cte , & lácrymæ e[...] in maxíllis ejus : non [...] qui conſolêtur eam ex [...] mnibus charis ejus ; omn[...] am[...]

ńíci ejus ſprevérunt eam, facti ſunt ei inimíci. ide Dómine quóniàm trílor, conturbátus eſt ven- meus : ſubvérſum eſt r meum in memetípſa, óniàm amaritúdine pleſum. Foris intérficit ádius, & domi mors ſíilis eſt. Audiérunt quià gemíſco ego, & non eſt i conſolêtur me.

℟. i. Símeon vir juſtus timorâtus dixit ad Maam: * Tuam ipsîus ánimam pertransîbit gládius.

℣. Ne vocétis me pulram, ſed amâram: quià aritúdine valdè replêvit e omnípotens. Tuam ipis ánimam.

Lectio ii. *Thren.* 2.

QUi comparâbo te? vel cui aſsimilâbo te, fí- Jerúſalem? cui exæquâ- te, & conſolâbor te, vir- fília Sion? Magna eſt im velùt mare contrítio : quis medébitur tui? auſérunt ſupèr te mánis omnes tranſeúntes per m : ſibilavérunt, & vérunt caput ſuum ſupèr fíliam Jerúſalem: Hæccine eſt urbs, dicéntes, perfécti decòris, gáudium univérſæ terræ? Aperuérunt ſupèr te os ſuum omnes inimíci tui: ſibilavérunt, & fremuérunt déntibus, & dixérunt: Devorábimus.

℟. ii. Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibì uſquè dùm dicam tibi.

℣. Vocâvi Filium meum ex Ægypto, ut veniat ſalus in Iſraël. Et eſto ibì.

Lectio iii.

FEcit Dóminus quæ cogitâvit: complêvit ſermônem ſuum, quem præcéperat à diêbus antíquis: deſtrúxit, & non pepércit; & lætificâvit ſupèr te inimícum, & exaltâvit cornu hóſtium tuôrum. Clamâvit cor eôrum ad Dóminum ſupèr muros fíliæ Sion. Deduc quaſi torréntem lácrymas per diem & noctem: non des réquiem tibi, nequè táceat pupílla óculi tui.

℟. iii. Fili, quid feciſti nobis ſic? * Ego & Pa-

ter tuus doléntes quærebâmus te.

℣. Quid eſt , quòd me quærebâtis ? In his quæ Patris mei ſunt , opórtet me eſſe. Ego. Glória Patri. Ego.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Factum eſt cor meum tamquàm cera liquéſcens in médio ventris mei.

Pſalm. 21.

DEus Deus meus réſpice in me : * quarè me dereliquíſti ? longè à ſalûte mea verba delictôrum meŏrum.

Deus meus clamâbo per diem, & non exáudies : * & nocte , & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autèm in ſancto hábitas , * laus Iſraël.

In te ſpéravérunt patres noſtri : * ſperavérunt , & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt , & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autèm ſum vermis, & non homo : * opprobrium hóminum , & abj ctio plebis.

Omnes vidéntes me d riſérunt me : * locúti ſu lábiis , & movérunt capu

Sperâvi in Dómin erípiat eum : * ſalvu fáciat eum , quóniàm vu eum.

Quóniàm tu es qui e traxíſti me de ventre : ſpes mea ab ubéribus m tris meæ. In te projéct ſum ex útero.

De ventre matris m Deus meus es tu , * ne d ſcéſſeris à me.

Quóniàm tribulátio pr xima eſt : * quóniàm n eſt qui ádjuvet.

Circumdedêrunt me v tuli multi : * tauri pingu obſedérunt me.

Aperuérunt ſupèr me ſuum , * ſicùt leo rápie & rúgiens.

Sicùt aqua effúſus ſum: & diſpérſa ſunt ŏmnia o mea.

Factum eſt cor meu tamquàm cera liquéſcens, in médio ventris mei.

Aruit tamquàm teſta vi tus mea , & lingua m

ad

dhæſit fáucibus meis: * & i púlverem mortis deduſti me.

Quóniàm circumdedéunt me canes multi : * oncílium malignántium bſédit me.

Fodérunt manus meas & edes meos : * dinumeraérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravêunt , & inſpexérunt me: * iviſérunt ſibi veſtiménta ea, & ſupèr veſtem meam iſérunt ſortem.

Tu autèm Dómine ne eongáveris auxílium tuum me : * ad defenſiônem eam cónſpice.

Erue à frámea Deus ániiam meam: * & de manu anis únicam meam.

Salva me ex ore leôis : * & à córnibus nicórnium humilitâtem eam.

Narrábo nomen tuum átribus meis: * in médio cclésiæ laudâbo te.

Qui timêtis Dóminum, udâte eum : * univérum ſemen Jacob glorifiâte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſraël: * quóniàm non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiônem páuperis.

Nec avértit fáciem ſuam à me : * & cùm clamârem ad eum , exaudîvit me.

Apùd te laus mea in Ecclésia magna : * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.

Edent páuperes , & ſaturabúntur : & laudábunt Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eôrum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.

Quóniàm Dómini eſt regnum : * & ipſe dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventûra : * & an-

annuntiábunt cœli juſtitiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Factum eſt cor meum tamquàm cera liquéſcens in médio ventris mei.

Aña. Deus vitam meam annuntiávi tibi : poſuiſti lácrymas meas in conſpéctu tuo.

Pſalm. 55.

MIſerêre mei Deus, quóniàm conculcâvit me homo : * tota die impúgnans tribulâvit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniàm multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timêbo ? * ego verò in te ſperâbo.

In Deo laudâbo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timêbo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eôrum in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicùt ſuſtinuérunt á mam meam, pro níhi ſalvos fácies illos : * in i pópulos confrínges.

Deus vitam meam a nuntiávi tibi : * poſui lácrymas meas in conſp ctu tuo.

Sicùt & in promiſsió tua : * tùnc convertén inimíci mei retrórsùm.

In quacúmque die inv cávero te : * ecce c gnóvi quóniàm Deus me es.

In Deo laudâbo verbu in Dómino laudâbo ſ mônem : * in Deo ſper vi, non timêbo quid ciat mihi homo.

In me ſunt Deus vo tua, * quæ reddam, la datiônes tibi.

Quóniàm eripuíſti án mam meam de morte, pedes meos de lapſu : * pláceam coràm Deo in l mine vivéntium.

Aña. Deus vitam mea annuntiávi tibi : poſui lácrymas meas in conſp ctu tuo.

Aña. Fuérunt mihi l

rymæ meæ panes die ac oćte.

Pſalm. 41.

QUemádmodùm deſíderat cervus ad fontes aquârum : * à deſíderat ánima mea ad Deus.

Sitîvit ánima mea ad eum fortem vivum : * uandò véniam & apparêo antè fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ eæ panes die ac noe : * dùm dícitur mi quotídie : Ubi eſt Deus us ?

Hæc recordâtus ſum, effúdi in me ánimam eam : * quóniàm tranſîo in locum tabernáculi dmirábilis, uſquè ad doum Dei.

In voce exultatiônis & onfeſsiònis, * ſonus eulántis.

Quarè triſtis es ánima ea, * & quarè contúrbas e ?

Spera in Deo, quóniàm dhùc confitêbor illi : * ſaıtâre vultus mei, & Deus eus.

Ad me ipſum ánima mea conturbâta eſt : * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataraćtârum tuârum.

Omnia excélſa tua, & flućtus tui * ſupèr me tranſiérunt.

In die mandâvit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apùd me orátio Deo vitæ meæ : * dicam Deo, Suſcéptor meus es;

Quarè oblîtus eſt mei? * & quarè contriſtâtus incêdo, dùm affligit me inimícus ?

Dùm confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per síngulos dies, Ubì eſt Deus tuus ? * quarè triſtis es ánima mea ? & quarè contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniàm adhùc confitêbor illi : * ſalutâre vultus mei, & Deus meus.

Aña. Fuérunt mihi lácry-

crymæ meæ panes die ac noĉte.

℣. Faſcículus myrrhæ diléctus meus mihi.

℟. Intèr úbera mea commorábitur.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tàm in Simeônis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ paſsiônis hiſtória commendâtur. Póſitus eſt hic (ait ſanctus ſenex de púero Jeſu) in ſignum cui contradicêtur; & tuam ipsîus ánimam (ad Maríam autèm dicêbat) pertransîbit gládius. Verè tuam, ò beâta Mater, ánimam pertransîvit. Alióquìn non niſi eam pertránſiens, carnem filii tui penetráret. Et quidèm poſteà quàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ipsîus planè non áttigit ánimam crudêlis láncea quæ ipsîus apéruit latus, ſed tuam útiquè ánimam pertransîvit. Ipsîus nimìrùm ánima jàm ibì non erat; ſed tua planè indè nequîbat a vélli.

℟. iv. Jeſum bajulánte ſibi crucem * Sequebât turba mulíerum, quæ pla gébant & lamentabánt eum.

℣. Fíliæ Jerúſalem ſup vos ipſas flete, & ſupèr lios veſtros. Sequebâtur.

Lectio v.

TUam ergò pertransîv ánimam vis dolór ut plus quàm Mártyr non immérito prædicém in qua nimìrùm corpór ſenſum paſsiônis excéſſe compaſsiônis afféctus. A non tibi plus quàm gládi fuit ſermo ille re verà per tránſiens ánimam, & per tingens uſquè ad diviſi nem ánimæ & ſpíritu Múlier, ecce filius tuu O commutatiônem! Joá nes tibi pro Jeſu tráditu ſervus pro Dómino! diſc pulus pro Magiſtro! fili Zebedæi pro filio Dei! ho mo purus pro Deo ver Quómodò non tuam aff ctuoſíſsimam ánimam pe transíret hæc audítio, qua dò & noſtra (licèt ſá li

cèt férrea) péctora ſola re-ordátio ſcindit ?

℟. v. Poſtquàm venérunt n locum qui dícitur Calváriæ, ibì crucifixérunt um: * Stabat autèm juxtà crucem Jeſu Mater ejus.

℣. Tùnc beâtam illîus ánimam dolôris gládius pertransîvit. Stabat autèm.

Lectio vi.

NOn mirémini (fratres) quòd María martyr n ánima fuiſſe dicâtur. Miêtur qui non memínerit e audivíſſe, Paulum intèr máxima Géntium crímina memorántem quòd ſinè ffectióne fuíſſent. Longè d fuit à Marîæ viſcéribus: ongè ſit à ſérvulis ejus. Sed ortè quis dicat: Numquid on eum præſcíerat moriûrum? Et indubitántèr. Numquid non ſperábat conínuò reſurrectûrum? Et fidélitèr. Supèr hæc dóluit crucifixum? Et veheméntèr. Alióquin quiſnam tu frater; aut undè tibi hæc ſapiéntia, ut mirêris plus Maríam compatiéntem quám Maríæ filium patiéntem? Ille étiàm mori córpore pótuit; iſta cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majòrem nemo hábuit: fecit & hoc cháritas, cui pòſt illam ſimilis áltera non fuit.

℟. vi. Joſeph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jeſu, quod de cruce depóſitum ſuo compléxu Matér excépit.

℣. Dolens Sunamítis ſinu & génibus ſuis ſuſtínuit mórtuum filium. Pétiit corpus. Glória Patri. Petiit.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Intendérunt arcum rem amâram, ut ſagíttent in occúltis immaculâtum.

Pſalm. 63.

EXáudi Deus oratiônem meam cùm deprécor: * à timôre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium: * à multitúdine operántium iniquitâtem.

Quià exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum rem amâram, ut ſagíttent in occúltis immaculâtum.

Sú-

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermônem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidêbit eos ?

Scrutáti ſunt iniquitâtes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulôrum factæ ſunt plagæ eôrum: * & infirmâtæ ſunt contrà eos linguæ eôrum.

Conturbâti ſunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Intendérunt arcum rem amâram, ut ſagíttent in occúltis immaculâtum.

Aña. Anima mea turbâta eſt valdè: ſed tu Dómine uſquè quò ?

Pſalm. 6.

DOmine, ne in furôre tuo árguas me: * nequè in ira tua corrípias me.

Miſerêre mei Dómine quóniàm infirmus ſum: * ſana me Dómine quóniàm conturbâta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbâta eſt valdè: * ſed tu, Dómine uſquè quò ?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac proptèr miſericórdiam tuam.

Quóniàm non eſt in morte qui memor ſit tui: * in inférno autèm quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavâbo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigâbo.

Turbátus eſt à furôre óculus meus: * inveterávi intèr omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitâtem: * quóniàm exaudîvit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudîvit Dóminus depre-

precatiônem meam : * Dóminus oratiônem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur vehementèr omnes inimíci mei : * convertántur & erubéſcant valdè velócitèr.

Aña. Anima mea turbâta eſt valdè : ſed tu Dómine uſquè quò ?

Aña. Deus adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimìs.

Pſalm. 45.

DEus noſter refúgium & virtus ; * adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eôrum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei : * ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſsimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvâbit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum : * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Venîte, & vidête ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſupèr terram : * áuferens bella uſquè ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma : * & ſcuta combúret igni.

Vacâte, & vidête quóniàm ego ſum Deus : * exaltâbor in géntibus, & exaltâbor in terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum : * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Aña. Deus adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimìs.

℣. Per te ſalûtem hauriâmus, Virgo María.

℟. Ex vulnéribus Chriſti.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Stabant juxtà crucem Jeſu

ſu Mater ejus, & ſoror Matris ejus María Cléophæ, & María Magdalénæ. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambróſii Epíſcopi.

De Inſtitut. Virg. cap. 7.

STabat juxtà crucem Mater, & fugiéntibus viris ſtabat intrépida. Vidête utrùm pudórem mutâre potúerit Mater Jeſu, quæ ánimum non mutâvit. Spectâbat piis óculis fílii vúlnera, per quæ ſciêbat ómnibus futûram redemptiônem. Spectâbat non degéneri Mater ſpectáculo, quæ non metuêbat peremptôrem. Pendébat in cruce fílius: Mater ſe perſecutôribus offerébat.

℞. vii. Quis tibi ſenſus fuit, ò Mater dolôrum, * Dùm Joſeph síndone fílium tuum invólvit, & póſuit eum in monuménto?

℣. Conſiderâte & vidête, ſi eſt dolor ſicùt dolor meus. Dùm Joſeph síndone.

Ex ejuſdem Epiſt. 25. ad Eccl. Vercellen. propè finem.

Lectio viii.

MAría Mater Dómi[ni] antè crucem fil[ii] ſtabat. Nullus me hoc d[o]cuit, niſi ſanctus Joánn[es] Evangeliſta. Mundum á[lii] concûſſum in paſsiône D[o]mini conſcripſérunt, c[œ]lum ténebris obdúctum, [re]fugíſſe Solem, in parad[i]ſum Latrônem (ſed p[o]piam confeſsiônem) rec[e]ptum. ¶ Joánnes déc[uit] quod álii non docuérun[t] quemádmodùm in cruc[e] póſitus Matrem appellâv[e]rit. Pluris putâtur qu[òd] victor ſuppliciôrum piet[a]tis officia Matri exhib[e]bat, quàm quòd regnu[m] cœléſte donâbat. Nàm [ſi] religiôſum eſt quòd La[t]rôni donâtur vénia, mul[t]ò uberiôris pietâtis [eſt] quòd à fílio Mater tan[to] affectu honorâtur.

℞. viii. In toto cor[de] tuo gémitus Matris tuæ [ne] oblíviſcáris: * Ut perfici[â]tur propitiátio & benedictio.

℣. Ave Princeps generó[ſa], Martyrúmque prim[a] roſa, Virginúmque lílium

U

Ut perficiátur. Glória Patri. Ut perficiátur.

Lectio nona de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Quò ábiit diléctus tuus, ò pulchérrima mulíerum? Quò declinâvit diléctus tuus, & quærêmus eum tecum?

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis de Dominica.* 12.

Aña. Recédite à me, amârè flebo; nolîte incúmbere, ut conſolémini me.

Aña. Non eſt ei ſpécies, neque decor: & vidimus eum, & non erat aſpéctus.

Aña. A planta pedis uſquè ad vérticem cápitis non eſt in eo ſánitas.

Aña. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis, quià amóre lángueo.

Capitulum. Thren. 2.

CUi comparâbo te? vel cui aſſimilâbo te, fília Jerúſalem? cui exæquâbo te, & conſolábor te, virgo fília Sion? magna eſt enim velùt mare contrítio tua.

Hymnus.

SUmmæ Deus clementiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagáſque Jeſu filii
Fac ritè nos revólvere.

Nobis ſalûtem cónferant
Deíparæ tot lácrymæ,
Quibus lavâre ſúfficit
Totîus orbis crímina.

Sit quinque Jeſu vúlnerum
Amâra contemplátio,
Sint & dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Jeſu tibi ſit glória
Qui paſſus es pro ſérvulis,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempitérna ſæcula. Amé.

℣. María Virgo, per virtûtem tot dolôrum.

℟. Fac nos gaudêre in regno cœlôrum.

Ad Benedictus Aña. Venîte, aſcendâmus ad montem Dómini; & vidête, ſi eſt dolor ſicùt dolor meus.

Oratio.

DEus in cujus paſsióne, ſecúndùm Simeônis prophetíam, dulciſsimam ánimam glorióſæ Vírginis & Matris Maríæ dolóris gládius pertrans-

transîvit : concêde propítius; ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, paſsiónis tuæ efféctum fœlícem conſequâmur. Qui vivis.

Deindè fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Primam in ℟. *brev. dicitur* ℣. Qui paſſus es proptèr noſtram ſalûtem.

Ad Tertiam Aña. Recédite à me.

Capitulum. Cui comparâbo te.

℟. *brev.* O vos omnes, * Qui tranſîtis per viam. O vos omnes.

℣. Atténdite & vidête, ſi eſt dolor ſicùt dolor meus. Qui tranſîtis. Glória Patri. O vos omnes.

℣. Defecérunt præ lácrymis óculi mei.

℟. Conturbâta ſunt ómnia víſcera mea.

Ad Sextam Aña. Non eſt ei ſpécies.

Capitulum. Thren. 1.

PLorans plorâvit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus : non eſt qui conſolêtur eam ex ómnibus charis ejus.

℟. *brev.* Defecérunt præ lácrymis * Oculi mei. D[e]fecérunt.

℣. Conturbâta ſunt ómnia víſcera mea. Oculi mei. Glória Patri. Defecérunt.

℣. Faſcículus myrrhæ di[lé]ctus meus mihi.

℟. Intèr úbera mea commorábitur.

Ad Nonam Aña. Fulci[te] me flóribus.

Capitulum. Thren. 2.

DEduc quaſi torrẽtem lácrymas pe[r] diem & noctem : non de[s] réquiem tibi : nequè tá[ceat] pupílla óculi tui.

℣. *brev.* Faſcículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Faſcículus.

℣. Intèr úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória Patri. Faſcículus.

℣. Anima mea liquefácta eſt.

℟. Ut diléctus locûtus eſt.

In ſecundis Veſperis omni[a] ut in primis.

Ad Magnificat Aña. Oppréſsit me dolor, & fácies mea intúmuit à fletu, & pálpebræ meæ caligavérunt.

Oratio ut ſuprà.

Die

Die xxv. Septembris.

In feſto Sanctæ Mariæ de Cervellione, aliàs de Subſidio, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus qui nos cónſpicis in tot periculis conſtitútos pro noſtra fragilitâte non poſſe subsíſtere: concêde propitius; ut intercedénte beâta Marîa fámula tua, de præſéntis vitæ flúctibus edúcti, ad ætérnæ ſalûtis portum pervenîre valeâmus. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MAría nóbili família de Cervellióne Barchinône in Hiſpánia nata, & à paréntibus in Dei timôre primis ab annis enutrita, virginitâtem ſuam, cùm decem & octo eſſet annôrum, illi devôvit. Ejus vivéndi rátio erat, in públicum rárius prodîre, ægrotántibus doméſticis ſédulò adéſſe, & in noſocómiis ter in hebdómada paupéribus miniſtrâre. Annum trigéſimum agens, defúncto patre, hábitum Ordinis Sanctæ Marîæ de Mercéde prima ex fœminis ſuſcípiens, Sanctimoniálibus ejúſdem Ordinis ducem, magíſtram, & exémplar ſe præbuit: ac diſtribúto património in Redemptiònem Captivôrum, profeſſiônem in eôdem Ordine unà cum voto de laborándo pro rediméndis Captívis emíſit.

℟. iv. Proptĕr veritâtem. 96.

Lectio v.

MAtre è vivis ſublâta, cum âliquot honéſtis fœminis ejúſdem Inſtitúti piam ſanctámque vitam perégit: ſólita quotídie mulíerum à ſuis frátribus Redemptârum ac Barchinónem adveniéntium pedes in hoſpitáli domo lavâre; quinquies in hebdómada ſacra Euchariſtia réfici;

ci; tèrque jejunâre, ſolo pane & aqua conténta; quotidiánis flagéllis inſupèr, & férrea caténa corpus ſuum afflígens. Siléntium, quod mira obſervántia colébat, inánibus verbis numquàm infrêgit; ac párciùs indúlgens ſomno, expetêbat ab ejúſmodi neceſsitâte liberári, ut illo ſolo fruerêtur inceſſántèr, quo jucundántur cœli, & Angeli lætántur. Quod diúrni témporis ſupérerat ab oratiône & pietâtis exercítiis, in páuperes juvándos impendêbat; nullum offícii genus prætermíttens, quo afflíctos conſolarêtur, oppréſſos liberáret, & vinctos edúceret de carcéribus.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

FUtúras maris tempeſtátes prænuntiâbat, illáſque ſæpè ſuis oratiónibus ſedâvit; viſa aliquótiès ſupèr undas incédere, quò Fratres Captivôrum Redemptóres alióſque in mari periclitántes ſerváret incólumes: undè ei Mariæ de ſubsídio, vulgò de Socòs, nomen eſt índitum. Déniquè pòſt multa virtutum insígnia Barchinónæ migrâvit ad Dóminum décimo tértio Kaléndas Octobris, anno ſalûtis milléſimo ducentéſimo nonagéſimo. Ejus corpus, è quo ſuavíſsimus odor manâbat, ſepúltum eſt in Eccléſia Fratrum Ordinis ſui; quod nonagéſimo pòſt anno, Epíſcopo Barchinonénſi, Petro Aragóniæ Rege, ceteríſque Aulæ & Civitâtis Primátibus aſſtántibus, ſolémni pompa elevâtum, incorrúptum repértum fuit; ac decentióri loco, ubì religiôsè colitur, aſſervátur.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símilé eſt regnum cœlôrum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades ſuas exiêrunt óbviam ſponſo & ſponſæ, *ut in Communi Virginum.* 97.

Die xxviii. Septembris.

In feſto Beati Simonis de Roxas Sacerdotis Profeſsi, Ordinis Calceatorum Sanctiſsimæ Trinitatis, Fundatoris Congregationis AVE MARIA.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea quæ hìc habentur.

In Hymn. Iſte Conféſſor, *dicitur* ℣. Méruit ſuprémos.

Oratio.

Deus cujus cháritas in corde beáti Simônis diffûſa, exímio in Sanctiſsimam Filii tui Genitrîcem cultu & aſsiduis miſericórdiæ opéribus enituit: illîus interceſsiône concéde; ut eôdem charitâtis fervôre ſuccénſi, & Beátæ Mariæ Virginis tutéla profécti tuam miſericórdiam conſequâmur. Per eúmdem Dóminum noſtrum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Vallis-Oléti in Urbe Caſtéllæ véteris natus eſt Simon paréntibus piis æquè ac nobílibus. Ab ejus ortu ſtatìm lícuit vidêre quoddam futúræ ſanctitâtis indícium. Puer namquè infans, ubì balbutîre cœpit, prima ferè audîtus eſt hæc verba proférre, Ave Marîa: quod, ut audiéntibus mirum áccidit; ità arguménto fuit, exímium olim Divínæ Matris cultôrem clientémque fore. Præſágium affirmâvit evéntus. Magna illi vel adoleſcéntulo pietas; mira in capeſſéndis exequendíſque Religiônis officiis alácritas ac diligéntia; ſtúdium verò coléndæ Vírginis tantùm, ut jàm tùm eas Angélicæ ſalutatiônis voces, in quas primùm ſólverat linguam, ſibi máximè familiáres rédderet, & tértio quoquè verbo uſurpâret. Elucêbat præſértim amor ergà páuperes planè admirábilis, ut ipſo eôrum aſpéctu commo-

mo-

moverêtur, nec continêre ſe poſſet, quin cibos illis clàm ſibi detráctos & ipſa interdùm induménta tribúeret. Talis cùm eſſet adoléſcens, jàmque multùm in lìtteris profecíſſet; incénſus ſanctiòris vitæ deſidério, Chriſti crucem intèr Fratres Sanctíſsimæ Trinitâtis Redemptiônis Captivôrùm in eâdem Civitâte ampléxus eſt.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

Tirocínii ac ſtudiôrum ſpátiis cum laude conféctis, vitam deíncèps réliquam Frátribus vel docéndis vel gubernándis impéndit; Magíſter proíndè appellâtus; &, cùm plúribus Provínciæ Caſtellánæ Cœnóbiis, tùm toti demùm Provínciæ Rector impóſitus. Suis porrò ità præfuit, ut morum intèr eos gravitâtem ſanctitatémque ad legum normam atque óptima quæque ſtúdia provéheret; patérnum alióqui exércens impérium, nequè tàm poteſtâte quàm exémplo ſingulos ad offícium impéllens. Quæ dùm agit do mi, nihil intéreà mini proximôrum ſalúti proſpiciêbat foris; idque tùm Dívini Verbi, tùm ſacrârum confeſsiônum miniſtéri artibúſque áliis charitâti quibus nóvitèr insíſtens, incredíbile dìctu eſt, quàm multos à vítiis ad frugem vel étiàm ad perfectiônem Chriſtiânæ vitæ perdúxerit. Prætèr hæc famélicos mendicôrum greges quotídi ab ínſita miſericórdia cogèbat paſcebátque, largè ómnia ſubminiſtránte providéntia cœléſti, cujus ſæpè beneficio inſperâtam accipiêbat annônam. Eôrum præcipuam ſumébat curam, qui intèr bárbaros Mahometános caténis onuſti degunt; hiſque rediméndis ampla pecuniârum ſubsídia corrogâbat. At ſibimetípſi vacâbat in primis ſtudebátque, ut fíeret in dies ſánctior. Ob id ſpíritum oratiône aſsídua, rerúmque cœléſtium meditatiône excolêbat: corpus

ûs cilício, flagris, ci-
i potúſque parcitâte mi-
um in modum excruciâ-
at.

℟. v. Amâvit eum Dó-
inus. 75.

Lectio vi.

PHilíppo Tértio Regi e-
júſque cónjugi Marga-
tæ apprímè carus ob ſan-
imóniæ opiniônem fuit.
atus régiis líberis ado-
ſcéntiæ Inſtitûtor, id mu-
us geſsit egrégiè: ſed
blátas à Rege Dignitátes
onſtantíſsimè répulit. Iſa-
éllæ Regínæ à confeſsió-
bus, eóque nómine ma-
o apùd Aulicos honôre
bitus: Noſocómia ta-
èn, carceréſque vinctô-
um frequentâre, ægrótis
cántibus diù noctúque
æſto eſſe, egénis alimén-
dividere, calamitóſis ó-
nibus opitulári perréxit
què ad extrêmum, ut
lgò Pater páuperum vo-
arétur. Multas vitiôrum
ſtes è Pópulo ſúſtulit: &
géndo B. Vírginis cúltui
dduè inténtus, cùm ália
ulta perfêcit, tùm ce-
bérrimam ſodalitâtem quam vocant ab Ave María Matríti inſtítuit, ac latè propagándam curâvit. Ejúſdem cura & indúſtria Sanctíſsimum Maríæ nomen intèr Trinitários Offício próprio celebrári cœptum eſt. Illum vicíſsim Virgo Beatíſsima multis maximíſque ornâvit beneficiis, intèr quæ illud à Deo impetráſſe fertur, ut multas pòſt pugnas, omnis tandèm in eo (qui victor ſempèr eváſerat) pravæ libídinis ſenſus extínctus manêret. Dono tandèm prophetíæ, curatiônum grátia, miraculíſque plúribus clarus, qua prorsùs prænuntiáverat die, ſúbita vi morbi oppréſſus occúbuit, annos natus duos ſuprà ſeptuagínta. Elâtus eſt fúnere honorificentíſsimo, eundémque illi honôrem per dies continéntèr duódecim præcípui Civitâtis Ordines præſtitêre. Cùm verò crebri ad ejus ſepúlchrum concúrſus fierent, & novis ſubíndè miráculis venerábilis viri fama inſigniréſceret, illum Clemens

Têrtius décimus Beatórum faſtis adſcrípſit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Nolîte timêre, &c. *de Communi Conf. non Pontif. 2. loco.*

Eodem die xxviii. Septemb.

In feſto Sancti Joſephi à Cupertino Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui ad Unigénitum Filium tuum exaltâtum à terra ómnia tráhere diſpoſuíſti: pérfice propítius; ut méritis & exémplo Seráphici Confeſsôris tui Joſéphi ſuprà terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum pervenîre mereâmur. Qui tecum vivit, & regnat, &c.

Commemor. S. Wenceslai Mart. in primis Veſperis, & Laudibus.

IN I. NOCTURNO.

De Epíſtola ſecúnda Beá[ti] Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i.

Cap. 4. v. 6. ad 12.

DEus, qui dixit de te[nebris] nebris lucem ſple[n]déſcere, ipſe illúxit in có[r]dibus noſtris ad illumin[a]tiônem ſciéntiæ claritá[tis] Dei, in fácie Chriſti Je[ſu]. Habêmus autèm theſáuru[m] iſtum in vaſis fictílibus: [ut] ſublímitas ſit virtûtis D[ei], & non ex nobis. In ómni[bus] tribulatiônem pátimu[r], ſed non anguſtiâmur: ap[o]riâmur, ſed non deſtitú[i]mur: perſecutiônem pá[ti]mur, ſed non derelínqu[i]mur: dejícimur, ſed no[n] perîmus: ſempèr morti[fi]catiônem Jeſu in córpo[re] noſtro circumferéntes, [ut] & vita Jeſu manifeſtêtur [in] corpóribus noſtris. Semp[er] enim nos qui vívimus, [in] mortem trádimur propt[er] Jeſum: ut & vita Jeſu m[a]nifeſtêtur in carne noſt[ra] mortáli.

℟. i. Euge ſerve bone [&] fidêlis. 72.

Lectio ii.

Cap. 5. *v.* 1. *ad* 9.

SCimus enim, quóniàm ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiònis diſſolvâtur, quòd ædificatiő- nem ex Deo habêmus, do- num non manufáctam, æ- érnam in cœlis. Nàm & n hoc ingemíſcimus, ha- itatiònem noſtram (quæ e cœlo eſt) ſuperindui upiéntes : ſi tamèn veſtí- , non nudi inveniâmur. Nàm & qui ſumus in hoc abernáculo, ingemíſcimus raváti eo quòd nólumus xpoliári, ſed ſuperveſtí- i; ut abſorbeâtur quod nortâle eſt, à vita. Qui utèm éfficit nos in hoc pſum, Deus, qui dedit obis pignus ſpíritus. Au- éntes ígitùr ſempèr, ſcién- es quóniàm dùm ſumus in órpore, peregrinâmur à Dómino: (Per fidem enìm mbulâmus, & non per péciem). Audêmus au- èm, & bonam voluntà- em habêmus magìs pe- egrinári à córpore, & præſéntes eſſe ad Dómi- num.

℟. ii. Juſtus germinâbit. 39.

Lectio iii.

Cap. 12. *v.* 1. *ad* 10.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidèm) véniam autèm ad viſiônes, & revelatiònes Dómini. Scio hóminem in Chriſto antè annos quatuórdecim (ſive in córpore, ſive extrà corpus néſcio, Deus ſcit) raptum hujúſmodi uſquè ad tértium cœlum. Et ſcio hujúſmodi hóminem (ſive in córpore, ſive extrà corpus neſcio, Deus ſcit) quóniàm raptus eſt in Paradíſum; & audîvit arcâna verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúſmodi gloriâbor: pro me autèm nihil gloriâbor, niſi in infirmitátibus meis. Nàm & ſi volúero gloriári, non ero insípiens: veritâtem autèm dicam: parco autèm, nè quis me exíſtimet ſuprà id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et nè magnitûdo revelatiônum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui

me colaphízet. Proptèr quod ter Dóminum rogávi ut diſcéderet à me: & dixit mihi: ſúfficit tibi grátia mea; nàm virtus in infirmitâte perfícitur. Libéntèr ígitùr gloriâbor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti.

℟. iii. Iſte cognôvit. 40.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOſéphus à Cupertíno óppido in Salentínis Diœcéſis Neritonénſis, anno reparâtæ ſalûtis milléſimo ſexcentéſimo tértio piis ibîdem paréntibus ortus, Déique amôre prævéntus pueritiam atquè adoleſcéntiam ſumma cum ſimplicitâte morúmque innocéntia transêgit. A diutúrno moleſtóque morbo patientíſsimè toleráto Deíparæ Vírginis ope liberâtus, ſe totum pietâtis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majôra vocánti ſe intimiùs conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare con-
ſtítuit. Pòſt vários evéntu
voti tandèm compos fa
ctus, apùd Minores Con
ventuáles in Cœnóbio Cr
ptulæ intèr láicos pri
mùm ob litterârum impe
rítiam, deindè intèr Cléri
cos divína diſpoſitiône con
numerâtus eſt. Sacerdótii
pòſt ſolémnia vota initiâ
tus, perféctius ſibi vit
inſtitûtum propóſuit. Quam
ob rem mundánis quibuſ
cúmque affectibus, terre
niſque rebus pæne ad vi
tam neceſſáriis íllicò à ſ
abdicátis, cíliciis, flagél
lis, caténis, omni demùm
aſperitâtum ac pœnârum
génere corpus affixit; ſpi
ritum verò ſanctæ oratiô
nis altiſsimæque contem
platiônis aſsiduitâte dúlci
tèr enutrîvit. Hinc factum
eſt, ut cháritas Dei qu
jàm erat in ejus corde
prima ætâte diffúſa, mir
planéque ſingulári modo
dies coruſcáverit.

℟. iv. Honéſtum feci
85.

Lectio v.

ELúxit præcípuè arden
tíſsima ejus cháritas

in

in extáſibus ad Deum ſuavíſsimis, ſtupendíſque ráptibus quibus frequéntèr afficiebâtur. Mirum autèm, quòd alienáto à ſénſibus ánimo, ſtatìm ab éxtaſi eum revocâbat ſola obediéntia. Hanc quippè virtûtem exímio ſtúdio proſequebâtur, dícere ſólitus, ſe ab ea vélutì cæcum circumdúci, & mori pótiùs velle quàm non obedîre. Paupertâtem verò Seráphici Patriárchæ ità æmulâtus eſt, ut morti próximus Præláto ſuo afférere verè potúerit, ſe nihil habêre quod more Religioſôrum reſignâret. Itaquè mundo ſibíque mórtuus, vitam Jeſu manifeſtâbat in carne ſua: quæ, dùm in alíquibus ex turpitúdine obſcœnum flagítium ſentiêbat, prodigióſum de ſe efflâbat odôrem, indícium nitidíſsimæ illîus puritâtis, quam (immúndo ſpíritu vehementíſsimis tentatiónibus fruſtrà obnubilâre diù conánte) ſervâvit illæſam, tùm arcta ſénſuum cuſtódia, tùm jugi córporis maceratiône, tùm dénique ſpeciáli protectióne puríſsimæ Vírginis Mariæ, quam Matrem ſuam appellâre conſuêvit, ac vélutì Matrem dulcíſsimam íntimo cordis afféctu venerabâtur, eámque ab áliis venerári exoptâbat, ut cum ejúſdem patrocínio (ſicút ipſe ajêbat) ómnia bona conſequeréntur.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

HÆc beáti Joſéphi ſollicitúdo à ſua ergà próximos charitâte prodîbat: tanto enìm animârum zelo exardêbat, ut ómnium ſalûtem modis ómnibus inſtantíſsimè procurâret. Exténdens páritèr charitátem ſuam in próximum ſive páuperem, ſive infírmum, ſive quacúmque ália tribulatiône vexâtum, quantum in ipſo erat, illum recreâbat. Nec aliéni erant ab ejus charitâte, qui objurgatiónibus, probris, omniſque géneris injúriis ipſum appéterent: nam eâdem patiéntia, manſuetúdine, vultúſque hilaritâte

tá-

tália excipiêbat, qua tot intèr ac tantas viciſsitúdines reſpléndait, dùm vel Moderatòrum Ordinis, vel Sacræ Inquiſitiònis juſſu hàc illàc errâre verſaríque coáctus eſt. Quamquam verò Pópuli non ſolùm, ſed Viri Príncipes exímiam ejus ſanctitâtem & ſupérna charíſmata admiraréntur; ea nihil óminùs erat humilitâte, ut magnum ſe peccatôrem réputans, Deum eníxè deprecarêtur, ut ſua ab eo illúſtria dona removêret; hómines verò exorâret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubì memória ſui eſſet prorsùs obliterâta. At Deus, qui ponit húmiles in ſublìme, quíque ſervum ſuum (dùm víveret) cœléſti ſapiéntia, prophetía, córdium perſcrutatiône, curatiònum grátia, ceteríſque donis cumulatíſsimè exornáverat, ejus quoque mortem iis quibus ipſe ánteà prædíxerat loco ac témpore, anno ætâtis ſuæ ſexagéſimo primo, Auximi in Picéno pretiòſam réddidit, ſepulcrúmque glo- riòſum. Illum déniquè etiàm pòſt óbitum miráculis coruſcántem Benedíctus Quartus décimus Beatòrum, Clemens Tértius décimus Sanctòrum faſtis adſcrípſit; ejus autèm Officium & Miſſam Clemens Quartus décimus ejúſdem Ordinis ad univérſam Eccléſiam exténdit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22.

IN illo témpore: Loquebâtur Jeſus Princípibus Sacerdôtum & Pharisæis in parábolis dicens: Símile factum eſt regnum cœlôrum hómini Regi, qui fecit núptias fílio ſuo. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circà medium.

QUià jàm largiénte Dómino, nuptiârum domum, id eſt ſanctam Eccléſiam intráſtis,

…is, ſolértèr (fratres) aſpícite, nè aliquid de mentis veſtræ hábitu Rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enìm cordis timôre penſándum eſt, quod prótinus ſúbditur: Intrâvit autèm Rex ut vidêret diſcumbéntes, & vidit ibì hóminem non veſtîtum veſte nuptiáli. Quid (fratres charíſsimi) éxprimi per nuptiâlem veſtem putâmus? Si enìm veſtem nuptiâlem baptíſma, vel fidem dícimus; quis ſine baptíſmate & fide has núptias intrâvit? Eo enìm ipſo foris eſt, qui necdùm crédidit. Quid ergò debémus intellígere per nuptiâlem veſtem, niſi charitâtem? Intrat enìm ad núptias, ſed cum nuptiáli veſte non intrat, qui in ſanſta Eccléſia aſsíſtens fidem habet, ſed charitâtem non habet. Rectè enim cháritas nuptiâlis veſtis vocâtur, quià hanc in ſe cónditor noſter hábuit, dùm ad ſociándæ ſibi Eccléſiæ núptias venit.

℟. vii. Iſte eſt, qui. 74.

Lectio viii.

Sola quippè dilectiône Dei actum eſt, ut ejus Unigénitus mentes ſibi electôrum hóminum unîret. Undè & Joánnes dicit. Sic enìm diléxit Deus mundùm, ut Fílium ſuum Unigénitum daret pro nobis. Qui ergò per charitâtem venit ad hómines, eámdem charitâtem innótuit veſtem eſſe nuptiâlem. Omnis ergò veſtrûm qui in Eccléſia póſitus Deo crédidit, jàm ad núptias intrâvit: ſed cum nuptiáli veſte non venit, ſi charitâtis grátiam non cuſtódit. Et certè fratres, ſi quis ad carnáles núptias eſſet invitâtus, veſtem mutâret, congaudêre ſe ſponſo & ſponſæ ex ipſo ſui hábitus decôre oſténderet; intèr gaudéntes & feſta celebrántes, deſpéctis véſtibus apparêre erubéſceret. Nos ad Dei núptias venîmus, & cordis veſtem mutâre diſsimulâmus. Congáudent Angeli, cùm ad cœlum aſſumúntur elécti. Qua ergò mente hæc ſpirituália feſta conſpici-

cimus, qui nuptiâlem veſtem, id eſt charitâtem(quæ ſola nos ſpecióſos éxhibet) non habêmus ?.

℟. viii. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

SCiéndum verò eſt, quià ſicùt in duôbus lignis, ſuperiôre vidélicèt & inferiòre veſtis téxitur : ità in duôbus præcéptis cháritas habêtur, in dilectiône ſcílicèt Dei, & próximi. Scriptum quippè eſt : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota virtûte tua, & próximum tuum ſicùt te ipſum. Qua in re notándum eſt, quià in dilectiône próximi menſûra amòris pónitur, cùm dícitur: Díliges próximum tuum ſicùt te ipſum. Dei autèm diléctio nulla menſûra conſtríngitur, cùm dícitur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtûte tua. Non enìm jubêtur quiſque quantùm díligat ; ſed ex quanto, cùm dícitur ex toto : quià ille verácitèr Deum diligit, qui ſibi de ſe nihil relínquit. Duo ergò necéſ eſt ut charitâtis præcépt cuſtódiat, quiſquis habê in núptiis veſtem nuptilem curat.

Te Deum laudâmus. 11

FESTA OCTOBRIS.

Dominica I. Octobris.

In feſto Sanctiſsimi Roſari B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in Officio B. M præter Orationem & lectiones 2. Nocturni; ſed in An dicitur : tuam ſanctam Solemnitâtem.

Oratio.

DEus cujus Unigênitus per Vitam, Mortem, & Reſurrectiônem ſuam, nobis ſalûtis ætérnæ præmia comparâvit concêde quæſumus; ut hæc myſtéria ſanctíſsimo Beátæ Mariæ Vírginis Roſário recoléntes, & imitêmur quod cóntinent, & quod promíttunt aſſequâmur. Per eúm-

eúmdem Dóminum noſtrum.

Et ſit commemoratio Dominicæ occurrentis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Parabolis Salomonis: Ego ſapiéntia, *ut in dicto Officio.* 115.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CUm Albigénſium hæreſis per Toloſátium Regiônem ímpiè graſſarêtur, atque áltiùs in dies radices ágeret; ſanctus Dominicus, qui nupèr Prædicatôrum Ordinis fundaménta jécerat, ad eam convellêndam totus incúbuit. Id ut præſtâret valídiùs, auxilium Beátæ Virginis, cujus dignitas illis erróribus impudentíſsimè petebâtur; cuique datum eſt cunctas hæreſes interímere in univérſo mundo, eníxis précibus implorâvit: à qua (ut memóriæ próditum eſt) cùm mónitus eſſet, ut Roſárium pópulis prædicâret, velùt ſingulàre advérsùs hæreſes ac vítia præſidium; mirum eſt, quantò mentis fervôre, & quam fœlíci ſuccéſſu injúnctum ſibi munus ſit execûtus. Eſt autèm Roſárium certa precándi fórmula, qua quíndecim Angelicârum Salutatiònum dècades oratiòne Domínica interjécta diſtínguimus, & ad cârum síngulas cótidem noſtræ reparatiònis myſtéria pia meditatiòne recólimus. Ex eo ergò témpore pius hic orándi modus mirabílitèr per ſanctum Domínicum promulgâri augeríque cœpit; quem ejúſdem Inſtitutôrem Auctorémque fuiſſe Summi Pontífices, Apoſtólicis lítteris, paſsìm affirmárunt.

℟. iv. Sicùt cedrus exaltâta ſum. 119.

Lectio v.

INnumerábiles porrò fructus ex hac tàm ſalutári inſtitutiòne in Chriſtiánam Rempúblicam dimanárunt, intèr quos victória illa méritò numerâtur, quam Sanctíſsimus Póntifex Pius Quíntus, & ab eo inflammati Chriſtiáni Príncipes apùd Echínadas Inſulas de Turcârum tyránno potentíſsimo reportárunt. Nam

cùm illa ipſa die ea victória relâta ſit, qua die Sanctiſsimi Roſárii Sodalitâtes per univérſum orbem conſuétas ſupplicatiónes perágerent, ſtatutáſque preces de more fúnderent; iis précibus haud imméritò refértur accépta. Quod quidèm, cùm étiàm Gregórius Tértius décimus teſtátus eſſet, ut pro tàm ſinguári benefício Beátæ Vírgini ſub appellatiône Roſárii perénnes grátiæ ubîque terrârum haberéntur; in Eccléſiis ómnibus, in quibus Altáre Roſárii foret, prima quaque Octobris Domínica Officium ritu dúplici majóri perpétuò celebrándum indíxit: aliíque Pontífices Roſárium recitántibus, ejuſdémque Roſárii Sodalitátibus Indulgéntias pænè innúmeras concesſérunt.

℟. v. Quæ eſt iſta, quæ procéſsit. 120.

Lectio vj.

NUper verò Clemens Undécimus ánimo réputans, insígnem páritèr victóriam anno milléſimo ſeptingentéſimo ſexto [illegible] Hungáriæ Regno à Car[illegible] lo Sexto in Imperatôre[illegible] Romanôrum elécto de i[illegible] númeris Turcârum cópi[illegible] relâtam, eo die contigi[illegible] quo feſtum Dedicatiô[illegible] Sanctæ Marîæ ad Nives c[illegible] lebrarêtur, atquè eôde[illegible] fermé témpore quo Sa[illegible] ctíſsimi Roſárii Confrátre[illegible] públicam ſolemnémq[illegible] ſupplicatiônem in Al[illegible] urbe ingénti pópuli co[illegible] cúrſu mágnaque religiô[illegible] peragéntes, férvidas [illegible] Deum preces pro Turc[illegible] rum depreſsiône fúnderen[illegible] ac poténtem opem Deip[illegible] ræ Vírginis in auxíliu[illegible] Chriſtianôrum humílit[illegible] implorárent; eam ob re[illegible] victóriam illam, nec n[illegible] liberátam paulò pòſt e[illegible] rúmdem Turcârum ob[illegible] diône Corcyrénſem Inſ[illegible] lam, ejúſdem Beátæ Vírg[illegible] nis patrocínio piè cénſu[illegible] adſcribéndam. Quam o[illegible] rem, ut ejus quoquè tà[illegible] insígnis benefícii perénn[illegible] ſempèr & memôria extár[illegible] & grátia; Sanctíſsimi R[illegible] ſárii feſtum eâdem die, e[illegible]

mque ritu celebrándum Eccléſiam univérſam ex- ndit. Hæc autèm ómnia nedíctus Décimus tértius Breviário Románo no- ſsimè appóni juſsit. San- íſsimam ergò Dei Genitrí- m cultu hoc eìdem gratíſ- no júgitèr venerêmur, ut æ tóties Chriſti fidélibus, oſárii précibus exorâta, rrénos hoſtes profligâre, dit ac pérdere, inférnos ritèr ſuperâre concédat.

℟. vi. Ornâtam monílí- is. 120.

N III. NOCTURNO.

Homilia Venerabilis Bedæ resbyt. in Evang. Extól- ns vocem quædam mú- er, *ut in dicto Offic.* 123. *Nona lectio & commemor. ominicæ occurrentis.*

Die v. Octobris.

In feſto Sancti Froylani Epiſcopi, & Conf.

Duplex.

In Eccleſiis Cathedralib.

Duplex 2. claſſ.

Omnia de Communi Conf. ontif. prætèr ea quæ hìc abentur propria.

Oratio.

Deus, qui beâtum Froylánum Monáſtici inſtitúti propagándi ſtúdio decoráſti, & ex erémo ad Epiſcopále munus cœléſti indício vocâtum miráculis clarum effecíſti: concêde propítius; ut cujus patrocínio gloriâmur, ejus inſtruâmur exémplis. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In Eccleſiis Cathed. lect. de eodem Communi: Fidêlis ſermo. 71.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Froylánus Lucæ, quæ Regni Gallécia nóbilis eſt cívitas, piis æquè ac nobílibus paréntibus décimo noſtræ Redemptiònis ſæculo natus, á prima ætâte futúræ ſanctitâtis ſpécimen dedit. Nàm piæ matris ópera educâtus, adhùc adoléſcens, mundi illécebris contémptis, majoríſque perfectiônis deſidério illéctus, vix octódecim annos natus monáſticam vi-

tam proféſſus eſt. Quarè primùm in quemdam Diœcéſis Legionénſis abditiórem locum ſeſe recipiens, deíndè ad Cuturríni montis radíces ædículam ſibi éxtruens, ibîque oratiôni, jejúniis, jugíque córporis caſtigatiôni vacans, in cœléſtium contemplatiône rerum dies noctéſque ſuavíſsimè præterîbat. Brevi tanta ejus ſanctitâtis fama percrébuit, ut multis ad eum corruéntibus, ſub Régula Sancti Benedícti Monaſtérium ædificâre compúlſus fúerit. Quos intèr diſcípulos Attilánum Monaſtérii à ſe ædificâti Priôrem inſtítuit, qui póſteà Zamorénſis factus Epíſcopus eam Diœcéſim ſanctíſſimè gubernâvit; eúmque pòſt mortem Urbánus Secúndus in ſanctôrum númerum rétulit.

℟. iv. Invéni David ſervum meum. 73.

Lectio v.

NEc mirum, Froyláni ſanctitâtem ab ómnibus agnóſci & ubìque prædicári, quam vel bruta animália quodámmodò pe
ſenſíſſe videbántur. Sævu
ſiquidèm lupum multis ſp
ctántibus coëgíſſe fertur, j
ménti loco ſubſtítui, ut
bros prædicatiôni neceſſ
rios deférret; ſicque pœ
nas lúeret, quód aſéllu
eídem ſerviéntem miniſ
rio ferox dilaniáſſet. I
circò Ramírus Tértius q
difficíllimis iis tempórib
Legionénſe Regnum adm
niſtrâbat, res ſuas pænè a
cíſas agnóſcens, Froylánu
accérſit, eíque ingénte
vim pecuniârum elargítu
poteſtâtem dedit erigén
ubicúmque vellet Monaſt
ria in ſuo Regno, ut ind
Mónachi pro ejúſdem Re
gni liberatiône ab arm
Saracenôrum fervéntes a
Deum preces effúnderen
Tot tantíſque ópibus tà
piè oblâtis, Froyláaus T
barénſe Monaſtérium ædi
câvit, aliíſque permult
circà Æſtolæ flúvium i
ſtaurâtis, demùm célebre i
lud apud Morérolam exci
tâvit, ubi ducéntis circit
Mónachis congregâtis ip
præfuit, piúmque Rami
ri

i Regis deſidérium explê-
it.
℟. v. Póſui adjutórium.
4.

Lectio vi.

VEremúndo Secúndo regnánte, qui Ramí- o Tértio ſuccéſſerat, Froy- nus ex Mónacho, rénuens cèt & invîtus Legionén- Epíſcopus renuntiâtus, ùm conſecrarétur, ſub eo- mbæ è cœlo veniéntis écie Spíritum ſanctum ac- pere viſus eſt. Pòſtquàm ùtèm ſéxdecim círcitèr an- is concréditas ſibi oves rædicatiône & exémplo nctíſsimè gubernâſſet, præ- untiâto ſui óbitus die, ad œléſtem pátriam quinto Nonas Octóbris anno ſexto òſt milléſimum evolâvit. Multæ ejus ſacri córporis anslatiônes ob témporum ifficultâtem fíeri debuê- ùnt : quarum poſtrêma cùm à Morérolæ Cœnó- io máxima ejúſdem ſacri orporis pars ad Legionén- em Eccléſiam, cui præfúe- at, transferrétur) insígni uit miráculo illuſtráta: nam er tótam viam hómines, animántes, ipſæque árbores mélleo liquôre madué- runt. Itaquè tàm in Morérolæ Monaſtério, quàm in Legionénſi Eccléſiâ uſquè ad noſtram ætâtem magna cum veneratiône dictum ſacrum corpus ſic divíſum cŏlitur. Eccléſia verò Legionénſis tantum Paſtórem, à quo innúmera accêpit beneſícia, ut præcípuum Patrônum venerâtur.

℟. vi. Iſte eſt, qui antè Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc : **Homo** péregrè proficíſcens, vocâvit ſervos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et réliqua.

Homilîa Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 79. *ſupèr Matth.* *Cap.* 25.

SI verò apud Lucam áliter talentôrum narrâtur parábola, nos áliam hanc, áliam illam eſſe putâ-

câmus. Vidêmus enìm ab uno fonte divérſos in illam fructus confluxiſſe: ibì enìm álius quinque, álius decem áttulit: quopróptèr nec éadem præmia conſecúti ſunt. Hìc verò è contrário: quapróptèr & par eis corôna rédditur. Nàm qui duo accêpit, ália duo lucrâtus eſt; & qui quinque, ſimílitèr. Ibì verò quià ex eâdem ſorte alter plura, alter pauciòra conquisîvit, non injúria, vária retributiòne fruúntur. Pérſpice autèm ubîque non conféſtìm, ſed longo témpore interjécto exigêntem. Sic enìm étiàm vínea agricolis data, peregrinâtus eſt: & nùnc crédito dato, recéſsit, ut longanimitâtem ejus facílius cognoſcâmus.

℟. vii. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio viii.

OFferéntes ígitùr & ſua non nulli, & ea quæ Dómini erant, gratè faténtur. Nàm álius quidèm dicit: Dómine quinque taléuta mihi tradidíſti. Alius duo, oſténdens, ab ipſo operatiônis occaſiônem
cepíſſe & grátiam habêre
totum ipſi reputâre. Q
ígitùr Dóminus? Euge
ve bone, & fidêlis: hoc en
bonum eſt quod próxim
réſpicit, quià in páucis f
ſti fidêlis, in multis te co
ſtítuam; intra in gáudiu
Dómini tui. Univérſam h
verbo monſtrat beatitú
nem. ¶ Non autèm & i
ſic: ſed quómodò? No
quóniàm durus es hom
metens ubì non ſemináſ
& cóngregans ubì non ſpa
síſti, & timens abſcón
taléntum tuum. Ecce h
bes quod tuum eſt. Qu
ígitùr Dóminus? Serve n
quam & piger, oport
bat te committere argé
tum meum nummuláriis
eſt, opórtuit te dixiſſe, a
monuiſſe, conſuluiſſe. S
non obtémperans, ais: N
hil hoc quippè ad te pért
net. Quid hac re mitiu
atque humánius? Hómin
ſane non ita fácere ſolen
ſed ipſum qui pecúnia
crédidit, exactiònis étià
officium fácere volunt: i
pſi verò non ita. Sed

portêbat, inquit, crédi-
um fácere; exactiônem
utèm mihi relínquere, qui
um uſúris créditum ipſîus
xegíſſem. Audiens ſanè
ſúram, ſplendôrem ópe-
um intélligat. Te ígitùr
pórtuit quod facílius eſt
ácere, & difficiliôra mi-
i relínquere. Verùm quó-
iam non fecíſti: Accípi-
e vos (ait) ab ipſo talén-
um, & date ei qui habet
ecem taléuta: habénti e-
ìm dábitur, & ſuperabun-
âbit: ab eo autèm qui non
abet, & quod habet au-
érétur ab eo. Quidnam hoc
gníficat? Qui doctrînæ
rátiam ad utilitâtem aliò-
um áccipit, nec útitur ea;
rátiam quoquè ipſam o-
nnîno perdit: qui autèm
udióſè ac ſédulo útitur iis,
najôrem grátiam ità impe-
râvit, quemádmodum ille
el quod accépit amíſerat.

℟. viii. Sint lumbi ve-
ſtri. 76.

Lectio nona de Ss. Martyr. Placido, &c. ut in Breviar. de quibus fit comm. in Laudibus. Si vero transferatur, & non occurrat Simplex, de quo dicenda ſit nona lectio: Octava lectio partitur ab his verbis: Non autèm, *ab hoc ſigno* ¶

Die xii. Octobris.

In feſto Commemorationis Beatæ Mariæ Virginis de Columna.

Duplex.

Omnia ut in Officio B. M. prætèr Orationem, & lectiones 2. Nocturni; ſed in Añ. dicitur: tuam ſanctam Feſtivitâtem.

Oratio.

Concêde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, prepétua mentis & córporis ſanitâte gaudère; & glorióſa beátæ Marîæ ſemper Vírginis interceſsiône à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Adeſt nobis (dilectíſsimi) optátus dies Com-

Commemoratiônis beátæ ac venerábilis ſempèr Vírginis Marîæ : ídeò cum ſumma exultatiône gáudeat terra noſtra , tantæ Vírginis illuſtrâta ſolemnitâte. Hæc eſt enìm flos campi, de qua ortum eſt pretióſum lílium convállium; per cujus partum mutâtur natûra Protoplaſtòrum , delêtur & culpa. Præcíſum eſt in ea illud Evæ infelicitâtis elóquium, quo dícitur , In dolôre páries fílios tuos : quià iſta in lætítia Dóminum péperit. Eva enim luxit , iſta exultâvit : Eva lácrymas, Marîa gáudium in ventre portâvit : quiă illa peccatôrem , íſta édidit innocéntem.

℟. iv. Sicùt cedrus exaltáta ſum. 119.

Lectio v.

O Beâta Mater , quis tibi digna váleat gratiârum ac laudum præcónia repéndere , quæ ſingulári tuo aſſénſu mundo ſuccurríſti pérdito ? Accipe ítaquè quaſcúmque exíles , quaſcúmque méritis tuis ímpares gratiârum a-
ctiónes : & cùm ſuſcéper
vota , culpas noſtras orá
do excúſa. Admítte noſtr
preces intrà ſacrárium e
auditiônis , & repórta n
bis antídotum reconcili
tiônis. Accipe quod offér
mus , redóna quod rogá
mus , excúſa quod timé
mus : quià tu es ſpes únic
peccatôrum. Per te ſper
mus véniam delictôrum; &
in te , Beatíſsima , noſtr
rum eſt expectátio præmi
rum.

℟. v. Quæ eſt iſta , qu
procéſsit. 120.

Lectio vi.

ET proféctò ſperándu
nobis ac præcípu
lætándum eſt , quibus in
ſigni benefício peculiâre
ſuímet obtinéndi patroci
nii fidúciam clementíſsim
Virgo concéſsit. Ut eni
pia & antíqua tradíti
habet , cùm Jacôbus Apó
ſtolus , Major nuncupâtus
divíno consílio in Hiſpá
niam appuliſſet, & aliquán
diù Cæſaraugúſtæ ſubſtití
ſet ; ipſi cum aliquot di
ſcípulis noctu ad Ibéri flu
minis ripam oránti , Beát
Vir-

irgo (dùm adhúc in hu-
ánis ágeret) appáruit, ibî-
ue ut ſacéllum extrúeret
idem injúnxit. Quarè ni-
il cunctâtus Apóſtolus, di-
ipulis opem feréntibus,
dículam Deo in ipsîus
írginis honôrem dicâvit.
uic autèm, procedénti-
us ſæculis, ámplius &
ugúſtius templum accéſ-
t; quod à ſimulácro Deí-
aræ, pilæ è mármore ſu-
erſtánte atque ibîdem
áxima totîus Regni pie-
te ac frequéntia venerá-
, à Colúmna olim ac-
éptum nomen hiſce quo-
uè tempóribus rétinet. Ut-
ue débitus Deo cultus, ac
rvens jàm ergà Vírginem
opulôrum devótio ubé-
us in dies increméntum
ccípiat, Clemens Duodé-
imus Póntifex Máximus
er univérſas Regi Cathóli-
o ſubjéctas ditiónes ejúſ-
em Commemoratiônis
fficium die duodécima
ctóbris celebrári indúlſit.

℟. vi. Ornâtam monîli-
us. 120.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyt. in Evangel. Extól-
lens vocem quædam mú-
lier, *ut in dicto Officio.* 123.

Die xxi. Octobris.

In feſto Ss. Urſulæ & Socia-
rum Virg. & Mart.

Duplex.

*Omnia de Communi Vir-
ginum & Martyrum, prætèr
ea quæ ſequuntur.*

*In utriſque Vèſperis &
Laudibus.*

℣. Adducéntur Regi vír-
gines pòſt eam.

℟. Próximæ ejus afferén-
tur tibi.

Aña. Prudéntes vírgines,
aptâte veſtras lámpades: ec-
ce ſponſus venit, exîte ób-
viam ei.

Oratio.

DA nobis, quæſumus
Dómine Deus no-
ſter, ſanctârum vírginum
& mártyrum tuârum Urſu-
læ & ſociârum ejus pal-
mas inceſſábili devotiône
venerári, ut quas digna
mente non póſſumus cele-
brâre, humílibus ſaltèm fre-
quentêmus obſéquiis. Per
Dóminum noſtrum.

Deindè fit commemoratio S. Hilarionis Abbatis.

Aña. Similâbo eum viro ſapiénti, qui ædificâvit domum ſuam ſuprà petram.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

INtercéſsio nos, quæſumus Dómine, beáti Hilariônis Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valêmus, ejus Patrocínio aſſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRatiáno Imperatôre, Flávius Clemens Máximus Románi exércitus in Británnia Dux, arrépta tyránnide, Imperâtor à milítibus acclamâtur. Indè cópias in Gállias tranſmíttens, ab inféſis Gratiáno legiónibus excéptus, Impérium ſibi corróborat. Cùmque Armoricôrum úberem regiônem (ejéctis antiqui habitatóribus) Británnici milítibus quos ſecùm dú xerat divisíſſet, quò no vas colónias propagâret i póſteros; Connáni Británnici réguli (quem Britan nôrum Ducem habêbat i exércitu) consílio, miſ Legatiône in Británniam ſíngulis milítibus novis c Iónis síngulas Vírgines co júgio fœderándas póſtu lat.

℟. iv. Proptèr verit tem. 96.

Lectio v.

HAud viſa Británni réguli abſúrda pe tio. Undè in grátiam no Imperatóris, & quòd fili ſuas non niſi gentílib ſuis, iiſque donátis no Província prædivítibus h neſtíſsimè collocândas ſc rent; pro número militu tótidem deléctæ ſunt Vi gines, omnes número ú decim mille: quarum pri ceps erat Urſula Diôn Cornúbiæ Regis fília, d ſponsâta Connáno D Britannôrum mílitum exércitu Máximi. Cunc

ígi

gitùr Londíni colléctæ, impóſitæ ſunt invítæ navígiis. Solvéntes náutæ, dùm Armoricôrum regiônem cógitant, à ſæva procélla in Germánicum litus ejiciúntur.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

Contigit adéſſe tùnc ibì Hunnôrum cópias, quas à Gratiáno Imperatôre advérsùs Máximum evocátas ferunt. Nacti ígitùr Bárbari præclârum illud Vírginum agmen, impoténti libídinis æſtu furéntes in eas írruunt. Sed cùm (hortánte Urſula) mortem pótiùs oppétere, quàm virgínei pudôris jactûram pati invícto ánimi vigôre decrevíſſent, Hunni in rábiem immanitâtis convérſi ad unam omnes trucídant. Sicque Urſula supèr cómitum ſuârum (velut cœléſtium margaritârum) pretiôſum acérvum gloriôſa víctima procúmbens, púrpurâ pro Chriſto ſuî ſánguinis decorâta, triumphatôrem tot Vírginum exércitum, géminis (nempè virginitâtis & martyrii) láureis insígnem ducens, cœlum víctrix intrâvit. Quarum córpora Colonienſes ſummo honôre condidérunt: earúmque illúſtrem agônem Chriſtiánus orbis floréntì ſempèr memória célebrat.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile erit regnum cœlôrum, *ut in Communi Virginum.* 104.

Nona lectio ex duabus legitur de Sancto Hilarione Abbate, de quo fit commemoratio in Laudibus.

Die xxii. Octobris.

In feſto Sanctæ Salome Viduæ.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, Pſalmi, & Capitul. de Communi nec Virginum, nec Martyrum.

 Hym-

Hymnus.

ISta, quam læti cólimus fidêles
Sédibus celſis ſúperum locâtam,
Eſt decus noſtrum; quià Mater extat
Alma Jacôbi.

Hæc Dei cultrix, Sálome vocâta
Sancta, Zebedæo quoque juncta Sancto,
Cónjugem carámque domum réliquit
Aſſecla Chriſti.

Pérſtitit conſtans, cruce non recéſsit
Térrita, aut illo moriénte fugit,
Curat & funus Dómini, & ſepúlchrum
Férvida viſit.

Tu pia, ò noſtri génitrix Patróni
Fílii, cunctos réfove cliéntes,
Sempèr ut noſtro cápiti queâmus
Vívere juncti.

Sit decus Patri Genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque virtus
Spíritus ſempèr, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próſperè procêde & regna.

Ad Magnificat Aña. Acceſsit ad Jeſum mater filiôrum Zebedæi cum filiis ſuis adórans, & petens áliquid ab eo.

Oratio.

DOmine Jeſu, pro cujus amôre Beáta Sálome intèr primas tibi fidêles ómnia dimíſit, & te ſepúltum venerári curâvit, concêde propítius; ut ejus imitatiône tecum conſepúlti ætérnæ Reſurrectiônis partícipes éffici mereâmur. Qui vivis, & regnas.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudêmus Deum noſtrum, * In confeſsiône Beátæ Sálome.
Pſal. Venîte, exultêmus. 35

Hymnus.

GRatum diem Sol éxtulit,
Quo valle rapta ſæculi
Alma Siônis filia
Ætérna captat gáudia.

A

Amôre Chriſti ſáucia
Corpus cucúrrit úngere;
Vivum ſequûta, mórtuo
Piis paréntat rítibus.

Quam vivus ipſe tráxerat
Odôre virtûtum ſacro,
Iſthæc vicíſsìm cómparat
Fragrans ſepúlchro bálſamum.

O mira ſors! O gaudium!
Cui ſic ſtudêbat mórtuo,
Vivum è ſepúlchro cónſpicit
Suâque tangit déxtera.

Summo Patri cum Fílio,
Sanctóque ſit Paráclito
Ætérna laus & glória
In ſæculôrum ſæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añæ, Pſalm. Nocturnor. ℣℣. *&* ℟℟. *de Communi non Virginum.*

Lectiones de Parabolis Salomonis: Mulierem fortem quis invéniet, *ut in dicto Communi.* 102.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

SAlome uxor Zebedæi, & perillúſtrium Apoſtolôrum Jacôbi Majôris & Joánnis Evangeliſtæ ſpectábilis mater, una fuit ex primis ſanctis muliéribus devotíſsimis Chriſti ſequácibus; quæ tanta elúxit fide, ut ætâte licèt longæva & omni deſtitûta ſolátio, libéntèr adhùc paterêtur líberos illos à quibus únicum ſperâbat auxílium abéſſe ſibi, ut Chriſto adhærérent, & témpore prædicatiônis ſuæ eídem adſtárent. Rogánte tamèn ipſa Chriſtum Jeſum, ut fíliis ſuis primas ſedes in Regno daret; interrogâvit Chriſtus ejus fílios, nùm cálicem, quem bibitûrus eſſet, bíbere & ipſi potuíſſent. Illíſque parâtos ſeſe exhibéntibus, Chriſtus inquit: Cálicem meum bibêtis; ſedêre autèm ad déxteram meam vel ſiníſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parâtum eſt à patre meo.

℟. iv. Propter veritâtem. 96.

Lectio v.

FUit étiàm beáta Sálome una ex illis muliéribus, quæ insígne fidei ſuæ ſpécimen dedérunt, cùm Jeſum Chriſtum ad Calvárium

rium tendéntem & in patíbulum Crucis elâtum comitátæ ſunt. Una étiàm fuit, quæ comparâtis aromátibus ad condiéndum corpus Chriſti ſub aurórām Dominicæ diéi ad ejus monuméntum accédens, Angelum ibì vidit fulgénti fácie & cándida veſte ſupèr lápidem ſepúlchri ſedéntem, à quo primùm audîvit Jeſum reſurrexíſſe: & digna ínſupèr fuit, ut ab Angelo unà cum áliis duâbus muliéribus eligerêtur in núnciam myſtérii Reſurrectiônis Chriſti, monitûra diſcípulos, ut in Galilæam pérgerent, ſi eum vellent redivívum vidêre.

℟. v. Dilexíſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

PRoficiſcénti beátæ Sálome unà cum ſóciis ſuis ad Angeli mandâtum impléndum occúrrit Jeſus in itínere redivívus, & beniguíſsimum eis Ave dixit; cujus quidèm glorióſo aſpéctu primùm pertérrita, mox recreâta, ſe humi proſtérnens eum adorâvit: & quem flagrantíſsimo amo ris deſidério páulò an quæſíverat ſed non inv nerat, non ſolùm vidê tùnc atquè audîre, verù étiàm & própriis mán bus pedes ejus tenêre m ruit. His cœléſtibus do ditáta, conſtans in fid ſpe dives, charitâte po ens, perſecutiônes invíc ſúperans, uſquè in fine perſevérans, ad cœléſt Regna migrâvit.

℟. vi. Fallax grátia, vana. 103.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſe cúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

IN illo témpore: Accé ſit ad Jeſum mater f liôrum Zebedæi cum fíli ſuis adórans, & petens áli quid ab eo. Et réliqua.

Homilía Sancti Fulgén Epíſcopi.

Serm. de filiis Zebedæi.

QUi ſedet ſupèr Chéru bim appáret corà Ephráim & Benj min & Manáſſe. Hoc au díerat, & legéndo didíce rat beáta mater filiôrum Ze-

Zebedæi, & intelléxit Dóminum ſupèr Chérubim ſedéntem, quià magnam póſſidet dignitâtem. Accédit illuminánda: adórat ut ancílla. Póſtulat non dona terréna, ſed vota cœléſtia. Dóminus eſt enìm cœlôrum, à quo cœléſte flágitat deſidérium. Dic (inquit) ut ſédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam & alter ad ſiniſtram tuam in Regno tuo. Dic (inquit) in verbo tuo, & afféctus próficit voto meo. Dixíſti, & factum eſt cœlum. Dic, & parábitur filiis meis thronus claritúdo thronôrum. O múlier conditiône! ſed, quià mater es pietâte, humânam ſupergréſſa es dignitâtem. Chriſtus de cruce prædicâbat, & illa impérium cognoſcêbat. Ille dicêbat, Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & filius hóminis tradétur ut crucifigátur; & illa interpellátrix accéſſerat dúlcium filiôrum. O múlier filiôrum beáta ſanctôrum! méritum præceſsíſti beatôrum, & honôrem prætergréſſa es Angelôrum. Non tibi ſúfficit, quià filios tuos feci excélſos prædicatóres, quos inopes nutríeras piſcatóres? Pòſt rétia, cœlum; pòſt hamum, Evangélium; pòſt navicéllam, póſtulas thronum.

℟. vii. Os ſuum apéruit. 104.

Lectio viii.

Domini étiàm vox eſt monéntis, terréntis, idque firmántis. Vigilâte (inquit) & orâte, ut digni efficiámini effúgere ómnia quæ ventûra ſunt, & ſtetis antè filium hóminis. Et tu filiis tuis thronos póſtulas majeſtâtis? Da véniam, mater: admirántes iſta dícimus, non culpántes. Noli (inquit) beáta mater, noli tamquàm impoſsibílium me cúpidam judicâre. Dóminus mihi tríbuit iſtam ávidam voluntâtem, qui Regni ſui díligit violéntos; & ſolos odit, qui potentári cúpiunt ſupèr egénos. Regnum (inquit) cœlôrum vim pátitur: & qui vim fáciunt, diripiunt illud. Quià hoc dignátur amâre, hoc

hoc ab eo auſa ſum poſtulâre. Ab illo audîvi : Pétite , & accipiêtis ; quærite , & inveniètis ; pulſáte, & aperiêtur vobis. Dùm patet , pulſo : dùm accípere licet , peto : dùm tempus eſt , quæro. Audîvi étiàm dictum: Quærite Dóminum dùm inveníri poteſt; nè tùnc quærâtis, quandò inveníri non poteſt.

℟. viii. Regnum mundi. 105.

Lectio ix.

MOdò , modò , dùm in forma appáret ſervi ; dúm pátiens eſt uſquè ad mortem crucis; dùm privâtum gerit vultum , & necdùm incénſæ ſunt ab illo ſcintíllæ carbônum: céterùm , cùm cœperint præcédere veniéntem Angelum turbæ , & voce magna , quandò virtútes cœli commovebúntur, interpellátio ibì quid fáciet mulíeris ? Dùm commovébitur ignis in circúitu ejus , & tempéſtas válida , mea quid præváleant deſidéria ? Pótero ad ígneum accédere thronum , congregátis ad judicium legiónibus peccatôrum. Ideò modò videns eum in iſta humilitate , iſtam prærípere cúpio ſponſiònem; ſed Dóminum meum áudiam reſpondéntem : Dic jám Dómine ut ſédeant tecum filii mei in latéribus Regni tui.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES,
& per Horas.

Aña. Dùm eſſet Rex,&c. *cum reliquis de Communi non Virginum.*

Capitulum , & Hymnus ut in primis Veſperis.

Ad Benedictus Aña. Dic ut ſédeant hi duo filii mei unus ad déxteram tuam & unus ad ſiníſtram in Regno tuo.

Oratio ut ſuprà.

Ad Horas , Antiphonæ, Capitula , & Reſponſoria brevia ut in Communi non Virg.

In ſecundis Veſperis Aña. Dùm eſſet Rex.

Capitulum & Hymnus ſicùt in primis Veſperis.

Ad Magnificat Aña. O beáta Sálome , pacífica filiòrum tonítrui mater

orum qui primus ómnium Apoſtolôrum cálim Dómini bíbere méruit, dei propugnátor & Hiániæ Patrônus cólitur; i ſuprà pectus Dómini cœna recúbuit, ab ipſo æmet vírginis matris fíus conſtitúitur. Allelúja.

Die xxiii. Octobris.

feſto Ss. Servandi, & Germani, Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. artyr. prætèr ea quæ ſeuntur.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui ſanctis átribus Servándo & Geráno mirábilem fidei conántiam tribuíſti: concêde ropítius; ut qui tantôm Mártyrum patrocio frúimur, eôrum perétua interceſsiône roboémur. Per Dóminum noſtrum, &c.

IN II. NOCTURNO.

x Martyrologiis, & Breviariis Hiſpaniæ.

Lectio iv.

SErvándus & Germánus fratres, patre Marcéllo Legionénſi viro, non ſolùm mártyrio ſed & felíci duódecim filiôrum ſóbole præcláro, matre Nonna ſanctíſsima fœmina nati ſunt. Hi ab ipſis incunábulis Chriſtiánam Religiônem cum ſanctíſsimis móribus à piis paréntibus altè imbibêrunt. In ea ergò ſanctíſque ejus offíciis ſeſe ſtrenuè exercéntes, Chriſti glóriam noménque palàm confitebântur. Sæviénte autèm eo témpore perſecutiônis in Chriſtiános procélla, comprehénſi & ad Præſidem addúcti, generóſa libertâte Chriſtiános ſe proféſsi ſunt. Rogâti ut deſiſterent & thura diis offérrent, ſic ſalvos & magnis honóribus auctos fore, reſpondérunt; ſibi in Chriſto ſatis honòris & divitiârum repóſitum eſſe, eíque ut Deo vero non falſis ſimulácris cultum delatûros. Irâtus Judex eos váriis & exquisítis cruciátibus torquéri jubet; ſed non

non pótuit conſtántem júvenum índolem à propóſito dimovére: fundâti enìm erant ſuprà firmam petram; & invícti patris, & tot doméſticis exémplis confirmâti. Magna ergò cum glória ex eo certámine Confeſsôrum títulum reportárunt.

℟. iv. Sancti tui Dómine. 61.

Lectio v.

PAce interìm Eccléſiæ réddita, multò libériùs Chriſtum profitebântur; multos ex impietâte ad fidem reducêbant; álios in ea confirmâbant; in idóla & nefária géntium ſacra apértè ac líberè invehebântur; ea ubicúmque invénta, profligánda curâbant; multis fortitúdinem fídei admirántibus, & eôrum exémplum ſequéntibus, quòd viros ſanctiſſimos in Chriſti nómine dæmones è corpóribus obſéſsis ejícere, ægris ſanitâtem réddere, & multis áliis miráculis inclaréſcere vidérent. Novo autèm Imperatôrum Edícto iterùm Eccléſiæ pace turbâta, Chr ſti Athlêtæ iterùm ad Pr víncia Præſidem rapiú tur: qui eos flagris ſ víſsimis cædi, & férr pectínibus excarnificári j bet: nec ſic tamèn altè i ſitam fidem ex illôrum nimis evéllit; immò média tormentôrum ac bitâte, magno cum gáudi & Chriſti láudes & id lôrum infámiam prædic bant.

℟. v. Vérbera carni cum. 62.

Lectio vi.

DEcrévit autèm Præ ſes, ejus cauſæ co gnitiônem reférre ad vic rium præfécti Prætórii, q tùnc erat in Província Ti gitâna. Arrépto ergò lo go & diffícili itínere, ſa ctos fratres ſecum pérge jubet, qui nudis pédibu gravi catenârum ónere im pedíti, moléſtiis & co tuméliis máximis affécti, f me ſitíque pænè enecá eum ſequúntur. Quas i commoditâtes ærumna que, æquíſsimis ánim pro Chriſto feréndas d

gérunt ; & ec quidèm libéntiùs, quòd eas ipſas, & Marcéllus pater & fratres Hemetérius & Celidónius, eo ipſo itínere & eâdem de cauſa ànteà duſti, ſuo exémplo ipſis leviòres fecíſſent. Pervéntum tandèm eſt ad vicum Gaditáni convéntus nóminé Urſoniánum, in quo cùm allâta eſſet Viatòris Vicárii ſenténtia, ſecúri percúſsi in cœlum migrârunt dècimo Kaléndas Novémbris. Germáni corpus (ut refert Sanctus Iſidôrus) Gádibus ſepúltum, póſteà Eméritam tranſportátum eſt. Corpus autèm Servándi Hiſpalim tranſlátum, intèr ſanctas Vírgines Juſtam & Ruffínam recónditum eſt : cujus Relíquiæ in Hiſpalénſi Eccléſiâ hódiè religióse aſſervántur, & in hierothéca per anniverſáriam ambòrum celebritâtem pópulo oſténduntur.

℟. vi. Tamquàm aurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Ambroſii in Evangelium : Deſcéndens Jeſus de monte, *de Communi plurimorum Martyrum.*

℟. viii. Hæc eſt vera fratérnitas.

Die xxv. Octobris.

In feſto Ss. Gavini, Proti, & Januarii Martyrum Turritanorum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus qui per beátos Mártyres tuos Gavínum, Protum, & Januárium, Eccléſiam tuam mirabílitèr illuſtrâre dignâtus es : concéde nobis fámulis tuis ; ut quos Patrónos venerâmur in terris, intercesſóres habère mereâmur in cœlis. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PRotus Sacérdos, & Januárius Diáconus Túrribus in Sardinia nati, quo témpore Diocletiánus Im-

Imperátor inſatiábilem crudelitâtem in Chriſtiános exercêbat Romam profécti, & à Cajo ſanctíſsimo Pontífice ordinári, atquè in Sardíniam revérſi fidem Chriſti Túrribus prædicábant; Deique grátia aſpiránte plures Gentíles ad veri Dei cultum perduxérunt, intèr quos máximè enítuit Gavínus Románus miles ex præclára (ut fertur) Sabellôrum família: qua de cauſa bárbari Præſidis juſſu comprehénſi, diutúrno cárcere maceráti, in equúleo ſuſpénſi, férreis úngulis dilaniáti, variíſque tormentôrum genéribus vexáti ſunt; ſed Deo protegénte illæſi ab illis eváſerunt.

℟. iv. Sancti tui Dómine. *61.*

Lectio v.

MOx Protus Présbyter, in Hérculis ínſulam (quæ Linária vulgò dícitur) tùnc nóxiis animálibus refértam jubénte Præſide deportâtus fuit, ut à feris devorarêtur; ubì cibo atquè omni humána ope pénitùs deſtitútus, mu tis calamitátibus vexá fuit. Sed divínis láudib inténdens, ab eo qui d eſcam eſuriéntibus mira litèr enutrîtus, hoc étia ſuis précibus impetráſſe citur, ut omnes nóxiæ ræ in ea ínſula ac vici Sardínia uſquè in præſe tem diem extínctæ omní fúerint. At verò Januári júnior, donis & blan tiis tentátus ut à fide d ficeret, in ejus confeſsi ne immóbilis perſeverâvi Quarè Præſes novis e torméntis ſimùl cum Pro (quem ab exílio revocáv rat) ſubjécit, & Gavíno m liti utrúmque trádidit cu ſtodiéndum. Porrò Ga nus ab ipſis ad Chriſtu convérſus, & aqua ſalutá ablûtus, líberos illos d míſit, quòd inſóntes eos ſinè cauſa vinctos dícere

℟. v. Vérbera carni cum. *62.*

Lectio vi.

ID cùm Tyránno inn tuíſſet, ſuaſiónibus illécebris ad idolôrum cu tum Gavínum revocâre

pá

ſtus eſt: quem in ſuſcépta religiône conſtantíſsimum pértum, capitáli ſenténtia puníri mandâvit in porta Balagái. Quo loco étiàm Protus & Januárius, qui in ſubúrbano Túrrium loco laténtes ab ipſo Gavíno in viſu ad martyrii palmam invitáti fúerant, decolláti ſunt die vigéſima quinta Octóbris. Horum córpora Tyránno imperánte in mare projécta, mox ab íncolis Chriſtiánis juxtà littus repérta, & in Eccléſia magnificentiſsimè extrúcta ac eôrum nómine conſecrâta collocâta fuerunt; ubì à toto Sardíniæ regno, & præcípuè à Província Turritána, quæ in honôrem Sancti Gavíni menſem Octóbris Sanctum Gavínum appéllat, ingénti concúrſu & pópuli venerati ône coluntur.

℟. vi. Tamquàm aurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Cùm audierîtis prælia, *de eodem Communi plur. Mart.* 61.

Nona lectio ſit ex duabus Ss. Mm. Chryſanthi, &c. & commem. Aña, & ℣. de 1. Veſperis.

In 2. Veſp. fit commem. S. Evariſti Papæ & Mart.

Eodem die xxv. Octobris.

In feſto Sancti Fructi Confeſſoris, & Eccleſiæ Segovienſis Patroni.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Dícite Fructo, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica, & loco ult. Pſalm.* Laudâte Dóminum omnes gentes. 3.

Capitul. Eccl. 45.

DIlectus Deo & homínibus, cujus memória in benedictiône eſt: ſímilem illum fecit in glória Sanctôrum, & magnificâvit eum in timóre inimicôrum, & in verbis ſuis monſtra placâvit.

Hymnus.

SUpérba tecta cívium,
Vulgi corônas móbilis,
Et detrahéntes círculos
Vitâre, Fructe, cógitas.

Occúlta erêmi pénetras,
Lates cavérnis ábditus,
Mundi ut noſcéntis óculos
Ut baſilíſci fúgias.

Te ſolitûdo récreat
Tranquillitâtis ſócia;
Vita mundánis hórrida,
Cœléſtibus gratíſsima.

Montis cacúmen árdui
Per ſémitas diffíciles
Aſcéndis, ut pervénias
Virtûtis ad faſtígium.

Glória tibi Dómine
Fecúnde fructus Vírginis,
Qui ligni vitæ frúctibus
Beâtum Fructum réficis.
Amen.

℣. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat Aña. Reſpéxit Dóminus humilitâtem ſervi ſui, & magnificâvit eum: ſuſcépit eum in pace, & dedit illi corònam glóriæ.

Oratio.

Adéſto Dómine pópulo tuo, ut beáti Fructi Confeſsôris tui mérita præclára ſuſcípiens, ad impetrándam miſericórdiam tuam ſempèr ejus patrocíniis adjuvêtur. Per Dóminum noſtrum, &c.

Et ſit commemoratio Mm. Chryſanthi, &c. ſi Sancto Fructo recitetur die 25.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudêmus Deum noſtrum * In confeſsióne beáti Fructi.

Pſalm. Venîte, exultémus. 35.

Hymnus.

Ut montis alti vérticem
Calcáre Fructo cóntigit,
Atquè indè tamquàm ſpécula
Vidére terræ incómmoda.

Totum Deo ſe dévovet,
Vìrtûtis armis cíngitur,
Corpus premit jejúnio,
Cor pane Cœli réficit.

Munîtus his præsídiis
Retúndit arma dæmonis,
Mauros furéntes térritat
Vir inclytus miráculo.

Excélſa montis pércutit,
Divíſit rupem báculo,
Profúndum vallis cérnitur
Terròre victis hóſtibus.

Glória tibi Dómine
Fecúnde fructus Vírginis,
Qui ligni vitæ frúctibus

Beâ-

âtum Fructum réficis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Plantâtus ſecùs deſus aquârum, Fructum m dedit Fructus in témre ſuo.

Pſalm. Beâtus vir, *cum iquis de Communi Confeſſ. n Pontif. excepto Pſalm. tio 2. Nocturni qui dicitur infrà.*

Aña. Conſtitûtus in monſancto Dómini, prædivit præcéptum ejus & óriam ejus.

Pſalm. Quarè fremuént. 36.

Aña. Voce mea ad Dónum clamávi: & exauvit me de monte ſano ſuo.

Pſalm. Dómine, quid ultiplicâti. 37.

℣. Amâvit eum Dómis, & ornâvit eum.

℟. Stolam glóriæ induit m.

Lectiones de libro Sapiene, cap. 4. Juſtus ſi morte, *Communi Conf. non Pont. imo loco.* 85.

℟. i. Beátus vir qui inntus eſt ſinè mácula, & qui pòſt aurum non ábiit, nec ſperâvit in pecúniæ theſáuris. * Ideò ſtabilîta ſunt bona illîus in Dómino.

℣. Qui pótuit tránſgredī & non eſt tranſgréſſus, fácere mala & non fecit. Ideò ſtabilîta ſunt.

℟. ii. Fructum dedúxit Dóminus per vias rectas: & oſténdit illi regnum Dei: & dedit illī ſciéntiam Sanctôrum: * Et complêvit labóres illîus.

℣. Magnificâvit eum in conſpéctu géntium, & dedit illi corônam glóriæ. Et complêvit.

℟. iii. Fructus germinâbit ſicùt lílium: * Et florêbit in ætérnum antè Dóminum.

℣. Plantâtus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit. Glória Patri. Et florêbit.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Mirificâvit Dóminus ſervum ſuum Fructum, & exaudîvit eum clamántem ad ſe.

Pſalm. Cùm invocárem. 40.

Aña. Admirábile eſt nomen,

men tuum Dómine ; quià glória & honôre coronáſti ſervum tuum, conſtítuens eum ſupèr ópera mánuum tuârum.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 42.

Aña. Dedit mihi pennas colúmbæ, elongâvi fúgiens, & manſi in ſolitúdine.

Pſalm. 54.

EXáudi Deus oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, & exáudi me.

Contriſtâtus ſum in exercitatiône mea : * & conturbâtus ſum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatôris.

Quóniàm declinavérunt in me iniquitâtes : * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbâtum eſt in me : * & formído mortis cécidit ſupèr me.

Timor & tremor venérunt ſupèr me : * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi, Quis dabit mihi pennas ſicùt colúmbæ, * & volâbo & requi ſcam ?

Ecce elongâvi fúgiens : & manſi in ſolitúdine.

Expectâbam eum qui ſa vum me fecit * à puſill nimitâte ſpíritus, & tem peſtâte.

Præcípita Dómine, d vide linguas eôrum : quóniàm vidi iniquitâte & contradictiônem in c vitâte.

Die ac nocte circúmd bit eam ſupèr muros eju iníquitas : * & labor i médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de pl téis ejus : * usûra & do lus.

Quóniàm ſi inimíc meus maledixíſſet mihi : ſuſtinuíſſem útiquè.

Et ſi is qui óderat m ſupèr me magna locút fuíſſet ; * abſcondíſſem m fórſitàn ab eo.

Tu verò homo unán mis, * dux meus, & no tus meus :

Qui ſimùl mecum du ces capiébas cibos : * i domo Dei ambulávim cum conſénſu.

Vé-

Véniat mors ſupèr il-
os : * & deſcéndant in in-
érnum vivéntes.

Quóniàm nequítiæ in
abitáculis eòrum , * in
édio eòrum.

Ego autèm ad Deum
lamávi : * & Dóminus
lvâbit me.

Véſperè , & manè , &
erídiè narrâbo & annun-
iâbo : * & exáudiet vo-
em meam.

Rédimet in pace áni-
am meam ab his qui
ppropinquant mihi : *
uóniàm intèr multos e-
nt mecum.

Exáudiet Deus , & hu-
iliâbit illos , * qui eſt
tè ſæcula.

Non enim eſt illis com-
utátio , & non timuérunt
eum : * extendit manum
am in retribuéndo.

Contaminavérunt teſta-
éntum ejus , diviſi ſunt
ira vultus ejus : * &
ppropinquàvit cor illìus.

Mollìti ſunt ſermònes
us ſupèr óleum : * & ipſi
nt jácula.

Jacta ſupèr Dóminum
uram tuam , & ipſe te
enútriet : * non dabit in
ætérnum fluctuatiônem ju-
ſto.

Tu verò Deus dedú-
ces eos * in púteum inté-
ritus.

Viri ſánguinum , & do-
lôſi non dimidiábunt dies
ſuos : * ego autèm ſpe-
râbo in te Dómine.

Aña. Dedit mihi pen-
nas colúmbæ , elongávi
fúgiens , & manſi in ſo-
litúdine.

℣. Os juſti meditábitur
ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquê-
tur judícium.

Lectio IV.

Ex manuſcriptis Eccleſiæ Segovienſis.

FRuctus civis Segoviénſis mundi fúgiens il-
lécebras , peccâta quibus
implicâta erat Hiſpánia
perhorréſcens , ampliſsi-
mo património paupéri-
bus diſtribúto , in vaſtam
erémum territórii Septem-
publicénſis ſecéſsit. Ubì à
ſæculi curis abſtráctus, An-
gélicam vitam duxit ; duo-
búſque frátribus Valén-

tíno & Engrátia comítibus adhíbitis, monáſticam vitam miríſicè excóluit. Vix dici poteſt quæ & quanta ſit loci aſpéritas: ſolùm enim accipítribus pérvia, juníperis reférta, Oáxim magnam, vel Libyæ ſolitúdines rédolet. Ibi vigíliis, jejúniis, & oratiónibus inténtus, pro ſuis & totîus pópuli peccátis aſsíduè Dóminum deprecabâtur. Corpóreque longa inédia, cilício, & chameúnia in ſervitûtem ſpíritus redácto, in máximam cœléſtium pervénit contemplatiônem.

℞. iv. Cùm vidérem iniquitâtem & contradictiónem in civitâte, elongâvi fúgiens, & manſi in ſolitúdine: * Ut ſalvum me fáceres à puſillanimitâte ſpíritus, & tempeſtâte.

℣. Dediſti mihi Dómine domum in ſolitúdine, & tabernáculum meum in terra falſúginis. Ut ſalvum me fáceres.

Lectio v.

QUibus & áliis præcláris virtútibus auctus, Deo diléctus, h
mínibus charus, Sarac
nis fídei inimícis infénſ
eſſe cœpit; quos ille z
lo fídei accénſus, à nefár
Mahométi ſecta ópere
ſermône avértere conab
tur. At illi, univérſa jà
Auſtráli Hiſpánia vaſtât
réliquas civitâtes, templ
ipſam religiônem popul
búndi, imménſo eum occ
déndi flagrántes deſidéri
ad páuperem ejus céllula
acceſſérunt. Ille autèm d
vina vultus virtûte, mart
rii cupidíſsimus, illis ó
viam factus (Deo ſic v
lénte) non ſolùm ictus i
piôrum eváſit, ſed rupis i
terruptiône (quæ adhùc i
tegra perſevérat) elúſit: j
reque cum Prophêta oc
nuit: Non timêbo míll
pópuli circumdántis m
quià Dóminus ſuſcépt
meus.

℞. v. Omnes gentes ci
cuiêrunt me: * Et in n
mine Dómini, quià ult
ſum in eos.

℣. Circumdedérunt m
ſicùt apes in ſpinis. Et
nómine.

Le

Lectio vi.

MUltis ergò pro Chri-
ſto exáctis labóri-
us, tandèm plenus diê-
m provéctæque ætâtis,
nnum agens ſeptuagéſi-
um tértium, octávo Ka-
ndas Novémbris anno
lûtis ſeptingentéſimo dé-
mo quinto obdormîvit
Dómino. Cujus mors
amplúrimis eſt nobilitâ-
miráculis. Multi enìm à
riis languóribus deténti,
us intercesſiône príſtinam
lûtem adépti ſunt. Intèr
æ illud eſt mirábile, quŏd
úlier, quæ devotiônis er-
Mónachis Monaſtérii
quod ex céllula ſancti vi-
munificéntia régia eré-
um eſt) inſerviêbat, ob ze-
typiam viri ex altíſsimo
co præceps data, incólu-
is & illæſa eváſerit, ma-
ificans Deum, qui glo-
óſus eſt in Sanctis ſuis.
ndè factum eſt, ut re-
épta ex Mauris ínclyta cí-
itas Segoviénſis, & pôſt
ulta témporum currícula
uaſi jure poſtlimínii in
athedrâlem reſtitûta ſub
alíxto Secúndo anno Dómini milléſimo centéſimo vigéſimo tértio, eum Titulârem ſibi aſcíverit, de tantóque Patróno gloriêtur. Cujus auſpíciis ingéntia à Dómino quotídiè pércipit beneficia, quem decet glória, & impérium in ſæcula ſæculôrum. Amen.

℞. vi. Conſolábitur Dóminus ſervum ſuum, & ponet deſértum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. * Gáudium & lætítia inveniêtur in ea, gratiârum áctio & vox laudis.

℣. Lætábitur deſérta & invia: & exultábit ſolitúdo, & florêbit quaſi lílium. Gáudium & lætítia. Glória Patri. Gáudium & lætítia.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Dómine, iſte Sanctus habitâbit in tabernáculo tuo, & requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalm. Dómine, quis habitâbit. 43.

Aña. Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: poſuíſti in cápite ejus corônam de lápide pretióſo.

Pſalm. Dómine in virtúte tua. 44.

Aña. Innocens mánibus, & mundo corde aſcéndet in montem Dómini : ſtabit in loco ſancto ejus.

Pſalm. Dómini eſt terra. 61.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jeſum : Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te : quid ergò erit nobis ? Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

Declam. de Evang. hujus verbis.

ARbitror verba lectiónis hujus ea eſſe, de quibus ad immortálem ſponſum à finibus terræ clamat Ecclésia : Proptèr verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras. Hæc nempè ſunt verba, quæ contémptum mundi in univérſo mundo, & volu[ntáriam] persuaſére hom[ínibus] paupertátem. H[æc] ſunt, quæ Mónachis cl[auſ]tra replent, deſérta An[a]chorétis. Hæc (inquam) ſunt verba, quæ Æg[y]ptum ſpóliant, & óptim[a] quæque ejus vaſa dirípiun[t]. Hic ſermo vivus & éffi[]cax, convértens ánimas f[e]líci æmulatióne ſanctitá[tis] & veritátis promiſsióne [fi]déli.

℟. vii. Euge ſerve b[o]ne. 72.

Lectio viii.

NAm & mundus tran[ſit] & concupiſcén[]tia ejus : & relínquere hæ[c] magis éxpedit quàm re[]línqui. Ecce (inquit) no[s] relíquimus ómnia, & ſecú[]ti ſumus te. Nimírùm qui exultávit ut gigas ad cur[]réndam viam : nec curré[n]tem ſequi póterat onerátus. Sed neque inútilis commu[]tátio, pro eo qui ſup[er] ómnia eſt ómnia reliquíſ[]ſe. Nàm & ſimùl cum e[o] donántur ómnia ; & ubì ap[]prehénderis eum, erit unu[s] ipſe ómnia in ómnibus, qu[i]

o ipſo ómnia reliqué-
nt. Omnia ſanè díxerim;
n tantùm poſſeſsiônes,
d & cupiditâtes, & eas
áximè: plus enim con-
piſcéntia mundi, quàm
bſtántia nocet.

℟. viii. Vos qui reliquí-
ómnia, & ſecúti eſtis
e, * Céntuplum accipié-
, & vitam ætérnam poſ-
débitis.

℣. Cùm ſéderit fílius hó-
inis in ſede majeſtâtis ſuæ,
nnes qui reliquéritis pa-
êm, aut matrem, aut
tros proptèr eum. Céntu-
um. Glória Patri. Cén-
plum accipiétis.

*Lectio nona dicitur de Ss.
ryſantho, & Daria Mart.
in Breviário.*

*Si verò hoc feſtum tranſ-
ri debeat in alium diem,
in eo non occurrat ali-
od feſtum ſimplex, vel Vi-
lia, de quibus lectio no-
dici debeat, & ubi eſt
tronus, dicitur ſequens
ctio.*

Lectio ix.

AGe ergò, qui relín-
quere univérſa diſ-
ônis, te quoquè intèr re-
linquénda narráre memén-
to: imò verò máximè &
principálitèr ábnega temet-
ípſum, ſi delíberas ſequi
eum qui exinanîvit proptèr
te ſemetípſum. Pone gra-
víſsimam ſárcinam, pone
aſinâriam molam, terré-
nam molem. Pone illa
quinque non hóminum
planè juga, ſed boum, quæ
tibi inſipiéntèr emíſti; a-
lióquin ſequi ſponſum, &
venîre ad núptias ſpirituá-
les, quinária hac preſſus &
oppréſſus córporis ſenſua-
litâte, non póteris: ſed et-
ſi noviſsimè véneris & pul-
ſáveris, mínimè profectò
aperiêtur tibi.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,
& per Horas.

Aña. Dícite Fructo, quó-
niàm benè fructum ad-
inventiônum ſuârum có-
medet.

Pſalm. Dóminus regnâ-
vit, *cum reliquis de Do-
minica.*

Aña. Date ei de fructu
mánuum ſuârum, & lau-
dent eum in portis ópe-
ra ejus.

Aña.

Aña. In terra deſérta & ínvia appáruit mihi Dóminus, ut vidérem virtûtem ſuam, & glóriam ſuam.

Aña. Pinguéſcent ſpecióſa deſérti: & húmiles corde benedícent Dómino.

Aña. Beneplácitum fuit Dómino in ſervo ſuo Fructo, & exultâvit manſuêtum in ſalûtem.

Capitul. Eccl. 45.

DIléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictiône eſt: símilem illum fecit in glória Sanctôrum, & magnificâvit eum in timôre inimicôrum, & in verbis ſuis monſtra placâvit.

Hymnus.

JAm plenus annis, próximus
Vitæ fugâcis último,
Solvi caténis córporis
Et eſſe cum Chriſto cupit.

Matúrus ævo præcoces
Offérre fructus áppetit,
Deóque grates réddere,
Ut terra cultóri ſuo.

O Fructe, flos, & árboris
Propâgo fœcundíſsima!
Cujus ſub umbra civitas
Segoviénſis récubat.

Tuis obúmbra cívibu[s]
Ut abſit æſtus críminis;
Illíſque ut afflet, ímpe[...]
Cœléſtis aura Pneúmati[...]

Glória tibi Dómine [...]
Fecúndæ fructus Vírgini[...]
Qui ligni vitæ frúctibus
Beâtum Fructum réfici[...]
Amen.

℣. Juſtum dedûxit [...]minus per vias rectas.

℞. Et oſténdit illi [...]gnum Dei.

Ad Benedictus Aña. [...] beáte Fructe, dulcis [...]trône, advocâte fidélis! [...] glória Ecclêſiæ, lætítia [...]vitâtis, honorificéntia [...]puli noſtri: veré fru[...] terræ, quam viſitâvit óri[...] ex alto.

Oratio.

ADéſto Dómine pó[...]lo tuo; ut beáti F[...]cti Confeſsôris tui mé[...] præclára ſuſcípiens, ad [...]petrándam miſericórdi[...] tuam ſempèr ejus patro[...]niis adjuvêtur. Per Dó[...]num noſtrum.

Et fit commem. Ss. Cl[...]ſanthi, &c. Mm. ut in [...]viario.

Ad Tertiam Aña. Date de fructu.

Cap. Diléctus Deo, *ut ſup.*

℟. *brev.* Amâvit eum Dóminus, * Et ornâvit eum. Amâvit.

℣. Stólam glóriæ índuit eum. Et ornâvit. Glória Patri. Amâvit eum.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Sextam Aña. In terra deſérta.

Capitulum. Eccleſ. 45.

IN fide & lenitâte ipsîus ſanctum fecit illum Dóminus, & oſténdit illi glóriam ſuam, & dedit illi coràm præcépta, & legem vitæ & diſciplînæ.

℟. *brev.* Os juſti * Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti.

℣. Et lingua ejus loquêtur judicium. Meditábitur. Glória Patri. Os juſti.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsîus.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Ad Nonam Aña. Beneplácitum ſuit.

Capitulum. Sap. 10.

CUſtodîvit eum Dóminus ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum, & certámen forte dedit ei ut vínceret, & ſciret quóniàm ómnium poténtior eſt ſapiéntia.

℟. *brev.* Lex Dei ejus * In corde ipsîus. Lex Dei ejus.

℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei ejus.

℣. Juſtum dedûxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In 2. Veſp. omnia dicuntur ut in primis.

℣. Juſtum dedûxit.

℟. Et oſténdit.

Ad Magnificat Aña. Hódie Fructus, ſárcina carnis depóſita, cœlum lætus aſcéndit. Hódie fortis athlêta victo mundo, comitántibus Angelis coronâtur. Hódie fidêlis ſervus, talénta ſibi crédita duplicâta repórtans, in glóriam Dómini ſui gaudens introdúcitur, allelúja.

Oratio ut ſuprà.

Die

Die xxix. Octobris.

In feſto Sancti Narciſsi Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. prætèr ea quæ hìc ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui beâtum Narcíſſum mártyrem tuum atque Pontíficem illúſtri láurea decoráſti, ejúſque corpus admirábili integritâte claríficas: concède propítius; ut ejus deprecatiône, incorrúpta gáudia felicitâtis ætérnæ conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Jóſue.

Lectio i. *Cap.* 2.

MIſit ígitùr Jóſue filius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito, & dixit eis: Ite, & conſiderâte terram urbémque Jéricho. Qui pergéntes ingréſſi ſunt domum mulíeris meretrícis nómine Rahab, & quievérunt apùd eam. Nuntiatúmque eſt Regi Jéricho, dictum: ecce viri ingré... ſunt hùc per noctem de ... liis Iſraël, ut exploráre... terram. Miſítque Rex J... richo ad Rahab dicen... Educ viros qui venéru... ad te, & ingréſsi ſunt d... mum tuam: exploratór... quippè ſunt, & omnem te... ram conſiderare venérun... Tolléníque múlier viro... abſcóndit & ait: Fáteo... venérunt ad me; ſed n... ſciêbam undè eſſent: cùm... que porta clauderêtur ... ténebris, & illi pári... exiérunt, néſcio quò abi... runt: perſequímini cit... & comprehendêtis eos.

℟. i. Exploratóres E... vangélicos, Narcíſſum ... Felícem Afra méretrix ho... ſpítio excêpit, * Et D... miníſtros à paganôrum in... sidiis liberâvit.

℣. Felix múlier, quæ bo... num opus operáta eſt. E... Dei miníſtros.

Lectio ii.

IPſa autèm fecit aſcénde... re viros in ſolárium do... mus ſuæ, operúitque eo... ſtípula lini quæ ibi era...

Hi...

Ii autèm qui miſsi fúerant, ſecûti ſunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordánis: illíſque egréſsis, ſtatìm porta clauſa eſt. Necdùm obdormíerant qui latébant, & ecce múlier aſcéndit ad eos & ait: Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram: étenìm irruit in nos terror veſter, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd ſiccáverit Dóminus aquas maris rubri ad veſtrum intróitum, quandò ingréſsi eſtis ex Ægypto: & quæ fecerîtis duóbus Amorrhæôrum Régibus, qui erat tràns Jordánem, Sehon & Og, quos interfecíſtis.

℞. ii. Abjécta ad Narciſsi pedes Afra dixit: Obſecro te Dómine, * Ut me fácias mundári à peccátis meis.

℞. Beâta eſt fides tua, ò múlier! faciêmus in te miſericórdiam & veritâtem. Ut me.

Lectio iii.

ET hæc audiéntes pertimuimus, & elánguit cor noſtrum, nec remánſit in nobis ſpíritus ad intróitum veſtrum: Dóminus enìm Deus veſter, ipſe eſt Deus in cœlo ſursùm, & in terra deórsùm. Nùnc ergò juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego miſericórdiam feci vobiſcum, ità & vos faciátis cum domo patris mei: detíſque mihi verum ſignum, ut ſalvêtis patrem meum & matrem, fratres ac ſorôres meas, & ómnia quæ illôrum ſunt, & eruátis ánimas noſtras à morte. Qui reſpondérunt ei: Anima noſtra ſit pro vobis in mortem, ſi tamèn non prodíderis nos. Cúmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te miſericórdiam & veritâtem. Demíſit ergò eos per funem de feneſtra: domus enìm ejus hærêbat muro.

℞. iii. Narciſſus Epíſcopus tribus vulnéribus felícitèr occúbuit * In confeſsiône ſanctiſsimæ Trinitâtis.

℣. Hic eſt bonus paſtor, qui ánimam ſuam dedit pro óvibus ſuis. In confeſſiône. Glória Patri. In confeſſiône.

IN II. NOCTURNO.

Ex Breviariis Gerund. Auguſtano, & aliis monumentis.

Lectio iv.

SAnctíſsimus pater & Epíſcopus noſter Narcíſſus, quo témpore fervêbat Diocletiáni perſecútio, in Rhétiam Provínciam divíno mónitu cum Felíce Diácono ſuo proféctus, Augúſtam Vindelicôrum áppulit. Quo cum perveníſſet, ad Afræ domicílium divértit. Afra verò etſi méretrix, compérto tamèn eum eſſe Chriſtianôrum Epíſcopum, Dei ſpíritu commóta reſípuit, & ad illîus pedes ſe abjécit. Bono autèm ánimo eſſe juſſa, cum Narciſſo & Felíce in oratiône pernoctâvit. Circà autèm noctis gallicínium, cùm lumen candélæ extínctum eſſet, oránte Narcíſſo lux è cœlo delápſa diverſórium occupâvit. Orto jàm Sole, Narcíſſum Felícem occultâvit Af[...] & indagatóres ab infi[...]libus miſſos elúſit. Pu[...] póſteà indè dæmone, [...] ſemèl iterúmque ſe vid[...]dum præbúerat, multa [...]tráta ſunt à Narcíſſo mi[...]cula, quibus Afram [...] ejus ancíllas, Dignam, E[...]nómiam, & Eutrópia[...] Hilariámque ejus matr[...] ad fidem convértit, & [...]lutári aqua perfúdit.

℟. iv. Honéſtum fec[...] 85.

Lectio v.

IN ea Urbe aliquám[...] cum Felíce commo[...]tus Narcíſſus, multos [...] Chriſtiánam Religiòne[...] alléxit: & conſecráta [...] Dei cultum Hiláriæ d[...]mo, & Dionyſio (ánt[...] Zózimo) Afræ avúncu[...] ad Sacerdótium evécto [...] Epíſcopo creáto, pòſt n[...]vem menſes in excolé[...]dis inibi ánimis conſúm[...]ptos, revérſus eſt Gerú[...]dam; atque ibì tamqu[...] in legítimo ſolo, íntegru[...] triénnium póſuit in amp[...]ficánda Chriſti fide. Quo [...]

la-

bôre collégit ùbérrimos fructus. Sed cùm adhùc eo tempore, Diocletiáni crudélitas úbiquè terrârum in Eccléſiam ſævîret; ſanctiſsimus Póntifex, dùm ſacris operarêtur, grávitèr in gútture, húmero, ac ſura vulnerâtus martyrii palmam obtínuit; quarto Kaléndas Novémbris anno circitèr ducentéſimo nonagéſimo ſéptimo.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

EJus corpus à Chriſtiánis ſubdúctum, in eôdem templo (ubì paſſus ipſe eſt) religiósè aſſervátur, quòd olim ſancta María extrà muros dicebâtur, póſteà verò in honòrem Sancti Felicis Mártyris Africáni dicátum eſt. Cláruit multis miráculis, præſértìm prodigióſa quadam integritâte ad hodiérnum uſquè diem, rubeſcénte étiàm nùnc circà talum eo cruôre, qui è vúlnere deflúxit. Fuit étiàm illud celeberrímum, quandò ſub Petro Aragóniæ Rege capta per Philíppum Gallórum Regem Gerúnda, emíſſa ſunt divínitùs ex Narcíſsi túmulo ultrícum muſcârum exámina, quæ mortíferis acúleis, édita ingénti ſtrage, violáti per ſummum nefas templi ac ſepúlchri víndices extitêre.

℟. vi. Stola jucunditâtis. 43.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet. Et réliqua.

Homilìa Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 65. in Joann.

QUid ſignat granum fruménti niſi cadens mórtuum fúerit? De cruce lóquitur, ne perturbaréntur. Cùm Gentíles acceſſérunt, tùnc mórtuum eſſe, hoc (inquit) máximè pópulos addúcet, & mei

mei augêbit præcónium. Indè cùm non ità verbis perſuadéret, rerum experiéntia id aggréditur, inquiens, hoc in fruménto contíngere, ut mórtuum majôrem fructum áfferat. Quòd ſi in feminibus hoc évenit, multò magis in me. Sed non intellexérunt diſcípuli, quid díceret; ídeò frequénter idem répetit Evangeliſta, excúſans quòd póſtmodùm fúgerint.

℟. vii. Corôna áurea. 45.

Lectio viii.

TAlem, de reſurrectiône díſputans, ratiônem Páulus étiàm áttulit. Quam ígitur habébunt excuſatiônem qui reſurrectiônem non credunt; cùm in ſemínibus, & plantis quotídie hoc videâmus, ac étiàm in noſtro génere? Primùm enim corrúmpi ſemen opórtet, indè fieri generatiônem. Omnínò autèm, cùm Deus áliquid facit, nulla opus eſt ratiône. Quómodò nos ex níhilo fecit? Hoc ad Chriſtiános dico, qui ſe dicunt crédere Scriptúris. Ego autèm & áli[i] dicam ex humánis ratió[ni]bus. Alii malítiam, [a]virtûtem ſectántur: ſed m[a]lítiæ ſectatôrum multi fe[]lícitèr in última perv[e]nérunt ſenectûtem; virt[u]tis autèm, contrà.

℟. viii. Hic eſt ve[re] Martyr. 46.

Lectio ix.

QUómodò ergò pro m[e]ritis unuſquíſqu[e] accípiet? Quand[o?] Certè, ínquiunt; ſed córpora non reſúrgent. Nonn[e] áudiunt Páulum dicéntem: Opórtet autèm corruptíbile hoc indúere incorruptiônem? Nequè ánimam intélligit, quippè quæ non corrúmpitur: & reſurréctio de mórtuo dícitur. Cécidit autèm corpus. Quarè verò córporis reſurrectiônem negas? An non poſſíbilis Deo eſt? Quod dícere, ſummæ améntiæ eſt. An non decet? Quam ob rem? Ut corruptíbile, quod & labóris eſt & mortis párticeps, in præmiis commúnicet.

Te Deum laudâmus. 11.

Ad Benedictus Aña. Venerábilis Póntifex Narciſſus, pòſt laudábilem Afræ converſiònem, ad Hiſpániam profécłus Gerúndam adiit, ubì ad martyrii palmam fœlícitèr pervénit.

FESTA NOVEMBRIS.

Die iii. Novembris.

In feſto Ss. Innumerabilium Martyr. Cæſaraugustæ.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, prætèr quæ hìc habentur propria.

Oratio.

RЕſpice quæſumus Dómine famíliam tuam: & præſta, ut Sanctôrum Innumerabílium Mártyrum intercesſiòne munîta, ab omni ſit culpa defénſa. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones: Fratres debitores ſumus, *de eodem Communi.* 58.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

INnumerábiles Mártyres Cæſaraugustáni eo témpore paſsi ſunt, quo impius Daciánus à Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus in Hiſpániam miſſus eſt, ut Chriſtiánum nomen delêret. Qui Cæſaraugúſtam urbem ingrédiens, tyránnicum edíctum promulgári jubet, ne quis Jeſum cóleret. Qui verò contrà juſſa fáceret, gravi ſupplício plecterêtur.

℟. iv. Sancti tui Dómine. 61.

Lectio v.

CUm nec minis nec ſuppliciis mentes Chriſtianôrum à veri Dei cultu avértere poſſet Daciánus, jubet Chriſtiános omnes ab urbe expélli, ut eos ex occúltis locis ſúbitò proſiliéntes armatôrum cúnei trucidárent. Facto præcónio, ſacer omnis Chriſtianôrum convéntus ovántèr exílium ampléctitur, longè ſecum mélius agi putans, ſi in ferârum recéſsibus, quàm intèr idóla vana cum impiis homínibus habitâret. Progrediénte déniquè utriúſque ſexus innúmera turbâ, ab iníquis ſatellítibus trucidáta

ta eſt. Verùm nondùm ſánguine Chriſtianôrum exſaturátus Præſes, jubet jacéntium córpora in unum cóngeri.

℟. v. Vérbera carníficum. 62.

Lectio vi.

ET ut tamquàm criminóſi puníri viderén-tur, omnes diversôrum ſcélerum reos, qui in cárcerum ergáſtulis tenebántur, intérfici juſsit, & illôrum córpora Chriſtianôrum corpóribus congéſta aggregári, & ómnia ſimùl ígnibus cremári. Sed divíno nutu ſic ſeparâta ſunt, ut Mártyrum cíneres, velùt fruménti cándida maſſa, in portiúnculas conglobáti fúerint, áliis vento ſpargéndis remanéntibus. Viſuntúrque hódie Mártyrum cándidi globí, nitôrem ſanguíneum ſacrârum victimârum apértè demonſtrántes.

℟. vi. Tamquàm aurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 15. c.*

IN illo témpore: Di Jeſus diſcípulis ſui Hæc mando vobis, ut d ligátis ínvicem. Si mund vos odit, ſcitóte quià m priôrem vobis ódio hábui Et réliqua.

Homilía Sancti Auguſtí Epíſcopi.

Tract. 87. in Joannem.

IN lectiône Evangélic quæ hanc antecêdit, d xerat Dóminus, Non v me elegíſtis, ſed ego el gi vos, & póſui vos, eâtis & fructum afferâti & fructus veſter máne ut quodcúmque petiéri Patrem in nómine meo, d vobis. Hìc autèm dicit, H mando vobis, ut diligá ínvicem. Ac per hoc inte lígere debêmus, hunc e fructum noſtrum de q ait, Ego vos elégi, ut e tis & fructum afferâti & fructus veſter mâneat; quod adjúnxit, Ut quo cúmque petiéritis Patre in nómine meo, det vob Tùnc útiquè dabit nobis, diligâmus ínvicem; cùm hoc ipſum ipſe déderit no

bis

ſis, qui nos elégit non ha-
entes fructum, quià non
m nos elegerâmus, &
óſuit nos ut fructum affe-
mus, hoc eſt, ínvicem
ligâmus.

℟. vii. Proptèr teſtamén-
m. 66.

Lectio viii.

CHáritas ergò eſt fru-
ctus noſter: quam de-
nit Apóſtolus, de corde
uro, & conſciéntia bo-
, & fide non ficta. Hac
lígimus ínvicem, hac di-
gimus Deum: nequè enim
ra dilectiône diligerêmus
vicem, niſi diligéntes
eum. Díligit enim unuſ-
úſque próximum ſuum
mquàm ſe ipſum, ſi díli-
t Deum: nàm ſi non dí-
git Deum, non díligit ſe
ſum. In his enim duôbus
æcéptis charitâtis tota
ex pendet, & Prophêtæ.
ic eſt fructus noſter. De
uctu itaquè nobis man-
ns, Hæc mando (inquit)
obis, ut diligâtis ínvicem.
ndè & Apóſtolus Paulus,
m contrà ópera carnis
mmendâre fructum Spí-
tus vellet, à cápite hoc póſuit, Fructus (inquit) Spíritus, Cháritas eſt: ac deíndè cétera tamquàm ex iſto cápite exórta & religâta contéxuit, quæ ſunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, manſuetûdo, continéntia, cáſtitas.

℟. viii. Sancti mei. 66.

Lectio ix.

QUis autèm benè gaudet, qui bonum non díligit undè gaudet? Quis pacem veram niſi cum illo poteſt habêre, quem verácitèr díligit? Quis eſt longánimis in bono ópere perſeverántèr manéndo, niſi férveat diligéndo? Quis eſt benignus, niſi díligat, cui opitulâtur? Quis bonus, niſi diligéndo efficiâtur? Quis ſalúbritèr fidêlis, niſi ea fide, quæ per dilectiônem operâtur? Quis utilitèr manſuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet undè turpâtur, niſi díligat undè honeſtâtur? Mérito itaquè magíſter bonus dilectiônem ſic ſæpè comméndat, tamquàm ſola præcipiénda ſit, ſine qua non poſ-

poſſunt prodéſſe cétera bona, & quæ non poteſt habéri ſine céteris bonis quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudâmus. 11.

Die ix. Novembris.

Dedicatio Baſilicæ Salvatoris.

Duplex.

Verborum additio in fine tertiæ Lectionis ſecundi Noct. in Officio Dedicat. Baſil. Salvatoris, ex Decret. SS. D. N. Bened. XIII. 14. Septembris 1726.

EAmdem Ecclésiam incéndiis, vaſtatiónibus, terræ ínſupèr mótibus disjéctam everſámque, ac ſédula Summôrum Pontíficum cura reparâtam, nova póſtmodùm molitiône reſtitûtam, Benedíctus Décimus tértius Póntifex máximus Ordinis Prædicatôrum die vigéſima octáva Aprilis anni milléſimi ſeptingentéſimi vigéſimi ſexti ritu ſolémni conſecrâvit, ejúſque celebritâtis memóriam hac die recoléndam ſtátuit.

℟. vi. Manè ſurgens.

Die x. Novembris.

In feſto Sancti Andr[eæ] Avellini Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Co[nf.] non Pontif. prætèr ea q[uæ] hìc aſsignantur propria.

Oratio.

DEus, qui in cor[de] beáti Andréæ Co[n]feſsôris tui per árduu[m] quotídie in virtútibus pr[o]ficiéndi votum, admirábil[es] ad te aſcenſiônes diſpoſu[i]ſti: concêde nobis ipsi[us] méritis & interceſsiône; i[ta] ejúſdem grátiæ partícip[es] fíeri, ut perfectiôra ſemp[er] exequéntes, ad glóriæ tu[æ] faſtígium fœlícitèr perdu[ci] câmur. Per Dóminum no[ſ]ſtrum.

Poſteà fit commem. S[S.] Mm. Tryphonis, &c. ut [in] Breviario.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANdréas Avellînus, d[i]ctus ánteà Lancelló[t]tus, apùd Caſtrum Novu[m] Lucániæ pagum natus, i[n]tèr ipſa infántiæ primórdi[a] fu-

…utúræ ſanctitâtis non ob-
cúra præbuit indícia. Ado-
éſcens ad lítteras addiſcén-
las patérna è domo egréſ-
ſus, lúbricam illîus ætâtis
émitam intèr bonârum ár-
ium ſtúdia ità perégit, ut
apiéntiæ inítium, quod eſt
imor Dómini, ob óculos
otíſsimùm habêre num-
uàm prætermíſerit. Cum
grégia proíndè forma exí-
nium caſtitâtis ſtúdium
onjúnxit, quo impudícas
æpè mulíerum insídias elú-
t, intérdùm étiàm apér-
am vim propulsâvit. Cle-
icáli milítiæ jám pridèm
dſcríptus Neápolim ſe
óntulit, ut legálibus diſci-
línis vacâret; ibique Ju-
iſprudéntiæ láuream adé-
tus, atque intéreà ad Sa-
erdotálem dignitâtem evé-
tus, causârum patrocínia
n Foro dumtáxat Eccleſiá-
ico, proque privátis qui-
úſdam perſónis juxtà Sa-
rórum Cánonum ſanctiô-
es ágere cœpit. Verùm
ùm aliquándo intèr cau-
am agéndam leve ei men-
ácium excidíſſet, mox ve-
ò fortúita Sacrârum Scri-
pturârum lectiône in illa
verba incidíſſet, Os quod
mentîtur, occídit ánimam;
tanto ejus culpæ dolôre ac
pœniténtia corréptus eſt, ut
ſtatim ab ejúſmodi vitæ in-
ſtitûto ſibi recedéndum eſſe
dúxerit. Itaquè abdicâtis fo-
rénſibus curis, ſe totum di-
víno cúltui ſacríſque mi-
niſtériis mancipâvit: cùm-
que Eccleſiáſticæ virtûtis
exémplis eminêret, ſan-
ctimoniálium regímini à
tùnc exiſténte Archiepíſco-
po Neapolitâno præféctus
fuit. Quo in múnere cùm
pravórum hóminum ódia
ſubiíſſet, primò quidèm
intentâtæ ſibi necis perícu-
lum declinâvit: mox verò
per ſicárium tribus in fá-
cie accéptis vulnéribus, in-
júriæ atrocitâtem æquo á-
nimo pértulit. Tùnc perfe-
ctiôris vitæ deſidério fla-
grans, ut intèr Cléricos
Reguláres adſcriberêtur
ſupplicitèr poſtulâvit; votí-
que compos factus, ob in-
géntem quo æſtuâbat cru-
cis amôrem, ut ſibi An-
dréæ nomen imponerêtur
précibus impetrâvit.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

ARctióris itaquè vitæ curriculum álacri ſtúdio ingréſſus, in eas máximè virtûtis exercitatiônes incúbuit, ad quas ſeſe árduis étiàm emíſsis votis obſtrínxit; áltero ſcílicèt ſuæ ipsìus voluntáti júgitèr obſiſténdi, áltero verò in via Chriſtiánæ perfectiônis ſempèr ultériùs progrediéndi. Reguláris diſciplínæ cultor aſsíduus, & in ea promovénda (cùm áliis præéſſet) ſtudioſíſsimus fuit. Quidquid ab Inſtitúti ſui Officii & Régulæ præſcripto ſupérerat témporis, oratiôni & animârum ſalûti tribuêbat. In confeſsiónibus excipiéndis mira ejus píetas & prudéntia enítuit: vicos & óppida Neápoli finítima Evangélicis miniſtériis magno cum animârum lucro frequens luſtrâbat. Quam ardéntem ergà próximos ſancti viri charitâtem ſignis étiàm Dóminus illuſtrâvit. Cùm enìm intempéſta nocte ab audíta ægri confeſſiône domum rediret, a... plúviæ ventorúmque vi prælucéntem facem extinxiſſet, non ſolùm ipſe cum ſóciis intèr effuſíſsimos imbres nihil madefáctus eſt, verùm étiàm inuſitâto ſplendòre è ſuo córpore mirabilitèr emicánte ſóciis intèr denſíſsimas ténebras iter monſtrâvit. Abſtinéntia & patiéntia, necnon abjectióne atquè odio ſui ſummópere præſtitit. Necem fratris filio illátam imperturbáto ánimo tulit, ac ſuos ab omni ulciſcéndi cupiditâte compéſcuit: imò étiàm pro interfectóribus opem & miſericórdiam Júdicum implorâvit.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

PLúribus in locis Clericórum Regulárium Ordinem propagâvit, eorúmque domicília Mediolâni & Placéntiæ inſtítuit. Illis óperam ſanctus Cárolus Borromæus, & Paulus de Arétio, Clericus Regulâris, Cardinâles (quibus erat acceptíſsimus) in Paſtora-

lis múneris curis adhibuêrunt. Deíparam Vírginem ſinguléri amóre & cultu proſequebâtur. Angelôrum collóquio pérfrui méruit; quos, cùm divínas laudes perſólveret, è regiône concinéntes ſe audíſſe teſtâtus eſt. Déniquè pòſt heróica virtûtum exémpla, Prophetíæ quoquè dono illúſtris, quo & ſecréta córdium, & abſéntia futúra proſpéxit, annis gravis & labóribus fractus, ad aram celebratûrus in verbis illis tértio repetítis, Introîbo ad altáre Dei, repentíno apoplexíæ morbo corréptus eſt; mòx Sacraméntis ritè munîtus, placidíſsimè intèr ſuos ánimam efflâvit. Ejus corpus Neápoli in Eccléſia ſancti Pauli ad hæc uſquè témpora eo frequentíſsimo pópuli concúrſu cólitur, quo fuit elâtum. Illum déniquè inſígnibus in vita & pòſt mortem miráculis clarum Clemens Undécimus Póntifex Máximus ſolémni ritu Sanctôrum catálogo adſcripſit.

℟. vi. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi veſtri, *de Communi Conf. non Pontif.* 85.

Nona lectio dicitur de Ss. Mm. Tryphone, &c. quorum fit commem. in Laudibus.

Die xv. Novembris.

In feſto S. Eugenii Martyris Archiepiſc. Toletani.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis iis, quæ hic ſunt propria.

Oratio.

DEus qui præſéntem diem beáti Eugénii Mártyris tui atque Pontíficis martyrio conſecráſti: præſta propítius; ut cujus ánnua celebritáte lætâmur, ejus méritis donum tuæ grátiæ conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Actibus Apoſtolorum: A Miléto Páulus, *de Communi unius Martyris.* 38.

IN II. NOCTURNO.

Ex Breviar. Martyr. & Hiſtor. antiquis, & vita Gerardi Abbatis Bronienſis, quæ habentur apùd Surium, tom. 5.

Lectio iv.

EUgénius Dionyſii Areopagítæ diſcípulus, primus Toletánus Epíſcopus fuit. Qui Dionyſio magíſtro ſuo ad Gálliam erudiéndam relícto, ipſe ad Hiſpániam Evangélii luce illuſtrándam proféctus, in íntima provínciæ delátus, Tolétum venit: ubì plúrimos fílios Jeſu Chriſto péperit, parénſque Eccléſiæ Toletánæ atque inſtitútor fuit. Quam Eccléſiam à ſe fundátam ut magis ſtabilíret, & communicátis consíliis amplificáret, ad Dionyſium rédiit in Gálliam. Quo témpore, Domitiáno Imperatôre ſecúndam in Chriſtiános perſecutiônem movénte: à Sisínii Præfécti ſatellítibus comprehénſus, ad Diòlum (quod óppidum non longè à Lutétia Pariſiòrum abeſt) de fide ſua interrogâtus, Chriſtum verum & ſolum Deum ſe pia mente cólere magna libertâte proféſſus eſt. Qui in confeſsiône ab impietâtis miníſtris gládio percúſſus, martyrio coronâtus décimo ſéptimo Kaléndas Decémbris.

℟. iv. Honéſtum fecit illum. 42.

Lectio v.

COrpus Eugénii, ne à Chriſtiánis honôre afficerétur, in lacum Marcáſium (ei loco propinquum ubì occíſus eſt) à Gentilibus projéctum multis ſæculis látuit, donèc beátus Dionyſius Areopagíta Hercóldum quemdam virum nóbilem gravi morbo oppréſum per quiétem admónuit, ut fratris ſui ac condiſcípuli Eugénii corpus e Marcáſio lacu (ubì adhùc jacêbat) extráctum honéſto loco collocâret. Sanitâti reſtitútus Hercóldus, confeſtìm divína juſſa exéquitur: in ignóbili loco nóbile corpus invênit, íntegrum prorsùs atquè incorrúptum in Diòlo óppido magnífi-

côn-

condidit, ubì étiàm templum hac de cauſa conſecrátum eſt. Indè novo itèm miráculo in Eccléſiam ſancti Dionyſii ad Lutétiam Pariſiòrum póſteà translâtum eſt.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

NAm cùm pópuli ex Diòlo ſolémni ſupplicatiônum pompa (Dei placándi cauſa) ad ædem divi Dionyſii aliquándò proféčti eſſent, corpúſque Eugénii magna veneratiòne ſecum detuliſſent, ut eo vidélicèt deprecatòre cómpotes voti à Deo fierent, atquè omni re divîna conféčta domum redire & ſacratiſsimas Eugénii relíquias reférre vellent; divínitùs factum eſt, ut immóbiles consíſterent, nulláque vi de loco ubì erant dimovéri poſſent. Quocírcà pro compérto hábitum eſt, Dei eſſe voluntâtem, ut tùnc quidèm Eugénii corpus in eo potíſsimùm templo honorarêtur, ubì Dionyſii corpus jacêbat. Itaquè Dioléníibus de amíſſo theſáuro mœrôre affécìis, mónachi cœnóbii ſancti Díonyſii pro Dei múnere læti, fácile corpus Eugénii movérunt, & in ſacéllo paráto honorificè collocárunt: ubì claríſsimis célebre ſignis, magna finitimôrum populórum religiône támdiù cultum eſt, quoúſquè ſingulári Dei beneficio, Eccléſiæ Toletánæ quam ipſe fundáverat & primus Epíſcopus réxcrat, pòſt mille quingéntos fermè annos rédditum eſt.

℟. vi. Stòla jucunditâtis. 43.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Niſi granum fruménti cadens in terram, *ut in feſto Sancti Cæcilii M.* pag. 161.

Eodem die xv. Novembris.

In feſto Sanctæ Gertrudis Virginis, & Abbatiſſæ Ordinis S. Benedicti.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, prætèr Orationem, &

& Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

DEus qui in corde beátæ Gertrûdis Vírginis jucúndam tibi manſiônem præparáſti: ipsîus méritis & interceſsiône cordis noſtri máculas cleménter abſtérge, & ejúſdem tríbue gaudêre conſórtio. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GErtrûdis Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in Monaſtério Rodardénſi Ordinis Sancti Benedicti virginitâtem ſuam ac ſe ipſam Jeſu Chriſto óbtulit. Quo ex témpore à mundánis rebus prorsùs aliêna, virtutíque ſédulo inténta, cœléſtis vitæ genus inſtítuit. Ad humaniórum litterârum notítiam, rerum divinârum cognitiônem adjúnxit. Quarum meditatiône vehementiùs ad virtûtem incénſa, brevi Chriſtiânam perfectiônem adépta eſt. De Chriſto ejúſque vitæ myſtériis ſæpenúmero pio cum ánimi ſenſu loquebâtur: unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota ſua ómnia & actiônes referêbat. Quamvis autèm multis exímiis natúræ & grátiæ donis à Deo aucta eſſet, ità tamèn ſibi ipſa vileſcêbat, ut intèr præcípua divínæ bonitâtis mirácula hoc itèm memorâret, quod ſed indigníſsimam miſericórditèr ſuſtinêret.

℟. iv. Proptèr veritâtem. *96.*

Lectio v.

TRigéſimum ætâtis annum agens, primùm Rodardénſis Monaſtérii ubi religióſam vitam eſt profeſſa, deindè Elpediáni præſes elécta, quadragínta annôrum ſpátio ea charitâte, prudéntia, & reguláris diſciplínæ ſtúdio munus obîvit, ut Cœnóbium religióſæ perfectiônis domicílium viderêtur. Utrobíquè verò licèt eſſet ómnium mater & magiſtra,

A

omnium tamèn mínima habéri volêbat, ac demiſsióne pari miníſtram ſe exhibêbat. Quo libériùs Deo vacâret, vigíliis, abſtinéntia, aliíſque cruciátibus corpus afflíxit: ſempérque ſui símilis, morum innocéntiam, manſuetúdinem, ac patiéntiam prætulit ſingulàrem. Proximôrum ſalúti omni ope ſtúduit, piæque curæ copióſum fructum rétulit. Divíni amoris vi frequéntes patiebàtur éxtaſes: altíſsimæque contemplatiônis, & divínæ uniônis donum obtinuit.

℟. v. Dilexiſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

Ut méritum acceptíſſimæ ſibi ſponſæ Chriſtus oſtênderet, in corde Gertrûdis jucúndam ſibi eſſe manſiônem teſtátus eſt. Deíparam Vírginem vélutì matrem & curatrîcem à Jeſu accéptam pietâte præcipua proſequebâtur; ab eáque multa accêpit benefícia. Ergà diviníſsimum Euchariſtíæ Sacraméntum, & paſsiônem Dómini tanto amôre cum grati ánimi ſenſu afficiebàtur, ut intèrdùm uberióribus lácrymis perfunderêtur. Juſtôrum ánimas piaculáribus flammis addíctas quotidiánis ſubsídiis & précibus juvâbat. Multa ad confovéndam pietâtem ſcripſit. Divinârum étiàm revelatiônum, & prophetíæ dono claruit. Déniquè flagrantíſsimo Dei amôre pótiùs quàm morbo languéſcens, anno Dómini milléſimo ducentéſimo nonagéſimo ſecúndo vita decéſsit. Miráculis vivens & pòſt mortem à Deo illuſtrâta eſt.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile erit regnum cœlôrum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum.* 97.

Die xvii. Novembris.

In feſto Ss. Aciſcli, & Victoriæ, Martyrum.

Duplex.

Transfertur in primam diem non impeditam.

O-

Omnia de Communi plurimorum Martyrum except. Orat. & Lectionibus 2. & 3. Nocturni, cùm Añæ. & ℟℟. non ſint approbata, ut liquet ex Decreto.

Oratio.

DEus qui famíliam tuam beatôrum fratrum & Mártyrum tuôrum Acíſcli & Victóriæ glorióſis confeſsiónibus circúmdas & prótegis: concêde propítius; ut quos Patrônos agnóſcimus, eôrum méritis & interceſsiónibus ab ómnibus adverſitátibus liberêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Hiſpaniæ Breviariis, & antiquis Sanctoralibus.

CUm Córdubæ Dion Præſes cárceres, ſævos cruciátus, mortem dénique Chriſtiánis indíceret, niſi ſacra continuò diis fácerent; Acíſclus & Victória fratres ſunt ibì repérti ádeò ſtrénui ac fortes in aſſeréndo Chriſtiána Religiône, ut ad Præſidem ducti, nihili ſe fácere juſſa Príncipum audáctèr prædicárent. Quibus Dion Præſes dixit: Vos ne eſtis qui ſacra deôrum contémnitis? Nos (inquit, Acíſclus) præſtâmus Chriſto vero Deo débitam ſervitûtem; non autèm dæmónibus ſurdiſque lapídibus. Erúbuit Præſes ad tàm audax reſpónſum, & in ima cárceris eos contrúdi præcêpit; ubì cœléſti ab Angelis cibo reſécti, póſtera die ſævíſsima vérbera pertulérunt.

℟. iv. Sancti tui Dómine. 61.

Lectio v.

ALtera die de cárcere edúctos jubet Præſes in camínum ignis præcipitári; ſed ſuſcépti ab Angelis, Deo laudes alta voce perſonábant. Quarè ſtupefáctus Dion ímperat, illos in flumen cum ingéntibus ſaxis prójici. Non tamèn ibì Angélicum eis défuit patrocínium: nàm médiis in flúctibus non mergebántur. Quin média círcitèr nocte vox audíta eſt, eôrum vota non írri-

..a fore denúntians. Túnc cándida nube obtécti, Chriſtum intèr dulces Angelôrum concéntus perſpexêrunt.

℟. v. Vérbera carníficum. 62.

Lectio vi.

HIs perſpéctis Dion rotas jubet afférri, atque ſub rotis ignem accéndi & óleum déſupèr infúndi, ne mora ulla eſſet quin Acíſclus & Victória moménto conſumeréntur. Quibus rotis circumáctis, córpora certè crudélitèr quaſſabántur. Céterum ſancti Mártyres précibus inſtábant, rogantes ut ignis extinguerêtur, ne victória Dion exultáret. Itaquè ſúbitò prorúmpens flamma quamplúrimos deôrum cultôres interfécit. Prorsùs cùm vinci torméntis non poſſent; Victória, pòſt præcíſam línguam & úbera ex quibus lac pro ſánguine fluxit, ſagíttis confécta eſt, Acíſclus decollâtus: ubì ob commendatiônem pretiôſæ mortis eòrum, eôdem die in ſingulos annos roſæ divínitùs ortæ colligebántur.

℟. vi. Tamquàm aurum. 62.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſedíſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

Homilîa Sancti Leônis Papæ.

De Feſto omnium Sanctorum.

QUalis ſit ígitùr doctrîna Chriſti, ſacræ ipsîus ſenténtiæ proteſtántur, ut qui ad ætérnam beatitúdinem perveníre deſíderant, gradus fœlicíſsimæ aſcenſiônis agnóſcant. Beáti (inquit) páuperes ſpíritu, quóniàm ipsòrum eſt regnum cœlôrum. De quibus paupéribus Véritas loquerètur fortè eſſet ambíguum, ſi dicens, Beáti páuperes, nihil ádderet de intelligénda páuperum qualitâte: & ſuffi-

ce-

cere viderêtur ad promeréndum regnum cœlôrum ea ſola inópia, quam multi ſub dura & gravi neceſsitâte patiúntur. Sed cùm ait, Beáti páuperes ſpíritu, oſténdit, eis regnum cœlôrum tribuéndum, quos humílitas comméndat animôrum magis quàm indigéntia facultâtum.

℟. vii. Proptèr teſtaméntum. 66.

Lectio viii.

DUbitâri autèm non poteſt, quòd humilitâtis iſtîus bonum facílius páuperes quàm dívites aſſequântur. Dùm & illis in tenuitâte amica eſt manſuetûdo, & iſtis in divitiis familiâris elátio. Verúmtamèn & in pleríſque divítibus invenîtur hic ánimus, qui abundántia ſua non ad tumôrem ſupérbiæ, ſed ad ópera benignitâtis utâtur: idque pro lucris máximis númeret, quod ad relevándam miſériam aliéni labôris impénderit.

℟. viii. Hæc eſt vera fratérnitas.

Lectio ix.

OMni géneri atque órdini hóminum datur in hac virtûte conſórtium: quià poſſunt eſſe propóſito pares, & impares cenſu. Nec intereſt quantùm ſint in terréna facultàte diſsímiles, qui in ſpirituálibus bonis inveniúntur æquáles. Beáta ígitùr illa paupértas, quæ rerum temporálium amôre non cápitur, nec mundi ópibus augéri áppetit, ſed cœleſtibus bonis ditéſcere concupíſcit.

Te Deum laudâmus. 11.

Die xxiv. Novembris.

In feſto S. Joannis à Cruce Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea quæ ſequuntur.

In Hymn. Iſte Confeſſor, *mutatur tertius verſus.*

Oratio.

DEus qui ſanctum Joánnem Confeſsôrem tuum perfectæ ſui abnegatiônis & crucis ama-

matôrem exímium effecí-ſti: concêde; ut ejus imi-tatiôni júgitèr inhæréntes, glóriam aſſequâmur ætér-nam. Per Dóminum no-ſtrum.

Poſteà fit comm. S. Chry-ſogoni Mart.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes à Cruce Fontí-beri in Hiſpánia piis paréntibus natus, à primis annis certò innótuit quàm Deíparæ Vírgini futúrus eſſet accéptus: nàm quin-quénnis in púteum lapſus, ejúſdem Deíparæ manu ſu-blátus, incólumis eváſit. Tanto autèm patiéndi de-ſidério flagrâvit, ut novén-nis, ſpreto mollióri lecto, ſupèr ſarméntis cubâre con-ſuéverit. Adoléſcens ho-ſpitio páuperum ægrotán-tium Metynnæ Campi fá-mulum ſeſe addíxit, qui-bus magno charitâtis ardô-re viliſsima quæque com-pléctens offícia præſto á-derat; cujus exémplo ex-citáti céteri éadem chari-tâtis múnera ardéntiùs o-bibant. Verùm ad altióra vocâtus, beátæ Mariæ Vir-ginis de Monte Carmélo Inſtitútum ampléxus eſt: ubì ſacérdos ex obediéntia fa-ctus, ſeverióris diſciplinæ & arctióris vitæ cupidíſsi-mus, primitîvam Ordinis Régulam ex Superiôris li-céntia ità proféſſus eſt, ut ob jugem Domínicæ paſ-ſiônis memóriam, bello in ſe tamquàm in infensíſsi-mum hoſtem indícto, vigí-liis, jejúniis, férreis flagél-lis, omnique pœnârum gé-nere, brevi carnem cum vítiis & concupiſcéntiis ſuis crucifíxerit, dignus planè qui à ſancta Teré-ſia intèr puriores ſanctio-réſque ánimas Eccléſiam Dei id témporis illuſtrán-tes recenſerêtur.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

SIngulári vitæ auſteritâ-te & ómnium virtû-tum præsídio munîtus, præ aſsídua rerum divinârum contemplatiône diutúrnas & mirábiles éxtaſes fre-quéntèr patiebátur: tan-tóque in Deum æſtuábat a-

amôre, ut cùm divínus ignis ſeſe intrò diútiùs continêre non poſſet, foràs erúmpere ejúſque vultum irradiáre viſus ſit. Proximôrum ſalûti ſummóperè inténtus, tùm in verbi Dei prædicatiône, tùm in Sacramentôrum adminiſtratiône fuit aſsíduus. Hinc tot méritis auctus, ſtrictioríſque diſciplínæ promovéndæ ardôre vehementèr accénſus, Sanctæ Teréſiæ comes divínitùs datus eſt, ut quam ipſa intèr Soróres primævam Carméli Ordinis obſervántiam inſtauráverat, eámdem & intèr fratres Joánne adjutôre reſtitúeret. Innúmeros ítaquè unà cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéſſus labóres, Cœnóbia (quæ ejúſdem ſanctæ Vírginis cura per totam Hiſpániam erécta fúerant) nullis vitæ incómmodis & perículis térritus, singula perluſtrâvit; in quibus aliíſque quamplúrimis ejus ópera eréctis, reſtaurâtam obſervántiam propagándo verbo & exémplo firmâvit; ut méritò primus pòſt ſanctam Teréſiam Carmelitárum Excalceatôrum Ordinis profeſſor & parens habeâtur.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

Virginitâtem perpétuó cóluit; impudentéſque mulíeres ejus pudicítiæ inſidiári conántes non modò répulit, ſed étiam Chriſto lucrifécit. In divinis explicándis arcánis æquè ac ſancta Teréſia (Apoſtólicæ Sedis judício) divínitùs inſtrúctus, libros de Myſtica Theología cœléſti ſapiéntia refértos conſcripſit. Semèl interrogâtus à Chriſto quid præmii pro tot labóribus póſceret, reſpóndit, Dómine, pati & contémni pro te. Império in dæmones quos è corpóribus ſæpè fugábat, diſcretiône ſpirítuum, prophetíæ dono, miraculôrum glória celebratíſsimus, et ſempèr fuit humilitâte, ut ſæpiùs á Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi ómni-

omnibus eſſet ignótus. Voti compos factus, Ubedæ dito morbo & in crure quinque plagis ſániem manántibus ad impléndum patiéndi deſidérium conſtantíſsimè tolerátis, Eccléſiæ Sacraméntis piè ſanctèque ſuſcéptis, in Chriſti Crucifixi ampléxu, quem ſemper in corde atquè ore habúerat, pòſt illa verba, In manus tuas comméndo ſpíritum meum, obdormîvit in Dómino, die & hora à ſe prædíctis, anno ſalûtis milléſimo quingentéſimo nonagéſimo primo ætâtis quadragéſimo nono. Migrántem ejus ánimam ſplendidíſsimus ignitus globus excépit; corpus verò ſuavíſsimum odôrem ſpirávit: quod étiàm nùnc incorrúptum Segóviæ honorífice cólitur. Eum plúrimis antè & pòſt óbitum fulgéntem ſignis Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus in Sanctòrum númerum rétulit.

℟. vi. Iſte homo perfécit, 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Sint lumbi veſtri præcíncti, *de Communi Confeſſoris non Pontificis.* 80.

Nona lectio S. Chryſogoni Mart. & commemor. in Laud. ut in Breviar. Veſp. de ſeq. cum commem. Sancti Joannis à Cruce.

FESTA DECEMBRIS.

Die iv. Decembris.

In feſto Sanctæ Barbaræ Virg. & Mart.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum & Martyrum, prætèr ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus qui intèr cétera poténtiæ tuæ mirácula étiàm in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concède propítius; ut qui beátæ Bárbaræ Vírginis & Mártyris tuæ natalícia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BArbara Virgo Nicomediénſis, Dióſcori nóbilis ſed ſuperſtitióſi hóminis fília, per ea quæ viſibília facta ſunt, ad inviſibília (divìna opitulánte grátia) fácile pervénit. Quapróptèr ſoli Deo, rebúſque divìnis vacáre cœpit. Eam pater (útpotè forma venuſtióri niténtem) à quocúmque virórum occúrſu tutári cúpiens, turri inclúſit; ubì pia Virgo meditatiónibus & précibus addícta, ſoli Deo quem ſibi in ſponſum elégerat placêre ſtudébat. Obláta à patre plúries Nobílium connúbia fórtitèr ſprévit. Pater verò per ſui abſêntiam fíliæ ánimum poſſe facíliùs emollíri confídens, juſsit primò bálneum éxtrui ne quid ei deéſſet ad commoditâtem, deíndè péregrè in éxteras regiónes proféctus eſt.

℟. iv. Proptèr veritâtem. 94.

Lectio v.

ABſénte patre, juſsi Bárbara duâbus fe néſtris quæ in turri erat tértiam addi in honôrem Divìnæ Trinitâtis: labiúmque bálnei ſacroſánctæ Crucis ſigno muníri. Quod ubi rédiens Dióſcorus inſpéxit audìta novitâtis cauſa, adeò in fíliam excánduit ut ſtricto enſe eam áppetens, parùm abſúerit quin eam dirè confóderet, ſed præſtò ádfuit Deus: nam fugiénti Bárbaræ ſaxum ingens ſe patefáciens viam apéruit, per quam montis faſtigium pétere & in ſpecu latêre pótuit. Sed páulò pòſt cùm à nequíſsimo genitôre repérta fuíſſet, ejus látera pédibus, dorſúmque pugnis immánitèr percúſsit; & crínibus per loca âſpera difficiléſque vias raptâtam Marciáno Præſidi puniéndam trádidit.

℟. v. Dilexiſti juſtítiam. 103.

Lectio vi.

ITaquè ab ipſo ómnibus modis ſed incáſſum ten-

tá-

tátam, núdam nervis cædi, & inflícta vúlnera téſtulis confricári, deíndè in cárcerem trahi præcépit: ubì imménſa luce circúmdatus ſibi Chriſtus appárens, mirificè confortátam in paſſiónum toleràntia confirmávit. Quod animadvértens Juliána Matróna ad fidem convérſa, ejúſdem palmæ párticeps effécta eſt. Bárbaræ demùm férreis únguibus membra laniántur, fácibus látera incendúntur, & malléolis caput contúnditur: quibus in cruciátibus conſórtem ſolabâtur & hortabâtur, ut ad finem uſquè conſtántèr certâret. Præcíſis tandèm utríque ubéribus, nudæ per loca pública tractæ cápite plectúntur, filiæque cervícem ipſe ſceleſtíſsimus pater humanitâtis expers própriis mánibus amputâvit; cujus fera crudélitas non diù inúlta remánſit: nàm ſtatìm eo ipſo in loco fúlmine percúſſus intériit. Caput hujus beatíſsimæ Mártyris in Oratório ad Sancta Sanctórum honorificè aſſervâtur.

℟. vi. Afferéntur Regi. 97.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Símile erit regnum cœlórum, *ut in Communi Virginum.* 104.

Fit commemoratio Feriæ.

Eodem die iv. Decembris.

In feſto S. Petri Chryſologi Epiſc. & Confeſſ.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter ea quæ hic habentur propria.

In Hymno dicitur: Laudis honóres.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis Aña. O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte Petre Chryſóloge, divînæ legis amâtor, deprecâre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus qui beâtum Petrum Chryſólogum Doctôrem egrégium, divinitùs præmonſtrátum ad regéndam & inſtruéndam Eccléſiam tuam éligi voluíſti:

ſti: præſta quæſumus; ut quem Doctôrem vitæ habúimus in terris, interceſsôrem habêre mereâmur in cœlis. Per Dóminum noſtrum.

Poſteà fit commem. Feriæ.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Communi Confeſſ. Pontif. primo loco: Fidêlis ſermo. 71.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chryſólogi cognómen adéptus eſt, Foro Cornélii in Æmília honéſtis paréntibus natus, à prima ætâte ánimum ad Religiônem adjíciens, Cornélio Románo tùnc ejúſdem Urbis Corneliénſis Epíſcopo óperam dedit; à quo étiàm ſciéntia & vitæ ſanctitâte cùm brevi profecíſſet, Diáconus creatus eſt. Póſtmodùm cóntigit, ut Ravennâtes ob mortem Archipræſulis ſui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad ſanctum Sixtum Papam tértium pro confirmatiône míſerint unà cum Legátis ſuis, & cum prædícto Cor nélio, qui eúmdem Levi tam ſecum perdúxit. Interi ſanctus Petrus Apóſtolus, & Martyr Apollináris ſum mo Pontífici in ſomnis ap paruérunt, mediúmque hâ béntes hunc júvenem juſſ runt, ut illum & non áliu in Archiepíſcopum Ravén næ creáret. Hinc Póntifex mox ut vidit Petrum, co gnôvit eum à Dómino præ eléctum: proptéreà rejécto illo quem ipſi offerébant hunc ſolum anno Chriſt quadringentéſimo trigéſimo tértio illi Metropolitánæ præfécit Eccléſiæ. Quod cùm Legáti Ravennaténſes ægrè ferrent, audîta viſiô ne, divînæ voluntáti libén tèr acquieſcéntes, novum Archiepíſcopum máxima cum reveréntia ſuſcepérunt

℟. iv. Invéni David ſer vum meum. 73.

Lectio v.

PEtrus ígitùr licèt in vîtus in Archipræſu lem conſecrâtus Ravénnam dedúcitur: ubì à Valenti niáno Imperatôre, & à Ga la Placídia ejus matre,

ab

ab univérſo pópulo máxima lætítia excéptus eſt. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quandò tantùm óneris pro ipsòrum ſalûte ſubîre non recusâvit, ſtudérent ipſi mónitis ſuis obtemperâre diviníſque præcéptis non obsíſtere. Duôrum Sanctôrum tùnc ibì defunctôrum córpora, óptimis unguéntis condíta ſepelîvit, Barbatiáni vidélicèt Presbyteri, & Germáni Antiſiodorénſis Epíſcopi; cujus étiàm cucúllam, & cilícium ſibi vendicâvit in hereditâtem. Projéctum & Marcellínum in Epíſcopos ordinâvit. In claſſe fontem extrúxit magnitúdinis verè admirábilis, & templa quædam magnífica ædificâvit tùm beáto Andréæ Apóſtolo, tùm áliis ſanctis. Ludos ab homínibus perſonátis cùm váriis ſaltatiónibus Kaléndas Januárii fíeri ſólitos conciône cohibuit acérrima; ubì intèr ália illud præclárè dixit, Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudêre cum Chriſto. Juſſu ſancti Leônis Papæ Primi ſcripſit póſteà ad Chalcedonénſe Concílium adversùs hæreſim Eutychétis. Reſpóndit prætéreà ad Eutychen ipſum, & ália Epiſtola, quæ eîdem Concílio in novis editiónibus præſíxa, & in Annáles Eccleſiáſticos relâta fuit.

℟. v. Póſui adjutórium. 74.

Lectio vi.

Dum públicè ſermónes habêret ad pópulum, ádeò vĕhemens erat in docéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdùm deféceri: ſicùt cóntigit in conciône mulíeris Hemorrhoíſſæ. Undè Ravennâtes commóti, tot lácrymis, clamóribus, & oratiónibus locum replevérunt, ut póſteà ipſe grátias ágeret Deo, quod in lucrum amôris vérterit damnum ejúſdem ſermônis. Cùm tandem annos círcitèr decem & octo eam Eccléſiam ſanctíſsimè rexíſſet, labôrum ſuôrum finem adéſſe divinitùs prænóſcens, in pátriam ſe cón-

tulit. Ubì ſancti Caſsiáni templum ingréſſus, magnum diadéma áureum gemmis diſtínctum pretioſiſsimis ófferens, ſupèr Altâre majus póſuit, necnon áureum cratêrem, & paténam argénteam quam tùm rábidi canis morſus, tùm febres ſanáre ſæpiùs expértum eſt, aqua indè demíſſa. Ex tùnc Ravennâtes qui eúmdem ſecúti fŭerant dimíſit, ádmonens, ut in eligĕndo óptimo Paſtôre invigilárent atténtè. Mox Deum humílitèr precâtus, & ſanctum Caſsiánum Patrônum, ut benígnè ánimam ejus excíperet, tértio Nonas Decémbris plácidè ex hac vita migrâvit anno Dómini círcitèr quadringentéſimo quinquagéſimo. Sacrum illîus corpus, commúni totîus civitâtis fletu ac pietáte propè corpus ejúſdem ſancti Caſsiáni honorífice cónditum noſtris étiàm tempóribus religióse cólitur: cujus tamèn bráchium auro & gemmis ornâtum, Ravénnam delâtum, in Urſiána Æde venerâtur.

℟. vi. Iſte eſt, qui ante Deum. 74.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Evangelium : Vos eſtis ſal terræ, *de Communi Doctorum*. 81.

℟. viii. In médio Eccléſiæ. 82.

Die viii. Decembris.

In feſto Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Hiſpaniarum ac Indiarum Patronæ.

Duplex 1. *claſſ. cum Octava.*

Pro omnibus Regnis, ac Ditionibus Catholicæ Majeſtati ſubjectis.

AD VESPERAS.

Aña. Sicùt lílium intèr ſpinas, ſic amîca mea intèr filias Adæ.

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in Officio B. V. M.* 109.

Aña. Tota pulchra es, María, & mácula non eſt in te.

Aña. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſraël, tu ho-

honorificéntia pópuli noſtri.

Aña. Vox enìm tua dulcis, & fácies illa tua decôra nimìs.

Aña. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto, delíciis áffluens; innixa ſuprà diléctum Fílium?

Capitulum. Prov. 8. b.

EGo diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me. In viis juſtítiæ ámbulo, ut ditem diligéntes me. Qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Hymnus. Ave maris ſtella, *ut in dicto Officio.* 111.

℣. Immaculâta Concéptio eſt hódie ſanctæ Maríæ Vírginis.

℞. Cujus innocéntia ínclyta cunctas lætíſicat devótas ánimas.

Ad Magnificat Aña. Quam pulchri ſunt greſſus tui, fília príncipis! Collum tuum ſicùt turris ebúrnea, óculi tui divini, & comæ cápitis tui ſicùt púrpura Regis. Quàm pulchra es, & quàm decôra charíſsima! allelúja.

Oratio.

DEus, qui per immaculâtam Vírginis Conceptiònem dignum Fílio tuo habitáculum præparáſti: quæſumus, ut qui ex morte ejúſdem Filii ſui prævíſa, eam ab omni labe præſerváſti, nos quoque mundos ejus interceſsiône, ad te pervenîre concêdas. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Deindè fit commem. Feriæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculâtam Conceptiònem Vírginis Maríæ celebrêmus, * Chriſtum ejus præſervatôrem adorêmus Dóminum.

Pſalm. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus. Quem terra, pontus. 111.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Multæ fíliæ congregavérunt ſibi divítias, tu verò ſupergréſſa es univérſas.

Pſalm. Dómine Dóminus

nus noſter, *cum reliquis ut in dicto Officio.* 114.

Aña. Surrexérunt filii ejus, & beatíſsimam prædicavérunt; vir ejus & laudâvit eam.

Pſalm. Cœli enârrant glóriam Dei. 114.

Aña. Fortitûdo & decor induméntum ejus, byſſus & púrpura veſtis illîus.

Pſalm. Dómini eſt terra. 115.

℣. Liberáſti me Dómine ex ore leônis.

℟. Et à córnibus unicórnium humilitâtem meam.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 24.

EGo ex ore Altíſsimi prodîvi, primogénita antè omnem creatûram. Ego feci in cœlis ut orirêtur lumen indeficiens: & ſicùt nébula texi omnem terram. Ego in altíſsimis habitâvi: & thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuîvi ſola, & profúndum abyſsi penetrâvi; in flúctibus maris ambulâvi, & in omni terra ſteti: & in omni pópulo, & in omni gente primâtum hábui: & ómnium excelléntium & humílium corda virtûte calcâvi: & in his ómnibus réquiem quæsîvi, & in hereditâte Dómini morábor. Tùnc præcêpit & dixit mihi Creâtor ómnium: & qui creâvit me, requiêvit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſraël hereditâre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. i. Ego ex ore Altíſsimi prodîvi, primogénita antè omnem creatûram: ego in cœlis feci ut orirêtur lumen indeficiens: * Et ſicùt nébula texi omnem carnem.

℣. Gyrum cœli circuîvi ſola, & profúndum abyſsi penetrâvi: & in omni pópulo, & in omni gente primâtum ténui. Et ſicùt.

Lectio ii.

AB inítio, & antè ſæcula creâta ſum, & uſque ad futûrum ſæculum non déſinam, & in habitatiône ſancta coràm ipſo miniſtrâvi. Et ſic in Sion firmâta ſum, & in civitât ſan-

ſanctificâta ſimilitèr requiêvi, & in Jerúſalem potéſtas mea. Et radicàvi in pópulo honorificâto, & in parte Dei mei heréditas illîus, & in plenitúdine ſanctôrum deténtio mea. Quaſi cedrus exaltâta ſum in Líbano, & quaſi cypréſſus in monte Sion. Quaſi palma exaltâta ſum in Cades, & quaſi plantátio roſæ in Jéricho. Quaſi oliva ſpecióſa in campis, & quaſi plátanus exaltâta ſum juxtà aquam in platéis. Sicùt cinnamómum & bálſamum aromatízans, odôrem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitâtem odôris: & quaſi ſtorax & gálbanus, & úngula & gutta, & quaſi Líbanus non incíſus vaporávi habitatiônem meam, & quaſi bálſamum non miſtum odor meus.

℞. ii. Transíte ad me omnes, qui concupíſcitis me, & à generatiónibus meis implémini: * Spíritus enim meus ſupèr mel dulcis, & heréditas mea ſupèr mel & favum.

℣. Qui audit me non confundêtur: & qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. Spíritus.

Lectio iii.

EGo quaſi terebínthus exténdi ramos meos: & rami mei honôris & grátiæ. Ego quaſi vitis fructificâvi ſuavitâtem odôris: & flores mei fructus honôris & honeſtâtis. Ego mater pulchræ dilectiônis, & timôris, & agnitiônis, & ſanctæ ſpei. In me grátia omnis vitæ & veritâtis, in me omnis ſpes vitæ & virtûtis. Transíte ad me omnes qui concupíſcitis me, & à generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus ſupèr mel dulcis, & heréditas mea ſupèr mel & favum. Memória mea in generatiônes ſæculôrum. Qui edunt me adhùc eſúrient: & qui bibunt me, adhùc ſítient. Qui audit me, non confundêtur: & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℞. iii. Meum eſt consílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo: * Per

Per me Réges regnant: per me Príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam.

℣. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me. Per me Reges. Glória Patri. Per me Reges.

IN II. NOCTURNO.

Añа. Quid vidêtis in Sulamîte, niſi choros caſtrôrum?

Pſalm. Eructâvit cor meum. 117.

Aña. Aquæ multæ non potuěrunt extínguere charitâtem: nec flúmina peccatôrum óbruent Marîam.

Pſalm. Deus noſter refúgium. 118.

Aña. A cuſtódia matutîna uſquè ad noctem ſperâvit Marîa in Dómino: quià copióſa apùd eum redémptio.

Pſalm. Fundaménta ejus. 119.

℣. Eruíſti à frámea Deus ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam matrem meam.

Sermo Sancti Hierónymi Presbyteri.

Lectio iv.

QUalis & quanta eſſet beáta & glorióſa sempèr Virgo Marîa, ab Angelo divinitùs declarâtur cùm dícitur, Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decêbat Vírginem oppignorári munéribus, ut eſſet grátia plena, quæ dedit cœlis glóriam, terris Dóminum pacémque refûdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus diſciplînam. Et benè Plena, quià céteris per partes præſtâtur; Marîæ verò ſimùl ſe tota infúdit plenitúdo grátiæ. Verè Plena: quià etſi in ſanctis Pátribus & Prophêtis grátia fuíſſe créditur, non tamèn eátenùs plena; in Marîam verò totîus grátiæ (quæ in Chriſto eſt) plenitúdo venit, quamquàm áliter. Et ídeò inquit: Benedícta tu in muliéribus: id eſt, plus benedícta quàm omnes mulíeres. Ac per hoc quidquid maledictiônis infúſum eſt per Hevam,

totum ábſtulit benedíctio Maríæ.

℟. iv. Equitátui meo in cúrribus Pharaònis aſsimilâvi te, amîca mea, pulchræ ſunt genæ tuæ, ſicùt túrturis. * Faciâmus adjutórium símile ſibi.

℣. Eo quòd caſtitâtem amáveris, virúmque neſcíeris: ídeò & manus Dómini confortâvit te, & eris benedícta in ætérnum. Faciâmus.

Lectio v. *Cap.* 2. *&* 4.

DE ipſa Sálomon in Cánticis, quaſi in láudem ejus, Veni (inquit) colúmba mea, immaculâta mea. Jàm enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſsit. Ac deíndè inquit: Veni de Líbano; veni, coronáberis. Non immérìtò ígitùr venîre de Líbano jubêtur: quià Líbanus candidátio interpretâtur. Erat enìm candidâta multis meritòrum virtútibus, & dealbâta nive candídior Spíritus ſancti munéribus, ſimplicitâtem colúmbæ in ómnibus repræſéntans: quòniàm quid quid in ea geſtum eſt, totum púritas & ſimplícitas, totum véritas & grátia fuit, totum miſericórdia & juſtítia, quæ de cœlo proſpéxit: & ídeò immaculâta, quiá in nullo corrúpta.

℟. v. Fac tibi arcam de lignis lævigâtis. Ruptíque ſunt fontes abyſsi magnæ, * Et factum eſt dilúvium peccáti ſupèr omnem terram.

℣. Arca verò Deífera elevâta eſt in ſublîme, & ferebâtur ſupèr aquas: opertíque ſunt omnes montes excélſi Sanctórum. Et fáctum eſt.

Lectio vi.

CIrcúmdedit enìm vírum in útero, ſicùt Jeremías ſanctus teſtâtur, & non aliúndè accèpit. Fáciet (inquit) Dóminus novum ſupèr terram, & múlier circúmdabit virum. Verè novum, & ómnium novitâtum ſuperéminens nóvitas virtûtum, quandò Deus (quem ferre non poteſt mundus, neque vidêre áliquis, ut vívere poſſit)

ſit) ſic ingréſſus eſt hoſpítium ventris, ut córporis clauſtrum neſcîret: ſicque geſtâtus, ut totus Deus in eo eſſet: & ſic exîvit indè ut eſſet (ſicùt Ezéchiel fatétur) porta omníno clauſa. Undè cánitur in eíſdem Cánticis de ea: Hortus conclûſus, fons ſignâtus, emiſsiônes tuæ paradîſus. Verè Hortus deliciârum, in quo cónſita ſunt univérſa florum génera, & odoraménta virtûtum: ſicque conclûſus, ut néſciat violári neque corrúmpi ullis inſidiârum fráudibus. Fons ítaque ſignâtus ſigíllo totîus Trinitâtis.

℟. vi. Fiat mihi ſanctuârium, & habitábo in médio eòrum. Arcam de lignis ſetim compíngite: & deaurábis eam áuro mundíſsimo intus & foris: * Et pones ſupèr menſam panes propoſitiônis in conſpéctu meo ſempèr.

℣. Inſpice, & fac ſecúndùm exémplar quod tibi in monte monſtrâtum eſt. Et pones. Glória Patri. Et pones.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit per deſértum, ſicùt vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univérſi púlveris pigmentárii?

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte. 120.

Aña. Férculum fecit ſibi Rex Sálomon de lignis Líbani, colúmnas ejus fecit argénteas, reclinatórium áureum, aſcénſum purpúreum média charitâte conſtrâvit.

Pſalm. Dóminus regnâvit. 121.

Aña. Quæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi aurôra conſúrgens, pulchra ut luna, eléꝰta ut ſol, terríbilis ut caſtrôrum ácies ordinâta?

Pſalm. Cantâte Dómino cánticum novum: quià. 122.

℣. Verè Dóminus eſt in loco ſancto iſto, & ego neſciêbam.

℟. Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

Lé-

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11. *d.*

IN illo témpore : Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beâtus venter qui te portâvit. Et réliqua.

Homilîa Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Luc.* 11.

MAgnæ devotiônis & fidei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus ſimùl & blaſphemántibus, tanta ejus Incarnatiônem præ ómnibus ſinceritâte cognóſcit, tanta fidúcia confitêtur, ut & præſéntium prócerum calúmniam, & futurôrum confúndat hæreticôrum perfídiam.

℟. vii. Omnes moriémini, quià in Adam peccavíſtis. Quid habes Eſther elevâta in pópulis? Ego ſum frater tuus, noli timére, non moriêris : * Non enim pro te, ſed pro ómnibus hæc lex conſtitûta eſt.

℣. Non extinguêtur in nocte lucérna tua, & non timêbis à frígore nivis. Non enim.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo vírginum.

Lectio viii.

NAm ſicùt tùnc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Deî Fílium negábant ; ſic hærétici póſteà, negándo Maríam ſemper vírginem (ſancti Spíritus operánte virtûte) naſcitûro cum humánis membris Unigénito Dei carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri fílium hóminis fatéri non debêre dixérunt.

℟. viii. Fílius meus párvulus eſt & delicâtus. Domus quam ædificári volo, talis eſſe debet, ut in cunctis natiónibus nominêtur. * Et ob hanc cauſam antè mortem ſuam omnes præparâvit impénſas.

℣. Elégi & ſanctificâvi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibì in ſempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibì cunctis diêbus. Et ob hanc. Glória Patri. Et ob hanc.

Lectio ix.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiâtur extránea, ſine cauſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ lactáſſent, beatificántur. Dicit autèm Apóſtolus: Quià miſit Deus Fílium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege. Nequè audiéndi ſunt qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum ſub lege; ſed, Factum ex muliere: quià concéptus ex útero virginâli, carnem non de nihilo, non aliúndè, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerêtur, qui oríginem non habêret ex hómine.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES,

& per Horas.

Aña. Domum tuam decet ſanctitûdo Dómine, in longitúdinem diêrum.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliq. ut ſuprà.* 12.

Aña. Hæc eſt domus Dómini fírmitèr ædificâta: benè fundâta eſt ſuprà firmam petram.

Aña. Fundâvit eam Altíſsimus, qui ſupèr mária fundâvit eam, & ſupèr flúmina præparâvit illam.

Aña. Dóminus cuſtôdit te ab omni malo María, cuſtodîvit ánimam tuam, intróitum tuum, & éxitum tuum in ſæculum.

Aña. Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei, ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſsimus.

Capitulum. Prov. 8. b.

EGo diligéntes me díligo: & qui manè vigilant ad me, invènient me. In viis juſtitiæ ámbulo, ut ditem diligéntes me. Qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Hym-

Hymnus. O glorióſa Vírginum. 125.

℣. Non accèdet ad te malum.

℟. Neque flagéllum appropinquâbit tabernáculo tuo.

Ad Benedictus Aña. Quàm pulchra eſt amîca mea, colúmba mea, immaculâta mea, & odor veſtimentôrum tuõrum ſupèr ómnia arómata, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per immaculâtam Vírginis Conceptiônem dignum Fílio tuo habitáculum præparáſti: quæſumus, ut qui ex morte ejúſdem Fílii ſui prævíſa, eam ab omni labe præſerváſti, nos quoque mundos ejus interceſſiône, ad te pervenîre concêdas. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Deindè fit commemoratio Feriæ.

Ad Primam in ℟. *brevi dicitur.*

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Et dicitur per totam Octavam, etiàm in Dominica, & Feſtis infrà eam occurrentibus. Quod ſempèr ſervatur, quandò fit de B. V. Maria.

Ad Tertiam Aña. Hæc eſt domus Dómini.

Capitulum. Ego diligéntes, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* Liberáſti me Dómine, * Ex ore leônis. Liberáſti.

℣. Et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. Ex ore. Glória Patri. Liberáſti.

℣. Eruíſti à frámea Deus ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam matrem meam.

Ad Sextam Aña. Fundâvit eam.

Capitulum. *Ezech.* 44.

Porta hæc clauſa erit: non aperiêtur, & vir non tranſîbit per eam: quóniàm Dóminus Deus Iſraël ingréſſus eſt per eam; eritque clauſa Príncipi: Princeps ipſe ſedêbit in ea.

℟. *brev.* Eruíſti à frámea * Deus ánimam meam. Eruíſti.

℣. Et de manu canis únicam matrem meam. Deus. Glória Patri. Eruíſti.

℣.

℣. Verè Dóminus eſt in loco ſancto iſto, & ego neſciébam.

℟. Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

Ad Nonam Aña. Flúminis ímpetus.

Capitulum. Prov. 8. b.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídiè, & obſérvat ad poſtes óſtii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalûtem à Dómino.

℟. *brev.* Verè Dóminus eſt in loco ſancto iſto, * Et ego neſciêbam. Verè.

℣. Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. Et ego. Glória Patri. Verè.

℣. Scalam vidit Jacob, cujus cacúmen cœlum tangêbat.

℟. Angelos quoque deſcendéntes, qui eam lúmine replébant.

In ſecundis Veſperis Aña. Nihil eſt candòris, nihil eſt ſplendôris, nihil eſt virtûtis, quod non reſpléndeat in Vírgine glorióſa.

Pſalmi ut in primis Veſperis.

Aña. Quæ neque ſerpéntis perſuaſióne decépta, nec ejus venenôſis afflátibus inſécta eſt.

Aña. Hanc, quam tu déſpicis Manichæe, mater mea eſt, & de manu mea fabricâta.

Aña. Décuit Vírginem ea puritâte nitêre, qua major ſub Deo nequit intélligi.

Aña. Hæc eſt virga, in qua nec nodus originális, nec cortex actuâlis culpæ fuit.

Capitulum. Ego diligéntes.

Hymnus. Ave maris ſtella. 111.

℣. Dómine, diléxi decôrem domus tuæ.

℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ad Magnificat Aña. Unica eſt colúmba mea, una eſt perfécta mea, una eſt genitrîcis ſuæ eléҫta. Vidérunt eam ánimæ ſanctæ, & immaculâtam prædicavérunt, allelúja.

Oratio ut ſuprà.

Die

Die x. Decembris.

In feſto Translationis Almæ domus Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

De Octava Conceptionis nihil fit in utriſque Veſperis & Laudibus.

AD VESPERAS.

Aña. Domum tuam, *cum reliquis de Laudibus, infrà.*

Pſalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in Officio B. M. V.* 109.

Capitul. *Eccl.* 24.

IN ómnibus réquiem quæſívi, & in hereditâte Dómini morâbor. Tùnc præcêpit, & dixit mihi Creâtor ómnium: & qui creâvit me, requiêvit in tabernáculo meo.

Hymnus. Ave maris ſtella, *ut in dicto Officio B. M. V.* 111.

℣. Hæc eſt Domus Dómini firmitèr ædificâta.

℞. Benè fundâta eſt ſuprà firmam petram.

Ad Magnificat Aña. Sanctificâvit Dóminus tabernáculum ſuum: quià hæc eſt Domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo ſcriptum eſt: Et erit nomen meum ibì, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui beátæ Maríæ Virginis Domum per incarnáti Verbi myſtérium miſericórditèr conſecráſti, eámque in ſinu Eccléſiæ tuæ mirabílitèr collocáſti: concêde; ut ſegregáti à tabernáculis peccatôrum, digni efficiâmur habitatóres Domus ſanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Poſteà fit commemoratio S. Leocadiæ, Virg. & Mart. Fer. Advent. & S. Melchiadis Pap. & Mart. tantùm.

AD MATUTINUM.

Invitat. Salvatôrem mundi in Domo Vírginis de Spíritu ſancto concéptum, * Venîte adorêmus.

Pſal. Venîte, exultêmus. 35.

Hymnus.

COEléſtis Urbs Jerúſalem
Beáta pacis viſio,
Quæ celſa de vivéntibus
Saxis ad aſtra tólleris,

Spon-

Sponſæque ritu cíngeris
Mille Angelôrum míllibus.
O ſorte nupta próſpera,
Dotâta Patris glória,
Reſpérſa Sponſi grátia,
Regína formosíſsima,
Chriſto jugâta Príncipi,
Cœli corúſca cívitas.
Hìc Margarítis émicant
Paténtque cunctis óſtia,
Virtûte nàmque prævia
Mortâlis illùc dúcitur,
Amôre Chriſti pércitus
Torménta quiſquis ſúſtinet.
Scalpri ſalúbris ictibus
Et tunſiône plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc ſaxa mollem cónſtruunt,
Aptíſque juncta néxibus
Locántur in faſtígio.
Decus Parénti débitum
Sit uſquequáque altíſsimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito;
Cui laus, potéſtas, glória
Ætérna ſit per ſæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Elevâta eſt magnificéntia tua ſupèr cœlos.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter, *cum reliquis per ordinem Nocturnorum, prout in Officio Beatæ M. V.* 113.

Aña. In ſole póſuit tabernáculum ſuum, & ipſe tamquàm ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Aña. Quis aſcéndet in montem Dómini? aut quis ſtabit in loco ſancto ejus? ínnocens mánibus, & mundo corde.

℣. Domum tuam Dómini decet ſanctitûdo.

℟. In longitúdinem diêrum.

De libro tértio Regum.

Lectio i. *Cap.* 8.

STetit autèm Sálomon antè altâre Dómini in conſpéctu Eccléſiæ Iſraël, & expándit manus ſuas in cœlum & ait: Ergò nè putándum eſt quod verè Deus hábitet ſupèr terram? Si enìm cœlum, & cœli cœlôrum te cápere non poſſunt, quantò magis domus hæc quam ædificâvi? Sed réſpice ad oratiônem ſervi tui & ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum & oratiônem, quam ſervus tuus orat coràm te hódie;

ut

ut ſint óculi tui apérti ſupèr domum hanc nocte ac die: ſupèr domum de qua dixíſti, Erit nomen meum ibì; ut exáudias deprecatiônem ſervi tui, & pópuli tui Iſraël, quodcúmque oráverint in loco iſto: & exáudies in loco habitáculi tui in cœlo; & cùm exaudíeris, propítius eris.

℟. i. Vidi ſpeciôſam ſicùt colúmbam, aſcendéntem déſupèr rivos aquârum: cujus inæſtimábilis odor erat nimìs in veſtiméntis ejus. * Et ſicùt dies verni circúmdabant eam flores rosârum, & lília convállium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit per deſértum ſicùt virgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et ſicùt.

Lectio ii.

SI fúgerit pópulus tuus Iſraël inimícos ſuos (quià peccatûrus eſt tibi) & agéntes pœniténtiam, & confiténtes nómini tuo vénerint, & oráverint, & deprecáti te fúerint in domo hac; exáudi in cœlo, & dimítte peccátum pópuli tui Iſraël, & redúces eos in terram quam dedíſti pátribus eôrum. Si clauſum fúerit cœlum, & non plúerit proptèr peccáta eôrum, & orántes in loco iſto pœniténtiam égerint nómini tuo, & à peccâtis ſuis convérſi fúerint proptèr afflictiônem ſuam; exáudi eos in cœlo, & dimítte peccáta ſervôrum tuôrum & pópuli tui Iſraël, & oſténde eis viam bonam per quam ámbulent, & da plúviam ſupèr terram tuam quam dedíſti pópulo tuo in poſſeſsiônem.

℟. ii. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit ſicùt Aurôra conſúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol? * Terríbilis ut caſtrôrum ácies ordinâta?

℣. Fília Sion tota formôſa & ſuávis es, pulchra ut luna, elécta ut ſol. Terríbilis.

Lectio iii.

SI quis cognóverit plagam cordis ſui, & expán-

pánderit manus ſuas in domo hac, tu exáudies in cœlo in loco habitatiônis tuæ, & repropitiáberis, & fácies ut des unicuique ſecúndùm omnes vias ſuas, ſicùt víderis cor ejus (quià tu noſti ſolus cor ómnium filiôrum hóminum) ut tímeant te cunctis diêbus quibus vivunt ſupèr fáciem terræ, quam dedíſti pátribus noſtris. Inſupèr & alienígena qui non eſt de pópulo tuo Iſraël, cùm vénerit de terra longínqua proptèr nomen tuum (audiétur enìm nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & bráchium tuum exténtum, ubîquè) cùm vĕnerit ergò, & oráverit in hoc loco, tu exáudies in cœlo, in firmaménto habitáculi tui, & fácies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena; ut diſcant univérſi pópuli terrârum nomen tuum timêre ſicùt pópulus tuus Iſraël, & probent quia nomen tuum invocâtum eſt ſupèr Domum hanc.

℟. iii. Quæ eſt iſta, quæ procéſsit. 120.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.

Aña. Sanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſsimus.

Aña. Homo natus eſt in ea, & ipſe fundâvit eam Altíſsimus.

℣. Dómine diléxi decôrem domus tuæ.

℟. Et locum habitatiônis glóriæ tuæ.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 52. de Diverſ.

Lectio iv.

SApiéntia, quæ Dei erat, & Deus erat, de ſinu Patris ad nos véniens ædificâvit ſibi Domum, ipſam ſcìlicèt Matrem ſuam Vírginem Maríam, in qua ſeptem colúmnas excídit. Quid eſt in ea ſeptem colúmnas excídere, niſi ipſam dignum ſibi habitáculum fide & opéribus præparáre? Nimîrum ternárius númerus ad fidem proptèr ſanctam

Tri-

Trinitâtem, quaternárius pértinet ad mores proptèr quatuor principáles virtûtes. Quòd autèm in beâta Marìa ſancta Trinitas fúerit (fúerit dico per præſéntiam majeſtâtis, ubì ſolus Fílius erat per ſuſceptiônem humanitâtis) teſtátur Núntius cœléſtis, qui ei arcána myſtéria réſerans ait: Ave grátia plena, Dóminus tecum; & pòſt páuca: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſsimi obumbrâbit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtûtem Altíſsimi, habes Spíritum ſanctum, habes Patrem, Fílium, & Spíritum Sanctum.

℟. iv. O quàm metuéndus eſt locus iſte! * Verè non eſt hìc áliud, niſi Domus Dei & porta cœli.

℣. Hæc eſt Domus Dómini firmitèr ædificâta, benè fundáta eſt ſuprà firmam petram. Verè.

Lectio v.

UTrùm autèm & quátuor principáles virtûtes tamquàm quátuor colúmnas poſſéderit, inquiſitiône dignum vidêtur. Primùm ergò videàmus, an fortitúdinem habúerit: quæ nimirùm virtus quómodò illi abéſſe pótuit, quæ abjéctis ſæculáribus pompis, ſpretíſque voluptátibus carnis, ſoli Deo in virginitâte vívere propóſuit? Ni fallor hæc Virgo eſt, quæ apùd Salomònem légitur: Mulíerem fortem quis invéniet? Procùl & de últimis fínibus prétium ejus. Porrò, quòd témperans & juſta fúerit, ex Angeli collocutiône & ſui ipsîus reſponſiòne, lucè cláriùs comprobâmus. Salutâta quippè tàm venerabilitèr ab Angelo, Ave grátia plena, Dóminus tecum, non ſe éxtulit, quaſi quæ ex ſingulári grátiæ privilégio benediceréttur; ſed ſiluit, & quális eſſet inſólita hæc ſalutátio ſecum cogitâvit. Qua in re, quid niſi témperans fuit? At verò, cùm de cœléſtibus myſtériis ab eòdem Angelo docerêtur, diligéntèr quæ-

ſivit quómodò conciperet & páreret, quæ virum útiquè non cognóſceret; & in hoc ſine dúbio prudens éxtitit.

℟. v. Fundâta eſt Domus Dómini ſuprà vérticem móntium, & exaltâta eſt ſupèr omnes colles. * Et vénient ad eam omnes Gentes & dicent: Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autèm vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos. Et vénient ad eam.

Lectio vi.

JUſtitiæ autèm præ ſe fert insígne, ubì ſe ancíllam Dómini confitétur: nàm quòd juſtôrum ſit conféſsio, teſtâtur qui ait: Verúmtamèn juſti confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitùr beáta Vírgo Marìa fortis in propóſito, témperans in ſiléntio, prudens in interrogatiône, juſta in confeſsiône. His ítaquè quátuor morum colúmnis, & tribus fidei prædíctis extrúxit in ea ſibi Domum Sapiéntia cœléſtis; quæ ádeò mentem ejus replêvit, ut de plenitúdine mentis fecundarétur & caro. Ipsìus autèm Vírginis natâlis Domus divínis myſtériis conſecrâta, Angelôrum miniſtério ab infidélium poteſtâte, in Dalmátiam priùs, deìndè in Agrum Lauretânum Picénæ Provínciæ translâta fuit, ſedénte ſancto Cœleſtíno Quinto: eamdémque ipſam eſſe, in qua Verbum caro factum eſt & habitâvit in nobis, tùm Pontificiis diplomátibus, & celebérrima totìus Orbis veneratiône, tùm continua miraculôrum virtûte, & cœléſtium beneficiôrum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quò fervéntius ergà Matris amantíſsimæ cultum fidélium memória excitarétur, ejúſdem ſanctæ Domus Translatiônem anniverſária ſolemnitâte in tota Picéni Província venerátam, Miſſa étiàm & Officio próprio celebrári præcépit.

℟. vi. Domus mea Domus oratiônis vocábitur, di-

dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; & qui quærit, ínvenit; * Et pulſánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulſánti. Glória Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Tóllite hóſtias, & introîte in átria ejus: adorâte Dóminum in áula ſancta ejus.

Aña. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit Dóminus, allelúja.

℣. Domum tuam Dómine decet ſanctitúdo.

℟. In longitúdinem diêrum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. 26.

IN illo témpore: Miſſus eſt Angelus Gábriël à Deo in civitâtem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponsâtam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilìa Sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 1. *ſupèr Miſſus eſt.*

QUæ eſt hæc Virgo tàm venerábilis, ut ſalutêtur ab Angelo; tàm húmilis, ut deſponsâta ſit fabro? Pulchra permíxtio virginitâtis & humilitâtis: nec mediócritèr placet Deo illa ánima, in qua & humílitas comméndat virginitâtem, & virgínitas exórnat humilitâtem. Sed quanta putas veneratiòne digna eſt, in qua humilitâtem exáltat fecúnditas, & partus cónſecrat virginitâtem? Audis Vírginem, audis húmilem: laudábilis virtus virgínitas, ſed magis neceſſária humílitas: illa conſúlitur, iſta præcípitur.

℟. vii. Diffûſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptèreà benedíxit te Deus in ætérnum.

℟. Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à

dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ Regum in honôre tuo. Proptéreà.

Ex Homilia 2. ſupèr eodem loco.

Lectio viii.

Miſſus eſt (inquit) Angelus ad Vírginem, Vírginem carne, Vírginem mente, Vírginem profeſſiône, Vírginem deniquè, qualem deſcríbit Apóſtolus, mente & córpore ſanctam; nec nóvitèr, nec fortúitò invéntam, ſed à ſæculo eléctam, ab Altíſſimo præcógnitam & ſibi præparâtam, ab Angelis ſervátam, à Pátribus præfigurâtam, à Prophêtis promíſſam, & ut pauca loquar de plúribus, quam ſibi áliam prædixíſſe Deus vidétur, quandò ad ſerpéntem ait, Inimícitias ponam intèr te & mulíerem? Etſi adhùc dúbitas an de Marîa díxerit, audi quod ſéquitur: ipſa cónteret caput tuum. Cui hæc ſervâta victória eſt, niſi Marîæ?

℟. viii. Beâta es Virgo María, Dei génitrix, quæ credidíſti Dómino, perfécta ſunt in te, quæ dicta ſunt tibi: ecce exaltâta es ſupèr choros Angelôrum: * Intercêde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum.

℣. Ave Marîa, grátia plena: Dóminus tecum. Intercêde. Glória Patri. Intercêde.

Ex Homilia 3. ſupèr eodem loco.

Lectio ix.

Et ingréſſus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena, Dóminus tecum. Quò ingréſſus ad eam? Puto in ſacrárium pudíci cubículi, ubì illa fortáſsis clauſo ſupèr ſe óſtio orâbat Patrem in abſcóndito. Solent Angeli adſtáre orántibus, & delectâri in his, quos vident levâre puras manus in oratiône. Holocáuſtum ſanctæ devotiônis gâudent ſe offérre Deo in odôrem ſuavitâtis. Marîæ autèm oratiónes quantum placúerint in conſpéctu Altíſsimi, Angelus indicâvit, qui ingréſſus ad

eam

eam tàm reveréntèr ſalutâvit.

Te Deum laudâmus. 11.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. Domum tuam, Dómine decet ſanctitúdo in longitúdinem diêrum.

Pſalm. Dóminus regnâvit, *cum reliquis de Dominica.* 12.

Aña. Domus mea, Domus oratiônis vocábitur: in ea omnis qui petit, áccipit; & qui quærit, ínvenit; & pulſánti aperiétur.

Aña. Proptèr Domum Dómini Dei noſtri, quæsîvi bona tibi.

Aña. Dómine Deus exaltáſti ſupèr terram habitatiònem meam.

Aña. Domum majeſtâtis meæ, & locum pedum meòrum glorificâbo.

Capitul. Eccl. 24.

IN ómnibus réquiem quæsîvi, & in hæreditâte Dómini morábor. Tùnc præcêpit, & dixit mihi Creâtor ómnium: & qui creâvit me, requiêvit in tabernáculo meo.

Hymnus.

ALto ex olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deſéctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus ſupérnæ & ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa ſedes cœlitum
Sempèr reſúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicum
Jugi canôre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siônis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléſtium,
Imple benígno lúmine:
Hùc ô! rogâtus ádveni,
Plebíſque vota ſúſcipe,
Et noſtra corda júgitèr
Perfúnde cœli grátia.

Hìc ímpetrent fidélium
Voces, precéſque ſúpplicum
Domus beátæ múnera,
Partíſque donis gáudeant;
Donèc ſolúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréntì débitum
Sit uſquequáque Altíſsimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéſtas, glória
Ætér-

Ætérna ſit per ſæcula. Amen.

℣. Introíbimus in tabernáculum ejus.

℟. Adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Ad Benedictus Aña. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitâbit cum eis, & ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis erit eôrum Deus.

Oratio.

DEus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi myſtérium miſericórditèr conſecráſti, eámque in ſinu Eccléſiæ tuæ mirabílitèr collocaſti: concêde; ut ſegregáti à tabernáculis peccatôrum, digni efficiâmur habitatóres Domus ſanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Poſteà fit commemoratio Feriæ Adventus, & S. Melchiadis Pap. & Mart. tantùm.

Ad Primam in ℟. *brev. dicitur*

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam Aña. Domus mea.

Capitulum. In ómnibus réquiem quæsîvi, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* Hìc domus Dei eſt, * Et porta cœli. Hìc domus.

℣. Et vocábitur Aula Dei. Et porta. Glória Patri. Hìc domus.

℣. Dómine diléxi decôrem domus tuæ.

℟. Et locum habitatiônis glóriæ tuæ.

Ad Sextam Aña. Proptèr domum Dómini.

Capitul. Eccl. 24. b.

ET ſic in Sion firmâta ſum, & in civitâte ſanctificâta ſimílitèr requiévi, & in Jerúſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illìus, & in plenitúdine Sanctôrum deténtio mea.

℟. *brev.* Dómine, * Diléxi decôrem domus tuæ. Dómine.

℣. Et locum habitatiônis glóriæ tuæ. Diléxi. Glória

ria. Patri. Dómine.

℣. Domum tuam Dómine decet ſanctitúdo.

℟. In longitúdinem diêrum.

Ad Nonam Aña. Domum majeſtátis meæ.

Capitul. *Eccl. 24. b.*

IN platéis ſicùt cinnamômum & bálſamum aromatízans odòrem dedi : quaſi myrrha eléćta dedi ſuavitâtem odŏris.

℟. *brev.* Domum tuam Dómine, * Decet ſanctitúdo. Domum tuam.

℣. In longitúdinem diêrum. Decet ſanctitúdo. Glória Patri. Domum tuam.

℣. Hìc domus Dei eſt, & porta cœli.

℟. Et vocábitur Aula Dei.

In 2. Veſperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat Aña. O quàm metuéndus eſt locus iſte! Verè non eſt hìc áliud niſi domus Dei, & porta cœli.

Oratio ut ſuprà.

Poſteà fit commemoratio S. Damaſi Papæ & Confeſſoris, & Feriæ Adventus tantùm.

Die xv. Decembris.

Octava Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

Omnia ut in die, prætèr lectiones.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autèm hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, lectiones primi Nocturni leguntur ut in die Feſti, & lectio nona de Homilia Feriæ.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Anſélmi Epiſcopi.

Ex excellentia Virginis.

Lectio iv.

SUmma Dei Sapiéntia nullum in maſſa creatiônis humánæ viam invénit, per quam (ut diſpoſuérat) in mundum véniens,

ràm

tàm luctuóſæ perditióni ſubvenîret, donèc ad iſtam (de qua lóquimur) Vírginem ventum eſſet. Sed hæc mòx ubì in mundum per humánæ generatiònis líneam venit, tanta omnis boni virtûte & conſtántia perféctè reſplénduit, ut eam ipſa ſapiéntia Dei verè dignam judicâret, per quam in hómine véniens, non modò reâtum primôrum hóminum, ſed & totîus mundi peccáta delêret, & diábolum ſui óperis inimícum cum ſuis elíderet, nec non damna cœléſtis pátriæ (illùc hóminem deducéndo) redintegrâret.

℟. iv. Equitátui meo in cúrribus Pharaônis aſsimilâvi te, amîca mea: pulchræ ſunt genæ tuæ, ſicùt túrturis. * Faciâmus adjutôrium símile ſibi.

℣. Eo quòd caſtitâtem amáveris, virúmque neſciêris: ideò & manus Dómini confortâvit te, & eris benedícta in ætérnum. Faciâmus.

Ex libro ejuſdem de Conceptu virginali.

Lectio v.

DEcêbat, ut Chriſti concéptio de matre puríſsima fíeret. Nempè decens erat, ut ea puritâte, qua major ſub Deo nequit intélligi, virgo illa nitêret, cui Deus Pater únicum Fílium ſuum (quem de corde ſuo æquálem ſibi génitum tamquàm ſe ipſum diligêbat) ità dare diſponêbat, ut naturálitèr eſſet unus idémque commúnis Dei Patris & Vírginis Fílius; & quam ipſe Fílius ſubſtantiálitèr fácere ſibi matrem eligêbat; & de qua Spíritus ſanctus volêbat, & operatúrus erat, ut conciperêtur & naſcerêtur ille, de quo procedêbat.

℟. v. Fac tibi arcam de lignis lævigâtis. Ruptíque ſunt fontes abyſsi magnæ: * Et factum eſt dilúvium peccáti ſupèr omnem terram.

℣. Arca verò Deífera elevâta eſt in ſublîme, & ferebâtur ſupèr aquas: opertíque ſunt omnes montes excélſi Sanctôrum. Et factum eſt.

Ex dictis diversôrum Sanctôrum.

Ex Presbyteris Achaiæ, ut refert Aloyſius Lippomanus.

Lectio vi.

ANdréas Apóſtolus: Quómodò de immaculâta terra factus fúerat homo primus; neceſſárium fuit, ut de immaculâta Vírgine natus Chriſtus, vitam ætérnam quam omnes perdíderant reparâret. Auguſtínus: Sicùt primus Adam de limi matéria figurâtus eſt; ità ſecúndus Adam, quaſi de intácta ac rudi terra, de Vírginis carne formátus eſt. Hierónymus: Hæc eſt hortus conclúſus, fons ſignátus, púteus aquârum vivéntium, ad quam nulli potuérunt doli irrúmpere, nec præváluit fraus inimíci; ſed permánſit ſancta mente & córpore, multis donôrum privilégiis ſublimâta. Idem in Pſalmos: Pulchrè Prophêta appéllat Vírginem nubem diéi. Nubes enim illa non fuit in ténebris, ſed ſempèr in luce. Anſélmus: O benedícta ſupèr mulíeres, quæ Angelos vincis puritâte, & Sanctos ſúperas pietâte.

℟. vi. Fiat mihi ſanctuárium, & habitâbo in médio eôrum. Arcam de lignis ſetim compíngite: & deaurábis eam auro mundíſsimo intùs & foris: * Et pones ſupèr menſam panes propoſitiônis in conſpéctu meo ſempèr.

℣. Inſpice, & fac ſecúndùm exémplar quod tibi in monte monſtrâtum eſt. Et pones. Glória Patri. Et pones.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11. *d.*

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter qui te portâvit. Et réliqua.

De Homilia Sancti Bonāventúræ Epiſcopi.

In Commentar. ſup. Luc. 11.

AT ille dixit: Quin immò beáti qui áudiunt verbum Dei. Hoc

con

non dixit adverſándo, ſed pótiùs ſuperaddéndo: quaſi díceret: Non ſolùm beátus venter, qui portâvit me Verbum caro factum; verùm étiàm beátior, qui ſúſcipit verbum à me prolâtum. Undè & Marîa non tantùm beáta fuit, quiâ Chriſtum geſtâvit in carne; verùm étiam beátior, quia ipſum perfectiſsimè geſtâvit in mente, secùndùm quod dicit Auguſtinus: Beátior fuit Marîa concipiéndo fidem Chriſti, quàm carnem Chriſti. Beátus eſt enim omnis, qui audit & obêdit, ſecúndùm illud ipsîus Dómini apùd Joánnem: Si hæc ſcitis, beáti éritis, ſi fecéritis ea. Et ídeò ſubdit: Et cuſtódiunt illud.

℟. vii. Omnes moriémini, quia in Adam peccavíſtis. Quid habes Eſther elevâta in pópulis? Ego ſum frater tuus, noli timêre, non moriêris: * Non enim pro te, ſed pro ómnibus hæc lex conſtitûta eſt.

℣. Non extinguétur in nocte lucérna tua, & non timêbis à frígore nivis. Non enim.

Lectio viii.

IN quo verbo Chriſtus nóluit laudári matris cognatiônem carnálem per ſe (nàm & ſuprà Joánnes dixit Judæis: Ne cœpéritis dícere, Patrem habêmus Abraham) ſed ſpirituâlem; quià ſánctior eſt cópula méntium quàm córporum. Et ídeò cùm quærerent eum mater & fratres ejus, dixit: Quicúmque fécerit voluntâtem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, ſoror, & mater eſt. Et proptèr hoc virgo Marîa fuit laudábilis in concipiéndo, quià fide concêpit. Et ídeò dixit ei Eliſabeth: Beáta quæ credidíſti, quóniàm perficiéntur ea, quæ dicta ſunt tibi à Dómino.

℟. viii. Fílius meus párvulus eſt & delicâtus. Domus quam ædificári volo, talis eſſe debet, ut in cunctis natiónibus nominêtur. * Et ob hanc cauſam antè mortem ſuam omnes

mnes præparâvit impénſas.

℣. Elégi & ſanctificâvi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibì in ſempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibì cunctis diébus. Et ob hanc. Glória Patri. Et ob hanc.

Lectio ix.

Ex quo appáret mira commendátio veritâtis, quæ omnes ſibi adhæréntes beátos éfficit: non ſolùm adhæréntes carnáli cognatiône, ut Virgo María; verùm étiàm ſpirituáli dilectiône, ſicùt quælibet ánima ſancta. Ut enim dicit Auguſtínus, Beatitûdo eſt gáudium de veritâte. Ad quod gáudium devénient qui veritâtem áudiunt, díligunt, & fáciunt, ſecúndùm illud Eccleſiáſtici, Qui audit me non confundêtur, & qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Te Deum laudâmus. 11.

In Laudibus fit commem. Feriæ.

In Veſperis commemoratio S. Euſebii Epiſcopi & Mart. & Feriæ.

Die xvi. Decembris.

In feſto Sancti Euſebii Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. prætèr ea quæ hìc aſſignantur propria.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Euſébii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitâte lætíficas: concêde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiàm protectiône gaudeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Fit comm. Feriæ Advent.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si verò venerit in quatuor Temp. leguntur lectiones de Communi unius Martyris: A. Milêto. 38.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Euſébius natiône Sardus, Románæ Urbis

Le-

Lector, pòſt Vercellénſis Epíſcopus, ad hanc regéndam Eccléſiam méritò eſt créditus divíno eléctus judício: nàm quem numquàm antè conſtitúti electóres cognóverant, poſthábitis cívibus, ſimùl ut vidérunt, & probavérunt; tantùmque intérfuit ut probarêtur quantùm ut viderêtur. Primus in Occidéntis pártibus in eâdem Eccléſia eóſdem Mónachos inſtítuit eſſe quos Cléricos, ut éſſet in ipſis viris & contémptus rerum, & accurátio Levitârum. Ariánis impietátibus ea tempeſtâte per Occidéntem longè latéque tradúctis, advérsùs eas virílitèr ſic dimicâvit, ut ejus invícta fides Libérium Summum Pontíficem ad vitæ ſolátium erígeret. Quarè hic ſciens in ipſo fervêre ſpíritum Dei, cùm ei ſignificáſſet ut penes Imperatôrem unà cum ſuis Legátis patrocínium fídei ſuſcíperet, mòx cum illis proféctus eſt ad Conſtántium: apùd quem eníxiùs agens, quidquid legatiône petebâtur, obtínuit; ut Epiſcopôrum nempè cœtus celebrarêtur.

℟. iv. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

COlléctum eſt Mediolâni anno ſequénti Concílium, ad quod à Conſtántino invitátum Euſébium concupitúmque, ac vocâtum à Libérii Legátis, tantùm abeſt ut malignántium Synagôga Arianôrum contrà ſanctum Athanáſium furéntium in ſuas partes addúceret, ut pótiùs diſértè ſtatìm ipſe declárans è præſéntibus quoſdam ſibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam immò fidem propoſúerit iis ſubſcribéndam, ántequàm cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbè irátis negántibus, nedùm in Athanáſium recusâvit ipſe ſubſcríbere; quin ſancti Dionyſii Mártyris, qui decéptus ab ipſis ſubſcrípſerat, captivâtam ſimplicitâtem ingenioſíſsimè liberâvit: quam ob rem illi gráviter indignántes, pòſt mul-

tas

ctas illatas injúrias, exílio illum mulctárunt. Sed ſanctus Vir excúſſo púlvere, nec Cæſaris minas véritus nec enſes obſtrictos, exílium véluti ſui miniſtérii officium accépit; miſſúſque Scythópolim, famem, ſitim, verbera, divérſaque ſupplícia perpéſſus, pro fide ſtrénuè vitam contémpſit, mortem non métuit, corpus carnifícibus trádidit.

℟. v. Deſidérium ánimæ. 42.

Lectio vi.

QUanta in eum tùnc Arianôrum crudélitas fúerit ac effrons inverecúndia, oſténdunt graves litteræ plenæ róboris, pietâtis, ac religiônis, quas è Scythópoli ſcripſit ad Vercellénſem Clerum, & pópulum, alióſque finítimos: è quibus étiàm eſt explorátum, ipsôrum nec minis inhumanáque ſævítia potuíſſe umquàm eum detérreri, nec ſerpentína blanda ſubtilitâte ad eôrum ſocietâtem perdúci. Hinc ad Cappadóciam, poſtremóque ad Superióres Ægypti Thebäidas pro conſtántia ſua deportâtus, exílii rigóres tulit ad mortem uſque Conſtántii: pòſt quem ad gregem ſuum revérti permíſſus, non priùs redîre vóluit, quàm reparándis fídei jactúris ad Alexándrinam Synodum ſeſe conférret; pòſtque (médici præſtántis inſtar) péragrans Oriéntis Províncias in fide infírmos ad íntegram valetúdinem reſtitúeret, eos inſtítuens in Ecclésiæ doctrîna. Indè ſalubritâte pari digréſſo in Illyricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres veſtes Itália mutâvit: ubì poſtquàm Pſalmôrum ómnium expurgátos à ſe commentários Orígenis édidit, Euſebiíque Cæſariénſis, quos vérterat de Græco in Latínum; demùm tot egrégiè factis illúſtris, ad immarceſcíbilem glóriæ corônam tantis ærúmnis proméritam, ſub Valentiniáno & Valénte, Vercéllis migrâvit.

℟. vi. Stola jucunditâtis. 43.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium : Si quis vult pôſt me venîre, *ut in Communi unius Mart. ſecundo loco.*

℟. viii. Dómine prævenísti.

Si venerit in quatüor Temp. nona lectio legitur de Homil. Feriæ occurrentis , cum commem. in Laud.

Die xx. Decembris.

In feſto Sancti Dominici Silenſis, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, prætèr ea quæ ſequuntur.

In Officio nihil fit de Vigil. S. Thomæ Apoſt. & in Miſſa fit tantùm commem.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beáti Domínici Confeſsôris tui præcláris vitæ méritis decorâſti, & in liberándis captívis glorióſis lætificâſti miráculis : concêde nobis fámulis tuis, ut & ipsîus inſtruâmur exémplis, & ab omni vitiôrum ſervitûte ejus patrocínio liberêmur. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Niſi occurrat in Fer. Quatüor Temp. tùnc enim dicuntur de Communi primo loco : Juſtus ſi morte. 83.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

DOmínicus Abbas honéſtis paréntibus natus eſt Cannis, oppídulo ad radíces Júbedæ montis in Cántabris. Quem ab ipſa pueritia mirus monáſticæ vitæ ardor occupâvit; ádeò ut relícta gregis patérni cura, in ſolitúdinem ſecéſſerit. Sed cùm parùm ei tuta viderêtur illa ſolitúdo, insígne ſancti Æmiliáni Cœnóbium ádiit: ubi cùm diù ſub hábitu & diſciplîna monáſtica vixíſſet magna ſanctitâtis opinióne, Eccléſiæ Cannárum regéndæ perficitur: indè in Cœnóbium Sancti Æmiliáni revocâtus, Prior efficitur.

Ve-

Verùm dùm Cantabrôrum Regi quædam à Cœnóbio injúſtè exigénti conſtantíſſimè resíſtit, ab eôdem in Júbedæ montis ínvia duôbus Mónachis comítibus áctus eſt. Qui ejus furóri cédere cúpiens, ad Ferdinándum Caſtéllæ & Legiônis Regem nóminis ejus primum ſe cóntulit. Qui viri Dei ſanctitâte motus, illum ad ſe adeúntem benígnè & honoríficè excépit, & Cœnóbio ſancti Sebaſtiáni præéſſe vóluit, áddito ab Epíſcopo Diœceſáno Abbátis título.

℟. iv. Honéſtum fecit. 42.

Lectio v.

ERat autèm ipſe locus ínfrequens, útpotè qui ſterílibus quibúſdam Júbedæ montis cóllibus ſubjáceat, qua mons ipſe Celtíberos tangit. At claritâte miraculórum, quæ quotídie per ſervum ſuum Domínicum operabâtur Deus, tàm céleber ac frequens factus eſt, ut eo témpore per Hiſpániam nullus illúſtrior eſſet. Nulla enìm fermè morbôrum génera erant, quæ Domínici précibus ab hóminum corpóribus non pelleréntur. Undè Cœnóbio in auguſtiôrem formam eréćto, magno étiàm Monachôrum número coáluit, Régibus ac pópulis multa illi certátim offeréntibus: quin étiàm ſinguléri privilégio ſervum ſuum inſignîvit Dóminus, ut Chriſtiáni qui apùd Mahometános vincti multis ferri pondéribus tenebántur, invocáto Domínico liberaréntur.

℟. v. Amâvit eum Dóminus. 75.

Lectio vi.

DEmùm gravi morbo corréptus, Eccléſiæ Sacraméntis devotíſsimè ſuſcéptis, migrâvit ad Dóminum anno Dómini milléſimo ſeptuagéſimo quarto. Eo autèm die quo migrâvit à córpore, viſa eſt à púeris quibuſdam illîus ánima tríplici corôna decorâta in cœlum ſubvolâre. Corpus verò ejus in eôdem Cœnóbio cónditum hó-

hódie cérnimus, quod ſanctum Domínicum de Silos appellâmus. Ad cujus ſepúlchrum orans Joánna Felícis Guzmáni uxor, olim infecúnda, filium impetrâvit, cui ſancti hujus viri proptéreà nomen impóſuit. Quod quidèm ipſe mira vitæ ſanctitâte, ſacróque Prædicatôrum Ordine Inſtitúto, multò réddidit illúſtriùs quam accépit.

℟. vi. Iſte homo perfécit. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus ómnia, *de Communi Abbatum.* 89.

Si venerit in Fer. Quatuor Temp. nona lectio dicitur de Fer. cujus etiàm fit commem. in Laudibus, & in Miſſ. ult. Evang.

LAUS DEO.

APPENDIX.

Die xx. Julii.

IN FESTO
SANCTI HIERONYMI ÆMILIANI
CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. prætèr ea quæ ſequuntur.

In Hymn. Iſte Conféſſor, *mutatur tertius verſus.*

Orêmus. *Oratio.*

DEus miſericordiârum pater, per mérita & intercesſiônem Beáti Hierónymi, quem Orphanis adjutôrem & patrem eſſe voluíſti, concêde; ut ſpíritum adoptiònis, quo filii tui nominâmur & ſumus, fidélitèr cuſtodiâmus. Per Dóminum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lection. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

HIerónymus è gente Patrícia Æmiliâna Venétiis ortus, à prima adoleſcéntia milíciæ addíctus, difficíllimis Reipúblicæ tempóribus Caſtro-Novo ad Quarum in móntibus Tarvisínis præficitur. Arce ab hóſtibus capta, ipſe in tetérrimum cárcerem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus; cui omni humána ope deſtitúto beatíſsima Virgo ejus précibus exorâta clemens adeſt, víncula ſolvit, & per médios hoſtes (qui vias omnes obſéderant) in Tarvíſii conſpêctum incólumem ducit. Urbem ingréſſus, ad Deíparæ aram cui ſe vóverat, mánicas, cómpedes, caténas quas ſecum detúlerat, in accépti benefícii teſtimónium ſuſpéndit. Revérſus Venétias cœpit pietâtis ſtúdia impénſiùs cólere, in páuperes mirè effûſus; ſed puerôrum præſértim miſértus, qui paréntibus orbáti egéni & ſórdidi per Urbem vagabántur, quos in

ædes

ædes à ſe condúctas recêpit de ſuo aléndos & Chriſtiánis móribus imbuéndos.

℟. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

PEr eos dies Venétias appúlerant beâtus Cajetánus, & Petrus Caráfa póſtmodùm Paulus Quartus; qui Hierónymi ſpíritu, novóque inſtitúto colligéndi Orphanos probáto, illum in incurabílium Hoſpitâle adduxérunt, in quo Orphanos ſimùl educâret, atque ægrótis pari charitâte inſervíret. Mòx eorúmdem hortâtu in próximam continéntem proféctus, Bríxiæ primùm, deíndè Bérgomi atque Novócomi Orphanotróphia eréxit; Bérgomi præſértim, ubì prætèr duo, pro púeris unum & pro puéllis álterum, domum excipiéndis (novo in illis regiónibus exémplo) Muliéribus à turpi vita ad pœniténtiam convérſis apéruit. Somáſchæ demùm ſubſíſtens, in húmili pago agri Bergoménſis ad Vénetæ ditiònis fines, ſibi ac ſuis ibì ſedem conſtituit, formámque indûxit Congregatiônis, cui proptéreà de Somáſcha nomen factum. Quam ſubíndè auctam & propagâtam, nedùm Orphanôrum regímini & Eccleſiârum cúltui, ſed ad majôrem Chriſtiânæ Reipúblicæ utilitâtem, Adoleſcéntium in lítteris & bonis móribus inſtitutiòni in Collégiis, Académiis, Semináriis addíctam, Sanctus Pius Quintus intèr Religióſos Ordines adſcrípſit, cæteríque Pontífices privilégiis ornârunt.

℟. Amâvit eum. 75.

Lectio vi.

ORphanis colligéndis inténtus, Mediolânum proficíſcitur atque Ticínum; & utrobíquè colléctis agmínibus puerôrum tectum, victum, veſtem, Magíſtros, Nobílibus Viris favéntibus, próvidè conſtituit. Indè Somáſcham redux, ómnibus ómnia factus, à nullo abhorrêbat ópere quod in próximi bonum cédere pervidêret. Agrícolis immíxtus per agros ſpárſis, dùm ſe áliis adjutôrem in

me-

meténdis frúgibus præbet, myſtéria fidei explicâbat: puerôrum cápita porrígine fæda abſtérgens & patiéntèr tractans curâbat: pútridis ruſticòrum vulnéribus medebâtur eo ſuccéſſu, ut grátia curatiónum donâtus cenſerétur. In monte qui Somáſchæ imminet, repérta ſpecu, in illam ſe ábdidit; ubì ſe flagéllis cædens, dies íntegros jejúnus tránſigens, oratiône in plúrimam noctem protrácta, ſupèr nudo ſaxo brevem ſomnum carpens, ſui aliorúmque noxârum pœnas luêbat. In hujus ſpecus interióri recéſſu ex árido sílice exſtíllat aqua précibus Servi Dei (ut conſtans tradítio eſt) impetráta, quæ uſquè in hodiérnam diem júgitèr manans, & in várias regiónes deláta, ægris ſanitâtem plerúmquè concíliat. Tandèm ex contagiône quæ per omnem vallem ſerpébat, dùm ægrotántibus inſérvit, & vita functos própriis húmeris ad ſepultûram defert, contrácto morbo annos natus ſex & quinquagínta, quam pauló antè prædíxerat, pretiôſam mortem óbiit anno milléſimo quingentéſimo trigéſimo ſéptimo; quem plúribus in vita, & pòſt mortem mirácculis illúſtrem Benedíctus décimus quartus Beatôrum; Clemens verò décimus tértius Sanctôrum faſtis ſolémnitèr adſcripſit.

℟. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Cap. 19. v. 13.

Lectio vii.

IN illo témpore: Obláti ſunt ei párvuli, ut manus eis impóneret & orâret. Et réliqua.

Homilia Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 62. in Matth.

CUr Diſcípuli púeros abigébant? Dignitâtis cauſa. Quid ergò ille? ut dóceat illos modéſtè ſápere faſtúmque mundánum conculcâre, & ſúſcipit, & ulnis compléctitur, talibúſque Regnum Cœlôrum pollicétur; id quod étiàm dixit ſupériùs. Et nos ígitùr,

ſi vólumus hærédes eſſe Cœlôrum, hanc virtûtem cum diligéntia magna ſectêmur. Hoc eſt enim Philoſophiæ culmen, ſímplicem eſſe cum prudéntia. Hæc vita eſt Angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua eſt: non memóriam rétinet injuriârum; ſed eas inferéntes adit ut amícos, ac ſi nihil factum eſſet. Et quamvis à matre verbéribus cædâtur, eam ſemper quærit & ómnibus antepónit.

℟. Iſte eſt, qui. 74.

Lectio viii.

SI Regînam ipſi oſténdas diadémate ornâtam, non præfert eam Matri pannis detrîtis veſtîtæ: mallétque illam incúltam vidêre, quàm Regînam miríficè amíctam. Nam quod ſuum, quod aliénum eſt, non ex paupertâte vel divítiis, ſed ex amôre exiſtimâre ſolet: & nihil plus requírit, quàm neceſſária; atque ut lacte replétus eſt, ſtatim à mamma abſcédit. Non eíſdem quibus nos ærúmnis prémitur, nec pecuniârum jactúra rebúſque ſimílibus; nec iíſdem quibus nos fluxis rebus lætâtur: neque córporum pulchritúdinem mirátur. Ideò dicêbat, Tálium eſt enim Regnum Cœlôrum, ut ex propóſito voluntâtis illa operémur quæ natúra ſua púeri fáciunt.

℟. Sint lumbi veſtri. 76.

Lectio ix.

QUià enim Phariſæi non aliúnde quam à nequítia & arrogántia ad agéndum ferebántur, ubíquè Discípulos ſuos símplices eſſe jubet; illóſque ſubíndicat, dùm hos inſtítuit. Nihil enim ità ſupérbiam parit, ut principâtus & primi conſéſſus. Quóniàm ígitùr Discípuli per totum terrârum orbem multum honôris conſecutûri erant, ipsôrum ánimos prævénit: nec ſinit eos humánum quid pati, nec honôrem à vulgo expétere, vel antè illos ſe ſe efferre. Nàm étiàm ſi hæc parva vidéntur eſſe, at malis ingéntibus cauſam præbent. Sic enìm inſtitûti Phariſæi in malôrum culmen aſcendêrunt:

ſa-

ſalutatiónes, primos conféſſus & médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditâtem, indè verò in impietâtem lapſi ſunt.

Te Deum laudâmus. 11.

Die xx. Octobris.

1 feſto S. Joannis Cantii Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ſequentia.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus, ut ſancti Joánnis Confeſsôris exémplo in ſciéntia Sanctôrum proficiéntes, atque áliis miſericórdiam exhibéntes; ejus méritis indulgéntiam apùd te conſequâmur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium, &c.

AD I. VESPERAS.

Hymnus.

GEntis Polónæ glória,
Clerique ſplendor nóbilis,
Decus Lycæi, & Pátriæ
Pater, Joánnes inclyte.
Legem ſupérni núminis
Doces Magíſter, & facis:
Nil ſcire prodeſt, ſédulò
Legem nitâmur éxequi.
Apoſtolôrum límina
Pedes viátor víſitas:
Ad Pátriam, quam téndimus,
Greſſus viámque dírige.
Urbem petis Jeruſalem,
Signâta ſacro ſánguine
Chriſti colis veſtígia,
Rigáſque fuſsis flétibus.
Acérba Chriſti vúlnera
Hærère noſtris córdibus,
Ut cogitêmus cónſequi
Redemtiônis prétium.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canâmus cánticum.
Amen.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

COrpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vérbere
Ut caſtra pœniténtium
Miles ſequâris innocens.
Sequâmur & nos ſédulò
Greſſus paréntis óptimi:
Sequâmur, ut licéntiam
Carnis refrénet ſpíritus.
Rigénte bruma, próvidum
Præbes amíctum páuperi:
Sitim famémque egéntium

Eſcâ potúque ſúblevas.
O qui negáſti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póſtulant
Cives Polóni, & éxteri.
Sit laus Patri, ſit Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus:
Preces Joánnis impetrent
Beâta nobis gáudia. Amen.

Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes in óppido Kenty Cracoviénſis Diœcéſis, à quo Cántii cognómen duxit, Stanislâo & Annâ piis & honéſtis Paréntibus natus, morum ſuavitâte, innocéntiâ, gravitâte ab ipſa infántia ſpem fecit máximæ virtûtis. In Univerſitâte Cracoviénſi Philoſóphiæ ac Theologíæ primùm Audítor, tùm per omnes Academíæ gradus aſcendéndo Proféſſor ac Doctor, ſacrâ quam annis multis trádidit doctrínâ, mentes audiéntium non illuſtrâbat modò, ſed & ad omnem pietâtem inflammábat, ſimùl docens ſcílicèt & fáciens. Sacerdos factus, nihil de litterârum ſtúdio remíttens, ſtúdium auxit Chriſtiánæ perfectiônis. Utque paſsim offéndi Deum máximè dolêbat; ſic eum ſibi & pópulo placâre, obláto quotídiè non ſine multis lácrymis incruênto ſacrifício, ſatagêbat. Ilkuſiénſem Paróchiam annis áliquot egrégiè adminiſtrávit; ſed animârum perículo commótus póſteà dimíſit; ac poſtulánte Academíâ ad príſtinum docéndi officium rédiit.

℟. Honéſtum fecit. 85.

Lectio v.

QUidquid témporis à ſtúdio ſupérerat, partim ſalûti proximôrum ſacris præſértim conciónibus curándæ, partìm oratióni dabat, in qua cœléſtibus quandóque viſiónibus & collóquiis dignâtus fertur. Chriſti verò paſsiône ſic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdùm noctes dúceret inſómnes, ejúſque cauſa mélius recoléndæ Hieroſólymam peregrinâtus ſit: ubì & Martyrii deſidério flagrans,

Tur-

Turcis ipſis Chriſtum Crucifixum prædicâre non dubitâvit. Quatèr étiàm ad Apoſtolôrum límina núdipes, atque variâ onûſtus ſárcinâ, Romam venit; tùm ut Sedem Apoſtólicam cui máximè addíctus fuit honorâret, tùm ut ſui (ſic enìm ajêbat) Purgatórii pœnas expóſitâ illic quotídiè peccatôrum véniâ redímeret. Quo in itínere à latrónibus olim ſpoliátus, & num quid habêret prætéreà interrogâtus, cùm negáſſet, áureos deíndè áliquot ſuo insûtos pállio recordâtus, fugiéntibus hos étiàm clamans óbtulit latrónibus; qui viri ſancti candòrem ſimùl & largitâtem admirâti, étiàm ablátos ultrò reddidère. Aliénæ famæ ne quis detráheret, deſcríptis beáti Auguſtíni exémplo in pariete versiculis, ſe atque álios perpétuò vóluit admónitos. Famélicos de ſuo étiàm obſónio ſatiábat. Nudos autèm non emptis modò, ſed detráctis quoque ſibi véſtibus & cálceis operièbat, demiſſo ipſe ínterìm uſque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderêtur.

℟. Amâvit eum. 75.

Lectio vi.

Brevis illi ſomnus, atque humi; veſtis, quæ nuditâtem; cibus, qui mortem dumtáxàt arcéret. Virginálem pudicítiam, velùt lilium intèr ſpinas áſpero cilicio, flagéllis, atque jejúniis cuſtodìvit. Quin & per annos antè óbitum trigínta circitèr & quinque ab eſu cárnium perpétuò abſtínuit. Tandèm diérum juxtà ac meritòrum plenus, cùm vicínæ quam præſénſit morti ſe diù diligentérque præparáſſet; ne qua re ámpliùs tenerêtur, ſi quid domi ſupérerat, id omnìnò paupéribus diſtríbuit. Tùm Eccléſiæ Sacraméntis ritè munìtus, diſſólvi jàm cúpiens & eſſe cum Chriſto, prídie Nativitâtis ejus in cœlum evolâvit, miráculis antè & pòſt mortem clarus. Mórtuus ad próximam Academíæ Eccléſiam S. Annæ delâtus eſt, ibique honorificè ſepúltus. Auctáque

in dies pópuli veneratiône ac frequéntia, intèr primários Polóniæ ac Lythnániæ Patrónos religioſíſsimè cólitur. Novíſque corúſcans miráculis, à Cleménte Décimo tértio Pontífice Máximo, décimo ſéptimo Kaléndas Augúſti, milléſimo ſeptingenteſimo ſexagéſimo ſéptimo, ſolémni ritu Sanctòrum Faſtis adſcríptus eſt.

℟. Iſte homo. 85.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ ut in Communi Confeſſ. non Pontificis 1. *loco.*

Ad Laudes Hymnus ut in 1. *Veſperis.*

AD II. VESPERAS.

Hymnus.

Te deprecánte córporum
Lues recédit, ímprobi
Morbi fugántur, priſtina
Rédeunt ſalútis múnera.

Phthiſi, febríque, & úlcere
Diram redáctos ad necem,
Sacrátas morti víctimas
Ejus rapis è fáucibus.

Te deprecánte, túmido
Merces abáctæ flúmine,
Tractæ Dei poténtia
Sursùm fluunt retrógradæ.

Cùm tanta poſsis, ſédibus
Cœli locátus; póſcimus,
Reſpónde votis ſúpplicum
Et invocátus ſúbveni.

O una ſempèr Trínitas!
O Trina ſempèr Unitas!
Da, ſupplicánte Cántio,
Ætérna nobis præmia.
Amen.

Addenda in Officio Sancti Joſephi à Cupertino, quod extat in hoc tomo fol. 402. *die* 28. *Septembris.*

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Mórtuus ſum, & vita mea abſcóndita cum Chriſto in Deo.

Ad Benedictus Aña. Oſténdit Dóminus flúvium aquæ vivæ, ſplendidum tamquàm cryſtállum procedéntem de ſede Dei & Agni.

IN II. VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Exiſtimo ómnia detriméntum eſſe, proptèr eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei.